Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

DET ILLEGALE LAND OG FOLK

og andre publikationer

fra

Danmarks Kommunistiske Parti

12. juni 1942 - 4. oktober 1943

Redigeret af

BØRGE HOUMANN

Forlaget ZAC
1980

Indhold.

1942

Land og Folk. Politiske Maanedsbreve nr. 16. 12. Juni 1942..... 7
Land og Folk. Politiske Maanedsbreve nr. 17. 3. Juli 1942..... 13
Land og Folk. Politiske Maanedsbreve nr. 18. 1. August 1942..... 19
Land og Folk. Politiske Maanedsbreve nr. 19. 22. August 1942..... 23
Ordlyden af det berømte Stafford Cripps-Interwiew. Særnummer af
Land og Folk. August 1942..... 27
Svar til Statsministeren. Af Folketingsmand Aksel Larsen. Sær-
nummer af Land og Folk. 4. September 1942..... 33
Lønningerne slaar ikke til. 5. September 1942..... 35
Buhl talte ikke paa det danske Folks Vegne. 6. September 1942..... 37
Land og Folk. Politiske Maanedsbreve nr. 20. 19. September 1942..... 39
Land og Folk. Nr. 21. 17. Oktober 1942..... 43
Land og Folk. Politiske Maanedsbreve. Særnummer. 4. November 1942.... 55
Land og Folk. Særnummer. 7. November 1942..... 57
Land og Folk. Politiske Maanedsbreve. Særnummer. 14. November 1942... 61
Land og Folk. Politiske Maanedsbreve nr. 22. 21. November 1942..... 63
Land og Folk. Ekstraudgave. 27. November 1942..... 67
Land og Folk. Politiske Maanedsbreve nr. 23. 13. December 1942..... 69
Overenskomstsituationen 15. December 1942..... 73
Land og Folk. Politiske Maanedsbreve nr. 24. 31. December 1942..... 75

1943

Land og Folk. Politiske Maanedsbreve nr. 25. 22. Januar 1943..... 87
Hvad og Hvem er GLOBUS-FOLKENE. Februar 1943..... 99
Land og Folk. Nr. 26. 20. Februar 1943..... 105
Land og Folk. Til Den danske Rigsdags Medlemmer. Marts 1943..... 115
Land og Folk. Nr. 27. 27. Marts 1943..... 119
Land og Folk. Nr. 28. April 1943..... 127
Land og Folk. Nr. 29. Maj 1943..... 135
Land og Folk. Særnummer. 24. Juni 1943..... 143
Land og Folk. Nr. 30. Juni 1943..... 149

Land og Folk. Særnummer. 25. Juni 1943..... 157
Til de faglige Fraktioner. 1943..... 161
Land og Folk nr. 31. 17. Juli 1943..... 165
Land og Folk nr. 32. 22. August 1943..... 177
Land og Folk. Særnummer. 29. August 1943..... 185
Land og Folk. Ekstranummer. 1. September 1943..... 191
Land og Folk. Særnummer. 1o. September 1943..... 193
Land og Folk nr. 33. 18. September 1943..... 195
Land og Folk. Særnummer. 4. Oktober 1943..... 203

Land og Folk

Politiske Maanedsbreve

Nr. 16 — Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti — Afsluttet 12. Juni 1942

Fra 22. Juni 1941 til 22. Juni 1942

Der er gaaet et Aar, siden Hitler-Tyskland og dets Forbundsfæller overfaldt Sovjetunionen. Dette Aar har for stedse gjort det af med Myten om Hitlerhærenes Uovervindelighed og Uimodstaaelighed og med Myten om det fascistiske Systems Fasthed. Det har aflivet Skrønerne om Sovjetunionen, har leveret en tvivlende Verden haandgribelige Beviser for Sovjetsystemets Styrke, for den socialistiske Opbygnings kolossale Resultater og den røde Hærs Styrke.

Dette Aar og dets Forløb har svejset Fascimens Fjender og Fasciststaternes Modstandere i hele Verden ubrydeligt sammen og derved skabt Sikkerhed for Frihedens og Rettens Sejr. Det har givet ikke blot de undertrykte europæiske Folk, men hele Menneskeheden nyt Haab og fornyet Kampmod. Det blev ikke Fuldbyrdelsen af Hitlers Sejrstogt, men Indledningen til hans Fald.

For Danmarks Vedkommende begyndte Aaret med brutalt at gøre det af med Illusionen om at Tyskland ikke blandede sig i vore indre Forhold. Grundlovsbrudene, de ulovlige Fængslinger af flere hundrede Kommunister, Indretningen af Koncentrationslejre, Rigsdagens Vedtagelse af Kommunistforbudet og andre grundlovsstridige Love - alt dette, som blev gennemført af den danske Regering efter tysk Forlangende, gjorde i hvert Fald det gode, at det skabte Klarhed.

Det skabte Klarhed over, at Hitler-Tyskland aldrig holder et Løfte længere, end det passer i Nazisternes eget Kram, og det var Indledningen til en endeløs Række af tyske Overgreb og Indblandinger, som giver et lille Forvarsel om, hvad der venter det danske Folk, hvis Hitler skulde sejre. Men det skabte ogsaa Klarhed over, at den saakaldte „nationale" Samlingsregering absolut ingen Vilje haft til at modsætte sig de tyske Anmaselser. Dens senere Tilslutning til Antikominternpagten, dens udenrigspolitiske Erklæringer og en Masse af dens Handlinger viser, at den efterhaanden er tilfreds med herhjemme at spille den samme forsmædelige Rolle som Hacha's Regering i Bøhmen-Mähren.

Og endelig har den hjemlige Udvikling paa den økonomiske Politiks Omraade vist, at *den* nationale Samling Regeringen præsenterer, ikke er en Samling i dansk folkelig Forstand, men at den læsser Krigens og Besættelsens Byrder over paa det arbejdende Folk, mens Godsejere, Storbønder, Tørvebaroner og Industrikapitalister faar Lov at berige sig.

Aaret er gaaet med tyske Overgreb, med tyske Anmaselser og med Indrømmelse paa Indrømmelse fra en svag Regering. Men i Aarets Løb har samtidig det danske Folk begyndt at samle sig og rejse sig til national Modstand mod Undertrykkelsen, Og nu ved den nye 22. Juni mærkes ikke blot overalt i Landet en voksende national Aktivitet, men det ses ogsaa, at denne er ved at faa Form og Organisation over sig. Den nationale Folkefront er ved at blive en Kendsgerning.

Aaret er gaaet med fortsatte reaktionære Angreb paa Folkets Leveniveau og Rettigheder. Men baade Arbejdere og Husmænd er i Færd med over en bred Front at rejse sig til Kamp mod denne Politik og har allerede naaet Resultater.

Aaret er gaaet med de groveste politimæssige Overgreb og Forfølgelser mod alle, som vovede at tænke virkeligt nationalt Dansk, at give Udtryk for deres Tanker og at handle derefter. Men Overgrebene kuede ingen - og praktisk talt hele Folket har vist Vilje til Solidaritet med dem, der rammes paa Grund af deres Danskhed.

Aaret er gaaet med Forfølgelser mod Kommunistisk Parti og mod Kommunisterne, sat i System og gennemført med en Energi, som Danmarks poltiske Historie aldrig har kendt Mage til. Man spærrede saa mange af vore ledende Folk inde, som man kunde faa fat i. Man lukkede vore Kontorer, beslaglagde vore Ejendele, forbød vort Parti og vore Blade og gjorde enhver kommunistisk Virksomhed strafbar. Med hvad Resultat naaede man?

Under Forfølgelserne og Overgrebene voksede vort Parti sig stærkere. Ikke et Øjeblik formaaede Massearrestationer at skabe Forvirring i Rækkerne. Vor Virksomhed og Agitation har faktisk formaaet at blive endnu mere virkningsfuld og resultatrig, end før 22. Juni 1941. Med glødende Ildhu og ukuelig Energi trodser vore Medlemmer alle Vanskeligheder og gør deres Pligt - for Arbejderklassens og for Danmarks Sag - uden Hensyn til Risikoen for Fængsel og Straf. Vi staar i Dag, den 22. Juni 1942, organisatorisk stærkere og har tifold større politisk Indflydelse end den 22. Juni 1941, takket være Partiets Medlemmer og Tillidsmænd Landet over, som viste, at de var gjort af det rigtige Stof!

Vi benytter Aarsdagen til at takke alle Partikammerater og alle de titusinder af Meningsfæller, som støtter os i vort Arbejde og gjorde det muligt for os at bestaa og gaa frem trods Forfølgelserne. Vi benytter den til at sende vor Hilsen til alle de Kammerater, som er indespærret i Koncentrationslejre eller Fængsler, og til hvem vi idag med fuld Fortrøstning kan sige, at nu kan vi imødese Dagen, hvor Fængselsportene skal lukkes op!

Vi har aldrig næret Tvivl om, at Fascismen vilde blive knust. Vi har altid været sikker paa, at Frihedens Time atter vilde slaa for vort Land og vort Folk. Og idag deler vi denne Sikkerhed med det overvældende Flertal af det danske Folk.

Men vi er nu som før klar over, at Friheden, det er ikke noget man faar forærende. Skal Hitler Nazismen knuses, da er det nødvendigt, at alle hjælper med i Kampen, da maa ogsaa det danske Folk gøre sin Indsats.

Krigen er gaaet ind i sin afgørende Fase. Vi vil gøre vort til, at den ender med Rettens og Frihedens Sejr, og at denne Sejr kommer saa snart som muligt. Nu som før skal man finde os Kommunister paa Kampens mest udsatte Poster. *Vi er her og vi bliver her*, alle Forfølgelser og Overgreb tiltrods!

Vi ved, at vi kæmper ikke alene. Det store Flertal af det danske Folk er i Færd med at slutte op i Kampen for Danmarks Frihed. I broderlig Samdrægtighed med Nazismens Fjender i hele Verden og i ubrydelig Solidaritet med Europas øvrige, for Friheden kæmpende, undertrykte Folkeslag, skal vi være med til at knuse Menneskehedens Fjende, den blodbesudlede Hitler-Nazisme og dermed berede vort Land og Folk Vejen til en lys og lykkelig Fremtid!

Stillingen efter et Aars Østkrig

Paa ægte fascistisk Vis begyndte Hitler-Tyskland og dets Forbundsfæller, (Italien, Rumænien, Ungarn og Finland), Krigen mod Sovjetunionen som et pludseligt Overfald, til hvilket Forberedelserne var truffet omhyggeligt gennem længere Tid og i største Hemmelighed. Foruden Overraskelsesmomentet, der tillod Angriberne at sætte deres fulde Styrke ind i Kampen med det samme, havde Hitlers Hære Fordelen af Kamperfaringerne fra Spanien, Polen, Norge, Holland, Belgien og Frankrig og deres materielle Udrustning gav dem en frygtelig, næsten uimodstaaelig Stødkraft. Bevistheden om disse Fordele overfor den kun delvis forberedte Modstander fik Fascisterne til at tro paa og udbasunere, at i Løbet af faa Uger vilde deres Hære have naaet Ural og Kaukasus, og selv om dette ikke holdt Stik, fortsatte de med Sommeren og Efteraaret igennem at proklamere, at Fjendens militære Tilintetgørelse enten allerede var sket eller i hvert Fald kun var et Spørgsmaal om Dage.

Hvordan er saa Stillingen efter et Aars Østkrig.

Tyskerne er trængt langt ind i Rusland over en bred Front og har erobret umaadelige Landstrækninger. Men Fronten gaar trods alt stadig vest om Leningrad, Moskva og Rostof. Der er langt til Volga, længere til Ural, endnu længere til Kaukasus og den for Tysklands Krigsførelse saa livsnødvendige Olie.

Den røde Hær er ikke knust, end ikke delvis knækket. Paa Papiret har Goebbels fejret Orgier i „Tilintetgørelsesslag", men Sandheden er, at mens de fascistiske Hærers Fremrykning har kostet dem umaadelige Tab, og de nu i alle Henseender er svagere end for et Aar siden, saa er den røde Hærs Tab, omend betydelige, saa dog mindre end Aksemagternes, og den har i Aarets Løb været i Stand til at forøge sin Styrke, saa den nu er langt stærkere end ved Krigens Begyndelse, samtidig med at den i Kamperfaring er sin Modstander mindst jævnbyrdig.

Selv Erobringen af omtrent hele Ukraine har ikke tilføjet Sovjetunionens Folkehusholdning det dødelige Slag, Hitler drømte om. Fabriker, Transportmidler og Arbejdskraft er rettidigt flyttet østpaa, hvor Fabrikerne er genopstaaet og idag arbejder med større Produktionskapacitet end før Flytningen. Det Omraade Tyskerne har erobret, er ubetydeligt i Sammenligning med hele Sovjetunionens umaadelige Omraade og heller ikke Sovjetfolkets Levnedsmiddelforsyning er derfor bragt i Fare. Især ikke da det ogsaa lykkedes rettidig at evakuere Størsteparten af Kvæget og Landbrugsmaskinerne fra de erobrede Omraader.

Og Sovjetfolkets Moral er ikke rokket det mindste. Det socialistiske Sovjetsystem har i Praksis vist sin umaadelige politiske Styrke, ved at taale værre Prøver, end nogen anden Stat nogensinde er kommet ud for — og blive stærkere deraf!

Omvendt har Tysklands geografiske Erobringer svækket Hitler. Hærens Forbindelseslinier er blevet umaadeligt meget længere. Og Transportmidlerne maatte bringes med hjemmefra. Ikke blot det rullende Materiel, men ogsaa Skinnerne, ja mange Steder endog Svellerne havde Russerne taget med sig! Følgen er blevet en regulær Trafikkatastrofe i Tyskland, samtidig med at der gaar umaadelige Kvanta Kul, Olie og Benzin med til alene at bringe Forsyninger frem til Fronten.

End ikke Levnedsmidler kan der hentes i de erobrede Omraader. Der mangler baade Landbrugsmaskiner, Arbejdskraft og Saasæd. Og paa hver Kvadratkilometer af den besatte Sovjetjord lurer Faren i Form af de russiske Partisaner, som ved Dag og Nat foruroliger de tyske Tropper, overskar deres Forbindelseslinjer, overfaldt deres Transporter, Vaabendepoter, Flyvepladser og Lejre. For første Gang var Hitler kommet ud i det han selv har præket om: den totale Krig!

Krigens Efteraarsafsnit endte med Hitlers Nederlag ved Moskva. Derpaa forkyndte han at man kunde ikke slaas paa Østfronten om Vinteren, men det viste sig, at det kunde Russerne godt, og de tilbageerobrede i Vinterens Løb vigtige Byer og store Omraader. Til Gengæld bebudede Hitler en omfattende og endeligt tilintetgørende Foraarsoffensi. Den udeblev - nu hed det sig, at om Foraaret kunde man heller ikke føre Krig i Rusland.

Og under alt dette er Tyskland blevet rystet af indre Kriser, der udløstes netop af det mislykkede russiske Feltog. Generaler og Minitre afsattes eller fandt Døden ved mystiske Ulykkestilfælde. Hitler maatte selv tage Overkommandoen over Hæren og lod sig af Rigsdagen udstyre med absolut Fuldmagt over Liv og Død i Tyskland.

Nu er et Aar gaaet. Vi er kommet over Foraaret, ind i Sommeren. Og Kampene paa Østfronten er først ved at komme i Gang. Men den ofte bebudede tyske Generaloffensiv over hele den store Østfront er udeblevet — og den kommer ikke. Derimod er den tyske Presse hørt op med at tale om Lynkrig og fabler i Stedet om, at nu er Tiden Tysklands Forbundsfælle og ikke mere de Allieredes. Hitler har selv erklæret, at man maa være forberedt paa et Vinterfelttog til i Øst.

Men det er han ikke Herre over! Krigens Agørelse kommer i Sommer, og efter et Aars mislykket Hitler-Feltog i Øst, kan enhver se, i hvad Retning Afgørelsen gaar.

Du maa ikke gemme LAND OG FOLK væk!

Saa forhindre du jo andre i at læse det!

Fra Koncentrationslejrenes Danmark

I Løbet af det Aar der er gaaet siden 22. Juni 1941 har over 500 Kommunister passeret Danmarks Fængsler og Koncentrationslejre. Idag sidder 107 Kommunister i Koncentrationslejr — indespærret uden at have begaaet nogen Art Lovovertrædelse, udelukkende efter Kendelse af Justitsministeren, afsagt paa Grundlaga f en grundlovsstridig Lov.

Vi har Oplysninger om 55 Domme, der i Aarets Løb er afsagt over Kommunister for „kommunistisk Virksomhed. De er tilsammen idømt 46 Aars og 9 Maaneders Fængsel. Denne Statistik er dog ufuldkommen, da Justitsministeren jo saa vidt muligt hemmeligholder de Straffedomme, han lader afsige over Folk, som er aktive danske.

Men hvis han og Tyskerne har troet, at de med Domme og Indespærring kunde skræmme Kommunisterne til Passivitet, saa ved de nu, at de tog fejl. Vi kan ogsaa oplyse dem om, at vi gennem ny Tilgang til Partiet har faaet mere end Erstatnig for den „Arbejdskraft", der foreløbig er blevet berøvet os ved Fængslingerne.

Fortæl ingen, hvorfra du fik

LAND OG FOLK

Den militære Situation iøvrigt

Tyskland mangler Raastoffer, Levnedsmidler, Arbejdskraft. Og Oliemanglens truende Spøgelse er begyndt at vise sig. Samtidig truer Aksepartneren Japan med at tage alt for rigeligt for sig af Retterne i Stillehavet og Indien. Derfor maa Hitler gøre et krampagtigt Forsøg paa at naa frem til Olien i Kaukasus og Mossul og videre frem til det indiske Ocean.

Men i første Omgang slog Timosjenko hans Opmarchplan mod Rostof i Stykker ved Tank-Offensiven mod Kharkof-Omraadet. Dennes Formaal var at forstyrre de tyske Offensivforberedelser og at tilføje Tyskerne store Tab. Maalet naaedes fuldt ud, og Tyskerne gør nu et fortvivlet Forsøg paa at genoprette det tabte. Den tyske Lokalsejr ved Kertsch kan maaske stive Hitlers Prestige af i Tyskland, men faar kun videre Betydning, hvis ogsaa Rostof erobres. Stormløbet mod Sevastopol har varet over 200 Dage, og de tyske Tab er uhyggelige.

Formaalet med Rommels Fremstød i Afrika vil ikke blive naaet. Modstanderen har været for stærk og Rommels Tab for kolossale til at en eventuel Sejr kan udnyttes af Tyskerne til et Fremstød mod Suez. Selv Tobruk kan sandsynligvis ikke bringes i Fare.

Mod Vest er Tyskland absolut underlegen i Luftkrigen. De frygtelige og virkningsfulde Angreb paa Køln, Essen, Bremen osv. kan Hitler kun „gengælde" med beskedne Angreb paa Cantebury og andre engelske Smaabyer uden større Luftforsvar.

Japans Flaade har lidt meget store Tab i Koralhavet og ved Midway. Iøvrigt synes Japans hidtidige Resultater at have gjort det klart for England-USA, at de maa have gjort Ryggen fri i Europa snarest muligt, saa de med fuld Styrke kan kaste sig over Japan.

De betydningsfuldeste diplomatiske og militære Aftaler, der er truffet i mange Aar, er sikkert ogsaa de Aftaler, Molotof har truffet med Roosevelt og Churchild. Det er nu givet, at den anden europæiske Front vil komme endnu iaar, og at Sovjetunionen vil faa betydeligt forøgede Forsyninger af Krigsmateriel. Afgørelsens Time i Europa nærmer sig!

Inspektøren i Horserød:

Han fik sin Stilling, fordi man fandt,
at han var ikke egnet til andet.
Og han gør sit bedste, det er vist og sandt -
for at tjene „Fædrelandet".

Det undertrykte Europa rejser sig!

Pressen har i Danmark bragt officielle Berliner-Kommentarer til Hitlers Finlands-Besøg. I disse slaas det fast, at Besøget leverer Beviser for den Agtelse og Respekt, Tyskland har for Europas smaa Lande, uden Hensyn til at de har og ønsker at bevare et andet politisk System end det nationalsocialistiske. Tidligere er — ligeledes med Henblik paa Finland — fra Berlin erklæret, at „Nationalsocialismen er ingen Eksportvare".

Disse smukke Ord skal naturligvis ses i Relation til Tyskernes Optræden i Europas øvrige smaa Lande, hvor der huseres med Baal og Brand, med Udplyndring, Undertrykkelser, Fængslinger og Mord. Jugoslavien, Polen, Tjekoslovakiet, Belgien, Norge — disse Lande afgiver noget bedre Beviser for, hvad nazistisk Udenrigspolitik er i Praksis. Denne Praksis er endda blevet udformet i den nyeste „Dagsbefaling" for Bøhmen og Mähren, hvori det fastslaas, at enhver der blot forholder sig afventende og ikke positivt og kraftigt viser tyskvenlig og nazistisk Indstilling, vil blive behandlet som en farlig Statsfjende;

Og hvorledes Praksis er, kommer der hver Dag Eksempler paa. I Frankrig skal nu 80.000 Jøder bære den gule Jødestjerne. Mod den tjekkiske Landsby Liditz er der ifig. tysk Melding (gengivet af danske Aviser) taget „strenge Forholdsregler", fordi Befolkningen der ikke vilde være Angivere. Hvori bestod disse Forholdsregler? Hele Landsbyen blev nedbrændt. Alt Kvæg dræbt, alle Agerbrugsredskaber ødelagt. Alle Mænd blev skudt, alle Kvinder sat i Koncentrationslejr, alle Børn sendt paa Opdragelsesanstalter! Lignende „Forholdsregler" har Tyskerne i Norge taget mod en Landsby paa Vestlandet. Og i omtrent alle besatte Lande hører Massehenrettelser til Dagens Orden. Dette er den nye tyske Orden i Europa!

Men Europas undertrykte Folk rejser sig. Regulær Partisankrig raser i Balkanlandene, tildels ogsaa i Tjekoslovakiet. Den voldsomste passive Modstand organiseres af hele Befolkningen i Frankrig, Holland, Belgien, Norge osv. Sabotagehandlinger udføres i stor Stil. Rustningsfabriker brænder, Tog afspores, Ammunitionsfabrikker eksploderer, tyske Officerer og Soldater og især fremtrædende Bødler fra Gestapo dræbes. Blodhunden Heydrich var Gestapos Overbøddel for alle Europas besatte Lande, bestandig paa Farten fra Nord til Syd, fra Øst til Vest for at organisere den nazistiske Terror. Nu har Skæbnen indhentet ham, samtidig med at Nordmændene gjorde det af med en Gestapochef paa Vestlandet.

Det besatte Europa er den tyske Østfronts Bagland. Nu er det ikke blot utilforladeligt. Nu rejser det sig for at være med til at tilføje Hitlernazismen Dødsstødet. Den røde Hærs mægtige Slag fra Øst, Englands og Amerikas Angreb fra Vest og de undertrykte Folks Modstand og Kamp midt i Europa vil endnu iaar knuse Hitler og sprænge Europas Lænker.

Danmark under Antikomintern-Pagten

GRUNDLOVSFESTER FORBUDT. Vi oplyste i sidste Nr., at Regeringen havde forbudt Ungdomssamvirket af udsende et Eksemplar af Danmarks Riges Grundlov med oplysende Kommentarer til samtlige danske Husstande. Det er jo kun i Konsekvens heraf, at den ogsaa forbød Afholdelsen af Grundlovsfester.

Først havde Ungdomssamvirket og Studenterforeningen planlagt et Grundlovsmøde for Studenter paa Kunstnerplænen i Tivoli om Eftermiddagen d. 5. Juni. „Fædrelandet" skreg i den Anledning op, og krævede det forbudt — det blev forbudt! Saa planlagde Ungdomssamvirket et lukket Grundlovsmøde for Medlemmer af de tilsluttende Foreninger i „Parumgaard"s Park i Farum. Hal Koch og Folketingsmand Aksel Møller skulde tale. Den 4. Juni havde 7000 Medlemmer afhentet Adgangskort til Mødet. Men samme Dag skreg „Fædrelandet" paany op og krævede ogsaa dette Møde forbudt — og det blev forbudt! Men Ungdomssamvirket fik kun Lov offentligt at meddele, at Mødet var „aflyst".

*

TYSKLAND LEVERER IKKE KUL Trods de store daglige Leverancer af danske Landbrugs- og Industriprodukter til Tyskland og til Besættelsestropperne indskrænker Tyskland de i Forvejen beskedne Leverancer til Danmark. Sverrig kan godt faa alle de Kul, Landet skal bruge — for ellers kan Tyskland ikke faa svenske Varer. Men med Danmark er det en anden Sag. Derfor maa den indenrigske Dampskibstrafik standse (Minefaren angives som Grunden — har Tyskland ikke paataget sig Forpligtelse til at beskytte os mod den Slags?!) Derfor indskrænkes Jernbanetrafiken. Der-

for trues Industrien med Standsning, og selv Gasværkerne kan maaske ikke holdes i Gang. Det er, hvad man i Berlin kalder „det blokadefaste Europa", og det er en Forsmag paa den nye „tyske Orden", hvor alle Lande skal udplyndres til Fordel for Hitler-Tyskland.

*

DER ER FORSKEL PAA FRIVILLIGE Regeringens Informationsskrivelse til Amtmænd og Politimestre forud for de berygtede „Beroligelsesmøder" indeholdt bl. a. følgende Afsnit:

„Frivillig Deltagelse i Krige, hvori den danske Stat ikke tager Del, er tilladt efter dansk Ret og Tradition, saavelsom efter Folkeretten. Saaledes var det under sidste Vergenskrig, og saaledes er det ogsaa under den nuværende. Vi plejer her i Landet at regne os det til Ære, som Udtryk for vor Kultur og vort Frisind, at vi respekterer andres Meninger og Opfattelser, og det maa ikke glemmes, at de frivillige handler ud fra en Ide, som bunder saa dybt i deres Overbevisning, at de sætter deres Liv ind derpaa. Det er altid Respekt værd, at en Mand viser sig rede til at sætte Livet ind paa for sin Overbevisning. At chikanere ham eller hans Paarørende af denne Grund er ikke værdigt og ikke stemmende overens med god dansk Tankegang."

Vi erindrer om, at ikke een af de saakaldte „Frivillige" i „Frikorps Danmark" har meldt sig af ideelle Grunde. De er hvervet for høj Betaling, og de fleste af dem har yderligere haft den Grund til at lade sig hverve, at de derved slap for at afregne et eller andet udestaaende med de danske Myndigheder, som oftest af kriminel Art. Vi erindrar ogsaa om Aarene 1936—38. I de Aar rejste ca. 1000 fattige danske Arbejdere og Intellektuelle frivilligt—uden nogen Art Hvervning — til Spanien for at deltage i det spanske Folks Krig mod de fascistiske Aksemagter. Ingen gav dem Betaling, Rejsen maatte de for Størstepartens Vedkommende foretage til Fods, paa Cykle eller som blinde Passagerer i en Skibslast. Men den Gang forbød den danske Regering enhver frivillig Deltagelse i det spanske Folks retfærdige Krig, og da de Frivillige, ofte som Invalider, vendte hjem efter Krigen, blev de grebet af Politiet og kastet i Fængsel som Straf, fordi de havde vovet at gøre, hvad der er „tilladt efter dansk Ret og Tradition saavelsom efter Folkeretten". De blev ikke blot chikaneret, men straffet af Regeringen, fordi de havde „sat Livet ind for deres Overbevisning". Regeringen maaler unægtelig de købte Landsforrædere i Fritz Clausens Frikorps med en anden Alen end de danske Helte fra det spanske Folks Kamp mod Fascisterne.

Iøvrigt vilde det jo gaa den ilde, som i Henhold til Regeringens citerede smukke Proklamation vovede et Forsøg paa frivilligt at komme til at kæmpe i den engelske eller russiske Hær mod Hitler!

*

SPANSKRØR TIL DANSKE BØRN Mandag den 18. Maj holdtes paa Københavns Raadhus et Møde for Kommuneskolernes Inspektører. Overborgmester Viggo Christensen holdt Foredrag om, at de faa Nazibørn i Skolerne endelig ikke maa generes af de dansksindede Børn. Ligeledes maa Lærerpersonalet ikke taale, at Børnene kommer med nedsættende Bemærkninger om Fritz Clausen, Frikorpsene, Tyskerne eller Besættelsestropperne. Forekommer saadanne, skal det indberettes til Inspektøren, som saa skal straffe vedkommende Barn.

*

KØR GODT MED DSB. Statsbanerne mangler som bekendt Materiel til at befordre de danske Rejsende. Men derfor har Hr. Knutzen alligevel besluttet sig til at laane sine tyske Venner foreløbig 4 Dieselmotorvogne. De er for Tiden ved at blive efterset paa Statsbanernes Centralværksteder i København. (Lad os haabe, at der ikke udbryder Brand ligesom i Aarhus.)

*

„KORREKT OPTRÆDEN". I Randers blev en dansk Korporal overfaldet af to tyske Soldater, fordi hans Dame ikke havde villet danse med dem paa en Restaurant. De tilføjede ham to Bajonetstik i Ryggen, mens et livsfarligt Stød mod hans Underliv prellede af paa hans Bæltespænde. Der kom Folk til, og Tyskerne maatte fortrække. Politiet og de øvrige danske Myndigheder har nægtet at gøre noget ved Sagen, udover — selvfølgelig — at forbyde Pressen at omtale den.

*

FLERE ULOVLIGE DOMME. Byretsdommer Arthur Andersen har travlt. Han har lige dømt 6 Københavnere for „kommunistisk Virksomhed" (altsaa for at have udvist dansk Sindelag) og har idømt Skipperen, som førte Christmas Møller til Sverrig, 3 Aars Fængsel. Denne Dom er afsagt i Henhold til Ørum-Lovens Paragraf om Straf for Forbrydelser, som retter sig mod „fremmede Tropper, der efter Overenskomst med Regeringen befinder sig her i Landet". Men Sandheden er, at der overhovedet ikke er afsluttet nogen Overenskomst mellem den danske og tyske Regering om Besættelsestroppernes Ophold her i Landet, saa alene af den Grund er Loven — og dermed ogsaa Dommene — ulovlige.

*

POLITIMINISTEREN VIRKER. Hr. Thune Jacobsen har efter Krav af „Fædrelandet" forhøjet Dusøren for Fangst af den flygtede Borch Johansen til 10.000 Kr. Vi stoler sikkert paa, at Statskassen aldrig kommer til at udbetale disse Judaspenge. Endvidere har han ladet sig bevilge Penge til 25 nye Udrykningsvogne. Danmark skal gøres til en Politistat.

*

GAS NOK TIL TYSKERNE. Uanset den truende Gasmangel er Strandvejsgasværket gaaet ind paa at levere komprimeret Gas paa Staalflasker til de tyske Besættelsestropper, der skal bruge det i Stedet for Generatorer til sine Biler.

*

OM DOMMER ARTHUR ANDERSEN

Som Judas tjente sin Løn
ved at sælge Guds eneste Søn,
faar han Brødet og „Æren" dertil
ved at dømme, som Tyskerne vil.

Han lystrer de Ordrer, han faar,
Han har solgt sig med Hud og
med Haar.
Han dømmer Hellig som Søgn
med Lovbrud og Mened og Løgn.

Obadias.

Støt LAND OG FOLK økonomisk!

Foruden selv at glæde sig over Læsningen af LAND OG FOLK og at lade mange andre læse Bladet, bør Læserne hjælpe os til at fremstille Bladet i større Oplag. Giv et stort eller lille økonomisk Bidrag til Bladet, hvis det er dig muligt at faa Forbindelse med nogen, som kan befordre Bidraget videre.

Men bevar Tavsheden overfor alle andre om hvem, der paa den Maade har Forbindelse med LAND OG FOLK eller med det kommunistiske Arbejde. Utidig Snaksomhed kan bringe gode Danskere i Fængsel!

Hvad kan der gøres?

Under ovenstaaende Overskrift bringer Juninumret af „Frit Danmark" følgende Artikel med gode „Leveregler" for enhver Dansker:

„Enhver Dansker kan og bør gøre sit til ikke at hjælpe Hitlers Krigsførelse og til at gøre Tyskerne Opholdet i Danmark saa lidet behageligt, som muligt. I Enkeltheder kan der ikke gives Anvisning paa, hvad den enkelte kan gøre — det maa overlades til hver især — men en Række almindelige Vink kan gives:

LANDBRUGERE: Stands eller begræns Leveringen af Produkter til Tyskland og til Besættelsestropperne. Der er nok herhjemme, der trænger sig til at spise sig mætte. Og Tyskerne betaler jo kun med værdiløse Veksler, som vi selv kommer til at indløse efter Krigen.

INDUSTRIDRIVENDE: Danske Fabriker er for gode til at lave Krigsmateriale til Hitler. Er det umuligt helt at standse saadanne Arbejder, saa bør Leverancerne forsinkes mest muligt, og Kvaliten bør ikke være for god. Der kan let etableres godt Samarbejde med Virksomhedens Arbejdere, hvad dette angaar.

ENTREPRENØRER: Hold Dem tilbage, naar det gælder de tyske Befæstningsarbejder i Danmark eller Entrepriser i Tyskland. Lad det Arbejde, der er i Gang, gaa saa langsomt som muligt.

FORRETNINGSFOLK: Sælg ikke til Tyskland eller til Tyskerne.

ARBEJDERE: Tag ikke Arbejde ved tyske Befæstningsanlæg, Flyvepladser eller i Tyskland og Norge. Ethvert Arbejde, der direkte eller indirekte udføres for Hitler, bør gaa langsomt og være daarligt.

FAGFORENINGSLEDERE OG EMBEDSMÆND: Saboter Anvisningen af Arbejdere til tyske Arbejder og til Tyskland eller til Norge.

POLITIFOLK: Vær ikke mere nidkære end absolut nødtvunget, naar det gælder Indskriden mod Landsmænd, som har forset sig mod Tyskerne.

INTELLEKTUELLE OG VIDENSKABSMÆND: Undlad ethvert Samarbejde og Samkvem med Hitler-Tyskland, uanset hvilket „kulturelt" Paaskud, Tyskerne søger at indlede det.

BLADUDGIVERE OG JOURNALISTER: Gaa mest mulig udenom det tyske Propagandastof. Gaa ikke Ærinde ved at bringe nedsættende Artikler om England-Amerika-Sovjetunionen, af hvis Sejr over Aksemagterne Danmarks Frihed afhænger.

FORENINGSLEDERE: Sørg for altid at vælge gode Danskere som Foredragsholdere.

ALLE DANSKE: Vis national Solidaritet i alle Forhold.

Sky enhver Omgang med Besættelsestropperne. „Danskere", som forsynder sig mod dette Bud, bør haandfast kaldes til Orden.

Hold de „danske" nazistiske Landsforrædere nede overalt, hvor de stikker Fjæset frem.

Køb ikke hos Handlende der foretrækker Tyskere som Kunder, eller som averterer i Nazipressen. Gaa ikke til tyske Film.

Støt ikke Indsamlinger som Metalindsamlingen, hvis Formaal alene er at skaffe Tyskland krigsvigtige Raastoffer.

Hjælp og beskyt enhver, som forfølges eller jages af Myndighederne efter tysk Ordre. Støt de fængsledes Familier. Lad alle Angivere føle hele Folkets Foragt.

Lær af det øvrige besatte Europas — ganske særligt Norges — heltemodige Frihedskamp."

Vi kan helt tilslutte os de Anvisninger, der gives i denne Artikel, og tilføjer, at enhver god Dansker jo iøvrigt selv kan supplere de gode Raad og finde paa yderligere Metoder til at gavne vort Land ved at forøge Hitlers Vanskeligheder og saaledes fremskynde Tysklands Nederlag.

Juni-Numret af „Frit Danmark" indeholder iøvrigt en alvorlig politisk Henvendelse fra Bladets Udgivere, der opfordrer til organiseret Dannelse af en „national Folkefront". Desuden Ordlyden af Christmas Møllers første Radiotale fra London, en Artikel om, hvad Danmark økonomisk kan vente sig efter Tysklands eventuelle Sejr, Artikler om Sagen mod Katedralskole-Eleverne i Aalborg, om Cementministeren, om „Feltmadrasser" o. a.

Læs Bladet - og lad det hurtigst gaa videre!

Gestapo-Provokation under Opsejling

Indviede Politikredse snakker for Tiden om, at Gestapo og Thune Jacobsen snart agter at lade en „Bombe springe", hvorved det for Offentligheden skal „klargøres", at det er berettiget at forfølge Kommunisterne, og at det var nødvendigt for Danmark at tilslutte sig Antikominternpagten.

Der er konstrueret en temmelig fantastisk Historie om en estisk Sømand, som skal være myrdet og begravet i en Kolonihave i København i 1936. Gerningsmændene skulde være estniske Kommunister og Sagen søges tilrettelagt saaledes, at man kan „bevise", at danske Kommuninster skulde have været dem behjælpelige. Gestapo skal være kommet paa Sporet af Sagen efter de tyske Troppers Indrykning i Estland, og man har bragt et „Kronvidne" hertil, det er en enten estnisk eller polsk van der Lubbe-Type, som nu er indkvarteret paa Vestre Fængsel. *Hvis* der er er noget om Sagen er der tre Muligheder: *Enten* har Skæbnen virkelig indhentet en Gestapo-Spion. *Eller* Gestapoagenter har i 1936 i København myrdet en estnisk Emigrent, men man søger nu at vende Sagen om. *Eller ogsaa* har den ene Gestapoagent myrdet den anden. Det sidste er maaske ikke det mindst sandsynlige.

Som Forholdene er kan vi naturligvis ikke skaffe nærmere Oplysninger om Sagen. Men den Dag Tyskerne er ude af Laudet, vil det være muligt at faa den fuldt belys. Indtil da maa vi opfordere til at tage alle „Oplysninger", Politiet maatte fremkomme med med yderste Forbehold. Saa meget kan med Sikkerhed fastslaas, *at* det er en Affærre, der startes af Gestapo, at Danmarks kommunistiske Parti intet har haft med den at skaffe, og *at* de tyske og „danske" Myndigheder vil søge at udnytte den til „Greul-Propaganda" mod vort Parti.

Men hermed er Offentligheden advaret.

Vær med til at bekæmpe enhver Form for Angiveri

Nogle Radioudsendelser

TYSK FRIHEDSSENDER
Kl. 21,00, 21,30 og 22.35 paa 32,2 m

TYSK FOLKESENDER
Kl. 6,00, 19,00 og 20,35 paa 32 m

SA WEBER
Kl. 11,00 paa 38 m. Kl. 21,25 paa 30,36 m

MOSKVA
Tysk - Kl. 21,15 paa 41,1 m. Kl. 22,35 paa 24 og 31 m
Østisk - Kl. 21,40 paa 41,1 m
Norsk - Kl. 21,00 paa 31 m. Kl. 23,30 paa 39,51 m
Svensk - Kl. 8,30 paa 27,57 m. Kl. 17,45 og 22,10 paa 24,51

LONDON
Tysk - Kl. 18,00 paa 24,4 m
(De danske Udsendelser fra London gaar vi ud fra er almindelig kendt.)

U. S. A.
Dansk - Kl. 6,30 paa 19,72 m. Kl. 22,30 paa 25,57 m
Norsk - Kl. 21,00 paa 25,45 m

Sand og ikke Krudt

Der faldt en del tyske Blindgænger-Granater i København en Nat i Maj, hvor der blev skudt efter engelske Flyvemaskiner. En Undersøgelse viste Grunden til, at de ikke vilde eksplodere: De var fyldt med Sand. Granaterne var af hollandsk Fabrikat. Gid Arbejderne paa HTK og Søartilleriet, der fabrikerer Granater til Tyskerne, maa være lige saa dygtige som deres hollandske Kammerater!

Hitlers Rakkerknægte i Danmark

EN „NORDISK" HELT

SS-Obersturmfører von Shalburg er sammen med andre Landsforrædere faldet for de velrettede russiske Kugler ved Ilmensøen. Gesant Renthe Fink gav ham det Skudsmaal, at han var „Et Symbol paa de nordiske Folks Samhørighed". — Saa er vi godt hjulpne! Han stammer fra Letland som Søn af en tysk Baltikum-Godsejer og en russisk-polsk Godsejerdatter og han emigrerede til Danmark i 1918!

„Fædrelandet" fortæller, at blandt hans mange Heltegerninger, har han udført den, at han paa Østfronten, ene Mand, personligt har taget 150 Russere tilfange ved de russiske Linjer og ført dem tibage til de tyske!

Formentlig har han omringet dem.

*

PENGEAFPRESSERNES PARTI

I Januar henvendte to af Fritz Clausens mest betroede Folk, Alex Franck Guldager og Kaj Viggo Rasmussen sig til en kendt københavnsk Kapelmester. De beskyldte ham for at have spillet og sunget for til Lilli Marleen (den rigtige Tekst) ved en Idrætshusfest og forlangte 300 Kr. for ikke at melde ham til Politiet. Han havde rent Mel i Posen og smed dem ud, og saa gik de til Politiet. Men Enden paa det blev, at de selv blev tiltalt for Pengeafpresning. Rasmussen undgik dog Straf, men havnede paa et Sindssygehospital. Guldager fik af Lægerne Prædikatet „mangelfulgt udviklet og moralsk defekt". Han fik af Retten 8 Maaneders Fængsel. Det oplystes, at han har været straffet mange Gange tidligere for Vold, Hærværk og Indbrud. Endog i det tredie Rige har han tilbragt 27 Maaneder bag Tremmer for saadanne Forseelser.

*

TYVENES PARTI

Vi omtalte i Nr. 12 nogle Landsforrædere i tysk Uniform, som havde forsøgt at faa en Sporvognspassager straffet fordi han havde fløjtet „Internationale". De Herrer er: Poul Valdemar Nielsen, A. F. Kriegersvej 3. Medlem af Frikorps Danmark. Idømt 40 Dages Hæfte for Tyveri den 17.-12 1940. Villy Ove Thomsen, Rydsletten 23, St. tv. (Tlf Damsø 5492 x). Leder af Frikorps Danmarks „Hjemmefront". Straffet i 1940 med 40 Dages Fængsel for Tyveri. Ingolf Thorkild Gunnar Larsen, Bogholder Alle 22 St. tv. Medlem af DNSAP. Straffet 1940 med 80 Dages Fængsel for Bedrageri.

*

BILBØLLERNES PARTI

Den berygtede Kontorchef *Henning Dahlsgaard* stod forleden ved Københavns Byret, tiltalt for uden Køretilladelse og Benzintildeling at have kørt Bil, ovenikøbet en med engelske Nummerplader. Han oplyste brovtende, at baade Bil og Benzin var overladt ham af det tyske Gesantskab! Saa lod man Anklagen mod ham falde, men han fik 200 Kr. i Bøde for at have parkeret forkert.

*

CEMENTKOGEREN

Hr. Gunnar Larsen har med Bistand af sin Kæreste, en kendt Bourgois-Rytterske forsøgt at smugle et Brysseltæppe til 10.000 Kr. ind i Landet og snyde for Omsætningsskatten. Snyderiet lykkedes dog ikke — men han er stadig Minister.

Iøvrigt betaler han Størsteparten af „Sidste Nyt"s drønende Underskud. Bladet dirigeres af hans særlige Tillidsmand, Nazisten *Wilfred Petersen.*

*

ADVARSEL MOD PROVOKATØR

En Gestapobandit, der kalder sig *Alexander Sjardin*, opererer i København. han fortæller, at han er hemmelig International Kominteragent, at han har organiseret 180 illegale Anti-Hitler Grupper i Tyskland og nu skal danne lignende Grupper i Danmark. Behandl Skurken efter Fortjeneste, hvor han antræffes.

*

EN ANGIVER

Helmer Hansen, Vigerslev Alle 22, Arbejdsplads: Statsbanernes Centralværksteder, truer Folk, som ikke har samme grumsede politiske Opfattelse som han selv med Politianmeldelse. Hr. Angiver Hansen ser med Velvilje paa at hans Datter omgaas tyske Soldater.

Vær med til at støtte Ofrene for Hitler-Justitsen i Danmark

Socialpolitik

i det besatte Danmark

Som omtalt tidligere er konservative Kredse blevet bange for de talløse Fagforeningsprotester mod Nedskæringen af Sociallovgivningen og har derfor foreslaaet, at man skulde droppe Sagen. Men Venstre er fortsat ivrig for at faa den gennemført, og de socialdemokratiske Ministre og Rigsdagsmænd har erklæret, at de ikke har noget derimod. De har nu yderligere klargjort deres sande Holdning ved i Folketingsudvalgende at stille nogle beskedne og ret uvæsentlige Ændringsforslag, men ikke at foreslaa Ændringer paa de alvorlige Punkter. Det er endnu ikke for sent for Klubber, Fagforeninger og Vælgerforeninger at kalde dem til Orden — men nu haster det!

*

De halv- eller helfacistiske Herrer og Damer i Finlandskomiteerne praler med at de nu har 35.000 Pladstilbud fra Danske Hjem om Pladser til finske Børn, Ganske vist er en stor Del af disse Pladstilbud opnaaet ved at man i Cementtrusten og lignende Selskaber halvvejs har truet Funktionærerne til at melde sig. Men alligevel virker det uhyggeligt, naar Komiteen for sultne og svage Københavnerbørns Landophold ikke engang har kunnet skaffe Feriepladser til de 7000 Børn, der trænger mest. Det kan man vist kalde „national Samling" i Regeringens Aand!

*

Naturligvis har Nedskæringen af Sociallovgivningen Hitlers absolute Velsignelse. Men Nazisterne har altid en praktisk Arbejdsdeling, og derfor har „Fædrelandet" aabnet en rasende Kampagne mod samme Nedskæring. Dette kan kun gøre Clausenisterne endnu mere forhadt og foragtelig i Arbejderkredse.

Du maa ikke gemme LAND OG FOLK bort, saa forhindrer du jo andre i at læse det!

Land og Folk

Politiske Maanedsbreve

Nr. 17 — — Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti — — Afslut. 3. Juli 1942

Krigens afgørende Fase

Den europæiske Krigs afgørende Fase er indledet.

Tyskland er gaaet i Gang med Offensiven efter Olie og gør et sidste desperat Forsøg paa at naa Irak, Iran og Kaukasus. De har haft Fremgang, takker være det endnu ikke helt forklarlige engelske Sammenbrud i Nordafrika.

Paa den russiske Front gaar det ikke Tyskerne saa godt. Mens de tog de stærke Tæstninger *Tobruk* og *Mersa Matruh* paa hver 24 Timer, har de endnu ikke efter 4 Ugers, desperat Stormløb formaaet helt at likvidere Modstanden i *Sevastopol*, skønt denne By i Forvejen havde været obelejret over 300 Dage. OKV har i denne Forbindelse forklaret, at Sevastopol er „Verdens stærkeste Land- og Søfæstning". Det er selvfølgelig Løgn. Sevastopol var kun befæstet mod Søsiden. Mod Landsiden begyndte Anlægget af Fæstningsværker først samtidig med Belejringen.

Ligesaa Løgnagtig var den tyske Særmelding om en „Omringelses-Sejr" ved *Volkhof*. Kun en kort Overgang var den 52. og 59. Sovjethær omringet, men Omringningen blev brudt. Sovjetstyrkernes Tab under Slaget var 15000 Mand, men Tyskerne mistede alene i Døde over 30.000. Den 1., den 126., den 285., og 291. tyske Infanteridivision samt en SS-Poliiidivision og tyske Enheder fra Belgien og Holland blev ligefrem tilintetgjort.

Til den i ni Maaneder bebudede Offensiv over hele Østfronten har Tyskerne ikke Kræfter, deres Offensiv paa Sydfronten imødegaas af den røde Hær med et elastisk Forsvar: man lader de svære Tankstyrker slippe igennem og lukker saa til om det efterfølgende Infanteri.

Russiske U-baade har delvis afbrudt Træ- og Malmtransporterne fra Sverig til Tyskland over Østersøen. Hvad den svenske Damper „Ada Gorthon" angaar, taler dog meget for, at den som Provokation er torpederet af en tysk U-baad

Den anden Front kommer!

Det første Aar af Krigen mod Øst sluttede med Overenskomsten mellem England og Sovjetunionen og Aftalerne mellem Molotof-Churchill-Roosevelt. Den overvældende Betydning heraf ligger i, at der nu er skabt det faste Forbund mellem de demokratiske Stormagter, som kan og vil knække Nazimagterne, Tyskland har ikke længere den ringeste Mulighed for at bekæmpe sine Fjender een for een og Hitlers Drømme om trods alt at faa en Separatfred med England er endt med en hæslig Opvaagnen.

Det maa nu betragtes som givet, at den anden europæiske Front, Vestfronten — vil blive etableret i Aar, sandsynligvis i Sommer. De eneste hemmelige Aftaler, der blev sluttet i London, drejede sig om Tidspunktet og Strategien for den anden Fronts Oprettelse og om den Strategi, den røde Hær skal benytte indtil da.

Tværtimod at ændre disse Planer maa det engelske Nederlag i Afrika antages at fremskynde dem. Det effektiveste Forsvar mod tyske Angreb paa Suez og Mossul er et kraftigt Stød mod selve Tysklands Hjerte. *Molotof* har utvetydigt erklæret, at hvornaar den anden Front kommer, selvfølgelig ikke kan siges offentlig, men Fjenden vil faa det at mærke paa sine Rygstykker!

Og det er bemærkelsesværdigt, at baade Sovjets Regeringsmedlemmer og Sovjetpressen i Anledning af Aarsdagen for Krigens Begyndelse kategorisk erklærede at Krigen vilde blive vundet i Aar. „Pravda" skrev saaledes, at „Aaret 1942 vil blive Aaret for Fjendens endelige Sammenbrud, for vor endelige Sejr!"

Situationen i Tyskland!

Bedre Bevis for, at Naziederne er ved at køre fast, end de nye tyske Tabstal kan man ikke ønske sig: Kun 271.000 faldne i Østkrigen, deraf i de sidste 2 Maaneder kun 20.000, det er alt, hvad man vover at fortælle det tyske Folk. Paa trods af de blodige Kampe ved Kharkof, Sevastopol, Volkhof o. s. v.! Hvis de tyske Tal var ligtige, maatte man sandelig anbefale hele det tyske Folk at rejse til Østfronten, der synes Dødeligheden virkelig at være ringere end i Baglandet.

Hvis man ganger de officielle tyske Tal med 10, kommer man nok op i Nærheden af Sandheden.

Paa en Række Omraader er de tyske Rationer nu mindre end i 1917. Brød f. Eks. 2000 gr. mod dengang 2400. Kød i Forholdet 7-4, Kartofler i Forholdet 5-4.

Produktionsprocessen i Tyskland har lidt store Afbræk ved de engelske Bombeangreb, men endnu større ved det stadigt elendigere Arbejdstempo i Fabrikkerne og den tiltagende Sabotage.

En svejtsisk Industriel, der fornylig er vendt hjem fra Tyskland, fortæller, at Naziederne har ladet indrette et Geheimbureau, der sørger for at deres personlige „tilranede" Ejendom realiseres og Beløbet bringes i Sikkerhed i Udlandet, fortrinsvis Latin-Amerika. Bureauet er underlagt Himmler og ledes af Heinrich Schmidt.

I Hamburg fandt der den 8. Juni et væbnet Sammenstød Sted mellem Befolkningen og Politiet. Havnearbejdere, der var i Færd med at laste Kaffe paa Biler „til Afsendelse til Østfronten" (i Virkeligheden til Naziførernes Smughandel) kastede flere Sække over Indhegningen ud paa Gaden. De forbipasserende begyndte at fordele Kaffen imellem sig. En stor Afdeling Gestapofolk kom til Stede, men blev modtaget med Stenkast. Under Kampen blev 7 Politimænd dræbt og mange saaret. Massearrestationer blev foretaget og 25 Havnearbejdere skudt.

Du maa ikke gemme

Land og Folk bort,

Derved forhindrer du jo

andre i at læse det

Fra Danmarks Koncentrationslejre

Flugtforsøg fra Horserød

Tirsdag d. 9. Juni forsøgte en Del af de Internerede at fjerne sig fra Horserød Koncentrationslejr, hvor de ulovligt holdes Indespærret. Ved et rent og skært uheldigt Tilfælde (der var umuligt at forudse) opdagedes Flugten straks efter, at 5 Mand var kommet udenfor Pigtraadshegnet. Efter en Klapjagt, hvori deltog flere hundrede Betjente, Politihunde o. s. v. blev Folketingsmand *Martin Nielsen*, Borgerrepræsentant *Johannes Hansen*, Landarbejder *Villy Fuglsang*, og Rigsdagsstenograf *Celius Lund* paagrebet, hvorimod Politiet til Dato ikke har opdaget, hvor Sekretær *Ib Nørlund* blev af.

De fire førtes omgaaende til Vestre Fængsel og hensattes under streng Isolation. Om Onsdagen indkøbtes til Lejren en hel Isenkrambutik, Hængelaase og Kæder, og alle Laager, Porte, Døre blev ekstra og forsvarligt laaset. Fangerne laasedes inde i Værelserne. I Barakkernes Gange og udenom hver Barak gik bevæbnede Vagter og Vagtposterne udenfor Pigtraaden blev forstærket. Nu maatte den hellige Grav da være vel forvaret.

Men Torsdag Morgen var Skibssmed *Eigil Larsen* forsvundet! Saa tilkaldtes Justitsministeren plus en Mængde Experter fra København. Barakkens Gulv blev brækket op og det konstateredes, at Flugten var foregaaet gennem en underjordisk Tunnel, ført under Hegnet i 3 Meters Dybde og mundende ud i Skoven 15 m fra Lejren. Fint Ingeniørarbejde, maatte Experterne indrømme. Det maa have taget Maaneder at grave den.

I fuldkomment Raseri beordrede Justitsministeren Lejren rømmet. Samtlige Internerede gennedes sammen i Spisesalen og kropsvisiteredes. „Træk dem saa ud" lød en brutal Komando, og de førtes gennem et Spalier af bevæbnede Betjente ud i en Serie „Salatfade", hvori de under Bevogtning af geværforsynede Betjente kørtes til Vestre Fængsel i København. Her var der igen Kropsvisitation og saa spærredes de inde i Cellerne. Først senere fik de en Del af deres personlige Ejendele igen.

Baade vi og samtlige Internerede beklager meget, at ikke flere blev i Stand til at komme ud, hvor det nyttige Arbejde venter dem.

Mary Daugaard død

Blandt de Internerede befinder sig Arbejdsmand *Daugaard* fra Aalborg. Hans Kone, *Mary Daugaard* er den 23. Maj afgaaet ved Døden. Lægerne paa Sygehuset kan ikke rigtig forklare Dødsaarsagen. I Aalborg er det den almindelige Mening, at Forholdene under hendes Mands lange Indespærring har været i høj Grad medvirkende til at nedbryde hendes Helbred.

Fødselsdage i Koncentrationslejren

8. Juli Maler Knudaage Larsen, Odense
10. Fagf.fmd. Ove Petersen, København
13. Byraadsm. Ths. Christensen, Aarhus
16. Arbejdm. Martin Andersen, Københ.
17. Gummiarbejder Steffen Jensen, Køge
28. Kontorist Frode Toft, København
31. Bager Henry Bangsholdt, København
31. Cigarsorterer Marinus Sick, Nykøbing F.

De nye tyske Løgne

Paa Meddelelsen om Molotofs Forhandlinger i London og Washington samt om den russisk - engelske Alliance - Traktat reagerede Berlin først med Symptomer paa total Kæbelammelse. Derpaa erklærede man, at det havde man vidst længe. Endelig fandt man sig selv og startede Løgneserien om, at nu havde Sovjet af England faaet frie Hænder til at bolsjevisere Europa og navnlig til at skaffe sig Støttepunkter i Skandinavien, deriblandt Danmark. For at gøre det sandsynligere startedes Løgnene af „neutrale" Aviser som Gøteborgs „Morgenposten", der ligesom Tyskernes Lakaj-Blad i Stockholm „Aftonbladet" udgives af Hr. *Kreuger*.

Mens den øvrige svenske Presse foragtelig negligerede Morgenpostens „Sensationer", blev de slaaet stort op i den danske Presse, som ogsaa skrev dybt bekymrede ledende Artikler om den frygtelige russiske Fare, der navnlig truede Danmark og Norge. Det interessante var, at disse Artikler fremkom den 25. Juni — Dagen efter at Hr. *Fritz Clausen* i Folketinget havde beklaget sig over, at de danske Aviser tog for køligt paa denne Sag. Endnu mere Interessant er det, at to Timer efter denne Tale havde Udenrigsministeriet udsendt *Ordre* til Bladene om at skrive de omtalte Spidsartikler, og Bladene parerede Ordre — det kaldes den fri Presse.

Hvad Løgnene angaar, er de eftertrykkeligt blevet dementeret saavel af den russiske som af den engelske Regering. Iøvrigt har Regeringerne for alle Europas undertrykte Lande — undtagen Danmark! — enten deltaget i Forhandlingerne eller været orienteret om dem, og de har alle hilst Traktatan med Begejstring. Dette gælder ikke mindst den norske Regering.

Iøvrigt kan man mod Løgnene anføre det rent fornuftmæssige, at hvad i Alverden skulde Sovjet med Havne eller Støttepunkter i Nordnorge eller ved Øresund? Sovjet har selv en udmærket isfri Havn ved Murmansk og vil slet ikke kunde praktisk bruge f. Eks. Tromsø eller Narvik til sin Udenrigshandel. Denne spiller iøvrigt ikke særlig stor Interesse for Sovjetunionen, saa af Hensyn til den er man heller ikke interesseret i de danske Farvande.

Og saa er Sovjetunionen ingen imperialistisk Magt, og kan alene af den Grund ikke tænkes at have saadanne Planer, som Goebbels tillægger den. (Hangø er en ganske anden Sag end Øresund — der drejer det sig om Beskyttelse af Leningrad. Og Krigen har jo tydeligt bevist Nødvendigheden af en saadan Beskyttelse).

Tilbage bliver kun at erindre om *hvem* det er, der har oversvømmet alle Europas smaa Lande med Tropper, hvem der har besat Danmark og Norge og overfyldt dem med militære Støttepunkter! Det er ikke Sovjetunionen, det er Tyskland. Og saa raaber netop Tyskerne op om, at der er andre, der truer os! Det er Tyven, der raaber „Stop Tyven" for at bortlede Opmærksomheden fra sig selv.

Heldigvis er det danske Folk klar over, at for os drejer det sig om at faa fordrevet de tyske Tropper, der holder vort Land besat og faa sløjfet de eksisterende tyske Militæranlæg igen. Det drejer sig ikke om at bekæmpe indbildte Vejrmøller i Form af paastaaede Fremtidsfarer fra de Magter, der er vore Venner og bliver vore Befriere i denne Krig.

Hold alle Angivere nede!

Martin Andersen Nexø 73 Aar

Den 26. Juni kunde Martin Andersen Nexø fejre sin 73 Aars Fødselsdag, men han blev absolut ikke ene om at fejre den.

Fra Morgenkvisten til ud paa Aftenen gik der en Strøm af Gratulanter til Hjemmet i Stenløse, der efterhaanden forvandledes til et Drivhus af de rødeste Blomster. Fra adskillige københavnske Arbejdspladser mødte Deputationer op med Gaver, saaledes fra B&W en Brevpresser med Hammer og Segl Monogram, og de brevlige og telegrafiske Hilsener var utallige.

En Kreds af Venner havde ladet udføre et stort Maleri af Danmarks graanende, men ungdomsfriske Skjald og overrakte ham det ved en Højtidelighed, der af praktiske Grunde fandt Sted om Søndagen.

Regeringens udanske Socialpolitik

Regeringspartierne fortsætter med en Indenrigspolitik, der gaar den tyskvenlige Højfinans' Ærinde og plyndrer den arbejdende Befolkning. Man fristes efterhaanden til at spørge, om det er Regeringens bevidste Hensigt at saa Splittelse i Folket for at svække den nationale Enhedsvilje.

Socialnedskæringen gennemført

Skønt praktisk talt samtlige danske Fagforeninger og utallige andre Arbejderorganisationer har protesteret — skønt Regeringen altsaa *ved*, at *mindst* 1 Million Vælgere er bitre Modstandere af den skændige Ødelæggelse af Sociallovgivningen, har Rigsdagen alligevel gennemført denne eenstemmigt (vi regner ikke Clausenisterne, som af demagoiske Grunde stemte imod paa samme Tid, som de og Bondepartiet har rejst en Aktion for at skaffe Tørvebaronerne en endnu mere ublu Fortjeneste!)

Den socialdemokratiske Presse har forsøgt sig med Eventyr om, at der er opnaaet „flere Betydningsfulde Lempelser i Lovforslagene" — endda af „afgørende" Betydning" — men dette er Løgn. De uhyrligt strenge Fattighjælps-Bestemmelser er lempet en Smule, men Arbejdskortet, den lange Karenstid, „Loftet" over Socialhjælpen, Nedskæringen af de Unges Understøttelser osv. er bibeholdt. For saadane Love stemte DsF-Lederne *Ingvard Dahl*, *Einar-Jensen*, *Gustav Petersen*, *Leonhardt Hansen* o. a. og uden at det voldte dem synligt Hjertebesvær.

Saavel Minister Kjærbøl som de socialdemokratiske Ordførere udtrykte i Rigsdagen Fortrøstning til, at nu vil der blive „Ro om Sociallovene", nu baade Venstre og Konservative har stemt for de nye Love. Har man da glemt, at samtlige Venstremænd i 1933 stemte for Socialreformen og at Arbejdsløshedsloven i 1931 blev vedtaget baade med Venstres og de Konservative Stemmer — men derfor løb disse Partier alligevel Storm mod Lovene for bagefter at faa dem forringet. Det samme vil ske nu. Og den reaktionære radikale Landstingsmand *Güdiksen* har direkte bebudet, at han i hvert Fald ikke er tilfreds eller vil falde til Ro.

I en Samtale med Repræsentanter for Byggefagenes Arbejdere har *Kjærbøl* forklaret, at det med Karenstiden osv., skal i ikke være bange for, det er jo mødtet paa saadanne Folk som Mosechaufører o. l.! Til Chaufførernes Repræsentanter udtalte han derefter: I kan nok forstaa, at det kommer ikke til at gaa ud over jer — det er mødtet paa Bygningsarbejderne!

Et Barn død af Sult

Samme Dag, som Folketinger vedtog Ødelæggelsen af de sociale Love, blev paa Børnehospitalet paa Fuglebakken indlagt en 11-aarig københavnsk Pige, som døde faa Dage efter. Lægerne har erklæret, at den væsentlige Dødsaarsag er langvarig Underernæring. Pigens to Søskende maatte ogsaa indlægges, men deres Liv blev dog reddet. Faderen var arbejdsløs og i de sidste Maaneder har Familien skullet leve for Socialhjælpen, som jo ikke strakte til.

Myndighederne er dog hverken beskæmmede eller raadvilde. De har ladet Politiets *Drabsafdeling* indlede Undersøgelse mod— Forældrene, som man mistænker for ikke at have *villet* give Børnene nok Mad!

Radikalt Hykleri

Den radikale Ungdom har holdt Landsmøde i Vejle. Der vedtoges en „politisk Resolution", hvoraf kun følgende Linier er af Interesse: „Den ændrede Sociallov maa under ingen Omstændigheder forringe Vilkaarene for dem der uforskyldt er kommet i Nød, en Svigten af disse Medborgere er uforeneligt med det nationale Samarbejdes Aand." — Ja, hvad gjorde ikke allerede Pilatus — vaskede sine Hænder, da han havde bistaaet med Forbrydelsen!

Strejke ved Nødhjælpsarbejde

I tre Uger har 170 Nødhjælpsarbejdere ved Anlægget af en Fiskerihavn i Københavns Sydhavn (Firmaet Kampsax) været i Strejke. Aarsagen er ligetil: paa trods af Loven er Akkorderne fastsat saadan, at de selv med det største Slæb ikke kan tjene mere end godt 50 Kr. om Ugen. En Henvendelse fra Arbejderne til Kjærbøl er kun blevet besvaret med et ministerielt Brev om at de bare betingelsesløst gaar i Arbejde, saa vil en Ingeniør engang komme ud og se paa det.

Arbejderne er ved godt Mod og paa mangfoldige københavnske Arbejdpladser er der samlet ind til dem. Det er dog trist at konstatere, at der endnu findes HIPA-Elementer, som ikke holder sig for gode til at falde Strejken I Rykken ved paa visse Arbejdspladser at søge Indsamlinglisterne bremset.

Tyske Aviser om Aarsdagen

Den 22. Juni var de tyske Aviser travlt beskæftiget med at forklare Deres Læsere, hvorfor Krigen mod Sovjetunionen ikke allerede var vundet ifjor Sommer. Ifølge „Berl. Tid." skrev de bl. a., at man faktisk havde været berettiget til at regne med Indtagelse af Moskva i Efteraaret og „Befalingen til dette var allerede klar, da Vinteren *flere Maaneder før normalt* satte ind med overordentlig stærk Kulde og voldsomme Snefald!" — Som bekendt var det den 9. December, OKW standsede sine Angrebsforsøg med den Begrundelse, at nu var den russiske Vinter kommet. Men Tyskerne synes altsaa at mene, at den „normalt" først burde være kommet i Marts eller April.

Ifølge „Politiken" gør Tyskerne sig ikke Forhaabninger om i Aar at kunne rykke frem over saa bred en Front og i saa stærkt Tempo, som i Fjor. „Man har naturligvis været klar over, at selve det *Overraskelsesmoment*, som i Fjor førte Tyskerne langt ind paa russisk Jord, før den russiske Hærledelse fik samlet sig sammen til organiseret Modstand, ikke kunde komme til at spille ind i Aar." — men i Fjor hed det sig, at Sovjet havde hele sin store Hær samlet ved sin Vestgrænse for at overfalde det stakkels uskyldige Tyskland.

I Antikomintern-Pagtens Skygge

OVER TO MILLIARDER

har Tyskland nu stjaalet fra Danmark. I Juni Maaned er Nationalbankens Clearing-Conto steget med 22 Mill til 988 og „forskellige Debitorer" (det er kun een nemlig Værnemagten) med 40 Millioner til 1036, eller tilsammen 2024 Millioner Kroner.

Pengenes „Nedkuling", som Regeringen og Rigsdagen nu har besluttet, er udelukkende foranlediget af Tysklands store Gæld til Danmark og ikke af nogen „Pengerigelighed". Nationalbanken kan kun fortsat financiere Tyskernes Krigsførelse, hvis den heri, kan bruge de Penge, som paa Grund af Varemangel osv, ikke for Tiden bindes i Produktionen. Men hvis Situationen ændrer sig, f. Eks. ved at Ty-

skerne maa forsvinde fra Landet faar, det danske Næringsliv Brug for Pengene. Saa vil et pludselig Udtræk af Bankerne imidlertid sætte disse i Knibe og sætte saadan Fart i Inflationen, at den ikke kan bremses mere. Dette søges nu forhindret ved at binde Pengene. Udelukkende en Forholdsregel, der er foraarsaget af den tyske Udplyndring af vort Land og har til Hensigt at muliggøre fortsat Kredit til Hitler.

KRONERNE TIL METAL INDSAMLINGEN:

Naar Regeringen omgaas med Planer om at indføre En- og Tokroneedler, skyldes dette ikke, at der er Mangel paa Mønterne. Men Tyskland har „foreslaaet" den at inddrage disse og overlade Tyskland dem til Omsmeltning. Der kan blive Granathylstre af dem.

DOMMEN OVER LA COUR

Naturligvis var Højesteret villig til at efterkomme Tyskernes Ønske om strengere Straf over Lektor *la Cour*. Forud for Domsafsigelsen havde Regeringen afskediget ham fra hans Lærergerning. Afskedigelsen skete i Henhold til Paragrafer, som selv ikke efter den mest haartrukne juridiske Fortolkning giver Adkomst til Afskedigelse, nemlig Paragrafer om *Tjenesteforseelser*. Det var Højesteretspræsident *Troels Jørgensen*, der forud havde foreslaaet Regeringen at foretage dette Overgreb, da det saa vilde være lettere for ham at faa Højesteret til at gaa med til en strengere Straf!

Tysk Behandling af Krigsfanger

For kort Tid siden fik Aalborg en praktisk Anskuelsesundervisning i Tysk Behandling af Krigsfanger. Flere Hundrede russiske Krigsfanger kom til Byen, stuvet sammen i 12 Kreaturvogne under de mest forfærdende Forhold. De havde opholdt sig fire Døgn uden Afbrydelse i disse bænkeløse Vogne.Haar og Skæg stod i eet. Snavset sad i Kager paa dem. Mange var berøvet deres Fodtøj. De fik ikke Lov at forlade Vognene for at forrette deres Nødtørft. Bespisningen foregik ved, at en Soldat kastede siger og skriver eet Rugbrød ind i hver Vogn, Fangerne gestikulerede vildt for at faa Vand, men det blev dem nægtet, skønt mange øjensynlig var paa Vanvidets Rand af Tørst.

Fangerne anede ikke, hvor de befandt sig, men Danskernes Vinken og opmuntrende Tilraab gjorde det snart klart for dem, at de var i Venneland. Paa Trods af de tyske Vagtposter kastede mange Cigaretter ind til dem.

Han triumferede for tidligt!

Hr. Gestapominister *Thune Jacobsen* meddelte forleden paa et Regeringsmøde, at nu havde hans snedige Politi opsporet og fanget „Frit Danmark"s Bogtrykker og Redaktør. Han tilføjede glad at heldigvis var Redaktøren Kommunist, og det hele var aabenbart et kommunistisk Foretagende.

Nu er „Frit Danmark" udkommet med Nr 4 — og det er trykt ligesom Nr. 3! I en bidende onskabsfuld Artikel „De tager fejl Hr. Justitsminister" gør Bladet Opmærksom paa, at det ikke agter at lade Ministeren bestemme, om det maa blive trykt, samt at den arresterede Næstved-Kommunist *Knud Petersen* ikke har og aldrig har haft det ringeste med Bladets Redaktion, Fremstilling, Distribuering at gøre. Som meddelt fra første Færd befinder der sig blandt „Frit Danmark"s Udgivere Folk fra alle politiske Retninger, (undtagen Nazister og lignende) og ogsaa Kommunister, som de øvrige er meget glade for at arbejde sammen med!

Bladet indeholder iøvrigt en meget klar og kraftig Artikel om „Hvem der er med os, og hvem der er mod os", hvori det fastslaas, at det er ensbetydende med national Splittelse at udnytte Situationen til Angreb paa Arbejderne, saadan som det sker gennem de nye Sociallove. Endvidere Artikler om den engelsk-russiske Pagt, om Hr. Schalburg, om Højeste„ret"spræsident Troels Jørgensen, samt en meget interessant Dukumentation at Udenrigsministeriets Forhaandscensur over Pressen o. m. a. Artikler.

Det er ikke Misbrug!

Krigsministeriets Direktør, General *Stemann* skulde have en Lejlighed til 1600 Kr. i Jægersborg. Staten skulde stille den til Raadighed. I den Anledning lod Direktører og Minister Brorson en Villa derude ombygge. Ombygningen alene kom til at koste 60.000 Kr. Hvad selve Huset i Porvejen var værd, vides ikke. Men den Slags er ikke Misrbug af Statens Midler. Misbrug, det er det kun, naar en Arbejdsløs faar saa meget i Understøttelse, at hans Børn ikke direkte dør af Sult.

22. Juni i København

Aarsdagen for Tysklands Overfald paa Sovjetunionen og den danske Regerings Grundlovsstridige Overgreb mod Danmarks kommunistiske Parti blev en Nerveprøve baade for Værnemagten og for Politiet i adskillige danske Byer, ikke mindst København. Vi nævner nogle enkelte Begivenheder fra Dagen:

Langebro gik op for Skibspassage første Gang Kl 6,20. Det viste sig, at paa Undersiden af Broklappen (men øverst oppe) var der fastgjolt et 11 m langt Transparent, hvor der med ½ m høje Bogstaver stod „Leve et frit Danmark!". Samtidig udløstes 4000 Strøsedler, der fløj ind over Islands Brygge. Hundreder af Trafikanter og et Kompagni dansk Infanteri oplevede det opløftende Øjeblik. 5 Minutter efter gik Broen op for anden Gang, Transparentet sad der stadig. Derefter blev det fjernet.

Mange Steder paa Amagerbrogade, Torvegade, Købmagergade, Nørrebrogade, Lyngbyvejen, paa Vesterbro, i Lyngby, o. s. v. blev der fra høje Huse udkastet Byger af Strøsedler paa den Tid da Trafiken var stærkest. I Torvegade rullede et stort Transparent pludslig ned af en Facade. Der var malet en Karikatur af Hitler og Ordene „Ned med ham", samt „Sabotér tysk Arbejde!" Vild Jubel i Gaden. Foran mange Biografer uddeltes Strøsedler om Aftenen.

Nætterne forud var der mange Steder malet Indskriptioner og opsat Plakater paa Plankeværker, Mure o. s. v. Paa Kajmuren ved Toldboden maatte man sætte en Stenhugger i Gang med at fjerne Ordene „Ned med Nazismen!". To af Malerne blev arresteret, Jord- og Betonarbejder Karl Mortensen og Skibsværftsarbejder Carl Evald Paulsen. Karl Mortensen „arresteredes" af to danske Nazister, som gennempryglede ham og derefter indleverede ham paa en Politistation. I den første Uge fik hans Kone ikke Lov til at besøge ham, simpelthen fordi Politiet ikke turde lade nogen se hans mishandlede Ansigt. Naturligvis har man ikke foretaget sig noget mod de nazistiske Voldsmænd. Men de er heldigvis kendt.

»Internationale« i Fængslet

Selv paa Vestre Fængsel blev der demonstreret den 22. Juni. Fra et halvt Hundrede Celler blev „Internetionale" sunget saa kraftigt, at det gav Genlyd over hele Komplekset. Det gav Politiministeren et hørligt Bevis paa, at han absolut ikke har knækket de internerede Kommunisters Kampmod ved den brutale Overflyttelse til Fængslet.

Er du med til at støtte de fængsledes Familier?

Danskerne lader sig ikke knægte

EN FABRIK RENSES:

Heinrich Outzen. Lillegrund 10 A, København er „Stormtropfører" hos Landsforræderne og Formand for „antijødisk Liga". Han arbejdede indtil 12. Juni paa B&V Strandgade. Et Par Dage før havde han angivet tre Arbejdskammerater til *Værnemagten* for at udsprede kommunistisk Propaganda, Den 11. ved Fyraften samledes alle Fabrikkens Arbejdere i Værkstedet, hvor Outzen arbejdede og gav ham den Behandling han trængte til. Siden har han ikke vist sit Forrædderfjæs paa Arbejdspladsen. Han havde to Med-Nazister dér — de blev saa forskrækkede (det havde de Grund til), at de valgte at udeblive.

MERE RENSELSESARBEJDE

Paa Statsbanernes Centralværksted i København arbejder (endnu) to Nazister, *Emery Larsen og Scwheinsen* (det betyder forresten Svinesen), som har forsøgt sig som Angivere. Resultatet er at de ikke mere kan være i Lokale med ordentlige Arbejdere, som baade tiltaler dem passende og bombarderer dem med forskelligt. Arbejderne nægter ogsaa at spise i Marktenderiet, hvis Nazisterne kommer der, og Resultatet er, at dette højst har Besøg af 50 om Dagen mod normalt 500. Nazisterne har tilkaldt Politi til at beskytte sig men det hjælper dem ikke.

AFFÆREN FRA ESBJERG STATSSKOLE

En Elev fra Aarets Studenterhold var blevet taget af Politiet mens han bedrev antitysk Propaganda ude i Byen og stod til en eller anden Straf. Rektor *Bruhn* benyttede dette som Anledning til at nægte ham Adgang til „Translokationen", altsaa til Skoleaarets Afslutningshøjtidelighed. De øvrige 31 Studenter besluttede at udeblive fra Translokationen som Protest. Den store Forsamling af fremmødte Forældre og Paarørende til Eleverne protesterede mod, at Studenternes Stole stod tomme og Forældreraadet krævede, at Rektor skulde tilbagekalde sin Beslutning. Dette blev Hr. Bruhn nødt til og saa holdt de 31 Studenter deres Indtog, hilst af drønende Bifald. „Fædrelandet" har i en hel Uge raset over Sagen og skiftevis krævet Tugthusstraf over Studenterne, Forældreraadet, og Sognepræsten!!

VOLDSMÆNDENE FIK BANK

Fornylig holdtes Nazimøde i Amager Nykro. Egnens Befolkning fulgte Indbydelserne, mødte op og da de Skaftestøvlede var frække gav man dem en ordentlig Dragt Prygl. Politiet maatte rykke ud og føre dem til Stationen for at beskytte dem.

— Lignende gik det ved et „stort antikommunistisk Møde i København, Sundby. — Den 27.-6. overfaldt to Knippelbevæbnede, uniformerede Nazister en forbipaserende Arbejder paa Kretavej i København, men der kom Folk til og Nazisternes Knipler kom til at danse paa deres egne Rygstykker. Ambulancen bragte dem til Hospitalat.

METALINDSAMLINGEN

gaar dejligt daarligt. Ikke mindst efter at det i Radioen er oplyst, at alt det indsamlede Metal sendes til Tyskland „til Omsmeltning". Paa Metalindsamlingens smukke Plakater er Magnetens firkantede Ender ofte forsynet med et uhyre symbolsk Hagekors. Andre Steder er der klæbet en kraftig trykt Strimmel over den „Giv ikke til Tyskerne".

GANG TIL CANOSSA:

I „Randers Amtsavis" for 30.-5 fandtes følgende Annonce, indrykket af en tidligere fanatisk Nazist: „I aaben Erkendelse af, at jeg ved min Forretnings Drift gennem de sidste Par Aar burde have udvist mere Borgersind, beder jeg herigennem alle og enhver tilgive mig denne min Vildfarelse. Idet min Forretning fremtinig vil blive drevet efter absolut rene Linjer, er det mit Haab, at det maa lykkes mig fuldt ud at genvinde mine Kunders Tillid. Randers den 29. Maj 1942. Kaj Bærenholt". — Alle Forretningsfolk, der er Nazister, bør af Kunderne behandles som Bærenholt aabenbart er blevet!

SKOLEN BLEV AFFOLKET:

6. Januar 1941 blev der foretaget Udlæg i „Frk. Schmidts Skole i Odense" som ejedes af Frn Marie Louise Briand de Crevecoeur født *Scavenius.* Damen klarede den ved Hjælp af Penge, hun havde faaet af Tyskerne (hun er Clausenist). 6 Lærere forlod derpaa Skolen. Det lykkedes hende dog at skaffe 6 Skruebrækkere. Men nu er der kun 6 af Eleverne tilbage da Forældrene naturligvis ikke ønsker deres Børn nazistisk opdraget.

Fortæl ingen

hvorfra du fik Land og Folk,

men

lad flest muligt læse det!

Nogle Radioudsendelser:

	Kl.	Bølgel.
Moskva, tysk	* 0,15	39-41-50
	* 1,15	39-41
	4,45	19
	7,15	25
	*12,30	19
	19,15	25
	19,45	25-31
	20,15	43
	*21,15	39-41
	*21,35	32-38
	22,15	25-31
	*23,00	32-38
	*23,15	43
Moskva, norsk	2,20	38
	*17,35	38
	21,00	31
	*23,30	39-41
Moskva, engl.	0,48	19-31-43
	*22,00	39-41
	*23,00	31-38-41
	*23,45	24-31-43
USA, dansk	*20,15	19

De med * mærkede gaar f. T. godt igennem.

Hvem er

Bombemændene

Der er begaaet et Bombeattentat mod *Hal Kochs* Villa i København. Politiet kan ikke finde Gerningsmændene, men har udsat 2000 Kr. i Ducør for Oplysninger om, hvem de kan være. Vi har ikke noget imod at faa de 2000 Kr. som et velkomment Tilskud til vort Arbejde og skal i hvert Fald fortælle Politiet, at en simpel Henvendelse til Fritz Clausen kan skaffe alle Oplysninger. Attentatet er nemlig foretaget efter personlig Ordre af ham, ligesom han (fra Værnemagten) har fremskaffet Sprængstoffer. Falder det Thune Jacobsen svært at tro paa dette, saa henviser vi til, at et Par Dage efter Attentattet stod under Overskriften „Blodgruppen i Frikorps Danmark" følgende at læse i „Fædrelandet":

Vi har modtaget det sørgelige Budskab om vor Landsungdomsførers Heltedød paa Ærens Mark. Vi ved, at i gamle Bloddrenge allerede har taget en frygtelig Hævn over de røde Bander paa Østfronten. Herhjemme har vi Vikinger i hvert Fald hævnet vor Fører og har kunnet skrive i vor Dagbog under 2. Juni Navnet C. F. Schalburg med Blod. (i Ordets bogstavelige Forstand)".

Hitlers Rakkerknægte i Danmark

MERE OM VON SCALBURG:
Den faldne Obersturmbannfürer blev af det tyske Gesantskab, Regeringen, nogle Generaler og Fritz Clausen fejret ved en „Mindeappel" i Koncertpalæet i København som en frygtløs dansk Bekæmper af Bolsjevismen. Ingen nævnte, at han aldeles ikke har meldt sig til Kamp mod Bolsjevismen. Straks da Tyskerne havde besat Danmark, den 9. April 1940, søgte han Orlov fra Livgarden til „Familiebesøg i Tyskland". Han fik det, rejste og skrev hjem, at nu kom han ikke igen, da han var gaaet i tysk Krigstjeneste. Det var paa et Tidspunkt, hvor tyske Hære stod i Kamp i Frankrig og Norge, og hvor v. S. ikke kunde ane, at det langt sener ville komme til tysk Overfald paa Rusland.

FRIKORPSET UDSLETTES:
Sammen med v. Schalburg faldt 200 Mand af „Frikorps Danmark" ved Ilmensøen. Senere blev Frikorpset helt omringet, og det er det endnu, det faar kun Forsyninger af Luftvejen. Halvdelen af Mandskabsbestanden er nu falden.
Forstærkning er undervejs. Ganske vist fik v. S. kun hvervet 41 paa sin sidste lange Turne i Danmark, men saa tog man 450 tvangsudskrevne Hjemmetyskere fra Sønderjylland og puttede dem ind i Frikorpset.

HVEM KONTROLLERER LAKAJERNE:
Opmærksomme lagttagere vil have bemærket, at medens Fritz Clausen paa sine Møder overgaar sig selv i fraadende og provokatoriske Udtalelser mod Regeringen, er „Fædrelandet" et af de mest regerings-loyale Blade i Danmark. Hvorfor? Jo, „Fædrelandet staar under Kontrol af det tyske Gesantskab (Dr. Meisner), som ikke p. t. er interesseret i et Angreb paa Regeringen. Det er derimod Gestapo og SS og denne Institution, der i København, har til Huse paa A. F. Kreigersvej, kontrollerer Partiet og dettes Stabskontor i Rosenvænget!

JUDASPENGENE:
Mange har spurgt, om det virkeligt var rigtigt, at Fritz Clausens Landsforrædderbander faar 400.000 Kr. om Maaneden af Tyskerne. Men det har de Herrer Clausen og Bryld ikke, faar de ved, at Summen stemmer paa Øre. Formodentlig mistænker de hinanden for at have sladret af Skole - men derfor vil vi gøre dem den Tjeneste at afsløre vor Kilde. Det er saamænd Frk. Edith Jensen, Godthaabsvej 7. Hvor hun ved det fra, maa de Herrer Judas'er selv om at regne ud.

REVOLVERMÆNDENE:
Naar Politiet bliver tilkaldt af Nazister for at beskytte dem eller arrestere hæderlige Danskere, skulde det tage og føle Landsforræderne paa Baglommen. Mange af dem gaar til Stadighed rundt med skarpladt Revolver paa sig, og det er jo baade farligt, forbudt og strafbart.

RAVN OVER RAVN
Vi har tidligere omtalt „Derbysvejseren", Fabrikant Villy Johansen i Aarhus, han er ivrig Nazist og tjener tykt paa Arbejde til Værnemagten. Det gør han ikke mere. Tyskerne har nemlig arresteret ham og hans Broder, fordi de stjal tykt af de tyske Varelagre og solgte det til egen Fordel. Tyskerne kræver Ret til at føre dem til Tyskland, Lad det dog endelig ske!

JUDAS'ER I STOR STIL:
Christiani og Nielsen har paataget sig at udføre Befæstningsarbejder for flere Millioner ved Tronheim. Naar det rige Firma kan tjene Penge, falder det gladeligt baade Danmark og Norge i Ryggen.

SOCIALDEMOKRATER, DER ER NAZISTER
Andelstrykkeri-Direktøren Bolgan (tidl. Trotskist!) har nu fulgt Aage Jørgensen til Fritz Clausens Brigade. Bladet „Globus", som Aage Jørgensen udgiver for tyske Penge har en Foredragsrække. Foredragsholderne er Børge Jakobsen (tidl. DsU), Ernst Berg, (DsF), Axel Berg (Karl Marx), cand. polit Aage Petersen og Westergaard (tidl. Landarb.f.). Betegnende nok er de fleste af dem tidligere Trotskister eller Halvtrotskister. Den Slags ender jo med aabent at bekende sig til Nazi, samtlige nævnte Herrer tolereres (ligesom Bergsted) stadig som Medlemmer af Socialdemokratiet.

TYSK OFFICERS-BORDEL
Fru Gerres, Holsteinsgade 19, København, har i sin mangeværelses Lejlighed indrettet en formelig Bordel for tyske Officerer. Orgierne camufleres under Navn af private Selskaber. Vi henstiller, at Politiet griber ind overfor Ruffersken.

NAZI-SELVERKENDELSE:
I „Fædrelandet" for 26. Juni fandtes en stor Artikel med Overskriften „Sejre eller dø". I denne staar der bl. a.: „Mens Kampene paa Østfronten føres med Nutidens mest moderne Vaaben og tekniske Hjælpemindler, er vi paa Hjemmefronten endnu (!) henvist til Aandens Vaaben, og omend Fjenden her er os mangedobbelt overlegen, har vi allerede kunne tilføje ham haarde Slag".

Hvordan

begynder et Eventyr!

I gamle Dage begyndte ethvert ordentligt Eventyr i Tyskland med Ordene „Es war einmal..." Idag hedder det: Das Oberkommando der Wermacht gibt bekannt:"!

Hold alle Angivere nede!

Ingen bør dømmes uhørt —

Ja, ovenstaaende Sætning sagde Justitsminister *Thune Jacobsen* i Folketinget som Motivering for, at han ikke vilde gennemføre en Straffererssag mod Minister Kauffmann i Amerika. „Det var en Hovedregel i dansk Ret".
Ganske rigtigt. Men det generer ikke Hr. Politiministeren i Medfør af sin ulovlige Kommunistlov at dømme Hundreder af Mennesker uhørt. Han sidder paa sit Kontor og resolverer, den og den tror han nok er Kommunist og derfor skal vedkommende sættes i Koncentrationslejr. I disse Tilfælde faar den paa Forhaand dømte ikke Lov til at forsvare sig — hans eneste Chance er, hvis det kan bevises, at Justitsministeren har taget fejl af ham og en anden.

Vær med

til at støtte Ofrene for Hitler-Justitsen i Danmark!

Sig mig hvem du omgaas—

Premierløjtnant Ladegaard Mikkelsen ved Gardehussarerne blev idømt 30 Dages Hæfte for at have foraarsaget en Soldats Død under Øvelse. I den Anledning har General *Gørtz* offentlig protesteret og fuldkommen solidariseret sig med „sagkyndig Udtalelsee af Oberst *Giersing* og General *Leschly* om, at det var nødvendigt som te Led i Uddannelsen at lade en Mand drukne. Det bør erindres, at General Gørtz er Regeringspartiernes store demokratiske Haab i „Bevægelsen Folk og Værn". Endvidere, at Husaroberst Giersing er tyskvenlig Nazist og General Lechly nazivenlig tsykinteresseret samt iøvrigt berømt for, at Tyskerne maatte vække ham med Haandgranater om Morgenen d. 9. April 1940.

Fortæl ingen

hvorfra du fik Land og Folk.

Land og Folk

Politiske Maanedsbreve

Nr. 18 — — Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti — — Afsluttet d. 1. August 1942

Den militære Situation

Med Offensiven paa Sydøstfronten er Hitler ved at spille sit sidste store Kort ud. Medens Tyskland ifjor var i Stand til, i Kraft af Overraskelsesmomentet og store Forberedelser sammen med sine fascistiske Allierede at rykke frem over hele Fronten fra Nord til Syd, har det i Aar været nødt til at koncentrere sig om et relativt kort Frontafsnit. Ved en uhyre Koncentration af Mandskab og Materiel er det lykkedes her at danne en Stødkile af frygtelig massiv Kraft. Overfor denne har Sovjethæren valgt, ikke med store Ofre straks at dæmme op, men at trække sig tilbage, mens man tilføjer Fjenden de størst mulige Tab. Facisterne har derved vundet betydeligt Terræn (dog ubetydeligt i Sammenligning med Fremrykningen i Fjor) og forsøger at føre Fremstødet frem til Oliefelterne ved Kaukasus.

Der lægges fra Sovjets Side ikke Skjul paa, at Kampene er meget forbitrede og Situationen yderst alvorlig. Men det er hverken lykkedes Hitler at tilintetgøre eller tilfangetage væsentlige russiske Troppestyrker og den røde Hærs Flankeoffensiv ved Voronesh begynder et gøre sig gældende. Hvis de Allierede sætter det aftalte Angreb ind mod Vesteuropa, er Hitlers militære Katastrofe uundgaaelig.

I *Ægypten* er det lykkedes Englænderne at dæmme op for Fremstød, ikke mindst fordi Tyskland paa Grund af de haarde Kampe i Sydrusland ikke kan sende Forstærkninger. I Østen er der ikke væsentlige Forandringer og de Allierede bliver i stadig højere Grad Herre over Havnene — alle tyske Fantasimeldinger om Ubaadenes resultatrige Virksomhed til Trods.

Hvornaar kommer den 2. Front

Under Molotofs Besøg i England og USA blev der truffet Aftaler om, at den anden Front i Europa skulde oprettes endnu i 1942. Saavel fra Sovjetunionens som fra Allierede Sagkyndiges og fra den engelske og amerikanske Offentligheds Side er gjort meget stærkt gældende, at Tidspunktet for Interventionen i Vesteuropa er inde netop nu, og at man skal skynde sig, hvis det gunstige Tidspunkt ikke skal blive forpasset.

En Mængde af de mer eller mindre modstridende officielle Udtalelser om den anden Front, som fremkommer fra engelsk og amerikansk Side, kan anses for „Nervekrig", beregnet paa at holde Tyskland i Uvished. En Invasion i stor Stil kan formentlig kun gennemføres Belgien-Nordfrankrig, da man her kan skaffe fornøden Flyverdækning, men givetvis er ogsaa Nordnorge og Finland stærkt udsatte. Herhjemme ved vi, at Tyskerne belaver sig paa at maatte forsvare Jylland.

Tyskland ønsker Separatfred

I Korrespondancerne fra Berlin er det fra officielt Hold antydet, at man kunde tænke sig en Separatfred med England, idet man tilføjer, at et engelsk Fredsinitiativ vilde kunde møde adskillig Forstaaelse i Tyskland. „Saadanne Forlydender vilde man ikke sætte i Omløb, hvis man ikke var saa haardt trængt"

Fremtrædende tyske Generaler har paa den anden Side skrevet Artikler i tyske Blade og Tidsskrifter om, at Tyskland eventuelt kunde nøjes med at danne en „Østvold" i Rusland og derpaa vende sig med hele sin Kraft mod England. Dette kan dels være for at forberede det tyske Folk paa, at Offensiven mod Øst løber ud i Sandet, dels kan det være Udtryk for, at Hæren i Tyskland gerne saa en Separatfred med Sovjetunionen i Haab om derved at undgaa Katastrofen.

Status fra Sevastopol

Tyskerne opgiver, at den sidste Maaneds Stormløb paa Sevastopol kun har kostet dem 4147 Faldne. Samtidig meddeler de, at de maatte storme over 4000 befæstede Stillinger — altsaa skulde hver „Bunkers" kun have kostet dem 1 Mand!! Fra *Moskva* er meddelt, at i de 8 Maaneder, Belejringen af Sevastopol varede. havde Tyskerne over 100.000 Faldne, deraf 60,000 i de sidste 25 Dage, før de erobrede den ødelagte By. 3 tyske Divisioner tilintetgjores fuldstændig. 23 tyske og 3 rumænske Divisioner led uhyre Tab.

Fra det undertrykte Europa

Magthaverne i Berlin og deres Agenter i de besatte Lande er blevet meget forlegne over en Tale af Rigsminister *Franck*, hvori denne erklærede, at de smaa Nationers egne Statsdannelse kan „bringe dem i Fare, hvis den kommer i Konflikt med de Principer, som Europas Ledelse anser for nødvendig." Derfor kunde den europæiske Nyordning ikke tillade Suverænitet til de smaa Stater, de europæiske Nationer skulde i Fremtiden „danne et Kammeratskab under Ledelse af de dertil kaldede"! -- Man har forgæves bagefter forsøgt at svække Indtrykket af denne Tale ved nogle Søforklaringer om, at Hr. Franck ikke holdt den i sin Egenskab af Rigsminister, men i sin Egenskab af Jurist!!

I DEN UNGARSKE HÆR

existerer der en hemmelig antifacistisk Organisation, hvori baade Officerer, Underofficerer og Soldater deltager, og som bl. a. forsyner de jugoslaviske Partisaner med Vaaben og Ammunition. Flere ungarske Hærafdelinger er gaaet over til Partisanerne og der har i selve Ungarn staaet et stort Slag mellem Regeringstropper og en ungarsk-serbisk Partisanhær. I en Beretning i den ungarske „Rigsdag" har Ministerpræsidenten oplyst, at 2550 Serbere var dræbt i Forbindelse med disse Kampe.

1000 MORD I TJEKOSLOVAKIET:

Reuter meddelte den 3.-7. fra Vichy, at der i de sidste Dage var henrettet 141 Personer i Bruno. Dermed er det samlede Antal Henrettelser i Bøhmen siden Attentatet paa Heydrich naaet op over 1000. I dette Tal er ikke medregnet Massemordene paa 200 Mænd i *Liditz* og 250 i *Lesjaki*, da Facisterne ødelagde disse Landsbyer.

900.000 MYRDET I POLEN:

Den polske Regering i London har i en officiel Erklæring meddelt, at mere 900.000 Polakker er blevet henrettet og $1^1/_2$ Million deporteret under den tyske Okkupation. En Talsmand for den engelske Regering har derpaa erklæret, at de Tyskere, der er skyldige i disse uhyrlige Forbrydelser alle vil faa den strengeste Straf. Herom er der truffet Aftale mellem de allierede Nationer

FRANKRIG PLYNDRES:

Siden Vaabenstilstandsdagen 1940 og indtil 1. Maj 1941 betalte Frankrig daglig 400 Millioner Frc. til Tyskland „for at underholde Okkupationshæren. Tysklands virkelige Udgifter hertil udgjorde ikke over 125 Mill. Frc. om Dagen — Overskudet brugtes til at erhverve Aktier i franske Bank-

og Industriforetagender. I Maj 1941 overgav *Darlan* Tyskerne for 5 Milliarder udenlandske Værdipapirer, der opbevaredes i franske Banker. Som Tak nedsatte Tyskerne deres „Dagskrav" til 300 Mill. Frc. I December 1941 blev de vigtigste Farvefabrikker indlemmet i Kartellet „Frankolor", hvis Aktiemajoritet indehaves af det tyske „IG Farben". De 20 største franske Tekstilfabriker blev bragt under tysk Kontrol efter Sammenslutning i Kartellet „France Rayon". De tyske „Hermann Goering-Werke" har overtaget de franske „Schneider-Creuzot" og andre Rustningsfabrikker.

FANGERNE FLYGTET:

16 ledende Kommunister, deriblandt Maurice Thorez' Broder er flygtet fra en Koncentrationslejr i Compiegne i Frankrig. Flugten skete gennem en underjordisk Gang af 100 Meters Længde. To af Lejrens tyske Vagtposter blev øjeblikkelig skudt.

VICHY LYVER:

I Anledning af en fransk Vichy-Paastand om, at Brødrationen i Moskva kun skulde være paa 80 Gram daglig, erklærer Moskva Radio, at Brødrationen, saavel i Moskva som overalt i Sovjetuniomen er større end Brødrationerne i Paris, Berlin og Rom tilsammen. Den mindste daglige Ration i Moskva er paa 400 Gram, Arbejderne faar 7-800 Gram pr. Dag.

Fra Koncentrationslejrene

Folketingsmand Martin Nielsen, Borgerrepræsentant Johs. Hansen samt Villy Fuglsang og Gelius Lund forsøgte som bekendt at fjerne sig fra Horserød, hvor de var ulovligt anbragt. End ikke i Kommunistloven staar der noget om Straf ved Flugtforsøg - men ikke desto mindre har Justitsministeren dømt dem til streng Isolering i den kriminelle Afdeling paa Vestre Fængsel.

Hovedbestyrelsesmedlem i Sømændenes Forbund, Matros Svend Nielsen har i Overensstemmelse med Grundloven forladt sit ulovlige Opholdssted paa Vestre Fængsel. Myndighederne er rasende og har udsendt hans Signalement, hvori det vigtigste synes at være, at han formenes at medføre en gammel Damecykle. Vi henstiller til Svend Nielsen at staa af!

Cigarmager Charles Larsen, som ulovligt holdes indespærret paa Vestre Fængsel, fylder den 15. August 50 Aar. Den 17. August har Skibsbygger Adolf Petersen, Helsingør og den 24. August Medhjælper Freddy Olsen Fødselsdag i Vestre Fængsel.

Kommunistisk Sejr paa Island

Vort islandske Broderparti havde i Altinget 3 Mandater. Ved de nyligt stedfundne Valg fik Partiet 6 Mandater, idet det mere en fordoblede sit Stemmeantal. Socialdemokratiet fik ligeledes 6 Mandater. Altinget har ialt 39 Medlemmer.

I den danske Presse har man søgt at skjule Forholdet ved at kalde Kommunisterne for „Socialister".

Køb ikke hos nazistiske Handlende!

Danmark under Aaget

TYSKERNE BEFÆSTER:

Langs hele den jyske Vestkyst lægger Tyskerne Pigtraadsspærringer og bygger Beton-Bunkers. Inde i Landet tager de mere Jord fra Bønderne for at bruge den til Flyvepladser og Befæstningsanlæg. Omkring hver Flyveplads skal de nu pludselig have et 10 m bredt Pigtraadsbælte, Jorden tager de uden saa meget som at meddele det i Forvejen. Deres Lastbiler og Traktorer kører uden videre ind over Markerne. Mange Steder har de ødelagt store Strækninger ved at skrælle Græstørven af, saa kun Sandet er tilbage. Bønderne faar Løfte om Erstatning, (fra Nationalbanken!) men som en Landmand sagde til vort Nordjyske Broderorgan „Folkets Kamp": Hvad kan det nytte, vi kan jo ikke fodre Kvæget med Tikronesedler!

„ZU BEFEHL":

Ved en Kommandantsbefaling af 13.-3. har den meget nazivenlige General Leschly i København instiftet et særligt dansk Militærpoliti, hvis eneste Opgave er at patruljere paa Gader og Stræder og knalde de danske Soldater og Befalingsmænd, der ikke hilser, eller hilser for slapt paa de mange tyske Officerer.

Plyndringen af Landet

Aarsagen til den katastrofale Brændselssituation er dels Torpederinger og Minesprængninger, dels og navnlig, at Tyskland simpelthen snyder sig fra sine højtidelige Forpligtelser til i det mindste at levere et Minimum af Kul og Koks til Danmark.

CEMENTMANGLEN

er ikke foraarsaget af Brændselsmangel, men af det kolossale Forbrug til tyske Befæstningsanlæg og Byggeforetagener. Nu er det Handelsministeren og Cementministeren i Forening, der skal rationere Cementen. De har blandt andet beordret alt Skolebyggeri standset. Gælder dette ogsaa den tyske Kæmpeskole paa Emdrupvej-Tuborgvej i København, hvor man netop skal til at støbe Betondæk til en kæmpemæssig Aula? Vi tvivler.

LEVNEDSMIDDELMANGELEN VOKSER

og de faa Løvnedsmiddeler bliver dyrere og dyrere. Udenrigsministeriet forsikrer, at Hjemmemarkedes Behov først vil blive dækket før der eksporteres, Dette er naturligvis Løgn. Men forøvrigt bliver de 60000 tyske Soldater forsynet fra Hjemmemarkedet, hvor de altid forlanger at faa først, og hvor de skruer Priserne op. Dette gælder baade Kød, Havesager og Fisk. Til Gengæld tager de det ikke saa nøje med Varernes Anvendelse. I en jysk By havde Værnemagten saaledes forkøbt sig paa Smør. Saa lod man det blive harsk og smed det derpaa i Affaldskulen!

HVORFOR MEDICINMANGEL?

Pressen har kunnet meddele at mange Medicinalvarer er ved at slippe op, deriblandt saadanne, som fremstilles af Svinekirteler. Men Svin slagtes der da nok af her i Landet? Ja, men Størstedelen eksporteres til Tyskland og al Indmaden skal gaa med. Iøvrigt dækkes Værnemagtens Medicinalforbrug af de sparsomme danske Beholdninger.

ARBEJDE FOR TYSKERNE:

Hærens tekniske Værksteder (HTK) er gaaet i Gang med at fremstille 75 mm hurtigskydende Kanoner til Tyskerne. De mange Støjsendere, som gør Radiolytning her i Landet til en Lidelse, er fremstillet hos Firmaet „Allways" i Københavns Sydhavn.

FRA KNUTZLINGS DOMÆNE:

Det bedyres Gang paa Gang, at Vognmangelen ved DSB ikke skyldes Udlaan af Jernbanevogne til Tyskland. Der løber kun ca. 1000 danske Vogne i Tyskland og til Gengæld løber der 1000 tyske Vogne i Danmark, erklærer Hr. Knutzen og hans nazivenlige Trafikinspektører. De glemmer at tilføje, at de danske Godsvogne i Tyskland kører med tysk Krigsmateriel og at det gør de tyske Godsvogne i Danmark ogsaa. De glemmer ogsaa at oplyse, hvor mange Godsvogne og andet Statsbanemateriel DSB har solgt til Tyskland!

Den »korrekte« Optræden

Ifølge Dagspressen er to unge Piger i Helsingør blevet overfaldet af to Voldsmænd, som tilføjede dem farlige Knivstik. Voldsmændene undslap, og mærkeligt nok har man ikke engang et Signalement af dem, endmindre et Spor. Men det er ikke mærkeligt — „Knivene" var tyske Soldaterbajonetter!

Paa Fyn har en Mand oplevet følgende: Han havde ved en Kro stillet sin Cykle fra sig, men da han kom ud og vilde bestige den, saa han en tysk Soldat springe op paa den og køre bort. Manden meldte Tyveriet til Politiet, der først var meget uvillige til at tage sig af Sagen, men tilslut skrev Raport. Nogle Dage efter fik Manden en Tilsigelse, og blev paa Politistationen konfronteret med to tyske Officerer, der bøst spurgte ham om han vovede at opretholde sin grimme Beskyldning mod Værnemagten. Det vovede han - han havde jo selv set Tyveriet. Historien endte med, at han fik 75 Kr. i Bøde, men Cyklen har han ikke set siden.

Ifølge Ugeskrift for Læger er der i Maj Maaned anmeldt følgende ikke tidligere konstaterede Tilfælde af Gonorrhoe: 890, deraf i København 458 og af Syphilis: 59, deraf 19 i København. Mange af Tilfældene er mindreaarige Piger.

Under Gestapos Vinger

Den altid villige Højesteret under Troels Jørgensens Ledelse har fordoblet den Straf, Christmas Møllers Hjælpere ved Rejsen til Sverrig idømtes ved Landsretten, 6 Aars Fængsel til Skipper Schmidt og 3 Aar til Letmatros Egon Petersen. Samtidig har Regeringen „ensrettet" Sejlskibsrederiforeningen for mindre Skibe og indsat en Nazist som Forretningsfører i Stedet for den flygtede Borch Johansen. Der er derpaa hurtigt lykkedes denne Nazist ikke alene at op-

dage Tyveri af Olie- og Benzinmærker fra Foreningens Kontor, men ogsaa ved Politiets og en Underordnets Hjælp at faa beskyldt Borch Johansen for at være Tyv og Svindler.

POLITIET OVERANSTRENGES:

I København har man faaet Politiets Organisationer til frivilligt at give Afkald paa Hvilepauser, Orlov o. s. v. for at kunne forstærke Patruljeringen paa Gaderne. Det er for at „de lyssky Elementer" (som Soc. Dem. udtrykker sig) skal have meget ringe Chance for at udfolde sig. Dermed forstaas, at Klapjagten paa Kommunister og andre gode Danskere skal bedrives mere intensivt. I Odense har Kriminalpolitiet helt maattet give Afkald paa Ferie paa Grund af Arbejdet med „en større Sag" og en „Brandstiftelsessag".

UDLEVERET TIL GESTAPO:

Justitsministeren har udleveret Glumsø-Bogtrykkeren (fra „Frit Danmark") og to andre Personer til Tyskerne, som holder dem indespærret i den tyske Afdeling paa Vestre Fængsel.

DEN FRIE PRESSE!

Den 22. Juni blev „Nationaltidende"s Forretningsfører *Cohn* efter Regeringens Krav afskediget med øjeblikkelig Virkning, fordi Bladet havde nægtet at optage en Annonce fra Fritz Clausen. Udenrigsministeriet har af Jounalistforbundet forlangt, at de danske Journalister, der opholder sig i London, skal ekskluderes af Forbundet for „uneutral Handling". Der forlyder intet om, at de „danske" Journalister, der fra Tyskland sender Naziagitation hjem til Pressen skal have lignende Behandling.

AANDSFRIHED:

Poul Sørensen har udgivet en Digtsamling „April i Danmark", som omgaaende blev forbudt. Poul Sørensen skal nu straffes.

S. M. Mouritzens „Folkeskolens Geografi" (Schultz 1924) er blevet forbudt af Regeringen, da Tyskerne ikke kan lide dens Indhold.

„UDRENSNING":

I en Fagforening blev Formanden tvunget til at nedlægge i Fjor under Trusel om Fængsling. En anden Formand valgtes, men Medlemmerne syntes ikke, han klarede det saa godt. Fornylig var der ordinært Formandsvalg, og de valgte saa deres gamle Formand. Dagen efter stillede to Kriminalbetjente hjemme hos denne og krævede, at han straks skulde aflevere alt Formandsmateriale til Næstformanden, ellers vilde han øjeblikkelig blive fængslet!

Dementi!

Folketingsmand Alfred Jensen beder os meddele, at Efterretningen om, at han er blevet arresteret i Herning, er betydeligt overdrevet. Han har endnu kun været arresteret en Gang, nemlig d. 22. Juni i Fjor. Men han vil naturligvis gaa langt uden om Herning nu.

Er du med

til at støtte de fængsledes Familier?

Fra Danskernes Frihedsfront

Foruden »Frit Danmark« udkommer et Blad „De frie Danske". Dettes Juli-Numer er paa 18 store dublikerede Sider og indeholder et Væld af Kendsgerninger om Tyskernes Undertrykkelse og Udplyndring af Danmark og om Regeringens Jammerlighed. Bl. a. bringer det følgende (hidtil af Regeringen hemmeligholdte) Skildring af, under hvilke Omstændigheder 3 danske Grænsegendarmer faldt ved Grænsen den 9. April om Morgenen:

„Mordet paa de tre Grænsegendarmer den 9. April er nu helt opklaret. De danske Gendarmer havde faaet til Opgave at bevogte en Bro. Et Hold Sønderjyde-Tyskere havde lagt sig i Baghold med Ordre til at skyde omgaaende hvis de danske Gendarmer satte sig til Modværge naar de tyske Tropper rykkede frem. Da de tre Gendarmer kom til Broen for at afløse Aftenvagten, saa Snigmorderne med Rædsel, at de alle havde en Pakke hængende i Bæltet. Den viste sig senere at indeholde Smørrebrød, men i den Tro, at det var Haandgranater, der var medbragt til at sprænge Broen i Luften, fyrede Tyskerne omgaaende i Ryggen paa Gendarmerne. Heldigvis findes Mordernes Navne opnoteret til den Dag, Danmarks Time slaar".

Brandfarlig Krigsindustri i Danmark

Under Domsforhandlingerne mod de danske Drenge fra Aalborg Katedralskole rejste en af dem sig op i de Anklagedes Loge og erklærede: Vi ønsker ingen Barmhjærtighed eller Hensyntagen til vor Alder. Naar de Ældre ikke kan eller vil, saa maa vi vise, at der er Krummer i den danske Ungdom. Det er mod Danmarks Fjende, vi har handlet - og det er vi stolte af!

Drengene staar ikke mere alene, det beviser bl. a. Branden paa Jernbanebroen over Limfjorden. den er jo officielt foraarsaget af en Tørvegnist, men „Frit Danmark" ser sig i Stand til at oplyse, at der i hvert Fald forinden gennem Klosettet i et Tog, der kørte over Broen, er hældt et betydeligt Kvantum Benzin og Petroleum ned paa Svellerne og Plankedækket. Og Resultatet var, at i 48 kostbare Timer kunde Tyskerne ikke faa deres Krigstransporter igennem til Vendsyssel. Iøvrigt breder Uforsigtigheden med Ild sig paa de Virksomheder, hvor der arbejdes for Hitlers Krigsmaskine. „Nordbjærgs Baadeværft" i København arbejdede under Højtryk med at bygge Hurtigbaade og Stormpramme til Tyskerne, men det er nu forbi. Ferredslev Savværk paa Fyn byggede Barakker til Tyskerne, det samme gjorde en Virksomhed i Københavns Sydhavn, hvor der ogsaa har været Brand. Forsamlingsbygningen „Lunden" i Silkeborg. der benyttedes som tysk Kaserne er nedbrændt, formentlig som Følge af en Tørvegnist.

Sociale Forhold

i det besatte Danmark

Paa samme Tid som Dagspressen maatte berette om, at der paa eet Aar er kommet 23 nye Millionærer i Danmark og at Regeringen vil skaffe flere endnu ved at give Tørvebaronerne et Tilskud paa 4 Milioner for at faa dem til at lade Arbejderne grave Tørv - og umiddelbart efter Regeringens brutale Nedskæring af den sociale Lovgivning, kom Meddelelsen om, at ikke eet, men to københavnske Arbejderbørn var døde af Underernæring. I den Anledning har Myndighederne forstaaet, at der maa gøres noget.

Det de gør er, at straffe de døde Børns Forældre, som man skylder for bevidst at have sultet Børnene til Døde. Bevis bl. a.: Forældrene har en Gang købt et Par Pund Jordbær! Og det offentlige har gjort sin Pligt, for det har tilbudt Børnene baade gratis Tandpleje og Vaccination mod Difteritis. At den Slags ikke mætter smaa Maver, synes man ikke at være klar over, heller ikke skønt man maa indrømme, at mindst 15 Procent af de københavnske Skolebørn er underernærede. Og hvad Forældrenes Skyld angaar, saa er det nok at anføre, at Samfundet gav dem 30 Kroner ugentlig. Det skulde Mand, Kone og 3 Børn leve af i 1941!

Da Strejken blev vundet, fængslede man Formanden

Den „ulovlige" Strejke ved Nødhjælpsarbejdet i Københavns Sydhavn endte med en Sejr til de strejkende. Myndighederne og „Kampsax" gik ind paa i 14 Dage efter Arbejdets Genoptagelse at betale en fast Timeløn paa 1,85, hvorpaa der skal sættes nye Akkorder, som sikrer, at der kan tjenes mere end de ca. 50 Kr. om Ugen. At de Strejkende holdt ud, til Sejren var vundet, skyldes den kolossale Sympati, Strejken mødte. Der indsamledes over 12000 Kr. til den paa de københavnske Arbejdspladser.

Af Raseri over denne Udgang paa Sagen har Regeringen efter Strejkens Afslutning grebet til det Middel at fængsle Formanden for Strejkeudvalget, *Helge Skov*. Han blev slæbt for en Dommer og krævet straffet for „kommunistisk Virksomhed". Dommeren maatte dog erkende, at Strejker har været kendt her i Landet nogle Aar før der fandtes Kommunister og vilde derfor løslade Skov. Men saa kom der en særlig Expresordre fra Gestapominister Thune Jacobsen: Helge Skov *skulde* i det mindste interneres i Henhold til Kommunistloven - skønt der intet findes, der blot kan sandsynliggøre, at han er Kommunist.

Signalement!

Forfatteren Howalt skriver i „Fædrelandet": Da saaledes Formanden for det afdøde kommunistiske Parti, Aksel Larsen skulde sættes fast, blev Potitlet ramt af det stadigt tilbagevendende Anfald af Apatl, hvilket har bevirket, at den røde Larsen den Dag i Dag er paa fri Fod. Vi kan ikke finde ham, siger Politiet hændervridende, og dog kender jeg flere Mennesker, som har set bemeldte røde Gentleman, camoufleret under en slet skjult Forklædning, bestaaende af Ridedragt, rødt Fuldskæg og Monocle".

Vær med til at bekæmpe Angiveri!

Hitlers Kreaturer i Danmark

NY FORRÆDER-FORENING:
Under Ledelse af Langfinger-Nielsen (der i sin Tid stjal baade af de hjemløses og af Gartnerforbundets Kasse) er der startet en ny Forening til Fremme af den tyske Uorden i Europa. Fhv. Vinagent Dannemand-Jensen og „Fædrelandet"s Direktør Aage Thomsen hjælper ham at skaffe Medlemmer. Protektor er Presseattache Meisner, Præsident er Direktør Kraft fra Standard Oil og Vicepræsident den berygtede Proprietær Hartel. Lokaler i „Ny Rosenborg".

GLÆDE I DNSAP:
Hvis DNSAP's Sorg over Schalburgs Forræderdød var stor og prangende udadtil, saa er Glæden indadtil ikke mindre. Tyskerne havde nemlig udset ham til at erstatte den umulige Fritz Clausen, naar man kunde undvære ham ved Østfronten. I den Anledning afsluttede Fritz Clausen Sørgefesten med et kanibalsk Drikkegilde sammen med sin Soldebroder, Orlovskaptajn Vodschou. Denne har iøvrigt maatte sætte et fhv. foran sin Titel. Folketingsmand Sv. E. Johansen og Lrs. Kirkeskov hævder, at dette ikke skyldes hans Drikfældighed, men at han ugenert solgte danske Militærhemmeligheder til Gesant von Renthe Fink.

SORG I DNSAP:
Der foregaar for Tiden en formelig Masseflugt fra dette Foretagende. Aarsagerne er Overbevisningen om at Hitler vil tabe Krigen, parret med en Frygt for at blive tvangsudskrevet til Østfronten og en vis Væmmelse ved Brødrene Bryld's beskidte Metoder. Bl. a. oppebærer „Stabsleder" Bryld et personligt Honorar paa 500 Kr. for hver Dansker, der hverves til Frikorpset. Hans Underagenter faar 50 Kr. pr. Mand.

ILLEGALE NAZISTER:
Boligsvindleren, Direktør Boldsen fra KAB er illegalt Medlem af DNSAP. Man er nemlig klar over at hans Nazi-Sympatier helst skal skjules for Offentligheden. for bedre at gøre dette har han ladet sin Underordnede, Underdirektør Bruun angribe sig heftigt i „Fædrelandet". Blandt andre illegale Støtter af Forræderpartiet kan nævnes fhv. Højkommisær Helmer Rosting, Dr. phil. A. Freankel, Proffessor Knud Berlin, Dr. theol. Skat Arildsen, Rejseleder Valeur Fausbøll, Proffessor Gudmund Hatt, Oberst Halvor Jessen, Magister Harald Nielsen og Redaktionssekretær Børge Jacobsen. Sidstnævnte er ansat ved Socialdemokraten og lønnes af danske Fagforeningers Penge med 8000 om Aaret.

„ZU BEFEHL-MANDEN":
Man vil erindre Premierløjtnant Bülow-Andersen fra Vordingborg (Zu Befehl, Herr Oberleutnant!). At Arbejderbladet i sin Tid ikke tog Fejl af ham, bekræftes ved, at han fornylig har været Leder af Frie Clausens første NSU-Førerskole for Føreraspiranter fra hele Landet i „Ravnehus" i Hareskoven.

EN BOLIGSJAKAL:
Nazisten Howalt (der hedder Horvalt) ejer en Lejekaserne i Sct. Hansgade i København. For at blive Lejerforeningens Formand kvit, har han nu angivet ham til Politiet for „kommunistisk Virksomhed" og naturligvis opnaaet at faa ham interneret.

GESTAPOAGENTER:
Den berygtede Trotskist Metz kommer intimt sammen med en notorisk Gestapospion ved Navn Baldur Petersen, der fortæller at Metz ogsaa staar i Gestapos Sold. Det lyder sandsynligt. I hvert Fald har Metz lige siden 22. Juni i Fjor udfoldet en energisk Virksomhed for at lægge Sovjetunionen for Had. Edmund Jensen' født 20.-6.1915, tidl. Medl. af Specialarbejderforbudet, nu Nr. 646 i Skibsværftsabejdernes Fagforening, København og fornylig hjemkommet som kasseret fra Frikorps Danmark arbejder paa B&W Refshaleøen, hvor han kører en Løftevogn for Centralmagasinet. Han bor Arkturus Alle 22, Kastrup. Hvorlænge skal han taales paa Øen? Provokatøren Sjardin bor Sølvgade 96, 4., København!

NAZISTISK KULTUR:
Forfatteren Johannes Buchholtz' Buste i Struer er den 26.-7. blevet væltet om Natten af to Nazister. Politiet kan ikke finde Gerningsmændene!

Husk at naar I sættes til at jage Kommunister, at lave Husundersøgelser, at anholde Danskere der er med i Kampen modHitler, da er i med til at hjælpe Hitler-Tyskland.
Jeres „iver" og Dygtighed bør afpasses efter dette Faktum. Glem ikke, at Kommunistloven, Ørum-Loven o.s.v. er grundlovsstridige, og at ifølge Grundloven er ikke blot den overordnede Myndighed, der befaler grundlovsstridige Handlinger (f. Eks. Arrestationer), men ogsaa de, der efter Befaling foretager disse Handlinger, strafskyldige.
Tænk paa, at den Tid er ikke fjern, hvor Tyskerne er jaget ud af Landet, og at der saa kommer en Regnskabets Dag. Da vil den enkeltes Handlinger være afgørende for, hvorledes han bedømmes!

Fortæl ingen

hvorfra du fik „Land og Folk". Men fortæl Indholdet af Bladet videre! Og lad flest mulig andre læse Bladet!

Akse-Venskab

Hvor broderligt Forholdet er mellem tyske og italienske Facister, faar man et Indtryk af ved at læse denne Historie, der under Navn af „italiensk Hærberetning" fortælles i den tyske Værnemagt:

„Syd for Tobruk lykkedes det en italiensk Division, støttet af to Bombeskadriller og talrige Panservogne at tvinge en fjendtlig Cyklist til at staa af. Efter timelang Kamp var Forhjulet tilintetgjort. Der kan regnes med, at ogsaa Baghjulet vil gaa tabt. Styret er i vore Hænder, mens der endnu kæmpes om Stellet. Nogle Panservogne kunde støde frem og erobre en Del Skruer og Møttrikker. De øvrige italienske Stridskræfter formaaede uden egne Tab at trække sig tilbage til deres Støttepunkter. Det lykkedes den fjendtlige Cyklist at bringe sig i Sikkerhed med Cykleklokken"

Behold ikke

selv »Land og Folk«. Giv det videre!

Raad

ved Omgang med Politiet

Enhver god Dansker kan i denne Tid risikere at komme i ubehagelig Berøring med Politiet. Derfor er det nyttigt at vide følgende:

Ingen har Pligt til at udtale sig til Politiet. Politiet har ikke Ret til at foretage Husundersøgelse uden Dommerkendelse. Enhver Anholdt har Ret til en Forsvarer.

Ingen har Pligt til i disse Tider at have bedre Hukommelse end Hensynet til de af Politiet og Gestapo forfulgte Danskere berettiger. Det er ikke strafbart at være i Besiddelse af Agitationsmateriale, men det betyder Ulykker for andre, hvis man ved Besked om, hvor man har faaet det fra. Bedst er det ikke at have det ved sig for længe - giv det videre!

Maaske forsøger Politiet med Trusler om, at ellers bliver du staffet o.s.v. at faa dig til at nævné Navne paa andre. Gør det alligevel ikke! Dels redder du ikke derved dig selv. Dels har du ikke Ret til - for at redde dig selv - at angive andre!

Maaske forsøger Politiet ved hyggelige Udtalelser og „kammeratlig" Optræden at faa dig til at snakke. Metoden er kendt fra København, hvor bl. a. Overbetjentene Dinesen og Madsen er Specialister i at lade Folk forstaa, at egentlig sympatiserer de med Kommunisterne og er grumme kede af deres Hverv, men alligevel . . . naar nu nogen skal til det, saa er det da bedre at det er disse to udmærkede Herrer der gør det o.s.v. Den slags er beskidte Lokketoner, der kun har til Hensigt at gøre den Anholdte tryg.

Advarsel

til Politiet

Vi ved at mangfoldige Politimænd virkelig er kede af det beskidte Arbejde Regeringen sætter dem til (men den Slags hører Madsen og Dinesen ikke til!) alligevel er det nødvendigt at sige til Betjentene:

Forskelligt herhjemme fra

„Politiken" har pludselig startet en Kampagne for at faa Skydebanehaven lukket op og gjort til Legeplads for Børnene i Vesterbros Fattigkvarterer. Formodentlig bliver Bladets Redaktør nu internerer for „kommunistisk Virksomhed". Det er jo et gammelt kommunistisk Krav, han her har taget op. Den Gang Kravet havde Kommunisterne som Fortalere glemte han ganske vist at støtte det.

Formanden for Smedeforbundet Peter Andersen udtaler til „Soc.Dem.", at forhaabentlig bliver Strejkeforbudsloven (om Arbejds- og Forligsnævnet) tidsbegrænset. Havde det ikke været mere praktisk, om Peter Andersen i sin Tid havde undladt sammen med det øvrige Forretningsudvalg for DsF at foreslaa Loven.

Land og Folk

Politiske Maanedsbreve

Nr. 19 — — Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti — — Afsluttet d. 22. August 1942

Tysklands Nederlag nærmer sig!

Hitlerhærenes sidste Kræfter udtømmes i Sydrusland - og den anden Front kommer!

Alle tyske Propaganda-Sejre og al tysk reel Fremgang i Sydrusland til Trods, er det tydeligt, at Fascisterne ikke kan afvende Nederlaget. Kun ved hensynsløs Blottelse af Vesteuropa for Tropper og Materiel har Hitler kunnet skaffe en Stødkile, kraftig nok til paa et meget begrænset Frontafsnit af støde yderligere frem. Det er Olien, han haaber at erobre, og hans Offensivs Maal er at naa frem til Beherskelse af Volga, saa Sovjets Sydfront og Nordfront skilles fra hinanden.

Fremstødet er ført med frygtelig Kraft og den røde Hær gav efter mod Syd, for at undgaa for store Tab. Men den stod klippefast ved Voronesh, ja gik endog over til Offensiven her, og Hitler er længere fra at erobre Stalingrad, end han var fra at erobre Moskva ifjor. Ved Maikop har han fundet et komplet ødelagt Oliefelt, der ikke kan sættes i Stand inden Vinteren og hvis han skulde naa Grosny, bliver det med ligesaa magert Resultat. Baku naar han ikke. Og Baku kan sammen med andre store Oliefelter (Emba o. a.) rigelig levere den Olie, Sovjet har Brug for. Transporten kan ske via det kaspiske Hav. Hitler vinder alsaa højst nogle længere og vanskeligere Forbindelseslinjer.

Sovjets Stilling nu og i 1919

Vi vil ikke bagatellisere Sovjets Tab af Landområder. Men det er nyttigt at tænke tilbage paa 1918-1920, hvor den unge og svage Sovjetunion maatte kæmpe udadtil mod Alverdens kapitalistiske Stormagter og indadtil mod Kontrarevolutionen. Paa et givet Tidspunkt stod Fjenderne foran Leningrad fra Vest, ved Jaroslavl fra Nord, ved Tula fra Syd og ved Volga fra Øst. Baltikum, Nordrusland, hele Ukraine, Sydrusland, Kaukasus, hele Sibirien var i Fjendernes Hænder. Og dog sejrede Sovjetunionen. Skønt svag og nyskabt kastede den røde Hær i Forbindelsn med Partisanerne de mange Fjender ud af Landet igen.

Tyskland 1918 og nu

Hvad Tyskland angaar, maa man tage i Betragning, at det denne Gang var betydeligt bedre forberedt til Krigen end i 1914, og formaaede at holde ud i 4 Aar, ja endog at starte den voldsomme og sidste Ludendorff-Offensiv i 1918. Tyskland havde dengang svage Allierede: Østrig-Ungarn, Bulgarien, Tyrkiet. Dennegang Ungarn, Italien, Rumænien, Finland og Japan samt praktisk Bulgarien. Tyskland-Østrig Ungarn maatte omtrent klare sig selv under Blokaden dengang, nu kan Tyskland plyndre omtrent hele Europa, som med smaa Ofre er blevet erobret. Og Tyskland havde dengang to Fronter - ja, en Overgang 3 og 4 - hvoraf Vestfronten endda var den vanskeligste. Dennegang har Tyskland kun een Front - endnu.

Og man mærker paa de tyske Sejrsmeldinger fra Sydøstfronten, at det ikke gaar efter Forventning. Meldinger om 1 Million russiske Fanger i Sommer virker helt latterlig, da der jo ikke har været meldt om eet eneste „Omringningsslag" eller „Ødelæggelsesslag".

Vestfronten

De pralende tyske Fortællinger om „Kystvoldens" Uindtagelighed er punkteret som et Krigsdæk fra Køge. Englænderne formaaede ved deres første Inspektion - den bevæbnede Rekognoscering ved Dieppe - af Befæstningerne at gaa i Land med store Styrker, endog at bringe Tanks i Land og trænge et godt Stykke frem. Og det var vel at mærke paa det Punkt, hvor de tyske Befæstningsanlæg er allerstærkest udbyggede og bedst bemandede. Naar det bliver Alvor med Invasionen, kan Tyskerne ikke hindre den anden Fronts Oprettelse.

Tonnageproblemet

Som i 1917 hævder Tyskerne, at deres U-baade skal tvinge Modstanderne i Knæ. De offentliggør Sænkningstal paa 1-200.000 tons pr Uge. Mindst det halve er naturligvis Løgn - men selv om det hele var sandt, saa kan det ikke vinde Krigen. Amerika bygger allerede 2-3 Skibe a 4.000 tons pr. Dag og England plus Imperiet andre 2 Skibe. Til næste Aar vil USA's Skibsbygning blive fordoblet. Samtidig bliver Bekæmpelsen af U-Baadene effektivere.

Og de Allierede har mere Tonnage til eget Brug end under sidste Krig, hvor en meget stor Del af Verdenstonnagen maatte bruges til at føre almindelige Fornødenheder frem til Europa minus Centralmagterne.

Japan i Defensiven

I Stillehavet har Japan de største Vanskeligheder med at baade beherske, administrere og udnytte de vældige Omraader, det har erobret i første Omgang. Samtidig er de allierede gaaet over til Offensiven. Det er tydeligt, at Japan alle Sejrsmeldinger til Trods, har tabt det første Søslag ved Salomonsøerne, ellers kunde Invationen ikke være lykkedes for USA. Japan faar allerede nu svært ved at holde fast ved det erobrede, og værre bliver det, naar Tyskland-Italien er sat ud af Spillet. Hvis Japan gaar til Desperationsangreb paa Sovjetuninonen ved Vladivostok, bliver det et Forsøg paa at redde sine europæiske allierede, men et Forsøg, der mislykkes i enhver Retning.

Churchills Moskva-Besøg

Det der skal til, for at hidføre Tysklands hurtige militære Sammenbrud er intimt Samarbejde mellem de Allierede, en samtidig Indsats af de vældige Kræfter, de raader over og suppleret med de undertrykte Folks Opstand.

Det er aabenbart, at det allierede Samarbejde ikke hidtil har været saa godt som nødvendigt. „Chamberlain-Kredse" i det kapitalistiske England og USA har ikke været særlig villige til at aflaste den socialdemokratiske Sovjetunion og har en ikke ringe Indflydelse. Men Folket i de to Lande er kommet til fuld Klarhed over, hvad det gælder, og Magthaverne er ved at blive fuldt klar over, at det gaar galt, hvis det alvorlige Stød ikke snart sættes ind mod Tyskland.

Der er ingen Tvivl om, at Churchills personlige Besøg i Moskva har haft til Formaal at sikre det lydefri Samarbejde mellem de allierede Magter og at der er truffet aldeles afgørende Beslutninger under Forhandlingerne. Pacistmagterne vil faa dem at føle. Befrielsens Time nærmer sig for det forpinte og undertrykte Europa.

Forargede Trotskister

Nogle af de smaa trotskistiske Grupper i København er blevet meget fornærmet over vor Afsløring af den tidl. Trotskist og nuværende Gestapoagent Otto Pihl. Han var skam ikke Trotskist, han var kun Münzenberg-Mand, siger man! Ja, Herregud, det er jo en af de mange Afarter af den samme 5. Kolonne. Hvad er der saa at hyle op over?

Trotskisternes Forargelse luftes i et ulideligt dublikeret „Blad" paa 20 Foliosider. Dettes hele Indhold afslører bedre Trotskisterne end vi kan gøre det. Paa de 20 Sider er der ikke eet virkeligt Angreb paa den tyske Nazisme. Ikke et Ord til Fordel for Sovjetunionen (derimod Skældsord mod Stalin og „Stalinisterne"), desuden et enestaaende voldsomt Angreb paa Sovjetunionens Allierede England og paa de ærlige nationale Kredse herhjemme, som (grupperet bl. a. om „Frit Danmark") sammen med Kommunisterne kæmper med at afkaste det tyske Aag. Endelig som Camouflage nogle rosende Ord om Norge og nogle saglige Oplysninger fra forskellige Lande.

Saadan er Trotskisternes Virksomhed i Eftersommeren 1942!

Mange Hundrede

Danske sidder i Fængsel eller Koncentrationslejr for deres Danskheds Skyld, er DU med til at støtte deres Familier?

Mødet mellem Stalin og Churchill

At Efterretningerne om Churchills Forhandlinger i Moskva var Tyskerne ubekvemme, knude man bl. a. se af, at de sammen med Udenrigsministeriet forbød den danske Presse at bringe de officielle Meddetelser om Konferencen. Her er Ordlyden:

„I Moskva har der fundet Forhandlinger Sted mellem Formanden for Folkekommisærernes Raad J. V. Stalin og Storbritaniens Premierminister, Hr. W. Churchil, hvori deltog Hr. Harriman som Repræsentant for USA's Præsident. I Samtalerne deltog Folkekommisæren for Udenrigsanliggender V. M. Molotof, Marskal K. E. Vorosjilof fra Sovjets Side og den britiske Ambassadør, Sir. A. Clerk Kerr, Chefen for den imperiale Generalstab, Sir. Allan Broke, andre ansvarlige Repræsentanter for de britiske væbnede Styrker samt den permanente Stedfortræder for Udenrigsministeren, Sir A. Cadogan fra britisk Side.

Der blev truffet en Række Beslutninger, der omhandlede Krigen mod Hitlertyskland og dets Forbundsfæller i Europa. Begge Regeringer er opfyldt af Viljen til at føre denne retfærdige Frihedskrig af al Kraft og Energi indtil den fuldstændige Tilintetgørelse af Hitlerismen og ethvert lignende Tyrani. Samtalerne, der fandt Sted i en Atmosfære af Hjertelighed og fuldstændig Aabenhed gav Mulighed for endnu en Gang at konstatere Tilstedeværelsen af det intime gensidige Venskab og Forstaaelsen mellem Sovjetunionen, USA og Storbritanien i fuld Overensstemmelse med de Alliance-Forhold, der existerer mellem dem"

Forskelligt Krismyt

Søkrigen i Østersøen

„Pravda" har meddelt, at to russiske U-Baade er vendt hjem fra Operationer i Østersøen, hvor de har sænket 7 tyske Transportskibe, deraf et paa 16,000 t. Skibene medbragte Tropper til Baltikum og Finland.

Som bekendt har Tyskland ladet deres U-Baade sænke et Par Skibe indenfor den svenske Territorialgrænse for at provokere en Konflikt mellem Sverrig og Sovjetunionen. Den svenske Regering har da ogsaa sendt en Serie Protester til Kuibysjef, men faaet det Svar, at Sænkningerne er en tysk Provokation. til den Anskuelse hælder ogsaa store Dele af den svenske Presse, der gør Opmærksom paa, at der selvfølgelig intet er til Hinder for, at Tyskerne kan benytte erobrede russiske Torpedoer, saavelsom Luftbomber til „passende" Formaal. Et svensk socialdemokratisk Blad skriver om Tilfældet „Ada Gorthon":

„Man maa jo tro Regeringen naar den siger, at Torpederingen en foretaget af Sovjet-U-Baade. Men det ser jo meget mærkeligt ud, at de to Malmbaade var paa Vej fra Tyskland til Sverrig med Last. Det ser ogsaa mærkeligt ud at „Ada Gorthon", som var ledsaget af to betydelig større tyske Skibe (antagelig Krigsskibe) blev sænket. Men naturligvis, naar Regeringen, der jo maa vide Besked, siger det er Russerne, saa maa man jo tro den".

De tyske Spioner i Amerika

8 tyske Spioner og Sabotører er som bekendt skudt i USA. Den tyske Regeringspresse himler i den Anledning og Erklærer, at saa kan Amerika da ikke længere gøre Ophævelser, naar Tyskerne i de besatte Lande ikke alene myrder Gidsler, men udrydder hele Landsbyer som Hævn for Sabotagehandlinger. Hertil bemærker den amerikanske Regering, at det drejede sig om 8 Tyskere, som var landsat fra tyske U-Baade, forsynet med Vaaben og Sprængstoffer og at de ifølge egen Tilstaaelse havde til Formaal at foretage Spionage samt Sprængninger i vigtige amerikanske militære Anlæg.

Hitlergenerals Indrømmelse

Det tyske Hamburger Fremdenblatt offentliggør en Artikel af Generalløjtnant Tirschowitz, der bl. a. siger, at den tyske Hær til Forskel fra Belgien, Holland, Frankrig og andre europæiske Lande er „stødt paa usædvanelig haard Modstand allerede i Grænsekampene" mod Sovjetunionen. Sovjetsoldaten kæmper med et eksempelløst Mod. Naar Situationen er haabløs, foretrækker de at spænge sig selv i Luften i Stedet for at overgive sig. Den højeste Sovjetkommando har ogsaa vist sig paa Højde med de stillede Opgaver under hele Felttoget". Generalen mindes med Rædsel Vinteroperationerne, der kostede Hitlerhæren uhyre Tab af Mennesker og Materiel: „I Vinter stod vi ved Donetz, syd for Kharkof. Vore Vanskeligheder anspændte os til det yderste. Jeg har kæmpet ved Verdun, ved Somme, i Flandern. Alt dette er intet i Sammenligning med det, som er krævet af os i Øst". Om Partisanerne skriver han: „Partisanerne ved, at Skydning truer dem ved Paagribelse, men de er ligeglade hermed. Da vore tyske Soldater forberedte sig paa at skyde en ung russisk Pige (!) mistede hun ikke Selvbeherskelsen, men lagde Haanden paa Hjertet for at vise, hvor de skulde sigte".

Hitlers Kreaturer i Danmark

Husejer G. A. Søgaard, Holstebro har lejet 22 Værelser i sin Ejendom, Nørregade 42 ud til den tyske „Organisation Todt" til Kontorer. De tidligere Lejere betalte ca. 10.000 Kr. om Aaret i Leje og er smidt ud. Tyskerne lader Nationalbanken betale Hr. Søgaard 18.000 Kr. aarligt i Leje.

Fhv. Chocoladegrosserer Johannes Kjalke, Evaldsbakken 21, Gentofte opkøber alle Slags Varer som han vidresælger til Tyskerne der afhenter dem i deres Vogne og Biler. Han tjener saa tykt, at han nu har købt en ny flot Villa ved Lyngbyvejen, den gamle skal saa bruges til Lager.

Stenhugger Østlund og Hustru, Ravnsborggade 16, København, praler offentlig med, at de mod Betaling arbejder som Stikkere for Tyskerne. I deres Hjem er et dagligt Rend af lyssky Personer, der virker paa samme Maade. Deres Søn er i „Frikorpset".

Sagfører, Baron Oluf Rosenkrantz har svindlet med betroede Midler. Udenrigsministeriet har forbudt Pressen at omtale Sagen. da Svindleren ved Fritz Clausens Formidling er rejst til Tyskland, hvor han er blevet gæstfrit modtaget og hvor man har ansat ham og hans Kone i det tyske Postvæsen.

Niels Bukh har fornylig været paa Gæsterejse Tyskland rundt pr. Flyvemaskine. Han besaa Idrætsanlæg Arbejdstjenestelejre og andre Nazi-Institutioner og vendte lykkelig hjem med mange nye daarlige Impulser. Paa Ollerup-Egnen har det vakt en Del Forargelse. Men mærkeligt nok har det vakt en Del Begejstring i Pilestræde. Berlingske Tidende bød ham velkommen hjem ved at arrangere en Opvisning for ham i K. B.-Hallen og har derpaa haft 'lr. Henry Hellsen til at skrive flere sider begejstret Pladder om Nazihøvdingen fra Ollerup.

ILLEGALE NAZISTER: Som tidligere omtalt har en Række „prominente Personer" tilsluttet sig Fritz Clausen-Banden. For deres gode Navn og Rygtes Skyld har man dog holdt deres Medlemsskab hemmeligt. Det ser vi ingen Grund til, vi nævner følgende: Godsejer F. Lüttichau, Skibsredder A. P. Møller, Dr. jur. C. Popp-Madsen (Justitsministeriet), Fhv. Teaterdirektør Adam Poulsen, Redaktør Chr. Rewentlow, Forfatteren Valdemar Rørdam (Hædersgave fra Staten!) Dir. F. Sander (Carlsberg), Dr. phil. Hakon Stangerup (Nationaltidende), Oberst V. Tretow-Loof, Kontorchef N. E. Vilhelmsen, Professor Vilh. Wancher.

Et Raad til Landsforræderne

Tiden nærmer sig, hvor Tyskerne vil blive fjernet fra Danmark og de „danske" Nazister dermed miste den Beskyttelse af Bajonetter, der hidtil har reddet dem fra det danske Folks Vrede. Saa vil de komme til at mærke Følgerne og høste Lønnen for deres slyngelagtige Optræden. Ikke fordi det danske Folk er saa hævngerrigt, men fordi Skadedyr bør behandles paa een bestemt Maade!

Vi ved at der findes en Del „danske" Nazister, som allerede gaar rundt i Skræk ved Tanken om Fremtiden og forsigtigt spørger hinanden, om der da ikke er nogen Udvej. Jo, der er een, og den skal vi gerne anvise dem:

Meld dem omgaaende til „Frikorps Danmark"! Sørg for at komme til Østfronten hurtigst muligt! Se at komme ud i de forreste Linier — det er farligt, men det er den eneste Vej til Redning. Benyt første Lejlighed til at løbe over til Russerne, meld dem til den russiske Kommandant, bekend Deres Brøde og tilbyd at sone den ved i den røde Hærs Rækker at kæmpe mod de tyske Nazihære. Hvis De gør dette, og efter Krigen vender hjem til Danmark med en Attest fra Russerne for at have kæmpet bravt paa den rigtige Side, saa vil det danske Folk være villig til at se bort fra Deres tidligere Forbrydelser.

Men vælger de ikke denne Udvej - saa er Landsforræderens Løn Dem vis!

Tyskerne faar det hedt i Danmark

Der er beklagelig mange danske Industrivirksomheder, der hidtil har ment det passende at tjene store Penge ved at arbejde for Danmarks Fjender. Det lader imidlertid til, at den Forretning bliver mindre lukrativ og i hvert Fald forbundet med en betydelig Risiko. Der gaar saa let Ild saadanne Steder!

Ved opmærksomt Studie af Dagspressen samt Politiefterretningerne bemærker vi at der siden sidst har været Ildløs følgende Steder:

Entrepenørfirmaet Nicolaisen og Nielsen i Københavns Sydhavn. Her fremstilles Barakker og Pontoner — eller, som Pressen kalder det „færdige Tømmerstruktioner". Paa en Nat opstod Ildløs tre forskellige Steder. De to Steder fik man Ilden slukket, men da Brandvæsenet var kørt hjem fængede det et tredie Sted —og det fik man ikke slukket før det var sket.

Vesterbros Jernstøberi i Odense. Modelsamlingen brændt totalt og Støberiets Drift lammet.

To Godsvogne paa Københavns Godsbanegaard. De „kom til" at stode sammen og der gik Ild bl.. a. i nogle Benzindunke. Reddet fra Ilden blev 85 kg Spillekort, der som Vognens øvrige Gods var beregnet paa Værnemagten. Kortene blev dog blandet rigtig godt over hele Baneterrænet.

Aalborg Trælasthandels Savskæreri i Aalborg. Arbejdede for Tyskerne. Praktisk talt totalt ødelagt.

Frichs Fabrikker i Aarhus og Aarhus Savværk, der begge arbejder for Tyskerne. „Tørvegnisterne har dog ikke været helt virksomme, Ilden blev hurtigt slukket.

Automobilfirmaet Fehr og Co. i Odense, der reparerer Biler for Værnemagten. Ilden hurtigt slukket.

Auto-Værkstedet Svend Canning i Griffenfeldtsgade i København totalt raseret af Ilden. 20 tyske Vogne brændte.

Et Parti Egetræsplanker, tilhørende Værnemagten og oplagret i Korn- og Foderstofkompagniets Træskur ved Aarhus Havn brændte om Aftenen d. 18. Juli.

En Garage i Odense samt en tysk Militærbil brændte d. 25. Juli.

Baadmandsstrædes Kaserne i København, der benyttes af

Tyskerne, har været hærget af Ildebrand.

Ved Branden i Forsamlingsbygningen „Lunden„ i Silkeborg (berettet i Land og Folk Nr. 18) ødelagdes bl. a. 700 tyske Maskingeværer. Paa Nordbjærgs Baadeværft i København brændte eller ødelagtes 12 Hurtigbaade samt alt Maskineri og hele Lageret af Baadebygningmaterialer. To Hurtigbaade reddedes ved at blive skubbet i Vandet. Som bekendt var det her ikke en Tørvegnist, men en Kortslutning. Mon det er derfor der er sat forstærket Vagthold paa alle Danmarks Værfter?

Fra det tredie Rige

For om muligt at forebygge for megen selvstændig Tænken over Tingene, er der mange Steder i Tysklans anbragt Skilte med Paaskriften: „Du behøver ikke at tænke. Føreren tænker for dig". Paa et saadant Skilt i en Fabrik havde en eller anden tilføjet: „Du behøver ikke at spise. Göring spiser for dig".

Fra Provokationens Overdrev

En nazistisk Politimand, der ynder at præsentere sig som Sekondtløjtnant Knud Schmidt" opsøger „egnede" Ofre og fortæller, at han er Agent for det hemmelige engelske Efterretningsvæsen, og bl. a. disponerer over Radiosendere, som er nedkastet pr. Faldskærm. Desværre blev Lampérne knust ved Landingen, hvorfor han gerne vil have Vedkommendes Assistance til at skaffe nye Lamper etc. etc. Desuden modtager han gerne vigtige Meddelelser til Vidrebefordring til de engelske Militærmyndigheder! Indlader man sig med Slyngelen kan man være sikker paa at komme i ubehagelig Berøring med Gestapo.

Tilfældet giver fornyet Anledning til at advare mod enhver der ønsker Hjælp til dette og hint, og som ikke kan legitimere sig paa betryggende Maade.

Og saa er der den sædvanlige nazistiske Provokatorbande, som sender Folk mystiske Breve med Opfordring til at træde ind i vigtige Sabotage-Sektioner eller yde Bidrag til deres Arbejde. Naa, den Slags er jo til at tage og føle paa.

Rudeknusningerne hos de nazistiske Handlende i København er sandsynligvis foretaget af Nazisterne selv for paa den Maade at skabe Uro, faa Lejlighed til at kræve mere Politibeskyttelse, at bevæbne sig o.s.v. De samtidige Bombeattentater paa DsU-Hjem og Fagforeningskontorer tyder jo i samme Retning. Den rigtige Maade alvorligt at belære nazistiske Handlende o. a. er naturligvis at sørge for, at hele deres Kundekreds ikke er i Tvivl om deres beskidte Sindelag. Saa ender det med, at de maa gøre som Hr. Bærenholdt i Randers: Lukke Butiken!

Fra Danskernes Frihedsfront

»Frit Danmark« Nr. 5

Den emsige Justitsminister mente, at han ved fængsling af en uskyldig og hæderlig Bogtrykker, nu for anden og afgørende Gang havde standset „Frit Danmark". Bladet tog dog ikke Hensyn til hans Anstrengelser, men er udkommet med sit Augustnummer trykt som sædvanlig!

Det indeholder en stor Artikel, der gør op med Regeringen og kræver af denne, at selv om Danmark derved risikerer „norske Tilstande", skal den lære at sige Nej til Tyskerne. Danmarks og Norges Fælleskamp behandles i en anden Artikel, der maner alle Danske til at tage Lære af deres norske Brødres Eksempel. Bladet afslører, at A. P. Møller („en god national Mand") nu er gaaet i intimt Kompagni med Gunnar Larsen og Fritz Clausen og bringer en ligefrem for fantastisk (men sandfærdig) Fortælling om Justitsministerens usandsynlige Iver efter at være Bydreng for Tyskerne. Oberst Jessen faar læst og paaskrevet i Anledning af sin enfoldige og smudsige Bog om det danske Folks angivelige manglende Forsvarsvilje og det slaaes fast, at vil danske Officerer gavne Danmark i Dag, sker det ikke ved at angribe Folkestyret eller agitere for fremtidige Militærordninger, men ved at arbejde med paa at faa Tyskerne jaget ud af Landet. Desuden er der Afsløringer om Censurens Virksomhed, Artikler om Nazi-Hartel, om Frikorpset, om „Bolejevikforskrækkelsen" o. a.

»De frie Danske«

August-Numret af „De frie Danske" er udkommet med 14 duplikerede Sider. Den indeholder en sagkyndig og meget optimistisk militær Situationsbedømmelse og bringer derpaa som sædvanlig en meget fyldig Samling Oplysninger om de Forhold, Regeringen og Tyskerne ved Pressecensur søger at holde hemmelige for det danske Folk. Vi nævner nogle Eksempler:

Paa Ærø er Tyskerne ved at anlægge en stor Lejr, beregnet paa tyske Krigsinvalider, som nu skal tære paa Danmarks i Forvejen udplyndrede Madreserver. Til Lejrens Opførelse har man bl. a. beslaglagt Cement, som Ærøboerne havde indkøbt til eget Forbrug.

Hvad Cementen angaar, skyldes Cementmiseren paa Sjælland fortrinsvis, at næsten alle Lagre er beslaglagt og ført til Jylland hvor Tyskerne bruger dem til Befæstningsanlæg. Desuden er der eksporteret 20.000 ton til Norge.

Gaardejer Hansen, Rokkedyssegaard ved Kirke Værløse fandt en Morgen sin 10-aarige Følhoppe iiggende dræbt af Knivstik, mens Følet var alvorligt saaret. Det konstanteredes at den bestialske Dyremishandling maatte være begaaet af et Par tyske Soldater fra Flyvepladsen og det danske Politi forlangte af Lejrens Kommandant, at de paagældende blev straffet. Dette har denne lovet, samtidig med at han udstedt Forbud mod at de tyske Soldater kommer paa Kroerne i Kirke Værløse og Lille Værløse (Saa kan anstændige Folk da være bekendt at komme der igen!).

Carlsberg Strejken

Ritzaus Bureau havde „erfaret", at der havde været Strejke om et internt Anliggende paa et københavnsk Bryggeri, men ikke erfaret noge nærmere. Det har vi! Det drejede sig om Carlsberg. Paa Bryggeriet findes en Opslagstavle til Arbejdernes Brug, men Direktøren havde forbudt at sætte politiske Opslag paa den. Forleden gav Viræsomhedens to eneste Nazister Fanden i dette Forbud og satte deres landsforræderske Tryksager op paa Tavlen. En Tillidsmand satte derefter en Tryksag op paa den. De to Nazister klagede omgaaende til Direktør Sander, som er hemmeligt Medlem af Clausenpartiet, og han fyrede paa staaende Fod den paagældende Arbejder, men fandt det alsaa i sin Orden, at Nazisterne svinede Tavlen til.

Arbejderstabens Svar kom prompte: fuldstændig Arbejdsnedlæggelse. Da denne havde varet et Par Timer truede Tuborgs Arbejdere med at gaa i Sympatistrejke, og saa gav Hr Sander sig. Den fyrede Arbejder blev genantaget. Til Gengæld gav Arbejderne de to Nazister en passende haadfast Belønning, som Følge af hvilken den ene ikke siden har vist sig paa Bryggeriet!

Danmark under Nazi-Aaget

Stadig tysk Plyndring

I Løbet af Juli Maaned er National-Bankens Clearingskonto vokset med 35 Mill. til 1022 Mill. Kr. Kontoen for Værnemagtens Indkøb her i Landet, samt Bestikkelsen til Fritz Clausen er vokset med 41 Mill. til 1077 Mill. Kr. Alt i alt er Tysklands Gæld til Danmark vokset med 76 Mill. paa een eneste Maaned.

Politistaten Danmark

Statsadvokaten for særlige Ulovligheder Hr. Kjalche tilfredsstillede ikke længere Tyskerne, han behandlede ganske vist de internerede og domfældte Kommunister gement, men han har altsaa haft Mangler paa andre Omraader. Derfor bad Tyskerne om en bedre Mand, og Thune Jacobsen var straks villig. Han og Tyskerne havde tænkt sig den imbicile Tyskerven von Magius, men det var dog den samlede Regering et Numer for groft. Saa blev det Byretsdommer Troel Hoff. Hr Kjalde blev belønnet med Politimesterembedet i Maribo.

Der sidder fortsat 13 Danskere (deriblandt en Kvinde) i den tyske Afdeling paa Vestre Fængsel. De er udleveret til Tyskerne af Hr. Kjalcke, men Regeringen kender ikke engang deres Navne og har hidtil ikke bekymret sig om dem. Dette har ikke forhindret Ministrene i at gentage Paastanden om, at vore indre Anliggender, dem skøtter vi selv.

Der skal bygges to Fangebarakker ved Nyborg Fængsel og en ved Vridløselille. Ellers kan man ikke faa Plads til alle de Danskere, der dømmes fordi de er danske.

Der skal nu igen ansættes 900 nye Betjente, desaf 200 Kystbetjente. Hr. Thune Jacobsens Ideal synes at være det, at den en Halvdel af Befolkningen skal ansættes og uniformeres til at passe paa den anden.

Har Nazister Politimyndighed?

Gang paa Gang har man i den senere Tid oplevet, at uniformerede og ikke-uniformerede Clausenfolk spiller Politi paa Gader og Stræder, „anholdt" fredelige Folk og førte dem i deres private Arrest i Rosenvængets Alle, eller indlevere dem paa en Politistation hvor de promte kom i Cellen. Politiet synes praktisk at finde dette i sin Orden. Her er et Eksempel, udvalgt blandt mange: Skraas over for Rekylfabriken i Frihavnen liggen et stort Pakhus med tyske militære Lagre. Det bevogtes af Clausen-Nazister i fuld (ulovlig) Uniform. en Dag i Frokostpausen stod en Arbejder fra Fabriken udenfor Porten og kiggede paa Skuret. To Nazister kom øjeblikkelig over og „arresterede" ham samt førte ham til „Stabskontoret" i Rosenvængets Alle, hvor de beholdt ham. Først efter et to Timers Arbejdsnedlæggelse paa Rekylen fik de danske Myndigheder sat sig i Sving og befriet Arbejderen. Men der er ikke sket Nazibanditterne det ringeste, skønt de selvfølgelig har begaaet en strafskyldig Handling.

Maa vi spørge Justitsministeren: Har De givet Fritz Clausens Banditter Politimyndighed? eller her De „blot" givet det rigtige Politi Instruks om at tolerere den Slags Udskejelser fra Nazipøblens Side? Hvis ikke, hvorfor bliver Uvæsenet da ikke stoppet? Svar udbedes!

Behold ikke

selv »Land og Folk«. Giv det videre

Økonomi og Socialpolitik i det besatte Danmark

Pristallet ligger fast

Som man kunde vente, viser Juli-Pristallet kun ganske ringe Stigning. Papiret er jo taalmodigt og Embedsmændene i Statistisk Departement meget dygtige. Laurits Hansens geniale Opfindelse, det „skrællede" Pristal opfylder sin Bestemmelse — det er kun steget 2 mod det ordinært forfalskede Pristals 4 Points.

I Henhold til Forligsnævnets Kendelse kunde DsF nu rejse Lønkrav for Medlemmerne. Men DsF's Forretningsudvalg har suverænt besluttet, at dette ikke skal ske. Repræsentantskabet, Generalforsamlingen — endsige Arbejderne selv — er ikke spurgt. Begrundelsen kan naturligvis være den, at man paa Forhaand maa regne med, at Forligsnævnet vil sige nej (det er forøvrigt ogsaa Laurits Hansens Opfindelse, selvom Hellberg paa Typografkongressen forsøgte at benægte det).

Men det er tydeligt at DsF's Ledelse ikke vil rejse Lønkrav, men at de finder det i sin Orden, at Arbejderne ikke faar Dækning for Prisstigningerne. For ellers vilde Laurits Hansen da i det mindste have kritiseret Pristallet, som i Aar er endnu mere aabenlys Svindel, end det Juli-Pristal, han kritiserede i Fjor. Dette ved enhver Arbejder og enhver Husmoder — vi behøver ikke nærmere at dokumentere det ved at nævne Eksempler paa Varepriserne Stigning.

Priserne stiger stadig

Samtidig med det omtrent uforandrede Pristal kommer en Byge af autoriserede nye Prisstigninger. Frugtpriserne er sat voldsomt i Vejret. Silden er steget med 15 Øre pr. kg. Og samtidig forsvinder Varerne fra Markedet. dels gaar de via den sorte Børs til Velhaverne, dels gaar de i de tyske Soldaters Maver.

Mens der er sørget for, at Arbejderne ikke faar selv den ringeste Erstatning for de Tab, Prisstigningerne koster dem, passer Staten til Gengæld paa, at det store Landbrug faar baade i Pose og i Sæk. Man har lige givet 4 Millioner til Tørvebaronerne, nu skal andre 4 Millioner gives til de store Landbrugere for at lokke dem til at gøre deres Samfundspligt og saa Hvede til Efteraaret.

Hvede-Export til Norge

Der er ingen Hvede og intet Franskbrød til det danske Folk fra 1. September. Og det oplyses, at det kniber i den Grad med Rugen, at der skal spares, for at vi kan klare os til der kommer Rug frem af ny Høst. Den sidste haarde Vinter faar Skylden. Men Regeringen hemmeligholder, at der netop i disse Dage er afskibet adskillige Skibslaster baade Rug og Hvede fra Danmark til Norge! Naar vi drager det frem, vil den antagelig rykke ud med en Søforklaring om, at det er til det sultende norske Folk. Men det er det ikke! Det er til de tyske Besættelsestropper i Norge, som ogsaa konsumerede de store Kvanta Smør, Danmark i Fjor eksporterede „til vort norske Broderfolk".

Flere Tyskere til Danmark

Mens danske Børn dør af Sult og Underernæringen breder sig, er der nu foreløbig kommet 3000 tyske Børn til Danmark og flere skal følge efter. En Del af Børnene er indkvarteret hos danske Nazister, men andre er simpelthen sendt ud til Hjem, som kar været letsindige nok til at bestille et finsk Barn. Og de faar at vide, at der ikke er noget, der hedder at sige Nej til Tyskerbarnet. Bordet fanger!

Maaske vil nogen sige: Ja men Herregud, det er da Børn! Ja, men dels sulter de danske Børn — dels kommer Tyskerbørnene fra det Land, der har overfaldet os — og dels skal man ikke glemme de triste Erfaringer med Wienerbørnene! For dej er jo en trist Kendsgerning, at en stor Part af Besættelsestropperne har været og er tidligere „danske" Wienerbørn. De er specielt udvalgt til at være Besættelsestropper i Danmark, fordi de kan forstaa dansk og altsaa kan gøre udmærket Fyldest som Lyttere og Spioner.

Sanerings-Skandalerne

Den konservative Frederiksberg Kommune vil sanere de gamle usunde Classenske Boliger. Paa Pladsen skal „Guldharald" Simonsen bygge Skyskrabere med Luksuslejligheder.

Den socialdemokratiske Københavns Kommune sanerer i Borgergade. Her skal bl. a. bygges Luksuslejligheder af en Art, saa en eet Værelses Lejlighed kommer op i en Husleje af ca. 200 Kr. pr. Maaned. Luksusskyskraberne paa Fredriksberg skal opføres med offentlige Laan paa 80 pCt. af Omkostningerne. Luksuslejlighederne i København faar Stats- og Kommunegaranti for 90 pCt. af Omkostningerne! Og den sparsomme Rest af vore Byggematerialer medgaar til de to Projekter. Men Lejligheder til Arbejderne — dem er der hverken Plads, Penge eller Materialer til!

Et Øjenvidne fortæller om Finland

En dansk Forretningsmand, som er vendt hjem efter et længere Ophold i Finland giver os nedenstaaende Oplysninger. Han understreger, at han bl. a. er personlig Bekendt med flere finske Officerer, fra hvem han har Oplysninger om Stemningen i Hæren. Her er hans Beretning:

Det, som slaar En stærkest, naar man kommer til Krigens Finland, er Befolkningens Udtryk af Sult og Haabløshed. Der klages over svigtende Synsevne, rindende Øjne og andre Tegn paa Vitaminmangel. Den eneste Form for Fedtstof, man faar, er 10 gr. Smør pr. Dag — hvis det kan faas. Overhovedet er det langtfra givet, at man faar de Varer, man har Ret til efter Rationeringen. Der kan komme Dage uden Mad og Uger uden Brød (Kartofler har længe været en Saga blott i Helsingfors). For an Fødevarerforretningerne er der fra Morgenstunden en Kø paa over 100 m — Slutningen paa den naar aldrig frem, før der er udsolgt. Man regner med en daglig „Kø-Tid" paa 2 Timer for at købe ind. Fisk bliver uregelmæssigt tilført, og det sker ofte, at den Dag, der er Fisk nok, har Forbrugerne ikke Mærker til netop den Dag, saa smides Fisken væk og raadner. Det straffes nemlig haardt at sælge paa Mærker blot en Dag før den paastemplede Dato.

Rationer pr. Maaned: 6 kg Mel eller 8 kg Brød eller 1 kg Gryn og 5 kg Mel - 2 kg Fisk - 40 gr Sæbe (uden Fedtstof) - 250 gr Marmelade - 300 gr Smør - 4 Æg eller 3 smaa Pølser (intet skært Kød) - 750 gr Sukker - 250 gr Kaffeerstatning - 60 gr tørret Frugt (findes faktisk ikke). Pr. Dag 1 dl Mælk.

Priser: Sukker 21 Mark pr. kg - Hvedemel 7 M. pr. kg, - Rugmel 4 M. pr. kg - Mælk 3,4 M. pr. L. - Smør 44 M. pr kg Brød 4 M. pr. kg. - en Agurk 55 M. - Kartofler 56 M. pr. kg - et Blomkaalshoved 30 M. - Hvidkaalshoved 24 M. - Gulerødder 10 M. pr. 5 Stk. - Ærter 60 M. pr. kg (disse sidste Varer er uhyre sjældne). En finsk Mark er lig ca. 10 Øre.

Understøttelsen til Soldaterkoner er ca. 600 Finmark pr. Maaned, til Officerskoner noget mere. Gennemsnitslejen for en Lejlighed i Helsingfors er 300 Finmark.

Det er en almindelig Opfattelse, at alene paa Grund af Ernæringssituationen maa Finland bryde sammen senest til Efteraaret. Men iøvrigt er omtrent hele Befolkningen Modstander af Krigen og har været det fra Krigens første Dag. Ogsaa et meget stort Antal Officerer og Flertallet af Underofficerer er Krigsmodstandere og ønsker kun Fred, ligegyldigt paa hvad Vilkaar. Almindeligt erkendes det, at det var Tyskland og de tysksindede Kredse i Landet, der drev det ud i Vinterkrigen og forhindrede en fredelig Ordning dengang. Regeringen er meget bange for Stemningen blandt Soldaterne, der ofte nægter at angribe. Dette skete saaledes ved Svir, hvor Soldaterne sagde: „Hvad nytter det os at skabe et Storfinland, det tager Russerne jo blot fra os igen! „Regeringen tør selv i saadanne Tilfælde ikke straffe med Dødsstraf, her nøjedes man med at give Hovedmanden 7 Aars Fængsel og straffede ingen af de Menige. Iøvrigt er Fængslerne overfyldte med Desertører. Mannerheim omtales ofte hadefuldt i Befolkningen og hans Stjerne er i meget stærk Dalen blandt Soldaterne.

Foruden de mange Invalider præger Tyskerne Bybilledet i Helsingfors. De optræder paa en saadan Maade, som om Finland var et okkuperet Land. Slagsmaal mellem tyske og finske Soldater hører til Dagens Orden. „Tyskerpiger" findes — de forfølges med Tilraab og Kronrages.

Ved Fronten klages der over daarlig Forplejning og over, at man skal slaas for tyske Interesser, mens Tyskerne selv aabenbart er paa permanent Orlov og i hvert Fald næsten aldrig er i de forreste Linjer. Madindkøb paa Gaardene foregaar saadan: Først „køber" Tyskerne det bedste, derefter det finske Militær. Hvis der saa er noget tilbage, kan Civilbefolkningen købe det.

Tre tyske Dyder

I Hitlertyskland kendes officielt tre Dyder, der belønnes højt, nemlig Ærlighed, Intelligens og Medlemsskab i Nazipartiet. Hidtil har man dog ikke konstateret mere end to af disse Dyder hos samme Person. Thi er et Menneske ærligt og intelligent, er det ikke Partimedlem. Er man ærlig og Partimedlem, er man ikke intelligent. Og den, der er intelligent og Partimedlem, er ikke ærlig.

Fortæl aldrig nogen

hvorfra du fik

„Land og Folk"

DET BERØMTE STAFFORD CRIPPS-INTERWIEW

Tyskerne - og med dem den "ensrettede" danske Dagspresse saavel - som Radioavisen - har i maanedsvis levet højt paa Fortællinger om, at den engelske Kabinetsminister Sir Stafford Cripps skulde have lovet de russiske Bolsjeviker Hals- og Haandsret over Europa. Man paastaar, at Cripps skulde have meddelt Offentligheden dette gennem et Interwiew i det amerikanske Tidsskrift "Life" i Marts 1942. Men man har vel vogtet sig for at lade den danske Offentlighed stifte Bekendtskab med Ordlyden af dette Interwiew. "Land og Folk" anser dette for en Mangel, og vi offentliggør her for første gang i Danmark Ordlyden af det sensationelle Interwiew:

Da jeg blev bedt om at skrive en Artikel til Bladet "Life", spurgte jeg naturligvis Redaktøren, hvad han ønskede af mig udover almindelige og taagede Noter. Herefter sendte Redaktøren mig en Række spørgsmål, som efter hans Mening har Læsernes Interesse, og paa hvilke ham ønskede at faa mine svar. Hvis Spørgsmaalene er stillet urigtigt, er det ikke min Skyld. Hvis derimod de givne Svar ikke er udtømmende, saa falder hele Ansvaret paa mig.

1. PAA HVILKEN MAADE INFLUERER KRIGEN PAA STALIN PERSONLIG ?

I lang Tid ventede Stalin, at Rusland vilde blive nødt til at kæmpe mod Agression fra dets vestlige og østlige Nabos Side, og i flere Aar forberedte han Sovjetunionen til Forsvaret. Han havde aldrig agressive Hensigter, selv om han forstod Nødvendigheden af en stærk strategisk Grænse. Han haabede altid at man vilde lade ham i Ro til at fortsætte den fredelige Opbygning af sit eget Land. Efter at Krigen var begyndt, blev Stalins Stilling i hans eget Land endnu stærkere, og han viste sig at være netop det store Menneske, som saa mange altid havde regnet ham for at være.

2. LEDER STALIN PERSONLIGT KRIGEN ?

Han træffer alle de vigtigste Beslutninger. Tiltrods for, at han har mange dygtige Hjælpere, bærer han Hovedansvaret for alle trufne Beslutninger.

3. ER OVERFØRELSEN AF DEN RUSSISKE INDUSTRI TIL DE ØSTLIGE OMRAADER EN AFGØRENDE FAKTOR VED RUSSERNES HELDIGE FORSVAR ?

Dette Spørgsmaal har to Sider. Overførelsen af Industrien fra de truede Omraader til de østlige Egne er til Fordel for Russerne og ugunstig for Tyskerne. Først og fremmest er Overførelsen af Industrien til de østlige Omraader en Del af den Politik, der gaar ud paa at berøve Fjenden alt hvad der kan være til Nytte for ham. Men samtidig er denne Foranstaltning beregnet paa at redde en Del af Industrien, som ellers vilde være gaaet tabt, for Rusland. Denne Foranstaltning gennemførtes heldigt i begge Henseender og spillede en ikke ringe Rolle i Russernes heldige Forsvar.

4. I HVILKE HENSEENDER ER RUSLAND BLEVET STÆRKERE OG I HVILKE HENSEENDER SVAGERE END FØR KRIGEN ?

Den eneste opstaaede Svaghed for Ruslands Vedkommende er uløseligt forbundet med Tabet af Mennesker og Territorier. Menneskerescourserne i Rusland er nu formindsket som Følge af Tabene ved Fronten og af den Omstændighed, at et betydeligt Antal Civilpersoner er ført bort til Tyskland, undertiden som Krigsfanger til Trods for alle internationale Overenskomster. Paa Grund af at vide Distrikter fortsat er okkuperede af Tyskerne i Rusland formindskedes Muligheden for at producere Levnedsmidler og udvinde Raastoffer. Paa den anden Side er der i Rusland siden Krigens Begyndelse uddannet mægtige Reserver. Antallet af uddannede og fuldt udrustede Soldater er blevet betydeligt større og Fabrikernes Produktion er, ligesom Produktiviteten i den lokale Industri og Landbruget i de ikke-okkuperede Omraader betydeligt forøget. Der er opfundet nye Krigsvaaben og der er indført Forbedringer i Produktionen af Fly og Tanks. Men frem for alt har Russerne ved deres bitre Erfaringer lært Metoden til Kampen mod Tyskernes motoriserede Styrker. Russerne er det første Folk, der har vist Evne til at tilbageslaa Lynkrigstaktiken, endog i de Tilfælde, hvor de havde et mindre Antal Maskiner og Mandskab, hvad der hyppigt var Tilfældet paa den 2000 km lange Front.

5. VIL RUSSERNE ANGRIBE MED LIGE SAA STORT HELD, SOM DE FORSVARER SIG ?

Dette maa i mange Henseender afhænge af Angrebsoperationernes Karakter. Forbindelseslinjerne i Rusland er ikke saa godt udviklet som i Tyskland. Derfor bliver det ikke saa let for Russerne hurtigt at koncentrere og kaste Tropperne fra Sted til Sted.

6. KAN DE IKKE UDDYBE DERES ERKLÆRING OM, AT DE RUSSISKE HÆRE I JUNI IAAR VIL VÆRE DOBBELT SAA STÆRKE, SOM DE VAR VED KRIGENS BEGYNDELSE ?

Grunden hertil er, at Rusland blev overrasket af sin tidligere Vens ordbrydende Overfald. Det havde ikke Tid til og intet Behov for tidligere at mobilisere sine uhyre Menneskereserver.I et Land af saa stort et Omfang som Rusland, er lang Tid nødvendig for at gennemføre den fuldstændige Mobilisering og Koncentrering af alle nødvendige Vaaben, særlig naar der samtidig foregaar forbitrede Kampe og uophørligt gennemføres et omfattende Tilbagetog. Imidlertid, fra Krigens allerførste Dag begyndte den uophørlige Gennemførelse af Mobiliseringen. Netop da de første nyuddannede Hære kastedes ind i Kampen, vendte Vægtskaalen i Kampen mod Tyskland. Nu vil disse Hære træde i Funktion fra Maaned til Maaned, og til Trods for de lidte Tab sikrer de tilstrækkeligt stort Antal Tropper til de forreste Linjer. Efter min Mening vil Rusland til Juni have mindst dobbelt saa mange Soldater, som da Krigen begyndte.

7. HVAD MENER DE OM RUSSERNES POLITIK, AT SÆTTE UNGE OFFICERER PAA KOMMANDOPOSTER ?

Denne Politik, er en Del af Sovjetsynspunkternes sunde Realisme. Russerne arbejder paa at vinde Krigen, og alt, hvad der hjælper til at naa dette Maal, benyttes af dem. Hvis Folk ikke klarer deres Arbejde, fjernes de, og andre indtager deres Pladser. Sovjetregeringen har i flere Aar uddannet sine Officerer i Krigsskoler og nu har denne Ungdom vist, at den ikke gør det Arbejde, der er ofret paa dens Uddannelse, til Skamme.

8. HVORLANGT HAR RUSLAND TIL HENSIGT AT SENDE SINE TROPPER IND I EUROPA ?

Stalins Plan gaar ud paa, fuldt ud og een Gang for alle at knuse Fasci-

sterne. Og Russerne marcherer saa langt ind i Europa, som det er nødvendigt for at gennemføre denne Opgave. Efter min Mening kan der ikke være Tale om, at Russerne standser paa Halvvejen for at gaa paa Kompromis eller indlede nogensomhelst Forhandlinger, før Tyskland er fuldstændig knust. Jeg mener, at Hovedmaalet bliver Berlin, forsaavidt som denne By er Hovedcentret for den tyske Agression og Styrke. Netop her vil Aksemagterne blive endelig knust.

9. REGNER RUSSERNE MED AT KNUSE TYSKERNE UDEN ENGELSK-AMERIKANSK HJÆLP ?

Jeg formoder, at Sovjetregeringen er overbevist om, at Russerne knuser Tyskerne til syvende og sidst, selv om det skulde blive nødvendigt for dem at kæmpe alene. Imidlertid vilde der hertil kræves længere Tid for at afslutte Krigen. Der er ingen Tvivl om, at Russerne ikke regner med at gøre det uden vor Hjælp, for saa vidt som de venter, at deres Forbundsfæller hjælper dem i deres Kamp. Vore to Lande har allerede gjort en Del for at yde materiel Hjælp og jeg haaber, at vi ikke blot vil fortsætte med dette, men ogsaa vil yde større Hjælp. Engelske Tanks og Fly har allerede spillet deres Rolle, omend endnu ikke i større Omfang, i Kampene mod Hitlerfascisterne paa russisk Jord. Der er imidlertid en anden Side af Spørgsmaalet, som har stor Betydning. Jeg formoder at Sovjetregeringen ønsker, at dens Forbundsfællers Tropper trænger ind i Tyskland samtidig med dens egne Tropper og tager Del i de tyske Hæres Nederlag og i Okkupationen af det tyske Territorium. Dette er et klogt Standpunkt, og vi bør forberede os til det Øjeblik, som kan indtræde hurtigere, end mange af os øjensynligt regner med. Til syvende og sidst kan vi ikke begrænse vort Samarbejde alene til Materielforsyninger. Vi maa foretage fælles Operationer med det Maal at gøre os fortjent til den endelige Gennemførelse af Europas Organisering.

10. HVILKE VARIGE TERRITORIALE GRÆNSER HAR RUSLAND TIL HENSIGT AT OPRETTE FOR SIT EGET VEDKOMMENDE ?

Paa dette Spørgsmaal maa jeg svare med stor Forsigtighed og søge at komme saa nær til Sandheden, som jeg er i Stand til. Jeg taler ikke udfra nogensomhelst Oplysninger om, præcis hvilke Krav Sovjetregeringen har stillet. Efter sidste Krig og den russiske Revolution, hvorefter fulgte de sejrende Magters Forsøg paa at tilintetgøre den bolsjevikiske Regering og genindsætte de "Hvide" som Regering i Rusland, blev Ruslands Territorium betydeligt indskrænket. Det, som regnedes for ufarligt i Hænderne paa Zar-Regeringen, fandtes det ikke ufarligt at lade forblive i Hænderne paa dens Efterfølgere. Finland blev et frit Land. Af de baltiske Omraader skabtes 3 uafhængige smaa Stater: Estland, Letland og Litauen. Polen oprettedes, kæmpende mod Rusland og udvidede sine Grænser paa Bekostning af dette. Og Bessarabien toges fra Rusland og gik til Rumænien. Alle disse Forandringer indskrænkede ikke blot Sovjetunionens Territorium, men var aabent beregnet paa at svække den i strategisk Henseende. Frygten for Bolsjevismen antog praktiske Former i Foranstaltninger for at formindske Sovjetruslands Magt. Som Følge heraf forsøgte Sovjetregeringen i den nuværende Verdenskrigs første Periode at genoprette sine Grænser mod Vest i strategisk Henseende mod Tyskland. Med Henblik paa den nuværende Krig og den kommende Fred kan man kun hilse med Glæde, at dette blev gjort før det tyske Overfald, da denne Udvidelse af Grænserne gav Sovjetregeringen Mulighed for at gennemføre et Tilbagetog uden derved at miste saa vigtige Centrer som Moskva og Leningrad. For Forsvaret af Leningrad var det absolut nødvendigt, at Russerne kontrollerede den finske Bugt og de baltiske

Kyster. Det var ligeledes nødvendigt, at der ikke i umiddelbar Nærhed af Sovjetindustriens Livscentrer fandtes Smaastater, som kunde udnyttes af fjendtlige Magter som Angrebsbaser. Dette betyder, at Sovjetregeringen, udgaaende eksisterende Situations strategiske Nødvendighed, maa staa fast paa de Grænser, som den forsvarede mod Tysklands Angreb - Grænserne af Juni 1941. Det er muligt, at der findes een Undtagelse, nemlig: Da Krigen begyndte mellem Rusland og Tyskland, havde den russisk-polske Grænse uden Tvivl en midlertidig Karakter, og dens endelige Fastlæggelse vil blive udarbejdet - og jeg er glad for at kunne sige dette - at de to Lande, der er blevet venskabeligt sindede Stater. Polen og USSR. Sovjetregeringen har - det er jeg fuldstændig overbevist om - ikke til Hensigt at kræve nogetsomhelst mere med Hensyn til territoriale Spørgsmaal.

11. HVILKE ER RUSLANDS KRIGS- OG FREDSMAAL ?

Hvad de territoriale Maal angaar, har jeg allerede fremlagt mine Synspunkter. Ruslands Krigsmaal er nøjagtig de samme som Englands og USA's Krigsmaal, nemlig: een Gang for alle at tilintetgøre Agressionen og at befri Verden for en Gentagelse af Begivenhederne i de forløbne to Aartier. Dets Fredsmaal er at ombygge Europa og Verden paa et saadant Grundlag, at Sovjetregeringen faar Mulighed for at fortsætte Udviklingen af sit Land under fredelige Betingelser. I denne Forbindelse regner Russerne det for nødvendigt, at anvende bestemte Straffe-Foranstaltninger mod dem, der bærer Ansvaret for Forbrydelserne i den nuværende Krig og at vise Verden, at Civilationen ikke er en saadan Optræden. Kort sagt, jeg mener, at Russernes Opfattelse af Efterkrigens Verden kan fremstilles i følgende Ord: USSR stræber efter, at Freden i hele Verden sikres af Stormagterne USA, England og USSR. Russerne vurderer yderst reelt Fremtiden og regner ikke med, at liberal Idealisme sikrer Freden alene. Der kræves mange Aar for at læge Krigens Saar og i den Tid kan der ikke finde noget Sted, der minder om almindelig Afrustning.

12. INDFØRER RUSSERNE KOMMUNISMEN I DE AF DEM OKKUPEREDE TERRITORIER ?

Hvis man ved dette Spørgsmaal forstaar Territorier, der okkuperes midlertidigt, uden Hensigt at bevare dem for sig selv, saa maa Svaret blive benægtende. De Territorier, som Russerne anser det for nødvendigt at okkupere for sin egen Sikkerheds Skyld, vil blive tilsluttet Unionen af socialistiske Sovjetrepubliker som autonome Republiker indenfor Unionens Ramme.

13. HVILKET ØKONOMISK SYSTEM FORUDSER RUSSERNE FOR TYSKLAND ?

Sovjetregeringen gør altid Forskel paa det tyske Folk og Nazisterne. Den er fast besluttet paa at tilintetgøre Nazisterne og alt, hvad der har med dem at gøre, men den ønsker ikke at tilintetgøre eller blande sig i Tyskernes Liv paa Betingelse af at de skaffer sig af med Hitler og hans nationalsocialistiske System, og giver Afkald paa Agression og Erobring af fremmede Territorier.

14. I HVILKET OMFANG OPRETHOLDER RUSSERNE FORTSAT IDEERNE OM VERDENSREVOLUTIONEN ?

Hvis der foregaar dybtgaaende Forandringer i et økonomisk System, venter Russerne uden Tvivl, ligesom mange andre Mennesker at disse Omvæltninger

gennemføres med revolutionære Midler. Dette betyder imidlertid ikke, at de vil benytte deres politiske Indflydelse til at begynde Revolutioner i andre Lande. Kendsgerningerne beviser netop det modsatte. Jeg taler med fuld Overbevisning herom, da Stalin personlig har givet mig Forsikringer herom, og Sovjetregeringen for nylig gentagne Gange aabent har erklæret, at Russerne ikke ønsker at blande sig i andre Staters indre Anliggender. De ønsker at gennemføre en Politik, grundet paa Princippet "at leve og lade leve". De har til Hensigt ved hjælp af deres Systems Resultater at overbevise andre om dets Værdi og Ønskeligheden af dets Anvendelse. Det er mit Ønske særligt at understrege dette Spørgsmaal, fordi Hitler og hans Agenter altid forsøger at udnytte Angsten for en "Bolsjevisering" af Europa til at svække Forbundet mellem hans Modstandere.

15. HAR STALIN EN KORREKT FORESTILLING OM ENGLAND OG AMERIKA ?

Paa dette Spørgsmaal er det yderst vanskeligt at svare, da jeg formoder, at min Forestilling om England og Amerika muligvis i høj Grad adskiller sig fra andre Englænderes og Amerikaneres Synspunkt. Efter min Mening er Stalin overbevist om, at Churchill og Præsident Roosevelt er besluttet paa at gøre alt, hvad der staar i deres Magt for at slaa Nazisterne. Han ved, at vi ønsker at yde Hjælp, men han er muligvis ikke fuldstændig overbevist om, hvor langt vi er rede til at gaa i saa Henseende. Nøjagtig ligesaadan er han heller ikke fuldstændig overbevist om, hvordan vort Forhold til Rusland bliver efter Krigens Ophør og efter Reorganiseringen af Europa begynder. Jeg mener, at det er yderst nødvendigt for Civilationens Fremtid, at Forholdet mellem de tre Lande klares.

16. HAR KRIGEN FORANDRET RUSSERNES IDEER ?

Hvis dette skal forstaas som et Spørgsmaal om, hvorvidt Russerne har givet Afkald paa deres Ideer om den bedste Form for Landets Organisering, saa vil Svaret utvivlsomt blive benægtende. I Virkeligheden har selve Krigen bevist at Russerne er det eneste Folk i Europa, som med Held har kunnet modstaa Hitlers Lynkrigstaktik.

17. REGNER RUSLAND FORTSAT MED, AT HELE VERDEN ER INDSTILLET IMOD DET ?

Sovjetregeringens tidligere Indstilling var begrundet i andre Landes Forhold til USSR. Udtrykkene for ydre Fjendtlighed, grundet paa Angst for "Bolsjevismen", tvang Rusland til med fuld Ret at formode, at det befandt sig alene i en fjendtlig Omverden. Fremtiden er endnu ikke fuldstændig klar, og selv om Russerne stræber efter Samarbejde i Efterkrigstidens Genopbygning, er det endnu ikke fuldstændig overbevist om vore to Landes Stilling til dette spørgsmaal.

18. VENTER SOVJETFØRERNE EN KOALITION AF FORBUNDSFÆLLERNE, RETTET MOD USSR EFTER TYSKLANDS NEDERLAG ?

Det vil være Overdrivelse at formode, at der i USSR eksisterer nogensomhelst Frygt i saa Henseende, men det er nødvendigt at forstaa, at hele Fortidens Historie om Ruslands Forbindelser udadtil ikke straks kan være glemt.

19. HVORFOR TILLADER RUSSERNE IKKE DERES NÆRE FORBUNDSFÆLLER OG SÆRLIG MILITÆRE IAGTTAGERE AT KOMME TIL FRONTEN ?

Formen, hvorunder dette Spørgsmål er stillet, er unødvendigt understreget. At der hidtil ikke har fundet noget helt intimt Samarbejde Sted, er kun en af Følgerne af en manglende Tillid i Fortiden. Imidlertid udvikler de venskabelige Forhold sig hurtigt, og jeg er overbevist om, at vore Folk nærer et virkeligt Venskab for hinanden.

20. HVORDAN BLIVER RUSLAND SOM DELTAGER I FREDSKONFERENCEN ?

Dette vil afhænge af, i hvor høj Grad vi kan opnaa en fast gensidig Forstaaelse, Samarbejde og Venskab med Sovjetunionen før vi mødes ved det runde Konferencebord. Jeg anser det for absolut nødvendigt ikke at udsætte til det sidste at udveksle vore Synspunkter med Hensyn til Freden for ikke at faa truffet uovervejede Beslutninger. Verdens Fremtid - i hvert Fald for vor Generations Tid - vil afhænge af de Beslutninger, der træffes paa Fredskonferencen. Der er ingen Tvivl om, at vi har Pligt til at udnytte alle Muligheder for at sikre de bedste Beslutninger, som overhovedet kan træffes. Dette gør det nødvendigt i Forvejen at drøfte alle de vigtigste Spørgsmaal de Lande imellem, som mere end andre vil være interesseret i at bevare Freden efter Krigen - USA, England, USSR og Kina.

Stafford Cripps.

Udsendt som særnummer af Land og Folk, august 1942. - B.H.

Særnumer af **Land og Folk.**

Læs og giv videre!

Svar til Statsministeren!

Af Folketingsmand Aksel Larsen

Hr. Statsminister Vilhelm Buhl!

Deres Radiotale af 2. September, hvor De appellerede til det danske Folk om at forholde sig i Ro under den fjentlige Besættelse af Landet og ikke at foretage noget, der kunde stride mod Hitler-Tysklands Interesser, skal ikke staa uimodsagt. Og har De end Radioen og hele den ensrettede og censurerede Dagspresse til Deres Raadighed, fortrøster jeg mig dog til, at Svaret nok skal naa alle danske Hjem.

Undergravning og Hensyntagen

De talte, Hr Statsminister, „imod dem, hvis Maal det er at undergrave et godt Forhold mellem Danmark og Tyskland, hvilende paa gensidig Hensyntagen og Forstaaelse." Jeg ved ikke af, at der bestaar et saadant godt Forhold.

Men hvem er det, der har undergravet det forhen gode Forhold mellem Danmark og Tyskland? Det er Tysklands nazistiske Magthavere med deres uhyrlige Brud paa den af dem selv foreslaaede Ikke-Angrebspagt og deres voldelige Overfald paa vort lille fredelige Land. Det er de samme Magthavere, hvis Tropper holder vort Land besat, som udplyndrer og udsuger det, og som har brudt alle deres Tilsagn af 9. April 1940 og som økonomisk og paa alle andre Maader understøtter en Klike af Landsforrædere, nemlig de „danske" Nazister, der udgør Bærmen og Bundfaldet i det danske Samfund. Hold derfor op med at stille Tingene paa Hovedet og lade, som om det var os Danskere, der har ødelagt Forholdet mellem Danmark og Tyskland.

Og hvad er det nu for Snak om gensidig Hensyntagen og Forstaaelse? Har Tyskland maaske taget mindste Hensyn eller vist Forstaaelse af vor Ret til at være udenfor Krigen, til selv at leve vort Liv, bestemme over egne Forhold, raade over egne Frembringelser? Nej, er der Hensyntagen, saa er den højst eensidig, med Danmark som alene ydende og Tyskland som modtagende eller rettere krævende, røvende og undertrykkende.

Forbindelsesled eller Front?

De kalder, Hr. Statsminister, beskedent Danmark for et „Forbindelsesled i den tyske Front mod Vest". Ganske vist indrømmer de herved, at deres egne tidligere Regeringserklæringer, om, at De kun støtter Tysklands Krig, forsaavidt den rettes mod „Bolsjevismen" i Øst er urærlige og beregnet paa at vilføre Folket. Men „Forbindelsesled"?? — Nej, Danmark er Front. Herfra, fra vor Jord og fra vore Havne fører Tyskland Krigen mod Vest, mod England. Og med Landomraade, Materiel, Levnedsmidler, Produktion, Arbejdskraft og ogsaa med Indsats af dansk Krigsberedskab har Danmark hidtil under Deres Regerings Førelse hjulpet Tyskland hermed.

Danske Domstole dømmer . .

De hævder, Hr. Statsminister, at hidtil har Sager om „Forbrydelser mod den tyske Værnemagt" kunnet paadømmes ved dansk Domstol og understreger dette som en samtidig Anerkendelse af Tysklands Holdning.

Men de danske Straffelove og Retsplejen er forvrænget efter direkte tyske Krav og Regeringen har haft Held til at finde villige Dommere, som gerne prostituerede sig selv og deres Kald ved ovenikøbet at dømme strengere og mere vilkaarligt, end disse skærpede og forvrængede Love hjemler. Og enhver Dom, som under disse Forhold afsiges af en saadan „dansk" Særdomstol, faar først Gyldighed, naar den har fundet Naade for den tyske Overcensurs Øjne. Hvis Tyskerne forlanger det, bryder Statsmagten villigt alle bestaaende Retsregler og lader allerede afsagte Domme yderligere skærpe efter tysk Ønske, Det er disse Tilstande, De smykker med Betegnelsen „dansk Justits"!

Hvad med det tyske Fængsel paa Vestre og de tyske Fængselsafdelinger i Provinsen — hvor danske Statsborgere sidder indespærret uden Lov om Dom, uden Forsvarere, uden den ringeste Forbindelse med deres Familier og underkastet tysknazistisk Vilkaarlighed? Hvad med Grundlovsbrudene, som Regeringen har begaaet saa ofte, Tyskerne ønskede det? Hvad med de Snese af danske Patrioter, Regeringen har ladet dømme for „Virksomhed, som skader Danmarks Forhold til Udlandet"? Hvad med de Hundreder af fængslede og internerede Kommunister, hvad med Koncentrationslejrene, hvad med Fængslingerne af Rigsdagsmænd og Kommunalbestyrelsesmedlemmer blot paa Grund af deres politiske Opfattelse — og fordi Tyskerne ønskede det?

Alt dette taler de ikke om og lader, som om det ikke existerer. Deres Paastande om, at vi har dansk Retspleje og dansk Justits under Besættelsen er bevidst urigtige og tjener kun til at tilsløre eller forvanske Forholdene.

De tyske Tilsagn

Hr. Statsminister! De henviser til det danske Folks hidtidige „korrekte Holdning," der har sit „Udgangspunkt i de fra tysk Side givne Tilsagn." -- Ja, det er rigtigt, at det danske Folk i lang Tid efter 9. April 1940 fulgte Regeringens Opfordringer til at forholde sig i Ro under Fremmedaaget. Thi Folket haabede trods alt paa, at de smukke tyske Løfter, der skulde undskylde Besættelsen, dog vilde blive holdt og det regnede med, at Regeringen vilde staa urokkeligt fast paa dem.

Men som Tyskland kynisk brød Ikke-Angrebstraktaten, saaledes har det brudt samtlige Løfter af 9. April. Det har inddrulleret Danmark i sin Krig og tvunget Regeringen til at udtale sig til Fordel for den. Det blander sig i vore indre Forhold paa alle Omraader. Regeringen ved bedst selv, at der ikke gaar en Dag, hvor den ikke stilles overfor nye tyske Krav og Anmasselser.

Men dermed er ogsaa enhver Forudsætning for „korrekt Holdning" fra det danske Folks Side forsvundet og dermed er hele Grundlaget for Deres Radioappel falsk! Og netop den Omstændighed, at Regeringen ikke har kunnet eller villet forsøge at hævde sin Suverænitet og ikke bar formaaet at indtage en fast og værdig dansk Holdning overfor de løftebrydende tyske Krav gør, at De, Hr. Statsminister ikke har den ringeste Ret til at kræve „korrekt Holdning" og lydig Underkastelse af Folket eller Støtte til Regeringens eftergivende Politik.

Folkets Ret og Pligt

Tro ikke, at man kan slaa Folket Vaabnene af Hænde, underkue det, give det, Mundkurv paa, udplyndre det og hundse det — og saa alligevel kræve Ro og Loyalitet! Naar Pressefriheden grundlovsstridigt knebles, har Folket Ret og Pligt til at skaffe sig Oplysninger og at give sine Meninger Mæle. Naar det politiske Liv lægges i en Spændetrøje, naar Foreningsfriheden og den personlige Retssikkerhed groft antastes, naar Folkets grundlovssikre demokratiske Rettigheder voldelig afskaffes, saa har Folket Ret og Pligt til med alle Midler at kæmpe for sine Rettigheder, sin Frihed og sin Kultur og til at føre sit politiske og nationale Liv videre ad andre Veje, end de der blev spærret ved et Magtbud. Naar Retten trædes under Fode, naar Sandheden forfølges, naar det gøres strafbart at vise sin Danskhed, saa har Folket Ret og Pligt til at tage Rettens Pleje i sin egen Haand og beskytte og værne de forfulgte mod Myndighedernes Overgreb.

Naar Regeringen svigter Folkets og Landets sande Interesser, da har Folket Ret og Pligt til at tage Sagen i sin egen Haand og til ikke at rette sig efter Regeringen. Naar et Land overfaldes og undertrykkes nationalt, da har Folket, hvis det vil bestaa som Nation, Pligt til at kæmpe med alle Midler for at afkaste Fremmedaaget og blive frit igen.

Hvad er en Selvfølgelighed?

De siger, Hr. Statsminister, at det er „et selvfølgeligt Krav", at man i et Land som vort ikke generer Besættelsesmagten. Nej! Det er en Selvfølgelighed (og sørgeligt at Landets Statsminister ikke kan se det!), at Folket i et besat og undertrykt Land søger at afkaste Aaget og forjage Besættelsestropperne fra Landet. Det er et selvfølgeligt Krav, der stilles til det danske Folk i den givne Situation, at det af al Magt, med alle Midler og uanset Ofrene søger at tilkæmpe sig Friheden igen. Det gør Folkene i de øvrige af Tyskerne besatte Lande og det vil det danske Folk ogsaa gøre.

Men eet er væsentligt!

Bortset fra alt dette, bortset fra de tyske Løftebrud og Vilkaarligheder, som giver os al ønskelig Ret til nu at bekæmpe den tyske Besættelse, (ogsaa uanset om det danske Folk virkelig havde indordnet sig frivilligt den 9. April 1940, saa er der en væsentlig og uafviselig Grund til at Folket ikke kan forholde sig i Ro og ikke vil rette sig efter Deres Radioappel.

Det er den Omstædighed, at Danmark er et af det krigførende, nazistiske Tyskland besat Land! Den Omstændighed, at kun Tysklands Nederlag i Krigen kan skaffe os Friheden igen og bevare os for den forfærdelige Skæbne, der for et lang Aaremaal vilde blive os til Del hvis Tyskland virkelig skulde sejre. Se Nazitysklands Behandling af Polen, Holland. Belgien, Frankrig, Norge, se paa det nazistiske Rædselsherredømme, disse Folk stønner under - og kæmper imod! Hold op med Snakken om, at vi skal være glade for at vi har det bedre end disse Folk. Enhver v e d jo dog, at Tyskernes midlertidigt pænere Opførsel i Danmark kun har sin Aarsag i, at de saalænge Krigen varer, helst undgaar saadanne Besværligheder, som de har i Norge og andre Lande. Hvis Tyskland skulde vinde Krigen, saa kommer Rædselsherredømmet og Nazifiserings-Processen (og de, der nu saa ivrigt opfordrer os til at bukke for Overfaldsmændene, skal ikke tro, at de selv som Belønning slipper billigere til den Tid!). Husk: Hitler har endnu aldrig holdt et Løfte!

D e r f o r, fordi Danmark er besat og undertrykt, fordi Tysklands Nederlag og de allierede Magters Sejr er en Betingelse for vor Frihed, mens Tysklands Sejr vil gøre Undertrykkelsen varig og rædselsfuld - d e r f o r agter det danske Folk at kæmpe. Derfor h a r det allerede taget Kampen op og vil derved redde sit Liv som Nation, sin Frihed og sin Ære.

I Fædrelandets Interesse

Hr. Statsminister, De paastaar, at dem De kalder Sabotører - altsaa alle, der „ødelægger Værdier af Krigsmæssig Betydning for Tysklands handler imod Fædrelandets Interesse. Det er stærkt sagt, og det modsatte af Sandheden!

Alt, hvad der kan svække og skade Nazi-Tyskland, alt, hvad der blot i mindste Maade kan vanskeliggøre deres Krig bringer Danmark nærmere til Friheden og er altsaa i Fædrelandets Interesse. Men enhver Hjælp til den tyske Krigsmaskine, enhver Produktion er til Fordel for Tyskerne, ethvert Pund Kød, der leveres de tyske Soldater fra Danmarks fattige Spisekammer, enhver Indskriden fra danske Myndigheder mod danske Patrioter - og enhver Opfordring til Folket om „korrekt Holdning" overfor Tyskerne er j e n H a n d l i n g i m o d F æ d r e l a n d e t s I n t e r e s s e r.

Folket selv er skredet til Handling

De, Hr. Statsminister, foregiver den Tro, at de forskellige Handlinger imod Tysklands Interesser (fra mundtlig Agitation til Sabotage) begaas uoverlagt af ubesindige eller ungdommelige Elementer, der er paavirket af uansvarlige Ophidsere, som dels sidder herhjemme, dels opholder sig i Udlandet.

Hvis De selv tror dette, saa kender De Virkeligheden og det danske Folk meget daarligt. Alle disse Handlinger udspringer direkte og spontant af Folkets dybe Vilje til at leve dansk og genvinde sin Frihed. af dets perettigede Vrede over det tyske Overfald og dets ærlige Had til Undertrykkerne og deres betalte Agenter. Husker De Skoledrengene i Aalborg, Hr. Statsminister? De var meget unge, ja men de udførte deres Handlinger efter modent Overlæg og forsøgte bagefter endog fra de lukkede Retsmøder at henvende sig til det danske Folk med Opfordring til at fortsætte Værket. Disse danske Drenge, som vor Nation skal være stolt af, var i Pagt med Folkets mest sande og dybe Stemning og Stræben. Som deres Gerning, saaledes udspringer alle lignende Handlinger af den danske Folkevilje og skyldes ikke Enkeltpersoner eller Udlandets Paavirkning. Og for denne Folkevilje, der er som en Naturkraft ,kan De ikke dæmme op!

Trusler og Straffe skræmmer ikke!

Hr. Statsminister! Spar dem Deres Trusler om mere Politi og strengere Straffe Spar Deres tarvelige Opfordringer til Folket om at blive Angivere og Medhjælpere i Klapjagten paa danske Patrioter. Vær forvisset om, at det danske Folk ikke paatager sig den nationale Angivers smudsige Rolle, men vil hjælpe og beskytte enhver, der jages af Politiet eller Gestapo paa Grund af en Indsats for Danmarks Sag.

De stiller Dødsstraf i Udsigt for Sabotagehandlinger! Nuvel, De skal vide, at der her i Danmark findes Tusinder og atter Tusinder, som er villige til at ofre noget for en Ide, ogsaa om det skulde være selve Livet. I d e e n h e d d e r F æ d r e l a n d e t s F r i h e d og Kampen for denne Ide vil gaa sin Gang, ogsaa selv om den skulde kræve smertelige Ofre (dobbelt smertelige, hvis virkelig danske Myndigheder i mindste Maade skulde hjælpe Tyskerne med Undertrykkelsesværket.) Og Kampen vil blive vundet!

Deres Forsøg paa at rejse Folkestemning mod Fædrelandsvennerne ved at mane Udsigten til t y s k J u s t i t s i Danmark frem, altsaa til nyt tysk Løftebrud frem, vil være lige saa forgæves. Hellere ofrer det danske Folk et Øjebliks eller nogle Maaneders relativ Behagelighed fremfor at vinde Ret til Dagens Dorskhed ved at sætte sin Fremtid paa Spil. Det danske Folk er beredt til at gaa i Kampfællesskab med det norske, det hollandske, det belgiske, det tjekiske for at besejre det nazityske Tyranni og skaffe sig Friheden og beredt til under selve Kampen at tage Kampens Vilkaar og bringe Kampens Ofre.

Ungdommen og Besindigheden

De appelerer til Besindigheden og til Ungdommen. Men ved Besindighed forstaar Regeringen d e t g u s t n e O v e r l æ g - for det har ietet med Besindelse at gøre, at sælge sin nationale Førstefødselsret for en øjeblikkelig Ret Linser. Men lad blot enhver ærlig dansk Mand og Kvinde alvorligt besinde sig paa, hvilken Optræden der gavner Danmarks Sag. Lad os vinde Fremtiden, selv om det koster Ofre i Nuet!

Og Danmarks Ungdom lader sig hverken sløve eller forblænde af Formaninger fra en Regering, der hylder Vi-alene-vide-Principet. Som en vaagen, rankrygget og kampglad Ungdom, der vil sit Fædrelands Vel, vil den gaa i Spidsen under Kampen for at jage de fremmede Undertrykkere ud af Landet, den kan trøstigt gøre det i Bevidstheden om, at den maaske har Regeringen mod sig, men hele Folket med sig.

Tænk paa Ansvaret!

De er vel klar over, Hr. Statsminister, hvilket forfærdeligt Ansvar De og Regeringen paatager Dem ved saadanne Radiotaler og gennem Deres Politik. De kan ikke standse Strømmen i sit Løb, De kan ikke faa Historiens Hjul til at dreje baglæns. Men De kan — og De gør det — udlevere Position efter Position, Gidsel efter Gidsel til vore tyske Undertrykkere og De kan gennem det mægtige Paavirkningapparat, som staar til Deres Raadighed, paavirke svage, vege og lade Sjæle til at holde sig tilbage fra den kæmpende Folkehær eller til endog at understøtte Danmarks Fjender. De kan praktisk og haandgribeligt understøtte Tysklands Krigsførelse og De kan splitte det danske Folk.

Folkets og Historiens Dom vil blive fældet over saadanne Handlinger. Men bedst var det, om de var ugjort og Danmarks Regering kunde besinde sig til at vælge den vanskeligere, men rigtige Vej og sammen med Folket føre Kampen for vort Land.

Afgørelsens Time nærmer sig

De har valgt Tidspunktet for Deres Radioappel og den samtidige Skærpelse af Politiets Klapjagt paa danske Patrioter godt. Netop nu begynder den kritiske Tid for Hitler Tyskland, dets krigsmæssige Sammenbrud begynder at kunne øjnes og det er i hvert Fald klart, at hvis alle Kræfter n e t o p n u sættes ind overalt, kan Krigen afgøres til Lykke for Europas Folk. netop nu, mens det russiske Folk fører den sejgeste og mest heltmodige og opofrende Kamp, mens England-USA forbereder Stødet mod Tyskland fra Vest og mens Folkene i de øvrige besatte Lande gaar fra Sabotage-Aktioner til Partisankrige og Oprør mod Undertrykkerne, forstærker den danske Regering sine Anstrengelser for at holde det danske Folk i Ro, at forhindre en Svækkelse af den tyske Krigsmaskine paa denne Del af Fronten.

Folket kan for sin egen og for Landets Skyld kun gøre eet: At afvise Deres Appel og ikke blot fortsætte, men hundredfold forstærke og udvide Kampen paa alle Omraader for at hjælpe med til, at den tysk-nazistiske Krigsmaskine kan knuses saa snart som muligt. Kun derved kan vi bevare vore folkelige og nationale Værdier og kun derved kan det danske Folk bevise sin Livskraft og Livsret. Kun derved kan vi sikre en fri Fremtid for vort aartusindgamle Fædreland.

Danmark, den 4. September 1942.

A k s e l L a r s e n.

Lønningerne slaar ikke til!

Gør Ende paa Fagbevægelsens Eftergivenhed!

De Samvirkende Fagforbunds Ledelse har igen svigtet den danske Arbejder i en afgørende Situation. Forretningsudvalget har uden Vaklen vedtaget, at det ikke vil rejse Krav om Lønforhøjelse i Henhold til Julipristallet. De 7 Points Stigning, der var alt, hvad dette misliebige Pristal viste, betragter de Herrer som en Bagatel, der med Lethed klares i de Titusinder Arbejderhjem. De lukker fuldkommen Øjnene for den stigende Nød og Elendighed, der bedst karakteriseres ved, at 15 pCt. af Børnene i en Skole lider af Underernæring. Aabenbart har Forretningsudvalgsmedlemmerne ikke de samme Vanskeligheder eller Syn paa Forholdene som Medlemmerne.

D. S. F.s Ledelse sagde ogsaa god for Socialnedskæringen.

Som Forretningsudvalget i Lønspørgsmaalet lader Medlemmerne i Stikken, saaledes har det ogsaa i Spørgsmaalet om Forringelse af Sociallovgivningen taget Stilling imod Medlemmerne. Efter at flere Tusind Fagforeningsmøder over det ganske Land havde udtalt deres Protest mod denne brutale Nedskæring, opfordrede Forretningsudvalget med 15 St. mod 4 Regeringen og den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe til endelig at gennemføre den af Reaktionen krævede Nedskæring. Ogsaa Kravene om større Hjælp til de Arbejdsløse og 26 Ugers Bestemmelsens Afskaffelse blev holdt tilbage.

Hvilken Haan overfor Nødskriget fra Medlemmerne, hvilken Foragt for Medlemmernes Mening blev der ikke her lagt for Dagen af dem, der var valgt og lønnet for at tjene Medlemmernes Tarv. Tusinder af Arbejderhjem maa i den kommende Tid lide for denne Undladelsessynd. Med Harme maa man fastslaa, at en magtfuldt Protest fra De Samvirkende Fagforbunds Side vilde have manet Ventres skumle Planer i Jorden.

Forretningsudvalget er Regeringens Redskab.

Laurits Hansen og Fæller har overhovedet ikke ladet sig inspirere af Medlemmerne. Saa vilde man nemlig have set en kraftig og myndig Optræden mod Socialnedskæringen. Saa var der blevet rejst Lønkrav uanset hvor faa Points dette besynderlige Pristal var steget. Og havde Arbejds- og Forligsnævnet ikke kunnet finde ud af at give Erstatning for Prisstigningerne, var der omgaaende blevet indkaldt Repræsentantskabsmøde i D. S. F., hvor Krav til Myndighederne var blevet vedtaget med Understregning af, at Behandlingen i 1941 ikke vilde blive taalt gentaget.

Men Laurits Hansen og Konsorter skal meget have sig frabedt at blive vejledet af Medlemmerne. De foretrækker at hente Raad og Vejledning hos Samlingsregeringen, hvor Scavenius, Gunnar Larsen og Thune Jacobsen er toneangivende.

Mens Medlemmernes berettigede Ønsker brutalt afvises, er der ingen Grænser for Ydmygheden overfor Regeringen.

Beredvilligt er de gaaet ind for Regeringens økonomiske Politik, der giver Milliontilskud til Tørvebaroner og Storlandbrug, mens Underernæringen breder sig blandt Arbejdernes Børn.

Med Iver er man gaaet ind for Arbejdereksporten til Tyskland.

Og med Nidkærhed har man bistaaet med Administrationen af Antikommunistloven, hvorved Snese af de bedste Fagforeningsfolk er blevet anbragt bag Pigtraad og Fængselsmur.

Utilfredsheden over saavel Lønningernes som Sociallovens Forringelse er stor og vokser stadig. Forretningsudvalgets Metoder i Forsvaret for sin jammerlige Optræden viser bedst, hvor galt det er.

Med Frækhed giver man det Udseende af, at Venstre og Konservative ved Social

nedskæringen har bundet sig til at honorere Arbejdsløshedskassernes Fordringer om Tilskud. Løgn er det. Begge Partier stemte i 1933 for Socialreformen, men har alligevel ustandseligt angrebet denne Lovgivning og stemt mod Hjælp til de Arbejdsløse.

Selv Paastanden om, at det nationale Samarbejde vilde blive sprængt, hvis Socialdemokratiet gik mod Ændringerne, kører de frem med. Og dog har Venstrebladene, før Lovene var vedtagne, udtrykkeligt fastslaaet, at Samarbejdet vilde blive fortsat, selv om Nedskæringerne maatte opgives.

Ogsaa Hensynet til Fagbevægelsens Eksistens bruges som Undskyldning for denne nedertrægtige Politik. Forretningsudvalgsmedlemmer har paa faglige Kongresser ikke undset sig for at paastaa, at denne Eftergivenhed var den Pris, man maatte betale for Fagbevægelsens Eksistens. Kan de Herrer vise bare et Eksempel paa, at denne Metode har sikret Fagbevægelsens Legalitet? Hverken i Italien, Tyskland eller Frankrig lykkedes denne Fidus. Fagbevægelsens Eksistens er nemlig ikke afhængig af egen eller fremmed Overklasses Naade, men udelukkende af Arbejdernes egen Indsats.

Den faglige Ledelses Eftergivenhed er ikke egnet til at skabe Tillid til Fagbevægelsens Betydning. Utilfredsheden med Udbytningen af Forholdene i det hele taget vil meget let vende sig i forkert Retning, nemlig mod Fagbevægelsen i Stedet for mod dem, der misbruger den.

Gør op med Eftergivenheden!

Nu maa det være Slut med denne Taktik, der i høj Grad undergraver den nationale Samling af Folket. Vel er Tyskerne i Landet og plyndrer det for alt, hvad de kan bruge, men det udelukker ikke, at det danske Folk og den danske Arbejder maa stille sine Krav for Opretholdelse af Livet. Ørkesløst kan det heller ikke siges at være. Siden Besættelsen har Arbejderne — bortset fra Nedskæringerne — opnaaet Lønforhøjelse to Gange (Marts 1941 og Marts 1942) og faaet Lønskatten afskaffet.

Det kan altsaa lade sig gøre. Disse Resultater var ikke nogen Gave fra oven, men udelukkende fremkaldt af Røret blandt Arbejderne og i Fagforeningerne. Presset fra neden var saa stærkt, at Fagbevægelsens Top gik med, og Magthaverne i Landet fandt det klogest at give Indrømmelser.

Det kan ske igen, naar der sættes ind overalt i Fagforeningerne. Naar det kraftigt tilkendegives, at Medlemmerne ikke er og aldrig har været Tilhængere af denne Eftergivenhed, og at Tillidsmænd, der ikke vil forstaa dette, maa finde sig i at blive fjernede fra deres Tillidsposter.

Sæt derfor Spørgsmaalene til Behandling paa alle Klub- og Fagforeningsgeneralforsamlinger og vis, at det er Arbejdernes ufravigelige Mening, at yderligere Forringelse vil blive mødt med uforsonlig Modstand, og at der nu for Alvor maa sættes ind for Tilbageerobring af det tabte paa Lønningernes og den sociale Lovgivnings Omraade.

Bøjer man sig ikke for disse rimelige Krav, maa Arbejderne overveje at sætte Magt bag dem.

Lad derfor Efteraarets Møder og Generalforsamlinger i Fagbevægelsen:

1. **Kræve Lønforhøjelse, saa Udligning for Prisstigningerne finder Sted.**
2. **Vedligeholde Modstanden overfor Sociallovsforringelserne.**
3. **Kræve højere Arbejdsløshedsunderstøttelse og 26 Ugers Bestemmelsen afskaffet.**
4. **Udskifte Tillidsmænd, der er gaaet mod Medlemmernes Beslutninger eller i det hele taget er gaaet ind for Eftergivenheds-Politiken.**

Danmarks Kommunistiske Parti.

Udsendt 5.september 1942. - B.H.

Buhl talte ikke paa det danske Folks Vegne!

Det danske Folks stadigt voksende Kamp mod Undertrykkerne har paany foranlediget Statsministeren til at formane Befolkningen til Loyalitet mod den Krigsmagt, der underkuer vort Land.

Pressen har saa godt som eenstemmigt givet Statsministerens Formaningstale sin ensrettede Tilslutning. Men det danske Folk glemmer ikke, at de tyske Nazister først har fjernet de Redaktører, der ikke vilde være lydige Redskaber for Undertrykkerne. Det glemmer heller ikke, at Pressen er under Censur, og at Bladenes store Artikler om Statsminister-Talen er bestilt Arbejde. De virker derfor ogsaa kun som et hjælpeløst Forsøg paa at give det Udseende af, at det danske Folk slutter op om Regeringens Eftergivenheds-Politik.

Langt bedre blev der givet Udtryk for det danske Folks virkelige Sindelag gennem den danske Udsendelse fra Londons Radio den 3. September, hvor Statsministerens Tale kommenteredes paa følgende Maade:

> Det er en stor Skuffelse, at Statsminister Buhl har ladet sig beordre af Tyskerne til at advare mod den Sabotagevirksomhed, som i den senere Tid har taget stærkere og stærkere Fart i Danmark — navnlig paa Baggrund af den Opfordring fra den engelske Regering om Transport-Sabotage, som blev oplæst umiddelbart før Statsministerens Tale.
> Ved at tage Afstand fra det danske Folks Frihedskamp og den deraf naturligt voksende Sabotagevirksomhed, isolerer han i Virkeligheden Danmark fra Solidariteten med de øvrige undertrykte og kæmpende Folk i Europa. Men der er da heller ingen Tvivl om, at den overvejende Del af det danske Folk ikke deler de Synspunkter, Buhl har givet Udtryk for.

Nej! — Det danske Folk som Helhed deler ikke Statsministerens Opfattelse og er ikke til Sinds fortsat at lade sig hundse og knægte af de nazistiske Voldsmænd, men agter tværtimod at gøre sin Indsats i Kampen for snarest at faa gjort en Ende paa den nazistiske Underkuelse af vort Land.

Lad derfor Svaret paa Buhls Tale blive:

Forstærket Solidaritet med det kæmpende Europa!

Slut op i Frihedskampen!

Ud af Landet med de tyske Undertrykkere!

Danmarks kommunistiske Parti.

Udsendt 6.september 1942. - B.H.

Land og Folk

Politiske Maanedsbreve

Nr. 20 — — Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti — — Afsluttet d. 19. September 1942

Kun een Vej fører til Friheden!

Bemærkninger til Statsministeren og Laurits Hansen

I sin Radiotale af 2. September havde Statsministeren eet Hovedargument for, at det danske Folk paa alle Omraader skulde forholde sig i ydmyg Ro: at allers risikerede vi yderligere tysk Indblanding i danske Forhold, ellers maatte vi være forberedt paa at Landets formelt danske Justits blev til formelt som reelt tysk-nazistisk Justits, Formanden for DsF, Laurits Hansen har set sig foranlediget til at sekundere Statsministeren og har i en Tale til B&W's Arbejdere bønfaldet Danmarks Arbejderklasse om at holde sig i Ro og finde sig i alt for at „undgaa den Anledning, den Lejlighed til Indgriben, som man fra en vis Side ønsker at fremprovokere". Dermed skulde være sagt, at de Arbejdere, der er sig deres Danskhed bevidst, ved danske Handlinger bliver ene skyldige i en saadan tysk Indgriben.

Argumentet er snart lige saa gammelt, som det er forkert. Lige fra Tyskerne overfaldt vort Land og besatte det, har man fortalt noget lignende. Men uanset hvor „loyalt og korrekt" Folket opførte sig og uanset hvor loyal Regeringen var overfor Tyskland, saa blev der dog ustandselig fremsat nye tyske Krav og Trusler, som var i afgørende Modstrid til Løfterne af 9. April. Og den nazityske Indgriben paa alle danske Omraader, indenrigspolitiske som udenrigske blev værre og værre. Erfaringerne viser, at selv den mest „korrekte" Kirkegaardsro ikke vil sikre Danmark mod tysk indgriben.

Hertil kommer noget andet. Efterhaanden som Situationen skærpes og Vanskelighederne øges for de nazityske Magthavere, vil de skærpe Kursen i Danmark og efterhaanden selv direkte udøve Magten paa de forskellige Omraader. Og skulde de i et overraskende Anfald af Blufærdighed ønske sig en Begrundelse herfor, saa har de jo bl. a. de „danske" Nazister til at levere sig den.

„Politiken" skrev i sin Leder den 6. Sep.: „Det er ikke tilstrækkeligt, at Flertallet, det overvældende Flertal, opretholder en korrekt Holdning. Alle maa gøre det". — Ja, men selv om alle hæderlige Danske skulde rette sig efter Buhl's Opfordring, saa vilde Nazisterne ikke gøre det. Netop den seneste Tid har jo leveret Beviserne for, at disse Banditter gennem provokatoriske Bombeattentater søger at levere „Bevis" for, at det danske Politi ikke er Situationen voksen, hvorfor Gestapo og „Frikorps Danmark" maa til. Provokationerne er bestilt af Tyskerne selv, for at de kan være sikker paa at have et Paaskud til Indgriben.

Det danske Folk er i Besiddelse af tilstrækkelig sund Fornuft til at indse dette. Indse, at hvad man end gør, saa kommer denne skærpede tyske Indgriben. Og beklageligvis maa man efter Statsministerens Tale konstatere, at Regeringen er beredt til, at give efter for de tyske Krav om tysk Justits i Danmark og om Frikorps-nazisterne som Overpoliti. Men Statsministeren vasker som Pilatus sine Hænder — han har jo nu advaret Folket og lagt Ansvaret paa det!

Folket er klar over, hvad der kan komme, $2^1/_2$ bitre Fornedrelsens Aar har vænnet det af med at have Illusioner eller tro paa Nazi-Løfter. Derfor lader det sig heller ikke ved Løfter, Formaninger og Trusler afholde fra at gøre det eneste rigtige: med alle til Raadighed staaende Midler kæmpe for sin Frihed. Dette vil sige af al Magt og paa alle Omraader at bidrage til Hitler-Tysklands snarlige Nederlag.

Men, siger Laurits Hansen til Arbejderne, hold jer i Ro for at, vi kan komme igennem dette med vore Organisationer i Behold! Han synes altsaa virkelig ikke at kunde fatte den elementære Sandhed, at hvis Tyskland sejrer, vil dansk Arbejderbevægelses Organisationer blive knust Det eneste, der kan redde de danske Arbejderes Organisationer, er Tysklands og Nazismens Nederlag. Danske Arbejdere kan altsaa kun gøre noget for at redde deres Organisationer ved at kæmpe mod Nazismen og Tyskervældet og derved bidrage til Hitler-Tysklands Nederlag.

Sabotage har aldrig været den socialdemokratiske Arbejderbevægelses Vaaben og kan aldrig blive danske Arbejderes Vaaben! — Raaber Laurits Hansen til Slut. Hvad angaar de Vaaben, dansk Arbejderbevægelse under socialdemokratisk Førerskab har benyttet, saa er eet sikkert: den socialdemokratiske Vej og Kampmetode har ført dansk Arbejderbevægelse til Nederlag. Resultaterne mærker de danske Arbejdere i Dag. Vil man drage Lære af dansk Arbejderbevægelses Historie, saa blidet den, at den reformistiske Vej til syvende og sidst viste sig at føre til Fordærv.

Men lad dette ligge. Vigtigere er det, at danske Arbejdere har aldrig befundet sig i en Situation som i Dag. Denne Situation kræver andre og stærkere Kampmidler, end fredelige Situationer. Stemmesedler og Grundlovstaler hjælper forbandet lidt overfor Bajonetter. Danske Arbejdere har — som hele det danske Folk — Pligt til at tilpasse Kampvaabene og Kampmetoderne efter Situationen.

Det gør de ogsaa. Netop B&W's Arbejdere har ved deres Rensning af Virksomheden for Hjemmenazister og ved deres haandfaste Optræden overfor Frikorpset vist at de forstaar Tidens Krav langt bedre end Formanden for DsF. De vil ikke vente „til bagefter" - til det er for sent. - med at gøre opmed de nazistiske Provokatører eller at bekæmpe Danmarks Fjender. Og naar denne Kamp (under Laurits Hansens Passivitet eller dødt, der er værre) er ført til Sejr, skal der nok blive gjort op i Organisationerne og hele Arbejderbevægelseu blive bragt paa ret Kurs.

Kun een Vej fører til Friheden for Danmmark og det danske Folk: Handlingens Vej. Det danske Folk har betraadt den, og Arbejderne holder sig ikke tilbage. De staar midt i Produktionen - de kan gøre den største Indsats!

Kullene og Melet

Der mangler Brændsel i Danmark, Ganske vist kommer der ca. halvt saa mange Kul hertil, som Tyskland har lovet at levere, men det er Tyskerne, der bestemmer Fordelingen. Kullene kommer først og fremmest de Virksomheder til gode, der arbejder direkte for Tyskerne. Til Overmaal har DsB af sine Beredskabslagre maattet aflevere Kul til Cementministerens Fabrikker, for at disse kan producere Cement til Tyskernes Fæstningsanlæg. Det er jo her Gunnar Larsen, der baade administrerer Statsbanerne og tjener paa Cementen.

Men saa har vi jo Brunkullene. I hver Fald en Del af dem. En Masse Smaaskibe er nemlig for Tiden travlt beskæftiget med at sejle Brunkul fra Horsens og Vejle til tyske Østersøhavne.

Andre Skibe sejler Kul og Korn til Tyskland og Norge. I Ugen fra 9.-16. Aug. lastedes saaledes to store Skibe i Aarhus med Mel og sejlede til Tyskland. De lastede paa den Maade, at først lagdes et Lag Halm, og saa et Lag Melsække, saa et Lag Halm, saa igen Melsække o. s. v. i Lasten. Lastningen overvaagedes strengt af bevæbnede danske Nazister og inden Uvedkommende fik Lov at nærme sig Skibene.

Læs

Land og Folk

og giv det videre

Er du

med til at støtte de fængsledes Familjer?

Omkring Landsforrædderkorpsets Hjemkomst

Frikorps Danmark er hjemme paa „Orlov". Andetsted gør vi Rede for, hvad den egentlige Hensigt er hermed: De skal være Overpoliti herhjemme. Regeringen ser nu praktisk en af de fordærvelige Følger af sin Politik. Den gav af Bekvemmelighedsgrunde efter for det tyske Pres og tillod Hvervning til tysk Krigstjeneste i Danmark, den lod Nationalbanken finansiere denne meget kostbare Hvervning. Nu har paa den Maade Fritz Clausen faaet en i Tyskland politisk og krigsmæssigt uddannet Prætorianergarde, som herhjemme kan sætte ind mod det danske Folk - og mod den samme Regering, der hjalp med til Frikorpsets Dannelse.

Der skal provokeres!

Under Orlovugerne har Frikorpsfolkene en bestemt Rolle: De skal provokere, overfalde Folk lave Uro og dermed skaffe Bevis for, at Regeringen og det hidtidige Politi ikke magter at opretholde Roen i Landet. Dette fremgaar til Overflod tydeligt af Stormbanditfører Martinsens Udtalelser til Pressen: „Som Soldater og SS-Mænd er vi opdraget til, at hvis vore Æresbegreber haanes, er vi parate til at forsvare vor Ære paa akkurat samme Maade, som vi forsvarede os mod vore bolsjevikiske Fjender paa Østfronten. Folk der er opdraget med Døden for Øje, ser nu engang anderledes paa Liv og Død, end andre, der ikke kender Krigen". Dristigt tilføjer han, at Hensigten hermed er „kun at bidrage til at den fredelige Udvikling, der hidtil har fundet Sted kan fortsættes"!

Om Aanden i Nazirækkerne vidner følgende „Digt" af Laurits Skov i „Fædrelandet":

„De Folk som de lod i Stikken
for Hadets private Maal,
har Ret til at lade Banden
smage det kolde Staal."

Saa hjælper det fedt, at man som et Figenblad har givet hver Mand i Korpset en duplikeret Instruks om, at han skal opføre sig pænt herhjemme, han maa „ikke være overmodig, naar en anderledes tænkende yrter sin Mening", han maa ikke optræde som Politi, het er ham ubetinget forbudt at deltage i „Forsamlinger eller andre Foranstaltninger, som arrangeres af et politisk Parti eller en Partiorganisation"! Enhver København ved i hvert Fald, at Fyrene Gang paa Gang optræder som Politi uden at der sker dem det mindste og hver Dag indeholder „Fædrelandet" Meddelser om større eller mindre Partiforanstaltninger, hvori Frikorpset aabentlyst deltager.

Iøvrigt er den en Pudsighed: nævnte Instruks er duplikeret baade paa dansk og tysk. Aarsagen er, at der er puttet en Del Rigstyskere ind i Korpset (for at fylde Hullerne ud og at føre Kontrol med Danskerne).

Korpsets Størrelse og Tab

Frits Clausen har raabt op om, at mange, mange Tusinde var i Frikorpset. Det mindste Tal „Fædrelandet har nævnt, er 5600. Nu oplyser Hr. Martinsen, at det ialt var paa 1200 Mand. Deraf er angivelig 121 dræbt og ca. 300 saaret.

Mærkeligt nok havde „Fædrelandet" tre Dage før Korpsets Hjemkomst en Artikel, hvori det oplystes, at Korpset havde 143 faldne. I Virkeligheden er Tallet langt højere.

Men lad os holde os til de officielle 121 — det er 10 pCt. Korpset var ved Østfronten i godt 2 Maaneder, det kostede altsaa 10 pCt. af Bestanden alene i dræbte. Den øvrige tyske Hær og i hvert Fald 6-8 Millioner Mand har været ved Østfronten i 15 Maaneder. Med samme Tabsprocent skulde den altsaa have 4-5 Millioner faldne. Men ifølge Hitler og Goebbels er der kun fal det knapt 200.000!

Frikorpsets Oplevelser herhjemme

Fra første Dag, Frikorpset kom til København, slog en Bølge af Folkehad op imod det. Parademarcherne gennem Byen var en Lidelse og Forhaanelse for Korpsets Medlemmer, som foruden de offecielle Blomster overøstes med Danskernes Sprogblomster og forskelligt andet mindre behageligt. Marcherne kunde kun gennemføres under meget stærk Politibeskyttelse.

Ved B&V Christianshavn overfaldt nogle Frikorpsfolk et Par danske Marinesoldater. Det skulde de ikke have gjort. Arbejderne fra Fabrikken kom Danskerne til Hjælp, gennempryglede Landsforrædderne og smed deres Sidevaaben i Kanalen. Da en Forstærkning af Frikorpset ikke kunde faa Lov til at besætte Fabriken for at finde de skyldige, krævede de fremtidig Portene lukket i Spisepauserne. Bestemmelsen herom likvi deredes samme Dag, af Arbejderne gennem en Trusel om Arbejdsnedlæggelse!

En tapper Frikorpsmand indfandt sig paa Studenternes Spisestue lige i Frokosttiden. Samtlige tilstedeværende forlod deres Mad og Frokoststuen. De kom først igen da Landsforrædderen var forsvundet. Han har ikke vist sig siden.

Skal Frikorpset være Politi?

Der føres i denne Tid Forhandlinger mellem Regeringen og Tyskerne om Formerne for og Overgangen til Tyskernes Overtagelse af Politimyndigheden i Danmark. Med Henvisn. til forskellige Sabotagehandlinger, især til de Attentater, som er foretaget af Fritz Clausen-Nazister, har Tyskerne forlangt Ret til i alle Politikredse og Instanser at anbringe Gestapofolk, der skal have den egentlige Ledelse. Samtidig skal saa mindst 500 af „Frikorps Danmark"s Folk (De paalideligste Nazister) ansættes i Politiet som Overbetjente for at dirigere den øvrige Styrke og passe paa at den med fornøden Iver forfølger ethvert Udslag af Danskhed.

Med ængstelig Iver har Dagspressen forsøgt at aflive Rygterne herom ved at klamre sig til de officielle Meddelelser om, at Frikorpset kun er herhjemme paa en 4 Ugers Orlov. Man glemmer, at da Frikorpset midt i August blev trukket bort fra Fronten i decimeret Tilstand, blev det ogsaa trukket helt ud af SS-divisionen ved en Dagsbefaling, der begyndte saaledes: „Fra og med idag udtræder Frikorps Danmark af Divisionen, idet der er tildelt Korpset nye Opgaver"! Korpset skal altsaa ikke tilbage til Fronten i Øst — det skal sættes ind paa den tredje Front — i Danmark.

Det er et Faktum, at Tyskerne har fremsat bestemt Krav som ovenfor nævnt, og sørgeligt nok tyder alt paa, at Regeringen bøjer sig. End ikke det danske Politis Henvisning til at straffede Folk ikke maa ansættes i Politistyrken, er der taget Hensyn til, Og Regeringen har allerede bestemt sig til at ansætte 1600 nye Politibetjente, Forhandlingerne med Tyskerne drejer sig nu om, hvor mange eller hvor faa af disse, der skal tages blandt de straffede Personer i Frikorpset. Det forlyder at der bliver Tale om 500. Sagen søges nok ordnet, saasnart Rigsdagen er traadt sammer i Begyndelsen af Oktober.

At der hersker den største Harme i den danske Politistyrke over disse Udsigter er klart og glædeligt.

Hal Koch om Højesteret

I Anledning af Højesterets skærpede Dom over la Cour skriver Hal Koch i Ungdomssamvirkets Lederblad bl. a.:

„Ingen ved, hvad Dr la Cour har sagt, skrevet og gjort, som har medført en saa haard Straf - ja misforstaa mig ikke, Dommerne ved det naturligvis, men det danske Folk ved intet derom og faar det øjensynligt heller ikke at vide. Og dog kan det ikke dreje sig om Smaating — Forbrydelser, som afgiver retsligt Grundlag for 7 Maaneders Frihedsberøvelse og Afsættelse fra Embede, hvorved Dr. la Cour stemples som borgerlig mindre værdig, samtidig med, at han rammes økonomisk.

Der er næppe mange Kollegier i Verden, der har nydt en saa uindskrænket og kvalificeret Agtelse som den danske Højesteret — med god Grund. Til den har vi alle haft den fasteste Tillid. Men selv saa er det store Veksler at trække paa det danske Folks Respekt for Retten og Tro paa Højesteret, at lade en saa haard Dom staa uden Forklaring eller nærmere Oplysning. Vi har jo dog ikke glemt, at samme Rets høje Præsident sidste Aar i Anledning af Kommunistlovgivningen udtalte sig paa en Maade, der fyldte de fleste af os med Forfærdelse og Beskæmmelse. Men en Højesteretsdom er ikke Udgangspunkt for Disskussion. og vi skal afholde os fra Komentarer. Kun føler jeg Trang til at minde om, hvad der i en anden Sammenhæng stod i sidste Nummer af dette Blad: „Sagen vil faa os alle til at overveje de Kaar, som det frie folkelige Liv her i Danmark er underkastet".

Trykfejl

De Arbejdsforhold, Regeringen ved sin ulovlige Fremfærd har paatvunget os, gør det umuligt helt at undgaa Trykfejl i vort Blad. I de fleste Tilfælde vil Læserne selv være i Stand til at rette dem, Vi maa dog korrigere et Par særlig meningsforstyrrende:

I Forsideartiklen i Nr, 19 stod i sidste Afsnit noget om den „socialdemokratiske Sovjetunion". Skulde naturligvis være „socialistisk".

I Aksel Larsens Svar til Statsministeren stod under Afsnittet „I Fædrelandets Interesse" noget om at „enhver Produktion er til Fordel for Tyskerne", Der skulde have staaet: „...enhver Produktion til Fordel for Tyskerne ....er en Handling mod Fædrelandets Interesser".

Krigen og den internationale Situation

Centralkommiteen for Danmarks kommunistiske Parti har til Partiorganisationerne udsendt en politisk Informations-Skrivelse, dateret 5. September. I denne karikteriseres Øjeblikkets internationale Situation saaledes:

Udviklingen paa dette Omraade karekteriseres af, at der nu er etableret et snævert og reelt, militært og politisk Samarbejde mellem de allierede Stormagter Sovjetunionen, England og USA, at Folkene i praktisk talt Alverdens Lande ønsker disse Magters Sejr over Fascistmagterne og støtter dem, og at de fasistiske Magter er blevet svagere og er ved at naa Bunden af deres militære og økonomiske Kraftreserver.

Tyskland og dets Forbundsfæller har sat alle deres Kræfter ind i det store Fremstød paa Sydfronten i Sovjetunionen i Haab om herved at naa enten en Afgørelse eller Mulighed for en fordelagtig, midlertidig Kompromisfred. Tyskland var i Stand til at gennemføre denne Offensiv over et begrænset Omraade, dels fordi det har kunnet udnytte de besatte Landes Økonomi og Produktion samt skaffe sig store Arbejdsreserver fra dem, dels paa Grund af Englands og USA's midtidige Passivitet paa de europæiske Fronter (hvilket tillod Tyskland i meget høj Grad af blotte Vesteuropa for Tropper) og dels fordi Sovjetunionen under disse Forhold fandt det uforsvarligt at bringe meget store Dire for at hindre en yderligere tysk Landvinding.

I de forløbne to Maaneder har Fascisthærene erobret betydelige og vigtige Omraader i Sydrusland og Kaukasus, men dog ikke Omraader, som betyder uerstattelige end-ige katastrofale Tab for Sovjet med Henblik paa Krigsførelsen, Tyskland kan hverken faa Olie, Levnedsmidler eller Arbejdskraft fra disse Omraader, og Sovjetunionen raader over saa kæmpemæssige Lagre af Olie og Benzin, at den — selv om Tilførslerne fra Baku skulde vanskeliggøres eller helt afskæres — ikke vil komme til at lide Mangel. Paa den anden Side er de tyske Tilførselslinier til Fronten blevet uhyre forlænget og Fronten er blevet vanskeligere at holde mod en russisk Modoffensiv. Og i alle besatte Lande, men i særdeleshed i Vesteuropa er Tyskernes militære Styrker svækket (I Frankrig findes nu kun 7 Linjedivisioner og 18 Landstormsdivisioner), fordi man har maattet overføre Tropper og Materiel til Østfronten, saaledes at der nu i Vesteuropa ikke findes tilstrækkelige Styrker til at imødegaa et alvorligt Engelsk-Amerikansk Forsøg paa at skabe den anden Front.

Man kan regne med, at der tiltrods for Alliancen i Krigen dog har bestaaet og tildels stadig bestaar betydelige Divergenser mellem den socialistiske Sovjetunion paa den ene Side og kapitalistiske England-USA paa den anden Side. Kun saaledes kan den Engelsk-Amerikansk Passivitet, især med Hensyn til den anden Front, forklares. Man kan gaa ud fra, at Stafford Cripps fremstiller Forholdet rigtigt, naar han siger, at Sovjetunionen ogsaa uden omfattende engelsk-amerikansk militær Indsats mod Tyskland vil være i Stand til at besejre Tyskland og forjage Fascisthærene fra Sovjetjorden. Men det vilde kræve uforholdsmæssigt store Ofre fra Sovjets Side og betyde, at den vilde gaa meget svækket ud af Krigen. Derfor har man valgt at føre et henholdende og vigende Forsvar mod Tyskernes Sommeroffensiv.

Hele Krigens Udvikling (herunder ogsaa Udviklingen i Afrika og i det fjerne Østen) gør det imidlertid til en mere og mere bydende Nødvendighed for England-USA at søge hidført en snarlig Afgørelse i Europa, og disse Magters Regeringer befinder sig under et kolossalt Tryk fra deres Folks Side, som umodstaaeligt kræver og ogsaa vil være i Stand til at fremtvinge den anden Front. Forhandlingerne under Churchills Besøg i Moskwa har under disse Forhold ført til Enighed, om de for Krigen væsentlige Spørgsmaal, og man kan derfor vente, at den anden Front vil blive en Kendsgerning, samtidig med at den russiske Modoffensiv vil sætte Ind.

Naar disse Aktioner begynder, vil Udviklingen gaa stærkt henimod tysk Nederlag og Sammenbrud. Om dettes Former og Etaper kan naturligvis intet bestemt siges paa Forhaand. Muligt vil det i første Omgang bevirke et Militærdiktatur i Tyskland og Forsøg paa at opnaa Separatfred til den ene eller anden Side, men saadanne Forsøg vil ikke lykkes. Det er rimeligt at antage, at Tyskland vil være nedkæmpet og Europa befriet, inden Vinteren er forbi.

Men — mindst lige saa vigtigt som en Udvikling i denne Retning, som den anden Front er den tredje Front — de besatte Landes og undertrykte Folks Modstand mod Besættelsen og Oprør mod de tysk-facistiske Undertrykkere. Uden denne Front vil Afgørelsen i bedste Fald trække meget længe ud, Denne tredie Front existerer allerede — mere eller mindre udpræget i de forskellige Lande — men Kampene, Indsatsen og de bredeste Befolkningsmassers Deltagelse overalt vil være afgørende for, hvor store tyske Troppemasser der bindes af den tredje Front, og i hvor høj Grad den vanskeliggør de tyske Hæres Indsats paa Østfronten og den anden Front.

Hvad de sagde i Fjor:

RIGSPRESSECHEF DR. DIETRICH 10 OKTOBER.:

„Marskal Timosjenko har ofret de sidste fuldtud kampdygtige Hære paa den samlede sovjetrussiske Front. Heleden sovjetrussiske Front er knust. Den militære Afgørelse mod Øst er definitivt faldet. Sovjetrusland er liquideret i militær Henseende, Ogsaa i Dag garanterer jeg med mit gode Navn som Pant, at mine — det har jeg vel Lov at sige — sensationelle Oplysninger er rigtige.

UDENRIGSMINISTER VON RIBBENTROP D. 26. NOV.:

„I militær Henseende er Englands sidste Forbundsfælde paa Fastlandet hørt op med at være en Faktor af Betydning. Mangles paa uddannede Soldater og Reserver gør det umuligt for Sovjet i Fremtiden at udfolde militære Kraftanstrengelser".

Landarbejderne contra Storlandbruget

Forligsnævnets Kendelse i Spørgsmaalet om eventuel Forhøjelse af Landarbejdernes Dyrtidstillæg er faldet. Kravet var yderst velunderbygget, og Kendelsen blev - selvfølgelig - et Nej. De samvirkendes Ledelse og den socialdemokratiske Presse i den Anledning meget forarget og taler - med Rette - om Uretfærdighed.

Der er blot det ved det, at Forligsnævnet er Laurits Hansens og Socialdemokratiets egen Opfindelse. Da Loven gennemførtes i Rigsdagen stemte kun kommunisterne imod med den Begrundelse, at alle dette Forligsnævns Kendelser vilde være til Skade for Arbejderne, i hvert Fald naar det drejede sig om betydningsfulde Sager. Dengang skældte Socialdemokraterne os ud efter Noder for denne „urigtige og samfundsskadelige Opfattelse". Men hver Gang, Nævnet har afsagt Kendelse i en større Sag har DsF-lederne og „Soc:Dem." været bedrøvet, forarget eller forbitret over Kendelsen. Saaledes ogsaa nu.

Landarbejdernes Lønninger var mere end usle før Krigen. De er kun steget faa Procent under Krigen. Mer hvordan med Landbrugs-Arbejdsgivernes Økonomi?

Jo, en omhyggelig saglig Undersøgelse af det officielle statistiske Materiale (bl.a. fra landøkonomisk Driftsbureau) viser, at hele Landbrugets Indtjening idag er mindst 500 Millioner større pr. Aar end før Krigen. Denne Stigning har Husmændene kun faaet nogle faa Procent af, eftersom Prisen paa deres væsentlige Produktion (Flæsk og Æg) er steget mindst, mens Mælke- og Kornprisene er steget mest og Husmandsprotionen samtidig har været ude for den største Nedskæring. Gaardmændene har en gennemsnitlig Indtægtsforøgelse paa 40 Procent - og Proprietære og Godsejere paa 100 Procent! Denne sidste Gruppe, der udgør 5 Procent af Laudbrugerne, men raader over 20 Procent af Danmarks Jord (og den bedstel) har stukket de 400 Millioner af Landbrugets Merindtægt til sig!

„Vi er i samme Baad under Krigen" og vi skal „vise Samfundssind" og holde sammen! Javel- men det store Landbrugs Holdning under Krigen, overfor Forbrugeren, viser hvoledes dette ser ud i Praksis. Og det uhyrlige er, at disse „Indtægtsreguleringer" er foretaget af Staten, af Rigsdag og Forligsnævn. Det er samtidig typisk, at det er blandt Landbrugets Storhanser, Nazisme og LS har sin væsentligste Tilslutning.

Horserød genaabnes

Myndighederne mener nu, at det er blevet tilpas meget Efteraar, koldt og surt til at det er passende at flytte de grundlovsstridigt internerede Kommunister til Horserødlejren fra Vestre Fængsel, hvor de har været holdt indespærret i Aarets varmeste Maaneder. Til alt Held har man samtidig af Tyskerne faaet overladt saa meget Pigtraad, at man mener sig garderet mod nye Forsøg fra de Internerede Side paa at forlade deres ulovlige Opholdssted. Naar dette læses, har Flytningen maaske allerede fundet Sted.

Dog ikke af alle. Martin Nielsen, Villy Fuglsang, Johannes Hansen og Gelius Lund skal blive isoleret paa Vestre Fængsel. De har ganske vist intet begaaet, som paa nogen Maade er strafbart men i sin Iver efter at begaa Ulovligheder og Uretfærdigheder holder Justitsministeren fast ved sin Forordning om, at de alligevel skal straffes og skal holdes isoleret fra de øvrige internerede. Hensigten hermed forstaar man, naar man erfarer, at han ogsaa har bestemt, at Landsretsagføreren Carl Madsen og Forfatteren Hans Kirk skal forblive paa Vestre, naar alle de andre flyttes til Horserød. Hvorfor? Ja, nogen egentlig Begrundelse gives ikke, men de er Medlemmer af det Tremands Tillidsmandsudvalg, der paa de interneredes Vegne har ført alle Forhandlinger med Myndighederne i Sommer. Det er simpelthen Tillidsmands-Forfølgelse ikke andet:

Og saa vil vi gerne spørge Hr. Justitsministeren, om han fortsat agter at lade Psykopaten og Undermaaleren Hr. Bentzen forblive som Lejr-Inspektør. Det er dog komplet utænkeligt, at der ikke i vort efterhaanden opsvulmede Justitsvæsen findes et Menneske, som er noget bedre egnet.

Hvis det kunde tænkes,
at der var Straf
for at hævde Grundlovens
Aand og Paragraf
paa Trods af de mægtiges Mishag,
saa var en Rigsdag, hvor
Lemmerne
af den Grund sad bag Tremmerne,
den eneste værdige Rigsdag -
(Af Poul Sørensens Digtsamling „April i Danmark")

Provokatørpartiet DNSAP

Folketingsmand Ole Bjørn Kraft udtalte offentligt i K U det, som alle indviede vidste, nemlig at en Række i den senere Tid begaaede Attentater mod Værnemagten, Bombekastninger etc. er foretaget af de danske Nazister i provokatorisk Øjemed. Trods alt vovede Fritz Clausen ikke direkte at benægte. Men han fandt en bekvemmere Metode. Han bad Justitsministeren vaske Provokatørpartiet ren. Og efter Konferencer med Brigadefører Kannstein var Hr. Thune Jacobsen villig til at udføre det smudsige Arbejde. Derpaa udstødte „Fædrelandet" et sandt Triumfhyl.

Men det bortforklarer jo ikke, at samme Blad den 3. Sept. paa Forsiden havde en kæmpemæssig trespaltet Proklamation fra „Partiføreren", hvori denne grædende beklager sig over de grimme Forfølgelser, hans Partimedlemmer maa lide under. „Man er end ikke veget tilbage for at arrestere vore Folk under konstruerede Anklager", siger han, og føjer trøstende til, at Partifællerne skal forstaa, at det trods alt dog er værre at kæmpe paa Østfronten end herhjemme i Danmark: Men der har altsaa været Nazister arresteret — for hvad?

For Provokationer, Attentater og Bombekastninger! Politiet greb en Flok paa fersk Gerning under Anbringelse af en Bombe ved en Værnemagtsinstitution og konstaterede at Bomben var af samme Slags, som var anvendt bl.a. ved Nazi-Attentatet mod Bryggeriarbejdernes Fagforening. Det lykkedes at paagribe 16 implicerede og overbevise dem om Deltagelse. De afleveredes til Værnemagten, som efter et skrapt Forhør lod dem indespærre i det tyske Fængsel paa vestre. — Og et Par Dage efter foranledigede Gestapo, at de blev løsladt!

Derpaa kom Politiet under Vejr med, at Nazi havde planlagt intet mindre, end at springe Kastellet i Luften! 50 Nazister blev paagrebet i en større Lejlighed paa Nørrebro, rigt forsynet med Vaaben og Sprængstoffer. Samme Nat tog man et lignende Antal i og omkring Kastellet. Alle Fængsledes. en Del af dem tilstod — og Dagen efter blev de paa Gestapos Foranledning løsladt. Gestapo kunde umuligt tro paa, at disse pæne Mennesker havde begaaet saadan noget!

Der findes adskillige lignende Tilfælde, alle med samme Udgang. Hvorfor organiserer DNSAP under Gestapos Beskyttelse disse Provokationer?

Fordi Gestapo og den tyske Nazisme ønsker et Faaskud til skrappere Kurs og kræssere Indgriben i Danmark og fordi deres danske Lejesvende ønsker at komme til Magten. Og det kan de jo kun komme, hvis de kan foranledige Tyskerne til at indsætte dem med den Motivering, at Samlingsregeringen ikke gør det godt nok.

Det danske Politi har udført et godt og opslidende Arbejde for at holde Skadedyrene nede, men hvad hjælper det, naar baade Gestapo og Justitsministeren dækker dem — og sidstnævnte ovenikøbet mod bedre Vidende vasker Provokatørerne „rene" ved offentlige Erklæringer.

Fortæl ingen

hvorfra du fik „Land og Folk"

Valgene i Sverrig

Naar dette læses, er Kommuevalgene i Sverrige overstaaet og Resultaterne i hvert Fald delvis kendt i Danmark. saa er der ogsaa givet Svar paa det eneste Spørgsmaal, som egentlig har interesseret Offentligheden saavel i Sverrig som i Danmark og andre Lande: hvor stor den kommunistiske Fremgang blev.

Hvad den kommunistiske Mandatgevinst i Kommunerne og Landstingene (Amtsraadene) angaar, saa kan den muligvis være paavirket af, at de øvrige 4 Partier (Socialdemokrater og borgerlige) har lagt deres ikke blot agitatorisk, men ogsaa valgtekniske Samarbejde an paa at begrænse Antallet af kommunistiske Mandater. Maaske lykkes det ogsaa paa den Maade at hindre Kommunisterne i at faa nye Mandater i Sverriges Førstekammer, der vælges ved indirekte Valg men det afgørende er jo Stemmetallene.

Og det er ganske pudsigt at erindre den danske Presses Bedømmelse af Udsigterne. „Berlinske. Tidende." skrev den 11. September.: „At Kommunisterne skulde sikre sig nogen større Fremgang ved Kommunevalgene er dog næppe troligt" Og „Soc.-Dem." skrev i en Leder den 17. August.: „Af Smaapartierne er Kommunisterne de eneste, der har en nævneværdig Repræsentation i en Del kommunale Raad. Og denne vil efter alt at dømme blive kraftigt reduceret ved Valgene."!!

Vi lykønsker vort svenske Broderparti med den Sejr, der saa afgørende gjorde disse latterlige Profetier til Skamme. Og ingen er jo i Tvivl om, at Udviklingen i Danmark er gaaet samme Vej, som i Sverrig. Ja, vi kan roligt sige, at Danmarks kommunistiske Partis Tilhængerskare er vokset i endnu stærkere Tempo end Tilfældet er i Sverrig.

Støt

Land og Folk økonomisk

Nu kommer Hundetegnene

1. Oktober træder de Kjærbølske Forværringer af Sociallovene i Kraft og med det samme stilles Ardejderne Ansigt til Ansigt med dette reaktionære Anslag. De forhadte Arbejdskort - Hundetegnene - vil blive udleveret. Først til de Arbejdsløse, efterhaanden til alle Arbejdere.

Meningen er lige saa tarvelig som den er ligetil: Fordi Arbejderne med store Udgifter har forsikret sig selv mod den Arbejløhed, de ikke selv er Skyld i, skal de kontrolleres i alle Ender og Kanter. Derimod er der absolut ikke Tale om Kontrol med andre Samfundsgrupper, som modtager kæmpemæssige Subvention fra Samfundet, saasom det store Landbrug, Kornagenterne el. lign. Det er den gamle forhadte Skudsmaalsbog, der dukker op igen paa langt bredere Basis end i gamle Dage.

Der er vel her og der en enkelt Arbejdsløs, der har faaet lidt mere Understøttelse, end der tilkom hamenten det saa er fordi Understøttelsen efter Reglerne er for lille, eller fordi det drejer sig om et af de braadne Kar, der er i alle Lejre. Men disse Tilfælde er saa forsvindende faa, at de absolut ikke kan begrunde Hundetegnenes Indførelse. Dette saa meget mere, som Kortene vil betyde en kæmpemæssig forøget og fordyret Administration, de vil foraarsage en Merudgift, der vil ligge mange, mange Gange højere, end hvad der hidtil eventuelt maatte være udbetalt for meget i de omtalte Enkelttilfælde.

At man søger at skjule Foranstaltningens Brod mod Arbejderklassen ved ogsaa at forordne, at Aktieselskabsdirektører skal have Arbejdskort, er for gennemskueligt et Trick.

Men lad os nu se, hvordan det gaar med at faa Kortene anvendt i Praksis. Sidste Gang — det var i 1927 — man forsøgte med Hundetegnene (dengang i en meget mildere Form end nu), blev de en ynkelig Fiasko, takket være Arbejdernes yderst fornuftige og resolutte Optræden.

Og under alle Omstændigheder: Forværrelserne af Sociallovgivningen blev gennemført af en Rigsdag, som aldeles ikke havde Mandat dertil. De blev gennemført paa Trods af de danske Arbejderes eenstemmige Protest (som ikke blev mindre eenstemmig, fordi nogle DsF-Ledere og de socialdemokratiske Rigsdagsmænd sveg dem, der havde valgt dem). Og vi staar overfor en Vinter, som efter alt at dømme vil give Danmark den største Arbejdsløshed, Landet nogensinde har kendt, hvor altsaa Arbejderklassen vil faa disse Forværrelser at føle med deres hele Vægt. Saa meget mere Grund er der til straks naar man praktisk møder en af Forringelserne at give sin Mening tilkende og begynde Kampen for at tvinge Samfundet til at gøre Uretten god igen.

Rettelser

Det meddeles os at Strejken paa Rekylfabriken mod Nazisterne „Arrestation" af en Arbejder ikke blev til Virkelighed, i Arbejdernes Trussel om at nedlægge Arbejdet bevirkede, at de danske Myndigheder fik sat sig i hurtig Bevægelse og fik Manden fri inden den Frist, Arbejderne havde sat, var udløbet.

Endvidere meddeles det os, at der paa Nordbjærgs Baadeværft kun brændt to Hurtigbaade færdigforarbejdet Materiale til en tredje.

Vi henstiller paany til vore Meddelere at sørge for, at Nyhederne, de sender os er nøjagtige og kontrollerede.

Problemet

I Fred og uden synligt Trællebaand
kan vi fremdeles bo i disse Skove,
hvis Folkets ældste giver os hans Love,
hvis Folkets Domsmænd dømmer i hans Aand,
hvis Folkets Skjalde synger med hans Tunge,
hvis vi vil se hans Præg paa vore Unge,
hvis vi er villigt Redskab for hans Vælde:
Hvis vi i alt - undtagen Navn - blir Trælle.

(Af Digtet „Problemet" i Poul Sørensens forbudte Digtsamling „April i Danmark").

Land og Folk

Nr. 21 | Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti | Okt. 1942

Der skal siges Nej!

Ingen Indrømmelser til Tyskerne.

Vi redegjorde i vort Særnummer for den spændte Situation, Tysklands uforskammede Holdning og Hensigten hermed. Siden da er der officielt kun sket det, at Frikorpset er rejst (til Østfronten?) Den latente Spændingstilstand vedvarer, men det er endnu ikke kommet til aggressive tyske Skridt.

Aarsagen hertil er den Indstilling, hele det danske Folk bar til Skue fra Krisens første Dag. Magthaverne i Berlin blev klar over, at hvis de gennemførte deres planlagte Aktion, vilde Følgerne blive særdeles ubehagelige for dem selv. Storstrejke, maaske Generalstrejke i Industrien, delvis Leveringsstrejke for Landbruget, Virvar i Transporten, Sabotage i største Maalestok, muligvis væbnet Modstand fra Garnisonerne og den Del af Befolkningen, der har eller kan skaffe sig Vaaben — det var de sandsynligste Udsigter. Og selv om denne Modstand kunde kæmpes ned, saa vilde den dels binde betydelige Troppestyrker, dels vilde man derefter ikke kunne faa saa mange Produkter ud af Danmark, som man hidtil har faaet — og man vilde staa overfor en vedvarende, forbitret passiv og aktiv Modstand efter norsk Mønster.

Derfor har Tyskerne foretrukket at se Tiden an. Derfor opgav man ogsaa Planerne om i denne Omgang at sætte Frikorpset ind herhjemme, f. Eks. som Overpoliti. (Vi beklager, at Pladsen ikke tillader os at give en Skildring af de to Banditkorps Optræden, Voldsgerninger og Mord paa fredelige Danskere i de 4 Uger, vi var belemret med dem. Fra alle Egne af Landet foreligger der Beretninger herom, og de skal blive husket, saa Forbryderne kan faa deres Straf, naar Lov og Ret atter hersker her i Landet). Det danske Folk viste saa eftertrykkeligt, hvad det mente om Stormbanditterne, saa man fandt det klogest at fjerne dem igen. Frikorpsets Afrejse er en Sejr for det danske Folk i dets Kamp mod Nazi.

Men det danske Folk kan ikke slaa sig til Ro dermed. Nu vil Tyskerne forsøge, om de kan opnaa tilstrækkeligt ved Anvendelse af deres hidtidige prøvede Metoder: at afpresse den danske Regering Indrømmelser. Foreløbig har man allerede faaet en: dansk Militær maa ikke være i Jylland, og Kaserner og Kastellet i København skal rømmes for de der fastboende danske Betalingsmænd. Men i den kommende Tid vil Kampen staa om Levnedsmiddelleverancer, Arbejdereksport, Bevæbning af Skibe og — Soldater til Østfronten.

Vi vil derfor sige til Regeringen, at paa disse Punkter maa den ikke vige saameget som en Tomme; ikke give Tyskerne een eneste Indrømmelse. Tyskerne har selv vist, ved at falde lidt til Ro i Forholdet til Danmark, at de selv er mest bange for at faa „norske Tilstande" heroppe og for disse Tilstandes praktiske Følger. Altsaa skal og maa der siges et fast og bestemt NEJ, uanset hvilket Krav, stort eller lille, Tyskerne fremsætter. Der er givet altfor mange Indrømmelser hidtil.

Og Folket bør ikke blot eftertrykkeligt gøre Regeringen opmærksom paa, at dette er Folkets Mening. Det bør samtidigt endnu kraftigere end hidtil selv „sige Nej" til Tyskerne ved paa alle Maader at lægge Hindringer i Vejen for den tyske Krigsførelse. Et Nej i praktisk Handling overalt, hvor Lejlighed byder sig!

Kæft, Trit og Retning!

Her er den smagfulde Ordlyd af den Note, Hr. von Ribbentrop sendte den danske Regering i Anledning af Kongens høflige Takketelegram til Hitler:

„Den tyske Fører har sendt H. M. Kongen af Danmark et Lykønskningstelegram til hans Fødselsdag. Den danske Konge har besvaret dette Telegram ligesom en Varekvittering. En Konge af Danmark maa være klar over, at et Telegram fra den tyske Fører under disse Omstændigheder er en stor Ære, og et Svar som H. M. Kongens er en stor Fornærmelse, ikke alene mod den tyske Fører, men ogsaa mod hele det stortyske Rige og Folk. Den stortyske Fører vil vide at finde Midler og Veje til at en saadan Episode i Fremtiden undgaas. I Anledning af dette vil den tyske Gesandt i København være at hjemsende og den danske Gesandt i Berlin at hjemkalde".

Kommer den anden Front nu?

Med Indsats af alle Aksens paa nogen Maade disponible Styrker forsøgte Hitler i Sommer at tiltvinge sig en afgørende Sejr i Sovjetunionen og i det mindste at erobre Kaukasus, betvinge Stalingrad og lægge Fronten fast ved Volga. En Erobring af Moskva stod ogsaa paa Programmet.

Nu er den russiske Vinter ved at sætte ind, og Hitler har trods ødelæggende Ofre ikke naaet noget afgørende Resultat paa noget Punkt. Tuapsé er ikke naaet. Grosny er ikke naaet, Stalingrad holder Stand endnu. Hitlers Hære er bundet i Øst, hans hele System er til det yderste svækket, Hjemmefronten gærer og vakler. Hvis det nogensinde har været Tidspunktet, hvor en forenet Indsats fra de allierede Magter og de undertrykte Folk kan knuse Fascistmagterne, saa er det nu i dette Efteraar. Det har været almindelig ventet, at dette Stød maatte komme, at England-Amerika maatte sætte ind med deres hele væbnede Magt paa den europæiske Hoved-Krigsskueplads ved Oprettelse af den for Hitler ødelæggende anden Front. Men endnu er det ikke sket.

Med Berettigelse har Sovjetunionen krævet den alvorlige Indsats nu. Ikke til Hjælp for Rusland — men til Hjælp for alle de allierede Magter og for hele Europas Folk. Det er over 3 Aar siden, England gik ind i Krigen. Det er et Aar siden, USA kom i Krig. Forberedelsernes Tid har været lang nok, de maa kunne være truffet, der maa nu være samlet tilstrækkelige Styrker til at slaa løs Og det blev ved Molotofs Besøg i London-Washington officielt meddelt, at den anden Front vilde komme endnu i dette Aar.

Det engelske og amerikanske Folk forstaar ogsaa Nødvendigheden heraf. Ikke for Ruslands Skyld — selvom Sovjets heltemodige Kamp fylder dem og alle Verdens Folkeslag med den dybeste Beundring og Begejstring — men for deres egen Skyld, for hele den antifascistiske Krigs Skyld. Har ikke Hitler selv proklameret, at naar — og hvis — han vinder Sejr i Øst, saa kommer Turen til England igen, saa skal tidligere Luftbombardementer af London blegne i Forhold til, hvad Englænderne da kan vente sig. „Tyskland betragter Ruslands Krigen som en strategisk Mellemakt, England er Hovedfjenden", proklamerede Berlin den 6. Oktober iaar (til Eftertanke for de naive Sjæle, der endnu maatte skænke Forsikringerne om, at det hele er et Kors og med Bolsjevismen, en Smule Tiltro).

Men den anden Front kan endnu naa at komme iaar. Og alt tyder paa, at Tyskerne i hvert Fald er ved at forberede sig paa den som en konkret Eventualitet. Kystegnene i Holland evakueres, der etableres Rædselsherredømme i Vestlandet i Norge, de danske Garnisoner skal fjernes fra Jylland og forlægges til Fyn og Lolland (man er beretttiget bange for at have bevæbnede Danskere i Jylland, hvis Invasionen skulde komme dér, hvad ikke er udelukket; men man vil ikke have Soldaterne paa Sjælland!)

Hele Europas Befolkning og ogsaa det danske Folk ønsker og haaber, at det nu maa blive Alvor med den anden Front. Hitlers Krigsmaskine er netop nu i en saadan Tilstand, at dette vil blive Begyndelsen til den hurtige og lykkelige Ende paa denne forfærdelige Krig.

Hvad skal vi gøre, hvis den anden Front kommer?

Dette Spørgsmaal stiller alle ansvarsbevidste Danskere sig selv i disse Dage. Og Svaret er ligetil.

Saa skal vi slaa løs, hurtigt og hensynsløst. Saa skal vi ramme Tyskland overalt, hvor vi kan ramme det for at desorganisere Krigsproduktionen, forhindre eller forsinke Leverancerne af Levnedsmidler og andet til den tyske Hær, vanskeliggøre Tyskernes Forsvar mod Invasionen, hvis den kommer her i Landet, og desorganisere om muligt ødelægge det tyske Transportsystem i Danmark!

Saa gælder det ikke mere spidsfindige Overvejelser, om vi nu ikke slaar noget i Stykker for os selv. Ganske vist er Jernbaner og Havne herhjemme danske, men de tjener tyske Krigsformaal, og — som Christmas Møller sagde fra London — Transporten er Tysklands saarbareste Punkt.

Det kan blive haardt Arbejde og en haard Tid. Ja, men samtidig Indledningen — og den eneste mulige Indledning — til den Tid, hvor Danmark gennem et tysk Nederlag, som vi selv har bidraget til, skal genvinde vor Frihed. Derfor skal vi skabe Tyskerne en tredje Front — her i Landet — og slaa dem paa denne!

Fortæl ingen, hvorfra du faar Bladet!

Stalingrad holder endnu!

Mens disse Linjer skrives, raser Kampene endnu i og omkring Stalingrad. Det er omtrent 10 Uger siden, Tyskerne begyndte Stormløbet paa Byen og forkyndte, at nu var de allerede trængt ind i dens Forstæder. Den 1. September stod i danske Blade at læse, at den tyske Overkommando havde erklæret Slutkampen om Stalingrad for indledet. Og siden da er der hver Uge blevet fortalt, at nu var der kun faa Dage igen! Men Byens tapre Forsvarere holder Stand, og Tyskerne maa bruge Titusinder af Tons Ammunition og ofre uhyggelige Dynger af Menneskeliv for at tilkæmpe sig ganske smaa Fremskridt. Sidst har Hitler i sin Tale lovet, at Stalingrad skulde nok blive indtaget og derpaa givet Ordre til at gøre det, ganske uanset Tabene.

Det er muligt, at Stalingrad falder. Men saa har Fremstødet blodtappet den tyske Hær, og samtidig kommer den russiske Vinter, saa der bliver ingen Volga-Trafik at afskære.

Det er imidlertid ikke givet, at Stalingrad falder. Det kan endnu gaa, som det gik ifjor foran Moskva, som ogsaa ifølge Hitler skulde indtages før Vinterens Komme, men dengang blev Slaget om Moskva til Hitlers største Nederlag.

Og under alle Omstændigheder har Russernes beundringsværdigt tapre og udholdende Forsvar gennem en Sommer, hvor Sovjetunionen igen var ene om at bære Trykket fra de forenede Aksemagters Angrebshære, vist, at den røde Hærs Kampkraft ikke er knust, dens Moral usvækket — og at Hitler er længere fra den afgørende Sejr mod Øst, end han var ved Felttogets Begyndelse, den 22. Juni ifjor. Sovjetfolket har vist hele Verden, hvorledes man skal kæmpe mod Fascisterne. Det Folk, der leverede Slagene ved Moskva, Sevastopol og Stalingrad, kan ikke knuses. Det vil sejre tilslut!

Vi er her - og vi bliver her!

Paa Politigaarden i København var der for kort Tid siden følgende Opslag: „En Del af de Kommunister, der daglig skal møde til Kontrol paa Politigaarden, er pludselig udeblevet. Det formodes, at de vil forsøge at flygte ud af Landet, og at de er bevæbnede. I den Anledning vil Kystpolitiets Tjenestetid indtil videre være at forlænge til 12 Timer daglig".

Vi ved ikke, om nogle Kommunister er udeblevet fra den ulovlige Kontrol, men vi ved, at det er grimt af Politiledelsen at bruge Kommunisterne som Paaskud til at give Kystbetjentene en umenneskelig lang Arbejdstid. Vi kan forsikre, at danske Kommunister tænker ikke paa at forlade Danmark i denne Situation. Vi ved, at det er herhjemme, vi har et Stykke Arbejde at gøre og vi agter at gøre det. Vi er her og vi bliver her! Saa for vor Skyld kan man godt tage den Ordre tilbage.

Husk naar du telefonerer, at enhver Telefonsamtale kan være beluret af Politiet eller Gestapo, samt at Breve kan blive aabnet af Censuren.

Brande og Eksplosioner

Antallet af Brande, Eksplosioner og andre Hændelser, der ødelægger tyske Værnemagtslagre i Danmark eller Fabriker, der arbejder for Tyskerne, tager stadig til. Størsteparten er kun lokalt kendt. Vi nævner her de Tilfælde, vi har faaet Underretnig om ved Omtale i Dagspressen, i „FRIT DANMARK" eller i Politiefterretninger, samt gennem Udenigsministeriets Lister til Bladene over Begivenheder, der ikke maa omtales:

Autofirmaet Sv. Canings Lager af Værnemagtsbiler ved Middelfartgade i København. Brændt den 6. Oktober. Skaden 250 000 Kr. Formodet Brandaarsag: En Fernisklud!

Vaarst Savværk ved Aalborg brændt. Skaden 200.000 Kr. Formentlig Selvantændelse!

Helsingørfærgen „Dan" ramt af Eksplosion i Sundet. Bjærget i Havn, men

langvarig Reparation nødvendig. Overfarten delvis lammet. Det meste Gods, der overførtes, var tysk Krigsmateriel til Norge og Finland.

En tysk Militærbarak med Værnemagtslager antændt i Esbjerg. Ved Antændingen formentlig benyttet Benzin. Branden for tidligt slukket.

1. September forsøgtes afsporet et stort tysk Ammunitionstog ca. 600 Meter nord for Espergærde Station. En hel Skinne var fjernet!

1. September fandtes paa et Baadebyggeri i Bredballe ved Vejle anbragt Brandbomber i to tyske Hurtigbaade. Desværre blev Baadene ikke fuldstændigt ødelagt.

For Skræderfirmaet J. Skorup i Aarhus brændte i Kælderen, Fredericiagade 21 et stort Lager af Stof, der skulde være syet til tyske Uniformer.

I Sydjylland og paa Fyn er Aksellejerne paa over 50 Jernbanevogne brændt sammen, fordi der var fyldt Sukker i Smørelejerne. Vognene var lastet med tysk Krigsmateriel.

En tysk Banevogn med Halm brændte paa Haderslev Station 12. September. Brandaarsag: Gnister fra et velvilligt Lokomotiv.

En Militærbarak med Værnemagtslager paa Taarnborgegnen ved Korsør brændte Natten til 15. Sept.

Gummifabriken „Tretorn" i Helsingør, der væsenligt arbejdede for Tyskerne, brændte delvis den 17. Sept. Raagummilageret ødelagdes.

Natten til 21. September brændte et stort Pakhus ved Odense Havn fyldt med tysk Krigsmateriel, bl. a. vigtigt Maskineri til U-Baade og Flyvemaskiner. Skade ca. 3 Mill. Kr.

Natten til 22. Sept brændte et stort Lagerskur i Næstved med Halm og Foderstoffer tilhørende Tyskerne.

Lørdag d. 26. Sept. eksploderede 3 Bomber paa Opels Værksteder ved Lyngbyvej (København).

Fortæl ikke fra hvem du modtog Land og Folk, **men fortæl** blot videre, hvad der staar i Land og Folk.

Mordet paa Østerbro!

Det lykkedes det overivrige Politi at opspore, at den i Vanløse dræbte Faldskærmsmand havde en Kammerat, der boede i Øresundsgade paa Østerbro, København. Man mødte op med stor Udrykning, og to Kriminalbetjente, deriblandt Nazisten Øst, trængte med skudklare Revolvere ind til Manden. De kastede sig over ham og vred hans Arme om paa Ryggen. Herved gik hans Revolver af og Kuglen strejfede den ene Betjents skudsikre Vest. Mens de to Herrer stadig holdt hans Arme fast, tømte de deres Revolvere i Kroppen paa ham, der gennemhulledes af 15 Kugler. Tilslut skød Nazisten Øst sit sidste Skud mod Mandens Hoved, der sprængtes. Han var Dansker, hans Navn er Rottbøll.

Dette bestialske Mord giver os Anledning til paany at bemærke til Politiet, at det er daarlig og udansk Gerning at vise unødvendig Iver i Jagten paa danske Patrioter og Naziljender. Og der findes ingen Undskyldning for denne Overiver — selvom Betjentene nok saa meget kommanderes dertil. Man kan som bekendt nok tvinge en Hest til Vands, men ikke til at drikke!

Tysk Færge torpederet

En russisk U-Baad har torpederet den tyske Færge „Deutschland" paa Vej fra Sassnitz til Trelleborg med 1000 tyske Soldater til Norge plus saa mange Vogne Krigsmateriel, som Færgen kunde transportere. Færgen sank desværre ikke, men Reparationen vil tage mindst et halvt Aar. Ialt er nu 3 Færger paa denne Rute sat ud af Spillet, saa der er kun 2 svenske Færger igen. Iøvrigt har man helt indstillet Færgefarten her, indtil Isen i Østersøen umuliggør de russiske U-Baades Virksomhed. Det betyder, at al tysk Transport til Norge og tildels Finland skal gaa over Danmark, hvorfor Færgefarten København-Malmø er optaget i fuldt Omfang. Saa er det Spørgsmaalet, om det danske Folk vil se passivt til, eller det i Gerning vil gøre et Stykke Arbejde til Gavn for vort norske Broderfolk og for vort eget Land.

Svensk Presse om Danmark

Det store svenske Blad „Dagens Nyheter" skriver om Danmark bl. a.:

„Der er ingen Fare for den nordiske Følelse i Danmark, men vel for den offentlige Menings Indstilling overfor et Neutralitetsprogram i svensk Stil, hvis Trykket skulde fortsætte med umærkeligt at nærmes det uudholdeliges Grænse. For hver ydernigere Indsnævring af det offentlige fri Ords Muligheder — og den fortsætter — udvides Virksomhedsfeltet for det underjordiske Efterretningsvæsen, som ikke kan undertrykkes, naar det modsvarer et Behov, og som tager Risikoen ved at lægge krigsførendes Synspunkter ind i sit Materiale. Der findes allerede en illegal Presse i Danmark, som man maa regne med. Enhver ny Forsigtigheds-Forholdsregel, der gennemføres for at sikre, ikke de fremmede, men indenlandske Personer i deres Tjeneste, saadanne Garantier, som ligner Privilegier, øger Risikoen for Intermezzoer, som kan komme til at ligne Uroligheder. Og jo mere Landets Produktionsmidler og Samfærdselsnet tages i Brug for Okkupationsmagtens Krigsbehov, jo mere kan Kredsen udvides af Folk, som fristes til at erstatte det politiske Princip: „Gør det, som Forstanden synes er muligt", med det heroiske: „Gør det, som for Følelsen synes nødvendigt — saa faar det gaa, som det kan".

Naar man i Sverige drøfter Danmarks Stilling i Norden, maa man have Øre ogsaa for det, som kun kan give sig Udtryk i Ordvekslingens Undertoner. Der finder de Tendenser Udtryk, som peger ad Norge til."

Tysk Sejrsløgn afsløret

Tyskerne har udsendt en bombastisk Melding om en Kæmpesejr ved Ilmensøen, hvor de vil have tilintetgjort 7 Sovjet-Divisioner, have dræbt 12000 Russere o. s. v. Hertil svarer Sovjets Informations Bureau i Særmelding af 9. Oktober:

„Hverken Syd for Ilmensøen eller noget andet Sted har den røde Hær mistet nogen Division, Skyttebrigade el. lign. I Begyndelsen af September indledte Sovjettropperne paa dette Afsnit en Offensiv med det Formaal at drage Tropperne væk fra Kaukasus- og Stalingrad-Fronterne. Under denne Offensiv led tyske Infanteridivisioner, der netop var trukket væk fra Kaukasus, svære Tab.

(Divisionerne nævnes med Nr.) Dette Resultat viser, at Sovjettropperne naaede deres Maal med Offensiven. Under Kampene mistede Tyskerne i dræbte, saarede og Fanger ialt 60.000 Mand, endvidere erobredes eller tilintetgjordes 200 tyske Tanks, 241 Kanoner, 400 Minekastere, 730 Maskingeværer og 260 tyske Fly. Vore egne Tab beløb sig til 21.384 dræbte, saarede og Fanger, 48 Tanks, 93 Kanoner, 244 Minekastere, 294 Maskingeværer. Vore Tropper gennembrød de tyske Stillinger og indtog et vigtigt Omraade, som holdes fast i vore Hænder, trods alle tyske Modangreb. Dette er Kendsgerningerne om Kampene Syd for Ilmen-Søen".

NORSK:		ENGELSK:		TYSK:	SVENSK:	
0,00	41,71 m	0,00	39-41-46 m	Hver Time Kl. kvart	8,00	31,65 m
7,40	31,65 m	0,48	19-25-43 m	over i flg. Tidsrum:	8,40	31,65 m
17,40	40,76 m	17,00	25-27 m	4.15- 8,15 25-31 m	18,40	40,76 m
21,40	40,76 m	21,00	41-46 m	13,15-22,15 25-31 m	21,00	40,76 m
22,30	48,70 m	22,00	41-46 m	23,15- 1,15 41 m	23.30	41,71 m
		23,00	41-46 m			

Nazi vil købe Tilhængere

Størsteparten af de faatallige Danskere, der har „meldt sig frivilligt" til Frikorpset er moralsk forkomne Individer, som lod sig hverve paa Grund af den meget høje Løn (bl. a. over 300 Kr. maanedlig til den hjemmeværende Kone), som Tyskerne og Clausen via Nationalbank ns Clearing-Konto betaler dem. Kun saaledes kunde et Par Tusinde „Kæmpere mod Bolsjevismen" findes.

Nu er Systemet udvidet til at gælde selve DNSAP. Det har faaet Indbydelse til at sende unge Danskere til Kursus i den tyske Rigsarbejdstj neste, hvor de skal uddannes til Ledere og derpaa sendes hjem til Danmark. Da Clausen ikke selv har saa mange Tilhængere, at han kan sende nogen af dem, har han nu indrykket store Annoncer i forskellige danske Dagblade, hvori loves fri Uniform, Rejse samt Lommepenge. Saadan ser det ud med den ideologiske Kraft i Nazismen.

Landsforræderne

Den berygtede Kontorchef Wilhelmsen (hidtil det gule Engageringsbureau) er af Gunnar Larsen praktiseret ind i Udenrigsministeriet, hvor i Forvejen Cementtrustens haandgangne Mand, Direktør Styhr sidder. Hr. Wilhelmsens fornemste Opgave skal være at rejse mellem København og Berlin som betroet Kurer for Cementministeren. Forhaabentlig kan den konservative Presse nu holde op med at popularisere Hr. Wilhelmsen gennem Optagelse af hans arbejderjendske, nazipræget Artikler.

Iøvrigt kan vi oplyse, at baade Styhr og Wilhelmsen findes i Frits Clausens Kartotek over hemmelige Støtter af DNSAP. Af Folk i samme Kategori nævner vi:

Kontorchef Jack Westergaard
Kreditf.direktør Poul Rasmussen
Generalauditør V. Pürschel
Godsejer Viggo Neergaard
Professor Vinding Kruse
Direktør Rietb rgen
Professor Carl Roos
Fhv. Statsminister Madsen Mygdal
Direktør Chr. H. Olesen (!)
Museumsinspektør Mackeprang
Kaptajn E. Ipsen
Forfatteren Johan Møller

Hr. Valdemar Rørdam (Hædersgave fra Staten!) var i Tyskland til nazistisk Digtermøde i Weimar sammen med Svend Borberg og Sv. Fleuron. Hvorfor har de fleste Dagblade hemmeligholdt denne interessante Oplysning? Hr. Rørdam fik forleden en mange Gange lang Hyldest i „Fædrelandet" af Helge Bangsted, der med Fryd dokumenterede, at Rørdam bl. a. havde skrevet ækle antisemistiske Digte.

Ifølge Frits Clausen er DNSAP „Danmarks stærkeste politiske Magtfaktor". Men paa hele Amager har „Fædrelandet" ialt 322 Abonnenter og et dagligt Løssalg paa gennemsnitlig 123. Dette Distrikt omfatter saa meget som en Fjerdedel af København-Frederiksberg.

Støt Land og Folk økonomisk!

Pas paa Provokatører!

Paa de forskelligste Maader forsøger disse gemene Elementer at komme i Forbindelse med Kommunistisk Parti eller andre Grupper i den nationale danske Front for derpaa at kunne angive dem til Politiet eller Gestapo. Tag dig derfor i Agt for disse luskede Fyre og vær med til at holde dem nede.

Første Generalstrejke mod Hitler

Milliontabene paa Østfronten tvinger Hitler til at forsøge at skaffe sig ikke blot Arbejdskraft, men ogsaa Soldater i de besatte Lande. I Luxemburg vilde man tvangsmobilisere alle vaabendygtige Mænd. Arbejderne svarede med en total Generalstrejke, den første, der endnu i et Land har været gennemført mod Hitlers Terrorregimente. Men ikke den sidste.

Danske Arbejdere bør holde sig parat — det kan blive nødvendigt med deres Bistand meget snart.

Massemordene i Norge

I de besatte Lande fejrer de tyske Nazisters Blodrus nye Orgier. Alene i Trøndelagen i Norge har Tyskerne efter egne officielle Opgivelser, myrdet 34 Mennesker, hvoraf de fleste endda intet andet havde begaaet, end at de for mange Maaneder siden var sat i Koncentrationslejr. Aarsagen var følgende:

For at opfylde Løfterne om større Kødrationer i Tyskland, besluttedes det i

Norge at „opkøbe" 220.000 Køer eller en Syvendedel af den norske Kvægbestand før Krigen. Dette vakte naturligvis et voldsomt Raseri hos det norske Folk, og for om muligt at knække Modstanden, der var særlig udpræget i Trøndelagen, skød man de 34. Men Modstanden blev ikke knækket; det norske Folk fortsætter sin heltemodige Kamp. Bl. a. havde indtil 1. Oktober 300.000 Arbejdere meldt sig ud af de ensrettede Fagforeninger, skønt dette er strengt forbudt.

Tænk paa at Nazismen er raa og umenneskelig. Undgaa derfor de nazistiske Handlende overalt — og faa andre til at gøre det samme.

Slaveriet i Tyskland

Fra en dansk Sømand, for hvis Paalidelighed vi indestaar, har vi modtaget en Skildring af, hvad han har hørt og set i de tyske Havne Stettin, Hamborg og Bremen, som hans Skib anløb paa en af disse Pligtrejser, danske Skibe tvinges til at udføre.

I disse Havne udføres praktisk talt alt Losnings- og Lastningsarbejde af udenlandske, tvangsudskrevne eller deporterede Arbejdere, Polakker, Russere, Litauere, Letlændere, Estlændere, Belgiere og andre. Det drejer sig ikke om Krigsfanger, men Civilpersoner, som med Vold er ført til Tyskland og træller under de grufuldeste Vilkaar. Mange af dem er unge Knøse paa 14-15 Aar, som tvinges til at udføre voksne Mænds Arbejde i 10-12 Timer i Døgnet.

Alle sulter, da Ernæringen er baade utilstrækkelig og skandaløst elendig. Dette gælder ogsaa de bevæbnede Tyskere, der holder Opsyn med Trælleflokkene, men disse Tyskere har dog den Fordel, at de ikke skal udføre det haarde Arbejde. Der staar skarpt bevæbnede Tyskere paa Vagt baade paa Kajen og paa Skibenes Dæk, saavelsom i Lastrummene, hvor der arbejdes.

Paa de danske Skibe leves der jo ikke overdaadigt. Men naar Madbakkerne fra Kabyssen bæres forud, faar Jungmanden en lang Række af de udenlandske Arbejdere efter sig, skønt de tyske Vagter ofte med Vold søger at hindre dette, og i Gangen udenfor Mandskabsmessen staar de radmagre, sultende Mennesker og tigger om bare at faa Levningerne. Man kan opleve uhyggelige Optrin, som følgende: Da Kokken efter Middagen skulde gøre rent i Kabyssen, stillede han Skidtposen (Affaldsspanden) udenfor. Straks kom fem af Slaverne og ligefrem overfaldt Skidtposen, hvis Indhold den Dag bestod af Torskeindvolde, Slim, Finner, Kartoffelskræl, Kaffegrums, Aske og Snavs i eet Rod. Først proppede de — trods Kokkens Protest — Munden og fyldte derpaa Næverne og løb til Lastrummet for at dele med Lidelsesfællerne. Dette var i Industriehafen, Bremen 1942.

En Aften gik Kokken og et Par Fyrbødere i Land. Ved Toldpolitiets Vagtstue blev de pænt tiltalt af et Par uniformerede Nazister, der bad dem om Mad. „Bønnen" understøttedes af Oplysningen om, at det var strengt forbudt at give de udenlandske Arbejdere Mad, og man havde set Affæren med Skidtposen. Et Par Søfolk gik saa ombord igen og hentede fra en gammel rusten Bakke en Del Rugbrødshumpler og Rester, som var helt grønne af Mug. Nazisterne tog begejstret imod det og forklarede, at Muggen kunde børstes af, Brødet fugtes og bages let op, for saa vilde det være udmærket spiseligt.

Alle udenlandske Arbejdere er mærkede med et stort Tøjbogstav paa deres Laser af Klæder. Polakkerne har et 4 Tommer højt P paa venstre Side af Jakken, Litauere har et L, Estlændere et E, Belgiere B, Hollændere H, o. s. v. Russerne har to mægtigt store gule Bogstaver S U paa Ryggen og nogle mindre paa Brystet. Udlændingene har i mange Tilfælde intet Fodtøj, og Blodet siver ustandselig ud mellem Tæerne paa deres nøgne Fødder, som ætses af Kul og Rust, som de maa vade i. Alle er de „lusklippet", og de maa vaske sig uden Sæbe.

En tysk Lægterskipper i Hamborg fortalte mig, slutter Sømanden, at den store brede Befolkning ønsker Hitler og hans Gangsterbande hen, hvor Peberet gror. Han sagde: „Hitler har lovet os „Lebensraum", men vi fik dette Hungerrum, og saa faar vi dertil engelske Bolsjer i Hovedet!"

— Denne sanddru Skildring af et Øjenvidne belyser Ægtheden af de brovtende Førerudtalelser om den udmærkede Ernæringssituation i Tyskland, om Nazityskernes Agtelse for de Folk, de har „befriet", og om saadanne slyngelagtige, rosenfarvede Skildringer af, hvordan bl. a. de russiske Arbejdere i Tyskland lever, som „Politiken" bragte den 14. Oktober.

Hvad gør du for at hjælpe de fængsledes familier?

Christmas Møller opfordrer til Transport-Sabotage

Som Svar paa Statsminister Buhls Radiotale af 2. Sept. holdt Christmas Møller fra London en Radiotale, hvori han bl. a. fastslog:

„Vi staar nu ved Vendepunktet, hvor en meget vigtig Afgørelse skal træffes... I en saadan Krig kan der ikke være Neutralitet. Det er noget lunkent, hverken varmt eller koldt. Maaske var der en Mening i det, da der kæmpedes om Interesser, men ikke nu, naar det er Idealer, det gælder. Vi er enige om, at intet Offer kan være for stort, for at det kommende Slægtled kan opleve Nazismens Nederlag. Naar vi brænder af Længsel efter den Dag, det sker, saa kan vi ikke blive ved med at stille Fordringer til andre... Vi kan ikke leve paa Løfte om Frihed efter Krigen, bare lade andre kæmpe og saa høste Frugterne deraf... Men er vi ikke neutrale, og det kan vi altsaa ikke være, saa har vi ogsaa Pligt til at gøre det, der gavner vor Sag mest. Til at skade Tyskland og gavne vore Allierede. Hvad den britiske Luftfartsminister siger er gavnligt, det maa gøres. Og hvad der skader vor Sag, maa undgaas. Derfor siger jeg, vel vidende, at hvad jeg gør saa dødsensalvorlig Situationen er for os alle, saa maa Danmark og vi Danske ogsaa tage vor Part af Byrderne.

„Nu er det Transporterne, det gælder", sagde den engelske Luftfartsminister. „Her kan I — og det er Danskerne, der er Bud til — være vore Medarbejdere i Afskæring eller Standsning af Transportsystemets Pulsaarer for Tyskland. Aksens Transportsystem er ligesaa skrøbeligt, som det menneskelige Blodkarsystem. Beskadiges en Del af Aarsnettet, gaar det ud over det hele. Ødelæg-

gelsen af eet Lokomotiv her kan medføre Komplikationer der — paa de russiske Fronter". ...Det er altsaa de Midler, vi har til at kvæle og stramme Tysklands Transport-Organisation. Gør Jeres Pligt, gør Jert Værk! Lad der blive Sandhed i de Ord, som vi ofte har sunget, lad hver paa sin Post følge Budet og Kaldet deri:

Kæmp for alt, hvad du har kært, dø om saa det gælder.
Da er Livet ej saa svært. Døden ikke heller."

De tyske Førertalere og den tyske Virkelighed

Ved den „danske" Statsradiofonis Velvilje er danske Radiolyttere blevet belemret med Taler af Hitler, Göring og Rippentrop. De sagde intet nyt — men adskilligt interessant.

Det interessanteste ved Hitlertalen var hans meget beskedne Maal. Først nu i Efteraaret bekendtgjorde han, hvad der havde været Maalene for Sommerens Felttog — saa var han sikker paa, at han ikke havde sagt for meget. Hans eneste Fremtidsprofeti var, at Stalingrad vil falde. Vi faar se! Derudover var Talens Slutning (som ikke refereredes i Pressen) bemærkelsesværdig. Den bestod i en Række voldsomme Trusler mod Hjemmefronten og alle, som ikke betingelsesløst holdt Disciplin, lod sig slagte ved Fronterne eller sled sig op i Fabrikerne. Det maa staa meget skidt til med Moralen, naar Hitler maatte fremsætte saadanne Trusler og bebude saa drastiske Straffeforholdsregler. Og saa var der eet endnu: Hans Forkyndelse af, at hvis Tyskland sejrer, saa faar ikke een „borgerlig" (han mente demokratisk) Stat Lov at bestaa i Europa. Saa skal de resterende Lande nazificeres. Statsminister Buhl og ligesindede skulde tænke lidt over dette!

Göring udviklede den tyske Nazismes økonomiske Program overfor Europa. Kort og godt: Alle de besatte Lande skal sulte, for at Tyskland kan have Mad nok. Det blev sagt saa behageligt tydeligt, at selve det tyske Udenrigsministerium Dagen efter maatte forsøge sig med bovlamme Bortforklaringer. Og derpaa forkyndte Göring; ligesom Hitler og Rippentrop, at nu har Tyskland overvundet Ernæringsvanskelighederne, nu vil det ustandseligt gaa fremad. Han begrundede dette med den store tyske Høst.

Dette bør sammenlignes med, hvad den tyske Landbrugsminister Backe sagde i en udførlig Redegørelse den 1. Oktober (gengivet bl. a. i Politiken den 2. Okt.). Han oplyste, at „Aarets Kornhøst i Tyskland er ikke blevet saa stor, som man haabede", og at „skønt Kornhøsten er blevet mindre end beregnet, er Krigsmagtens Krav blevet endnu større". (Göring sagde, at Hæren fik hele sin Føde i de besatte Lande!) Desuden sagde Backe, havde man jo nu forhøjet det tyske Folks Rationer, saa Landbruget maatte aflevere langt mere Korn, end i de tidligere Krigsaar. Praktisk talt alt Korn skulde afleveres, ogsaa Klid og Frarensning. Foderstoffer og Gødning kunde Staten ikke skaffe Landbruget Tilskud af. Oliekager fandtes ikke — men skønt Landbruget saaledes havde langt mindre Kvanta Fodermidler til Raadighed end tidligere, maatte hverken Smørproduktionen eller Svineproduktionen gaa ned! „Paa een eller anden Maade maa det gaa", forklarede Hr. Backe de tyske Bønder.

Nej, alt viser, at det lakker mod Enden for den tyske Krigsmaskine. Man vil forsøge gennem yderligere Plyndringer af de besatte Lande, hvis Folk sulter, at slæbe sig igennem den 4. Krigsvinter. Men det bliver den, der besegler Tysklands Nederlag.

Fra den frie Pressefront

Alle Forfølgelser tiltrods er „FRIT DANMARK" udkommet i September med Nr. 6 og Oktober med Nr. 7. Det udmærkede nationale Blad giver i en ledende Artikel Christmas Møller kraftig Tilslutning til hans Sabotage-Tale og erklærer: „Ja, Christmas, vort Folk er parat!

Der gives en udførlig Redegørelse for de tyske Trusler mod Danmark (tilsvarende de Oplysninger, „LAND OG FOLK" gav i sit Særnummer), og i en Artikel hyldes Forsvarerne af Stalingrad med stor Begejstring. Det danske Politis overivrige Virksomhed i tysk Interesse for at slaa ned paa danske Patrioter brændemærkes og nogle af Frikorpsets Voldsmands-Meriter afsløres. Bladet afslører, at Rigspolitichefen den 18. August sendte Aarhus Politi følgende Instruks:

> „Da der er ankommet ca. 400 Organisation Todt-Folk til Aarhus, gøres Politistyrken opmærksom paa, at disse Folk, hvis det kommer til Episoder med Danske, skal behandles haandfast af Politiet og de danske Implicerede tilsvarende lempeligt. Forklaring: Af Todt-Folkene er ca. 240 hentet fra Koncentrationslejrene og ca. 60 er tvangsudskrevne Hollændere. De har ingen Rationeringskort."

Med Rette gør „FD" opmærksom paa, at dette ikke blot er en skandaløs Ordre (de Danske, der skal behandles lempeligt, kan ifølge Sagens Natur kun være Nazister) men at den ogsaa er farlig for Danmark. Naar Tyskland er besejret og Regnskabet skal gøres op, kan det ikke undgaas, at Holland og andre undertrykte Lande vil erindre en saadan dansk Politi-Ordre, der ikke kan være udstedt uden Justitsministerens udtrykkelige Billigelse.

Yderligere bringer Bladet en Artikel om „Sønderjydernes Kamp og vor", en længere Liste over danske Fabriker, der arbejder for Tyskerne, Oplysninger om Sabotage-Tilfælde o. m. a.

En Mængde Fængslinger af Folk, der med Rette eller Urette mistænktes for at staa bag Udsendelsen af „De frie Danske", har ikke kunnet hindre dette Blad i at udkomme med sit Oktobernummer. Af dets righoldige Samling af Oplysninger, som det danske Folk har Brug for, nævner vi følgende:

En dansk Underofficer, Bøssemager Thorvald Bjarnøe er i Viborg blevet skudt bagfra af en tysk Officer. Aarsag: Han hilste ikke paa Tyskeren!

En 9 Aars Dreng er skudt af en tysk Vagtpost i Nørresundby, fordi han under Leg kom for nær til den tyske Vagtposts Stilling.

Tyskerne stjæler vort Smør: Vor gennemsnitlige Maanedsproduktion har i Sommer været ca. 9.152.500 kg. Heraf fik Hjemmemarkedet ca. 5.700.000 kg. Til Tyskland eksporteredes 3.450.000 kg (heraf til Værnemagten i Danmark 70.000 kg), til Finland og andre Lande 2.500 kg. Da de tyske Soldaters Ration er 1 kg pr. Maaned, vil det sige, at Danmark har ca. 70.000 ubudne Gæster at føde af sit i Forvejen udpinte Spisekammer.

Bladet gengiver som Kommentar til Statsminister Buhls Radiotale af 2. September et Afsnit af Aksel Larsens kernefulde Svar. Det bringer desuden Afsløringer af Scavenius, af Tyskerne og Udenrigsministeriets Fremfærd mod danske Redaktører, en længere Liste over Nazismens og Tyskernes specielle Venner og Veninder her i Landet o. s. v.

Pas paa Spioner og Angivere! - Vær forsigtig!

Afsluttet 17.oktober 1942. - B.H.

S Æ R N U M M E R

Læs det - og giv det videre !

LAND og FOLK

P O L I T I S K E M A A N E D S B R E V E

- Udsendt af Danmarks kommunistiske Parti -

N Y B Ø L G E A F F Æ N G S L I N G E R O V E R D A N M A R K

Natten til Mandag den 2. November foretog Rigspolitiet i Forening med Gestapo en ny Serie Massearrestationer i Danmark. Saavidt vi foreløbig har bragt i Erfaring fængsledes denne Nat ca. 200 Mennesker - Arbejdere, Fagforeningsledere, Funktionærer, Haandværkere, Studenter, Lærere og andre. Endnu et Antal jages af Politiet. Det synes, som om Flertallet af de Fængslede indtil 22. Juni 1941 var Medlemmer af Kommunistisk Parti, men mange har til Gengæld aldrig haft Berøring med Partiet.

MANGE BLEV UDLEVERET TIL GESTAPO ! Tyskerne fik af de danske Myndigheder straks forelagt en Liste over de Fængslede og udpegede saa dem, de vilde have udleveret. Dette skete uden Indsigelse fra den danske Regerings Side. De udleverede blev indsat, dels i den tyske Afdeling paa Vestre Fængsel, dels i Kastellets smaa, mørke og usunde Fangehuller, hvor de holdes komplet afsondret fra Omverdenen og ikke har Forbindelse med deres Familie, som ikke kender deres videre Skæbne.

ER DET GIDSLER, MAN HAR TAGET ? Der har ikke kunnet rejses nogen konkret Anklage mod de Fængslede, og der er ikke ved Husundersøgelserne fundet noget Materiale, som kunde begrunde en saadan Anklage. De Fængslede er enten Fagforeningsledere, der har røgtet deres Hverv godt, eller Fagforeningsmedlemmer, som paa Generalforsamlinger har taget til Orde mod Prisstigningerne og mod Sociallovsforringelserne, eller Intellektuelle, som i "Fædrelandet" var stemplet som "farlige Kommunister" - eller endelig Paarørende til ledende Kommunister, som paa trods af Politiet og Tyskerne har formaaet at holde sig paa fri Fod.

Formaalet synes saaledes i Almindelighed at være: at lamme den nationale danske Bevægelse mod Tyskerne og Nazismen - at ramme Kommunistisk Parti - at paralysere Fagbevægelsen - og at tage Gidsler ! Anderledes kan det ikke forstaas.

HORSERØDLEJREN GENAABNET. For at skaffe Plads i Fængslerne til de mange ny Arresterede blev Koncentrationslejren i Horserød paany taget i Brug. Et lille Hundrede tidligere internerede Kommunister blev overført til den. Man tilbageholdt dog paa Vestre Fængsel bl.a. Medlemmerne af det Udvalg, der hidtil paa de Interneredes Vegne har ført alle Forhandlinger med Myndighederne. De Internerede skulde berøves deres Tillidsmænd ! Samtidig blev Lejrens Reglement skærpet til det hidtil ukendte.

OG SCAVENIUS MELDER "STATUS QUO". Samtidig oplyses det, at Minister Scavenius har været paa Besøg i Berlin og forklarer, at det er lykkedes ham at skabe en Afspænding, saaledes at

"status quo" bevares og Tyskernes grove Krav trækkes tilbage. - Hvorledes dette skal forstaas, ser man af disse mange Fængslinger af uskyldige Mennesker, af Udleveringerne til Gestapo, af Gidsel-Systemets Indførelse og af den Omstændighed, at Frikorps-Nazisterne samtidig ustraffet kan faa Lov at begaa deres uhyrlige Voldsgerninger, Skyderier og bestialske Mord paa fredelige Danskere. Kapelvejsmorderen er ikke i Fængsel !

Vi appellerer til det danske Folk !

Hvis ikke Regeringen straks tvinges til at indstille sin skændige Metode at praktisere "dansk Justits" paa, kan ingen ærlig Dansker vide sig sikker. Folket som Helhed maa værne sine Forkæmpere og gøre Regeringen begribeligt, at dette taales ikke. De Fængslede maa kræves frigivet.

Fagforeningerne maa, saavel for de fængslede Kollegers som for Fagbevægelsens egen Skyld værne sine Tillidsmænd og Medlemmer mod Forfølgelserne.

De Fængsledes Familier maa ikke alene savne deres Kære, men lider i mange Tilfælde direkte Nød, fordi Forsørgerne nu er i Fængsel. Hjælp dem!

Hjælp og beskyt alle, der jages af Politiet og Gestapo fordi de er aktive Danske ! Understøt paa enhver Maade den nationale Kamp for Danmarks Frihed !

Formentlig tror Myndighederne, at de gennem Fængslingerne kan lamme det antityske Arbejde i Danmark. Og Politiet og Tyskerne anser aabenbart Kommunisterne for at være den tyske Besættelses farligste Modstandere, siden de fortrinsvis fængsler Kommunister. Vi kan dog garantere, at vor Kamp for Danmarks Frihed ikke standses eller svækkes af den Grund, tværtimod. Og vi stoler paa forøget Støtte til denne Kamp fra alle ærlige Danske. Det gamle Ord har atter Gyldighed: For de Gamle, der faldt, har vi ny overalt. De vil møde, saasnart der bliver kaldt!

4. November 1942 DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI

1917 • 7. November • 1942

Sovjetunionens Kamp mod Hitlers Hære er hele Europas Frihedskamp mod Nazismen

Den 7. November 1942 er 25-Aarsdagen for den store russiske Revolution, gennem hvilke det russiske Riges Folk gjorde endeligt op med zaristisk Undertrykkelse og kapitalistisk Misregimente, og selv overtog hele den politiske og økonomiske Magt i det store Land for paa socialistisk Grundlag — med alle Produktionsmidler og Rigdomme som Samfundets Fælleseje — at bygge sin Verden op. Den 7. November 1917 indledtes en ny Epoke i Menneskehedens Historie, og da Borgerkrigens og Interventionskrigens ødelæggende Aar var forbi, og det russisse Folk stod som sejrrig Magthaver i sit eget Land, tog det med Arbejdsvilje, Offermod og Begejstring fat paa Opbygningen af det arbejdende Folks socialistiske Statssamfund i Rusland — Sovjetunionen.

Men det fredelige Opbygningsarbejde blev afbrudt. Sovjetfolket skulde ikke faa Lov at fejre sin 25-Aarsdag i Fred. Det blev overfaldet af Europas fascistiske Magter under Tysklands Førerskab og maa paa 25-Aarsdagen med Vaaben i Haand forsvare sit Land, sit socialistiske Samfund og sin Fremtid i alle Tiders haardeste, største og blodigste Krig mod alle Tiders mest velrustede, rovgriske og folkefjendske Krigsherre, Hitler, og hans fascistiske Forbundsfæller og Vasaller.

Sovjets heltemodige Forsvarskamp

Skønt Hitler raader over en Magtkombination i Europa, som baade hvad Folketal og hvad industrielle Muligheder angaar er større og stærkere end Sovjetunionen,

— skønt Fascistmagterne yderligere gennem Undertrykkelse af praktisk talt hele Europa har skaffet sig Raadighed over dettes Industri, Raastoffer, Levnedsmidler og Arbejdskraft,

— skønt Hitler kun har en Front at kæmpe paa i Europa og skønt Sovjetunionen nu paa syttende Maaned er alene om at modstaa den forenede, vanvittige Anstorm af Fascismens frygtelige militariserede Mordmaskine,

— skønt en stor Del af Sovjetunionens Forsvarsmagt holdes bundet gennem den stadige Trusel fra Hitlers Forbundsfælle i Østasien, Japan,

— skønt Sovjetunionen kun har haft 15 Aar efter Interventionskrigenes og Genopbygningsaarenes Afslutning til at forvandle det forhistoriske, feudale russiske Rige til en moderne Industri-

stat og har maattet gøre dette ved egen Kraft og under den kapitalistiske Omverdens Sabotage og Modstand, og

— skønt Sovjetunionen under de sytten Maaneders skaanselsløs Krig har mistet Landomraader, Industridistrikter og Folketal i et Omfang' som vilde have faaet enhver anden Stat til at bryde sammen og kapitulere. —

er Sovjetfolkets Modstandskraft og Modstandsvilje ubrudt. Under de mest uhørte Vanskeligheder og Ofre fortsættes Kampen uden Vakien, uden Tanke for at give op, men med fast Vilje til at slaa igen og igen indtil Fascisternes Krigsmagt er brudt, deres Tyranni er knust og alle Sovjetunionens Lande paany er befriet for Hitlers Horder.

Hvad er Forklaringen paa dette?

Hvorledes er det muligt, at Hitlers Militærmaskine, som indtil da var gaaet fra Triumf til Triumf, ikke kunde faa Bugt med Modstanden i Sovjetunionen? Hvor kan det være, at mens Frankrig bukkede under og brød sammen paa godt en Maaned, saa kæmper Sovjetunionen nu efter halvandet Aars Forløb mere sejgt og kraftigt end nogensinde? Hvad er Aarsagen til, at Sovjetunionen — ene af alle de Lande, Hitler angreb — formaaede at levere ham den totale Krig med alle dens frygtelige Anstrengelser, Ofre og Lidelser og stadig kæmper med en Kraft, som gør det tydeligt, at denne Krig kun kan ende med eet: Hitlers Nederlag? Hvorfor var Sovjetunionen i Stand til at standse Hitlers Sejrstog og tilføje hans Hære saadanne Slag, at det indvarsler Nazismens totale Sammenbrud?

FORDI Samfundssystemet i Sovtetunionen er det naturlige og rigtige: det socialistiske Samfundssystem, hvor Produktionsmidlerne er Samfundets Fælleseje, og hvor Produktionen ikke foregaar ud fra noget Hensyn til kapitalistisk Profit, men ud fra Hensynet til hele Samfundet. Derfor har det været muligt i den korte Aarrække, der er gaaet, at forvandle Europas mest tilbagestaaende Land til en moderne Industristat med et ydedygtigt Landbrug og et tilstrækkeligt udbygget Samfærdselsnet.

En evindelig Strøm af uhyrlige Løgne er gennem Aarenes Løb fortalt om Sovjetunionens økonomiske System, hvis Umuighed og Sammenbrud ustandselig blev proklameret. Nu har Sovjetunionens Styrke, Produktionevne og Modstandskraft under Krigen leveret det praktiske Bevis for, hvad saadanne Paastande var værd.

FORDI Sovjetunionen ikke nærede Illusioner med Hensyn til Fredens Bevarelse, saalænge Nazismen herskede i Tyskland og Fascismen i Italien, Derfor udbyggede Sovjetunionen I Tide sit militære Forsvar og staalsatte sig til at møde Angrebet.

Ubehersket har man gennem Aarene søgt at lægge Sovjetunionen for Had, netop fordi den gennem Udbygning af den røde Hær og Flaade og gennem Opbygning af et slagkraftigt Luftvaaben, saavel som gennem hele Folkets Bevæbning og Uddannelse med Forsvar for Øje, beredte sig til at møde Facismens totale Angrebskrig med det totale Forsvar. Nu kan enhver se, hvor rigtigt Sovjetunionen handlede paa dette Omraade. Havde den røde Hær ikke eksisteret og haft sin umaadelige Styrke, vilde Hitler idag have været Verdens Herre. Folkenes Frihed vilde være kvalt for Generationer!

FORDI Folk og Regering i Sovjetunionen er eet! Folket ved, at det selv er Herre i sit eget Samfund og er besjælet af af en ubøjelig Vilje til at forsvare det, koste hvad det vil! Klassemodsætninger findes ikke i den klasseløse Sovjetunion, og et rodfæstet og udbygget Tillidsforhold mellem Folket og dets Regering forlener hele Systemet med en ubøjelig Styrke.

Mange hadefulde Løgne er i Aarenes Løb fortalt om Undertrykkelse og Ufrihed i Sovjetunionen, om hvorledes det russiske Folk kun ventede paa det Øjeblik, hvor det kunde afkaste Aaget. Nu gør Forsvarskrigens historiske Prøve det aabenlyst for Alverden, at den Slags Fortællinger var Løgne, thi kun et Folk, som er og som føler sig frit, kunde udstaa saa forfærdelige Prøvelser, som disse halvandet Aars Krig har bragt over det russiske, og dog bevare sin Moral og sin fædrelandske Forsvarsvilje ubrudt. Dette er ogsaa Forklaringen paa de russiske Partisaners heltemodige Kampe i Facisternes Bagland og paa de russiske Soldaters eksempelløse Tapperhed, som Facisterne dagligt beklager sig bittert over.

FORDI man i Sovjetunionen i Tide gjorde op med Hitlers Agenter og rensede ud i det, men kalder for „5 Kolonne", og som ikke mindst i Frankrig var Skyld i Sammenbrud og Kapitulation.

De offentlige Processer mod Hitlers trotskistiske Agenter i Sovjetunionen blev herhjemme benyttet til fornyet Bagvaskelse mod Sovjetunionen. Nu kan enhver se, at det var en højst fornøden Udrensningsproces, som var en af Betingelserne for en resultatrig Forsvarskamp mod Fascisthærene.

FORDI det russiske Folk fører sin Kamp under Sovjetunionens kommunistiske Partis og Stalins Førerskab. Fordi hele Sovjetfolket og den røde Hær er fyldt af den bolsjevikiske Kampaand, som aldrig kan knækkes eller demoraliseres, uanset, hvor store Opgaverne eller hvor svære Prøvelserne end bliver.

Dette er ogsaa Forklaringen paa, at Kampen mod Hitler-Tropperne føres videre, ogsaa i de russiske Omraader, der forlængst er besat af Fascisterne. Og som de kommunistiske Partisaner i Ukraine bekæmper Fjenden, saaledes staar Kommunisterne i alle Europas besatte Lande forrest i Kampen mod den tyske Nazisme og dens Besættelseshær, organiserer Modstanden og Frihedskamen og frygtes, hades og forfølges derfor mere end nogen anden af Nazismen og Gestapo.

Sovjetunionen kæmper for Europas Frihed

Sovjetfolket fører sin Kamp mod Hitler og hans fascistiske Forbundsfæller for sin egen Skyld, for sin egen Frihed, for sit eget Fædrelands Uafhængighed, og det vil sejre i denne Kamp.

Men Sovjetfolkets heltemodige Kamp er tillige Kampen for at knuse den blodbesudlede, menneskefjendske Fascisme, Kampen for hele Europas Frihed, Kampen for Menneskehedens frie Fremtid!

Skulde det lykkes Hitler et besejre Sovjetunionen, da vilde Nazismens og Barbariets mørke Nat for lange Tider indhylle Europa, hvis Folk vilde blive gjort til Trælle under de tyske Nazister, mens Ufred og Usikkerhed vilde raade i hele Verden. Hitlers Nederlag vil aabne Frihedens Porte for de undertrykte og forpinte europæiske Folk, atter gøre dem til Herrer i eget Land og give Verden Fred og dermed Mulighed for en lykkelig og fri Fremtid.

Grunden til Hitlers Nederlag er lagt af Sovjetunionens røde Hær gennem 17 Maaneders heltemodig Forsvarskamp, som blodtappede de fascistiske Hære. Et forenet Fremstød mod Hitler-Tyskland fra alle de allierede Magter med Oprettelsen af Europas anden Front vil give Hitler Dødsstødet. Dette er Situationen idag paa Sovjetunionens 25-Aarsdag.

Det vil sige, at Sovjetunionens Kamp ikke blot er Rusiands Kamp, Englands Kamp, Tjekoslovakiets, Hollands eller Norges Kamp — men den er ogsaa Danmarks Kamp. Ogsaa v o r Skæbne afgøres paa de blodige Slagmarker i Øst. Hvert Nederlag, den røde Hær tilføjer Hitler, bringer den Dag nærmere, da vi kan forjage de tyske Besættelsestropper fra vort Land og i Frihed bygge op, hvad Besættelsen har ødelagt.

Derfor hilser vi Sovjetunionen

Derfor sender vi i Dag paa det russiske Folks Nationaldag, den 7. November vore varmeste og mest begejstrede Hilsener til Sovjetunionen og Sovjetfolket.

Vi hilser Sovjetfolket, som gennem slidsomt Opbygningsarbejde omkalfatrede det russiske Samfund for at gøre det til et socialistisk Mønstersamfund og som viste Alverden, hvorledes man slaas for det man har kært, naar det angribes af Menneskeheden Fjender.

Vi hilser den røde Hærs og Partisanernes utallige Helte og vore Hjerter banker i Begejstring for Leningrads, Moskvas og Stalingrads tapre Forsvarere, som har ydet det umulige i Kampen mod Hitlers motoriserede Mord- og Ødelæggelsesmaskine. Som har vist at Fascismen kan besejres!

Vi sender vor Hilsen til Sovjetregeringen med Kammerat Stalin i Spidsen og til det russiske Folks Fører, den socialistiske Opbygnings og det socialistiske Forsvars Organisator, Sovetunionens Bolsjevistiske Parti.

Vi lover jer, russiske Kammerater i Kampen mod Hitler, at vi skal lære af jeres Eksempel, at det danske Folk med Kraft skal slutte op i Europas Frihedskamp mod Nazismen, som I fører an i, og at vi skal gøre vort for at denne Kamp snart kan ende med Sejr, saa Folkene i broderligt Samarbejde kan bygge Fredens Verden op!

7. November 1942.

Danmarks kommunistiske Parti

SÆRNUMMER

Læs det - og giv videre !

LAND og FOLK

POLITISKE MAANEDSBREVE

Udsendt af Danmarks kommunistiske Parti

Scavenius-Regeringen betyder Forarmelse og Udsultning af det danske folk!

Forstærk Kampen for Danmarks nationale Selvstændighed !

Den sidste Tids Spænding mellem Danmark og Tyskland har nu faaet sin foreløbige Afslutning ved Udnævnelsen af Regeringen Scavenius.

Med alvorlig Beklagelse konstaterer det danske Folk, at Kongemagt, Regering og Rigsdag igen har bøjet sig for Nazi-Tysklands egenmægtige Indblanding i indre danske Forhold skønt Erfaringen viser, at enhver Indrømmelse til de tyske Magthavere kun er Indledningen til nye Krav. Hellere havde Folket set, at Regering og Rigsdag dennegang fast og bestemt havde afvist de tyske Krav og ikke yderligere vanæret vort Lands Omdømme i den frie Verden - tilmed paa et Tidspunkt, hvor enhver kan se, at Befrielsens Time er ved at oprinde. Istedet har man efter tysk Ønske overdraget Regeringsmagten til en Person, hvis hidtidige tyskvenlige Virksomhed er almindelig berygtet og forhadt i hele Befolkningen.

Scavenius' Generalieblad

Som Udenrigsminister har Scavenius været Talsmand for en Politik, der i stedse højere Grad har betydet Danmarks Indordning under Tysklands politiske, økonomiske og militære Interesser i absolut Modsætning til Folkets Ønsker og Meninger.

Glemt er det ikke, at det var Scavenius, der sidste Sommer søgte gennemført en Mønt- og Toldunion mellem Danmark og Tyskland, der dog ikke blev til Virkelighed, fordi hans daværende Ministerkolleger modsatte sig dette. Det er heller ikke glemt, at det er samme Scavenius, der først og fremmest bærer Ansvaret for Danmarks Tilslutning til Anti-Komintern-Pagten. Samtidig har han ved at ensrette Pressen, afskedige Redaktører, forbyde en Række Bøger og ansætte nazi-inficerede Personer i Udenrigsministeriets Kontorer søgt yderligere at gaa de tyske Magthaveres Ærinde.

Yderlig tysk Undertrykkelse af Danmark er Scavenius' Program

Hvilke Følger hans Udnævnelse til Statsminister vil faa for vort Land og Folk, kan der derfor ingen Tvivl være om. Det er ikke alene hans tidligere Gerninger et Varsel om. Det ses ogsaa i hans Valg af Ministre. For betegnende nok hører blandt de afgaaede Ministre Buhl, Fibiger og Knud Kristensen til dem, der var mest standhaftige Modstandere af Tilslutningen til Anti-Komintern-Pagten. Til gengæld forbliver Pagtens Tilhængere, Gunnar Larsen, Thune Jacobsen og Kjærbøl som Medlemmer af Regeringen.

Men hvad vi kan vente os fremgaar endnu tydeligere af den ny Regerings-Erklæring, der med Hensyn til Forpligtelser og Underdanighed overfor Tyskland gaar endnu videre end nogen tidligere Regerings-Erklæring.

I den tilslutter man sig uforbeholdent Ideen om "det europæiske

Skæbnefællesskab" - dvs. de smaa Stater underkastet det tyske Herrefolks Magt og Vilkaarlighed. Man tilbyder underdanigt Danmarks Medvirken ved Genopbygningen af Hitlers "nye Europa" - dvs. et Europa, der bygger paa Koncentrationslejre, Raceforfølgelse, social og national Undertrykkelse. Samtidig lover man at forhindre, at der møder de tyske Besættelsestropper her i Landet den mindste Vanskelighed og bebuder den skarpeste Kamp imod Kommunisterne - og med Kommunisterne menes alle Danske, der i Dag kæmper for vort Lands nationale Frihed.

Det sidste Løfte har man allerede gjort Skridt til at opfylde ved den seneste Tids Massearrestationer og ved Gennemførelsen af Bemyndigelsesloven, der udenom Rigsdagen giver Regering og Justitsminister Fuldmagt til at iværksætte Undtagelsesforanstaltninger og idømme vilkaarlige Straffe for at "sikre Ro og Orden i Landet" - dvs. Ro og Orden for Tyskerne til deres Undertrykkelse og Udplyndring af vort Land.

Skærpelse af vore sociale og retsmæssige Forhold

Scavenius-Regeringen betyder saaledes en Styrkelse af den tysk-venlige Fløj i dansk Politik, og Resultatet heraf vil i den kommende Tid vise sig gennem mere Imødekommenhed overfor de tyske Krav.

Det vil først og fremmest betyde mere Mad og mere Arbejdskraft til Tyskland, kraftigere Forfølgelse og Undertrykkelse af den nationale Frihedskamp og Lovgivning mod Jøderne. Resultatet vil blive mindre Rationer, Skærpelse af vore sociale og retsmæssige Forhold samtidig med at Regeringen gradvis vil søge at indlemme vort Land i det stortyske Rige.

Desuden er den gennemførte Bemyndigelseslov og selve Regeringens Sammensætning et alvorligt Attentat paa vort Folkestyre og Demokrati. Gennem Bemyndigelsesloven sættes ligesom ved den saakaldte "Kommunistlov" Rigsdagen ud af Spil, mens Justitsminister og Regering faar Hals- og Haandsret til at gennemføre Undtagelsestilstande og idømme Straffe. Ved at erstatte aktive Politikere med Folk udenfor Partier og Rigsdag, frataages Folket og dets Repræsentanter enhver virkelig Indflydelse paa Regeringens praktiske Virksomhed.

Forstærk Kampen for Danmarks Frihed !

Det danske Folk billiger ikke denne Regeringsændring og den Udvikling, som vil blive Følgen heraf. Det vil som hidtil, uanset alle Trusler, fortsætte Kampen for Bevarelsen af vort Folkestyre og vort Lands Selvstændighed, og modsætte sig en Politik, der fører til nye Indrømmelser og til yderlig Undertrykkelse. Denne Modstandsvilje i det danske Folk har hidtil forhindret Tyskerne i at faa gennemført alle deres Krav og forhindret et Clausen-Regime i vort Land. Dette viser, at Kampen kan nytte og kan give Resultater. Derfor gælder det om i den kommende Tid at styrke vor nationale Frihedskamp og med alle Midler modsætte sig yderligere Indrømmelser til Tyskerne, beskytte og hjælpe dem, der paa Grund af deres Kamp for Danmarks Frihed jages af det danske og tyske Politi, og aktivt hjælpe med til, at den Befrielseskrig, som Sovjet-Unionen, England og USA fører, snarest vil resultere i Tilintetgørelse af det nazityske Voldsherredømme og gengive vort Land og Folk dets Frihed.

Den 14. November 1942 DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI

Land og Folk

Politiske Maanedsbreve

Nr. 22 — — Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti — — Afsluttet d. 21. November 1942

Aksel Larsen og Hundreder andre gode Danskere arresteret!

Regering og Rigsdag har Ansvaret for de arresteredes Skæbne.

Med Dannelsen af Ministeriet Scavenius er Danmark traadt ind i en ny Fase under den tyske Besættelse. Det synes nu ganske klart, hvilke Maal Tyskerne ønskede at naa gennem den Nervekrig der hensatte Landet i en politisk Krise i mere end en Maaned.

For det første: Skaanselsløs Undertrykkelse af enhver Kamp eller Opposition mod den tyske Besættelse, den europæiske „Nyordning" og den nazistiske Livsanskuelse, alt det som Tyskerne overalt i det undertrykte Europa med sædvanligt Demagogi har betegnet som „Kampen mod Kommunismen". Omsat i Praksis betyder det reelt for os Danske: skaanselsløs Undertrykkelse af enhver Kamp for Danmarks Frihed og Selvstændighed.

For det andet: Forøget Udplyndring af Danmarks Resourcer, det være sig Levnedsmidler, Arbejdskraft eller industriel Produktionskapacitet.

Staaende overfor en fjerde Krigsvinter med Initiativet glidende mere og mere over i de allierede Nationers Hænder, med betydelig svækket militær Slagkraft, med voksende Aktivitet fra de undertrykte Nationers Side, med en begyndende Gæring i den tyske Hjemmefront og med Løfterne om at i hvert Fald det tyske Folk ikke skulde komme til at sulte, søger Nazilederne nu at løse Problemerne ved yderligere Drejning af Tommelskruerne paa undertrykte Folk og ved at presse den sidste Draabe af Citronen i de besatte Lande.

To Veje kunde Tyskland vælge for at naa sit Maal i Danmark: enten de aabne norske Tilstande, der vilde have udløst en Storm af Harme og Forbitrelse og Modstand hos hele det danske Folk, eller ogsaa en lydig Lakaj-Regering, der vilde være villig til at gaa Magthavernes Ærinde. Man valgte den sidste Udvej i Haabet om derved at kunde vildføre det danske Folk og undgaa den aabne Modstand, der i saa betydelig Grad vilde kunne hindre den hæmningsløse Udplyndring.

Tyskerne har i første Omgang vundet Spillet. Om Ministeriet Buhl eller i hvert Fald Rigsdagen havde haft Vilje dertil, kunde Tyskerne være tvunget til at bekende Kulør, saa hele deres forløjede Ikke-Indblaningspolitik havde været afsløret. I Stedet har man ydet sin Hjælp til, at Tyskerne naaede deres Maal under „legale" Former paa en saadan Maade, at de nu i Landet herskende Tilstande i vid Udstrækning er blevet tilsløret for Folket.

Det er rigtigt, at vi er blevet skaanet for en dansk uisling-Regering og aabne norske Tilstande. Men det danske Folk skal vide - og det er paa Tide at det forstaar i sin hele og fulde Betydning - at der gennem Danmark gaar ən Terror-Bølge, som ikke staar tilbage for de norske Rædsler med Undtagelse af, Standrettene endnu ikke er traadt i Funktion.

Gennem de sidste Uger er Hundredvis af Danske - Fagforeningsledere, Politikere, Intellektuelle, Arbejdere - tilhørende forskellige politiske Anskuelser, men fortrinsvis de, der paa et eller andet Tidspunkt har har haft Forbindelse med det kommunistiske Parti blevet arresteret, har været pint i døgnlange Forhør, kastet i Fængsel eller Koncentrationslejre eller simpelthen overgivet til de tyske Gestapoers naadeløse Behandling. Blandt disse sidste befinder sig ogsaa det kommunistiske Parti Formand, Folkethingsmand Aksel Larsen. Paa Vester Fængsel har allerede i halvandet Aar siddet en anden Folkethingsmand, nemlig „Arbejder-Bladets" tidligere Redaktør, Martin Nielsen, og Borgerrepræsentant Johannes Hansen. Forfatteren Hans Kirk og en lang Række af Byraads medlemmer og Fagforeningsledere.

Det er Løgn, naar det paastaas, at der i Landet bestaar dansk Lov og Ret. Juridisk eksisterer der i Danmark aabne norske Tilstande. Enhver Dansker er i Øjeblikket udsat for den mest kyniske Vilkaarlighed. Uden Skygge af Bevis, uden Forhør og Dom, udelukkende paa Mistanke eller paa Angivelse af nazistiske Landsforrædere berøves gode danske Patrioter Friheden.

Regering og Rigsdag har troet at kunne vaske denne Skamplet af sig ved at bilde Folket ind, at det drejede sig om Uskadeliggørelsen af en Haandfuld Kommunister. Nej, det drejer sig ikke om Kommunister alene, det drejer sig om enhver, der ikke vil bøje Hovedet for Nazismens Undertrykkelse. La Cour og Peter de Hemmer Gudme er saa sandelige ikke Kommunister- Men iøvrigt: den der har tilkæmpet sig en ærlig kommunistisk Livsanskuelse har vel ogsaa Krav paa at blive behandlet som et Menneske, maa vel staa under Grundlovens Beskyttelse, som enhver anden dansk Borger.

Men endelig er der een Ting som vi føler os fuldt og fast overbevist om: det danske Folk ønsker ikke at bevare hverken en indbildt eller endog reel Rest af Medbestemmelsesret paa Bekostning af en naadesløs Menneskejagt, Vi har Tusinder af Beviser for det danske Folk Samhørighed og Solidaritet i dets Befrielseskamp, en Solidaritet, en Hjælpsomhed, et Samarbejde, der gaar paa tværs af alle politiske og religiøse og Klassemæssige Forskelle.

Det er paa Tide at hele det danske Folk rejser sig som een Mand og raaber: Stop med Menneskejagten. Vi vil ikke tolere at dansk Kultur og Retsopfattelse besudles med denne Skamplet.

Men det skal ikke glemmes at Thune Jacobsen har faaet sin Kommunistlov, der giver Ret til Arrestationer uden Forhør og Dom, der har indført Koncentrationslejrene i Danmark af den danske Rigsdag. Det skal heller ikke glemmes, at den samme danske Rigsdag gav Scavenius den diktatoriske Undtagelseslov. Ogsaa denne Rigsdag har et Ansvar der skal staas til Regnskab for. Ubegribeligt at der ikke i denne Rigsdag, der kalder sig dansk, findes een eneste Mand der har Mod og Ærlighed og Stolthed nok til at hæve sin Røst i en flammende Protest. Een om hvem det engang maatte kunne siges: „Han vedblev at tale Dansk".

Til hvert eneste Medlem af de danske Regeringer under Besættelsen og til hvert eneste Medlem af Rigsdagens to Ting, til alle danske Myndigheder, for øverste Instans til laveste Grad ønsker vi een Gang for alle at sige: Ansvaret er Jeres! Det har ikke manglet paa Advarsler. Hvis der saameget som krummes et Haar paa Aksel Larsen eller nogen af de øvrige arresterede, da vil I blive krævet til Regnskab derfor. Vi gør Jer ansvarlige for, at disse Mennesker, som ulovligt er revet bort fra Hjem og Arbejde, ikke lider Skade eller Overlast, at deres Familier ikke lider Nød og deres Hjem ikke gaar til Grunde.

Der kommer en Dag efter denne og den er ikke saa fjern — hvor Regnskabet for disse Aars landsforrædderiske Gemenheder skal gøres op. Og da vil hver eneste af Jer personlig komme til at staa til Regnskab, for det der nu sker Thi den Dag, da det paany er Danskere, der taler og hand-

Scavenius-Regeringen

Den 9. November fik vi en ny Regering. Den var ikke nogen indrepolitisk Nødvendighed. Det var de samme Tyskere, der har „lovet" ikke at blande sig i vore indre Anliggender, der gennemtvang den.

Tyskerne forlangte ikke alene en ny Statsminister, men havde ogsaa formuleret Betingelserne for en ny Regering. De lød:

1. En Regering, der har Tyskernes Tillid.
2. Rigsdagens samarbejdende Partier maa være repræsenteret, men ikke i Flertal.
3. Regering med Medlemmer, der er sympatisk indstillet overfor Nazismen.
4. En uparlementarisk Ledelse.
5. Fuldmagt fra Rigsdagen til Regeringen i udenrigsministerielle og justitsministerielle Anliggender.

Disse var kort og godt Betingelserne, hvorunder den nye Regering dannedes. Dette er Resultatet af den stadig større Eftergivenhed, der avler stadig nye og større Krav. Ingensinde tidligere har vi staaet overfor saa skamløse Indgreb i vore Forhold og det er ubegribeligt, at Kongemagt og Rigsdag bøjede sig. Denne Underkastelse er et Syvmileskridt paa Vejen mod Rigsdagens fuldstændige Tilsidesættelse. Det harmer og oprører enhver ærlig Dansker, at Undertrykkerne saaledes kan smykke sig med vore forfatningsmæssige Instandsers Godkendelse af vor Forsmædelse. Hundredefold værdigere havde det været om Tyskernes Krav blankt var blevet afvist.

At Scavenius var Fortaler og Anbefaler for Underkastelsen og nu optræder som Statsminister var ikke mere end ventet. Hans Tjenstvrighed overfor Tyskerne synes ikke at kende nogen Grænser. Allerede i 1940 søgte han gennemført en Told- og Møntunion med Tyskland, han var svoren Tilhænger af Tilslutningen til Antikomintern-Pagten og han alene har Ansvaret for en Række Indgreb overfor Pressen og Forfattere i Tyskernes Interesse.

Overraskende er det derimod, at Formanden for D. s. F., Laurits Hansen, findes i dette Selskab. Paa et Tidspunkt, hvor Partiformanden, Alsing Andersen, og Buhl kasseres og Socialdemokratiet berøves Føringen af Regeringen, kommer denne Fagbevægelsens Førstemand og byder sig til, mens andre med mere Ære i Livet betakker sig. Har han kvalificeret sig til denne Post ved sin Medvirken til Fængsling og Internering af Fagforeningsfolk og Kommunister? Opfylder han de 3 første Punkter i Tyskernes Betingelser: at have Tyskernes Tillid, at være en Mand udenfor Politikernes Kreds og at være sympatisk indstillet overfor Nazismen? Det kan ialfald daarligt tænkes, at han paa det givne Grundlag mener som Minister at kunne virke mere positivt for Lønningernes Forhøjelse.

Han og Scavenius samt de øvrige Ministre har gennem Regeringserklæringen vist, at de vil gaa endnu videre end nogen tidligere Regering med Hensyn til Forpligtelser og Underdanighed overfor Tyskerne. Jo mere Mad og jo mere Arbejdskraft man har lovet Tyskerne, jo større Vanskeligheder taarner der sig op for en Forbedring af Arbejdernes Forhold. Bag Ordene om „europæisk Skæbnefællesskab" „genopbygning af Europa", „Indskriden mod Sabotage og anden Virksomhed, der direkte eller indirekte er vendt mod Tyskerne" og „Bekæmpelse af Kommunismen" skjuler sig Bebudelse af nye Savn og Trusler mod enhver, der ikke bøjer sig for den tyskvenlige Politik. Det er mindre Mad, men Udvidelse af Fængsler og Koncentrationslejre, der stilles i Udsigt for det danske Folk. Den justitsministerielle Bemyndigelseslov vises tilfulde, hvor vidt Regeringen er parat til at gaa for at tækkes den tyske Nazisme.

Rigsdagens Underkastelse og Udnævnelsen af Scavenius-Regeringen betyder imidlertid ikke at det danske Folk er blevet mere nazistisk. Det ønsker fortsat et selvstændigt Danmark og er parat til at yde standhaftig Modstand mod tysk Overhøjhed, Skæbnefællesskab m. v. Den nye Regering betyder, at den tyskvenlige Fløj i dansk Politik har indtaget bedre Positioner. I sig selv er dette farligt, men det opfordrer kun til at det danske Folk forstærker Kampen mod Nazisme og Ensretning. Det danske Folk har kun een Vej at gaa: Modstandens Vej! Det er den eneste Vej til Frihed og Selvstændighed.

Ingen, ejheller Scavenius Regeringen, formaar at spærre denne Vej. De kan højst paaføre Landsmænd Besværligheder og Trængsler og sætte en Plet paa vor nationale Ære ved saa villigt at gaa Undertrykkerne til Haande, men herfor vil de paa Frihedens Dag komme til at staa til Regnskab. Intet skal blive glemt.

Men det danske Folks Vilje til Modstand vil som hidtil komme til Udtryk i alle statslige og kommunale Organer, Foreninger, Virksomheder og Arbejdspladser. Herfra vil Modstanden fortsættes og forstærkes.

Vi vil ikke være med til ved Passivtet yderligere at stramme Lænkerne om vort Folk og styrke den tyske Krigsmaskine, men tværtimod i Overensstemmelse med de øvrige undertrykte Folk og sammen med Sovjetunionen og dens Allierede gennem Modstand paa alle Omraader og under alle Former tilkæmpe os Friheden og genvinde Muligheden for, at det danske Folk selv kan foreskrive Betingelserne for sin Regering

---

ler paa Danmarks Vegne da vil ingen være i Tvivl om, hvorledes Ansvaret skal fordeles.

Til hele det danske Folk, men i Særdeleshed til Arbejderklassen, der gennem sit Herredømme over Produktionen besidder en saa uhyre Magt, raaber vi ot: Vagt i Gevær: Tolerer ikke flere Overgreb. Organiser Modstanden. Forbered jer paa Strejkens Vaaben, det som kuuste Lavals Tvangsudskrivninger i Frankrig. Rejs Diskussionen paa Arbejdspladserne. Sejren kan vindes, naar den forberedes.

Med Vold kan man uskadeliggøre den enkelte. Men det kommunistiske Parti og det danske Folks Frihedskamp kan ikke knuses. Undertrykkerne skal faa at føle, at for hver Mand der faldt, staar der nye Hundreder parat.

Oprørende Behandling af de arresterede

Paa Vestre Fængsel i København, hvortil de arresterede fra Københavns saavel som fra Provinsen føres, er Forholdende af en fuldkommen oprørende Karakter.

Naar de arresterede stilles for Dommer Arthur Andersen nøjes han med at konstatere deres Identitet og eventuelle Medlemsskab i Kommunistisk Parti. Om de har begaaet noget ulovligt interesserer ham ikke.

Paa Politigaarden beklager Overbetjente og Betjente sig over, at man ikke længere kan modtage de virkelige Forbrydere, da Personalet og Lokalerne er overbelastet med internerede, som ingen ved, hvad man skal stille op med og hvis Forseelser ingen kender.

Fangerne stuves sammen i smaa og kolde Celler. Om Aftenen smides en Madras ind at sove paa. Der er til Tider op til en Times Ventetid for at komme paa Toilettet. Kyndige Folk regner med at der i Øjeblikket sidder 1000 Fanger paa Vestre, mens der normalt kun er Plads til ca. 550, og saa har Tyskerne endda beslaglagt en stor Plads til deres særlige Afdeling.

Forplejningen er — eller var ialfald de første 14 Dage — under al Kritik. Natten til den 10. November blev 150 arresterede syge som Følge af fordærvet Kost. Derefter etableredes Middags Sultestrejke. Inspektøren undskyldte sig med, at Køkkenet for Tiden maa lave 3 Gange saa meget Middagsmad som det er beregnet til. Hvorfor nægter han saa ikke at modtage Fangerne.

At Fængselspersonalet under disse Forhold er overanstrengt er indlysende. Der er indkaldt Hjælpemandskab fra Nyborg, men det forslaar kun lidt. Fredag den 13. afholdt Fængselsbetjentene derfor ekstraordinær Generalforsamling for at tage Stilling til de uværdige og umenneskelige Forhold, formuleret som en skarp Protest til Fængselsdirektoratet.

Saaledes et Forholdene i den danske Afdeling. I den tyske, hvor bl. a. Aksel Larsen sidder, er de tifold værre. Døgnlange Forhør, hvor Nazisterne udfolder hele deres raa Brutalitet og anvender deres specielle Forhørsmetoder, veksler med Ophold i Straffeceller uden Vinduer og uden et eneste Møbel, kun med en Rist i Gulvet til at forrette sin Nødtørft i. Almindeligvis faar disse Fanger smidt en Madras ind om Aftenen, men dette er ikke altid Tilfældet. Dertil kommer, at mange kun faar halv Ration af den i Forvejen aldeles utilstrækkelige Fængselskost.

Udbred Kendskab til denne oprørende Behandling af ulovligt indespærrede Mennesker. Nagl Regeringen til dens Ansvar for saavel Indespærringen som Behandlingen. Styrk den Front, som inden længe skal gøre Regnskabet op med Undertrykkerne og deres danske Haandlangere.

Behold ikke

selv „Land og Folk"

giv det videre

saa snart du har læst det

Stalins Tale paa 25-Aarsdagen for Oktoberrevulitionen

Den 7. November var der forløbet 25 Aar, siden Arbejderne tog Magten i Sovjetunionen. Fra hele Verden gik den Dag Millioner af arbejdendes Tanker og Hilsner til det russiske Folk, som i Dag kæmper ikke alene for at forsvare den store Revolutions Resultater, men sammen med England, Amerika og Kina for hele Menneskehedens Befrielse for det nazistiske Barbari. I Moskva fejredes Mindedagen blandt andet med en stor Festlighed, hvor Kammerat Stalin talte. Vi gengiver nedenstaaende Talens Hovedpunkter:

Det sidste Aars Arbejde er forløbet i to Retninger, udtalte Stalin, dels den fredelige Opbygning og Styrkelsen af Baglandet, dels Kampen udadtil mod den tysk-facistiske Invasion.

Det fredelige Opbygningsarbejde er forløbet med Oprettelsen og Flytningen af Industrien, saavel den civile som Krigsindustrien, med Evakuering og Overflyttelse af Arbejdere, med Forøgelsen af de dyrkede Arealer, med at forbedre Krigsindustrien, at befæste Arbejderdiciplinen.

Det maa siges, at dette Arbeide var et meget vanskeligt organisatorisk Arbejde.

Det er lykkedes at mestre Vanskelighederne. Nu arbejder vor Industri, vore Kolchoser, vort Transportvæsen tilfredsstillende, og vor Krigsindustri arbejder stabilt og punktligt med Forsyningerne af Krigsmateriel til den røde Hær.

Vore Kolchoser forsyner ærligt og punktligt den røde Hær med Fødevarer og vor Industri med Raastoffer.

Man maa erkende, at der aldrig har været en saa nær Forbindelse mellem den røde Hær og Baglandet som nu. De, som ikke gør deres Borgerpligt bliver færre og færre, de, som gør deres Borgerpligt flere og flere.

Kampen for Sikring af Fronterne

„Aaret var samtidig et Aar i Kamp for Sikringen af vore Fronter. Krigen mod de tysk-facistiske Hære kan deles i to Perioder:

1) Vinterkampagnen, da den røde Hær slog de tysk-facistiske Røverhære tilbage og efter Slaget om Moskva gik til Offensiv og i Løbet af 4 Maaneder stedvis tilbagelagde mere end 400 km.

2) Sommerkampagnen, hvor de tyske Facister benyttede sig af, at der ikke fandtes en anden Front, rev Initiativet til sig og rykkede næsten 500 km frem i Løbet af 5 Maaneder.

Imidlertid viser den røde Hærs Resultater ved Rostov, Tula, Kaluga, Moskva, Tikvin, og Leningrad 1) at den røde Hær ikke alene kunde holde Stand mod de facistiske Hæres Stormløb, men ogsaa tilføje dem alvorlige Slag.

2) At der hos Facisterne findes saa store organiske Svagheder, at de kan føre til Sammenbrud.

Den anden Periode er kendetegnet ved et Omsving til Gunst for de tyske Facister. Deres Griben Initiativet, deres Gennembrud paa Frontens sydvestlige Del, hvorved de naaede frem til Voronesj, Stalingrad, Novorossisk, og Pjatigorsk.

Ved at benytte sig af, at der ikke fandtes nogen anden Front I Europa, samlede de alle eksisterende Reserver og dirigerede dem til et Afsnit af Fronten, det sydvestlige og opnaaede derved et betydeligt taktisk Resultat.

Imidlertid er de ikke mere saa stærke, at de kan sætte Offensiver i Gang i alle 3 Retninger, mod det sydlige, det nordlige og det centrale Afsnit samtidig saaledes som sidste Sommer, men de er stadig stærke nok til at aabne en Offensiv paa et enkelt Punkt.

Den udenlandske Presse, ogsaa den tyske, lader forstaa, at den tyske Hærs Fremtrængen til Grosny og Baku er Hovedmaalet. Dette er ikke Tilfældet. Olien er et af Offensivens Maal, men ikke dens Hovedmaal?

Det tyske Hovedmaal bestod i at omgaa Moskva, at afskære Moskva fra Ural og dernæst at støde frem til Baku. Hos en tysk Stabsofficer som toges til Fange, fandt man et Kort med Data, af dette Dokument fremgaar det, at det var Tyskernes strategiske Plan at være i Borisoglebsk 10. Juli, i Stalingrad 28. Juli, i Saratof 10. August, i Kuibyshef 16. August og i Baku 25. September. Dette Dokument bekræfter helt og holdent, at det var Hensigten at omgaa Moskva fra Øst og føre et Slag mod Moskva. mens Slaget mod Syd kun havde til Hensigt at trække Reserver fra Moskva og splitte vore Styrker.

Kort sagt: De tyske Planers Hovedmaal var at omringe Moskva, bringe den til Fald og slutte Krigen dette Aar. Sidste Aar troede de tyske Strateger at kunde tage Moskva ved et Frontalangreb og slutte Krigen. Med disse Illusioner trøstede de deres Soldater.

Efter at have brændt Fingrene i Slaget om Moskva ønskede de nu at omgaa Moskva og at slutte Krigen i Aar. Med disse Illusioner trøstede de deres fordummede Soldater.

Men disse Beregninger slog fejl.

Ved at jage to Harer paa en Gang, nemlig ved baade at vilde omgaa Moskva og naa Olien, har de bragt sig selv i en vanskelig Situation.

Spørgsmaalet om den anden Front

Hvordan skal det forklares, at de tyske Facister i Aar var i Stand til at gribe Initiativet. Det kan kun forklares ved den Kendsgerning, at de og deres Forbundsfæller i Europa havde Mulighed for at samle alle frie Reserver og kaste dem mod Østfronten i en Retning, nemlig den sydvestlige Retning. Uden disse Reserver havde de ikke kunnet naa det Resultat, de har naaet.

Hvordan var det muligt at samle disse Reserver?

Det var muligt fordi Fraværelsen af den anden Front satte dem i Stand dertil uden Risiko for dem selv. Hovedaarsagen til deres betydelige taktiske Resultater skyldes altsaa først og fremmest, at Fraværelsen af den anden Front gjorde det muligt for dem at samle alle Tropper paa et snævert Omraade.

Lad os antage at den anden Front havde været der, som i den første Verdenskrig, og at den anden Front havde bundet 60 tyske og 20 af Forbundsstaternes Divisioner i Vest. Det er ikke svært at se, at deres Situation saa havde været jammerlig, og at det havde været Begyndelsen til de tyskfascistiske Troppers Endeligt. Saa havde den røde Hær ikke staaet, hvor den nu staar, men et Sted omkring Pskof, Minsk. Zitomir og Odessa, og den tysk-fascistiske Arme havde allerede i denne Sommer staaet foran Katastrofen.

Lad os betragte den anden Front fra et historisk Synspunkt. I den første Verdenskrig kæmpede Tyskland i Vest mod England-Frankrig, i Øst mod Rusland. Der eksisterede altsaa en anden Front. Dengang var der kun 85 tyske, 37 østrig-ungarske, 2 bulgarske og 3 tyrkiske Divisioner paa Østfronten, Resten holdt Fronten mod Vest og laa i Garnision i de okkuperede Dele af Europa.

Hvordan er nu Situationen i den anden Verdenskrig, lad os sige i September i Aar.

Situationen er den, at af 266 tyske Divisioner nu er ikke mindre end 179 paa vor Front, dertil kommer 29 rumænske, 15 finske, 10 italienske, 13 ungarske, 1 kroatisk og en spansk. 248 Divisioner kæmper altsaa nu mod os. Resten er i Garnisioner i de besatte Lande og en Del forer Kampen om Egypten i Afrika, hvorved der bindes 4 tyske og 11 italienske Divisioner.

I Stedet for 129 Divisioner har vi nu 248 Divisioner mod os. Og i Stedet for 85 tyske Divisioner i den sidste Verdenskrig, kæmper vi nu mod 179.

Deri ligger Aarsagen til den tyskfascistiske Armes Held i dette Aar.

— — —

Jeg tror, at intet andet Land og ingen anden Hær havde kunnet modstaa et saadant Stormløb fra den fascistiske Bande og dens Forbundsfæller. Kun vort Sovjetland og vor røde Hær kunde modstaa et saadant Angreb.

Der spørges ofte om der overhovedet vil komme nogen anden Front. Ja, det vil der, før eller senere, men den vil komme.

Ikke blot fordi vi behøver den, men først og fremmest fordi vore Forbundsfæller ikke har mindre Brug for den end vi.

England-Sovjet-Amerika-Alliancen

Det er ubestrideligt, at det er kommet til Dannelsen af to forskellige Lejre. den italiensk-tyske Koalition og den engelsk-sovjettisk-amerikanske Lejr.

De ledes af to forskellige, hinanden modsatte Aktionsprogrammar.

Det italiensk-tyske Aktionsprogram har følgende karakteristiske Træk: Racehad. De udvalgte Nationers Overherredømme og undertrykkelse af de andre Nationer og Erobring af deres Landomraader. Økonomisk Slavebinding af de undertrykte Nationer og Rov af deres Ejendom. De demokratiske Friheders Ødelæggelse. Indførelse af Hitler Reginet overalt.

Det engelsk-sovjettisk-amerikanske Aktionsprogram har følgende karakteristiske Træk: Udryddelse af Racehadet. Alle Nationers Ligeberettigelse og deres Territoriers Uangribelighed, Befrielse af de undertrykte Nationer og deres Territoriers Genoprettelse. Ret for enhver Nation til at indrette sig efter eget Ønske. Genoprettelse af de demokratiske Friheder. Ødelæggelse af Hitlerregimet.

Den tysk-Italienske Koalitions Program har ført til, at alle Lande er fyldt af Had til tysk-italiensk Tyrani, at de tilføjer denne Koalition enhver Skade, og at de kun venter paa det egnede Tidspunkt til at kaste Tyraniet af sig og til at øve Gengæld for Fornedrelsen og Undertrykkelsen.

Den engelsk-sovjettisk-amerikanske Koalitions Program har ført til de besatte Landes Sympati og til deres Støtte. Der findes i Dag Millioner af sympatiserende, som er villige til at kæmpe med vore Landes Koalition mod Hitlerregimet.

Sammenligner vi Forholdet mellem Koaliationerne, saa vender det sig til Gunst for den engelsk-sovjettisk-amerikanske Koalition.

Er den engelsk-sovjettisk-amerikanske Koalition holdbar? Der findes Mennesker som mener,at den ikke er det. de fremhæver, at den bestaar af ideologisk forskellige Elementer, som ikke kan samarbejde om et fælles Maal mod en fælles Fjende.

Jeg tror, dette er urigtigt.

Det vilde være absurt at benægte en ideologisk Forskel mellem de forskellige Medlemmer af Koalitionen.

Men udelukker denne Tilstand den fælles Kamp mod Undertrykkelsen?

Den udelukker den ikke."

— — —

Stalin kom herefter ind paa en udførlig Omtale af den engelsk-sovjettisk-amerikanske Koalitions Resourcer, der var tilstrækkelige til at staa den tysk-italienske Koalition. „Men man har tidligere set, sagde han, at store Resourcer forspildtes eller blev utilstrækkeligt udnyttet, fordi Oganisationsapparatet svigtede". Dette var der ingen Grund til at frygte nu, da det var usansynligt at Lande, som havde formaaet at skabe et stort fredeligt, kulturelt og socialt Organisationsapparat, ikke ogseaa skulde kunne skabe en godt arbejdende Krigsorganisation.

Det stadig mere udbyggede Samarbejde mellem England. Sovjetunionen og Amerika belystes ved Omtale af følgende Kendsgerninger:

Den engelsk-sovjettiske Pagt af Juli 1941, umiddelbart efter det tysk-facistiske Overfald.

Den 2aarige gensidige Bistandspagt af 26. Maj 1942. „Den betegner et Vendepunkt i Forholdet mellem vort Land og England".

Overenskomsten af Juni 1942 med U.S.A. „Derigennemshar Forbindelsen mellem U. S. A. og vort Land gjort et alvorligt Skridt fremad.

Endeligt maa i denne Forbindelse ogsaa Mr. ChurchillsBesøg nævnes".

Det paapegedes, at denne Udvikling er karakteristisk for den engelsk-sovjettisk-amerikanske Koalitions stadig snævrere Samarbejde. „Man ser, at Tingenes Logik er stærkere end nogen anden Form for Logik. Den engelsk-sovjettisk-amerikanske Koalition har alle Betingelser for at sejre og vil utvivlsomt sejre.

Dernæst gik Stalin over til at tale om de forestaaende Opgaver. „Situationen er blevet saa klar, at intet er lettere end at definere vore Opgaver. I en Samtale med en tyrkisk General, som stod refereret i en

Et Vendepunkt i Krigen

Med de engelsk-amerikanske Troppers Landgang i Nord-Afrika er der sket en afgørende Vending i Krigen. Det er endnu ikke muligt at overse Rækkevidden. Men det, der er sket nu, viser dog, at hele Situationen radikalt er ændret til Fordel for de Allierede. De Allierede afstaar fra at betragte dette som den anden Front, men siger, at det vil danne Basis for den. Iøvrigt indlededes Aktionen med et Opraab, hvori det hed, at Krigen nu var traadt ind i Befrielsens Fase.

Aktionen kom som en Overraskelse. De tyske U-Baade havde ikke bemærket de mægtige Skibsbevægelser, skønt der dog har deltaget op imod 1000 Transport og Krigsskibe. Denne Kendsgerning vidner om Rækkevidden af den tyske Krigsmagt til Søs.

I Løbet af kort Tid var baade Marokko og Algir i de Allieredes Hænder og Fremrykningen mod Tunis kunde tage sin Begyndelse. Hist og her øvede franske Tropper vel Modstand, men den blev snart opgivet, og i Dag kæmper franske Soldater Side om Side med Englændere og Amerikanere i Tunis. Det franske Folks Aksefjentlighed er her kommet til Udtryk. Ikke alene stillede General Giraud sig til de Allieredes Tjeneste, men ogsaa Admiral Darlan, Marchal Petains Efterfølger, og General Nogues er gaaet over til de Allierede, saaledes at fransk Nord-Afrika som Stat i Dag kæmper mod Aksen.

Besættelsen vil faa den største Betydning for Frankrig. Levnedsmidler importeredes i stor Stil fra de nu besatte Omraader i Afrika. Hertil kommer at Tyskland og Italien nu har besat hele Frankrig.

Marskal Petain har formelt protestere mod Besættelsen af Frankrig, men har dog givet Ordre til at de franske Tropper skal yde Modstand, og med hans Billigelse er Aksetropperne rykket ind i Tunis, som de sikkert vil sætte meget ind paa at holde, da de herfra vil kunne kontrollere Sejladsen fra det vestlige til det østlige Middelhav. Omvendt vil Tunis i de Allieredes Hænder betyde Herredømmet over Middelhavet og Mulighed for en Invation i Italien og Sydeuropa. Herigennem vil man ogsaa kunne undgaa de stærke tyske Atlanterhavsbefæstninger.

Til den for Tyskland alvorlige Udvikling kommer endvidere den engelske Fremgang i Libyen. Den 8. Arme brød systematisk gennem de tyske Linier og tvang Aksetropperne paa Flugt. Omend Goebbels i flere paa hinanden følgende Taler forsøger at bagatellisere Begivenhederne i Afrika, er det dog en Kendsgerning, at Englænderne paa faa Uger er rykket næsten 1000 Kilometer frem og har taget over 75000 Fanger og tilsvarende Materiale. Det er et saa føleligt Tab, at det næppe vil lykkes for Aksetropperne at holde sig fast i Nordafrika.

Til yderligere Understregning af at vi staar overfor et Vendepunkt i Krigen kommer Meddelelse om, at Amerikanerne i et 3 Dages Slag i Stillehavet har tilføjet Japanerne store Tab og slaaet dem paa Flugt. Herved fik de paa Guadalcanar haardt trængte Japanere ikke den ventede Undsætning.

---

tyrkisk Avis udtalte Kanibalen Hitler, at han vilde udslette Rusland.

Det er banalt, men klart.

Vi har ikke saadanne Maal. Det er ligesaa umuligt at udslette Tyskland, som det er at ødelægge Rusland. Men man kan knuse Hitler-tyskland-

Det er vor Opgave at ødelægge Hitlertyskland og dets Ledere. De har gjort det til deres Opgave at slavebinde Hviderusland, Ukraine og andre rige Omraader af Sovjetunionen. Det er ikke alt; de har fyldt det besatte Europa med Galger og Koncentrationslejre.

Alle disse Organisatorer af det nye Europa (her fulgte en Opremsning af Graderne fra Rigskommisærer og nedefter) lad disse Slagtere vide, at de ikke undgaar Ansvaret for deres Handlinger, og at de ikke undgaar de undertrykte Folks Hævn.

Vor Opgave er at knuse den ny Orden i Europa og dens Ledere."

Efter en Omtale af den Bevægelseskrig som den røde Hær førte, og som fører til en fuldstændig Sejr over det tysk-fascistiske Tyranni sluttede Stalin:

„Leve den kæmpende engelsk-sovjettisk-amerikanske Koalition!

Leve Europas undertrykte Nationers Befrielse for Hitlertyranniet!

Leve vort berømmelige Fædrelands Befrielse og Sejr!

Forbandelse og Død over Invationens Ledere, deres Stat, deres Hær og deres nye Orden i Europa!

Leve den røde Hær! Leve den røde Flaade! Leve de mandlige og kvindelige Partisaner!"

(Vi gør udtrykkelig opmærksom paa, at Talen er gengivet stærkt forkortet. - Red.)

Hvorledes Sovjetunionens Fødselsdag blev fejret

Dersom Gestapo og det danske Politi havde ment gennem Massearrestationerne at kunde hindre Festligholdelsen af Sovjetunionens 25-Aarsdag, tog de højligen Fejl. Saavel i Provinsen som i København fik Befolkningen Besked om Arbejderstatens Festdag og blev samtidig Vidne til, at Kommunistisk Parti, trods alle Forfølgelser, stadig er her og stadig arbejder.

I Tusindvis blev Ekstra-Numret af Land og Folk, saavel dupliceret som trykt i 2 Farver spredt over hele Landet og overalt modtaget og læst med største Interesse — et Vidnesbyrd om den voksende Sympati og Begejstring for Sovjetunionen og dens Eksempelløse Kamp mod de nazistiske Barbarer.

Ogsaa paa anden Vis blev Dagen fejret. I København blev der paa alle Trafikknudepunkter, i de vigtigste Gader og ved mange Biografer uddelt Tttusinder af Strøsedler og Flyveblade med Hilsner til Sovjotunionen og den røde Hær, og Opfordringer til det danske Folk om aktivt at være med i Kampen mod de nazistiske Undertrykkere. Trods omfattende Politipatruljer hele Natten, hvor ganske sagesløse Personer blev visiteret fra yderst til inderst, kunde det dog ikke forhindres, at der fra adskillige Plankeværker og Fabriksbygninger lyste fængende Paroler, som Politiet med stort Besvær først fik fjernet langt op ad Dagen. I Fredensgade blev Folk paa Vej til Arbejde hilst af en rød Fane, der smeldede fra Sporvejsnettet. Andre Steder i Byen, f. x. i Brønshøj, var Spørvejsnettet ogsaa taget i Brug til Ophængning af meterlange Transparenter med manende Paroler. Selv Sporvognene hilste Sovjetunionen paa dens Fødselsdag, idet en Del af dem kørte deres Rute igennem med Plakater klistret paa Nummerpladerne.

Paa alle Krigens Fronter er Aksetropperne i Dag i Defensiven. Goebbels udtrykte det meget forsigtigt i sin Tale i Duisburg den 17. November idet han sagde, at man nu paa mange Omraader kun var i Stand til at se Modstanderens Aktioner, mens Aksemagternes Modaktioner kun til dels var synlige.

Aksemagterne er sig nu sikkert fuldt bevidst, at de vil faa nye Landfronter at kæmpe paa. Det vil betyde en Spredning og deraf følgende Svækkelse af deres Kræfter. Og det paa et Tidspunkt, hvor 17 Maaneders Krig paa Østfronten har betydet den alleralvorligste Blodtapning.

Det svigtende Krigsheld har faaet Aksemagternes Skribenter og Talere til at stemme Tonen ned. Bag Truslerne mod Hjemmefronten og Hitlers gentagne Forsikringer om at han aldrig kapitulerer, suppleret af Goebbels Udtalelse om, at Nazisterne har gennemgaaet alt for mange haarde Kampe til at de nogensinde skulde blive svage, aner man Frygten for Nederlag og Sammenbrud.

Det bliver jo til sidst hverken Hitlers Stædighed eller Goebbels' Formodninger, men derimod andre haarde Kendsgerninger saasom Forsyninger og Reserver og de frihedskæmpende og undertrykte Befolkningers Totalindstilling, der afgør Spørgsmaalet om Sejr eller Nederlag, Kapitulation eller Overvindelse.

Fy da!

I „Berlingske Aftenavis" for 14. November finder vi i en Krigskorrespondance følgende rystende Skildring af Kampene i Stalingrad:

„Russernes Granatkastere ligger ovre paa Volga-Øerne. Baade de og Kanonerne, der fyrer hele Salver (Stalin-Ørglerne) sender Granaterne saa lodret ned, at selv den stejleste Husmur ikke giver Værn for Mennesker, der tager deres Tilflugt bag den. Lodret daler Granaterne ned, og ingen Piben forkynder som ved ærlige (!!!) Granater, at de er undervejs. Ondsindet (!), pludseligt (!!), bagholdsagtigt (!!!) eksploderer de."

Til en saa lavpandet Propaganda lader danske Blade sig misbruge.

Er du

med til at støtte de fængsledes Familier?

Ekstraudgave

Land og Folk

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti

„Blodhunden fra Paris" huserer nu i Danmark!

Hundredevis af Danskere arresteres og udleveres i Flæng af Regeringen til de tyske Rakkerknægte.

Under den Krise, som gik forud for Ministerskiftet, fik Danmark en ny tysk „Befuldmægtiget". Der skulde nye, skrappere Midler til for at kue den stadigt voksende danske Frihedskamp Derfor udnævntes Dr. Werner Best i Oktober til Hitlers „Befuldmægtigede" for Danmark. Om denne lede Nazist, der ankom hertil direkte fra Frankrig, hvor han gik under Navnet „Blodhunden fra Paris", skriver det svenske Blad, „Vestmanlans Läns Tidning", den 7. November:

En ildevarslende Udnævnelse.

Nær Medarbejder af Himmler Minister i København.

Som omtalt er Dr. Werner Best udnævnt til Minister eller „Befuldmægtiget" i Danmark. Denne Mand har siddet inde med en høj Stilling indenfor SS og skal have forestaaet Forvaltningen af et af de okkuperede Omraader i Frankrig. Det er ikke nogen løfterig Anbefaling til Hvervet som Minister i København — set fra et dansk Synspunkt.

I 1931 blev Assessor Werner Best paa Grund af en Indiskretion kendt af en større Offentlighed i Tyskland, idet man blev kendt med et Udkast fra hans Haand, hvor han i Enkeltheder klarlagde de Foranstaltninger, som et kommende hemmeligt Statspoliti vilde anvende i Kampen mod „den indre Fjende". Den Gang tog man ikke disse uhyggelige Trusler alvorligt, og en Proces, der blev indledet mod Best, løb ud i Sandet. Knapt 2 Aar senere genoplevede det tyske Folk Bekendtskabet med Dr. Bests Udkast, som under Navnet „Boxheimdokumenten" tilhører Historien. Derefter var Best som nær Medarbejder hos SS-Lederen og Politichef Himmler sysselsat med at udarbejde en ny nationalsocialistisk Politiret. Den eneste virkelig autentiske Bog om Politiet, i Særdeleshed det hemmelige Statspoliti, i det tredie Rige, er skrevet af Dr. Best og udkom i Darmstadt 1941. Samtidig tog den nyudnævnte Krigsforvaltningschef fat paa Problemerne med de besatte Lande, Nyordningen og Storrummet.

Bests Anskuelser og Hensigter faar deres klareste Udtryk i en overordentlig interessant Artikel om „Tysk Storrumsforvaltnings Grundspørgsmaal" i et Festskrift, der udkom til Himmlers 40-Aarsdag. Han affærdiger her den gamle Folkeret og Traktatret bl. a. saaledes:

„Storrumsordningen er hverken en folkeretlig eller en statsretlig Foreteelse i hidtil gængs Betydning. Derfor er ogsaa de retslige Former, hvori Reglerne for Forbin-

delserne mellem de i Storrummet levende Folk udtrykkes, uden saglig Betydning, og de kan anvendes efter Behag".

Det gamle Princip om Respekt for Traktater og Overenskomster er jo i stor Udstrækning kommet ud af Brug, og Dr. Best undløder ikke at spøge med de enfoldige Mennesker, der tager Traktaters Ordlyd alvorligt. Traktater, som Storrummet indgaar, er ikke andet end Meddelelser, hvori den „traktatsluttende" Part opgiver sin Suverænitet og underkaster sig den tyske Storrumsforvaltning. En tysk Gesandt er i et saadant Tilfælde ikke nogen Diplomat, men en Tjenestemand i den tyske Storrumsforvaltning. Dr. Best skriver ordret, maaske netop med Tanke paa Danmark:

Lederfolkets Repræsentant maa medføre alle Forudsætninger for en høj Forvaltningskunst, thi han skal overvaage og styre det af ham forvaltede Folks Folkeordning i alle dets Funktioner". — Det er vel denne Praksis, man saa smukt plejer at kalde „Ikke-Indblanding". — Da man ofte maa regne med en betydelig Modstand fra det „forvaltede" Folks Side, har Tvangsmidlerne faaet en stor Plads i Storrumsdoktrinen. Det er ikke for Spøg, at Dr. Best er en førende Politi-Teoretiker:

„Det stærkeste Folk, som er prædestineret til Lederfolk, kan kun gaa til Værks overfor de svagere indenfor sit Omraade ved enten totalt at tilintetgøre dem eller fuldstændig at fortrænge dem fra deres Omraade eller indlemme dem i Storrumsforvaltningen".

Dette er altsaa Bæstets Synspunkter: Traktater og Overenskomster med Herrefolket er ikke den Lap Papir værd, hvorpaa de er affattet. Tvangsmidlerne indtager en fremtrædende Plads. De smaa Folk (Danskerne f. Eks.) skal enten totalt tilintetgøres eller fuldstændig fortrænges fra deres Land — og dette strider ikke mod „Livets Love", naar blot det gøres grundigt, vel at mærke.

»Blodhunden« arbejder

Blodhunden er allerede begyndt at omsætte sine Teorier i Praksis her i Landet. I snævert Samarbejde foretager dansk Politi og Gestapo i denne Tid Massearrestationer af danske Borgere. Blandt de sidst arresterede befinder sig Formanden for Danmarks kommunistiske Parti, Folketingsmand Aksel Larsen, samt mange Fagforeningsledere, Tillidsmænd, Studenter, Arbejdere og andre. Det drejer sig allerede om mange Hundrede og Menneskejagten fortsættes. Ingen ved sig længere sikker. Retsløsheden hersker i Danmark. Uden Lov og Dom, uden at bekymre sig om, hvorvidt de paagældende har gjort sig skyldige i noget strafbart, uden Hensyn til, at Menneskeskæbner knuses, at Familier lider Nød og Hjem gaar til Grunde, jager Politiet i de nye Tid, paa Tyskernes Befaling og med Regeringens Billigelse, alle, der formodes at tale eller tænke dansk.

Regeringen har Ansvaret

Det er den danske Regering med Scavenius i Spidsen, som har Ansvaret for denne umenneskelige Adfærd. Uden dens Billigelse kunde disse Massearrestationer ikke finde Sted. Og uden dens Billigelse kunde det oprørende heller ikke ske, at mange af de arresterede udleveres til Tyskerne, anbringes i deres Fængsler og underkastes deres barbariske Forhørsmetoder og Behandling, som det bl. a. er Tilfældet med Aksel Larsen.

Som Regeringen og Myndighederne har Ansvaret for Arrestationerne, har de ogsaa det fulde Ansvar for de arresteredes Skæbne. De og de alene er hver for sig personlig ansvarlig for, at der ikke krummes et Hair paa de arresteredes Hoved!

Der kommer en Dag — og den er ikke fjern — hvor der paany tales dansk i Danmark, og da vil de ansvarlige blive krævet til Regnskab for disse Aars landsforrædderiske Handlinger, for deres Fejghed og Gemenhed og for den Skamplet, de har sat paa vort Land i dets Nutid og Fremtid ved at gaa Landets Undertrykkere og Bødler til Haande!

27. November 1942. **Danmarks kommunistiske Parti.**

LÆS OG GIV VIDERE! VÆR MED I KAMPEN MOD TYSKERNE!

Land og Folk

Politiske Maanedsbreve

Nr. 23 — — Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti — — Afsluttet d. 13. December 1943

Danske Patrioter jages af Gestapo

Aksel Larsen og mange andre danske Statsborgere betingelsesløst udleveret til det tyske Politi

Fredag den 11. December kunde Dagspressen „officielt" meddele, at Professor Ole Chievirz samt flere andre „ikke kommunistisk indstillede„ Personer var arresteret for i Samarbejde med Aksel Larsen og Christmas Møller gennem den Bevægelse, der bl. a. har fundet Udtryk i Bladet „Frit Danmark" at have modarbejdet Regeringens Politik og organiseret Modstand mod de tyske Besættelsestropper

Blandt de øvrige arresterede er Biblioteksdirt. Døssing, Godsejer Jarl, Strødam, Læge Dr. med. Neukirch, Gentofte Amtssygehus, Direktør Karl V. Jensen, General Motors, og Formanden for de københavnske Kommunelærerinder, Frk. Inger Merete Nordentoft, medens Politiet hidtil forgæves har søgt at arrestere bl. a. Professor, Dr. med. Mogens Fog, Landsretssagfører Prytz og Redaktør ved Nationaltidende Ole Kilerich.

Nu er vi altsaa naaet dertil, hvor vi Kommunister mangfoldige Gange har forudsagt, at Regeringens eftergivende Politik vilde føre, nemlig at enhver, der vover attænke eller tale dansk arresteres som „Kommunist". Vi er endvidere naaet dertil, at Regeringen tilsyneladende helt har sluppet Grebet om Retsplejen her i Landet og overlader til de tyske Undertrykkere at skalte og valte som det passer dem med danske Statsborgeres Liv og Velfærd.

Det er Tyskernes Frygt for den stadigt voksende nationale Modstand, der har tvunget dem til saaledes yderligere at skærpe Kampen mod Danskhedens Forkæmpere. Det er ikke noget Udtryk for deres Styrke, men tvertimod et Bevis for den Svaghed, som varsler deres snarlige Nederlag.

Danske Statsborgere prisgivet det tyske Politi

Overfor Offentligheden har Regeringen meddelt, at Sagen mod Professor Chievitz og en Kreds af Personer, der stod bag Udgivelsen af det illegale Blad „De frie Danske", vil blive behandlet af danske Domstole. Denne Bemærkning, der dog skulde synes overflødig al den Tid det drejer sig om danske Statsborgeres Forhold i Danmark understreger med al ønskelig Tydelighed hvor vidt fremskreden den tyske Infiltration i vort Retsvæsen er. Det er efterhaanden en Naadesag, naar danske Domstole faar Lov at behandle dansk Retssager. Og dog bør ingen lade sig berolige af denne Oplysning. Hvad Øjeblik det skal være kan Tyskerne finde paa at forlange de paagældende udleveret - og saa vil Regeringen udlevere dem tro mod sit Princip, for alt i Verden at undgaa „Episoder", saaledes som den allerede har udleveret op imod 100 andre danske Statsborgere.

I over en Maaned har saaledes Folketingsmand Aksel Larsen og hans Hustru været prisgivet de nazistiske Rakkerknægte uden at det har været muligt at faa oplyst, hvad de anklages for, om de har nogen Forsvarer, om i det hele taget selv de mest elementære Principer for Retspleje i et civiliseret Samfund følges.

Regering og Rigsdag bærer Ansvaret for disse skamløse Tilstande

Den danske Regering og Rigsdag bærer det fulde Ansvar for disse Tilstande, der har gjort danske Statsborgere retsløse i deres eget Land. Det er oprørende og vil ingensinde blive glemt, at disse Forfølgelser af Danskere og deres Udlevering til Gestapo kan finde Sted uden at der i den danske Rigsdag løfter sig en Haand eller Røst som Protest.

Idag kryber de ansvarlige Myndigheder i Skjul og forsøger at bilde Befolkningen ind, at det tjener til alles Beste, at „Roen" bevares. Men Dagen er ikke fjern, da det danske Folk vil sørge for, at de Usselrygge, der i Dag enten stiltiende godkende eller aktivt deltager i disse Overgreb paa danske Mænd og Kvinder vil blive draget frem i Dagslyset og krævet til Regnskab for deres landsforrædderiske Fejghed og Forbrydelser.

Frihedskampen lader sig ikke standse

Dersom Gestapo og de saakaldte „danske" Myndigheder tror, at den seneste Tids Arrestationer vil standse vort Folks nationale Frihedskamp, tager de Fejl.

De seneste Arrestationer af fremtrædende Mænd og Kvinder viser at vi Kommunister ikke længere er alene om at føre Kampen mod Undertrykkerne, men at den nationale Frihedsbevægelse i Dag er dybt forankret i hele Folket uanset politiske Skillelinier. Derfor vil disse Arrestationer ikke standse Kampen, men tvertimod være Signalet til forøget Aktivitet og betyde, at nye Skarer vil slutte op i Rækkerne og tage det Arbejde op, som de arresterede maatte give fra sig.

Vil Regeringen ikke — eller kan den ikke — forstaa, hvad der i denne Stund er det danske Folks Vilje, vil den ikke ophøre med den betingelsesløse Given efter for Undertrykkernes Forlangende da maa den ogsaa være forberedt paa, at det danske Folk selv tager sin Skæbne i sine Hænder og gør op med saavel Undertrykkerne som deres danske Lakajer.

»Idealister«

Harald Bergstedt begyndte som begavet Forfatter, men fik for hurtigt Sans for Pengenes Værd. Først lod han sig købe af „Politiken" for 4000 Kr. om Aaret, men blev senere af Stauning og Hørdum lokket til Socialdemokraten mod Løfte om 6000 Kr. Saa skrev han imidlertid sammen med Larsen-Ledet „Galskabens Land", omhandlende Forbudsspørgsmaal. Herover kom til Konflikt. H. B. truede med at gaa tilbage til „Politiken", hvor man bød ham 8000 Kr., hvorfor Stauning og Hørdum maatte højere op, helt op i 10.000 for at beholde ham ved Socialen, men saa skulde han lade Forbudsspørgsmaalet ligge og lade alt sit Stof censurere. Senere tog han Hævn, idet hans Angiveri var Aarsagen til at H. P. Sørensen maatte forlade sin Post som Redaktør for Socialdemokraten. Bergsted havde skrevet nogle rosende Kroniker om Nazityskland, som H. P. nægtede at optage. Saa gik Bergstedt til Værnemagten. H. P. blev smidt ud, og Kronikerne blev trykt. Alligevel kunde Bergstedt - takket være Socialdemokratiets Fejghed - fotsætte som Medarbejder, indtil han for nylig med et Spark til Socialdemokratiet og dets Blad gik ind til en bedre lønnet Stilling ved „Fædrelandet", hvor han nu daglig i fede Ord bekender sin Tro paa og Kærlighed til Socialismen - vel at mærke i den „hitleriske" Form, den imidlertid i Følge Bergstedt kun adskiller sig „ganske uvæsentligt" fra de Idealer de gamle Pionerer kæmpede for.

Det er kun 5 Aar siden, Harald Bergstedt i „Sovjetunionens Venner"s „gyldne Bog" skrev følgende Hyldest til Sovjetunionen:

„En dansk Socialdemokrat hylder det stolte, kæmpende Rusland paa dets Jubilæumsdag.

2000 Aars Forsumpning og Forsyndelser skal genoprettes!

En Verden følger med Betagelse Eders Kamp!

November 1937. - Harald Bergstedt"

Det er næppe for meget sagt, at et helt Folk i Dag med Væmmelse følger Harald Bergstedts Mavedans for Nazibødlerne.

Den 7. December fik Bergstedt Følge af den tiligere Formand for Københavns D.s.U. Kreds Børge Jacobsen (North State Jacobsen). En fejg brutal Stræber og dygtig Intrigespiller hvis Paagaaendehed ikke gjorde han vellidt indenfor HIPA Spidserne, men sikrede ham en velsonnet Stilling (indenfor Socialdemokraten. Da Karmar

Krigen i November

November blev en mørk Maaned for Hitler. Først led Rommel Nederlag i Ægypten og Libyen. Derefter besatte Englænderne og Amerikanerne Marokko og Algier og rykkede frem mod Tunis. Hitler svarede med at besætte den hidtil ubesatte Del af Frankrig med paafølgende Afvæbning af den franske Hær. Den franske Flaade, som laa i Toulon, besvarede Hitlers nye Overfald med at sænke samtlige sine Skibe. De tapre franske Marinere slog hermed Hitler nogle dyrebare Kort af Haanden. Sidst, men ikke mindst betydningsfuld blandt Novembers Krigsbegivenheder kom den røde Hærs Offensiv paa saa at sige alle Frontafsnit.

Sovjetarmeen, som Hitler gentagne Gange har erklæret for tilintetgjort, men om hvilken han nu siger, at den synes at raade over gaadefulde, tilsyneladende ubegrænsede Resourcer, har i Stalingradomraadet og paa Centralfronten befriet et stort Antal Landsbyer, ødelagt tyske Stillinger og afskaaret vigtige Vej- og Jernbaneforbindelser for Tyskerne. Den 30. September erklærede Hitler, at han personlig indestod for, at Stalingrad vilde blive taget, det drejede sig kun om Dage. Idag har han kun ad Luftvejen Forbindelse med de Styrker, der endnu kæmper i Stalingrad. De tyske Styrker i Rsjefomraadet har det ikke stort bedre, ogsaa her er Vej- og Jernbaneforbindelserne afbrudt, og Forsyninger og Forstærkninger maa sendes pr. Flyvemaskine. Jernbanen mellem Velikl, Luki og Nevel er ligeledes afbrudt, og Sovjettropperne staar nu ikke langt fra Grænsen til de tidligere baltiske Lande og truer herigennem med at omslutte de Tropper, der belejrer Leningrad.

Ligesom man fra tysk Side søgte at bagatellisere den 8. Armes Sejre i Libyen, saaledes søger man nu at gøre Sovjetunionens Resultater til Nul og Nix. Den røde Arme har, siger man, ikke naaet et eneste af sine strategiske Maal. Tempoet er taget af, og Tyskerne har genvundet det Terræn de i Starten mistede. Hertil kommer bombastiske Forsikringer om, at den tyske Hær i Aar er vinterforberedt, hvorfor Verden maa forberede sig paa en tysk Vinteroffensiv. Nye Uniformer, „Hvide udvendig og grønne indvendig", som kan staa for uanede Kuldegrader og vældige Orkaner, er konstrueret. Ja — sidste Efteraar hed det sig ogsaa fra tysk Side, at den tyske Hær var „vinterfast" — men vi har Hitlers egne Ord — selvom det i Almindelighed ikke betyder stort — for, at det modsatte var Tilfældet, og at netop Østfront-Vinteren betød den mest kritiske Situation, den tyske Værnemagt overhovedet havde været ude for. Og i Aar er det, alt Praleri tiltrods, næppe stort bedre. Fra Moskva meldes, at tilfangetagne Tyskere er yderst daarligt paaklædt. Dette er sikkert ikke uden Forbindelse med, at den danske Udrustning, Uniformer. Kapper, Støvler, alt, nu i Eksprestempo stjæles fra Depoterne for at sendes til Østfronten.

Den tyske Krigsmaskine kræver stadig store Forsyninger. I alle krigsførende og besatte Lande i Europa gennemføres nu den haardeste Udpresning for at sætte Hæren i Stand til at kæmpe videre. I Italien er Industrien blevet „militariseret", hvilket vil sige, at Arbejderne i Tilfælde af Forsømmelser stilles for Standret. Hvor meget end Hitler brandskatter og plyndrer, vil det dog ikke forslaa, naar han ikke, dengang hans Hær var paa Toppunktet af sin Ydeevne, kunde knække Sovjet og dets Allierede, hvorledes skulde det saa være muligt for ham idag, hvor hans Krigsmaskine er blodtappet og svækket efter 18 Maaneders Kamp paa de russiske Fronter, mens de alliere des Resourcer først nu for Alvor begynder at sættes ind.

I 1933 udtalte Hitler: „Hellere en Ende med Forskrækkelse end en Forskrækkelse uden Ende". Mon det ikke saa smaat er begyndt at gaa op for ham, at han med Kæmpeskridt nærmer sig det Tidspunkt, da han vil faa sit Ønske Opfyldt?

Rønsted fornylig efter en bramfri Tale blev sparket ud af Borgerrepræsentationen, gled Børge Jacobsen ind som tidligere 1. Suppleant. Han yndede Rollen som »stærk Mand« og »Realpolitiker«, og hans nære Samarbejde med Nazityskerne gjorde ham farlig for Partispidserne, hvorfor man umiddelbart før hans Indtræden i Borgerrepræsentationen ekskluderede ham af Partiet.

Det var ogsaa paa høje Tid. Hans første Tale i Borgerrepræsentationen den 7.-12. mundede ud i en Hyldest til Nazismen, som den eneste Redning for vort Land.

Den 10.-12. bragte „Fædrelandet" et Helsides Interview med Fyren, hvori han fortæller om sin varme Tro paa Socialismen og sin hidtidtige idealistiske Kamp i Socialdemokratiet, som han nu kun har Spark og Haansord tilovers for. Interviewet slutter: Jeg er ikke den eneste Socialist indenfor Socialdemokratiet, og jeg ved, at der er mange, som har den samme Opfattelse som jeg."

Ja, det ved vi andre ogsaa. Det er alle dem, hvis „Socialisme" til enhver Tid lader sig tilpasse efter de forhaandenværende Konjunkturer paa Arbejdsmarkedet. Man kan faa det med dem, som man vil, naar blot man betaler. De har kun een Bekymring i denne Verden: deres Levebrød, de fede, federe og fedeste Stillinger. Deres „Idealisme" sidder i Maven, og Socialdemokratismen, der sætter Opportunismen og den behændige Svingen mellem alle forskellige Slags Standpunkter i Højsædet, har for dem været som den saligste Drivhusatmosfære. De er skudt frem som Paddehatte og har undergravet deres Parti. Det er paa Tide, at de menige Medlemmer indenfor Socialdemokratiet gør op med disse Førrædere. Reas alle disse „Socialismens" falske Bannerbærere ud af Rækkerne. For Dem er der kun een Grobund: Møddingen!

Lønoverenskomsterne

Vi staar umiddelbart foran den aarlige Fornyelse af Hovedparten af Lønaftaler. Normalt skulde Ændringsforslag til disse allerede have været indleveret inden 1. December, men efter Hovedorganisationernes Aftale er dette Tidspunkt ændret til 10. Januar.

Endnu kan det altsaa ikke siges, hvorledes de enkelte Fags Krav formuleres, men at Anvendelsen af nye Materialer og iøvrigt andre Ændringer i Arbejdsbetingelserne vil medføre mange Krav, er en given Sag. Opmærksomheden samler sig dog om det mere generelle: Lønningernes Forhøjelse. Det endelige Krav om Dyrtidstillæggets Størrelse kan først ventes efter Januarpristallets Offentliggørelse. Tidligere har DsF ikke krævet fuld Dækning for den Stigning, Pristallet udviste. Utilfredsheden hermed har været stor, særlig blandt de lavest lønnede.

Haardt trængt af Medlemmernes Kritik har DsF's Forretningsudvalg da overfor Arbejdsgiverne rejst Krav om et særligt Tillæg til de laveste Lønninger d. v. s. Lønninger paa 70 Kr. ugentligt og derunder. At-Arbejdere med disse Indtægter er særdeles daarligt stillet og trænger til en særlig Forhøjelse, er der ingen Tvivl om. Men ogsaa mange Indtægter over 70 Kr. ugentlig er utilstrækkelige. Dersom Lønningerne skal have samme Købeværdi som før Krigen, skal de nu i Henhold til Statistisk Departements Pristal være ca. 20 Kr. højere pr. Uge Dette viser, at et særligt Tillæg til de laveste Lønninger eller en Fedtskilling som Femøren efter Martskendelsen laar ikke løser Problemet. Før Krigen gav Lønningerne kun fra Haanden og i Munden. Idag giver de Savn og Underernæring. Dette skyldes udelukkende Regeringens økonomiske Politik, der har tilladt unødigt høje Prisansættelser og har givet Millionfortjenester til Storbønder, Tørvefabrikanter, Storindustri o. a. Og der mangler stadig Bevis for, at det enkle Krav om fuld Dækning for Prisstigningerne som den menige Arbejder selv formulerede ikke lader sig honorere. Naar Udgifterne til andres Indtægtsforøgelse kan skrives paa Nationens Konto, kan det samme vel ske for Arbejdernes Vedkommende. Og i en Tid, hvor der tales om nationalt Sammenhold og Opofrelse, maa man vel ogsaa give Arbejderne saa mange Penge, at de kan købe den nødvendige Mad, som et til Stede. Og hvor der er Mangel, maa Varerne rationeres, saa ingen forfordeles.

Den danske Arbejder, som hidtil har baaret de største Byrder, maa paa denne Baggrund rejse Kravet om fuld Dækning for Prisstigningerne med en Styrke som ingensinde tidligere. Lad Rigsdag, Fagforbund, Arbejdsgivere og Forligsnævnets Formandsskab faa fuldt Kendskab til Stemningen i Arbejderklassen.

Nordjysk Arbejdsmandskonference

I Dagene den 8. og 9. November afholdes i Aalborg en nordjysk Arbejdsmandskonference. Der deltog 186 Delegerede, repræsenterende ialt 22,500 Arbejdsmænd fra Afdelinger af DAF i Omraadet fra Aarhus til Skagen.

Konferencen drøftede Arbejdernes vanskelige Forhold og vedtog en Række Udtalelser, som en Deputation skal forelægge DsF med Forlangende om, at de herfra gaar videre til Regeringen. Resolutionen indeholder en skarp Protest mod Nedskæringen af Socialloven, Krav om skærpet Kontrol med Priserne og Indførelse af nødvendige Foranstaltninger til at sikre Befolkningens Forsyning med Varer. Endvidere fremsattes Krav om Afskaffelse af 26 Ugers-Bestemmelsen, om garanteret Timeløn ved Nødhjælpsarbejder og om Gennemførelse af Hjælpeforanstaltninger for arbejdsløse.

Endelig udtalte Konferencen sig skarpt for Opsigelse af Overenskomsterne og krævede fuld Udligning for Prisstigningerne.

De nordjyske Arbejdsmænd har med denne Konference vist Vejen frem: forstaar politiske og faglige Ledere ikke Arbejdernes fortvivlede Stilling, da maa de belæres derom gennem Arbejdernes Sammenrotning og Tilkendegivelse af deres Vilje til om nødvendigt at sætte Magt bag deres retfærdige Krav.

De russiske Krigsfanger i Finland sultes og mishandles til døde

Finland har nu set sig tvunget til at offentliggøre, at det under Krigen har taget 56,000 sovjetrussiske Fanger - et Tal, der staar i skrigende Modsætning til de Hundredetusinder af Fanger, Mannerheim ellers opererer med i sine Krigsberetninger. Videre oplyses, at 12,000, dvs. en Femtedel er afgaaet ved Døden under Fangenskabet, deraf 30|pCt. angivelig paa Grund af Sygdom og Saar fra deres Deltagelse i Krigen. Hvad de resterende 70 pCt. angaar, skyldes Døden derimod sikkert Sult, og Mishandling, som Fangerne udsættes for af de saa højt kultiverede og civiliserede Hvidfinner, Hvad der kan læses mellem Linierne i den officielle Meddelelse stemmer godt overens med nedenstaaende Beretning fra en dansk Sømand, der fornylig er vendt hjem fra Finland:

„Under vort Ophold i Finland blev vi Vidne til Finnernes oprørende Behandling af de sovjetrussiske Krigsfanger, der var sat til at laste vor Baad.

En af Fangerne faldt under Arbejdet om Bord fuldstændig sammen af Sult og Udmattelse. En anden, som skulde forud til Etlugen og arbejde, maatte paa den korte Strækning gentagne Gange sætte sig for at hvile lidt. Da han var naaet hen til Lugen og atter havde sat sig til Hvile, kunde han ikke rejse sig igen paa Grund af Udmattelse. En af de finske „Helte" kom derpaa hen til ham, tog sin svære Militærrem af og slog gentagne Gange Krigs-Fangen i Hovedet med den, til han faldt blodig og bevidstløs omkuld

Jeg har haft flere Samtaler med de sovjetrussiske Krigsfanger. De er intelligente og opakte Mennesker, som baade taler tysk og engelsk. Bl. a var der en fra Lemberg, der fortalte, at ovennævnte Krigsfange hver Aften fik samme raa Behandling, før han kom til Ro. Fangerne maa arbejde 14 16 Timer i Døgnet og faar ikke andet Føde end 200 g tørt Brød og Vand."

Norge

Stockholms Tidningen for den 1. December fortæller, at henved Tusind Medlemmer af Quislingpartiet har indsendt deres Udmeldelsesbegæring. Aarsagen er Jødeforfølgelserne, specielt Deporteringen af de norske Jøder til Tyskland og Polen, som har vakt en saadan Harme, at det i flere Byer kommet til Demonstrationer. Udmeldelserne fortsætter til trods for, at Qisling har udsendt en Banbulle med Trusler om Repressalier mod de Paagældende.

Grækenland

Inflationen i Grækenland har naaet enorme Højder, Et almindeligt Maaltid Mad koster 300 Drakmer, hvilket omtrent svarer til 22 Kr. Et Sæt Tøj koster 600,000 Drakmer, En Cykel 4 Millioner. En amerikansk Dollar, som før Krigen betaltes med 77 Drakmer, koster idag 10,000 Drakmer-

»Hunde-tegnene«

For hver Dag, der gaar, viser Arbejdskortordningen sig mere og mere umulig. Løsarbejdere, som f. Eks. Brændselsafbærere, maa undertiden flere Gange ugentlig tilbringe Aftenen paa Fagforeningskontoret for at faa nyt Hefte. Rent haabløs viste Ordningen sig i København ved Snekastningen, hvor man simpelthen maatte se bort fra Kortene, dersom man overhovedet ønskede at faa gjort noget ved Sneen om Søndagen. Ved Udleveringen af Kort til Snearbejderne næste Dag brød Ordningen fuldstændig sammen, og Ventetiden i Kulde og Sjask var paa flere Timer.

Ordningen har vist sig helt igennem upraktisk, og ikke nok saa mange Reformer vil kunde bedre den. Og Arbejderne bør i hvert Fald gøre deres til, at disse „Hundetegn kvæles i Startvanskelighederne.

Undtagelsestilstand i Hirtshals og Thisted

Med alle Midler, gennem Bølleoptræden og provokatoriske Handlinger søger Tyskerne at skabe „Episoder" der kan give dem Grundlag for at indføre drastiske Foranstaltninger overfor det danske Folk.

Fornylig overfaldt tyske Marinesoldater i Hirtshals nogle Fiskere, der selvfølgelig satte sig til Modværge. Det stedlige Politi greb ind, men da en Betjent løftede sin Revolver for at affyre et Skræmmeskud i Luften, greb en Tysker fat i hans Arm, saa Skudet gik af og ramte Tyskeren. Herover gik Tyskerne selvfølgelig amok. Hele Byens Politistyrke blev arresteret. Byen blev erklæret i Undtagelsestilstand. Det blev forbudt Befolkningen at færdes ude mellem Kl. 20 og Kl, 6, ligesom det blev forbudt Fiskerne at forlade Havnen i samme Tidsrnm, hvilket selvfølgelig i høj Grad gik ud over deres Erhverv.

Ogsaa Thisted fik den nye tyske „Herremoral" at føle. En af de tyske, kvindelige Soldater anmeldte, at hun var blevet voldtaget af tre ukendte Personer og derefter kastet i Havnen. Sagen blev taget op til Undersøgelse og medens den stod paa, indførtes der Belejringstilstand i Byen som i Hirtshals, og det blev paalagt Byen at udrede en „Bod" paa 50,000 Kr. Under Undersøgelserne blev en Række Personer afhørt. Kvinden blev spurgt, om hun mente at kunne genkende Overfaldsmændene, hvilket hun svarede ja til. Politiet konfronterede hende derefter med nogle Personer om hvem man sagde, at de kunde antages at have forøvet Overfaldet. Hun udpegede tre af de fremstillede, Politiet spurgte, om hun fastholdt sin Angivelse, da det jo var en alvorlig Forbrydelse at beskylde Folk for. Hun svarede ja, hvorpaa Politiet udtalte at det var kedeligt for hende, da de paagældende var tre Københavnske Betjente, som lige var ankommet til Byen og aldrig havde været der før. Hendes Paastand var altsaa Løgn og Opspind fra Ende til anden. Hun var Psykopat.

Men alligevel vil Regeringen vel hævde, at de tyske Besættelsestropper udviser en Eksemplarisk og mønstergyldig Optræden.

Kampen mod Tyskerne

Med bl. a. „Frit Danmark", Dagspressen og Udenrigsministeriets Cencur Dekreter som Kilde bringer vi nedenstaaende — meget ufuldstændige - Fortegnelse over den seneste Tids Sabotagehandlinger.

Paa B&W har man gennem længere Tid været beskæftiget med at bevikle et stort Skib saaledes, at det blev immunt overfor magnetiske Miner. Arbejdet har været overvaaget af SS-Folk, tyske Kontrollanter m, v. Da Skibet for nylig skulde afleveres viste det sig imidlertid, at hele Arbejdet havde været omsonst. I sidste Øjeblik var der rundt omkring i det mange Kilometer lange Kabel anbragt 21 Søm.

Søndag d. 4. Oktober forsøgtes Ildspaasættelse paa en tysk Barak i Esbjerg.

Den 26. Oktober brændte Skræderfirmaet Kents Værksteder i København, hvor man syede tyske Uniformer.

Den 7. November Kl. 8 Morgen afsporedes et tysk Ammunitionstog umiddelbart nord for Espergærde.

Fornylig kom en Kolonne Biler tilbage til Kastellet efter at være repareret paa forskellige Værksteder. Ingen af dem kørte ret længe efter Afleveringen. Der var anbragt Jernspaaner i Lejerne.

5. November udbrød Brand ombord paa MS Chr., Sinding, en tidligere norsk Baad der ligger hos B&V. Det vil tage en god Maaneds-tid at faa Skuden repareret.

17. November forsøgtes et tysk Amunitionstog afsporet ved Hellerup.

Restaurant „Alhambra" i Kolding som er stillet til Raadighed for Værnemagten, har været udsat for et Brandstiftelsesforsøg.

21. November fandt der en voldsom Eksplosion Sted paa Jernbanelinien nord for Hellerup umiddelbart foran et tysk Amunitionstog. Godt en Meter Skinne bortsprængtes. Toget blev desværre standset.

2. December brændte det hos Skræderfirmaet Tafdrup København. Skaden paa Ejendom og Maskiner er meget stor.

Under Scavenius-Regeringen

Almindeligvis bliver Folk bløde om Hjerterne ved Juletid. Denne Svaghed kendetegner dog ikke Scavenius-Regeringen. Brutalt har den forbudt Transport med Bane og Bil af hjemmeslagtede Grise. Det er ikke, som Socialdemokraten og Politiken hævder, for at sikre en ligelig Fordeling af Flæsk her i Landet, til dette Formaal var en regulær Rationering den eneste rigtige Vej. Nej, det er udelukkende for at snyde Danskerne for Flæsket. Ved at tvinge Landmændene til at levere Svinene til Slagterierne har Tyskerne Mulighed for langt større Leveringer. Nøjagtig samme Fremgangsmaade benyttede man for 2 Aar siden i Norge for at tvinge Madvarerne frem.

Her er et Par Eksempler paa, hvorledes det gaar, naar Svinene leveres til Slagterierne: Vojens Svineslagteri har 3 Udsalg, slagter 70 Svin ugentlig og faar selv et halvt til hvert af Udsalgene. Resten stjæler Tyskerne.

En Slagtermester paa Fyn, der har eget Slagtehus, men ikke maa slagte hjemme, havde været heldig og faaet opkøbt nogle Svin. Han afleverede dem paa Odense Slagtehus, hvor det meddeltes ham, at han ikke kunde regne med at faa dem alle igen. Saa optimistisk var han nu heller ikke, men han blev alligevel baade forbavset og forarget, da han fik Brev om, at han ikke vilde faa et eneste af sine Svin tilbage. Omgaaende tog han ind og klagede. Der var intet at stille op; ude i Gaarden holdt 7 tyske Lastvogne under Læsning. Der var forlangt fuld Last, og derfor havde man ogsaa maattet tage Slagterens Svin.

Landmændene kender disse Forhold, og derfor har man sikkert nu mod Jul villet hjælpe Slægt og Venner ved at sende Flæsket direkte til dem. Dette har mishaget Tyskerne saa stærkt, at vi har faaet Transportforbud. Hermed røg en Mængde Menneskers eneste Chance for paa lovlig Vis at faa en Bid Flæsk til Jul. At Landmændene vil finde andre Udveje til at undgaa, at Tyskerne stjæler Flæsket, tvivler vi ikke paa. Men naar dette er Regeringens Optræden ind under Jul - hvad kan vi saa ikke vente os efter Helligdagene?

I Juleperioden kommer ogsaa Meddelelsen om, at det er næsten umuligt at opdrive Havregryn. Det lyder mærkeligt paa Baggrund af den store Høst, og der gives kun een Forklaring, nemlig at det er en af Følgerne af, at Scavenius som Statsminister har knyttet Landet til „europæisk Skæbnefællesskab".

Den altid villige Justitsminister Thune Jacobsen har ladet vedtage en Lov om Beskyttelse af den tyske Udplyndring af Danmark. Han frygter for, at Tyskerne som Følge af Sabotage og Brand ikke skal faa tilstrækkeligt ud af Landet, hvorfor han paalægger Virksomheder — og fortrinsvis saadanne, som arbejder i Krigsproduktionen — at etablere en særlig Vagttjeneste. Nogen stor Nidkærhed fra Vagtmandskabets Side skal han dog næppe regne med. Enhver frihedselskende Dansker ser hellere Virksomheder og Varer gaa til Grunde, fremfor at de anvendes til Tyskernes Formaal, hvilket vil sige til Undertrykkelse af os selv og andre frihedselskende Folk.

Vore ledende Politikere har maattet sande det gamle Ord om, at man ikke baade kan blæse og have Mel i Munden. De har opdaget, at man ikke baade kan sætte Arbejderne paa Sulteløn og samtidig opretholde en god Sundhedstilstand. Det er hos Børnene man har konstateret, at Underernæringen breder sig. Som Udvej drøfter man nu en bedre Børneforsorg, d.v.s. flere Børnehaver, udvidet Skolebespisning og Ansættelse af flere Sundhedsplejersker samt Adgang til billig Levertran. At dette er haardt tiltrængt, har vi Kommunister ofte nok paapeget, men det løser ikke Problemet, Hovedaarsagen er, at Fars og Mors Indtægter er for smaa, alt for smaa. Forhøj Lønnen og Understøttelserne, saa vil Sundhedtilstanden blandt Børnene hurtigt bedres!

I en større nordjysk By havde en fuldt kvalificeret Mand søgt Ansættelse i Politiet og var blevet fundet god i alle Retninger. Men en Dag kom der Bud hjem til ham med en Forespørgsel om hans politiske Anskuelse. Han svarede, at han ikke var politisk interesseret, og at han i hvert Fald ikke var Nazist. Faa Dage efter fik han Afslag paa sin Ansøgning.

Amtslæge Bendix Poulsen, Aalborg, har „efter Ansøgning" faaet et Aars Orlov. Han har udsendt en rystende Medicinalberetning om Sundhedsforholdene i Aalborg, hvoraf det bl. a. fremgaar, at Antallet af veneriske Sygdomme er i stærk Stigning. I 1941 indtraf der et nyt Tilfælde pr. Dag! 131 af de smittede Kvinder var under 20 Aar og 32 endda under 16 Aar!

Samtidig meddeler Amtslægen, at der overalt fra Amtet meldes om Fnat i Tusindvis af Tilfælde, og Luseplagen breder sig med rivende Hast. Den tysk besatte Stolpendal Skole kalder han rent ud en Luserede, og han protesterer iøvrigt imod Tyskernes Besættelse af den, da den skulde anvendes af Civilbefolkningen under Evakuering.

Nu har han modtaget Løn for at have opfyldt sin Embedspligt.

Omkring 1. December var der Medlemsmøde i Socialdemokratiet i Odense Der herskede blandt Medlemmerne en Del Uro over Partiets Tilslutning til Scavenius-Regeringen. I hvert Fald saa Redaktør Rasmus Hansen sig foranlediget til at staa op og erklære, at Scavenius var lige saa god en dansk Mand som enhver i Salen, han selv iberegnet. Hertil svarede en Stemme fra Salen: Saa regner du os ikke for ret meget, Rasmus!"

Restriktionerne for Vinduesudstillinger praktiserede en frederiksbergsk Grønthandler paa denne Maade: i det ene Vindue havde han paa et Fad anbragt en — siger og skriver een — Nød. I det andet stod en Plakat med Paaskriften „Her er ingen Nød"! Det var mere end Thune Jacobsens Politi kunde staa for, og Manden blev noteret.

Fra den 1. Januar er alle engelske og amerikanske Film forbudt. Svaret herpaa kan kun være eet: Boycot alle de tyske og italienske Film. Lad Biograferne staa tomme.

Tyskerne har gennem Udenrigsministeriet paalagt samtlige danske Ugeblade at undgaa alt engelsk og amerikansk præget Novellestof. Dette er et nyt Bevis paa Tyskernes utaalige Indblanding i danske Anliggender.

Onsdag d. 25 November Kl. 10 Formiddag maatte Arbejderne paa Burmeister og Wain, Teglholmen, sendes hjem, da der ikke fandtes mere Olie til Dieselmotorerne, som driver alle Maskinerne derude.

Paa tysk Initiativ er der undertegnet en Overenskomst mellem den danske og den tyske Regering om Skibsbygningen i de kommende to Aar. Dette Skibsbygningsprogram vil helt optage samtlige danske Værfter, der skal bygge ialt 190,000 Tons „Schiffsraum". Herudover har Tyskerne i November beslaglagt 8 af DFDS' Rutebaade til Troppetransporter til og fra Norge.

Arbejdsløshedsunderstøttelsen

I to Aar er Arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke blevet forhøjet. Rigsdagen har sat Reguleringsbestemmelsen ud af Kraft og derved snydt de arbejdsløse for mere end 5 Kr, ugentlig. Var det ikke paa Tide, Arbejderne sagde til denne Rigsdag, at nu finder de sig ikke længere i at der rundeligt uddeles Gaver til Velhaverne, mens de arbejdsløse skæres ned og ikke en Gang kan opnaa en Lempelse som Suspendering af 26 Ugers- Bestemmelsen.

Tyskerne »faste Kunder«

I December 1940 udfærdigedes en Bekendtgørelse, ifølge hvilken tyske Soldater kun kunde købe til eget Forbrug.

Handelsministeriet har nu den 1-12 i Anledning af, at „Situationen med Hensyn til Vareforsyninger" er blevet vanskeligere, „truffet Aftale" med Bæstet og Værnemagten om, at Medlemmer af den tyske Værnemagt „skal behandles som danske Kunder, og at de, saafremt Salg kun sker til „faste Kunder" skal behandles som saadanne."

Handelsministeriet tilføjer, at den tyske Øverstbefalende har „vist stor Forstaaelse". Ja, det tør siges; ganvist ikke for Danmarks vanskelige Forhold, saaledes som det antydes af Handelsministeriet, men derimod for, hvorledes Udplyndringen af vort Land gennemføres mest effektivt.

Ogsaa paa andre Omraader kommer Sociallovsnedskæringens sande Natur for Dagen. I Folketinget har saaledes Johan Strøm fra Aalborg beklaget sig over, at Socialudvalgene staar helt hjælpeløse angaaende Huslejehjælp til Arbejdsløse. De aner ikke, hvor Midlerne skal tages fra.

Det er formentlig det, Ejner Jensen m. fl. kalder for Forbedringer.

Er du med

til at sætte de fængsledes Familier!

Læs

„Land og Folk" og giv det videre

OVERENSKOMSTSITUATIONEN.

Nu maa Arbejderne stille deres Krav.

I disse Dage er Hovedorganisationerne atter gaaet til Forhandling om Overenskomsternes Fornyelse til Foraaret. De samvirkende har forlangt et Løntillæg for de lavest lønnede, medens Arbejdsgiverne i overmodig Frækhed har afslaaet al Tale om Løntillæg og endda forlangt en Lønnedsættelse.

Men Arbejderne skal stille Krav om fuld Dækning for Prisstigningerne!

Siden Krigens Begyndelse er det Pristal, som bruges til Udregning af Dyrtidstillæget steget med 100 Points og for at faa fuld Dækning herfor, skulde Arbejderne have et Dyrtidstillæg paa 85 Øre pr. Time eller 40.80 Kr. om Ugen. Det hidtidige Dyrtidstillæg udgør imidlertid kun 39 Øre pr. Time eller 18,72 Kr. om Ugen. For at faa fuld Dækning for Prisstigningerne maa Arbejderne derfor have Krav paa 22.08 Kr. om Ugen.

Og Arbejderne vil stille Kravet!

Fordi man ved at lade Priserne stige og holde Lønningerne nede, og har ladet Besættelsens Byrder blive baaret af Nazismens mest fanatiske Modstandere: Arbejderne.

Fordi hele Arbejderbefolkningens økonomiske Levefod og Sundhedstilstand er i alvorlig Fare.

Fordi det økonomiske Krav om fuld Dækning for Prisstigningerne er et Vaaben i Kampen mod vore nazistiske Undertrykkere, og

Fordi den danske Arbejderbefolkning ønsker at købe de Varer, de selv fremstiller, fremfor at se Tyskerne mæske sig med disse.

Man vil forklare:
Det er "Skruen uden Ende", hvilket fører til Inflation, hvis Arbejderne stiller Kravet om Dækning. Men det passer ikke! For da man havde lagt Loft over Lønningerne og Arbejderne faaet Dækning for ca. Halvdelen af Prisstigningerne, rendte Priserne alligevel videre trods gentagne Løfter om Prisstop, og ingen fortæller nu Storbønderne, Tørvefabrikanterne og andre, at de skaber Inflation ved at forlange stadig højere Priser for deres Varer.

Men Tyskerne er interesseret i denne Politik!

Ved at "betale" høje Priser for deres Indkøb her i Landet, regner de samtidig med at købe politisk Støtte hos Storbønder, Entreprenører osv. Men det er den danske Befolkning, der maa betale disse Indkøb og i første Række den danske Arbejderbefolkning. Og derfor er Arbejdernes Krav om fuld Dækning for Prisstigningerne ikke alene et Krav for Arbejderne, men et Krav, der gavner den nationale Kamp mod vore Undertrykkere.

Arbejderne har ingen Grund til Loyalitet overfor Regeringen!

Med Regeringen Scavenius' Erklæring om fuld Tilslutning til et nyt Europa under den tyske Nazismes Førerskab, hvilket er ensbetydende med

økonomisk, politisk og kulturel Undertrykkelse af den danske Befolkning og i Særdeleshed den danske Arbejderbefolkning, staar Arbejderklassen nu midt i Kampen for sine økonomiske og demokratiske Rettigheder og enhver Loyalitet overfor Regeringen Scavenius er falsk Loyalitet og tjener kun Tyskernes Interesse.

Derfor vil Arbejderne drage Konsekvenserne af hele dette og fastholde og fremføre Kravet:

FULD DÆKNING FOR PRISSTIGNINGERNE OG
GENERELT PRISSTOP FOR ALLE VARER!

D e t k a n N y t t e !

Rejs Diskussion paa Arbejdspladserne!

Lad Generalforsamlinger, Klubmøder og andre faglige Forsamlinger formulere Kravene!

Indkald til ekstraordinæreGeneralforsamlinger!

Indsend Resolutioner og vælg Deputationer til at paase, at Kravene ført frem paa rette Sted!

Udsendt 15. December 1942. - B.H.

LAND OG FOLK

POLITISKE MAANEDSBREVE
Nr. 24 Afsluttet 31. Dec. 1942
- Udsendt af Danmarks kommunistiske Parti -

TIL MEDLEMMER OG MEDKÆMPERE!

Paa Tærskelen til det nye Aar sender vi alle Kammerater og Medkæmpere i og udenfor Partiet vor Kamphilsen.

Det svundne Aar stillede store Krav til Frihedens og Demokratiets Tilhængere. Blev Nazismen ikke endelig tilintetgjort, saa skete dog den store Vending i dette Aar. Fra at være i Offensiven er den nu trængt over i Defensiven. Ogsaa for det danske Folk blev det et Aar i Vendingens Tegn. Det kæmpende Danmark tog mere posetiv Form. Bladmæssigt kom dette til Udtryk bl.a. ved Fremkomsten af FRIT DANMARK og DE FRIE DANSKE, og i praktisk Handling ved en omfattende Række af Sabotagehandlinger og Ildebrande og ved Demonstrationer mod "Frikorps Danmark". Hitler fik at føle, og hele Verden saa, at ogsaa det danske Folk bærer Viljen og Evnen i sig til at kæmpe mod Undertrykkelsen.

Kammerater ! I dette krævende Arbejde var I blandt de mest aktive. I øvede jeres Indsats paa den nationale Front samtidig med, at Partiarbejdet blev passet paa alle Omraader, og I ydede et væsentligt Bidrag til Kampen mod Sociallovens Forringelser.

I har herigennem hævet Partiets Anseelse og derved medført Tilgang af nye Medlemmer samt en voksende Strøm af økonomiske Bidrag til vort Arbejde.

Vore Modstandere har ogsaa forstaaet at taksere vor Indsats. Med Partiets Formand Aksel Larsen i Spidsen er mange Hundreder blevet bragt bag Laas og Slaa i danske eller tyske Fængsler takket være Stikkere og Politi. Hvor beklagelige end disse Tab er, har de dog ikke knækket vort Parti. Vi er her og vort Arbejde fortsætter og forstærkes fra Dag til Dag. Vi sender paa denne Dag vor Hilsen til alle vore arresterede og internerede Kammerater og til deres Familier. Vi sender en Hilsen til alle dem, der paa Grund af Politiets Forfølgelser maa leve i Illegalitet. Vi erkender vore Forpligtelser overfor de øvrige kæmpende Nationer og overfor vore indespærrede og forfulgte Kammerater. Ved fælles Indsats og uforfærdet Fortsættelse af Kampen skal vi ogsaa opnaa Befrielsens Time.

Netop nu, da Fascismen overalt rammes af de haardeste Slag, maa vi styrke og udvide vor Indsats paa den nationale Front. Vi maa samtidig styrke og udbygge vor Indsats mod Udplyndringen og Forarmelsen af det arbejdende Folk. Derfor er det nødvendigt at styrke vort Parti. For hver Medkæmper eller Bidragyder, der berøves os ved Arrestation, maa vi ikke alene skaffe Erstatning, men flere Medkæmpere og Bidragydere.

Vi maa for hver Dag skærpe Kampen mod Kapitulanterne indenfor Arbejderbevægelsen og mod Landsforrædderne. Vi maa paa alle Omraader forstærke Arbejdet, hvor vanskelige Arbejdsbetingelserne end bliver.

Idet vi anerkander den Indsats, der er ydet i 1942, udtrykker vi vor Forvisning om, at I, Kammerater, indenfor eller udenfor Partiet, ogsaa i 1943 beredvilligt og offervilligt yder den Indsats som kræves i sikker Tro paa, at vi med stærke Skridt gaar den endelige Sejr i Møde, og

at vi i broderlig Samarbejde med vore Medkæmpere i den øvrige Verden, indenfor en overskuelig Tid vil have hidført Fascismens endelig Nederlag!

Danmarks kommunistiske Parti
Centralkomiteen

oooooooooo00000oooooooooo

LØNFORLIGET - EN NARRESUT!

NU maa alle Kræfter sættes ind for at gennemtvinge fuld Dækning for Prisstigningerne.

Overenskomstsituationen er næsten overstaaet. Allerede to Maaneder før Udløbstid er DsF uden at spørge Medlemmerne gaaet ind paa Forlængelse. Det er første Gang i 20 aar. at Overenskomstsituationen har været afklaret saa tidligt, meddeler Pressen triumferende Og den har al god Grund til at triumfere: For et ubetydeligt Tillæg til de laveste Lønninger har DsF givet Afkald paa en Revidering af Utilsvarende Overenskomster som Følge af Anvendelsen af nye Materialer og andre Ændringer i Arbejdsbetingelserne. Tilbage staar nu kun Afgørelsen af det generelle Dyrtidstillægs Størrelse.

Alle erkender de laveste Lønningers Utilstrækkelighed, og ingen kan have noget som helst at indvende imod et særligt Tillæg til dem, men man harnes over, at dette tiltuskes ved at frafalde nødvendige Krav for det afgjorte Flertal af Fagbevægelsens Medlemmer. og naar de endelig skal have noget, maa det brændemærkes som en Svinestreg, at man spiser dem af med nogle faa Ører pr Time. Sandheden om Lønforliget er jo den, at de laveste Lønninger, som kommer i Betragtning, højst omfatter ca. loo,ooo Arbejdere.
Dette vil igen sige, at mere end 435ooo Arbejdere overhovedet ikke berøres. Og hvad selve Tillæggets Størrelse angaar, da varierer det fra 96 Øre til 3,36 pr. Uge. Et fuldkomment skandaløst lille Tillæg i betragtning af disse Lønningers Lidenhed. Hvilke Huller mon man har tænkt sig kan udfyldes ved Hjælp af 96 Øre ekstra pr Uge ? Hertil kommer saa endelig at Løntillægget først gælder fra 1. marts 1943, og med de Erfaringer, Arbejderklassen har gjort under den forløbne Del af Krigen, kan man roligt regne med, at samtlige livsvægtige Varer .inden denne Dato er steget saa meget, at Løntillægget er gjort mere illusorisk end det i Forvejen synes.

Dersom de Herrer Forhandlere regner med at have reddet Arbejderklassens Børn fra Underernæring og sikret sig selv Julefred med dette Forlig tager de Fejl. Dertil er Nøden i Arbejderhjemmene for stor, og Arbejdernes Utilfredshed lader sig ikke affærdige med denne Fedtskilling. Selv Statens løgnagtige Pristal hjemler efter Pristalordningen af 1939 hele 45 Øre mere pr. Time end nugældende Løn. Det vil sige, at Tusinder af Arbejderes Købekraft er forringet med mere end en Trediedel. Overfor en saadan Nød forslaar hverken 2 eller 7 Øre! Der maa ydes fuld Dækning for Prisstigningerne, dersom ikke Arbejderne, deres Hustruer og Børn skal forsumpe af Kulde og Underernæring.

Der er Mad og Varer nok i Landet. Der er Fordelingen, det er galt med. Man under ikke Arbejderne det daglige Brød. Men nu, Hvor det gælder vore Børn, vore Hjem og vor Fremtid, lad os da med al vor Magt kræve den Uret gjort god igen, som man har tilføjet os under Krigen.

Endnu er det ikke forsent ad overenskomstmæssig Vej at rejse Krav om fuld Dækning for Prisstigningerne. Slaa jer ikke til Taals med Ejler Jensens Løfte om, at han vil rejse Krav angaaende Dyrtidstillæg. Sig til

ham og alle, at nu er det ikke Spørgsmaalet om kvart eller halv Dækning for Prisstigningerne, det der kræves idag, om Livet skal kunne leves blot nogenlunde taaleligt, er fuld Udligning!

Lad DsF, de enkelte Fagforbund, Arbejdsgiverne, Regeringen, Rigsdagen og Forligsnævnets Formandskab erfare, hvorledes Arbejderne ser paa dette Spørgsmaal. Rejs Diskussionen i alle Klubber og Fagforeninger og meddel de Herrer selvbestaltede "Værnere" af Arbejdernes Liv og Levned jeres Syn paa Tingene og gør det saa kraftigt, at det ikke er til at misforstaa!

Og lader de tiltrods herfor fortsat haant om dette ligefremme og fuldt berettiget Krav, da det er dem, og dem alene der maa bære Ansvaret for at Arbejderne, tvungne af Omstændighederne maa gribe til andre og mere haandfaste Metoder og selv rundt omkring paa Arbejdspladserne rejse deres Lønkrav!

oooooooo00000000oooooooo

D E N R Ø D E H Æ R S O F F E N S I V

Hitler fik ikke nogen god Jul. Overalt trængte den røde Hær hans Tropper tilbage. Og det var ikke Smaabevægelser, det drejede sig om.

Størst har Indsatsen været ved den mellemste Don. Her brød den røde Hær to Steder g ennem Fjendens Linjer i en Bredde af henholdsvis 90 og 20 km. I løbet af 10 Dage, fra 16 til 26. December, rykkede den røde Hær fra 145 til 200 km frem og befriede ifølge Særmelding den 26/12 alene paa dette Frontafsnit 812 Landsbyer, 8 Distriktscentrer og 7 vigtige Jernbaneknudepunkter, samt tog over 56000 Fanger og store Mængder Materiel.

Næsten 2 Trediedele af Trekanten Voronesh-Stalingrad-Rostof er hermed befriet, og Rostof er i højeste Grad truet, for ikke at tale om Tropperne i Stalingrad. Ogsaa de tyske Hære i Kaukasus kommer i en vanskelig Situation, da Rostofs Generobring vil betyde, at de kun har Forbindelse over det smalle Kertsj-Stræde. Dette er dog ikke deres eneste Vanskelighed. Ogsaa de trænges af en Offensiv fra den røde Hær, som 1. Juledag sydøst for Naltsjik rykkede 20 km frem og siden har fortsat sin Fremrykning.

Sydvest fra Stalingrad i Veliki Luki Omraadet og paa Centralfronten foregaar der Bevægelser af samme vældige Omfang. Det er Hitlers meget udskregne "Østvold", der nu smuldrer for den røde Hærs haarde Slag.

Og hvorledes tager Tyskerne disse Nederlag ? De snakker om Vinteren. Det første man præsenteres for i saa at sige hver eneste Hærberetning, er Kuldegraderne paa Østfronten. Dernæst faar man at vide, at der hist og her er sivet Modstandere gennem det tyske Forsvarssystem, men at Tyskerne har efterladt "Pindsvinestillinger" - til senere Udnyttelse ! Den Slags kan man maaske byde det tyske Folk ind under Jul, men det gaar næppe ret længe. Hitler og Gøbbels vil blive hængende i deres egne Løgne. Hvor mange Gange har de ikke meddelt, at det nu endelig og afgørende var Slut med den røde Hær, og at den aldrig mere vilde kunne rejse sig til Modstand. Ikke destomindre er de nu daglig nødt til at melde om "haarde Afværgekampe".

Nej, Hitler kan ikke hverken lyve den røde Hær borteller lamme den med hysteriske Trusler. Det staar nu fast, at den røde Hær allerede i September, da Hitler skrød af Sejre i Kaukasus og Donbuen, var klar til at begynde sin Offensiv. Men den havde Tid til at vente til det bedst egnede Tidspunkt. Den ventede til Hitler havde løbet sig træt foran Stalingrad, ventede, til Hitler havde bragt sine vældige Forsyninger for Vinteren helt frem bag Fronterne, og ventede til englænderne og Amerikanerne

var godt i Gang i Nordafrika. Og man har god Grund til at mene, ventede, til man var i Stand til uden for store Ofre at tilføje Hitlertropperne det Store, Afgørende Nederlag. Eet er ialfald sikkert: Hitler har selv erkendt, at Katastrofen var ved at være over ham sidste Vinter. Og i denne Vinter er Styrkeforholdet i langt højere Grad i den røde Hærs Favør.

Situationens Alvor for Hitler understreges ogsaa ved, at han ikke kunne levere Rommel tilstrækkelige Forstærkninger til at holde El Aghaila-Stillingen. Endelig er Sveriges nye Mobilisering, Tyrkiets Hjemkaldelse af sine Diplomater og Pagten mellem Spanien og Portugal sikre Tegn paa, den vaklende Tillid til Akselns Styrke. Det er ikke længere Hitlers, men Sovjetunionens og dens Allieredes Bevæge lser, man frygter vil give Anledning til nye Skred i Udviklingen.

Symptomatisk er det ogsaa, at det ikke er Hitlers Sejrsfanfarer, men hans Udtalelser om, at han ikke vil kapitulere, som optager Pladsen i den tyske Propaganda. Ja, hvis store Ord var i Stand til at afvende Katastrofer, saa vilde Verden se anderledes ud. Napoleon I forsøgte samme Metode. Kandt er hans Udtalelse: De Herrer Englænderne ønsker Krig, men jeg kan forsikre dem, at hvis de er de første til at drage Sværdet, er jeg den sidste til at stikke det i Skeden. To Gange maatte han slaas til Jorden, før han begreb sin daarskab. Hvormeget Hitler end stritter imod, saa vil den røde Hær og dens allierede drage omsorg for, at ogsaa han kommer til at ligge stille !

FOLKETINGSMAND MARTIN NIELSEN OG FLERE ANDRE DANSKERE UDLEVERET TIL GESTAPO !!

Bevæbnet Politi massakrerer de internerede i Horserød-Lejren

Tyskerne Truer Indførelse af Dødsstraf-

Lørdag den 12. December blev Læge Dr. med. Teit Kærn og Telegrafassistent Arne Jepsen, der begge sad interneret i Horserødlejren, efter Regeringens Ordre udleveret til Gestapo. Mandag den 14. December blev endvidere Folketingsmand Martin Nielsen og Mejeribestyrer Helge Kjærulf, der sad interneret i Vestre Fængsel i København, udleveret til det tyske Politi.

Læge Kærn og Mejeribestyrer Kjærulf, der har siddet indespærret henholdsvis et Aarstid og siden 2. November, er ikke Medlemmer af det kommunistiske Parti. Hvad angaar Martin Nielsen og Arne Jepsen har disse to Kammerater siddet indespærret henholdsvis i 18 Maaneder, nenlig siden 22. Luli i Fjor. De kan altsaa, selv efter Thune Jacobsens grundlovsstridige Paragraffer ikke have begaaet nogensomhelst "ulovligt". Alligevel er de blevet indespærret og nu udleveret til de nazistiske Voldsmænd. Og ligesom med alle de andre Gestapo-Fanger hemmeligholder de danske Myndigheder fejgt deres Udlevering og hvad de anklages for.

100 bevæbnede Betjente mishandler Fangerne i Horserød!

Da de internerede i Horserød erfarede Regeringens Ordre om Udlevering af Kærn og Jepsen, vakte det almindelig Harme. Et Par Uger forinden var en anden Interneret Harald Nielsen, blevet udleveret til Tyskerne under Protest fra hans Kammeraters Side, og de nye Krav om Udlevering fik derfor Bægeret til at flyde over.

Beslutsomt slog de Internerede Kreds om Gestapos Ofre for at hindre

Udleveringen. Den nazistiske Lejrchef, Inspektør Bentzen, gav da Fangevogterne Ordre til at slaa løs paa de Internerede. Men til Fangevogternes Ros skal det siges, at de nægtede at udføre den skændige Handling. Bentzen sendte derfor Bud til den nærliggende Politiskole, hvorfra der kom 100 ganske unge Betjente, der var mere end villige til at gaa Thune Jacobsens og de tyske Banditters Ærinde. Bevæbnet med Revolvere og Knipler slog de brutalt ned paa de forsvarslæse Fanger, hvoraf adskillige blev saa alvorligt mishandlet, at de bagefter maatte under Lægebehandling. Trods Fangernes Modige Optræden kunde de selvfølgelig ikke klare sig overfor den bevæbnede og brutale Slagsbroderbande. Een for een blev de slaaet ned og spærret inde i Barakkerne, hvorefter Kærn og Jepsen under Politieskorte blev ført til København og udleveret til Gestapo.

5 danske Statsborgere idømt Tugthusstraffe - i Tyskland!

De blodtørstige Nazister nøjes imidlertid ikke længere med at kræve danske Statsborgere udleveret til Indespærring i deres Fængsler her i Landet. De er ogsaa begyndt aabenlyst at fælde Dom over danske Statsborgere. For nogen Tid siden meddeltes saaledes officielt at to Danskere ved den tyske Krigsret var idømt hver 10 Aars Tugthusstraf, som skulle afsones i Tyskland. De var begge fra Fredericia. I de sidste Dage er yderligere tre Danskere fra Aarhus idømt hver 10 Aars Tugthusstraf i Tyskland. Der er ingen Grund til at nære nogensomhelst Illusioner om, hvad dette betyder for de paagældende. Saa meget mindre som Tyskerne i den første Meddelelse lod skinne igennem, at Dødsdom i Fremtiden ikke var udelukket. Den samlede Presse meddelte dette uden at blinke. Fra Rigsdagen har der ikke løftet sig en Røst derimod. Den Dag, det passer Tyskerne, vil de altsaa med Regeringens Velsignelse kunne begynde at skyde danske Statsborgere efter Behag. Enhver bør gøre sig klart, hvad dette betyder og forstaa, at det maner til den mest forbitrede og haardnakkede Modstand paa alle Omraader mod de nazistiske Bestier. Vi danske har hidtil kunnet ordne vore egne Statsforhold uden fremmed Indblanding. Det kan vi ogsaa fremtidig. Og skal nogen skydes her i Landet, saa er det ialfald ikke de ærlige Danskere, som kæmper for deres Lands Frihed, men derimod Banden af Landsforræddere og Undertrykkere.

Regeringens Rakkergerning skal blive husket!

Med Hud og Haar har Scavenius-Regeringen udleveret det danske Folk til de tyske Voldsmænd-Aabenlyst hjælper den Landets Undertrykkere med at udplyndre Landet, arrestere danske Patrioter og udleverer dem til de tyske Fangehuller enten herhjemme eller i Tyskland, og nu kommer altsaa Truslen om Dødsstraf.

I Maanedsvis har Folketingsmand Aksel Larsen og hans Hustru samt ca 80 andre danske Mænd og Kvinder været underkastet de nazistiske Banditters brutale Behandling uden at Regeringen har meddelt Offentligheden hvem de paagældende er, hvad de anklages for, og hvorledes de behandles. Men selvom Regeringen i Dag har Magten og ved Hjælp af lønnede Voldsmænd kan ramme de der søger at forhindre dens Forbrydelser mod Landet, saa er den Dag ikke fjern, hvor Regeringen og dens Haandlangere fra øverst til nederst vil komme til at staa til Regnskab for deres Handlinger.
Det samme gælder den danske Rigsdag. Vel er vi vidende om, at enkelte Rigsdagsmænd underhaanden overfor Scavenius har protesteret overfor den seneste Tids Arrestationer og Udlevering af danske Mænd og Kvinder. Men det er ikke nok med spagfærdige Protester og Henstillinger. Den danske Rigsdag har godkendt Regeringen Scavenius og har givet den Bemyndigelseslove, og saalænge Rigsdagens Medlemmer ikke aabent gennem Pressen og fra Rigsdagens Talerstol tager Afstand fra Regeringens landsforrædderiske

Virksomhed, og sammen med det danske Folk tager Kampen op herimod - saalænge vil Rigsdagens Medlemmer ogsaa bære deres Del af Ansvaret for Regeringens Handlinger og til sin Tid kræves til Regnskab derfor.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Nu har Scavenius solgt Størsteparten af det kommende Aars Levnedsmidler !

Sidst i November førte Ministerialraad Dr.Walther fra Berlin en Række Handels"forhandlinger" med Udenrigs- og Landbrugsministeriet. Resultatet af disse Forhandlinger vil blive en alvorlig Skærpelse af Levnedsmiddelsituationen herhjemme. Tyskerne ønsker 6o.ooo Tons Svinekød og 4Oooo Tons Oksekød. Da Produktionen af Svinekød for det paagældende Aar er beregnet til 148ooo Tons, bliver der saaledes kun 88ooo Tons til Hjemmemarkedet, og i Betragtning af det Antal herværende tyske Soldater, der skal have Del i denne Mængde, vil det næppe kunne undgaas, at det danske Kødforbrug maa bringes ned i Nærheden af de tyske Rationer. Okseproduktionen er beregnet til 135ooo Tons, og der bliver saaledes 95ooo Tons Oksekød til Fordeling paa Hjemmemarkedet og til den tyske Græshoppesværm.

Under den nuværende Rationering andrager Hjemmeforbruget af Smør 63 Millioner Kilo, medens man anslaar det kommende Aars Produktion til 104 Mill. kg. Der skulde saaledes blive 4o Mill.kg til Tysklands-Eksport. Tyskerne har imidlertis stillet Krav om, at saafremt de 1o4 Mill.kg. ikke bliver naaet, skal Formindskelsen deles ligeligt mellem Hjemmeforbruget og Eksporten, Hvilket vil betyde en Nedsættelse af de i Forvejen smaa Rationer.

Sukkerproduktionen, som i Fjor var paa 252ooo Tons, anslaas i Aar til kun 19oooo Tons, og deraf har man paa Forhaand forpligtet sig til at eksportere 65ooo Tons til de nordiske Lande.

Dette er, hvad man paa nuværende Tidspunkt har lovet at lavere, men ingen maa jo være blind for, at efterhaanden som Situationen skærpes for Tyskerne, vil de skærpe deres Krav, og Scavenius vil føje dem i alle deres Ønsker.

OOOOOoooooo00000

BURMEISTER & WAINS ARBEJDERE VISER NAZI-KONTROLLANTER PAA PORTEN

Fredag den 11.December da Arbejdet paa Refshaleøen skulde begynde mødte der Arbejderne et mærkeligt Syn. Rundt omkring paa den tyske Krigs- og Handelsmarines Skibe, som ligger til Reparation ved Værftet, var der posteret uniformerede og bevæbnede danske Nazister. Dette Syn virkede selvsagt ophidsende paa Arbejderne, og paa Skib efter Skib lagde man Værktøjet tilside og gik i Land for at afvente nærmere Besked. Paa nogle enkelte Baade smed de tyske Befalingsmænd selv de danske Gangstere i Land, og hvor der saaledes var skaffet frisk Luft, gik Arbejderne om Bord igen, men kort efter vendte Lejesvendene tilbage, og herefter var der ingen Tvivl om, at entan maatte Nazisterne forlade Arbejdspladsen, eller ogsaa gik Arbejderne.

Kl. 9 laa hele det store Værft stille, mens Arbejderne sindigt og roligt promenerede i Værftsgaderne, snakkende og rygende og intereseret iagttagende de mærkelige Væsener, der tydeligvis følte sig meget ilde tilpas over den store Opmærksomhed. Imens holdt samtlige Tillidsmænd Møde og stillede Krav til Firmaets Ledelse om, at samtlige Nazister skulde fjernes fra Virksomheden før der igen blev rørt ved Værktøj eller Maskiner. Forhandlingerne endte med, at Firmaets Direktør og nogle Funktionæ-

rer begav sig til Ministeriet for at faa Klarhed over hvad Meningen var.

Kl.ca.14 kom Deputationen tilbage med følgende Resultat:Det uniformerede og bevæbnede Politi skulde fjernes senest Fredag Aften. Arbejderne vilde faa udbetalt deres fulde Dagløn, idet ingen jo havde forladt Værftets Grund. Paa dette Grundlag optoges Kl. 14.15 Arbejdet paa de Skibe, hvis Vagtmandskab fandt det tilraadeligt allerede oaa dette Tidspunkt at luske af. De blev fulgt til Ports med et Bombardement af Tørv, Sten, Hestegødning m.v.. Blandt de uheldige genkendte man en vis "Hr. Jensen", Amagerbrogade 87-89, som for nogle Maaneder siden blev jaget bort fra sin Plads som Marketender, fordi han var Nazist og som altsaa heller ikke havde større Held i sin nye Rolle.

Mandag Morgen viste det sig imidlertid, at Tyskerne allerede havde glemt den Lektion de havde faaet om Fredagen, idet der atter var posteret Nazipoliti i Skibene. Blandt Arbejderne herskede der ikke et Øjeblik Tvivl om, hvad der skulde gøres. Arbejdet blev straks nedlagt overalt. Firmaet søgte at faa Arbejderne til at gaa i Arbejde, men Svaret lød: Først maa Nazipolitiet fjernes!

Kl. 13.30 blev Fællesklubbens Repræsentantskab kaldt til Møde hos Firmaet, hvor de blev underrettet om, at nu var Sagen endelig i Orden. Vagten vilde blive fjernet, saafremt Arbejderne vilde genoptage Arbejdet senest Tirsdag Morgen og helst med det samme. Den tyske Krigsmarine havde afgivet en skriftlig Erklæring om at ville fjerne sine Vagter og godkende Værftets eget Opsyn.

Tillidsmændene enedes om, at Arbejdet ikke kunne paabegyndes før Tirsdag Morgen, da ingen vilde gaa om Bord i Skibene, saalænge Nazivagten var der. Tirsdag Morgen var Nazi-Vagten væk og Arbejdet gik sin sædvanlige, rolige Gang. Gennem deres enige og resolutte optræden var det lykkedes B&Wa Arbejdere at tilbagevise det nazistiske Overgreb.

Deres Optræden er et Eksempel til Efterfølgelse overalt hvor Nazisterne eller Tyskerne søger at stikke Snuden i danske Arbejderes Forhold.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

SIN HERRES STEMME ---------- Atter har Scavenius talt. Paany har vi konstateret, at det ikke var en dansk Mand, der talte, Var Ordene end danske, saa var Indholdet nazi-tysk. End ikke en Bemærkning om vort Lands Frihed benyttede han til at camouflere sin tyske Tale med. Det var "det nye Europas" Stemme, der lød fra Folketingets Talerstol. Det far store Ord og svare Trusler mod Folket, men bag Ordene anede man Frygt for Vanskelighederne. En helt ud berettiget Frygt!

Med Rette hæftede han sig ved den Mulighed,Enkeltmand har for at føre privat Udenrigspolitik og erkendte ogsaa, hvor farligt dette er for Tyskerne, Vi noterer dette med Tilfredhed denne Erkendelse. Hermed Indrømmes Rigtigheden af vor Politik:Vil Regeringen ikke føre den af Folket ønskede Udenrigspolitik,saa kan dette selv føre den uden Ministres Hjælp. Scavenius brugte Ordene:"Den enkelte Mand" om det danske Folk, der Dag ud og Dag ind paa den ene eller den anden Maade har lagt sin Foragt for vore Tyske Undertrykkere for Dagen. Dette Begreb passer dog langt bedre paa Scavenius selv og hans Regering. Han er "en enkelt Mand", der fører "sin private Udenrigspolitik" uden Hensyn til de alvorlige Følger, der truer Land og Folk.

"Privat Udenrigspolitik", siget Scavenius til Folket. Ja, privat fordi Konge, Regering og Rigsdag veg udenom, men kernedansk og anerkendt fordi den har hele Folkets Tilslutning og moralske Støtte. Og nu, hvor man fra "massgebende Seite" har erkendt dens Betydning og Effektivitet, vil den tage til i Omfang.

Scavenius søgte at skræmme Folket ved at true med de største Ulyk-

ker. Den slags virker ikke. Det danske Folk ved udmærket, at Tyskernes Nederlag er den eneste Garanti for at undgaa den totale Undertrykkelse. Og det ved ogsaa, at for at opnaa dette Maal var et Samarbejde med selveste den lede Satan fuldt berettiget, dersom Muligheden tilbød sig. Derfor har Kredse, der ellers ikke var hinanden venligt stemt, søgt sammen for udenom Regeringen og i Illegalitet at skabe en national Front. Det er ikke, som Scavenius udtrykte sig, Kommunisterne der Camouflerer sig. Nej, det er det danske Folk, der uden Hensyn til Partiskel og tidligere Opfattelser er søgt sammen for ved fælles Hjælp og Indsats og i Overensstemmelse med Europas øvrige Undertrykte Folkeslag at undergrave og ødelægge Undertrykkerne, saa vort Land atter kan blive frit. I denne Omgang søgte den frivillige Nazi-Elev Scavenius at skræmme med "Kommunisme". Næste Gang kommer han formantlig til Jøderne !

Han kan spare sig sine Anstrengelser. De er overflødige. Det danske Folk har allerede eller vil meget snart opdage, at Scavenius fører det i Fordærv, og at Vejen frem gaar udenom Scavenius og mod det tyske Skæbnefællesskab!

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

SANDHEDEN OM JULEFLÆSKET !" Grosserer-Societetets Fedevaresektion udsendte den 21.November følgende Skrivelse til sine Medlemmer: "Fortroligt Dokument beviser Tyskernes "Udplyndring.

Strengt fortroligt !

Til Medlemmerne.

Fra Grosserer-Societetets Komite har vi modtaget følgende Skrivelse af 20.ds.:

Eksport til Tyskland:

I Fortsættelse af Skrivelse herfra af 1.Oktober d.A. (Fedevare-Sektionens Cirkulære af 2.Oktober d.A.) angaaende de foreløbige Kontingenter for Oktober Kvartal 1942 skal man meddele, at Ministeriet for Landbrug og Fiskeri overfor Kommiteen har oplyst, at det danske og tyske Regeringsudvalg i Henhold til den dansk-tyske Handelsoverenskomst nu har truffet Aftale om at stille følgende Kontingenter til Raadighed for Udførsel af nedennævnte Varer her fra Landet t il Tyskland i Oktober Kvartal 1942.

I de anførte Beløb er indbefattet de tidligere som foreløbige Kontingenter for Oktober Kvartal meddelte Beløb:

Svin, Levende, slagtet eller konserveret	5oooooo RM
Slagteriaffald, incl. Blod- og Leverpølse	15oooo "
Svinefedt til Spisebrug.....	25ooo "
Tarme.....	45ooo "
Slagtet Fjerkræ.....	1ooo "
Levende Fjerkræ	5oo "
Fjerkrækonserves.....	2oooo "
Mælkekonserves.....	8ooooo "
Eledon og andre Børneernæringsmidler.....	5ooooo "
Slagtede Kaniner.....	45oooo "

Alene af Fødemidler eksporteredes der saaledes i Oktober Kvartal for næsten 7 Mill.RM, svarende til ca 14 Mill. danske Kroner !

Naar Værdien af en RM sættes til 2 Kr. - nogenlunde det samme som et Pund Flæsk koster - vil det ses, at der eksporteres 5 Mill. Pund Flæsk! Af det Flæsk, der ikke direkte eksporteres, og som altsaa tilførtes Hjemmemarkedet, som det saa smukt hedder, opkøbes imidlertid langt den største Del af Værnemagten og dens enkelte Medlemmer. De harjo nu faaet Halfdan Hendriksens Velsignelse til at blive betragtet som "faste Kunder",

ikke i en enkelt Forretning, som gemene Danskere, men i samtlige Landets Forretninger! og de benytter sig deraf. Ikke alene propper de sig, mens de er her, men i Særtog og Skibe sendes Ladninger sydpaa. Alle de mange tyske Soldater, der passerer Danmarks Grændser, tager Skinke, fedt og andet godt med sig i de propfyldte Randsler.

Herefter forstaas, det sikkert bedre, hvorfor Husmødrene ind under Julen forgæves maatte løbe fra Butik til Butik uden at det dog lykkedes dem af skaffe blot en lille Luns Flæsk til Julebordet, skønt Eks-Statsminister Buhl i sin sidste Radiotale havde lovet den danske Befolkning, at der i Oktober Kvartal ikke vilde blive eksporteret Fødevarer til Udlandet, før Hjemmemarkedets Forbrug var dækket !

I December fik vi Transportforbudet, som skulde lukke yderligere af for Tilførsel af Flæsk til Danskerne. Fra Nytaar har vi Statscentraliseringen af Kødopkøb, der ogsaa siges at være kommet efter tysk Henstilling, for at Okkupanterne skal have Kontrol med Kødmængderne og derved Mulighed for at drive Udskrivningerne til Tyskerne op til den yderst Grændse.

En Trøst er det at vide, som det oplyses fra Paris, at Rottekød er baade velsmagende og nærende. Her er dog for en Gangs Skyld en Vare, som endnu ikke er rationeret eller udsolgt!

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

K A M P E N M O D T Y S K E R N E

Det tyske Slagskib "Schleswig", der ogsaa er Moderskib for U-baade, har været paa Nordhavnsværftet i København gennemgaaet en større Reparation. Da Skibet skulde afleveres, opdagedes det, at vigtige Dele i Kompasset var ødelagt. De ødelagte Ting er vanskeligt at erstatte.

Paa Maskinfabriken "Præcition" i København brændte forleden Søndag hele Fabrikens Beholdning af den uerstattelige Vare: Olie!
Pedershaab Maskinfabrik i Brønderslav leverede Tyskerne 10 store Sneplove. Nu er de returneret - med sammenbrændte Lejer !
Paa Aalborg Skibsværft er i Sommer bygget en Isbryder til Tyskerne. Den var fornylig paa Prøvetur, men ligger nu i Dok igen. Alle Lejer brændt sammen. Skaden kan meget vanskeligt udbedres.
En Topskrue til en Kampvogn bar en Mærkeseddel:"Afmonteres forsigtig". Værkføreren gjorde opmærksom paa, at den var uerstattelig. Den blev monteret af med en Mejsel og er dermed uanvendelig!
Tre Gange i Træk er et Polhjul til Karup Elektricitetsværk, der bl.a. leverer Strøm til Flyvepladsen, ankommet til Montagehallen i ødelagt Stand.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

U N D E R S C A V E N I U S - R E G E R I N G E N

Scavenius udleverer den danske Hærs Vaaben til Tyskerne!

Danske Statsborgere udleveres til Tyskerne ! Vore Skibe, Raastoffer og Levnedsmidler udleveres ! Vore Fabriker, Hoteller, Kaserner, Skoler og offentlige Bygninger stilles til Undertrykkernes Raadighed. Der gaar snart ikke en Dag uden at Bæstet og von Hanneken møder frem med Krav saa om dette, saa om hint. Og Scavenius er mere end villig til at efterkomme deres Ønsker. For faa Uger siden forlangte Tyskerne vore Militærbeholdninger af Skyts, Ammunition og Uniformsgenstande udleveret. Og efter nogle faa Dages "Forhandling" imødekom - selvfølgelig - Regering og Rigsdag Kravet. Efter hvad der oplyses, drejer det sig om ca. 60.000 Geværer, 1000 Rekylgeværer, et større Antal Morterer,

30 Mill. Geværpatroner, 12ooo Brisantgranater, 6ooo Tæpper, 15ooo Kapper, 15ooo Livremme og 17ooo Par Støvler.

Det eneste trøsterige der er ved dette sidste Tyveri er, at det kan tages som Bevis for i hvor høj Grad den tyske Hær lider under Mangel paa Krigsmateriel og Udrustning til sine Soldater. Selv ejer de tyske Magthavere hverken Raastoffer, Fabrikker eller Arbejdskraft nok til at afbøde disse Mangler. Derfor Stjæler de nu vore sparsomme Lagre. Men selv ikke det vil kunne afvende deres uundgaaelige Nederlag, ognaar først det er indtruffet, vil det danske Folk gøre Regnskab op med de nævenyttige Herrer, der netop i denne Situation mente sig forpligtet til at hjælpe Undertrykkerne.

Laurits Hansens Venner For at retfærdiggøre sin og Regeringens nederdrægtige Optræden overfor Kommunisterne, paastod Laurits Hansen som bekandt i sin Tid, at Kommuniater og Nazister omtrent var det samme. Det eneste Bevis, han kunne føre frem, var dette: En Mand der trykte et nazistisk Blad, havde en Overgang spist Frokost i samme Stue som en Typograf, der i sin Tid satte ARBEJDERBLADET. Ikke særlig overbevisende. men tilstrækkeligt for Laurits Hansen.

Men hvad maa man nu sige om ham selv, naar han faar følgende Omtale i et Naziblad som "Hamburger Fremdenblatt": I det nye danske Kabinet befinder sig Mænd, som kan mestre Tidens Opgaver. Det er ikke nødvendigt at gaa i Enkeltheder: som bemærkelsesværdigt er det nok at fremhæve, at den tidligere Formand i DsF ved en Deling af Arbejdsministerens vigtige Arbejdsfelt har faaet Stillingen som Socialminister".

Laurits maa da efter dette allermindst være godkendt som første Klasses Nazist med Medlemsbog og alt, hvad dertil hører

++++++

Skal Reparationslovene og Arbejdsfordelingslovene ophæves ? Tyskerne skal gennem længere Tid have kretiseret vore danske Beskæftigelsesforanstaltninger som "uproduktive" (DVS. unyttige for den nazityske Imperialisme) og krævet den ophævet, for at en større Arbejdsløshed kan tvinge danske Arbejdere til Tyskland. Saaledes er Land- og By-Reparationslovene udløbet for nye Ansøgninger men, under tysk Pres - ikke forlænget. Da alle politiske Partier i Ord (efter Pressen at dømme) er for Forlængelse af disse Love, tør man maaske endnu haabe, at de ogsaa i Gerning vil forhindre Besættelsesherrerne i hel eller delvis Ophør af dem. Kun ved herhjemme at skabe Beskægtigelse (og taalelige Kaar for dem, der trods alt bliver arbejdsløse) kan der sættes en Bremse for den nationalt ødelæggende Støtte til Tysklands Krigsførelse ved dansk Arbejdereksport til Tyskland.

Det forlyder ogsaa, at Tyskerne skal have krævet Arbejdsfordelingsloven ophævet, ligeledes for at skabe Arbejdsløse til Eksport til Tyskland.

Desværre synes Socialdemokratiet, som i sin Tid var de ivrigste Forkæmpere for denne Lov nu at være ved at opdage, at Arbejdsfordelingen er en Byrde for Arbejderne. Det kommunistiske Parti var omvendt i sin Tid Modstander af Arbejdsfordelingsloven, fordi den i den daværende Situation alene var et Middel til at vælte en yderligere Del af Arbejdsløshedens Byrder over paa Arbejderne selv og lade Staten spare et tilsvarende Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, Og vi er Tilhængere af igen at faa Loven Ophævet, naar dette kan ske under Garanti for, at Ophævelsen bliver til Gavn for Arbejderne, men vi anser det for at være imod saavel Arbejderklassens Interesser som imod Hensynet til vor nationale Kamp idag at være Naziokkupanterne følgagtige i at ophæve Arbejdsfordelingen for derigennem at tvinge danske Arbejdere til Tyskland.

Ogsaa Grøntsager og Frugt stjæler de: En dansk Damper afsejlede for nylig fra Odense til Tyskland med Lasten fuld af Grøntsager, deriblandt 500 tons Hvidkaal. Paa Odense Frugtauktion har salget hidtil været aabnet en halv Time før danske Købere inden Tyskerne kunde købe. Nu er det lige omvendt -med det Resultat, at der næsten intet er at faa, naar de danske Købere møder op.

Politiet hjælper Nazisterne: Ved et Fritz Clausen Møde i Esbjerg den 15. December var Tilstrømningen udenfor Salen meget stor. De fremmødte var dog ikke kommet til Stede for at hylde Claus Klumpe - tværtimod. Og de faatallige Tilhørere og tilrejsende Landsforræddere maatte "lodses" ind i Salen af Politiet for at undgaa Esbjerggensernes nærgaaende Kærtegn.

Tyskerne aad Aarhus-Borgernes Julemad: Lige før Juletid modtog Slagterne i Aarhus Besked om, at de ikke kunne forvente at modtage deres sædvanlige Kvanta Flæsk i Ugen op til Jul. Som alt andet havde ogsaa denne Flæskemangel sin naturlige Forklaring: Tirsdag den 22. December afholdtes der nemlig i alle Byens Hoteller og Restauranter Julefest for de derværende tyske Soldater. Menuen bestod af: Svinekoteletter med Rødkaal og Æblekage med Flødeskum. Og det er klart, at naar flere Tusind tyske Soldatermaver skal fyldes, saa maa Landets egne Borgere undvære.

Kroplus og Fnat: I Viborg har Skolebørnene faaet Kroplus og Fnat. Meddelelsen herom maa kun bringes af de lokale Blade. I Viborg er der for Tiden stationeret særlig mange Tyskere !

Juletrafikken: Almindeligvis plejer Bladene at bringe store Referater og mange Billeder fra Juletrafikken. Dette var forbudt iaar - "af Hensyn til den vanskelige Kulsituation" !! Er Knutzon mon bange for, at Vennerne skal tro, han ødsler med Kullene til unyttig Trafik ?

Den er gal med Sukkeret: Ministeriets Pressesekretariat har "henstillet" til Bladenes Redaktioner "at beskæftige sig saa list som muligt med Sukkerspørgsmaalet, og hvis det overhovedet bringes Meddelelser nu ved Sukkerkampagnens Afslutning, da at lade disse Meddelelser være meget afdæmpede." - Vi forstaar egentligt saa godt, at Tyskerne efterhaanden trænger til noget at forsøde Tilværelsen med - men hvorfor skal det absolut være vores Sukker de stjæler ?

++++++++++++++++++++
oooooooooo
0

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

LÆS BLADET OG GIV DET VIDERE - FORTÆL INGEN HVOR DU HAR DET FRA

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

LAND OG FOLK

POLITISKE MAANEDSBREVE
Nr. 25 Afsluttet 22.Jan.1943
- Udsendt af Danmarks kommunistiske Parti-

Hitler - Jubilæum i Nederlagets Tegn

Den 3o. Januar kan Hitler fejre lo Aars Jubilæum som Rigskansler. I Januar 1933 var der opnaaet Enighed mellem den tyske Storindustri, Militæret og Nazipartiet om Genoprustning. Der indførtes Krigsøkonomi i Landet, og man gik, som Hitler udtrykte det, ind for en Fortsættelse af Verdenskrigen. Tyskland har nu i fuldt Maal faaet alle Verdenskrigens Byrder og Rædsler igen. Tilbage er kun det totale Nederlag, hvis Skygger allerede hviler over Landet.

Paa Jubilæumsdagen vil Hitler staa Ansigt til Ansigt med "November 1918". Overalt er hans Hære haardt trængt. Siden hans sidste Tale, den 9. November, har den Røde Hærs Offensiv jaget Hitlerbanderne mange Hundrede Kilometer tilbage. Og der findes snart ikke det Frontafsnit fra Leningrad til Kaukasus, hvor de tyske Stillinger ikke vakler under den Røde Hærs Kæmpetryk. Ringen om Leningrad er brudt ved Tilbageerobringen af Schlüsselburg, og Tyskerne er paa Flugt fra dette Omraade. Velforsynede og stærkt udbyggede Støttepunkter som Velikijo Luki, Millerovo, Kotelnikov, Valujki og Vorosjilofsk er taget med Storm. Deres Mandskaber er for Størstedelen udslettet og de store Forsyninger af alle Slags er taget som Bytte. Mægtige Omraader i Don-Buen og Kaukasus er befriede. De indesluttede Styrker ved Stalingrad, der oprindelig talte 2oo - 2oo ooo Mand, gaar deres Tilintetgørelse i Møde, mens store, hurtigt fremrykkende Armeer truer Rostof, Armavir og andre vigtige Byer.

Tyskerne forsøger at bagatellisere disse Bedrifter ved at tale om "elastisk Forsvar", "Frontforkortning", "offensiv Defensiv" og "Tavshedstaktik før Forholdsregler mod de russiske Offensiver". Endvidere er man naaet til det Resultat, at de russiske Offensiver ikke er opstaaet af den russiske Krigsførelses "frie Initiativ", og endelig antydes som i Fjor Vinter, at Russernes Daarskab med disse Vinteroffensiver vil vise sig, naar Foraaret kommer og nye tyske Offensiver sætter ind "med nye Divisioner, nye Vaaben og efter nye Planer". Men Sandheden er den ganske enkle, at Hitlerhærene ikke kan holde Stand overfor den Røde Hær.

I Afrika fører Rommel ogsaa "elastisk Forsvar", og hans Tropper er nu "stødt 15oo km frem mod Vest". Endnu er det ikke 3 Maaneder siden, Rommel pralende udtalte: Vi er ikke trængt frem til El Alamain for at opgive det vundne Terræn igen!. Snart er imidlertid de tysk-italienske Hære i Afrika trængt sammen paa et saa lille Omraade af Tunis-Tripolis, at det "elastiske Forsvar" ikke længere lader sig praktisere, og de vil faa haarde Kampe at kæmpe, idet de angribes fra alle Sider af Englændere, Amerikanere og Leclercs Styrker fra Centralafrika. Naar Aksetropperne ikke forlængst er kastet ud af Afrika, skyldes det Vanskelighederne og Uenigheden om Ordningen af Administrationen i fransk Nordafrika.

Hitler og hans Klan ved, hvad der venter dem ved et Nederlag, og de

søger paa alle Maader at udskyde Tidspunktet for det længst muligt. Hitler er i Øjeblikket paa Jagt efter nye Tropper og Materiel. Først konfererede han med Ciano og Laval, overfor hvem han erklærede, at han nu gav Pokker i sympatiske Talemaader, det var Realiteter, der skulde til. Dernæst kom Antonescu med Drabanter i Audiens. Ogsaa her lød Kravet om mere Mandskab og større materielle Forsyninger (Olie, Føde). Udsendinge fra Bulgarien, Ungarn og Spanien har i længere Tid opholdt sig i Berlin. Aarsagen turde være saa ligetil.

Glansen er ved at gaa af Hitler. Hans "Kraft durch Furcht" (Kraft gennem Frygt) har ikke længere saa let ved at gøre sig gældende, nu da hans militære Stjerne er i hastig Dalen. Det kommer til Udtryk dels blandt nogle af Statsmændene i de med ham forbundne Lande, dels ved at aksefjendtlige Kræfter i disse Lande rejser Hovedet. Den megen Tale om nordisk Samarbejde og Understregning af Krigens rent forsvarsmæssige Karakter hos finske Regeringsmedlemmer er et Eksempal paa det første. Uden Forbindelse med det finske Folks Krigstræthed og Had til Krigsophidserne er det sikkert heller ikke. Som Eksempel paa det sidste kan nævnes Terrorjustitsen i Bulgarien, Forfølgelsen af Pilekorsbevægelsen i Ungarn og Arrestationerne af Jerngardefolkene i Rumænien, der er sat ind, fordi Utilfredsheden hos Befolkningen er stor, og en Invasionshær vil finde den mere end villig til at være behjælpelig med at feje Hitlerfolkene paa Porten.

Ja, Hitlers Sejrsfanfarer er forstummede. Vi maa ved Jubilæet nøjes med hans Forsikringer om, at han ikke vil kapitulere, samt med Goebbels' Opfordringer til at vise Fanatisme og hans Trusler om et "furor Teutonica", hvis tysk Omraade berøres. Til Realisering af dette "germanske Raseri" gaar man nu i Tyskland i Gang med at uddanne Partisaner. Og hermed er vi naaet til Realiseringen af Hitlers sidste Programpunkt, der lyder "Skal vi gaa under, saa skal den halve Verden gaa under med os."

lo Aars Mareridt nærmer sig Afslutningen.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

A R B E J D E R N E E R S N Y D T

FOR MINDST 34 KR. OM UGEN I DYRTIDSTILLÆG

Allerede forinden Overenskomstforlængelsen officielt forelaa, havde Lederne i DsF modtaget den første alvorlige Protest imod deres ulovlige Adfærd. Saaledes oplyses det i "Typograf-Tidende" Nr. 53, at Typografforbundets Provins-Tarifkommission paa et Møde den 14. December vedtog en saalydende Udtalelse:

> "Provinsens Tarifkommission protesterer kraftigt mod Formandsmødets ulovmedholdige Fremgangsmaade ved de nu førte Overenskomstforhandlinger, hvorved Hovedorganisationen (DsF) for en ringe Godtgørelse til de mindste Lønninger afskærer de tilsluttede Underorganisationer fra at forsøge ved Forhandlinger at opnaa Forbedringer, der er af virkelig Betydning for Arbejderne.
>
> Kommissionen udtaler samtidig en Tak til vore Repræsentanter for deres Stilling paa Formandsmødet."

Siden har ogsaa Forbundets københavnske Tarifkommission vedtaget en skarp Misbilligelse af den anvendte Fremgangsmaade og fremsat Krav om, at Typografforbundet nægter at godkende den ulovligt forlængede Overenskomst, Forbundets Hovedbestyrelse er indkaldt til en Drøftelse af den herved opstaaede Situation.

Ved de afgivne Protester har Typograferne vendt sig mod det Overgreb, de faglige Spidser har øvet mod de tilsluttede Organisationer. Brydende sig Pokker om egne Love og Regler har man ladet et Formandsmøde, der overhovedet ingen Kompetence har, vedtage Forliget og herved afskaaret samtlige Organisationer fra Forhandlinger om Revision af Overenskomsternes mange utidssvarende Bestemmelser. Og den ulovmedholdige Fremgangsmaade bliver ikke mere flatterende derved, at de usle Tillæg paa fra Kr. 3,36 og ned til 92 Øre pr. Uge til de lave Lønninger, som Forliget hjemler Ret til, vil være stjaalet gennem nye Prisstigninger endnu inden Udbetalingen paabegyndes den 1. Marts.

Og hertil kommer saa, at der blandt Medlemmerne og de faglige Tillidsmænd, for hvis Handlinger Hensynet til Medlemmernes Liv og Levned er Rettesnoren, næres berettiget Ængstelse for, at Fedtskillingerne til de lavest lønnede skal anvendes som Lynafleder ved de kommende Forhandlinger om et generelt Dyrtidstillæg. Med Henblik paa disse Forhandlinger kan det næppe siges for kraftigt til Ledelserne i Forbundene og i DsF, at nu kan det være nok med "skrællede" og "graduerede" Løntillæg. Det, Kravene og Kampen gælder er: fuld Dækning for Prisstigningerne. Og her bør Organisationerne have for Øje, at der overhovedet ikke er regnet med Pristalsforfalskninger, naar man opgiver det Tab, Arbejderne har lidt ved Ophævelsen af Pristalsreguleringen, til 45 Øre i Timen.

Arbejdernes Erhvervsraad har tidligere beregnet, at Overgangen fra Margarine til Smør betyder 7 Points, som Pristallet ikke udviser. Paa samme Maade kan det beregnes, at Pristallet kunstigt er holdt andre henholdsvis 7 og 3 Points nede, ved at der ikke tages Hensyn til, at Tørv er dyrere end Koks, eller at Skosaalerne holder 25-3o % kortere Slidtid. Det giver tilsammen 17 Points, der i Henhold til Prisreguleringen svarer til 14,5 Øre i Timen.Tager man saa ogsaa Hensyn til, at Posten Beklædning kun udviser den halve Stigning, betyder dette andre lo Points, svarende til 8,5 Øre i Timen. Hertil kommer saa de 45 Øre i Timen, som udgør det, Arbejderne hidtil er snydt for efter det officielle Pristal, saaledes at vi ialt kommer op paa 68 Øre i Timen eller 34 Kr. om Ugen, der maa siges at udgøre Minimum for Arbejdernes Udligningskrav, al den Stund der jo ikke er taget Hensyn til Pristallets Forfalskning paa utallige andre Punkter end de fire nævnte.

=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=

Dobbeltmennesket Hr. Tetens

Den fungerende Fængselsdirektør er - som Kontorchef i Justitsministeriet - sin egen Overordnede

Da Direktøren for Fængselsvæsenet, Kampmann, døde, blev hans Stilling besat ved Konstitution af Kontorchef i Justitsministeriet H. Tetens.

Grunden til denne Konstitution siges at være, at Justitsministeren selv har udset sig denne Stilling som Retrætepost, naar han - som han vel selv venter - inden længe bliver kasseret. Han mener formentlig her at have fundet et Embede tilstrækkelig langt udenfor Offentlighedens Søgelys til at kunne finde Glemsel. Ogsaa heri vil han til sin Tid opdage, at han tager Fejl - men foreløbig har han altsaa sat Hr. Tetens til at forvalte Embedet og det tør siges at ske i en Aand, der er Vanten Thune Jacobsen fuldt ud værdig. Hr. Tetens er nemlig en Mand, som ikke alene i tykt og tyndt følger Ministeren i hans Eftergivenhedspolitik overfor Tyskerne, men ogsaa derudover synes personligt interesseret i at indynde sig hos

Besættelsesmagten.

For Fængselsvæsenets Embedsmænd er der under Besættelsen opstaaet en Række særlige Problemer baade i Forbindelse med de stadig flere internerede danske, som hverken er sigtede eller dømt for noget ulovligt, og ved de udleveringer til tyske "Krigsretter", som nu i stigende Grad finder Sted; men medens der her er Tale om adskillige, som kun ugerne giver efter for de stadigt øgede tyske Krav, hører Hr. Tetens i Fængselsdirektoratet til dem, som opfylder de tyske Ønsker, endnu før de er fremsat.

Til Praktisering af sin Hadefuldhed overfor alle, der har vist dansk Sindelag og af den Grund er havnet i hans Klør, har han en særdeles villig Hjælper i sin Yndling, Nazi-Inspektør Bentzen, Lederen af Statens Koncentrationslejr i Horserød, der trods sin aabenbare Uegnethed ikke kan fjernes fra den Stilling, han en Gang er blevet anbragt i.

Under de Forhandlinger, de mange Hundrede Interneredes Udvalg i de sidste Halvandet Aar har ført med Justitsministeriet, har Hr. Tetens som oftest været til Stede og bestandig været den, der modsatte sig selv de ringeste Lempelser i de interneredes Forhold. I denne Henseende tolererer han ethvert Overgreb og Lovbrud, medens han paa den anden Side indenfor sit Omraade stadig indskærper den pinligste Overholdelse af Fængselsreglementerne, naar det drejer sig om de paa tysk Ordre dømte og af Justitsministeriet internerede. Dette har han særdeles let ved: naar de internerede klager til Justitsministeriet over Fængselsdirektoratets Direktør H. Tetens og den Maade, han fortolker Begrebet Internering paa, opnaar de kun at faa Svar fra Justitsministeriets Kontorchef H. Tetens, der frejdigt erklærer, at Klagen er aldeles ubegrundet !

Hr. Tetens synes saaledes i alle Maader at være en værdig Repræsentant for den "ny Tids" Orden. Han kan allerede det meste af det nazistiske Program til total Udrydelse af Lov og Retssikkerhed i Samfundet, og hvad han endnu ikke mestrer fuldt ud, vil han formentlig hurtigt lære.

Om Fængselsinspektør Waagensens pludselige og i forbavsende ringe Omfang omtalte Død vil der muligvis senere fremkomme Oplysninger, som ogsaa er af Interesse i denne Sammenhæng.

++

1ooo Mand i Strejke ved de tyske Befæstningsanlæg ved Nymindegab

Der har Gang paa Gang været Arbejdsnedlæggelser ved Nymindegab, hvor Tyskerne af danske Materialer og med dansk Arbejdskraft bygger store Befæstningsanlæg. Aarsagen har været Arbejdets Karakter og de uhyrlige Arbejds-, Løn- og Transportforhold, der bydes danske Arbejdere, som af Stat og Kommune tvinges til at arbejde paa denne smudsige Arbejdsplads.

Forhistorien til den sidste Arbejdsnedlæggelse er denne: Indtil den 15. August 1942 transporteredes Arbejderne til og fra Arbejdsstedet i lukkede Lastbiler og modtog herfor i Kørepenge 2,70 Kr. pr. Dag. Saa blev denne ringe Godtgørelse frataget dem af Priskontrolraadet. Svaret var Strejke, men under svære Trusler og med Løfte om Forhandling blev Arbejderne tvunget i Arbejde igen.

Fra 3o. November maatte Rejserne foretages med Tog, da Lastbiler ikke længere maatte benyttes. Dette forlængede Rejsetiden til ca. 6 Timer daglig og den samlede Fraværelse fra Hjemmet til op til 16 Timer.

Efter 3½ Maaneds Forhandling modtog Arbejderne endelig den 11. Dec. Meddelelse om, at der var bevilget dem 2,50 Kr. i Kørepenge fra den 15.

==========

SEND BLADET TIL VENNER OG BEKENDTE PAA LANDET !

==========

December, men uden tilbagevirkende Kraft fra 15. August. Dette var dem dog et Nummer for groft, og de nedlagde resolut Arbejdet.

Nu kom der Fart i Tingene. Den tyske Arbejdsleder klagede til Kjærbøl som selvfølgelig straks stod paa Pinde og sendte Sekretær Ejnar Nielsen af Sted i Ministerbilen og med Ekstrafærge over Storebælt (iflg. Ejnar Nielsens eget Udsagn). Der blev indkaldt til Møde i Esbjerg Søndag den 13., men paa Grund af den korte Tidsfrist kunde Mødet kun indkaldes ved Opslag paa Kioskerne, og Resultatet var, at kun ca. 150 Mand mødte frem. Ejnar Nielsen kunde tilbyde 2,70 Kr. i Stedet for 2,50 Kr. i Kørepenge pr. Dag og med tilbagevirkende Kraft fra 15/8 samt Løfte om Forhøjelse af Kørepengene fra den Dag, Togkørslen begyndte. Endvidere lovede han noget, han kaldte "frygtelige Ting", dersom Arbejdet ikke blev genoptaget. Paa Mødet vedtoges det at genoptage Arbejdet, og det samme skete ved et Møde i Varde om Eftermiddagen.

Men det er ikke hverken Kjærbøl eller Ejnar Nielsen, der har skaffet Arbejderne deres velfortjente Kørepenge, men udelukkende de 1000 Mands resolutte Optræden ved Nedlæggelsen af Arbejdet. Lad det være et Eksempel for andre Arbejdspladser, i Særdeleshed tyske. Der kan skaffes bedre Løn- og Arbejdsforhold ved Sammenhold og resolut Optræden.

ÅÅÅ

Husmændene i Landbrugets Gullaschtid

De ledige Penge stammer for en stor Del fra Storbønderne, der har haft Gullaschtider under Krigen. Aarsagen hertil er Regeringens og Priskontrolraadets Lydhørhed og Eftergivenhed overfor Bøndernes Krav og Trusler. Anførerne i alle Aktioner for højere Priser paa Landbrugsprodukter har været Storbøndernes Organisationer, hvorimod Husmændene enten har holdt sig i Baggrunden eller direkte advaret.

Denne forskelligartede Optræden beror ikke paa nogen Tilfældighed. Prisforhøjelser virker nemlig forskelligt overfor Husmænd og Storbønder. Ved f.eks. højere Kornpriser faar Husmanden vel mere for det Korn, han selv avler, men da han ikke kan opretholde sit Husdyrbrug (en væsentlig Del af hans Indtægt) uden Køb af Korn, betyder det ogsaa forøgede Udgifter. Og den direkte Virkning giver kun en ringe Indtægtsforhøjelse.

Husmændene har ogsaa for Øje, at de højere Priser paa Landbrugsprodukter bundfælder sig i højere Jordpriser, der gør det vanskeligt for deres Børn at erhverve eget Husmandssted. Allerede nu udstykkes der aarligt kun 30-4o nye Husmandsbrug mod tidligere 6-8oo. Situationen kan altsaa nok siges at være alvorlig, selvom der ikke just foreligger nogen Katastrofesituation. Statistiken kan sige os en Del om, hvordan Forholdene er.

Først Husdyrbestanden. Her har Manglen paa indførte Foderstoffer medført en Indskrænkning, som fortrinsvis rammer Husmændene. Fjerkræbestanden var i Sommeren 1942 kun 50 % af Tallene for 194o. Svinebestanden blev i samme Tidsrum reduceret med 60 % og Kvæget med 1o-15 %.

Medens Landbrugets Indtægt pr. Arealenhed trods Indskrænkningerne steg i 194o, saa viser 1941 en mindre Tilbagegang, der dog var mest følelig for Husmændene. Naar Nedgangen ikke blev større, skyldes det, at Priserne for 1941-42 blev forhøjet med 15 %.

De statistiske Tal for Nettoindtægten pr. ha (Indtægten med Fradrag af Arbejdsvederlag, men ikke af Renter) ser saadan ud:

	1938/39	194o/41	1941/42
Husmandsbrug (under 1o ha).	354 Kr.	48o Kr.	443 Kr.
Gaarde (1o - 5o ha)	152 "	311 "	255 "
Herregaarde (over 5o ha)...	62 "	212 "	196 "

Medens Nettoindtægten er faldet med 37 og 56 Kr. for henholdsvis Husmænd og Gaardmænd, er Herremændenes Indtægtsforringelse kun 16 Kr. pr. ha. Endnu mere illustrerende er Fremgangen siden 1939. Den har for Herregaardene været 134 Kr., for Gaardene 1o3 Kr., men for Husmandsbrugene kun 89 Kr. pr. ha. Og da herfra skal trækkes Renter, bliver Forholdet endda mere i Husmændenes Disfavør, idet Husmændenes Gældsforpligtelser pr. ha er mange Gange større end Herremændenes.

Man forstaar derfor Husmændenes Tilbageholdenhed. De er ikke interesseret i for en yderst ringe øjeblikkelig Fordel at sætte deres egen og deres Børns Fremtid paa Spil.

++

H V A D M E D B R Æ N D S L E T - ?

"Skæbnefællesskabet" med det tyske Herrefolk viser sig stedse mere ødelæggende for os. Først forsvandt Flæsket, saa Kødet og Sukkeret. Nu meddeles, at Industrien ikke kan faa mere Brændsel, og der foretages drastiske Indskrænkninger i Forlystelseslivet, Radio og Sporvognskørsel, m.m..

Tilsyneladende er der en Forskel paa Fødevarernes og Brændslets Forsvinden, men i Virkeligheden er der ingen. Tyskerne stjæler vore Varer og lader os sidde med Savnet. Sagen er jo den, at lige siden Besættelsen har 15ooo Mand været paa Kulbrydning i Tyskland. De betyder ingensomhelst Belastning for Tyskland, da vi leverer Fødevarerne til dem og yderligere betaler deres Løn via Clearing-Kontoen. Kullene maa altsaa være vore, og Transportproblemet har vi ogsaa gjort vort til at løse, idet danske Jernbanevogne i stort Tal kører i Tyskland, og endelig har Tyskerne i Realiteten taget alle disponible Skibe.

Danmark har altsaa gjort sin Skyldighed, og naar Tyskerne forhindrer os i at faa Kullene, er det gement Røveri. Dobbelt harmligt virker det, naar vi samtidig kan se vore danske Skibe lastet med Kul brudt af danske Arbejdere sejle forbi vore Havne for at udlosse dem i Sverige. Mens det regnede med Afslag paa Ansøgninger om Kul til danske Fabrikker, laa der lo danske Skibe og lossede Kul i Göteborgs Havn. Et synligt Resultat af, at Tyskerne nu skal betale kontant i Sverige.

Men Tyskerne nøjes ikke med at forholde os vore Kul. De stjæler ogsaa det bedste af vort indenlandske Brændsel. I Jylland ruller den ene Vognladning Brunkul efter den anden sydpaa. Saa langt er Tyskland altsaa nede, at de maa rane det brændselsfattige Danmarks Brunkul. Og der er Tegn paa, at det bliver værre. Regeringen har forlangt Brunkulslagrene optalt for at faa Overblik over Situationen. Af Erfaring ved vi, at enhver Centralisering for Tiden er ensbetydende med forestaaende nye Udplyndringer og deraf følgende Varemangel.

Det er Goerings Ord: Skal nogen sulte i Europa, bliver det ikke Tyskerne, der nu i Praksis viser sig for os i al sin frygtelige Alvor.

Den 6. Januar afholdtes Julegudstjeneste i 2o græsk-katolske Kirker i Moskva, hvor man bad for den Røde Hærs Sejr over de nazistiske Landrøvere.

==========

HVORFOR IKKE SÆNKE PRISERNE PAA LANDBRUGSVARER ?

I mere end et Aar har Offentligheden diskuteret, hvad der kunde gøres i Anledning af den voldsomme Stigning i Priserne paa Landbrugsejendomme. Der har været talt om Forbud mod Salg til Ikke-Landmænd og om en Omsætningsafgift. Enighed har dog ikke været til at opnaa, og stort bedre gaar det vel ikke med den ny Finansministers Forslag om en Avancebegrænsning ved Handel med disse Ejendomme.

Det er klart, at alle Ikke-Landmænd følger disse Bestræbelser med stor Interesse. Med de Byrder i Erindring, som den høje Landbrugsgæld paaførte den øvrige Befolkning, er alle interesseret i, at Landbrugsgældens videre Udvikling hæmmes. Hvad der hidtil er ført i Marken vil dog næppe hindre Krigshajernes Spekulation i Landejendomme. Det er nemlig ikke alene et Spørgsmaal om at forhindre en bestemt Klasses Køb af Landejendomme, men ogsaa et Spørgsmaal om den aldeles uholdbare høje Forrentningsprocent. Ethvert Indgreb, som ikke rører denne kunstige Højkonjuktur, vil være mindre end en halv Foranstaltning.

Vanskelighederne ved at sætte ind heroverfor skulde imidlertid ikke være store. Det er jo Regering og Rigsdag, der har fastsat de høje Kornpriser, og naar de nu ser det hele bære mod en Ende, som ingen ønsker, saa maa de hurtigst muligt fastsætte mere passende Priser. Lad os derfor faa Priserne paa Landbrugsvarer ned, saa skal Ejendomspriserne nok falde.

Prisnedsættelse paa Landbrugsprodukter vilde ikke alene kunde mærkes paa Ejendomspriserne, men ogsaa ved en Reduktion af de ledige Penge. At det tillige vilde blive en Lettelse i Levevilkaarene for Arbejdere og mindre Næringsdrivende, følger af sig selv.

Det kan ikke lade sig gøre midt under en Krig, vil nogen indvende. Hertil er at svare, at man har kunnet gøre det i Sverige. Hvorfor saa ikke i Danmark ?

En anden Indvending vil ogsaa blive gjort: Det vil blot betyde, at den tyske Krigsøkonomi faar en Lettelse, og saa maa vore egne hellere faa det end at det skal gaa til de fremmede. Lad dem bare betale saa dyrt som muligt. Den Indvending gælder ad Hedehusene til. Er der nogen, der for Alvor tror, at Tyskerne vinder denne Krig ? Det er der vist ikke, og det vil sige, at vi ikke faar en rød Øre af vort Tilgodehavende.Og iøvrigt - hvis de vandt, saa tør det maaske antydes, at det vilde blive yderst vanskeligt at faa "Fordringen" inkasseret hos "Herrefolket".

Det, der sker nu, er blot, at Storbønderne faar Lov til at plukke det danske Folk, baade direkte ved Salg herhjemme og indirekte ved Salg til Tyskland. Derfor er det eneste rigtige at bringe Priserne ned. Det vil betyde, at Priserne paa Landejendomme vil falde. Inflationsfaren vil være aftagende og Befolkningen faar Mad til rimelige Priser.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Biograf-Boykot i Oslo: Oslo-Befolkningens Biograf-Boykot er stadig lige effektiv og begynder nu at sætte alvorlige Spor i Byens Økonomi. Biograferne i Oslo ejes af Kommunen. Sidste Fredsaar gav de 7-800ooo Kr. i Overskud, som anvendtes til kulturelle Formaal. Sidste Sæson udviste et Underskud paa 30ooo Kr. - BOYKOT OGSAA HER I LANDET ALLE TYSKE FILM !

Dommerstrejke i Belgien: I de sidste Maaneder har ca. 3ooo Jurister, Dommere og andre Embedsmænd ved Domstolene strejket, dvs. indstillet enhver Domsforhandling som Protest imod Tyskernes Arrestation af 3 belgiske Dommere. Nu har Tyskerne maattet give efter. De 3 Dommere er sat paa fri Fod og sammen med dem to andre Dommere, der blev taget samtidig som Gidsler. - Iøvrigt har de tyske Myndigheder flere Gange maattet trække Dekreter tilbage overfor Arbejdernes Trusel om Strejke.

ET PROVOKATORISK PROPAGANDASKRIFT

Landsforræderen, Kontorchef ved Arbejdernes Erhvervsraad Niels Lindberg har udsendt et provokatorisk Propagandaskrift: "Kamp mod Inflationen eller Lønsænkning". I dette drager han tilsyneladende med største Radikalitet til Felts mod Prisstigningen og Nedskæringen af Arbejdernes Levefod under Krigen. Bogen er dobbelt farlig, fordi dens Betoning af den arbejderfjendtlige Udvikling herhjemme er fuldstændig rigtig, samtidig med, at Forklaringen paa denne Udvikling gaar ud paa at rense Tyskerne for Medansvar, og Formaalet med den er at agitere for den tyske "Planøkonomi". Blandt Aarsagerne til Inflationen siger han om Nationalbankens Forskudsbetalinger (Clearing-Kontoen), at den "formentlig har haft nogle omend kun svage Prisstigninger i sit Følge! Det er jo tværtimod klart for ethvert ærligt Menneske, at nogle af de allervigtigste Inflationsaarsager netop hænger sammen med den nazityske Udplyndring af vort Land (Clearing-Kontoens Milliarder, Tyskernes hæmningløse Køb til Overpriser, deres op-

retholdelse af Eksportpriserne for at gøre Landmændene interesseret i Eksporten, hvorved der saa igen skabes Basis for den kæmpemæssige Forhøjelse af Kornpriserne osv.). For at rense Tyskerne retter Lindberg alene sit Skyts mod "den politisk-økonomiske Indflydelse, som Grossererne og de store Industrifolk har". Den danske Kapitals Ansvar i den skete Udvikling er uomtvistelig og vil ikke blive glemt, men det er Demagogi ikke at ville se den i Sammenhæng med den tyske Besættelse og den tyske Udplyndring af Landet. Samarbejdet med Besættelsesmagten og Udnyttelsen af Bajonetsituationen gør kun disse danske Kapitalistkredses Optræden saa meget mere modbydelig.

Om Ændringerne i Socialloven siger han (fuldstændig rigtig): "De arbejdsløse fik allerede en utilstrækkelig Ernæring før Krigen; hvordan det er nu, tør man ikke tænke paa. Det synes derfor at være et meget mærkeligt Tidspunkt at skærpe Indtægtspolitiken og Indtægtskontrollen overfor de arbejdsløse". Det er maaske undgaaet Lindbergs Opmærksomhed, at "Tidspunktet" muligvis hænger sammen med hans tyske Nazivenners Ophold her i Landet. Lindberg, som gennem sin Placering i Fagbevægelsen og Socialdemokratiet tilhører den økonomiske Inderkreds, ved saa udmærket godt, at Nedskæringen ingenlunde vakte Ubehag hos Tyskerne, der netop ønsker de arbejdsløses Levefod nedskaaret for at tvinge dem til at tage Arbejde i Tyskland.

I Slutkapitlet drages som Konsekvens af Undersøgelsen, at Bodemidlet maa være en omfattende "Kartellisering" efter nazistisk Mønster, altsaa fuldstændig Underkastelse under Højfinansen (hvis haarde Haand næppe vil være behageligere for Arbejderne end "Grosserernes").

Alle Arbejdere bør protestere mod, at saadan landsforræderisk Gift under Fagbevægelsens og Socialdemokratiets Sanktion - og alene Lindbergs Stilling giver denne Sanktion - spredes i Befolkningen.

=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=

En Nazi-Bonze udvikler sig: Ovennævnte Kontorchef Niels Lindberg fra Arbejdernes Erhvervsraad, den berygtede Naziven, Forkæmper for Told- og Møntunion med Tyskland, Nazistikkeren Dalsgaards Omgangsfælle, udvikler sig efter de bedste Nazibonze-Mønstre. Han, der som ung cand. polit. sprang lige ind i Arbejdernes Erhvervsraad som Kontorchef med 8ooo Kr. om Aaret, fik Held til efterhaanden at faa Lønnen presset op til 12ooo Kr. (Arbejderne betaler). Desuden faar han som Arbejdernes Repræsentant i Priskontrollen 2ooo Kr. om Aaret. Nu har han fornylig igen raget sig en ekstra fed Bid til, idet han er blevet Formand for Socialt Boligbyggeri til 7ooo Kr. om Aaret (Arbejderne betaler). Det forlyder, at han ogsaa er ude efter Formandsskabet i Arbejdernes Andelsboligselskab, men forhaabentlig betakker denne Organisation sig for saadanne Nazi-Agenter. Det turde være nok, at Tyskerne nu kontrollerer de to største Boligselskaber: Socialt Boligbyggeri (Lindberg) og K.A.B. (Boldsen.)

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

K A M P E N M O D T Y S K E R N E

Paa Nyboder Skole, som Tyskerne har beslaglagt og nu er i Færd med at omdanne til Kommandostation, blev der forleden forsøgt Ildspaasættelse. Desværre opdagedes Branden, før der var sket alvorlig Skade.

Fornylig blev der trykket en Rude ind i "Trinitatis-Trykkeriet", der ejes af Clausen-Nazisterne. Et Par behjertede Mænd overhældte de nærmeste Omgivelser med Benzol og satte Ild til.

Den 9. Januar eksploderede en Bombe i Fornikleriet "Bonite", København. Der ødelagdes bl.a. Kedler og Maskiner. De arbejdede for Tyskerne.

En Gruppe danske Patrioter hentede i Begyndelsen af Januar en større Forsyning Sprængstoffer paa Faxe Kalkbrud. Ved aldeles utidig Nævenyttighed fra Politiets Side, belv 3 af de modige unge Mænd arresteret og en Del af Sprængstoffet beslaglagt. Vi forventer og haaber, at de undslupne vil anvende Resten paa god dansk Vis.

Julenat udbrød der Brand i Odense Akkumulatorfabrik. De arbejdede for Tyskerne.

Først i Januar afsporedes et tysk Troppetransporttog ved Indkørslen til Odense Station.

FORSTÆRK KAMPEN MOD TYSKERNE - DET ER DEN ENESTE VEJ TIL FRIHED

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

---

U N D E R S C A V E N I U S - R E G E R I N G E N

Der er Forskel: For at vanskeliggøre Velhavernes Skattesnyderi og Forfalskning af Selvangivelserne, blev der fornylig ytret Ønske om, at Skattemyndighedernefik Ret til gennem Bankerne at kontrollere Velhavernes Formuer. Desuden blev der slaaet til Lyd for, at Skattesnydere skulde kunne idømmes Frihedsstraf og ikke som nu klare sig fri med et eller andet Pengebeløb. Som ventelig var, mødte disse spagfærdige Ønsker indigneret Protest i hele den borgerlige Presse. Det blev nærmest betegnet som et modbydeligt Indgreb overfor "det private Initivtiv" og som Justitsmord, hvis disse Ønsker blev gennemført. At Arbejdernes og de Arbejdsløses Indtægter kontrolleres paa alle Leder og Kanter, at Socialreformen forværres for at komme "Misbruget af Understøttelsesvæsenet" til Livs, at arbejdsløse kastes i Fængsel, hvis de af Ukendskab til Socialreformens indviklede Paragraffer, af ren og skær Nød tager mere i Understøttelse end der tilkommer dem - det finder man i sin Orden. Men Velhaverne og Spekulanterne skal skam ikke kontrolleres eller kastes i Fængsel. De er fredet i Klasse A. Deres Indtægter og Formuer skal ikke for Dagens Lys. De har fri Bane til at snyde Samfundet saameget de orker - for Deres Snyderier sker ikke af Nød, men af ren og skær Begærlighed. Og skulde de være saa uheldige at faa deres Snyderier opdaget, saa faar de Lov at ordne Sagen i Mindelighed med en Bøde. - Men alligevel er der stadig nogen, der tror, vi alle er i samme Baad ....

Det gaar over Clearing-Kontoen: Det meddeles os "fra sædvanligvis velinformeret Kilde", at DNSAP maanedlig fra Tyskerne modtager 600ooo Kr., der fordeles saaledes: Fritz Clausen til Partiet 80ooo Kr., "Forræderbladet" 50ooo Kr., Landsarbejdsorganisationen 70ooo Kr., Arbejdsfællesskabet 30ooo Kr.. Resten gaar til "forskellig Propagande" - det vil sige til Bestikkelse af Provokatører og andre uhumske Elementer.

Landsforræderne i Officerskorpset: Den 5. Januar blev det forbudt Dagspressen at omtale 2 Injuriesager an-

lagt ved Østre Landsret, dels af afskediget Oberst Tretow-Looft mod Chefen for Generalkommandoen, Generalløjtnant Görtz, dels af afskediget Oberst Halvor Jessen mod Chefen for sjællandske Division, Generalmajor H. O. Hansen. Sagerne har deres Udspring i en Udtalelse Generalløjtnant Görtz fremsatte ved en Kritik over Øvelserne i Sydsjælland, hvor han anklagede Tretow-Looft og en Række andre tilstedeværende Officerer for at have næret Kupplaner i Forbindelse med Frikorpsets Orlovsbesøg.

Dansk Industri paa tyske Hænder: Den tyske Finanskapital forsøger allerede nu under Krigen at erhverve Udbytningsobjekter i de besatte Lande. Saaledes ved man fra Polen, Holland, Belgien og Frankrig at der for tysk Regning er opkøbt Kæmpeposter af Aktier i disse Landes Industrier. Selvom man som Følge af den danske Lakaj-Regerings "Diskretion" intet faar at vide herom, kan man regne med, at det samme sker herhjemme. Saaledes skriver "Socialdemokraten"s Børsekspert den 12/1: "Efterspørgslen efter Industripapirer er øjensynlig meget kraftig, hvadenten det staar i Forbindelse med en vis Inflationsfrygt eller skyldes Kapitalindvandring fra Udlandet". Som den tyske Kapitalismes tro Tjenere gør Hitler-nazisterne hvad de kan for at understøtte denne tyske økonomiske Ekspansion og har f.Eks. fornylig bevilget Skattefrihed for saadanne Fortjenester som tyske Virksomheder har paa Investeringer i Udlandet. Som "Finanstidende" udtrykker sig: "Dette letter den tyske Kapitals Opkøb af udenlandske Selskaber eller Dele af deres Aktiekapital". - Saadanne Køb af danske Aktier maa jo financieres over Clearing-Kontoen eller "Diverse Debitorer", og da vi ikke faar en eneste Øre i Rente af de 2 ½ Milliard Kr., som vi efterhaanden har "laant" Nazisterne, mens Tyskerne paa den anden Side faar yderst gode Dividender og Renter af de Papirer, de køber over disse Konti, kommer der ud heraf en Kæmpe-Nazivits, nemlig at vi i Virkeligheden - for disse Beløbs Vedkommende - foruden at laane Tyskerne Penge ogsaa maa betale dem Renterne af dem.

Æbleeksporten: I Begyndelsen af August besluttede Landbrugsministeriet, at der ikke skulde finde Eksport Sted af Æblehøsten 1942, da den var meget lille. Midt i November krævede Tyskerne imidlertid 1) 3 Mill. kg frisk Frugt, 2) 3 Mill. kg Pulp (heraf en Del forarbejdet til Marmelade - hvortil som bekendt medgaar Sukker !), 3) for 200ooo Kr. Most (til Eksport). - De 3 Mill. kg frisk Frugt skulde fordeles saaledes: 600ooo kg til Værnemagten i Norge, 2 Mill. kg til Tyskland, 400ooo kg til Værnemagten i Danmark. - Alt skulde være leveret inden 31. December 1942. - Resultatet er aabenbart for enhver: Æbler er næsten ikke til at opdrive i Butikkerne.

Pressens Mundkurv: Der er rettet en alvorlig Henstilling til Pressen, navnlig Provinspressen, om at passe paa Overskrifterne. I den seneste Tid har der været forskellige "meget uheldige" Overskrifter - f.Eks. "Russernes Offensiv denne Krigs bedst forberedte" og (i "Hejmdal"): "I 1942 holdt det tyske Folk op med at tro paa en hurtig og billig Sejr". Overskrifterne er saadan set korrekte nok, udtaler Hr. Eskelund i Udenrigsministeriets Lænkehundehus, idet de er ordrette Citater fra de paagældende Artikler, men man m a a altsaa ikke bruge saadanne Citater som Overskrifter. "Hejmdal"s Overskrift og Artikel var fra "Das schwartze Korps".

Socialdemokratisk Opfattelse af Boligsituationen: "Socialdemokraten" skriver 15. Januar: "Studenter søger fortrinsvis billige Værelser, og de er - pudsigt nok - forsvundet". Vi gad vide om ogsaa Studenterne finder det pudsigt at skul-

le betale 6o-7o Kr. for et Hummer.

Forræderkorpset hjemme igen 28. Februar: Fra sædvanligvis velunderrettet Kilde erfarer vi, at Forræderkorpset kan ventes til København 28. Februar. De er i den seneste Tid gennemsnitligt løbet 65 km tilbage om Dagen, og forudsat de ikke sætter Tempoet op undervejs, skulde Resterne altsaa kunne være tilbage ovennævnte Dag.

H V A D og H V E M er G L O B U S - F O L K E N E?

En Kræftbyld indenfor Socialdemokratiet.

Mange socialdemokratiske Arbejdere har sikkert i de senere Aar haft stadig vanskeligere ved at forstaa og billige deres Partis Politik saavel i faglige Spørgsmaal som i den stadige leflende og eftergivende Holdning overfor de tysk-nazistiske Undertrykkere og deres danske Haandlangere. Socialdemokratiets Politik har i disse Aar for det første været kendetegnet af en fortsat Afvisning af Arbejdernes simpleste og mest nødvendige Krav, hvorved Krigstidens Byrder med voksende Vægt er væltet over paa det arbejdende Folk, men samtidig har den i stigende Grad orienteret sig mod Aksemagterne og disses "europæiske Nyordning". Denne tysk-orienterede Politik naaede sit foreløbige Højdepunkt den 8. November 42, da tre af Partiets mest fremtrædende Folk, Lauritz Hansen, Kjærbøl og Bording tog Sæde i Tyskernes Regering, Scavenius, hvis eneste Formaal er under en spinkel Kamouflage af "Selvbestemmelsesret" som "dansk Regering" at gennemføre en yderligere Udplyndring af vort Land til Fordel for de nazistiske Undertrykkere.

Hvem bærer Ansvaret for denne arbejderfjendtlige og landsskadelige Politkk ?

Hovedansvaret falder naturligvis i første Række paa Partiets ledende Mænd, i særlig Grad Stauning, som var Samlingsmærket for den kortsynede Kompromispolitik, der navnlig vandt Indpas i Partiet efter Kongressen i Aalborg i 1930. Gang paa Gang tog Stauning i de senere Aar i sine Taler til Orde for Danmarks Tilpasning til Aksemagternes Krav og vor Tilslutning til den "europæiske Nyordning".

I Efteraaret 1941 skabtes som Talerør for denne tysk-orienterede Politik Tidsskriftet "Globus". Om dette Maanedsskrift, hvis økonomiske Kilder er uden Forbindelse med de tyske Gestapo-Kontorer i Dagmarhus, samledes efterhaanden en Kreds af Socialdemokratiets mest uappetitlige Chanceryttere.

Som Gruppens "teoretiske" Fører fungerer Kontorchef i Arbejdernes Erhvervsraad Niels Lindberg. Han er den "pæne" Mand, som ikke har aabenlys og direkte betalt Tilknytning til Nazi-Tyskerne. Saa sent som den 21. Januar 1943 har "Forræderbladet" forsøgt at rense ham ved at meddele, at han ikke er Medlem af DNSAP - men at han ganske vist har "betydelig mere Rankhed i Ryggen end de fleste af de førende Folk indenfor Socialdemokratiet". Dette kan kun udlægges paa den Maade, at Lindberg har vist Forstaaelse for den "nye Tid", hvor andre ledende Socialdemokrater har vist Nazisterne den kolde Skulder.

Niels Lindberg er cand. polit.. Han blev i sin Tid som Søn af sin

Far (Socialdemokraten og Nationalbankdirektøren) uden egen personlig Tilknytning til Arbejderklassen eller bare til Socialdemokratiet gjort til Leder af Arbejdernes Erhvervsraad. Han var før Krigen udpræget Liberalist (i sin Bog "Nutidens Økonomi og Fremtidens" fra før Krigen gik han skarpt imod "Planøkonomi" og ind for "fri Prisdannelse") og borgerlig Pacifist (i en Bog fra før Krigen agiterede han for passiv Modstand i Tilfælde af en eventuel tysk Invasion !). Samtidig nærede han stærke trotskistiske Synspunkter og var bl.a. med i den trotskistiske Bøggild-Gruppe i 30'erne. Men han er først og fremmest Stræber og Opportunist - og en "teoretisk" Opfattelse er jo saa let at ændre. Efter Besættelsen den 9. April blev han da ogsaa glødende Tilhænger af Tysklands imperialistiske Røverkrig og den nazistiske "Planøkonomi". Han har aldrig lagt Skjul paa, at hans Bevæggrunde er, atman "maa holde med Sejrherren"!

I et fornylig udsendt Propagandaskrift: "Kamp mod Inflationen eller Lønsænkning" drager han med tilsyneladende stor Radikalitet til Felts mod Prisstigningen og Nedskæringen af Arbejdernes Levefod - men Formaalet med Pjecen er at agitere for den tyske Planøkonomi. I Slutkapitlet naar han til det Resultat, at Bodemidlet herhjemme maa være en omfattende "Kartellisering" efter nazistisk Mønster - altsaa fuldstændig Underkastelse under Højfinansen.

Det var ogsaa Hr. Lindberg, som i sin Tid var blandt de ivrigste for Indførelse af Told- og Møntunionen med Tyskland. Det skyldes en utrolig Kortsynethed indenfor Socialdemokratiet og Fagbevægelsen, at en saadan Landsforræder vedblivende kan udnytte Arbejdernes Penge og en socialdemokratisk Position til en Virksomhed, der til syvende og sidst gaar ud paa at ødelægge saavel Socialdemokratiet som Fagbevægelsen (som det er sket i Hr. Lindbergs Mønsterland, Nazityskland).

En af Lindbergs nærmeste Venner er "Socialdemokraten" den købte Tysklandsagent Henning Dalsgaard, Presseattache Meissners betalte Medarbejder, der vil være kendt fra sine nazi-snobbende Foredrag i den danske Radio. Dalsgaard danner det direkte Mellemled i Intrigespillet mellem det tyske Gesandtskab og Lindberg og de andre "Globus"-Folk.

Et tredie Medlem af Gruppen er den ildestinkende Renegat, Aage Jørgensen, der var Sovjet-Ven saa længe han havde en lønnet Stilling ud af det. Men ved sin Afskedigelse herfra gik han til Ernst Christiansens Brigade som socialdemokratisk Sovjet-Hetzer. Hans moralske Underlødighed er saa indlysende, at det ikke trods hans socialdemokratiske Medlemsskab lykkedes hans tyske Forbindelser at skaffe ham Stillingen som Radiochef. Han er nu lønnet Medarbejder under Dalsgaard og Meissner og beklæder Stillingen som Redaktør af "Globus".

Harald Bergstedt - ligeledes Medlem af Gruppen og flittig Medarbejder ved "Globus" - er velkendt. I lang Tid fortsatte han - trods sine aabenlyst udtalte nazistiske Sympatier - som Medarbejder ved "Socialdemokraten". De nærmere Enkeltheder vedrørende hans Overgang til Nazismen omtales senere. Det er ikke de socialdemokratiske Lederes Fortjeneste, at deres Parti endelig befriedes for dette Stykke savlende Utøj.

Børge Jacobsen er ogsaa et af "Hovederne" indenfor Gruppen. Han var tidligere Formand for DSU Københavnskreds. En fejg, brutal Stræber og dygtig Intrigespiller, hvis Paagaaenhed ikke gjorde ham vellidt blandt HIPA-Spidserne, men dog sikrede ham en vellønnet Stilling ved "Socialdemokraten". Da Karmark Rønsted i Efteraaret 1942 blev sparket ud af Borgerrepræsentationen gled Børge Jacobsen ind som tidligere første Suppleant. Han var dog forinden blevet ekskluderet af Socialdemokratiet, og hans "Jomfrutale" i Borgerrepræsentationen viste sig da ogsaa at være en aaben Bekendelse til National-Socialismen, som ved denne forræderiske Fremfærd fik Foden indenfor i Københavns Borgerrepræsentation.

Af andre Spidser indenfor Gruppen skal nævnes Brødrene Berg. Axel

Berg var ansat Sekretær i Snedkerforbundet (ikke valgt), tidligere Formand for den socialdemokratiske "Karl Marx Klub" og ivrigt Medlem af den trotskistiske Bøggild-Gruppe. Han blev først afsat fra sin lønnede Post efter en Diskussion om Børge Jacobsens Eksklusion. Broderen, Ernst Berg, Typograf og Sekretær i De samvirkende Fagforbund, skal det sidste halve Aar have faaet kolde Fødder og ikke vist sig meget indenfor Gruppen.

Ingeniør Aage Schandorph og Elly Lindberg (Kontorchefens Kone) hører til de nære Medarbejdere ved "Globus".

Disse Personer - og der er kanhænde flere end dem - er for luskede til aabent at vedkende sig Ledelsen af Gruppen og dækker sig derfor bag nogle mindre Fisk: cand.jur. Vikkelsøe Jensen er Formand for Gruppens "Foredragsforening af 1942". Han er Socialdemokrat og ansat i Københavns Magistrat, tidligere Formand for Socialdemokratiske Studenter. Det var ham og Bøggild, der i sin Tid arrangere Trotskis Besøg her i Landet og Mødet i Idrætshuset. "Foredragsforeningen" kan bedst karakteriseres ved at oplyse, at Ledelsen af Frikorps Danmark paa Opfordring holdt et Instruktionsforedrag i den under Orloven. I "Foredragsforeningen"s Møder har hele Tiden deltaget organiserede Nazister som f.Eks. Jens Kusk, Redaktøren for det nazistiske "Tidens Krav".

Holmer Christensen, der først for nylig blev ekskluderet af Socialdemokratiet, var længe et fremtrædende Medlem af "Foredragsforeningen". For en halv Snes Aar siden var han Leder af Arbejdsmændenes Fællesledelses Oplysningsarbejde i København, men blev afskediget i Forbindelse med "Uorden" i Kassen. En Tid har han optraadt som religiøs Prædikant hos Falk Hansen, var senere Leder af de sydsjællandske Kommuners Ungdomslejr i Ravnstrup og havnede tilsidst som lønnet Leder af "Museumsforedrag for Arbejdsløse" (som arbejder i nær Tilknytning til Arbejdernes Oplysningsudvalg.) For et halvt Aar siden viste det sig, at han tillige var Medlem af Bestyrelse i Lindbergs "Foredragsforening" Museumsforeningen stillede ham da Valget mellem at fratræde sin Stilling der eller udtræde af "Foredragsforeningen"s Bestyrelse og opgive alt Samarbejde med "Globus"- Folkene, i hvilket Fald han skulde faa 1000 Kr. Lønforhøjelse. "Globus"-Moralen tro valgte han Lønforhøjelsen og traadte ud af "Foredragsforeningen"s Bestyrelse, men vedblev dog i al Gedulgthed at komme til "Foredragsforeningen"s Møder. Da dette kom Museumsforeningens Bestyrelse for Øre, valgte Fyren igen det bedre Parti og ombyttede Stillingen i Museumsforeningen med en bedre lønnet Stilling ved det nazistiske "Dansk Arbejdsfællesskab", der bl.a. udmærker sig som Hverver for Tyskland og ved at udgive "Tidens Krav", hvor Nazisterne Jens Kudsk og Jes Asmussen for tyske Penge fører Krig mod den Danske Fagbevægelse. Sekretæren i "Dansk Arbejdsfællesskab" er forøvrigt ligesom Holmer Christensen og Jens Kudsk tidligere Socialdemokrat Svend Østberg, kendt som den socialdemokratiske Leder af Næstved Kommunes Erhvervskontor, tidligere Formand for Karl Marx Klubben", nu Nazist.

Blandt andre Bidragydere til det smudsige Organ kan nævnes Karl Bjarnhof, Forfatteren Hans Bjerregaard, Lauritz Hansen, Gunnar Larsen m. fl.

* *
*

"Globus"- Folkenes "politiske" Vej -

Alle disse Folk tilhører - eller tilhørte - Socialdemokratiet, og skønt de i deres Blad aabent fornægtede rent nazistiske Synspunkter, blev de dog ikke ekskluderet af Partiet. En Del af dem virker stadig som Medarbejdere ved "Socialdemokraten". Først for ganske kort Tid siden skete

der en Ændring heri for Bergstedts Vedkommende, idet han - sagtens under Tryk af hæderlige Partimedlemmer og Abonenter - blev smidt ud af Socialdemokratiet, hvorefter han officielt indmeldte sig i DNSAP og blev højt lønnet Medarbejder ved "Forræderbladet", hvor han nu daglig lader sig bruge til at smæde sit gamle Parti og Arbejderklassen i det hele taget.

Forhistorien til dette Brud fortjener at kendes, da den giver den ideologiske Baggrund for den Spaltning, der er ved at ske indenfor Socialdemokratiet eller for det Dobbeltspil, visse ledende Kredse muligvis spiller. Bergstedt havde i Oktober 1942 skrevet en Dobbelt-Kronik til "Socialdemokraten" i Anledning af Udsendelsen af Mindebogen om Stauning. Kronikken, der giver adskillige interessante Oplysninger om Staunings Forhold til "Globus"-Folkene og den "nye europæiske Orientering" blev nægtet Optagelse i "Socialdemokraten". Man turde simpelthen ikke bringe den af Hensyn til Læserne, skønt Bergstedt havde gjort sin Forbliven ved Bladet afhængig af dens Optagelse. Korrespondancen herom var offentliggjort i "Forræderbladet" den 10. Januar. Resultatet var, at Bergstedt blev smidt ud.

Den 7. og 8. November fandtes Kronikken saa i "Forræderbladet". I et aabent Brev sammesteds den 7. November til "en gammel Medarbejder" søger Bergstedt at retfærdiggøre sig. "Vi er kørt fast", skriver han. "Den gamle demokratiske Vej er ufarbar, men jeg ser klart, at den nye Tid er inde, ligesaa klart som gamle Stauning saa det. Politisk, nationalt og europæisk. Men Kammeraterne vil ikke se det, vil ikke høre det, vil lukke min Mund. Jeg ser klarere, derfor vil jeg ikke mundbindes - jeg vil være med til at forberede den store Vending, som forestaar, og som vi skal igennem, hvadenten vi piber eller synger. Derfor er jeg gaaet min Vej -" Og han slutter med følgende Spaadom: "Men jeg føler det saa sikkert: Vi mødes igen - og vi mødes som Venner!". For en Del Socialdemokraters Vedkommende er denne Spaadom gaaet i Opfyldelse. Tvunget af Presset af de menige Medlemmer har den socialdemokratiske Partiledelse som allerede nævnt set sig nødsaget til at ekskludere nogle af de mest stortalende.

I samme Kronik henviser Bergstedt flittigt til Staunings Tale i Studenterforeningen (8. Marts 1941), hvor han "anviser Danmarks fremtidige Plads - baade økonomisk og udenrigspolitisk, altsaa ogsaa militært, som en Del af det nye Tysk-orienterede Europa." I denne Tale ligger den politiske Linie overfor Aksemagterne klar. Han hævder, at "Tilpasningen til det nye Europa vil blive en af Tidens politiske Opgaver. - Bedst vilde det være, om man roligt og villigt medvirkede til denne Tilpasning, jeg her har antydet, naar Tiden hertil er inde, og den vil ikke være saa afskrækkende, som nogle maaske vil synes. Nu da Ændringer i det europæiske Forhold synes at indtræde, vil det være nærliggende for Danmark at fortsætte sin Orientering overfor vor sydlige Nabo og bygge videre paa handelsmæssig og kulturel Samlig." Bergstedt oplyser, at Studenterforeningstalen var blevet til under ugelange Forberedelser og intimt Samarbejde med "en af Socialdemokratiets alleranseteste Sagkyndige" - saa det var altsaa ikke uoverlagt og ansvarsløs Tale, Stauning førte.

"Vi maatte have et Talerør for denne stauningske Linie," fortsætter Bergstedt, og som et saadant Talerør skabtes Tidsskriftet "Globus". Det blev startet af "Journalister, offervillige Forretningsfolk, Stauning nærtstaaende Kredse, deriblandt selve Medarbejderen fra hans Studenterforeningstale," og "hele Materialet fra første til sidste Lap blev forelagt Stauning selv personlig oppe i Statsministeriet. Han bifaldt det altid. Ogsaa min saa udskregne Artikel om "Ungdommen og Idealerne" (i denne Artikkel udtrykte Bergstedt bl.a. et inderligt Haab om, at det maatte lykkes Hitler at sejre og "samle" Europa - Red.) og skrev derefter selv Heftets Indledningsartikel."

Det synes, som om der indenfor Socialdemokratiet har været visse

Kredse, der har taget forsigtig Afstand fra denne Nazificering af Partiet og rimeligvis fundet den for farlig af Hensyn til Vælgerne, men "Globus"-Folkene fandt atter her Støtte hos Statsministeren. Bergstedt fortæller: "Det var Stauning selv, der var vor gode Ven, da "Globus" blev startet. Det var ham, der siden holdt Haanden over det, da man vilde have det stoppet og lyst i Ban. Videre kunde han vel ikke gaa, naar han som Statsminister vilde staa urørligt udenfor de egentlige Brydninger - men bestandig fik han hvert nyt Nummer op i Statsministeriet med skriftlig Tilsagn om, at det kostede ham blot et Ord, et Vink, om der var noget, han vilde have ændret. Men han havde intet - jeg har hans eget Ord derfor."

Der er næppe Tvivl om, at Bergstedts Oplysning om dette nære Samarbejde mellem visse ledende Kredse indenfor Socialdemokratiet og "Globus"-Folkenes Nazi-Propaganda er sandfærdig, og det er forstaaeligt, at "Socialdemokraten" ikke turde bringe Kronikkerne, men valgte at befri sig for Bergstedts smudsige Medarbejderskab. Kronikkerne afslører med forfærdende Tydelighed, at Hovedansvaret for Socialdemokratiets arbejderfjendtlige og landsskadelige Politik maa lægges paa Stauning og de ham nærtstaaende Kredse i Partiet. Ligesom tidligere det tyske Socialdemokrati er de gaaet ind for et "loyalt Samarbejde" med Arbejderklassens og vort Lands Dødsfjende, den tyske Nazisme. Og naar man i disse Dage læser Bergstedts Forherligelse af den nazistiske "Folkekultur", virker det direkte pinligt at mindes den Hilsen, han for blot fem Aar siden sendte Sovjetunionen i Anledning af dens 20-Aarsdag:

> "En dansk Socialdemokrat hylder det stolte kæmpende Rusland. 2000 Aars Forsumpning og Forsyndelse skal genoprettes. En Verden følger med Betagelse Eders Kamp."

Den nazivenlige "Tilpasnings"- eller "Forsonings"politik er imidlertid ikke Udtryk for de menige Socialdemokraters Syn paa Tingene, og det maa alvorligt bebrejdes Socialdemokratiets Ledelse, at den saa længe fejgt har affundet sig med at have Harald Bergstedt gaaende indenfor Partiet, endog som lønnet Funktionær, og der findes mange endnu af hans Slags. Den menige Socialdemokrat, alle de Titusinder af Medlemmer, vil med Utaalmodighed spørge: Hvorlænge skal denne Kræftbyld af Nazi-Agenter, Provokatører og Landsforrædere have Lov at sprede deres Gift i Ly af Socialdemokratiets og Fagbevægelsens Organisationer. Det nytter ikke, at "Socialdemokraten" i sin Leder den 24. Januar slaar sig for Brystet, fordi Partiet sidste Aar fik 3000 nye Medlemmer og derfor mener at kunne bagatellisere "de faa usle Renegater", der er søgt andetsteds hen. Hver eneste Landsforræder indenfor Partiet er en Draabe Gift, der truer dansk Arbejderbevægelse. Rejs derfor Spørgsmaalet i Vælgerforeningerne og overalt blandt Medlemmerne: Rens Partiet og Organisationerne for alle "Forsonings"tilhængere! Faa dem smidt derhen, hvor de hører hjemme - paa Nazismens stinkende Mødding!

* *
*

Ovenstående artikel om Globus-folkene måtte på grund af pladsmangel udgå af Land og Folk nr. 25. Den blev trykt i Ugens Nyt 7. februar 1943 og optrykt af mange partiafdelinger. - B.H.

Land og Folk

Nr. 26 Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti Febr. 1943

Aksel Larsen paa fjerde Maaned i Gestapos Klør!

Hvad er Hensigten hermed, og hvilket Formaal tjener Rygtesmederierne?

Nogle kendte danske Politikere har i den seneste Tid udfoldet en ikke ringe Aktivitet, ikke som Deltagere i Frihedskampen mod de fremmede Undertrykkere, men ved at sætte forskellige ondartede Paastande i Omløb om Folketingsmand Aksel Larsen.

Disse »godt orienterede« og »alt vidende« Personer indskrænker sig ikke til at lade deres nærmeste Omgangskreds nyde godt af deres »Informationer«. Ogsaa paa større, lukkede Møder har de underholdt Tilhørerne med Beretninger fra Gestapos Forhør over Aksel Larsen.

Maa det være os tilladt at spørge: Hvorfra har disse Folk et saa fordømt godt Kendskab til, hvad Aksel Larsen har sagt og ikke sagt under Gestapo-Forhørene? Som bekendt blev Aksel Larsen arresteret den 5. Nov. forr. Aar og omgaaende udleveret til Tyskerne, uden at Rygtesmedene oplukkede deres Mund til Protest. I de snart fire Maaneder, der er forløbet siden Arrestationen, har Gestapo ikke sluppet sit Tag i Aksel Larsen blot et eneste Sekund. Dag og Nat har han været under Opsigt og »Behandling« af Historiens mest forbryderiske Gangsterbande, om hvis Arbejdsmetoder d'Herrer Rygtesmede næppe kan være uvidende.

Saa tillukket er Gestapos Afdeling, og saa hemmelighedsfuldt arbejder Forbryderne, at end ikke det danske Politi holdes underrettet om Virksomheden. Og dog er der altsaa Folk, der sætter sig i Stand til at drage Landet rundt og holde Foredrag om, hvad der sker bag Gestapos Mure. Enten maa det være disse noble Menneskers egen Opfindsomhed, der har forskaffet dem deres Viden, eller ogsaa faar de deres Informationer direkte fra Gestapos Hovedkvarter. I begge Tilfælde er det et løst og uværdigt Grundlag at optræde paa.

Aksel Larsens Skæbne stadig uvis.

Rygtesmedenes Optræden bliver ikke mindre utiltalende derved, at Aksel Larsen samt flere andre danske Borgere stadig befinder sig i tysk Fangenskab, og ingen — ejheller Rygtesmedene — kender den Skæbne, Tyskerne har tiltænkt dem.

Det danske Folk bør være opmærksom paa, at Rygtesmedenes Aktivitet meget vel kan tænkes at staa i Forbindelse med Tyskernes paatænkte Forbrydelser overfor Aksel Larsen og andre Danskere, der holdes fangne i den tyske Afdeling.

Skærp derfor Agtpaagivenheden. Protester imod, at danske Borgere direkte eller via tysk Krigsret sendes til Tyskland, Kræv af de danske Myndigheder og Rigsdagsmænd, at de tager til Orde for, at Aksel Larsen og hans Medfanger hos Tyskerne udleveres til de danske Myndigheder. Og lad Rygtesmedene vide, at de burde udnytte deres politiske Indflydelse og Stilling til at øve dansk Gerning fremfor at gaa andres Ærinde! — Ud af Gestapos Fangehuller med alle Danske!

Kræv, at Tyskerne holder Fingrene væk fra danske Borgere!

Vær med til at støtte de arresteredes Familier. Yd en Haandsrækning til dem, der jages af Gestapo. Det illegale Arbejde kræver aktiv Indsats af enhver ærlig Dansker. Men vær forsigtig. Stikkere og Provokatører arbejder overalt Haand i Haand med Landsforræderne. Sæt dem haandfast paa Plads, hvor de viser sig.

Hvad gaar der af D.s.F.?

Det Spørgsmaal har sikkert mange stillet sig, da de saa Forretningsudvalgets Lønkrav. Ganske vist giver de ikke fuld Dækning for Prisstigningerne, men alligevel er de usædvanlige. Krav om 21,25 Øre for Mænd, 13,75 Øre for Kvinder og 8,75 Øre for Arbejdere under 18 Aar er ret uhørte. Naar hertil kommer, at der kræves en ekstra 5 Øre pr. Time til voksne Mænd under 23 Aar, 3 Øre til voksne Kvinder under 23 Aar og 2 Øre til Arbejdere under 18 Aar, saa er det en Aggressivitet, vi ikke har set Magen til siden Fremsættelsen af de 7 Punkter.

Som det vil erindres, har D.s.F.s Forretningsudvalg siden Fremsættelsen af de 7 Punkter i August 194 været spag som et Lam. Trods Laurits Hansens Trusler om Allandsens Ulykker, dersom ikke Kravene honoreredes samlet og helt, hørtes der ikke et Kuk fra ham. Selv ved forrige Vinters Overenskomstforhandlinger holdt han sig beskedent tilbage. Han krævede kun Dækning for 10 Points, skønt det officielle Pristal viste den dobbelte Stigning. Og i August 1942, hvor han igen havde Lejlighed til at kræve Dækning for Prisstigningerne, meldte han fuldkommen Pas.

Derfor er det store Spørgsmaal: Hvad har bevirket, at D.s.F. i Nov. i Fjor indledede Forhandlinger om et særligt Tillæg til de laveste Lønninger, og nu i Februar kræver langt mere end Dækning for Aarets Prisstigning. Svaret herpaa kan kun være dette: Den direkte Aarsag er den stærke Uro blandt Fagbevægelsens Medlemmer, som foreløbig har givet sig Udslag i Oppositionskonferencer i Aalborg og København. Alt, hvad D.s.F. nu kører frem med om Nød og Elendighed blandt Arbejderne og Pristallets Upaalidelighed, gjaldt ogsaa i Fjor, men da var Spillet ikke saa lidt farligere for dem. Store Lønkrav og Kritik af den økonomiske Politik kunde dengang let i Forbindelse med Attentatet paa Socialreformen have fremkaldt en Bevægelse, som ikke lod sig standse, før der var Resultater paa Bordet. Og hertil kommer, at man for et Aar siden ikke var saa sikker med Hensyn til Krigens Afslutning, hverken hvad Tidspunkt eller sejrende Part angaar. Nu føres der aabent Diskussioner, hvori Tysklands Nederlag bombesikkert forudsættes, og saa er det jo klart, at det ogsaa sætter sit Præg paa D.s.F.s Politik. Hensynet til de eventuelle Valg har vel heller ikke været uden Indflydelse.

Der er altsaa ingen Grund til at falde i Beundring over Kravet. D.s.F. har ikke paa noget Tidspunkt fremholdt Arbejdernes rimelige Krav om Dækning for Prisstigningerne. I Oktober 1939 tvang Medlemmerne Forretningsudvalget til at rejse Krav om Dyrtidstillæg. De har gentagne Gange senere sidst nu i Vinter tvunget Forretningsudvalget til at rejse større Krav, end det ellers er Tilhænger af Og d'Herrer Ledere vil, naar Forhandlingerne er sluttet, sætte sig mageligt til Rette igen uden Hensyn til Resultatet, dersom ikke Arbejderne holder dem til Ilden. Aldrig har Kravet om fuld Dækning for Prisstigningerne haft saa stor Tilslutning som nu, og hvis ikke D.s.F. kan faa Forligsnævnet eller Regeringen til at give klækkelige Dyrtidstillæg, saa kan de regne med, at den kommende Tid vil staa i de ulovlige Strejkers Tegn. Fra Arbejdsplads til Arbejdsplads i By og paa Land vil Arbejderne tvunget af Elendigheden og Vanskelighederne stille deres Arbejdsgivere overfor Kravet om Ekstra-Dyrtidstillæg, og her er det ikke Talegaver, men Realiteter og Kraftindsats, der er afgørende.

Faglig Konference

Den 13. og 14. Februar afholdtes i København en Konference af Repræsentanter for Fagforeninger af forskellige Forbund. Der var mødt ca. 100 Repræsentanter, der repræsenterede ca. 54 000 Medlemmer. Konferencen vedtog Resolutioner

med Krav om Dyrtidstillæg, Ophævelse af al Særlovgivning mod Arbejderne, Rationering af livsvigtige Varer, Opførelse af Boliger, Konfiskation af Krigsfortjenester og Lettelse af det direkte og indirekte Skattetryk paa Arbejderne. Endvidere vendte man sig mod Socialnedskæringen og krævede højere Understøttelser. (Genindførelse af Arbejdsløshedslovens Reguleringsbestemmelse).

Der valgtes et Udvalg til at forelægge Kravene for Regering og Rigsdag.

Total Krigsførelse - Totalt Nederlag

Hitlers Jubilæum blev mere tarveligt end ventet. Tilbagetoget paa Østfronten og de øgede Vanskeligheder hjemme havde fuldkommen betaget ham Lysten til at tale til det tyske Folk. Denne Mand, der taler og taler, havde ikke Mod til at bestige Talerstolen og sige det tyske Folk og Verden Sandheden om sin kolossale Fejltagelse. Han lod Statisterne Goering og Goebbels tale og sendte fra sit Skjul en Deklaration om Vej-, Kanal og Havneanlæg, men uden Vurdering af Krigssituationen.

Denne Pralhals, der har benyttet enhver Anledning til at skryde, følte sig baade mundlam og usikker, og det med god Grund. Stalingrad-Dramaet stod foran sin Afslutning. Likvideringen af den 6. tyske Armé paa 330.000 Mand var nær sin Fuldendelse. Hensynsløst havde Hitler krævet, at de skulde kæmpe til Døden, skønt det var uden noget krigsmæssigt Formaal. Den røde Hær kunde nemlig uden Hensyn til Omringningen drive de fascistiske Arméer fra Sted til Sted, og havde i Løbet af et Par Maaneder befriet 260.000 Kvadratkilometer eller et Omraade mere end 5 Gange saa stort som Danmark. Allerede den 30. Jan. nærmede den Røde Hær sig Hitlers gamle Vinterlinje efter at have tilbageerobret det meste af Kaukasus, Kubanomraadet, Donbuen m. v., hvilket vil sige, at Hitlers Erobringer gennem 5 Maaneder gik fløjten paa omkring den halve Tid. Hertil kom, at den Røde Hær havde sprængt Belejringen af Leningrad og erobret Velikie Luki samt et stort Landomraade. Disse Kendsgerninger var Vidnesbyrd om Hitlerstrategiens Sammenbrud, og det var det, Skryderen Hitler ikke Ansigt til Ansigt med Folket turde indrømme.

Det var ikke Sejrstoner, der lod paa Jubilæumsdagen. Han var slaaet helt omkuld og forsøgte at give det Udseende af, at efter denne Krig gaves ikke Sejrende og Besejrede, men alene Overlevende og Tilintetgjorte. Ogsaa Goering og Goebbels var kommet ned paa Jorden. Det var ikke længere Pralerier om deres store Erobringer af Korn, Jern og Metal i Ukraine, ikke et Ord om, at Hæren i de okkuperede Lande ikke alene forsørgede sig selv, men ogsaa sendte Varer hjem til Tyskland. Nej, nu havde Piben faaet en anden Lyd. Nu var det deres eget, der stod i Fare og skulde forsvares. Nu var det Kampen om at være eller ikke være, der stod paa Dagsordenen. Nu var de nemlig ikke længere i Stand til at lyve sig bort fra Virkeligheden. Nu maatte de, stillet overfor Kendsgerninger, indrømme den fortvivlede Situation.

Og som sædvanlig naar Hitler og hans Kumpaner er i Vanskeligheder, fremmaner de den bolsjevikiske Fare. Det har de gjort, hvergang deres Partikasse var tom. Det har de gjort, hvergang de som Ledere af det tyske Rige var i Vanskeligheder, og det gør de i Dag. De, der nu i Maaneder har pralet med at have reddet Europa fra Bolsjevismen, anmoder nu Europa om at redde dem fra Bolsjevismen. Ja, de trygler formelig England om Hjælp ved at henvise til den Fare, Bolsjevismen rummer for England. Men hverken England eller Amerika har laant Øre til den Snak. Tvertimod har man henvist til Casablanca-Mødet, hvis Kommuniké siger Kamp til Fjendens betingelsesløse Overgivelse.

Denne Afvisning maatte d'Herrer i Akselandene indkassere, og nu fortsætter de deres Bestræbelser for at mobilisere mere Mandskab og mere Materiel. Hitler, der ved, at Frederik den Stores Sejre beroede paa hans Modstanderes svigtende Evne til fælles Optræden, forsøger at holde

Modet oppe hos sig selv og sine Medkæmpere ved at ane Uenighed mellem Sovjetunionen, England og Amerika. Selvfølgelig er der Forskel paa disse Staters økonomiske og ideologiske Grundlag, men det udelukker ikke, at de staaende overfor en fælles Fjende som Aksemagterne kan samarbejde. Offensiven i Ægypten og paa Østfronten samtidig med Landgangen i Nordafrika viser, at Hitler ikke staar overfor en splittet Modstander, saaledes som Frederik den Store gjorde. Disse Magter indser nemlig, at det baade nu og i den kommende Tid er nødvendigt at kæmpe og sejre sammen for ikke at risikere Nederlag. At det forholder sig saaledes, fremgaar af Roosevelts sidste Tale, hvori han bebuder Landgang i Europa, men underbygges ogsaa af forskellige Politikeres Udtalelser. Saavel Beaverbrook som den engelske Gesandt i Moskva har gjort opmærksom paa, at af Hensyn til Fremtiden maa Forbindelsen mellem England og Sovjetunionen bevares, videreudvikles og styrkes.

Og midt i alt dette har Hitler lovet en ny Sommeroffensiv! Sidst gentog Goebbels Løftet 3 Gange i sin Tale den 18 Febr. Tyskerne regner med, at en Forkortelse af Fronten og nye Indkaldelser skulde give saamange Tropper, at Vestfronten kan sikres, og at der desuden kan blive Tropper til andre Formaal. Der gisnes paa, at Hitler vil gaa gennem Spanien for at forsøge Lukning af Middelhavet eller gennem Tyrkiet for at faa Olie. Mens der kan være nogen Usikkerhed angaaende Spaniens Stilling, turde der efter Inonü og Churchills Møde i Adana ikke være Tvivl om, at Tyrkiet vil forsvare sin Neutralitet, og i Tilfælde af tysk Overfald vil kunne regne med Støtte af de i det nære Østen stationerede engelsk amerikanske Tropper. Men alt dette er kun Spekulationer, for hidtil har Hitler ikke kunnet trække Tropper fra Østfronten. Tvertimod har han maatte føre 31 Divisioner vestfra til Forstærkning. Chancerne for en anden Fronts heldige Etablering skulde altsaa være store.

Det er derfor forstaaeligt, at Hitler og hans Lakajer gør alt, hvad de kan, for at skrabe Bunden endnu en Gang. Det italienske Kabinets Rekonstruktion betegnes i Berlin som en Koncentration af Italiens Kræfter til den endelige Sejr. I Tyskland lukkes Haandværkernes Virksomheder. Indehaverne drives ind i Hæren, og deres Maskiner smeltes om til Krigsmateriel. Teatre, Restauranter, Butikker m.m. lukkes for at skaffe Kanonføde. Man var dog ellers naaet langt, idet 12 pCt. af Befolkningen allerede er indkaldt, mod kun 0 pCt. under sidste Krig. Det tyske Folk vaander sig under Byrderne og ønsker Fred, men faar i Stedet Parolen om den totale Krig.

Alle Tvangsforanstaltninger vil dog være forgæves. Folkene i Akselandene bliver mere og mere klar over, at det ikke er for egne, men for Plutokraternes Interesser, de kæmper, medens paa den anden Side de undertrykte Folk og de Allierede mere end nogensinde er besluttet paa at tilkæmpe sig Sejren, og man kan derfor roligt sige, at Hitlers Anstrengelser for den totale Krig vil føre ham til det totale Nederlag.

Stalingrad

Kampen om Stalingrad er endt. Hitlers storflyvende Planer om at sætte sig fast ved Volga, afskære Forbindelsen fra Uralomraadet mod Vest og tage Moskva i Ryggen, efter at det frontale Angreb i 1941 mislykkedes — alle disse Planer er tilintetgjort.

Stalingrad er endnu en Gang i Ruslands Historie blevet den Fæstning, som standser Barbarernes Fremstormen og redder Europa. Før kom Barbarerne i Hunnernes Skikkelse fra Øst — og løb sig tildøde i Storm mod Stalingrad, Byen ved Volga. I det tyvende Aarhundrede er Hunnerne brudt op fra Vestens Fabriksbyer og har vendt sig mod Øst. Men ogsaa Hitlers Hunnerkolonner har løbet sig tildøde i forgæves Forsøg paa at erobre Stalingrad.

Det var den 23. August 1942, at den tyske Propaganda storpralende udbasunerede, at de første tyske Kolonner havde set et Glimt af Ruslands hellige Flod,

Volga. I Dag forbander den tyske Generalstab sikkert denne Dato, og Hundredetusinder af Efterladte spørger: Var dette nødvendigt? Var det nødvendigt at ofre 330.000 Mand for at tilfredsstille et Førerlune?

Før i Tiden var Stalingrad en Fæstning. I Sommeren 1942 var den en fredelig Fabriksby, som producerede Traktorer til den sorte Jords Kollektivbrug. Men alt som Hitlerfascisterne rykkede nærmere, omdannedes den langstrakte Fabriksby til en af Historiens stærkest befæstede og sindrigst udbyggede Bunkerstillinger. Hvert Hus omdannedes til en Fæstning. Hver Indbygger, Mand som Kvinde, traadte an med Vaaben i Haand parat til at ofre Livet, hellere end at deres By skulde falde i Barbarernes Hænder.

Den 23. Aug. satte et voldsomt Flyverbombardement ind over Byen og Hitler gav sine Hære Ordre til at tage Stalingrad med Storm. I mange, mange Uger stormede Hundredetusinder Soldater mod Stalingrad og dækkede hver Kilometer Sovjetjord med deres Lig, Endnu den 30. Sept., da Hitler talte i Berlin, holdt Stalingrad Stand, men han erklærede pralende: »Vi angriber Stalingrad, og vi tager den, derfor indestaar jeg. Og naar vi har sat os i Besiddelse af noget, kan ingen Magt paa Jorden drive os derfra igen«. Men de tyske Planer beroede ikke paa en virkelig Bedømmelse af den Røde Hærs Styrke og af deres egen Hærs Styrke. De var eventyrlige. Det russiske Folk og den Røde Hær holdt Stand og tilintetgjorte Fascisternes Planer. Og mere end det. Den 19. Nov. gik den Røde Hær over til Offensiv. Omraadet foran Byen, der bærer STALINs, den store Leder og Hærførers Navn, er blevet en Massegrav af uhyre Dimensioner for de tysk-fascistiske Landrøvere. En hel Armé med tilhørende tekniske Korps, 330.000 Mand, fandt sit Endeligt her. Mange toges tilfange. De fleste dræbtes i et naadeløst Tilintetgørelsesslag, efter at de nazistiske Ledere havde nægtet at modtage et Kapitulationstilbud. Store Mængder af Krigsmateriel faldt i den Røde Hærs Hænder.

Og Offensiven gaar videre. Tilintetgørelsesslaget ved Stalingrad har undermineret Fjendens Kræfter og alvorligt svækket hans Troppers Kampkraft, men Sejrene har styrket den Røde Hærs Kampkraft. De har vist hele Verden, at den Røde Hær kan slaa Fjenden, og slaar ham. De har vist hele Verden et lysende Eksempel paa Sovjetfolkets Troskab mod sit Land. Den Røde Hærs Sejre har vundet de undertrykte Folks Sympati for Sovjetunionen, fordi den bærer hele Krigens Byrde paa sine Skuldre.

Overalt, hvor Frihedstanken gror, følges i denne Tid den Røde Hærs heroiske Fremmarch med Begejstring og Forventning. I den Røde Hærs Sejre ligger Garantien for de undertrykte Folks Befrielse. Og klarest i Erindringen lyser Billedet af Stalingrads heltemodige Forsvarere. Det var dem, der tro mod Socialismens Land, i en voldsom gigantisk Kamp holdt Barbarerne Stangen, til Øjeblikket var inde, da det afgørende Slag kunde rettes mod Landrøverne.

En Verdens Øjne hvilede paa dem, fulde af Uro, Tvivl og Haab, vel vidende hvad Kampen gjaldt. Og de holdt ud. Hitlers Stormløb knustes mod den By, der bærer STALINs Navn.

Nazi-Bentzen færdig

En af de sidste Dage i Januar er Insp. Bentzen blevet afskediget som Inspektør for Koncentrationslejren i Horserød. Som det vil erindres, har hans Administration Gang paa Gang givet Anledning til de alvorligste Anklager, idet han ved enhver Lejlighed benyttede sin Stilling til at gennemføre Forholdsregler af chikanøs Karakter, og i det Hele havde Ansvaret for de utaalelige Tilstande, der efterhaanden skabtes. Stadig fremprovokerede Hr. Bentzen Episoder, som han udnyttede til Skærpelser i det forud urimelige Fængselsreglement, der var gældende, og to Gange har han foranlediget samtlige Internerede transporteret til Disciplinærstraf i Vestre Fængsel, senest i Begyndelsen af December, da de Internerede protesterede mod to Kammeraters Udlevering til Gestapo.

De talrige Klager og Protester saavel

fra Lejren som fra Udenforstaaende, har Justitsministeren hidtil fuldstændig negligeret, og det synes, som om Hr. Bentzen især i den fungerende Fængselsdirektør Tetens har haft en formaaende Ven, der har forstaaet at holde Protegeen dækket.

Efter at de 150 nye Internerede i Decbr. var ankommet til Lejren, har det vist sig, at Vanskelighederne ikke, som man har villet foregive, stammede fra det Hold af Internerede, som først maatte staa for Hr. Bentzens Regime, men at de ny reagerede paa nøjagtig samme Maade. Hertil kom, at ogsaa de i Horserød stationerede Fængselsbetjente, saavidt vi erfarer, har haft Anledning til kollektivt at fremsende Besværinger, og da Inspektøren i Januar paany maatte afstaa fra at benytte sine egne Funktionærer til at gennemføre sine Administrationsmetoder overfor de Internerede og paany tilkaldte det mere villige Kystpoliti, synes det, at Maalet endelig er blevet fuldt.

Inspektør Bentzen maatte — efter hvad vi forstaar, ikke ganske godvilligt — nedlægge sit Embede, og i Stedet blev den konstituerede Inspektør Cai Jensen, Vestre Fængsel, foreløbig ansat som Lejrens øverste Leder.

De Internerede vil sikkert med Lettelse erfare, at deres lange Kamp mod denne Agent for Besættelsesmagten nu endelig er kronet med et betydningsfuldt Resultat, og Offentligheden vil ogsaa dele denne Følelse.

Hr. Bentzen er forflyttet til Vridsløse. Indtil videre dog udenfor Tremmerne. Men ogsaa det vil blive rettet.

Luftangreb og Krigsrisiko

Bombeangrebet mod København den 27. Jan. har aabnet Øjnene for, hvilken Fare Civilbefolkningen svæver i som Følge af Krigsproduktionen for Tyskerne, og hvor utilstrækkelige Beskyttelsesforanstaltningerne er. Faremomentet skærpes yderligere derved, at Krigsproduktionen oftest foregaar midt inde i Byernes tætteste Bebyggelse. Hverken den danske Regering eller Tyskerne har de ringeste Skrupler ved at lade denne Trafik fortsætte og udsætte uskyldige Mennesker for de Følger, som Angreb paa disse Virksomheder medfører. Og givet er det, at nye Angreb vil følge. Det er den moderne Krigs Lov, at Fjendens Krigsproduktion skal standses, og naar Regeringen ikke stopper den, naar Befolkningen ikke selv lægger den stille, maa man forberede sig paa, at Aksemodstanderne ordner det paa en for os farlig Maade. Problemet er iøvrigt ikke af ny Dato. Da Loven om Civilbefolkningens Beskyttelse mod Luftangreb første Gang var til Behandling, fremdrog Aksel Larsen det i Folketinget og paaviste, hvilken Fare bl. a. Soyakagefabriken og en Række andre krigsindustrielle Virksomheder rummede for Hovedstadens Befolkning, hvorfor han krævede dem flyttet bort fra Hovedstadens Omraade. Talen mødte kun haanlig Overlegenhed fra Regeringen. Og nu staar vi i Dag midt i den bitre Alvor. Ingen ved, naar næste Angreb kommer, og alle frygter, det bliver deres Hjem, der ødelægges.

Befolkningen maa forlange, at der bliver gennemført mere hensigtsmæssige Foranstaltninger, saa Folk kan gøre sig Haab om at staa et Bombardement igennem med Liv og Lemmer i Behold. Og heri mangler der meget. Trods den kolossale Udvidelse af Politistyrken, Oprettelse af C. B., Lotter og andet Beredskabsværk med Udkigsposter i samtlige Landets Taarne har man ikke kunnet naa, at alarmere Befolkningen, saa den kunde komme i Sikkerhed inden Angrebet begyndte.

Rettidig Alarmering gør det ikke alene. De fleste Beskyttelsesrum yder Værn mod Sprængstykker fra Antiluftskytset, men er ikke en Snus bevendt, naar det drejer sig om Sprængbomber. Mangfoldige Beskyttelsesrum vil i Tilfælde af en Bombetræffer være rene Dødsfælder. Det er forstaaeligt, at Arbejderne under Luftalarm søger bort fra Fabrikernes Omraade til mindre udsatte Steder, thi Fabrikernes Beskyttelsesrum er oftest yderst daarlige og Beliggenheden udsat. Det maa forlanges, at Fabrikerne indretter gode Beskyttelsesrum under Jorden i betryggende Afstand fra Bygninger og Skorstene. Desuden maa det Offentlige indrette virkelig gode Beskyt-

telsesrum overalt i Byerne. Det vil koste en Del, — men Menneskeliv maa sættes højere end Penge.

Tilbage bliver saa Lønspørgsmaalet, thi ved tidligere Varsling og længere Afstand til Beskyttelsesrummene maa Spild af Arbejdstid blive større, og i Henhold til Hovedorganisationernes Aftale skal de 2 første Timer arbejdes af, mens yderligere Spildtid kun betales med almindelig Timeløn ved Akkordarbejde og ellers halv Løn. For at raade Bod paa disse Løntab har flere Virksomheder gennemført Overarbejdsordninger, saa den tabte Tid genindvindes, men i Tilfælde af at der, som i Begyndelsen af Februar, sker flere langvarige Luftalarmer i Døgnet, kan denne Ordning selvsagt ikke holde. Man kan lige saa godt først som sidst indstille sig paa, at der ydes *fuld Betaling under Luftalarm.*

Ogsaa Spørgsmaalet om *Risikotillæg* til Arbejderne i de mest udsatte Fabriker, maa løses. Da hverken Politikerne eller de faglige Ledere har saa meget som løftet en Finger for at rette paa disse uheldige Forhold, er Arbejderne forskellige Steder selv gaaet til Aktion. Bekendt for Offentligheden er Strejker i Aalborg, Kalundborg og paa „Atlas" i København, hvor der krævedes effektive Beskyttelsesforanstaltninger og Krigs-Risikotillæg. Desuden er mindre, omfattende Aktioner for de samme Krav i Gang ude over Landet.

Det kan ikke forbavse, at disse Arbejdere indklages for den faste Voldgiftsret, Retten skal jo gaa sin Gang. Men dersom Arbejdsgiverne og Myndighederne vil paastaa, at Arbejdernes Krav ikke kan honoreres, er det en himmelsk Løgn. — Netop disse Krigsvirksomheder skovler Penge ind, udbetaler store Udbytter, foretager Nyanskaffelser i det Omfang, det er muligt, og bruger ellers de indvundne Midler til Afskrivninger og Henlægning. Kun Arbejderne nyder ikke godt af denne Pengeflod, der flyder saa rigeligt af Nationalbankens Kasse. Meget tyder imidlertid paa, at Arbejdernes Taalmodighed er forbi, og saa kan d'Herrer mobilisere saa meget fagligt Juristeri og saa meget Politi som de orker, de kommer dog til at give sig, thi Arbejderne vil ved Strejker og Sabotage let kunne standse den Kværn, der i Dag maler Guld i d'Herrers Lommer.

Finland og Norden

Det svirrer med Taler og Planer om Nordens Fremtid. Det er Finland, der foranlediger denne Diskussion. Nu, da Nederlaget truer, begynder de igen at vende sig mod Norden. De finske Statsmænd forsikrer, at Krigen er dem paatvunget. De har aldrig haft Erobringsplaner, men kun været besjælet af Ønsket om at forsvare Landet og dets Demokrati, og de beklager, at mange af deres tidligere Venner i Misforstaaelse har vendt dem Ryggen. — Misforstaaelsen kan de imidlertid takke sig selv for, dersom der overhovedet kan tales om Misforstaaelse. Regeringen har nemlig først nu fundet Anledning til at fremsætte sine Krigsmaal og tage Afstand fra Mannerheims bombastiske Dagsbefaling om Sovjetunionens Ødelæggelse, Erobring Fiernkarelen og Oprettelse af et Stor- [illegible]nende nok skete denne Af- [illegible] Rigsdagens sønder- [illegible] Vit- ting og skyldes det finske Folks Reaktion. Og nu har altsaa visse Kredse — i Forbindelse med Præsidentvalget, hvor Krigstrætheden tydeligt er kommet til Syne — fundet det opportunt at appellere til Norden om Oprettelse af et nordisk Forsvarsforbund mod Sovjetunionen.

Er de finske Nødskrig da berettigede? Repræsenterer Sovjetunionen en Fare for Nordens Frihed? Nej, der er intet som helst, der tyder paa, at Sovjetunionen skulde ønske at okkupere Finland. Havde Sovjetunionen haft saadanne Planer, kunde de let være realiseret i 1940. — I Sovjetunionen ønskes ingen Nation indlemmet eller bevaret mod dens eget Ønske. Dette understregede Stalin yderligere i Talen d. 6. November 1942: alle Sovjetunionens militære Bestræbelser saavel før som under Krigen gjaldt alene Forsvaret af dens egen nationale Selvstændighed og Hjælp til de undertrykte Nationer, men har al-

drig haft hverken udtalte eller hemmelige Erobringsformaal.

Naar Frygten for Sovjetunionen alligevel har kunnet brede sig, skyldes det ikke mindst den nazistiske Propaganda, som har søgt at tilsløre sine egne Erobringshensigter og retfærdiggøre Overfaldene paa de smaa Nationer med saadanne Paastande. Saa udbredt er denne Frygt, at man fører lange Diskussioner, om hvad der skal gøres herimod. Og imens glemmer man ganske, at Tyskerne er her i Landet og tillige har besat Norge, og at de i disse to Lande helt eller delvist har afskaffet Demokratiet. Og det er givet, at al Tale om Frihed og Selvstændighed i Norden ikke kan virkeliggøres, før denne Tilstand bringes til Ophør. Men findes der nogen, selv i de mest konservative Kredse, som tror, at dette sker, med mindre Hitler lider Nederlag? Sikkert ikke. Der er derimod adskillige, som mener, de Alliereds Sejr er sikker. Det regner vi ogsaa med, men vi bygger det paa, at Kontakten mellem Sovjetunionen, England og Amerika samt Folkene i de besatte Lande er saa snæver, at ingen indstiller Kampen, før Hitler er færdig. Og her regner vi ogsaa med det norske og det danske Folks Indsats. Hvis vi alle gør, som Finnerne har gjort, og som Stordebattørerne herhjemme gør, enten gaar sammen med Hitler eller undlader at bekæmpe ham, saa kan vi godt sige Farvel til Frihed og Demokrati her i Landet i en overskuelig Fremtid. D nne Form for nordisk Politik er Understøttelse af Hitler — og maa brændemærkes som Forræderi.

Spørgsmaalet om Nordens Frihed og Demokati klares ikke ved Oprettelse af Universiteter, men afgøres af Krigens Udfald. Det er ved denne Kendsgerning, vi maa hæfte vor Opmærksomhed. Enhver ærlig Kæmper for et frit Norden maa derfor yde sin Indsats paa vort Frontafsnit i denne Krig med Udvikling af Sabotage m. v. Det gælder lige saa fuldt nu som nogensinde om at fortsætte og forstærke Arbejdet for Udbygning af den kæmpende, nationale, antinazistiske Front. — Enhver Optræden, der ved Skelen til fremtidige Interesser, skader Kampen i Dag, maa ikke alene ude i Verden, men ogsaa herhjemme paatales og tilbagevises som Hjælp til Hitler. Nordens og Finlands Vej til Frihed og Selvstændighed gaar sammen med de Allierede mod Hitler, og her kan Kampen ikke indstilles, før Hitler er færdig.

Under Scavenius-Regeringen

Bombeangrebet paa København.

Det blev forbudt Pressen at omtale, at 8 Bomber ramte Maalet for det engelske Luftangreb, nemlig B & W, medens 3 faldt i Havnen lige udfor 100 Tons Kranen. — Følgende Bygninger ødelagdes: Værktøjssmedien, Monteringshallen, „Præcisionen", Afd. 12, Diesellagerbygningen, Magasinbygningen, Krumtapværkstedet og Afd. 8.

Genferkorset.

I Aarhus er Tyskerne bl. a indkvarteret i Skolen i Nørrebrogade. Lige overfor ligger Kommunehospitalets Børneafdeling. En Dag mødte en tysk Officer op paa Sygehuset og anmodede om Tilladelse til at indrette Børneafdelingens Kælderrum til Beskyttelsesrum for de tyske Soldater. Anmodningen blev til Tyskerens store Forbløffelse afslaaet. — Genferkorset skulde have beskyttet dem. Et lille, men typisk Eksempel paa disse Menneskers forunderlige Blanding af Plumphed, Raahed og Naivitet.

Nye Milliontilskud til Tørvefabrikanterne.

Regeringen har tilladt en Prisforhøjelse paa halvanden Krone pr. Ton Tørv samt bevilget et Statstilskud paa 10 Millioner Kr., hvilket tilsammen giver op mod en Snes Millioner ekstra til Tørvebaronerne for Aaret 1943, som Forbrugerne og Skatteyderne skal betale. I Forvejen er Tørve-

fabrikanterne begunstiget ved høje Priser og den 2-Aars Afskrivningsregel. Af Hedeselskabets Tidsskrift Nr. 14 for 1942 fremgaar, at der ved Produktion af *Tørvesmuld* (der er betydeligt mindre rentabel end almindelige Tørv) var et rent Nettooverskud i 1942 paa 6.50 Kr. pr. Ton. — Dette kan ogsaa tages som et *Minimums*udtryk for almindelig Tørveproduktion, der altsaa saa langt fra at give Underskud endog gav et solidt Nettooverskud paa rundt regnet *mindst* 30 Mill. Kr. i 1942. Hertil kommer, at Sommeren 1942 var særlig vaad, og at en *normal* Sommer i 1943 vil give 10 Mill. Kr. i Merfortjeneste. Samtidig vil 2-Aarsreglen betyde, at der i 1943 spares ca. 10 Mill. Kr. i Afskrivninger, saaledes at disse to Forhold selv uden yderligere Prisforhøjelse eller Tilskud i 1943 vil sætte Tørvefabrikanternes *Nettooverskud* op fra 30 til 50 Mill. Kr. I Stedet for en saadan ublufærdig Udbytning af vor katastrofale Brændselssituation — der hænger sammen med, at Nazityskerne snyder os for vor retmæssige Brændselsimport — burde man benytte de 20 Mill. Merfortjeneste for 1943 til en *Nedsættelse* af Tørveprisen med de tilsvarende 4 Kr. pr. Ton.

Den er gal med Benzinen.

Siden Midten af November er 30 af de i Kastrup stationerede tyske Fly styrtet ned. Som Aarsag angives, at der er blandet Sukker i Benzinen.

Renthe-Finks Beredskabslager.

Da fhv. tysk Gesandt i Danmark, Renthe-Fink i Efteraaret forlod Danmark, overlod han Firmaet Brødrene Rosendahl, Vodroffsvej, Flytningen af sit jordiske Gods, som ikke var blevet formindsket under hans Ophold her. Da han imidlertid ikke turde vende hjem til Riget med altfor mange Flyttelæs rationerede Varer, overdrog han Speditør Erik Rosendahl at finde en Løsning — og denne blev ganske enkelt, at Størsteparten af de gode Varer opmagasineredes i Hr. Rosendahls Pakhus for derefter i mindre Portioner at forsendes til Tyskland. Derfor bugner Rosendahls Pakhus for Tiden med Kasser indeholdende engelske Stoffer, Mel. Konserves, Spiseolier, adskillige Kasser White Horse Whisky etc. etc. Under en af de seneste Forsendelser til Hr. Renthe-Fink gik ikke mindre end 1000 Flasker Spiseolie tabt — de forsvandt simpelthen. Det er at haabe, at de øvrige Kassers Indhold ogsaa maa forsvinde — men her i Landet, hvor de rettelig hører hjemme.

Besindige Ord.

I en Artikel om „Bolsjevikforskrækkelse" skriver „De frie Danske" bl. a.: „Den tyske Propagandas Maal er at opdrage Folk til uden at reflektere at betragte den russiske „Fare" i kolossal Forstørrelse — og vende Kikkerten om, naar de ser paa den tyske Fare. Og saa er Sandheden den, at en russisk Besættelse kun er en mikroskopisk Mulighed, som pustes op af det tyske Propagandamaskineri, *men Tyskerne er her!!* Det er en Realitet, og det vilde være himmelraabende Vanvid. om man paa Grund af en uønsket Mulighed undlod at modarbejde en uønsket Kendsgerning. Og lad os endelig ikke glemme, at hele Verden allerede een Gang har stirret sig blind paa den saakaldte Kommunistfare, saaledes at man lod sig bondefange af Tyskland. Hvis man ikke havde ladet sig forlede til at søge efter Kommunister under Sengen, inden man lagde sig til Ro om Aftenen, saa havde man maaske opdaget, at Europas selvbestaltede „Dørvogter" i Virkeligheden var Mordbrænder!"

Skæmt i Skoven.

Den 7. Februar lød der et rigtig gammeldags Kanonslag fra Egebæksvang Skov ved Espergærde. Hele Nordsjælland sattes øjeblikkelig i højeste Alarmberedskab. Alle Tog standsedes ved Humlebæk for Resten af Dagen. Egnen oversvømmedes af Politi. Nu skulde det rigtig gaa løs. Og saa hen paa Aftenen viste det sig, at det *var* et Kanonslag, som et Par Drenge for Sjovs Skyld havde anbragt under en Spand. Hr. Himmelstrup kunde blive hjemme.

Esbjerg Flyveplads.

Arbejdslederne har faaet Besked om, at enhver Pause, al Staaen stille, Samtale o. s v. fremtidig vil blive betragtet som Sabotage.

Kampen mod Tyskerne

3. Jan., da et tysk Persontog skulde forlade Aalborg, var Vacuumbremsens Gummiledninger skaaret over. De er næsten uerstattelige og Processen er enkel!!

8. Jan. brændte et tysk Lager af Foder, Seletøj og Vogne i Horsens Havn.

9. Jan. eksploderede en Bombe paa Jernbanestrækningen nord for Espergærde.

13. Jan. ødelagdes en Damphammer paa Valby Maskinfabrik, Mariendalsvej, som fremstiller Dele til tyske Miner.

I Midten af Januar var en tysk Godsvogn med 375 af de stjaalne danske Geværer paa Vej gennem Odense. Her fjernede Patrioter 45 af Geværerne.

17. Jan. nedbrændte Nielsens Lædervarefabrik, Bartholinsgade 9, som syede Bælter til Tyskerne.

20. Jan. ødelagdes to Presser og et Strømfordelingsanlæg paa Frederiksberg Metalvarefabrik, der fremstiller Miner og Torpedorør. Modelsamlingen brændte.

I Ugen 17.-24. Jan. brændte 4 Vogne med Halm til Værnemagten paa Esbjerg Station.

Natten til 25. Jan. brændte for ca. 100.000 Kr. Membraner og Maaleapparater paa DDPA's Plads i Hellerup, der var lejet ud til Riffelsyndikatet. De skulde anvendes til Lytteapparater og var ankommet 3 Dage i Forvejen.

Natten til 26. Jan. skete en Eksplosion paa Reichardts Chokoladefabrik, som netop skulde til at bearbejde en Sending tyske Raavarer. Maskiner ødelagdes.

28. Jan. eksploderede nogle Bomber paa Banelinjen øst for Hvidovre.

31. Jan. brændte 100 t gamle Klude hos Fa. Josef Levin, Islands Brygge. De var Dagen i Forvejen solgt til Tyskerne.

4. Febr. ødelagdes ved Bombeeksplosion en 90 t Presse og et Svejseværk hos Glud & Marstrand, Frederiksborgvej, som fremstiller Granathylstre. Politiet foretog 300 Afhøringer. 4 Mand arresteredes paa Angiveri af Nazister, hvorpaa Arbejderne baade paa denne Fabrik og paa Filialen paa Amager nedlagde Arbejdet.

5. Febr. Attentat paa Banelinjen mellem Helsingør og Snekkersten. Stor Skinneskade.

7. Febr. Bombeeksplosion paa Fabriken „Nordic", Roskildevej, Glostrup, som fremstiller Aluminiumsdele til Flyvemaskiner.

7. Febr. 3 Bombeeksplosioner paa Fabriken „Carltorp„, Roskildevej 371, der fremstiller Kanondele og Bundstykker til Geværer. Maskiner ødelagdes. Flere Mure styrtede sammen.

11. Febr. Bombeattentat mod Jernbanelinjen Vigerslev-Glostrup. — Toggangen afbrudt.

13. Febr. Emdrup Dampvaskeri og 7 andre Virksomheder paa Lyngbyvejen nedbrændt.

14. Febr. Stor-Brand paa Maskinfabriken „Atlas". Skade ca. 1 Mill. En af de betydeligste Virksomheder indenfor den tyske Krigsindustri i Danmark.

14. Febr. Frederikshavn Jernstøberi og Maskinfabrik brændt. Skade ca. 1 Mill. Fabriken leverer Dieselmotorer til Skibsbrug.

14. Febr. Bombeeksplosion i Maskinfabriken „Atla", Smedegade 19.

Paa Skanderborg Station udbrød der Brand i Halmen i en tysk Godsvogn, der ventede paa en Troppetransport. Mange Timers Forsinkelse.

I Struer udbrød der Brand i nogle tyske Barakker. Under Slukningen blev der lukket for Brandhanen og Nøglen var ikke til at finde!! Barakkerne nedbrændte.

Læs Bladet og giv det videre - Fortæl ingen, hvor du fik det

Afsluttet 2o.februar 1942. - B.H.

Land og Folk

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti

Til

Den danske Rigsdags Medlemmer!

Det danske Folk lever under de vanskeligste Vilkaar. I snart 3 Aar har Landet været besat af Tyskerne, der blander sig i alle vore Forhold og hensynsløst udsuger Landet.

Tidens Byrder hviler dog ikke paa alle. Et Faatal af Folket, Storbønder, Industrielle, Entreprenører og lignende har haft svimlende Indtægter, der har tilladt dem at drive de mest usunde Spekulationer og sætte sig udover Vareknapheden. Det store Flertal derimod har følt alle Vanskelighederne. Indtægterne har overhovedet ikke svaret til de svimlende Priser paa Livsfornødenheder, og Savnene og Indskrænkningerne har her været større, end en ligelig Fordeling af Vareforraadene vilde have medført. Denne Nødstilstand skærpes yderligere ved, at mange Arbejdere har maattet tage Arbejde langt borte fra Hjemmet i Tørvemoser, og ved den beskæmmende Kendsgerning, at Titusinder af Arbejdsløshed og Socialkontorernes Karrighed har følt sig tvunget til at tage Arbejde i Tyskland.

Virkningerne heraf er blevet, at Byernes arbejdende Befolkning i Vinter har maattet sidde halvsultende i kolde Lejligheder, mens Børnene i stigende Antal bliver undervægtige og i deres utilstrækkelige Paaklædning vil være et let Bytte for snigende Sygdomme. Til disse Ulykker kommer, at det frie Ord er traadt under Fode, og at enhver, der alligevel vover at sige Sandheden eller arbejder for bedre Levevilkaar, i Henhold til Straffelovens Skærpelse eller Kommunistloven anbringes bag Laas og Slaa. Og det eneste, I har at sige hertil, er, at det bliver værre endnu!

Dertil har Jeres Politik altsaa ført. Vi ved meget vel, at I vil svare, at det ikke har været Jeres Hensigt, I vil henvise til, at I altid har talt for Fred, for de smaa Nationers Selvstændighed og for taalelige Vilkaar for Smaakaarsfolk, men at Krig og Besættelse er Skyld i det hele. Javel, Krig og Besættelse har sin store Skyld, og ingen god Dansker lukker Øjnene for denne Kendsgerning. Men dermed er Sagen ikke klaret, og Ansvaret taget fra Jer. Gode Hensigter og Taler er ikke tilstrækkeligt. Det afgørende er, hvad I har gjort for at bevare Freden, sikre Landets Selvstændighed og Folkets Eksistens, og hvad I efter Krigsudbrudet og Besættelsen har gjort for at sikre Folket og genvinde Friheden.

Da vi som Parti for mere end 10 Aar siden gjorde opmærksom paa Krigsfaren, afviste I os haanende med Bemærkninger om Spøgeri og henviste til, at Folkeforbundet sikrede de smaa Nationer og Freden. Danmark var ydermere det eneste Land indenfor Folkeforbundet, som sanktionerede den tyske Militærindmarch i Rhinomraadet, og denne Eftergivenhedens Linje overfor Nazismen har I konsekvent fulgt konsekvent. Paa den anden Side gjorde I intet

for at komme til Forstaaelse med Sovjetunionen. Selv i Slutningen af Trediverne, da enhver kunde se, at Sovjetnionen var den eneste Stat, der kunde og vilde dæmme op for Nazismen og derfor naturligt maatte være de smaa til Tyskland grænsende Nationers Forbundsfælle, selv da gjorde I intet, der kunde bedre Forholdet til Sovjetunionen. Tvertimod tillod I enhver Sjoflen af Sovjetunionen og tolererede, at de mest sindssvage Løgne fik Lov at florere. Højdepunktet i denne for Freden og vor Selvstændighed farlige Politik naaede I, da I gav Tilslutning til Ikke-Angrebspagten med Hitler — og dog undsaa mange af Jer sig ikke for at angribe Sovjetunionen, da den var nødsaget til at tage Konsekvensen af Jeres og Medskyldiges Politik. Jeres og andres Eftergivenhed overfor Fascismen og hele Indstilling overfor Sovjetunionen var en Opmuntring for den krigsgale Nazisme. Er det endnu ikke gaaet op for Jer, at Jeres Politik ført ud i sin yderste Konsekvens vil betyde Danmarks Udslettelse som selvstændig Nation, Afskaffelse af Demokratiet, Opløsning af alle demokratiske Organisationer og vort Folk i Trældom under det tyske Herrefolk. Er I virkelig i den Grad slaaet med selvtilfreds Blindhed, at I ikke kan se, at dersom alle Europas undertrykte og krigsførende Lande havde optraadt lige saa underdanigt og krybende overfor Nazismen, da vilde Hitler i Dag have været Verdens Herre! Saafremt I har Evne til at se objektivt paa Forholdene, maa I indrømme, at Jeres Politik i sin Væren-sig-selv-nok har været selvmorderisk, og at netop Danmark i egen Interesse burde have været blandt de ivrigste efter at baste og binde Fredsforstyrreren.

I bærer et stort Medansvar for Krig og Besættelse!

Og nu Jeres Politik efter 9. April 1940! Har den ikke været nøjagtig den samme? I forsikrede, at Eftergivenhed paa uvæsentlige Punkter vilde betyde, at vi selv fik Lov at bestemme det væsentlige vedrørende egne Forhold, og saa haabede I, at de øvrige Stater vilde gøre det af med Aksemagterne, og at vort Land derefter kunde fortsætte sin Tilværelse, som om intet var hændt. Nu ser I, hvor vi er havnet!

Hvad vore økonomiske og forsyningsmæssige Vanskeligheder angaar, kan I heller ikke skyde Ansvaret fra Jer. Nødstilstanden i Byerne skyldes ikke mindst en haardhændet Indskrænkning af Befolkningens Købekraft, samtidig med at et Faatal fik Lov at leve højt paa Jeres Foranstaltninger. I har ved Jeres kyniske Politik fremmet denne Nød. I vedtog Tøjskatten sammen med andre indirekte Skatter. I gennemførte Lønskatten, skar Arbejdernes og Tjenestemændenes Dyrtidstillæg ned, besluttede, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke skulde reguleres i Henhold til Loven og forbød iøvrigt enhver privat Forhøjelse af Lønningerne udover, hvad Formandsskabet tilkendte. I paastod, det var for at hindre Inflation. Men hvorfor gennemførte I saa ikke Prisstop? Hvorfor gennemførte I saa de oprørende, kolossale Forhøjelser af Landbrugs- og Tørvepriserne og tillod Spekulanterne hæmningsløst at aagre paa Folket? Hvorfor?

Resultatet blev, og saaledes var det Jeres Ønske, at Byernes arbejdende Befolkning berøvedes Muligheden af at købe Tøj, mens der endnu fandtes noget. Gamle og Invalider var og er ikke i Stand til at købe deres tildelte Rationer. Samtidig forsynedes de tyske Tropper med danske Penge, og takket være den Omstændighed, at der ingen Rationering fandtes, blev disse Penge bl.a. benyttet til Køb af vore gode Uld- og Bomuldsvarer og engelske Stoffer.

Udarmningen af Arbejderklassen har vel taget voldsom Fart under Besættelsen, men den var paabegyndt, før de tyske Tropper satte deres Fødder paa dansk Jord. De tunge direkte og indirekte Skatter paa den jævne Mands Indtægt er af ældre Dato end 9. April, og Attentatet mod Dyrtidsreguleringen af Lønningerne var ogsaa forberedt før denne Dato. I har ikke alene videreført, men skærpet den før 9. April indledte Politik. Og skønt I saa, hvor det bar hen, skar I Sociallovgivningen ned, og mange af Jer undsaa sig end ikke for at fedte for Besættelsesmagten ved at henvise til, at I altid havde været Tilhængere af slige Foranstaltninger. Hvorfor saa forsøge at bilde Offentligheden ind, at I vilde have ført en anden Politik, dersom Landet ikke havde været besat?

Som i økonomiske Spørgsmaal, saaledes er det ogsaa gaaet paa det retslige Omraade. Stavnsbaandet for Landarbejderne og Strejkeforbudet i Lov om Arbejdsforhold — er det andet og mere end en Videreudvikling af Jeres tvangsmæssige Nødhjælps-Arbejdsforanstaltninger og Særlove vendt mod Fagbevægelsen? Allerede før Krigen havde I i Praksis gjort enhver Strejke ulovlig. I gik allerede dengang temmelig vidt i Retning af at forfølge dem, der udfra et frisindet Standpunkt kritiserede Jeres Politik. Selvom I ikke gik saa vidt som til at bryde Grundlovens Bestemmelser om Ret til at drive Politik, saa viste I dog i Vinteren 1939–40 ved at stemme kommunistiske Forespørgsler ned og demonstrere mod kommunistiske Talere i Folketinget, at Aanden var redebon. Ved Behandlingen af »Kommunistloven« i 1941 gav Ordførerne ogsaa Udtryk for, at de altid havde sympatiseret med Tanken og nærmest var lykkelige over uu at have en »hæderlig« Motivering for denne Krænkelse af Grundloven. Resultatet af denne Jeres Villighed er, at I nu i Praksis tages til Indtægt for den rene Vilkaarlighed. Danske Borgere arresteres af Tyskerne, dømmes ved tysk Ret og transporteres til tyske Fængsler — og ikke een af Jer har officielt hævet sin Stemme mod dette Indgreb i vore Forhold.

I trøster Jer som nævnt med, at Jeres Eftergivenhed under Besættelsen har givet os gunstige Kaar, og at vi er det Land i Verden, der har det bedst. Hvilken Trøst for den, der lider og savner! Og det er en tarvelig Undskyldning, som blot skal dække over, at Regering og Rigsdag ved sin hele Holdning efter 9. April er medansvarlig for, at denne Krig ikke er bragt til Afslutning. Det er Sandheden om de »gunstige« Forhold, I har forskaffet os!

Det er endvidere en Kendsgerning, at Jeres Politik under Besættelsen ikke vil føre til, at Danmark faar sin Frihed og Selvstændighed igen. Hvis ikke det danske Folk uden om Jer og paa Trods af Jer i Samarbejde med Folkene i de øvrige undertrykte Lande og de forenede Nationer med Sovjetunionen i Spidsen førte hensynsløs Kamp mod Fascisterne, saa vilde der gaa Aar, maaske Menneskealdre, inden vi blev befriet for Undertrykkerne. Men disse Frihedens Kræfter har I af al Magt bekæmpet under hele Besættelsen. I har vedtaget Lovforanstaltninger rettet mod det danske Folk og holdt truende Formaningstaler for slet ikke at tale om, at I har godkendt Afbrydelsen af den diplomatiske Forbindelse med Sovjetunionen og tiltraadt Anti-Kominternpagten. Jo, I bærer et stort Ansvar for vor Ulykke og Forsmædelse.

Vi ved, at der i Rigsdagsgrupperne ofte har været udtrykt Betænkelighed ved denne Politik, og at store Mindretal, ja endog hele Grupper har strittet imod og først efter langvarig Forhandling og Paavirkning har bøjet sig. Vi

er enige med Jer, der har protesteret. Der kunde og burde have været ført en anden national og folkelig Politik. Vi henvender os derfor særlig til Jer og opfordrer Jer til at træde frem med Jeres Meninger og gøre Jer gældende. Og vi foreslaar, at der til Afhjælpning af Folkets Nød og til Rejsning af Nationen sættes ind for Gennemførelsen af følgende:

1. Udligning for Prisstigningerne i Løn og Understøttelser, saa det arbejdende Folk kan købe af det, der endnu findes i Landet.
2. Fastsættelse af Priser, Folket kan betale.
3. Lettelse af det indirekte og direkte Skattetryk paa den jævne Mand.
4. Konfiskation af Krigsspekulanternes Fortjenester.
5. Ophævelse af Nedskæringen i Sociallovgivningen.
6. Afskaffelse af alle mod Folket rettede Love.
7. Kræv, at Tyskerne holder deres Fingre fra danske Borgere.

I behøver ikke at frygte for at komme til at staa ene. Vel kan I ikke regne med Tilslutning fra Rigsdagsgruppernes Flertal, men bag Jer staar det overvældende Flertal af det danske Folk. Dersom I foretrækker at bøje af for Gruppeflertallet og ikke gøre noget, da vil det ikke betyde, at Kampen for disse Krav indstilles. Det danske Folk vil med eller uden Jer og om fornødent mod Jer føre denne Kamp til den endelige Sejr.

Danmarks kommunistiske Parti
Centralkomiteen

Udsendt i marts 1943. - B.H.

LAND og FOLK

Nr. 27. **Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.** **Marts 1943**

9. April

Den tyske Besættelses tredie Aar nærmer sig sin Afslutning. Store Begivenheder er sket i dette Aar. Sovjetunionens og de allierede Nationers store Resourcer har for Alvor gjort sig gældende og har radikalt ændret Krigens Billede. Aksemagterne er i Defensiven, selvom deres Modstand ikke er brudt.

Aksens militære og materielle Vanskeligheder har medført en skærpet Kurs overfor de besatte Lande. Dette gælder ogsaa Danmark. Tyskernes Krav til os og deres Indblanding i vore Forhold har aldrig været saa omfattende og indgribende som i det forløbne Aar.

Mest utilsløret kom Tyskernes hensynsløse Afpresning til Udtryk under Efteraarets Krise, da man ved Trusel om Tilsidesættelse af Kongen og Forfatningen gennemtvang nye Indrømmelser. Buhl blev kasseret som Statsminister, og den nazibegejstrede Scavenius indtog med Hitlers Velsignelse den ledige Plads. Nye Massearrestationer og Internering af danske Statsborgere fandt Sted i et Omfang, som ikke var set siden 22. Juni 1941. Rigsdagen blev ydmyget til at give Justitsministeren en Bemyndigelseslov, mens Tyskerne uden Protest fra Regering og Rigsdag arresterede danske Statsborgere og slæbte dem til Tyskland til Afsoning af haarde Straffe. Vi blev tvunget til at yde større Leverancer af Kød og Flæsk samt andre for Krigsførelsen nødvendige Varer, som vi selv haardt manglede. Ogsaa Størsteparten af vor Hærs Udrustning blev under Scavenius-Regeringen udleveret til vore Fjender, Tyskerne.

Men Aarets skærpede Udplyndring og den gunstigere internationale Situation styrkede ogsaa det danske Folks Vilje til Modstand. Den passive og aktive Modstand voksede paa alle Omraader. »Frit Danmark« saa Lyset i dette Aar, og en lang Række andre illegale Blade fulgte efter. Disse er Vidnesbyrd om Modstandsfrontens idémæssige og organisatoriske Forankring. Et stadigt voksende Antal Brande og Sabotagehandlinger er Udtryk for, at det danske Folk er marcheret op paa Linje med Folkene i de øvrige undertrykte Lande og i Handling er med i Bekæmpelsen af Nazityranniet.

Paa Tærskelen til det fjerde Besættelsesaar ved det danske Folk, at de nazistiske Forbrydere gaar deres Endeligt i Møde, men det ved ogsaa, at deres Undergang kun hidføres ved en haard og ubarmhjertig Bekæmpelse, og at Nazisterne ikke vil skye noget Middel for at forlænge denne Kamp. Netop derfor forestaar der os nye Prøvelser og nye store Savn. Tyskernes Udplyndring af vort Land, deres Frækhed og Kynisme vil tage til. Derfor er det danske Folk interesseret i, at Tyskerne — ogsaa gennem vor Modstand — afkræftes saa hurtigt som muligt.

Lad os da, nu hvor vi er marcheret op paa den internationale Modstandsfront, fortsætte og udvide Modstanden til Hitlernazismens snarlige Nederlag og Tilintetgørelse.

Mange Hundrede Danske sidder i Fængsel eller Koncentrationsleir for deres Danskheds Skyld. Er *du* med til at støtte deres Familier?

Valget

Saa fik vi Valg under Besættelsen. Tyskerne tillod det. De havde intet at risikere. Ved at respektere Grundlovens Bestemmelser om Rigsdagsvalg vilde de tilsløre deres utallige Overgreb mod det danske Folk og dets Styre. Alle Fordelene var paa deres Side. Kommunister og andre besværlige Politikere var forhindret i at deltage legalt, og Sandheden om Tyskernes Forbrydelser og Intriger i Danmark skulde holdes brutalt nede. Og enten det blev Frits Clausen eller Samlingspartierne, der vandt, vilde den tyske Politiks legale Udøvelse i Danmark være sikret.

Baade den legale Presse og den tyskkontrollerede Radio kunde derfor i fuldt Omfang sættes ind i Valgkampen. Samarbejdspartierne fik ogsaa Lov til under beskedne Former at appellere til antityske og antinazistiske Vælgere om at demonstrere mod Tyskerne ved at stemme paa sig. Dette understregedes ved Forsikringen om, at det ikke var hverken Regeringen eller den førte Politik, men Folkestyrets *Væren eller Ikke-Væren*, det drejede sig om. Ind imellem dette tog man dog ikke i Betænkning at fastslaa, at Samarbejdspartiernes Sejr vilde være en Godkendelse af Samarbejdet med den tyske Nazisme.

Det store Stemmetal paa Samarbejdspartierne finder utvivlsomt sin Forklaring deri, at Vælgerne virkelig i fuldt Alvor har troet, at det gjaldt Folkestyrets Væren eller Ikke-Væren, og Stemmetallene dækker faktisk over alle Standpunkter fra de mest fanatiske Tyskerfjender til Nazibeundrere. Det forhindrer dog ikke Tyskerne i at tage dem alle til Indtægt for Scavenius og hans Politik og hensynsløst udnytte dem i den nazistiske Propaganda. Dette forudsaa det kommunistiske Parti, og derfor opfordrede det Vælgerne

til ikke at lade sig bluffe, men tilkendegive sit nationale Sindelag ved at stemme blankt. Partiet var ikke saa naivt, at det regnede med i denne Valgkamp at kunne hamle op med Radioen og hele den legale Presse; men det ønskede at sige Sandheden om Valget og Muligheden for Danmarks Fremtid og ved sin Opfordring til at stemme blankt aabne Adgang til positivt at tage Afstand fra baade Nazi og Scavenius og forhindre Valgets Udnyttelse i den tyske Propaganda. Hvor stor Tilslutning dette Standpunkt har faaet, er endnu ikke oplyst. Paa Valgdagen undgik man omhyggeligt at nævne blanke Stemmer. Antagelig skal de gøres til Genstand for Bearbejdelse, og man kan derfor ikke have større Tillid til Tallene, naar de endelig foreligger. Dette Hemmelighedskræmmeri maa siges at være stærkt i Strid med baade Forfatning og Valglov. De blanke Stemmer repræsenterer fuldt saa vel et Standpunkt som de øvrige Stemmer. I Rigsdagen kan Medlemmer, der ikke ønsker at stemme hverken for eller imod, faa noteret, at de stemmer blankt. Vælgerne havde Krav paa, at de blanke Stemmer optaltes og offentliggjordes sammen med de øvrige. Denne Tilsidesættelse varsler ikke godt for Fremtiden. –

Valget viste iøvrigt, at aabne Tyskervenner som Nazi- og Bondepartiet mødes med Væmmelse af det danske Folks overvejende Flertal og kun har yderst ringe Chancer for at vinde frem. Den misliebige Arne Sørensens Spekulation i Folkets Had til Scavenius gav ikke noget stort Resultat. Flertallet af Stemmerne paa Dansk Samling hidrører fra hæderlige Tilhængere af Folkestyre og Danmarks Selvstændighed.

Som vi forudsagde, vilde en Sejr for Samarbejdspartierne blive udnyttet af Tyskerne. Næppe var Valget sluttet, før hele Tysklands Presse og dens Efterplaprere fastslog, at det danske Folk i Frihed havde »godkendt Regeringens Politik, »der gaar ud paa at opretholde og videreføre Samarbejdet med Tyskland«, hvilket i første Række er en Anerkendelse af Stats- og Udenrigsminister Scavenius. Danmark bliver nu indenfor Aksemagterne og de af dem beherskede Omraader brugt til at stive den vaklende Tillid til Nazis Nationalitetspolitik af, og samtidig vil Valgresultatet af Tyskerne og Scavenius blive brugt mod det danske Folk til nye Afpresninger.

De Vælgere, der af Propagandaen lod sig gejle op til at tro, at Samarbejdspartiernes Sejr vilde have samme Virkning paa Tyskerne som Israeliternes Hornfanfarer foran Jerichoes Mure, vil snart vaagne op til den bitre Virkelighed. Tyskerne behersker stadig Administrationen her i Landet. Scavenius og hans Politik er ikke blevet svækket og vil fortsat medvirke til at forlænge Krigen og vor Fornedrelse. Tyskernes og deres Hjælperes Udsmidning af Landet afgøres ikke ved Afstemning. Det er et Spørgsmaal om Magt. Det er derfor en hul Løgn, at Danmarks Skæbne blev afgjort den 23. Marts. Danmarks Fremtid afgøres, som det hed i vort Valgopraab, af den Røde Hærs heltemodige Indsats paa Østfronten, af Kæmperne i Afrika, af Englands og Amerikas Opretteise af en anden Front og af de undertrykte Folks, herunder ogsaa det danske Folks egen Indsats paa Modstandsfronten.

Lad os derfor drage Omsorg for, at det danske Folks Indsats ikke vil komme til at mangle der, hvor Frihed og Selvstændighed skal tilkæmpes.

Hartvig Frisch m. fl. som Gestapos Haandlangere

I fem Maaneder har Aksel Larsen nu været i Gestapos Kløer, berøvet selv den mindste Retsbeskyttelse, som man ellers i dette Land tilstaar den mest uhyggelige Sædelighedsforbryder og Rovmorder. I fem Maaneder har han været prisgivet Gestapos Forgodtbefindende, uden at der er *een* Mand i den danske Rigsdag, der aabent har taget til Orde imod, at vort Lands Undertrykkere — med Regeringens Godkendelse — indespærrer en dansk Statsborger, hvis eneste Forbrydelse er, at han som Dansker har gjort sin Pligt og kæmpet for sit Lands Frihed.

I Stedet for at protestere mod dette aabne Retsbrud er der ærreløse Pjalte, der i den sidste Tid overalt, hvor de har haft Lejlighed dertil, har udspredt de mest løgnagtige og giftige Rygter om Aksel Larsen. Og som Ordførere for disse Rygtesmede optræder den socialdemokratiske Folketingsmand Hartvig Frisch. Det var ham, der i sin Tid i Rigsdagen udstødte de bombastiske Ord om, at »Dødsklokkerne ringer over Kapitalismen«. Men det er mange Aar siden. Da de nazistiske Horder besatte vort Land, da Ord ikke mere var nok, men Handling nødvendig, da købte »Socialisten« Hartvig Frisch i Skjul bag et Professorat i Græsk. Ikke en Finger har han rørt i Kampen for Danmarks Frihed, fejgt har han skjult sig bag sit Kateder paa Frue Plads.

Nu er han atter dukket frem fra sit Ly. Ikke som Frihedskæmper, men som Udspreder af beskidte Beskyldninger mod en Mand, der idag er værgeløs, ude af Stand til at forsvare sig, prisgivet det Gestapo, der i alle Lande med de mest sadistiske Metoder søger at knuse enhver Bevægelse og Person, der vover at trodse »Herrefolket«s Despoti. Paa Stimandsvis søger Hartvig Frisch gennem sin Smudskampagne at stikke Dolken i Ryggen paa de Folk, der idag gør en Indsats for Danmarks Sag.

»Aksel Larsen angiver sine Kammerater« — »Aksel Larsen har angivet Frit Danmarks Ledelse« — »Aksel Larsen er en Forræder« osv. Saaledes hvisker Hartvig Frisch og Konsorter. Og som »Bevis« anfører Rygtesmedene, at de har deres »Oplysninger« fra selveste Gestapo. Det sidste tvivler vi ikke paa. Det er mere end troligt, at disse Usselrygge har de allerbedste Forbindelser indenfor Gestapo, og at de derfra modtager deres beskidte »Materiale«, saa de vel udrustet kan optræde som Gestapos Agenter og iblandt Folket sprede Mistillid til den kæmpende Frihedsbevægelse.

For *det* er nemlig Rygtesmedenes Opgave og Hensigt! De optræder i Dag som det tyske Politis Haandlangere og søger at splitte Frihedskampen i vort Land, vel vidende, at der ikke er et sandt Ord i deres Beskyldninger mod Aksel Larsen.

Men den Dag vil komme, da disse Folk vil blive krævet til Regnskab for deres Gerninger, for deres Smæderier overfor de Frihedskæmpere, hvis Udlevering til Gestapo de selv er medansvarlige for. Og Hartvig Frisch og Konsorters Forsøg paa at lamme Frihedskampen vil ikke lykkes. Uanset disse nationale Skruebrækkere vil Kampen gaa videre mod vore Undertrykkere og mod de danske Magthavere, der fortsat tillader, at Aksel Larsen og andre Danskere paa Naade og Unaade prisgives vort Lands Fjender.

Kommunevalget

De kommunale Valg siges at skulle finde Sted i Slutningen af April Maaned. Ved disse Valg har Vælgerne langt større Mulighed for at faa deres Meninger repræsenteret end ved et Rigsdagsvalg. Betingelserne for Opstilling er lempeligere, hvorfor der ikke alene finder Opstilling Sted af de store Partier, men ogsaa af Kredse, der repræsenterer Lokal- eller Særinteresser (Grundejere, Missionen, Arbejdere m. fl.). De ofte meget ringe Stemmetal pr. Mandat gør, at saadanne Lister jævnlig opnaar Repræsentation. Hertil kommer endvidere, at Vælgerne paa Valgdagen har stor Mulighed for at sikre Valget af en Kandidat, der har faaet en usikker Placering paa Opstillingslisten.

Kommunevalgene vil iøvrigt foregaa under samme Forhold som Rigsdagsvalget: Ingen Opstilling af Kommunister og ingen Kritik af Tyskerne. Men her er det Administrationen af Kommunerne og Lovgivningen, der staar til Afgørelse. Der findes selvfølgelig i Kommunerne Personer, som paa Grund af Landsforræderi og Kapitulation fortjener at blive smidt ud af Raadene. Men ogsaa med Udøvere af den lands- og folkeødelæggende indre Politik bør Regnskabet gøres op.

Denne Politik er gaaet ud paa at vælte alle Byrderne over paa Smaakaarsfolk til Fordel for Velhaverne. Kynisk er de kommunale Værker udnyttet til indirekte Beskatning — mere kynisk end Tøjskatten. Gas-, Vand- og Lyspriser er forhøjede i stor Stil, og den meningsløse Maalerleje, der hviler haardt paa Gamle, Syge og Enligtstillede, er bibeholdt saa godt som overalt. For at holde Skatteprocenten nede til Fordel for de store Indtægter, udnytter mange Kommuner ikke Skattelovens Fradragsregler fuldt ud. Beskæftigelsesmuligheder udnyttes ikke eller kun mangelfuldt, og nogen effektiv Bekæmpelse af Bolignøden ved kommunalt Byggeri foretages ikke. Og endelig er der Socialudvalgenes Optræden, som mest træffende karakteriseres ved det ene Ord: Afslag og som viser, at Kommunerne før Sociallovsforringelserne meget ofte med stor Nidkærhed svang Nedskæringskniven. Ubodelig Skade er herigennem tilføjet fattige og nødlidende, og mange har af den Grund til Skade for sig selv, vort Land og Frihed følt sig tvunget til at tage Arbejde i Tyskland.

Arbejderne er ikke interesserede i, at denne Politik uhindret faar Lov at fortsætte. Og der er, selv under de nuværende Forhold, Mulighed for at gøre en Indsats herimod. En enkelt rankrygget Mand i et By- eller Sogneraad kan faa stor Betydning. Fagforeningsmedlemmerne maa derfor gøre alt for, at de gode Folk, der har vendt sig mod Kapitulation og Nedskæring, bliver opstillet. Faar de en daarlig Placering paa den socialdemokratiske Liste, maa de ved personlige Stemmer paa selve Valgdagen gives en bedre Placering. Og hvor Fagbevægelsen ser sig nødsaget til at foretage selvstændig Opstilling for at komme den folkeødelæggende Politik til Livs, maa man selvsagt stemme paa disse Kandidater og sørge for, at alle Smaakaarsfolk gør det samme.

Idet vi advarer mod Nazister, Arne Sørensen-Folk og andre Spekulanter, opfordrer vi Vælgerne til at udnytte alle forhaandenværende Muligheder for at modarbejde Udarmningen af det danske Folk og for at styrke det og dets Kamp mod Undertrykkerne.

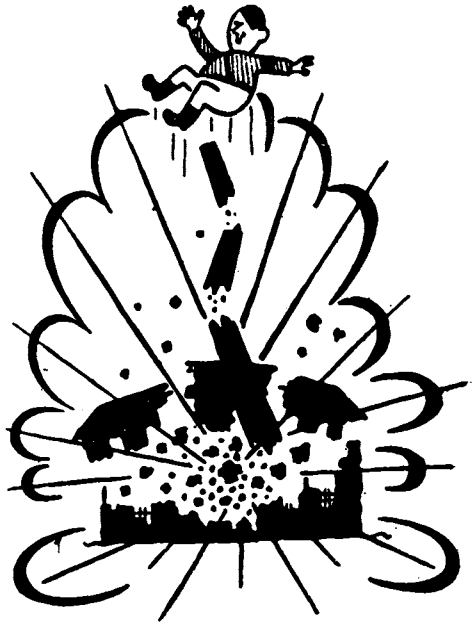

»Folk, staa op! Storm, bryd løs!« (Goebbels 8/3)
Parolen er ved at blive til Virkelighed — herhjemme!

9. April

viser vi Tyskerne vor Foragt og vor Vilje til at fortsætte Kampen til vi har genvundet vor Frihed og Selvstændighed, ved

2 Minutters Stilhed naar Sirenen lyder Klokken 12

Stands al Arbejde - Stands al Trafik

Stands al Samtale

Om Aftenen fylder vi Gader og Pladser med stilfærdigt spadserende og bliver borte fra alle Forlystelser, Biografer, Teatre, Restaurationer.

„En ufortjent Skæbne"

Kampene paa Østfronten har i de sidste Uger vist mindre Bevægelighed end tidligere paa Vinteren. Det er lykkedes Tyskerne at trække saa meget Mandskab fra Vest, at de har kunnet gaa til Modangreb paa Donetsfronten Selvom det herunder lykkedes dem at tilbageerobre Kharkof og andre Byer, har det dog ikke kunnet standse den Røde Hærs Angreb og Fremgang paa andre Frontafsnit Paa Centralfronten er den Røde Hær stadig i Offensiven og har befriet bl. a. Demjansk, Rsjef, Gsjatsk og Vjasma.

Hitler har imidlertid nu fattet Mod og oplod sin Røst paa »Heltemindedagen« Det blev et Forsvar for hans egen Ynkelighed. Det højeste, han dristede sig til, var at meddele, at den tyske Hærs Krise paa Østfronten var overvundet Iøvrigt hævdede han, at dens Modgang var en »ufortjent Skæbne«. Nej, det var ikke. Det var Hitlers Amatørstrategi, der viste sin Utilstrækkelighed Baade Hitler og hans Arme vil gentagne Gange komme til at lide under samme »ufortjente Skæbne«

At Hitlers Magt ikke er brudt, og at haarde Kampe stadig forestaar, er indlysende Churchill har ogsaa ment det nødvendigt at gøre opmærksom herpaa Han fastslog i en Tale den 21 Marts, at Krigen ikke staar umiddelbart foran sin Afslutning, men at den kan trække ud. Hans Udtalelser om Staternes Forhold har sin Betydning, og i det hele taget vil hans Tale sikkert virke afsvalende paa dem, der i den seneste Tid betragtede Krigen som afgjort og hellere beskæftigede sig med kommende Grænseproblemer Hans Meddelelse om, at Monfgomery var gaaet til Angreb paa Mareth-Linien understreger vel, at han mener, der skal kæmpes.

Trods hans Udtalelser om det lange Perspektiv regner vi med, at Casablanca-Mødets Proklamation af 11 Februar om store Begivenheder i de kommende 9 Maaneder og Roosevelts Bebudelse af en europæisk Front, naar Aksen er kastet ud af Afrika, stadig staar ved Magt. Netop nu, hvor Folkene i de undertrykte Lande, som i Frankrig, reagerer kraftigere end nogensinde, maa Betingelserne for Etablering af en anden Front være gunstige.

Hverken i Kampene paa Østfronten og i Afrika eller i Hitlers og Churchills Taler er der noget, der tyder paa, at Nazismens Sejrschancer er forøgede. Tværtimod er de i stadig Dalen, men Tyskernes forbitrede Modstand paa Østfronten viser, at der vil blive kæmpet haardt og uforsonligt indtil Nazismens Nederlag er endeligt beseglet.

Forholdene paa Vestre som i en gammeldags Svinesti

Vi har Gang paa Gang i *Land og Folk* paatalt de i enhver Henseende utaalelige Forhold, man byder vore indespærrede Kammerater at leve under, dels i Vestre Fængsel, dels i Koncentrationslejren Horserød. De ansvarlige Myndigheder kan saaledes ikke sige, at de er uden Kendskab til Forholdene. Men det synes, som om Thune Jacobsen og Konsorter gør sig en speciel Fornøjelse ud af at gøre Tilværelsen for de ulovligt indespærrede saa pinefuld som overhovedet mulig, thi indtil Dato har de intet foretaget sig for at bedre Forholdene.

Netop i disse Dage har Justitsministeren modtaget en ny Henvendelse. Denne Gang angaaende de rent ud sagt svinagtige Forhold, hvorunder han finder det passende at holde ærlige danske indespærret. Henvendelsen er underskrevet af 511 — fem Hundrede elleve — danske Arkitekter, som »da Ytringsfriheden er afskaffet ikke ser anden Udvej end denne direkte Henvendelse til Justitsministeren«.

Vi gengiver nedenstaaende ordret Arkitekternes Oplysninger om Forholdene paa Vestre Fængsel.

»Fængslet er saa overfyldt, at en væsentlig Del af de Fængslede, deriblandt de Internerede, lever under sundhedsmæssigt aldeles utilladelige Forhold. Der er anbragt mindst 2 Internerede i hver Celle; Cellernes Gulvareal er ca 8 Kvadratmeter. Vinduesarealet 10 % af Gulvarealet; Vinduet sidder højt i en dyb Niche og er tilgitret; paa denne Tid af Aaret maa det elektriske Lys holdes tændt hele Dagen. I en Celle af denne Størrelse findes Sengelejerne til de Internerede, Bord, Stole, Reol m. m.; den frie Gulvplads der bliver tilovers er altsaa højst et Par Kvadratmeter. Under disse Forhold skal de Internerede tilbringe de 23 af Døgnets Timer — sove, arbejde, spise og forrette Nødtørft. I Luften kommer de 2 halve Timer, hvoraf den sidste paa Grund af Overbelægningen jævnligt i Mørke. Forholdene med Hensyn til at forrette Nødtørft er skandaløse Der er 40—50 Mand om hvert WC, og utilstrækkeligt Personale til at følge de Internerede dertil, hvilket tilsammen medfører lang Ventetid, ofte flere Timer. Ikke saa sjældent optræder der Diarrhoer, hvilket medfører, at de Internerede maa benytte Cellens Potte. Overbelastningen af WC'erne ved saadanne Lejligheder har medført, at de er blevet tilstoppet og er flydt over, hvorefter

Exkrementdele, der har klæbet til de Fængsledes Sko, er blevet spredt over Gulvene i Gange og Celler. Forholdene med Hensyn til de Fængsledes personlige Renlighed er aldeles utilfredsstillende; Maden daarlig, daarligt tillavet og uappetitligt serveret Idet vi bemærker, at heller ikke en saadan Behandling af Straffefanger efter danske Begreber vilde være tilstedelig!, maa vi minde om, at det her drejer sig om Medborgere, som Statsstyrelsen har ment det formaalstjenligt at holde fængslede for deres Overbevisnings Skyld. Som danske føler vi os beskæmmede over, at Forhold som de skildrede er tænkelige i vort Samfund. Vi beder Ministeren betænke, at en Konstatering af disse Forholds Tilstedeværelse uden en umiddelhart paafølgende Ændring i dem vil bidrage til at svække Folkets Respekt for Øjeblikkets danske Justitsudøvelse«.

Vi kan supplere Skildringen ved at meddele, at de omtalte Diarrhoe-Epidemier, hvoraf der har været mange, kan føres tilbage til de rent ud sagt svinagtige Forhold i Køkkenet. Der fandtes f. Eks. ikke en Haandvask. Kølerummet var et Sted, alle ofte passerede igennem. Maden stod paa Gulvet eller paa lave Hylder, og naar Personalet gik igennem, viftede de med deres lange, folderige Kjoler Støv og Skidt fra det ikke særlig rene Gulv op i Maden. Endvidere stod lige indenfor Døren en Kurv med Kartoffel- og Gulerodsaffald, hvorfra den tørrede Jord blæste op som fint Støv og lagde sig overalt. Endelig holdt Kølerummet en konstant Temperatur af 8 Grader, bl. a. fordi al Mad blev sat derind straks efter at være kogt i Stedet for først at afkøles.

Mest sundhedsfarlig var imidlertid den saakaldte »Sparesuppe«. En Væske, som er opfundet af Fængselsforvalter Struer. Den fremstilles ganske enkelt ved, at man, hver Gang der er kogt Pølser, Kartofler o. l., smider Vandet i et stort Kar. Naar man saa skal lave Suppe, Sovs e. l., anvendes denne Væske til at »spæde op med«. Fra Struer's Side kan i sig selv være god og sparsommelig, men naar den praktiseres som her, hvor man aldrig tømte Karret, men stadig kun brugte det øverste og lod det nederste staa og rasdne, bliver det for meget

Da den nye Fængselslæge konstaterede disse Forhold var han ikke i Tvivl om Aarsagen til Diarrhoe-Epidemierne, og han krævede Køkkenet lukket og moderniseret.

Men hermed er Sagen ikke klaret. De mange Hundrede, som Regeringen paa Tyskernes Forlangende har berøvet Friheden har ikke alene Krav paa Mad, som ikke er fordærvet, men de har tillige Krav paa en anstændig Behandling og ikke som Tilfældet er stilles ringere end Rovmordere og Straffefanger

Det er Regering og Rigsdag, der bærer Ansvaret for den grundlovsstridige Indespærring, og det er dem, der bærer Ansvaret for den Behandling, de indespærrede er Genstand for. De Herrer burde betænke, at der kommer en Regnskabets Dag, og den er ikke fjern, da det danske Folk vil gøre op med dem, og da vil deres beskæmmende, umenneskelige Behandling af de Internerede veje tungt i Vægtskaalen!

De stakkels Arbejdsgivere

Umiddelbart efter at Kendelsen om Dyrtidstillægget var faldet, udtalte Arbejdsgiverforeningens Formand, Hr. T. K. Thomsen (af Firmaet Wright, Thomsen og Kjær, der har udført for 80—90 Mill. Kr. Arbejder for Tyskerne med en Fortjeneste paa 9 Mill. Kr.!), at dette uvægerligt vilde medføre nye Prisforhøjelser, »Skruen uden Ende« vilde blive sat i Gang af denne uhørte Ødselhed med den betrængte Industris Penge, ja, han var ikke langt fra at sige, at den Fedtskilling, Arbejderne fik tilkendt, var mere end dansk Industri kunde bære.

Til Belysning af Troværdigheden af Arbejdsgiverforeningens Formands Udtalelse gengiver vi nedenstaaende nogle af den seneste Tids Meddelelser om de store Selskabers Aarsresultat:

De danske Spritfabriker: Overskud 1,608,530 Kr.

Papirfabrikerne: Overskud 2,9 Mill. Kr. (i 1940 2 Mill. Kr., i 1941 2,5 Mill. Kr.).

Burmeister & Wain: Overskud 5,8 Mill. Kr.

Den kgl. Porcelainsfabrik: Overskud 719,000 Kr. (1940: 503,000, 1941: 687,000).

Bing & Grøndahl: Overskud 554,000 Kr. (1940: 267,000, 1941: 474,000).

Aktieselskabet Svitzers Bjergningsentreprise: Overskud 1,178,898 Kr.

Faxe Kalkbrud: Overskud 779,683 Kr. (1941: 546,038).

Dampskibsselskabet TORM: Overskud 2,120,488.

De forenede Jernstøberier: Overskud 403,738 Kr. (1940: 262,000, 1941: 359,000).

A/S Nordisk Fjerfabrik: Overskud 1,322,180 Kr.

Og saaledes kunde Listen fortsættes. For alle gælder det, at Overskudet har været stigende i Krigsaarene (saaledes som det er vist med Tal for nogles Vedkommende) for at naa det foreløbige Højdepunkt i 1942 — og alligevel mener de Herrer ikke at kunne faa Raad til at lønne Arbejderne anstændigt!

De vil blive bragt paa bedre Tanker!

Gestapo-Provokationen

Endelig kom Gestapos Provokation, Mordsagen fra Amager, for Retten. Tidspunktet og Sagens Behandling for aabne Døre staar naturligvis i Forbindelse med Valget, men Sagen har et langt videre Sigt. Ligesom Sahotagesagen i 1941 skulde tjene til i det danske Folks Øjne at retfærdiggøre Hitlers Overfald paa Sovjetunionen og Arrestationen af Kommunister og sovjetvenlige Borgere samt give ideologisk Grundlag for Lovgivningen mod Kommunisterne, saaledes maa ogsaa denne Sag ses i Forbindelse med Hitlers Krig og som Forløber for nye Aktioner mod

Kommunisterne, og det vil sige mod alle danske, kæmpende Patrioter.

Sagen var i alle Enkeltheder tilrettelagt af Tyskerne. Efter hedste Gestapo-Mønstre foregik Forhørene for hermetisk tillukkede Døre. Ved at lade Sære og Looring gensidig faa Kendskab til hinandens Erklæringer var det ikke vanskeligt at tilvejebringe et Materiale, der var brugeligt mod Kommunisterne.

Hvad der ligger bag selve Sagen, er ikke til at afgøre. Den har nemlig faaet en helt andet end betryggende Behandling, og det virker oprørende, at et Menneske uden Skygge af Bevis og trods Benægtelse dømmes til 8 Aars Fængsel.

Det er en Sag, som er stærkt belastende for den i Forvejen kompromitterende danske Dommerstand. Ogsaa Forsvarerne har kompromitteret sig. Ikke et Øjeblik betænkte de sig paa at følge den af Gestapo lagte Linje og faa al Skyld væltet over paa den kommunistiske Bevægelse.

Det er beskæmmende, at danske Dommere og Sagførere saa beredvilligt gaar Tyskernes Ærinde. Derfor, og kun derfor idømte man 3 og 8 Aars Fængsel for en end ikke bevist Medvirken til Frihedsberøvelse i en 7 Aar gammel Sag. — I 1935 idømtes Nazisten Carlis Hansen for samme Forseelse 80 Dages Fængsel! En Straf, som Tyskerne dog har hjulpet ham til ikke at afsone.

De ulovlige Strejker

Arbejderne er begyndt at reagere. En af de første Dage i Marts kunde Smedeforbundet notere ulovlig Strejke Nr. 50 i Aar. Omtrent samtidig var der til DsF siden *1. Februar* indbragt Klage over 74 ulovlige Strejker. Aarsagen er ligetil. Arbejdernes Løn er forringet, Arbejdsforholdene daarlige, Beskyttelsesforanstaltningerne ringe og hertil kommer, at Arbejderne indtil fornylig uden Vederlag kunde paalægges Vagttjeneste paa Virksomhederne.

Strejkerne har forsaavidt allerede givet Resultat. Beskyttelsesforanstaltningerne er flere Steder blevet forbedrede, og der er fastsat Betaling for Vagttjeneste. Men hvilken Betaling! 4 Kr. for 8 Timers Arbejde og 5 Kr., hvis det falder paa en Søndag, det er, hvad de Herrer Arbejdsgivere finder passende! Naar man betænker, at Aktieselskabernes Bestyrelsesmedlemmer for Deltagelse i nogle faa Møder om Aaret oppebærer Tusinder af Kroner, saa forstaar man, hvilket skærende Misforhold der er mellem Ord og Gerning i det nationale Fællesskab.

Den samme Følelse faar man, naar man hører, at Beskyttelsesmandskabet, der under Luftalarm skal stille paa Fabrikkerne, faar 1 Kr. — een Krone — pr. Døgn! Mens Direktører og Bestyrelsesmedlemmer i Ro og Mag kan begive sig ned i deres komfortable Beskyttelsesrum, maa Arbejderen paa sin Cykle mase til Arbejdspladsen uanset event. Bomber og Granatsplinter — altsammen formedelst 1 Krone i Døgnet!

At denne Karrighed ikke er nødvendig, viser den Oversigt over nogle Firmaers Udbytter, vi bringer andetsteds. DsF's Forretningsudvalg fandt det ikke paakrævet at faa Overenskomsterne ændrede, og de evnede ikke at skaffe Arbejderne Lempelser.

Nu har Arbejderne ved egen Indsats gennemtvunget en Række Forbedringer, og forøget Indsats vil selvsagt give endnu større Resultater!

Forskelligt

MENINGEN MED VALGET

Indenrigsminister Jørgen Jørgensen udtalte Dagen efter Valget til Politiken: »Valget gør det til en Selvfølge, at den Politik, de fem Partier hidtil har ført, vil blive fortsat!«

Altsaa fortsat Udplyndring, fortsat Undertrykkelse, fortsat Eftergivenhed overfor Tyskerne og fortsat Retsløshed!!

VEJLEDNING I CEMENTSTØBNING

0,25 til 0,50 % Sukker i Cementen (i Forhold til Cementmængden, ikke Mørtelmængden) umuliggør Hærdning. Ved større Mængder kommer den igen, ved mindre Mængder vanskeliggøres den.

Der skal bruges 5 Gram Sukker til 1 kg Cement. Til en Cementsæk paa 37½ kg altsaa 188 gr. Sukker.

Dansk Arbejde!

BISKOPPERNE PROTESTERER MOD ARRESTATIONERNE

Samtlige Landets Biskopper har paa et Møde den 19. Marts vedtaget en Protest til Thune Jacobsen imod de talrige, ulovlige Arrestationer og forlangt, at ialfald Navnene paa de arresterede skal offentliggøres. Dersom Kravet ikke bliver efterkommet, vil man aabne Landets Prædikestole for Kritik og Protester. — Det synes, som om den danske Kirke vil tage den norske Broderkirkes Eksempel op til Efterfølgelse.

EN TYSKERBYDRENG

Politikens Medarbejder, Red. Johs. Jacobsen (Vidi) hører til de Slyngler, der tror at kunne bilde Arbejderne ind, at Aksel Larsen har angivet sine Kammerater. Der er Grund til at spørge, hvormeget Jacobsen faar for dette Arbejde, da det er en kendt Sag mellem Medarbejderne ved Bladet, at han kun omtaler Folk rosende eller nedsættende, naar han faar Betaling for det. Han blev i sin Tid fjernet fra Bladet af Ove Rode, der havde betydelig mere Renlighedssans end Hr. Hasager.

OM FORRÆDERBLADET

Saa var der Manden, der vilde købe »Forræderbladet hos en Bladhandler, men fik det Svar: »Jeg sælger ikke Gift!«

Under Scavenius-Regeringen

Thune Jacobsen talte fornylig i »Studiekredsen af 1940« om »Dansk Retsvæsen efter Besættelsen«. Han sagde bl. a., at hvad Kommunisterne angik, havde han overfor Regeringen karakteriseret Situationen saaledes: Man har en Kedel, der er ved at koge over, man kan forhindre dette paa to Maader: Enten ved at sætte sig paa Laaget eller ved at skrue ned for Gassen. Her hos os har vi valgt den første Maade!

Javel, Hr. Justitsminister, men selv om De sætter Dem nok saa tungt, saa kommer den Dag, da Trykket bliver saa stærkt, at Laaget ryger af. Og saa er De den første, der ryger med!

(Justitsministerens Udtalelse blev livligt applauderet af Folk som Gudmund Hatt, Skolajsfabrikant Winy Madsen m. fl. Der var ingen Danskere indbudt til Mødet.)

For nogle Maaneder siden afsluttedes Anlægget af Aalborg Friluftsbad, der staar Stat og Kommune i ca. 250 000 Kr. Nu ventes Sandsugeren »Suomi« til Aalborg for atter at fylde Friluftsbadet med Sand, idet der paa dette Sted skal opføres Bunkers til Beskyttelse af den tyske Marines Flyvebasis.

Den store Flyveplads vest for Aalborg dækker nu et Areal paa 28 Kvadratkilometer. Udgifterne har beløbet sig til ca. 250 Millioner Kroner.

En Dag i Februar gav Tyskerne pludselig Ordre til, at der skulde opstilles Tankfælder paa alle Veje som fører ind til Silkeborg. Nogle Dage senere stod der paa Asfalten foran Tankfælden paa Herningvej, skrevet med Kridt af en Barnehaand: »Kære Englændere — kør om ad Gjælsø, der kan I komme igennem.«

Et Entreprenørfirma havde faaet et stort Stykke Arbejde for Tyskerne i Nærheden af Kalundborg. Der skulde opføres Barakker, Luftværnsstation, Radiomaster m. v.

Da de skulde til at tage fat viste det sig, at der var blandet Vand i 30 Tromler Benzin, saa Blandemaskinerne ikke kunde arbejde. Der kom saa ny Benzin, men nu var der hældt Sand i Maskinernes Lejer, saa de brændte sammen. For at der nu ikke skulde herske Tvivl om, hvad Meningen var, blev der tilsidst stukket Ild til al Tømmeret til Barakker o. lign.

Firmaet meddelte derefter Tyskerne, at de ikke kunde paatage sig at udføre Arbejdet. Nu er Arbejdspladsen bevogtet af tyske Soldater.

Den 5. Marts skal to danske Havnearbejdere, ifølge sædvanligvis velunderrettet Kilde, være skudt paa Jernbaneterrænet i Aalborg. De tyske Vagtposter gik «amok, da de saa Arbejderne nærme sig en Jernbanevogn.

Tirsdag den 16. Februar afholdt Fritz Clausen Møde i Aarhushallen. Salen var tyndt besat, og da Tilhørerne havde hørt Halvdelen af »der Führer«s Tale, brast deres Taalmodighed, og Størsteparten af Tilhørerne rejste sig for at gaa hjem. Men Godmorgen — Bordet fangede! Alle Udgange spærredes af Politi og Kontrollører, der jagede Folk ind i Salen igen. Fritz Clausen *skulde* høres. Naa, Episoden tjente jo ikke til at forøge Opmærksomheden i Salen, og da Mødet var forbi, maatte Nazisterne lodses ud gennem Bagdørene af Politiet og følges til Banegaarden.

Forskellige Blade meddelte fornylig, at Forfatteren Hans Bjerregaard havde ladet sig købe af »Forræderbladet«. Dette benægtede han kategorisk. Han havde overhovedet ikke tænkt paa noget saadant. I sidste Nummer af »Journalisten« finder vi imidlertid denne »Berigtigelse af en Berigtigelse«: I »Journalisten«s Februar Nummer har Hr. Hans Bjerregaard meddelt, at han ikke nærer nogen Ambition i Retning af at blive Medarbejder ved et herværende Morgenblad, der »hylder en ekstrem politisk Ide«. For at undgaa enhver Misforstaaelse skal jeg bekræfte, at Hr. Hans Bjerregaard uden Foranledning fra min Side har forhandlet med mig om en Ansættelse ved Fædrelandet, at vi var enige om Størrelsen af hans Gage og om det Stof, han skulde beskæftige sig med, men at han udeblev fra St. Kongensgade den Dag, han selv havde fastsat til Underskrift af Kontrakten. Alt andet er Udslag af en ekstrem Fantasi. — Helge Bangsted. (Redaktør af »Forræderbladet«). — Behøver vi tilføje, at den tapre Skrædder Bjerregaard er en meget benyttet Medarbejder ved — »Socialdemokraten«?

Fornylig var 4 tyske Hjælpekrydsere paa Vej til Tyskland. Den 17. Februar opdagede Befolkningen paa Jyllands Vestkyst imidlertid, at der drev 3 Skibe mod Land. Det var de 3 af Hjælpekrydserne. De var forladt af deres Mandskab, men bar tydelige Spor af, at der havde været Mytteri ombord, idet Skibenes Officerer dels var skudt, dels var hængt. Værnemagten har sat et større Eftersøgningsapparat igang for at finde den fjerde Krydser, men hidtil uden Resultat

Onsdag den 10. Marts meldte 10 Danskere sig hos Købmand Johannson i Stubbarp, ca. en Mil fra Höganäss i Sverige og bad om Natlogis. Forhistorien er denne: Mens Minestrygeren M4 laa i Korsør Havn smuglede 3 af Mandskabet 7 Kammerater om Bord, Da Skibet kom ud i rum Sø overmandedes Officererne, og Skipperen fik Ordre til at sætte Kurs mod

Sverige. Da man naaede ind under Svenskekysten, satte de 10 Mand en Baad i Vandet og forsvandt, mens Minestrygerens øvrige Mandskab slukøret satte Kurs mod København, hvor M4 nu ligger under skarp Politibevogtning, medens der er indledt Krigsretssag mod Skipperen og hans Officerer.

I »Socialdemokraten« er det eneste københavnske Dagblad (bortset fra »Forbryderbladet«), der har nægtet sine Medarbejdere Dyrtidstillæg. I Bestyrelsen for Bladet sidder bl. a. Lauritz Hansen, Robert Nielsen og Axel Olsen. Og det er de Herrer, der foregiver, at de gør *alt* for at skaffe Arbejderne Dyrtidstillæg!

I Begyndelsen af Marts forefaldt en fornøjelig Hændelse paa Banelinien i Nærheden af Hellerup. To Sabotagevagter, en Betjent og en Banearbejder vilde anholde 6 ukendte Personer. Disse satte sig imidlertid til Modværge. Banearbejderen flygtede, mens Betjenten blev overmandet og afvæbnet. Gerningsmændene forsvandt medtagende hans Revolver, hans Stav — og hans Bukser!

Kampen mod Tyskerne

6/3 Indbrud i tyske Bunkers paa Industrihotellet i Nyborg og Restaurant »Skærven« ved Knudshoved.
6/3 Indbrud i Militærdepotet paa Kurstedet, Nyborg Strand.
10/3 Brandstiftelse i Odense Tømmergaard.
11/3 Brand i en tysk Staldlænge ved Havnen i Horsens.
11/3 3 unge Mennesker anholdt i Fredericia under Forsøg paa at fjerne en Ammunitionskasse.
13/3 Tysk Halmvogn paa Oxbøl Station brændt.
16/3 120 Aerolitpatroner fjernet fra Skur ved Skanderborg.
16/3 Attentat mod tysk Transporttog 5 km vest for Odense.
16/3 Maskinsnedkeriet i Aabybro nedbrændt.
19/3 Sprængbomber mod Dansk Aluminiums Industri, København.
19/3 Brand i Ford's Garager i Kolding.
20/3 Rangeruheld i Helsingør. 3 Jernbanevogne kørt i Havnen. Færgeoverfarten blokeret.
20/3 Vogn med Halm til Værnemagten brændt paa Aabybro St.
22/3 En Sending reparerede Værnemagtsbiler bryder sammen i Sønderjylland; Sand i Lejerne!
22/3 Nyt Rangeruheld i Helsingør. Dennegang mod tyske Kantinevogne. Al Porcelæn knust. Kokken skoldet i Kaffegryden.
22/3 2 tyske Halmvogne brændt i Nørresundby.
22/3 Brandstiftelse i A/S Vesuv Kulstoker, Odense.
23/3 Asfaltstøv i Lejerne paa Elektromotorerne i Moderskibet for Ubaade og Flyvebaade, M/S Franken, der ligger ved *B & W*. (Det var den samme Baad, der for nogen Tid siden var saa uheldig at faa Søm gennem alle sine Kabler).
26/3 Brandstiftelse i Staalhærderiet, Lygten 5, København.
28/3 Brandstiftelse i Møller og Jochumsens Maskinfabrik, Horsens.
1/3 Bombeattentat mod Chr. Rahr & Co.s Jern- og Staalforretning, Kobenhavn.
3/3 Brandstiftelse hos Lützhof Christiansens Snedkerværksted, København.
3/3 Brandstiftelse hos Skræderfirmaet Ernst Rasmussen, København.
5/3 Bombeattentat mod Maskinfabriken IRON, København.
5/3 Værnemagtens Halmlager i Silkeborg brændt.
5/3 Brandstiftelse i Organisation Todts Lager i Hellerup.
6/3 Bombeattentat mod Maskinfabriken VIVI, København.
6/3 Brand i Hærdeafdelingen paa Fabriken »Scandia« i Randers, som for Tiden har 600 Jernbanevogne i Arbejde for Tyskerne.
6/3 Brandstiftelse i Aalborg Halmvarefabrik, 3 Tons Halm brændt.
7/3 Brand i 2 Halmvogne ved Aalborg Værft.
9/3 Brandstiftelse mod Korsør Korn- og Foderstof-Kompagni, Korsør.
9/3 Togattentat Syd for Bramminge.
9/3 Sprængstofattentat mod tysk Tog mellem Esbjerg og Tjæreborg.
10/3 Togsammenstød paa Rangerpladsen i Ringkøbing.
10/3 Brandstiftelse mod *B & W*.s Spanteloft i København. Skaden meget betydelig. To Trediedele af Loftet med mange Modeller, bl. a. til nye tyske Hurtigbaade, brændt.
12/3 2 Godsvogne afsporet paa Esbjerg Havnespor.
12/3 Bombeattentat mod Jernbanelinien mellem Trekronergade og Haydensvej i København.
15/3 Brandstiftelse i S/S Danzig, Helsingør Skibsværft.
19/3 Attentat mod Luftværnsskyts paa Taget af Stærekassen i København.
26/3 Bombeeksplosion paa F. L. Smiths Maskinfabrik i Valby.

Endvidere er Crome & Goldschmidts Fabriker i Ribe, der arbejdede for Tyskerne, samt Ribe Automobillager og Automobilfirmaet Bruhns Efterfølger i Esbjerg nedbrændt. Paa Mørkbøjvej i København er 5 Master, der bar elektriske Ledninger til Virksomheder, der arbejder for Tyskerne, savet over og brændt.

Ovenstaaende Liste over godt *dansk Arbejde* er langtfra komplet. Bl. a. har vi slet ikke kunnet opregne det Antal Gange, hvor Biler, Jernbanevogne m. v. er brændt sammen, fordi der var Sukker eller Sand i Lejerne.

Og Kampen gaar videre
Det er Danmarks Frihed og Fremtid det gælder

Udsendt 27.marts 1943. - B.H.

LAND OG FOLK

Nr. 28. **Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.** **April 1943**

1. MAJ

I mere end 50 Aar har Arbejderne 1. Maj demonstreret mod Udbytning og Krig, for Socialisme og Fred. Stedse har Arbejdsgivernes Forfølgelse, Politioverfald, Nedskydning af Demonstranter og Demonstrationsforbud været sat ind for at kvæle 1. Maj. Alt har været forgæves. Majdagen staar urokkelig som Demonstrationsdag. Trods Forbud og Terror demonstrerer Arbejderne paa den ene eller den anden Maade deres Tro paa og Kampvilje for Socialismen.

Majdagen 1943 fejres under de vanskeligste Forhold. Hele Menneskeheden, men først og fremmest Arbejderne lider under den Krig, som Hitler af Profithensyn har styrtet Folkene ud i. Folkene — og ikke mindst i Akselandene — ønsker Fred. Men de fascistiske Herrer har kun een Tanke: at forlænge denne for dem haabløse Krig. For dette Formaal sender de Hundredetusinder i Døden. Tvinger Mænd i Militærtrøjen og Kvinder, Børn og Oldinge ind paa Fabrikkerne. For at skaffe de nødvendige Midler presses Arbejdernes Levefod stadig ned. Hitler har ikke alene bragt Forarmelse over sit eget Land, men over hele Europa. I Hitlers Fodspor følger ikke alene Diktatur og Barbari, men ogsaa den bitre Nød og Elendighed. Hungersnøden stikker tydeligere og tydeligere sit Dødningefjæs frem. Enker og faderløse Børn i ødelagte Huse og afbrændte Byer lider under Tabet af deres Mand og Fader, mens Titusinder martres i Fascismens Koncentrationslejre og Fangehuller.

Hitlers Udplyndring og bestialske Fremfærd har overalt rejst Folkene til Modstand. Hverken ved List eller Magt har han kunnet faa de undertrykte Folk til at makke Ret. Den grufulde Terror har blot ydet Næring til Modstandsviljen. Passiv Modstand, Sabotage og aabne Partisankampe møder Hitlers Horder overalt. Og denne Kamp bliver ikke indstillet, før Hitler og Fascismen er styrtet, og Landene atter fri.

De undertrykte Folk staar ikke ene i denne Kamp. Mod de nazistiske Voldsmænd kæmper de fri Nationer med Sovjetunionen, Kina, England og U. S. A. i Spidsen. Folkene ved, at Hitlerbarbariet vil brede sig over hele Verden, dersom Fascismen ikke knækkes. Alle frihedselskende kræver derfor, at alle Kræfter mobiliseres for at slaa Hitler ned og genoprette Freden. I Kampen mod Hitlertyranniet staar den voldeligt overfaldne Sovjetunion som et lysende Eksempel. Sovjetfolket har sat alle sine Kræfter ind paa Forsvaret af sit Land og Nedkæmpelsen af Hitler. Derfor, og fordi Sovjetunionen er et socialistisk Samfund, har de kunnet holde Stand overfor de forenede Hitlerhære, drive dem tilbage og i stor Maalestok tilintetgøre dem. Hvis Demokratiets og Frihedens Kræfter Verden over var mobiliseret lige saa effektivt som i Sovjetunionen, vilde det forlængst have været Slut med Hitler og Krigen.

Hitlerfascismen sætter ogsaa sit Præg paa Majdagen i vort Land. Den har røvet og plyndret og er Skyld i, at Elendighed og Underernæring breder sig. Den har sat sig tilrette i vor Administration, knægtet det frie Ord og faaet gennemført drastiske Straffeforanstaltninger for bedre at kunne fuldbyrde sine skændige Hensigter. Paa dens Bud er det kommunistiske Parti opløst, Demonstrationer forbudt, Interneringslejre oprettet og Fængslerne overfyldt med politiske Fanger. Flere Hundrede, hvoraf mange paa andet Aar, sidder indespærret, udelukkende fordi Tyskerne frygter dem paa fri Fod. Blandt de internerede er, fhv. Folketingsmand *Martin Nielsen*, Borgerrepræsentant *Johannes Hansen*, Byraadsmedlemmerne *Ths. Christensen*, Aarhus, og *Svend Lund*, Silkeborg, Sogneraadsmedlem *Nikolaj Jensen*, Roslev, Fagforeningsformændene *Robert Weiland*, *Inger Gamburg* og *Ove Petersen*, Forfatteren *Hans Kirk*, Landsretssagførerne *Robert Mikkelsen* og *Carl Madsen* samt Hundreder af ærlige Arbejdere, Mænd som Kvinder.

Flere Hundrede sidder i Straffeanstalterne dømte for national Virksomhed, mens mange sidder i tysk Fængsel, alene prisgivet de barbariske Nazister, og blandt dem Formanden for Danmarks kommunistiske Parti, *Aksel Larsen*, som nu har siddet indespærret i mere end et halvt Aar, udleveret til Tyskerne af de danske Myndigheder, fordi han kæmpede for Landets Frihed og Selvstændighed.

Det danske Folk hader og foragter Nazismen. Valget den 23. Marts var et Vidnesbyrd herom. Ogsaa den passive Modstand, Strejkerne og Sabotagen er Udtryk for Reaktionen mod Tyskernes Undertrykkelse og Udplyndring. Danske Arbejdere maa 1. Maj give Udtryk for deres Had til Tyskerne og deres Røverier. Demonstrer for højere Løn og bedre Leve vilkaar og mod den tyske Indblanding i vore Forhold. Slut op bag Parolerne: *Frihed for Folkene! Nationernes Ret til Selvstændighed! Ned med Nazismen! Død over Hitler! Fær Freden!*

Paa denne 1. Majdag sender vi vor Hilsen til alle vore fængslede Kammerater, til alle politiske Fanger i Danmark, til alle dem, der Verden over vansmægter i Fascismens Fangehuller.

Vi hilser og hylder den Røde Hær, de Røde Partisaner, det heltemodige Sovjetfolk og dets store Fører og Feltherre, *Stalin*.

Vi hilser og hylder Partisanerne i de okkuperede og undertrykte Lande, alle, som er med i Kampen mod Fascismen!

Leve de undertrykte Folks Frihedskamp!
Leve den frie Verdens Kamp mod Fascismen!
Leve Sovjetunionen!
Leve Socialismen!
Leve et frit Danmark!

Danmarks kommunistiske Parti.
Centralkomiteen.

Samarbejdsudvalget i Rakkerens Tjeneste!

Tyskernes Hensigt med Rigsdagsvalget træder stedse tydeligere frem. Grundet paa Scavenius' manglende Autoritet skal Rigsdagen nu bruges til at splitte det danske Folks Modstand. Samarbejdsudvalgets Opraab af 4. April var første Modydelse til Tyskerne for Valget, men vil blive fulgt af mere. Det er Sabotagen, man retter Skytset imod, fordi man tror at kunne skille den ud fra den samlede Modstandsfront. Men i Virkeligheden er Maalet langt videre. Alt, lige fra aktiv Modstand og Strejker til passiv Modstand, Uvilje og Surmuleri, alt, hvad der generer Tyskerne, er Samarbejdsudvalget villig til at bekæmpe.

Samarbejdsudvalgets Henvendelse til det danske Folk er et af de mest perfide Dokumenter, der har set Dagens Lys. Demagogisk opfordrer de Folket til af Hensyn til Menneskeliv og Værdier at understøtte Kampen mod Sabotagen. Hvilken Uforskammethed! Danske Borgeres Liv trues ikke af Sabotagen. Ikke et Menneskeliv har den kostet, mens Værnemagten og dens Landsknægte Frikorpset har adskillige Mord paa Samvittigheden. Sandheden er, at Sabotagen skaaner danske Liv. Enhver ved, at Krigens Lov paabyder Ødelæggelse af alt, der understøtter Fjendens Krigsførelse. Naar Myndighederne stillede vor Jord, Trafikmidler og Fabrikker til Tyskernes Raadighed, maatte de være klar over, at Bombeangreb maatte blive Følgen. Bombardementet af København den 27. Januar, hvor 6 Mennesker dræbtes, hvor flere Fabrikker ødelagdes, og et helt Beboelseskvarter raseredes, er et Eksempel herpaa og kan suppleres med Snesevis andre, der har ramt Samfundet mange Gange haardere end Sabotagen. Netop derfor er Sabotagen populær. Hellere selv ødelægge krigsvigtige Objekter end udsætte Civilbefolkningen for et Bombardements Rædsler. Henvisning til Værdier i denne Forbindelse er ikke alene frækt, men ogsaa dumt. Det er Tyskerne, der ødelægger vore Værdier. De slider vore Fabrikker og Jernbaner op. De molesterer og ødelægger Skoler, Forsamlingshuse og andre offentlige Lokaler, som de har belagt. De ødelægger og skæmmer vort Land med Befæstningsanlæg og har ved Afskrælning af Muld og Gennemgravning af Klitbeplantning i Nord- og Vestjylland Ansvaret for, at Foraarsstormene medførte den katastrofale Sandflugt, der truer med at ødelægge, hvad stræbsomme Bønder gennem flere Slægtled har aftvunget en barsk Natur. Alt dette i Forbindelse med Udsugningen af vore Værdier, der alene paa een Konto, Værnemagtskontoen Diverse Debitorer, udgør 350 Millioner Kr. for Januar Kvartal i Aar, er en Belastning, som først bringes til Afslutning den Dag, da Tilliden hryder sammen under de forenede Nationers og de undertrykte Folks Slag. Skal danske Værdier værnes, er det ikke Sabotagen, men Tyskerne, der skal bekæmpes.

Samarbejdsudvalget siger, at det har været et uvurderligt Gode, at det i det store og hele er lykkedes at bevare Retshaandhævdelsen som et dansk Anliggende. Denne Paastand er lige saa uvederhæftig, som den er let gennemskuelig. Danske Myndigheder kan notere en Cyklist uden Lygte, rejse Sag for uberettiget at have oppebaaret et halvt Hundrede Kroner i Socialhjælp og frafalde Tiltale, naar Restauratører overtræder Prisloven, men naar det gælder Forhold, som berører det nationale Gebet, hører Suveræniteten op. Tyskerne beordrer, deltager i eller foretager selv Arrestationer af Danskere og holder dem, hvis det passer i deres Kram, indespærret i tyske Fængselsafdelinger. Tyskerne foretager selv eller overvaager og kontrollerer alle Forhør. De foreskriver Myndighederne, hvordan Sagerne skal afvikles, og hvorledes der skal dømmes, de afgør Appelspørgsmaal, ja, afsiger endog Domme over Danskere og fører de dømte til Afsoning af Straffen i Tyskland!

Under saadanne Omstændigheder, og vel vidende, at Tyskerne ikke viger tilbage for at tage Livet af Danskere, der befinder sig bag Fængselsmurene, er det, at Samarbejdsudvalget opfordrer Folk til at hjælpe Myndighederne i deres Rakkertjeneste for Tyskerne!

Samarbejdsudvalget slaar endvidere fast, at det danske Folk har baaret sin Skæbne med Ro og Værdighed. Javel, men det betød for Folkefællerne, at man daglig viste sin Foragt for Besættelsesmagten og afviste enhver Tilnærmelse fra den tyske Nazisme. Med Betænkelighed har det danske Folk set, hvorledes Tyskerne trods Modviljen trængte sig yderligere ind i dansk Administration, og Folket er forlængst klar over, at hvis Forsvaret for Verdens Demokrati og Frihed havde været overladt Samarbejdsudvalget under Munchs og Oluf Petersens Ledelse, saa vilde alle forlængst med »Ro og Værdighed« være havnet i den rene tyske Nazisme. Derfor har de forenede Nationers Kamp mod Hitlertyranniet det danske Folks Sjæl og Hjerte. Og de mest bevidste og klartseende understøtter denne Kamp ved at yde aktiv og passiv Modstand.

Kampen mod Hitler, en haard og uforsonlig Kamp, er det eneste, der kan sikre »nationale Institutioner og Værdier«. Af denne Kamp afhænger vort Lands og vort Folks Skæbne, og endnu er Kampen ikke afgjort. Derfor maa alle, der ønsker at genvinde den nationale Frihed og Selvstændighed, være med i den nationale Modstand og afvise Tyskernes plumpe Manøvrer for med Samarbejdsudvalget som Redskab at splitte det danske Folk!

Foran et Opsving i Krigen!

Paa Østfronten er Begivenhederne i høj Grad paavirket af Tøbruddet. Den Røde Hær har dog alligevel kunnet notere Fremskridt saavel i Smolenskomraadet som paa Kubanfronten, hvor den langsomt trænger frem. Tyske Forsøg paa at forcere Donets er slaaet tilbage. Den Røde Hær holder stadig Balakleja, der indebærer en Trussel mod Kharkof.

Ved Afslutningen af Vinterens Kampe var Stillingen den, at Tyskerne ikke alene havde mistet sidste Sommers Erobringer, men mere til. De holder vel stadig Brohovedet paa Tamanhalvøen og behersker

Krim, men staar ellers i Syd paa samme Linje som i Fjor Foraar. Mellem Orel og Kharkof, i Kurskomraadet, har den Røde Hær ikke alene befriet Kursk, men er trængt 100 km længere vestpaa. Paa Centralfronten er Rsjef og Vjasma sikkert i den Røde Hærs Besiddelse. Hertil kommer Befrielsen af et stort Omraade ved Velikie Luki, og det betyder, at den Røde Hær staar ved Smolensk ydre Forsvarsværker. Demjansk er erobret, og paa Leningradfronten er Schlüsselburg og et større Antal Landsbyer erobret, hvorved Omringningen af Byen er hævet.

Den Røde Hærs Stilling er stærkt forbedret, og medens den forbereder sig paa nye Fremstød, holder den vaagent Øje med alle tyske Bevægelser. Den har saaledes konstateret, at Tyskerne tilfører store Troppe- og Materialmængder til Sydfronten. Det tyder paa en Gentagelse af 1942's Begivenheder. Men Hitler kan imidlertid ikke regne med i Aar alene at skulle kæmpe mod Øst. I Afrika er der snart kun et Brohoved tilbage ved Tunis. Maaske er den rette Betegnelse: Dødsfælde. Der maa derfor regnes med Landgang i Europa. Dette kræver stort Beredskab. Saavel Hær, Luftvaaben som Flaade vil blive engageret. Eksperter mener derfor, at Hitler ikke samtidig kan starte en Offensiv mod Øst. Den Røde Hær vil i saa Tilfælde beholde Initiativet, og man maa regne med et Opsving i Krigens Effektivitet og Voldsombed

Hitler har ellers haft travlt som en Mus i Barselseng. Overalt er Opstandsbevægelserne i kraftig Stigning. Det skyldes ikke mindst Udskrivningen af Arbejdskraft til Tyskland. I Grækenland, Frankrig, Belgien, Holland, Norge, ja overalt sætter Arbejderne sig til Modværge. I Grækenland har Bevægelsen været saa stærk, at Tvangsudskrivningen blev opgivet. I Frankrig foretrak de udskrevne at begynde Partisanvirksomhed fremfor at komme til Tyskland.

Det er ikke alene i de besatte Lande, der rebelleres. I Italien er det saaledes kommet til Demonstrationer. Milanos Arbejdere, der ikke fik fuld Ration, demonstrerede under Parolen: Ud med Tyskerne! I det hele taget skal Utilfredsheden med Tyskerne være meget stor i Italien, og Mødet mellem Hitler og Mussolini skal være kommet i Stand, fordi Italienerne krævede deres Tropper hjem og flere Flyvemaskiner til Forsvar. Som et Resultat af Forhandlingerne meldes nu fra Grækenland, at italienske Tropper dér udskiftes med tyske. Italien frygter Invasion. Samme Bekymring har Balkan. Og Frygten er velbegrundet. England og Amerika har store Styrker staaende i Middelhavsomraadet, og de hyppige Samtaler mellem engelske og tyrkiske Militære er sikkert mere end almindelige Høflighedsvisitter.

Intet Under, at Hitler, da han i November saa denne Fare dukke op, lod japanske Diplomater i Moskva forsøge at tilvejebringe en Separatfred med Sovjetunionen. De fik Afslag, og Hitler maa nu kæmpe til alle Sider. Hans mange og langvarige Konferencer er Vidnesbyrd om, hvorledes det bliver vanskeligere og vanskeligere for ham. Som under sidste Krig regner de desperate med, at Undervandsbaadskrigen skal tvinge England i Knæ. Hertil kommer saa, at Røster rejser sig for at supplere den med terroristiske Luftangreb. Men nøgterne Tyskere indser dog, at der intet er at gøre. Og haardnakkede Rygter vil vide, at disse nøgterne Kredse er ved at organisere sig, men at ca. 40 Personer, der har haft Forbindelse med Moltke i Spanien, allerede skal være blevet henrettet.

Mens dette sker, forhandler Englændere og Amerikanere, og Emigrantregeringerne udsender Erklæringer. Man maa oprigtig haabe, at den Fløj indenfor disse Lande, der ønsker at etablere en anden Front straks, maa kunne gøre sig gældende *nu*, hvor Mulighederne synes tilstede som ingensinde tidligere.

Ogsaa Indrømmelse til Tyskerne ved Kommunevalget

Regering og Rigsdag har strakt sig vidt for at faa Tyskernes Tilladelse til at afholde Valg.

Prisen for Folketingsvalget var bl.a. Oprettelsen af et særligt tysk Kontor, som Scavenius har lagt ind under Statsministeriet, og hvorfra den berygtede Assessor STÆHR ikke alene kan udføre Spionage for sine tyske Partifæller, men ogsaa kan udøve stor og farlig Indflydelse paa Forholdene i Sønderjylland.

For at faa Kommunevalg har Rigsdagen maattet gaa med til, at disse ikke skal finde Sted i Sønderjylland. Motiveringen gælder til Vandsbæk. Naar Tyskerne har mere Interesse af at slaas og arbejde for Hitler end at blive hjemme, saa kan de ikke have noget Krav paa en privilegeret Stilling her.

Disse Koncessioner til Tyskerne er yderst farlige. Som Sudetertyskerne blev benyttet til at sprænge Tjekoslovakiet, saaledes bruges Nordslesvigerne mod dansk Administration og den danske Stats Enhed. Vi maa bestemt tage Afstand herfra og stemple disse Koncessioner som noget af det farligste, vore Myndigheder har indladt sig paa.

Vælgerne i det øvrige Land faar jo imidlertid Lejlighed til at stemme igen den 5. Maj. Og her er det nødvendigt, at alle Muligheder for at faa valgt Personer, der baade nationalt og socialt er i Overensstemmelse med det danske Folks Tarv og Meninger, udnyttes til det yderste. Her kan der ved Valget af de rette Mænd gøres en Indsats for at modarbejde Udarmningen af det danske Folk og for at styrke det og dets Kamp mod Undertrykkerne!

SABOTAGEVAGTERNE

Efterhaanden som det danske Folks Modstand overfor den tyske Udnyttelse af vort Land vokser i Styrke, bliver Sabotagevagternes Udstyr mere militært. De er nu bevæbnet med Revolvere, ja, nogle endog med Maskinpistoler. Hermed har Regeringen truffet Foranstaltninger, der uvægerligt betyder, at danske Borgere vil blive Ofre for disse nervøse og

mangelfuldt uddannede Personers Skyderier paa Lykke og Fromme. Paa P. L. Smiths Fabrikker i Valby har der allerede fundet en Episode Sted, hvor en Sabotagevagt af lutter Nervøsitet gav sig til at fyre løs paa en Kollega, dog uden at ramme. Men hvorlænge indskrænker de sig til at skyde paa hinanden?

Det danske Folk maa vende sig mod Regeringen for dens unødige og drastiske Forholdsregler, men ogsaa tage Afstand fra Sabotagevagterne. Det er Rakkertjeneste, de udfører, og de er i Lighed med Frikorpset Hitler bebjælpelig med at skaffe Mandskab til Krigsførelsen. Hver Dansker, der stiller sig til Raadighed for Beskyttelsen af tysk Krigsproduktion her i Landet, muliggør, at Hitler kan holde en Soldat mere paa Østfronten. Dette maa Sabotagevagterne gøre sig klart. De er gaaet ind i Krigen paa Hitlers Side — de har det danske Folk imod sig!

Prissvindelen.

Restaurationernes Maksimalpriser er et ganske talende Eksempel paa Priskontrolmyndighedernes Virksomhed.

Direktør Weinold har erkendt, at Restauratørerne kun var berettiget til at faa en Prisforhøjelse paa 8 %. Men de fik 15 %, beregnet paa Førkrigspriser. Og her maa man tage i Betragtning, at Omkostningerne paa en saa almindelig Vare som Kaffe er faldet meget stærkt. Ikke desto mindre bliver Prisen forhøjet. Under disse Omstændigheder forbauser det heller ikke, at Myndighederne har frafaldet Tiltale mod de Restauratører, der har overtraadt Prislovens Bestemmelser.

Direktør Weinolds Oplysninger om Priskontrollen bekræfter Menigmands Opfattelse af denne Institution. De viser, at der ikke er sket nogen Ændring siden Vinteren 1940, hvor den havde godkendt en Forhøjelse af Rugbrødsprisen med 12 Øre, men overfor det Folketingsudvalg, der behandlede Forslag om ved Tilskud at fastholde Prisen, ikke var i Stand til at give nogensomhelst Begrundelse for en Femtedel af Forhøjelsen, nemlig 2,5 Øre.

Vi nærer ingen Tvivl om, at denne Flothed bele Tiden har været og stadig bliver vist overalt. Kun overfor Lønningerne føres den haarde Haands Politik. Intet Under, at Halfdan Hendriksen er populær blandt Overklassen.

At sætte en Grosserer til at vogte Priser er som at sætte Ræve til at vogte Gæs. Det er dem, der skal beskyttes, det gaar ud over!

VÆR PAA VAGT OVERFOR PROVOKATØRER

I den seneste Tid har mystiske Personer forsøgt at trænge sig ind hos Folk under Foregivende af, at de var flygtet fra Politiet. De har bedt om Logis og Penge. Enten drejer det sig om Plattenslagere eller Provokatører. Vær derfor forsigtig. Vær ikke hverken indladende eller hjælpsom overfor ubekendte Personer, der ikke kan legitimere sig. Afvis dem!

Laurits Hansen lader sig ikke diktere af Kendsgerninger!

Laurits Hansen overrasker stadig. I November traadte han efter Buhls og Alsing Andersens Afskedigelse ind i den misliebige Scavenius-Regering. Nu i den første Uge af April overrasker han ved i Sverige at paastaa, at der ingen Arbejdsløshed findes i Danmark. Dagen efter oplyste Statistisk Departement ganske vist, at der var 36,000 Arbejdsløse, men Laurits Hansen tager det aabenbart ikke saa nøje med Enkeltheder. Hvad betyder det ogsaa for en Minister med en Indtægt paa 30,000 Kr. om der gaar nogle Tusinde arbejdsløs. Har det øvrige i hans Tale og den Film, han medbragte, været af samme Beskaffenhed, saa skal Svenskerne nok blive kloge paa vore Forhold.

Det havde været mere paa sin Plads, om Laurits Hansen havde taget sig af sine Embedspligter og gennemført Foranstaltninger, saa Børnedødeligheden ikke vedblivende stiger som Følge af Underernæring og Mangel. Men den Herres Interesser gaar aabenbart i anden Retning. Et haardnakket Rygte vil saaledes vide, at han overvejer at afskaffe Kød- og Flæskerabatkortene fra 1. Oktober. Men det ikke er paa Tide, at Hr. Hansen bliver mindet om de 7 Punkter. Arbejderne har stadig den Udvidelse af Rabatordningen til Gode, som Laurits Hansen stillede dem i Udsigt den Gang, han endnu var Formand for De samv. Fagforbund.

Bliver du arresteret, saa giv ikke Politiet Oplysninger. Yd ingen Haandsrækning til Rakkerarbejdet. — Tro ikke, hvad Politiet fortæller om andres Tilstaaelser.

Der strides om Pristal.

De københavnske Morgenblade har diskuteret Pristallet. Det er De samv. Fagforbunds Henvendelse om Vareforringelsernes Indregning i Pristallet, der er Anledningen. »Socialdemokraten« mener, at Forringelserne maa tages med, hvis Pristallet skal være ærligt, medens »Nationaltidende« og »Børsen« er Modstandere heraf.

De samv. Fagforbund og »Socialdemokraten« har selvfølgelig Ret. Det er blot noget sent, de er kommet til den Erkendelse. For 1½ Aar siden var det eneste saliggørende for dem at faa et skrællet Pristal. De fik deres Vilje. Naar de derfor nu kræver et nyt Beregningsgrundlag, er det kun et Udtryk for, at Komedien om det skrællede Pristal er gennemskuet og fordømt af Arbejderne.

Kravet om et Pristal, der virkelig tilkendegiver Lønningernes Forringelse, stammer fra Arbejderne og Fagforeningerne. Og det dækker i Virkeligheden ogsaa Arbejdernes Krav om Udligning for Prisstigningerne.

Lad os faa Forringelserne indregnet i Pristallet og saa faa Dækning for Stigningen!

Inflationens Spøgelse.

I 1. Kvartal 1943 er Clearing Konto og Værnemagtskontoen forøget med 312 Mill. Kr. mod 201 Mill. Kr. i 1. Kvartal 1942. Men ikke tilfreds med denne Forøgelse af den tyske Udplyndring med 50 %, skal der nu være truffet Aftale mellem Scavenius og Okkupanterne om, at *alene Værnemagtskontoen (diverse Debitorer)* i April Kvartal i Aar skal bringes yderligere op med 350 Mill Kr.(!) Som Led i denne Aftale skal Nazityskerne bl. a. have betinget sig, at danske Arbejdere, der direkte arbejder for Værnemagten ved Entreprenørarbejder, skal bringes op fra det hidtidige Tal paa 15—20,000 til 50—60,000 Arbejdere.

Det er klart, at en saadan Udpumpning af Købekraft over de tyske Konti betyder en yderlig Forstærkelse af Inflationsfaren. Men da den danske Befolkning for alt i Verden ikke maa faa at vide, hvilken Rolle Hitlerbanditterne spiller i Inflationsspørgsmaalet, har Kontorchef Eskelund i Udenrigsministeriet paa et »Møde« den 12. Marts med Redaktørforeningens Bestyrelse meddelt Pressen, at Tyskerne havde »anmodet« om, at Bladartikler, hvori Pengerigeligheden omtales, ikke maatte ses under Synspunktet Inflation eller Inflationsfare. Da Pressemændene gjorde opmærksom paa, at det var umuligt, nu da Nationalbanken og andre offentligt havde bragt Spørgsmaalet paa Bane, at holde denne Diskussion nede, enedes man om, at Pressen saa i al Fald skulde tilslutte sig Nationalbankdirektør Bramsnæs' »Anti-Inflationsprogram«.

Denne forstærkede tyske Udplyndring over Værnemagtskontoen er kun een af de Følger, vi efterhaanden vil faa at se af den »Styrkelse af Samarbejdspolitikken«, som Tyskerne og Scavenius-Regeringen mener at kunne læse ud af det nylig afholdte Rigsdagsvalg.

Forskelligt fra Danmark.

EN »DANSK« ARBEJDSGIVER

Direktør Samuel Meier Gelberg, Standard Elektric A/S, Raadmandsgade 71, privat Bopæl Høstvej 31, Charlottenlund, har i et Cirkulære meddelt Selskabets Arbejdere og Funktionærer, at han forbyder al Læsning og Uddeling af illegale Skrifter paa Fabrikken! For yderligere at understrege sin Orientering mod det »ny Europa« medsendte Hr. Samuel Gelberg fornylig, da hans Virksomhed pr. Flyvemaskine skulde aflevere 20 Radiostationer til Fa. C. Lorenz A/G, Berlin, Tempelhof, 6 store Pakker med alskens forskellige Madvarer til Personer i det tyske Firma! Hvilken Kujon og Usselryg!

STATSLØNNEDE PROPAGANDISTER

Efter Udenrigsministeriets Pressebureaus Opfordring er Baron Schaffalitzky de Muckadell, Redaktør ved Berlingske Tidende og kendt fra sine »strategiske Vejledninger« i Radioen, samt Redaktør Steinmetz, Nationaltidende, blevet Ledere af et Bureau, som skal forsyne Landets Provinsblade med enslydende, militære Kommentarer til Krigens Gang. Alle Omkostninger betales af Staten. — Den strategiserende Baron er tidligere Søofficer, men blev afskediget paa Grund af Bedragerier i Forbindelse med Træaffæren paa Holmen. Saavel han som Steinmetz er almindelig kendt for deres nazistiske Tilbøjeligheder. — Vi kondolerer den arme Provinspresse, der skal trykke d'Herrers Udgydelser. Læserne har dog den Udvej, at de kan springe dem over.

TYSK NERVØSITET

Murer Harry Jørgensen passerede forleden Aften i løftet Stemning Kasernen i Langelandsgade i Aarhus. I al Fredsommelighed henvendte han et Par Ord om Vejret til de 4 tyske Vagtposter, men i deres Nervøsitet kastede de sig over Murer Jørgensen og tilføjede ham flere Bajonetstik. Da Mureren flygtede, skød Vagten efter ham, hvorved der knustes et Vindue i en mindre Butik. Mureren blev under sin Flugt arresteret af 2 danske Betjente og afventer nu Dom for sin »Forbrydelse«.

NAZISTISK SAMVITTIGHED

Et københavnsk Forlag udsendte forleden som Reklame for en ny Bog et Spillekort med en Joker, hvis Næse var gennembullet. Fritz Clausen var ogsaa blandt de lykkelige Modtagere, og han blev saa rædselsslagen, at han henvendte sig til Opdagelsespolitiet og bad om at faa stillet en personlig Beskyttelse til Raadighed, idet han frygtede et Attentat!! Dr. Best er heller ikke tryg ved Opholdet i sit »Mønster-Protektorat«. Han bevogtes Dag og Nat af 18 danske Politifolk med Hunde og alt Tilbehør, da han ikke mener, Militæret kan yde ham tilstrækkelig Beskyttelse.

PLYNDRINGSTOGT

Tirsdag den 30. Marts Kl. 9 Morgen ankom en Flyttevogn fra Roskilde til Valby, hvor den indtil Kl. 16,30 agerede Opsamlingscentral for alt det, en Del tyske Soldater, udrustet med Mapper, kunde opkøbe hos Valbykvarterets Handlende. Det var anselige Kvanta Smør, Æg, Æbler og Madvarer af forskellig Slags, Ransmændene drog hjem med om Eftermiddagen.

NOBELT ARBEJDE

I Garderbladet tilbydes der for Tiden forhenværende Gardere godt lønnet Arbejde. Ved Henvendelse efter Annoncen faar man at vide, at det er som Sabotagevagt.

I Kastrup Lufthavn (Heinckel-Værkerne) fortsætter man med at afskedige danske Arbejdere, der ikke vil gøre Tjeneste ved Antiluftskytset og dermed forpligte sig til at lade sig forflytte, hvorhen det skal være.

SKIBSFORLIS

S/S »Bertha« er den 28. Marts krigsforlist udfor Wilhelmshafen. Mindst 7 Mand af Besætningen er druknet. S/S »Karen Toft« minesprængtes den 26. Marts ved Hals Barre. 1 dræbt, 3 saarede.

Den 8. April døde vor Partikammerat Jord- og Betonarbejder *Albert Nielsen*. Aarhus Albert Nielsen blev 52 Aar. Han var en ualmindelig dygtig og agtet Arbejder i sin Hjemby. Siden 1918, med en enkelt, kortvarig Afbrydelse, Medlem af sin Fagforenings Bestyrelse. Han blev arresteret i Juli 1941 og har saaledes siddet indespærret i næsten 2 Aar. Som Dødsaarsag angives »Fængsels-Psykose«. Sandheden er, at han er pint og plaget ihjel af Thune Jacobsen og Konsorters hensynsløse og skændige Optræden overfor de Internerede Vi sænker vore Faner for Albert Nielsen og lover ham at drage de skyldige til Ansvar.

Alt - for Tyskerne.

Der er fornylig udsendt en Instruks til Politiet angaaende dets Forhold overfor Medlemmer af den tyske Værnemagt. Det fastsættes heri bl. a., at Tyskerne »skal behandles som Gesandtskabspersonale«! Der skal under alle Forhold tilbydes dem Hjælp. Er de berusede, skal de køres hjem — i Politiets civile Biler! Til Gengæld faar det danske Politi Tilladelse til at »anholde« Medlemmer af Værnemagten »naar den paagældende gribes paa fersk Gerning under strafbare, livsfarlige Angreb paa Person«. Men da det ikke defineres, hvad Tyskerne anser for »strafbart Angreb paa Person«, er denne Tilladelse ikke stort bevendt. At Frikorpsmænd skyder løs paa fredeligt spadserende Personer regnes som bekendt ikke som et »strafbart Angreb«! Ydermere har Politiet kun faaet denne Tilladelse imod at love »at gøre Brug af disse Rettigheder paa en særlig taktfuld Maade«. F. Eks. skal de først legitimere sig med Politiskilt eller anden Legitimation overfor Voldsmanden før de ærbødigst anmoder om Tilladelse til at maatte anholde ham. »Det er under ingen Omstændigheder tilladt at bruge Politistav«. Og Vaaben maa kun benyttes i »yderste Nødstilfælde« . . . naar ingen andre Tvangsmidler staar til Raadighed. Det er ikke let at se, hvilke andre Tvangsmidler Politiet skulde have overfor en revolverbevæbnet Bandit, der hensynsløst skyder til højre og venstre, og man maa sige, at det er yderst ulige Vilkaar, der bydes Politiet overfor disse professionelle Urostiftere og Voldsmænd.

Naar det gælder danske Statsborgere, der ikke har forbrudt sig paa anden Maade end ved at være forblevet danske, tager de øverste Myndigheder ikke i Betragtning at forlange, af det menige Politi, at det hensynsløst skal tilsidesætte alle gældende Bestemmelser, der hidtil har sikret Borgerne mod Overgreb, og der gives frit Slag for Udfoldelse af enhver Form for Brutalitet og Hensynsløshed. Det er dog heldigvis langtfra alle Betjente, der benytter sig heraf. Mange har vist sig som gode Danske. De gør deres Pligt efter Reglementet — men heller ikke en Tøddel mere. Vi opfordrer de mere nævenyttige til at ihukomme, at der kommer en Dag efter denne.

Smedeforbundets Formand Peter Andersen og Hovedkasserer Otto Wolf som Angivere!

Dette er allerede en gammel Historie, men den er ikke af den Grund mindre lærerig og oplysende om ledende Socialdemokraters beskidte og landsforrædderiske Optræden for at klamre sig til Benene og hindre at Arbejdernes Røst høres

Paa Generalforsamlingen i September i Smede- og Maskinarbejderforbundets Afd. 7 blev Maskinarbejder *Johs. Larsen* opstillet til Formandsposten mod den tidligere Formand, I. P. Nielsen. Den Dag, Urafstemningen blandt Medlemmerne fandt Sted, henvendte I. P. Nielsen sig gennem Højttaleren i Marketenderiet til Medlemmerne og stemplede Agitationen for Johs. Larsen som »kommunistisk«. Det hjalp ikke. Johs. Larsen blev valgt med 370 Stemmer mod I. P. Nielsens 323.

Imidlertid nægtede I. P. Nielsen at udlevere Afdelingens Ejendele til den ny Formand, og i Oktober fik Johs. Larsen Besked om at møde hos selveste Peter Andersen, Smedeforbundets Formand

Peter Andersen forsøgte først med det gode at faa Johs. Larsen til at nedlægge, da det, som han sagde, ikke var heldigt, at en Ekstraarbejder var Formand. Da Johs. Larsen naturligvis nægtede at nedlægge, anslog Peter Andersen en ganske anden Tone: »Du er Kommunist«, udtalte han, »og hvis du ikke nedlægger, kommer Politiet og henter dig. Jeg har allerede modtaget Meddelelse om, at de er ude efter dig - men hvis du nedlægger, skal der ikke ske dig noget«. Johs. Larsen svarede hertil, at han ikke var Kommunist og saaledes intet havde at frygte fra Politiets Side. Peter Andersen tog derefter Telefonen og ringede til Lauritz Hansen, daværende Formand for DsF og spurgte, om det ikke var rigtigt at Politiet var ude efter den nye Formand for Afd. 7. Efter Telefonsamtalen erklærede Peter Andersen, at det *var* rigtigt og foreslog Johs. Larsen at gaa hjem og sove paa det.

Dagen efter henvendte Johs. Larsen sig til Værkstedschefen og forhørte, om han havde noget at indvende imod at en Ekstraarbejder var Smedenes Formand, og om han havde hørt noget om den Historie med Politiet. Det havde Værkstedschefen ikke, men foreslog at Jobs. Larsen fik en Samtale med Generaldirektøren. Denne Samtale fandt Sted næste Dag. Heller ikke Generaldirektøren havde hørt noget om Politihistorien, og ingen af de Herrer kunde fornuftigvis blande sig i, hvem Smedene valgte til deres Formand. Den 22. Okt. lod Peter Andersen forespørge,

hvad det blev til, og udtalte, at nu hastede det med at tage en Beslutning. Johs. Larsen meddelte, at han agtede at fortsætte som Formand.

Den 2. November arresteredes Johs. Larsen og hensidder nu som Interneret i Koncentrationslejren i Horserød.

I Retskendelsen udtales, at man ikke har kunnet fremskaffe nogetsomhelst Bevis for, at Johs. Larsen er Kommunist — men paa en ekstraordinær Generalforsamling, som afholdtes i Anledning af Arrestationen, oplyste Peter Andersen, at han havde sit Kendskab til Johs. Larsen fra — Otto Wolf. Det synes altsaa, som om det er Otto Wolf, der er den gemene Stikker. Ingen, der kender hans beskidte Meriter gennem Aarene, vil blive overraskede over denne Oplysning — men dermed er hverken Peter Andersen eller I. P. Nielsen vasket rene.

Et Stykke Tid endnu kan de maaske klare sig ved saadanne gemene Metoder, men i det lange Løb gaar det ikke. Den Dag er ikke fjern, hvor Fagbevægelsen bliver renset — og renset grundigt — for saadanne »Ledere«.

Under Scavenius Regeringen

Nazisten, Købmand Ejnar Jørgensen, Glostrup, hører til dem, der har larmet mest op i »Forræderbladet« om, at enhver dansk Mands Plads var ved Østfronten, og det er ikke lidt Spalteplads, Bladet har ofret paa at forherlige den »tapre« Bedrifter. Ved Folketingsvalget blev Jørgensen imidlertid valgt, og Grunden til at Udvalget til Valgbrevenes Prøvelse var saa længe om at gøre sit Arbejde færdigt, var den, at Jørgensen i sin Tid er idømt 3 Maaneders Fængsel, men unddrog sig Straffen ved at melde sig til Waffen SS. Der var en Del hæderlige Mænd indenfor Udvalget, som syntes, at det kunde være galt nok at skulle finde sig i at have Nazister i Folketingssalen. SS-Folk vilde de ialfald ikke være i Stue sammen med. Og »Helten« blev derfor stillet overfor Valget: Folketingsmandatet eller SS. Han valgte — Folketinget. Jo, det er en Samling kønne »Helte«, de Nazister.

Nævenyttig Herre.

Proprietær A. Hartel (fh. Bondepartiet) har til en Række af de Virksomheder, der arbejder for Værnemagten, sendt en Skrivelse angaaende en Udvidelse af Sabotagevagtsystemet, hvorefter han selv skulde indtræde som Leder, idet han henviser til sin store »politiske og faglige« Viden og Erfaring. Vi kender ikke Hr. Hartels Kvalifikationer som Sabotagevagt, men der er næppe Tvivl om, at han vil faa en hjertelig Behandling, dersom han skulde blive antruffet en Nat i denne Funktion.

Horsens Tugthus genopstaar.

Justitsministeriet har i al Stilhed lusket en Meddelelse ind i Dagspressen, hvorefter Tugthusstraffen, der afskaffedes ved den nye Retsplejelov, paany indføres — dog kun for Domme, der er afsagt udenfor dansk Domstol. Hermed har Regeringen foretaget et nyt Tilhagetog overfor Tyskerne. Den næste Indrømmelse bliver formentlig Indførelse af Dødsstraf.

Sælsom Cement.

Organisation Todts Folk i Esbjerg gør sig mange Spekulationer i Anledning af, at Cementen i denne By er meget længere om at hærde end andre Steder. Saaledes var en Betonstilling ved Søbadeanstalten endnu paa 10. Dag som det rene Gummielastigum at føle paa. En Bunker i Sædding lider af en tilsvarende Sygdom. Det paastaas, at blot Lyden af et Kanonskud vil faa den til at styrte sammen.

Dansk Arbejde!

Tempo - Tempo!

I Hedelund, ved Hovedvej 1 i Jylland, er man ved at grave ud til en Bunker. Arbejdet har nu staaet paa i 3 Uger og kostet i Arbejdsløn 4000 Kr. Da Formanden bebrejdede Arbejderne det langsomme Tempo, fik han det Svar, at saa kunde han jo selv tage fat med Skovlen. Det har han ogsaa gjort nu. Han maatte nemlig opgive at lede Arbejdet og foretrak at arbejde som Arbejdsmand.

Saadan ska' de ha' det!

Den 5. April posteredes pludselig tyske Vagtposter udenfor Tbriges Fabrikker i Odense. Som Protest herimod nedlagdes alt Arbejde i Fabrikkerne saavel som paa Kontorerne Kl. 9. Paa Forespørgsel svarede Værnemagten, at det drejede sig om en Øvelse, man skulde blot fortsætte Arbejdet. Hertil erklærede Fabrikkens Personale, at uanset hvad det drejede sig om, saa blev Arbejdet ikke genoptaget, før Vagtposterne var fjernet. Det tog præcis halvanden Time før Nazisterne kom til Fornuft og begreb, at det var Alvor. Saa fjernede de Vagtposterne, og Arbejdet genoptoges.

Hvorfor, Hr. Justitsminister?

Fængselsbetjentene Butz Solvej, Aage Andersen og H. Enemark er overflyttet fra Horsens Tugthus til Horserødlejren. De er alle 3 organiserede Nazister. Især Enemark er ondartet. Han staar i meget intim Forbindelse med Værnemagten. Kunde der ikke være fundet mere renlige Individer til at passe paa de ulovligt Internerede?

Gangsterne.

Ifig. Dagspressen blev en ældre Mand d. 22. Marts kørt ned af en Bil mellem Roskilde og Ringsted — man glemte blot at meddele, at det var Frikorpsets Chef, SS-Overbanditfører Martinsen, der var paa

Krigsstien. — En af »Forræderbladet«s Skribenter, Sysselleder Mortensen, er blevet sendt hjem fra Tyskland hvor han virkede som Sysselleder, fordi han har udsmuglet 40,000 Mark, der paa Frits Clausens sorte Børs er omsat til 16,000 Kr. og derfra via Hecht Johannsen, Flensborg, igen er omsat til det fulde Beløb, saaledes, at Frits Clausen kunde stikke Differencen i Lommen. — Frits Clausen er kaldt til Tyskland for at redegøre for et Underskud paa 1,6 Mill. Kr. af de Penge, Tyskerne har givet ham. Der er indgivet Bedragerianmeldelse mod »Forræderbladet«s Redaktør og administrerende Direktør.

Storm over „Trekroner".

Tyskerne har travlt med at bygge Barakker paa »Trekroner«. Første Gang, der blev skudt med de store Luftværnskanoner efter at Barakkerne var færdige, slog Væggene Revner, Vinduerne sprængtes og Dørene røg af. Natten før Kommandanten skulde flytte ind i sin fine, nyopførte Barak, blæste hele det store Tag af og stak til Søs i Øresund

Pas paa Stikkerne.

Leo Bjørn Aagaard, boende hos Rydberg, Dronningensgade 51, driver Spionage paa Fabrikker, i Foreninger o. s. v. Hans underordnede Individer presses ind paa Fabrikkerne og rapporterer derefter til ham. Sølvsmed Otto Bock Andersen, Egealle 33, Valby, har angivet stud. polyt. Regnar Bugge og 4 andre for illegal Virksomhed. De blev alle dømt.

Kender du den?

Den engelske Regering telegraferede for nogen Tid siden til Montgomery for at høre, hvordan det egentlig gik. Den modtog følgende Svar: »HITLER« og troede først, at Generalen var blevet tosset. Saa blev de imidlertid klar over, at Teksten bestod af Forkortelser og betød: »Har Ikke Tid, Leder Efter Rommel«. — Nu, hvor Rommel er presset op i Brohovedet ved Tunis, maa man haabe, at Montgomery kan hitte ham og snarest faa gjort det af med ham.

Kampen mod Tyskerne

For Oversigtens Skyld bringer vi i nedenstaaende Liste ogsaa de Sabotagehandlinger, som Regeringen har fundet det opportunt at meddele Offentligheden.

5/3 Gummislangerne til Trykluftbremserne skaaret over paa 7 Shellvogne, som henstod paa Hellerup Station med Benzin til Tyskerne.
9/3 afsporedes et Lokomotiv og 2 Gødsvogne paa Rangerpladsen i Esbjerg.
16/3 brændte 2 tyske Halmvogne paa Varde Station.
17/3 brændte nogle tyske Biler paa Stribolts Autoværksted i Nyborg.
21/3 Attentat mod Brdr. Hansens Maskinfabrik, Kalkbrænderivej, København.
31/3 Brand hos E. Grauballe & Co., Allegade 8, København (tyske Uniformer).
22/3 nedbrændte »Jysk Sengefabrik« i Esbjerg. Skade ca. en kvart Million.
23/3 Bombeeksplosion i tysk Militærbarak i Aarhus.
28/3 Lokkebrokker i Lejerne paa Valseværket paa Helsingør Skibsværft.
25/3 Brand i Ekserserhuset ved den tysks Kaserne i Odense.
25/3 Brand i Esbjerg Møbelfabrik: 2 falske Alarmer sinkede Brandvæsenet.
25/3 Brand hos Bilfirmaet Fehr & Co., Odense.
28/3 Bombeattentat mod 3 tyske Barakker i Køge.
25/3 Bombeattentat mod Banelinien Vest for Marslev.
24/3 Sand i Maskinerne paa S/S Tantalus ved Helsingør Skibsværft.
25/3 Turbine hos F. L. Smith brændt sammen.
26/3 Jernbaneattentat 2 km Øst for Esbjerg.
27/3 nedbrændte Tennishallen ved Aarhus Stadion.
31/3 Bombeattentat mod Vognmandsmarkens Kaserne.
1/4 Brand hos Instrumentsliher Chr. Nielsens Eftf., St. Kongensgade 75, København.
3/4 Brand i 2 tyske Halmvogne paa Aarhus Østbanegaard.
4/4 Bombeattentat mod Hørskætteriet i Skævinge, Skade ca. 1 Million
4/4 Bombeattentat mod Hillerød Gummihjulsfabrik.
4/4 Bombeattentat mod Hesteskofabrikken i Hillerød.
4/4 Bomheattentat mod Damvaskeriet i Hillerød.
4/4 Bombeattentat mod Garveekstraktfabrikken Hillerød.
4/4 Eksplosion paa Frederikssund Jernstøberi og Maskinfabrik.
5/4 Bombeattentat mod Hartmanns Maskinfabrik, Vermundsgade, København
6/4 Ild i en tysk Halmvogn paa Langebro i København.
6/4 Brandstiftelse mod »Forræderbladet«s Kontor i København.
6/4 Bombeattentat mod L. C. Jørgensens Maskinfabrik, Ryesgade 112, København
6/4 Bombeattentat mod Super Service, Blegdamsvej, København.
6/4 Bombeattentat mod Petersen & Wraas Maskinfabrik, Hejmdalsgade, København.
6/4 Bombeattentat mod Nordbjerg & Wedels Skibsværft for Hurtigbaade, København
6/4 Bombeattentat mod Heibert Autoservice, Lyngbyvej 161, København.
6/4 Bombeattentat mod Banelinien ved Svanemøllen Station. København.
8/4 Bombeattentat mod Alfred Olsens Olietanke i Frihavnen.
13/4 Bombeattentat mod Aktieselskabet Columbus Emballage, Holmbladsgade 126, København.
14/4 Brand paa Hellebæk Klædefabrik.

Vær med i Kampen
for et frit og uafhængigt Danmark.

LAND OG FOLK

Nr. 29. **Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.** **Maj 1943**

STALINS DAGSBEFALING 1. MAJ 1943

Kammerater! Rødarmister og Røde Matroser, Kommandører og politiske Funktionærer, mandlige og kvindelige Partisaner, Arbejdere og Arbejdersker, mandlige og kvindelige Kollektivbønder, Aandsarbejdere, Brødre og Søstre, som midlertidigt er faldet under Hitlerfascisternes Aag, i Sovjetregeringens og vort bolsjevikiske Partis Navn hilser og lykønsker jeg Jer til den 1. Maj!

Vore Folk fejrer den 1 Maj i Krigens haarde Dage. Vi har lagt vor Skæbne i den Røde Hærs Hænder, og vore Haab er ikke blevet skuffet Den Røde Hærs Kæmpere forsvarer med deres Liv Fædrelandet og har nu i næsten 2 Aar kæmpet for Sovjetfolkenes Ære og Uafhængighed.

I Vinterkrigsperioden 1942—43 har Sovjettropperne tilføjet de tysk-fascistiske Tropper alvorlige Nederlag. De tilintetgjorde store Mængder af Fjendens Materiel, omringede og tilintetgjorde 2 Armeer ved Stalingrad, tog over 300,000 tyske Officerer og Soldater tilfange og befriede Hundreder af Sovjetbyer og Tusinder af Landsbyer fra Fjenden. Vinterfelttoget viste, at den Røde Hærs Offensivkraft er vokset. Vore Tropper har ikke blot kastet Fjenden ud af de Omraader, som han besatte i 1942, men ogsaa befriet en Række Byer og Distrikter, som har været i Fjendens Hænder i ca. 1½ Aar

Tyskerne viste sig ude af Stand til at forhindre den Røde Hærs Offensiv. Selv til en Modoffensiv i et smalt Afsnit i Omraadet ved Kharkof var den tyske Overkommando nødt til at trække mere end 30 friske Divisioner til fra Vesteuropa. Tyskerne regnede med at omringe vore Tropper ved Kharkof og tilføje dem et tysk Stalingrad. Men den hitlerfascistiske Overkommandos Forsøg paa at tage Hævn for Stalingrad mislykkedes

Paa samme Tid har vore Allieredes sejrrige Tropper slaaet de tyske og italienske Tropper tilintetgørende i Libyen og Tripolitanien, har renset disse Omraader for Fjenden og fortsætter med at slaa Fjenden i Tunis, mens de berømmelige engelske og amerikanske Luftstyrker tilføjer Tysklands og Italiens Krigsindustricentre uhyre Slag som Optakten til den anden Front i Europa mod de tysk-italienske Fascister. Paa denne Maade har den Røde Hærs Slag fra Øst for første Gang i denne Krig forenet sig med vore Allieredes Slag fra Vest til eet fælles Slag

Alle disse Omstændigheder har rystet den hitlerfascistiske Krigsmaskine i sin Grundvold, forandret Verdenskrigens Gang og skabt de nødvendige Forudsætninger for Sejren over Hitlertyskland. Som Resultat heraf var Fjenden nødt til at indrømme en alvorlig Forværring af sin Stilling. Ganske vist forsøger Fjenden at skjule den militære Krise med Raabet om »den total Mobilisering«, men ingen Raaben op kan skjule den Kendsgerning, at Fascisterne gennemgaar en alvorlig Krise.

1) Krisen kommer først og fremmest til Udtryk derved, at Fjenden maatte opgive at tænke paa »Lynkrigen« At tale om Lynkrig er ikke længere moderne i den fascistiske Lejr Den højrøstede Lynkrigssnak blev afløst af en klagende Jammer om Krigens uundgaaelige Langvarighed. Naar den tysk-fascistiske Overkommando tidligere pralede med en Lynkrig, saa er det nu lagt til Side, og Fascisterne praler nu ikke mere med, at de har foretaget eller agter at foretage en Lynoffensiv. Derimod praler de nu med, at det er lykkedes dem at undgaa de engelske Troppers Flankeangreb i Nordafrika eller at de har undgaaet at blive omringet af den Røde Hær i Demjanskomraadet. Den fascistiske Presse er fyldt med pralende Meddelelser om, at de tyske Tropper paa denne eller hin Del af Østfronten eller paa Tunisfronten ved at flygte har undgaaet et nyt Stalingrad. Det er aabenlyst, at Hitlerfascismen ikke har andet at prale med

2) Krisen i den fascistiske Lejr kommer dernæst til Udtryk ved, at man i Fjendens Lejr taler stadig mere om Freden. Naar man dømmer efter den udenlandske Presses Meddelelser, kommer man til det Resultat, at Fascisterne ønsker at opnaa Fred med England og Amerika paa den Betingelse at de bryder med Sovjetunionen, eller omvendt, at de ønsker at opnaa Fred med Sovjetunionen paa den Betingelse, at vi bryder med England og Amerika. Selv forræderiske indtil deres inderste Marv har Hitlerfascisterne den Frækhed at dømme de Allierede efter deres egen Maalestok og antage, at en eller anden af de Allierede gaar i Fælden. Det er ikke uden Grund, at de taler om Fred. Det viser, at de gennemgaar en alvorlig Krise. Men hvilken Fred kan der være Tale om med de imperialistiske Røvere i den tyskfascistiske Lejr, som har oversvømmet Europa med Blod og dækket det med Galger? Er det ikke klart, at kun den fuldstændige Tilintetgørelse af den tyskfascistiske Hær og kun Hitlertysklands betingelsesløse

Kapitulation kan bringe Europa Fred? Taler de tyske Fascister ikke om Freden, fordi de mærker Katastrofen nærme sig?

Den tysk-italienske fascistiske Lejr gennemgaar en svær Krise og staar foran Katastrofen Det betyder naturligvis ikke, at Katastrofen allerede har ramt Hitlertyskland Nej, det betyder det ikke Hitlertyskland og dets Hær er rystet og gennemgaar en Krise, men det er endnu ikke slaaet. Endnu 2—3 mægtige Slag fra Vest og Øst som det, der er bleve tildelt den tyskfascistiske Hær i de sidste 5—6 Maaneder, er nødvendige for at fremkalde Katastrofen. Derfor forestaar der endnu Sovjetunionens Folk og deres Røde Hær samt vore Allierede og deres Hære haarde og forbitrede Kampe. Disse Kampe vil kræve store Ofre, uhyre Udholdenhed og jernhaard Standhaftighed, og alle Kræfter og Muligheder maa mobiliseres for at slaa Fjenden og paa den Maade bane Vejen for Freden

Kammerater, Sovjetfolket omfatter den Røde Hær med den største Omhu. Det er rede til at give alle sine Kræfter for at styrke Sovjetunionens militære Magt yderligere. Paa mindre end 4 Maaneder har Sovjetunionens Folk givet mere end 7 Milliarder Rubler til den Røde Hærs Fond Det viser endnu en Gang, at Krigen mod de tyske Landrøvere er en virkelig Folkekrig, ført af alle Sovjetunionens Folk Alle Arbejdere, Kollektivbønder og Intellektuelle bærer standhaftigt og modigt Krigens Savn og arbejder utrætteligt i Fabrikker og Kontorer, i Transportvæsenet, paa Kollektivbrugene og paa Sovjetgodserne. Men Krigen mod de fascistiske Landrøvere kræver, at den Røde Hær faar endnu flere Kanoner, Tanks, Fly, Maskingeværer, Maskinpistoler, Granatkastere, Ammunition, Udrustning og Levnedsmidler Det er altsaa nødvendigt, at Arbejderne, Kollektivbønderne og Sovjetintelligensen arbejder med fordoblet Energi for Fronten Det er nødvendigt, at alle vore Mennesker og alle Institutioner arbejder gnidningsløst og præcist som et godt Urværk. Lad os huske den store Lenins Ord »Naar Krigen har vist sig uundgaaelig, saa alt til Krigen! Den mindste Forsømmelighed og Mangel paa Energi maa straffes efter Krigsret« Som Svar paa Tilliden og Omhuen fra Folket maa den Røde Hær slaa Fjenden endnu haardere, naadeløst udrydde de fascistiske Landrøvere og uopholdeligt fordrive dem fra Sovjetjorden

Den Røde Hær har i Løbet af Krigen høstet rig Erfaring. Hundredtusinder af Rødarmister har lært deres Vaaben at kende til Fuldkommenhed, mange Kommandører har lært med Dygtighed at føre deres Tropper paa Slagmarken, men at give sig tilfreds dermed vilde være ufornuftigt. Rødarmisterne maa lære at beherske deres Vaaben endnu bedre, Kommandørerne maa blive Mestre i at føre deres Tropper. Men selv det er ikke tilstrækkeligt I Krigskunsten og specielt i en Krig som denne kan man ikke blive staaende At blive staaende betyder at sakke bagud og at sakke bagud er ensbetydende med at være slaaet Hele den Røde Hær maa arbejde Dag ud og Dag ind paa at fuldkommengøre sin Kampskoling Alle Rødarmister og Kommandører maa studere Krigserfaringerne og lære at kæmpe, saaledes som Sejrens Sag kræver det

Kammerater! Rødarmister og Røde Matroser, Kommandører og politiske Funktionærer, mandlige og kvindelige Partisaner, jeg hilser og lykønsker Jer til den 1 Maj og befaler

1) At alle Rødarmister - Infanterister, Granatkastere, Artillerister, Tankister Flyvere, Pionerer, Soldater i Meldetjenesten og Kavalleristen — utrætteligt fortsætter med at udvikle deres Vaabendygtighed, at de udfører Kommandørernes Ordrer og Hærens Forskrifter nøje, at de holder Disciplinen højt, og at de bevarer Ordenen og Organisationen

2) At Kommandørerne af alle Vaabenarter og Kommandørerne for store Troppeenheder bliver Mestre i at føre deres Tropper, at de organiserer alle Vaabenarters Samarbejde med Dygtighed og leder dem fejlfrit i Kampen, at de studerer Fjenden nøje og forbedrer Rekognosceringen, Hærens Øjne og Øren, og husker paa, at det uden den er umuligt at slaa Fjenden fuldstændigt, at de forbedrer Stabenes Arbejde og opnaar, at den Røde Hærs Stabe bliver mønstergyldige Organer, at de hæver Etappetjenesten paa Højde med de Krav, som den moderne Krig stiller, og at de husker paa, at Kampoperationernes Resultat afhænger af den rettidige og tilstrækkelige Forsyning med Ammunition, Udrustning og Levnedsmidler.

3) At hele den Røde Hær konsoliderer og udvikler Vinterkrigens Resultater og ikke opgiver en Tomme Sovjetjord til Fjenden, at den holder sig beredt til de afgørende Kampe mod de hitlerfascistiske Landrøvere, at den viser den Haardnakkethed i Forsvaret, som er vore Tropper egen, at den viser Beslutsomhed i Offensiven, rigtig Samvirken af alle Vaabenarter, og paa Slagmarken gennemfører modige Manøvrer, som fører til Omringning og Tilintetgørelse af Fjenden

4) At de mandlige og kvindelige Partisaner fører kraftige Slag mod Fjendens Etappe, Militærdepoter, Stabe og Bedrifter, at de ødelægger Fjendens Forbindelseslinjer, at de drager brede Lag af Befolkningen i de af de tyske Fascister besatte Omraader ind i den aktive Kamp og dermed redder dem fra at blive sendt i tysk Slaveri og fra Udslettelse, at de tager naadeløs Hævn over de tyskfascistiske Landrøvere for vore Børns og Mødres, Fædres, Brødres og Søstres Taarer og Blod, at de med alle Midler hjælper den Røde Hær i Kampen mod de uhyrlige hitlerfascistiske Undertrykkere

Kammerater! Fjenden har allerede følt den Røde Hærs tilintetgørende Slags Kraft. Tiden nærmer sig, da den Røde Hær sammen med vore Allieredes Hære vil knække det hitlerfascistiske Uhyres Rygrad!

Længe leve vort berømmelige Fædreland!

Længe leve vor heltemodige Røde Hær!

Længe leve vor heltemodige Krigsmarine!

Længe leve vore heltemodige mandlige og kvindelige Partisaner!

Død over de tyske Landrøvere!

Den Øverstbefalende
J. V. Stalin
Marskal af Sovjetunionen.

Efter Afrikakrigens Afslutning.

Foraarets Krigshandlinger sluttede med Tyskernes og Italienernes totale Nederlag i Afrika. Saa afgørende var de Allieredes Sejr, at Aksen end ikke kunde præstere et Dunkerque, men maatte nøjes med et nyt «Stalingrad». Man mindes Churchills Ord i Februar om, at han bag de store tyske Transporter af Tropper og Materiel til Tunis anede et Træk af den «Mesterhaand», der var ansvarlig for Strategien, som førte til Stalingrad. Overfor Englands og U. S. A.s Overlegenhed hjalp hverken Særmeldinger om Skibssænkninger eller Goebbels Skryderier om, at Tyskland med Ubaadsvaabnet havde grebet England om Struben. England og Amerika maatte sende sine Tropper og Materiel frem over mægtige Distancer, mens Aksen, skønt Afstanden kun var 160 km, hverken over Havet eller gennem Luften kunde bringe Forsyning frem til sine Tropper, endsige trække dem ud af Fjendens Greb. De maatte alle som een overgive sig betingelsesløst.

De forenede Nationers Overlegenhed til Søs og i Luften kom ogsaa til Udtryk ved amerikanske Troppers Landgang paa Øen Attu i Aleuterne. Japanerne kunde ikke hindre Landgangen, ligesom de ikke var i Stand til at hindre Forstærkninger i at naa frem. De Allieredes Luftvaaben har ogsaa været meget aktivt over Italien, Tyskland og de besatte Omraader i Europa. Hertil kommer, at den Røde Luftflaade har udfoldet sin hidtil største Aktivitet. Ikke alene er en lang Række Byer og Havne i det østlige Tyskland blevet kraftigt bombarderet, men tillige Troppesamlinger og vigtige Punkter i det okkuperede Omraade. Iøvrigt har den Røde Hær bevaret Initiativet paa Østfronten. Trods mægtigt tysk Opbud, trænger den Røde Hær stadig frem paa Tamanhalvøen og har forbedret sine Stillinger ved Velikie Luki, Orel og mellemste Donets.

Det er saaledes ikke en svækket, men tvertimod en med øget Styrke ladet Modstander, Aksen staar overfor. Fra Akselhold prales der med, at man aldrig har været saa stærk og forberedt som nu. I saa Fald kan Nederlaget i Tunis kun tages som Udtryk for de forenede Nationers Rustningsindustris Overlegenhed.

Adskilligt tyder dog paa, at alt ikke er saa rosenrødt i Fæstningen Europa som Goebbels vil give det Udseende af. Stik mod Goerings Løfte i Efteraaret er de tyske Kodrationer nedsat med en Fjerdedel, og den maanedlige Ekstratildeling af Brød og Fedt samt et Kvantum Ost en Gang for alle vil ikke saa nær kunne opveje Nedsættelsen. Goerings Ord: Skal nogen sulte i Europa, bliver det i hvert Fald ikke Tyskerne, synes ikke længere at have Gyldighed. Tilbagevenden til 8 Timersdagen er næppe heller Udtryk for Styrke. Aarsagen er snarere synkende Produktivitet som Følge af mangelfuld Ernæring, langvarige Ophold i Beskyttelsesrum og den lange Arbejdsdag. Muligvis spiller Utilfredshed blandt Arbejderne ogsaa ind. Under alle Omstændigheder foreligger der adskillige Meldinger om Demonstrationer mod Krigen og Hitler, hvilket viser, at den tyske Nazisme og det tyske Folk ikke er enstydige Begreber, og at de Kræfter, der skal lede det tyske Folk bort fra Nazisme og Udbytning til Forstaaelse af Samarbejde med Verdens øvrige Folk, er ved at blive sig Opgaven bevidst.

Ogsaa i de andre med Tyskland forbundne Lande vokser Vanskelighederne. Mussolini søger at besværge de voksende Vanskeligheder ved Udskiftning indenfor Parti og Politi. I Ungarn har den Øverstbefalende for at berolige Oppositionen meddelt, at den ungarnske Hær vil være til Raadighed for Hjemlandet og ikke mere skal til Østfronten. Finland er stadig præget af Uro. Landsorganisationens Henvendelse til Regeringen om Priserne afslører tilfulde Hykleriet om det finske Folks Enighed! Den dokumenterer, at den af Stormagtsdrømme opfyldte finske Overklasse overfor sine Lands-

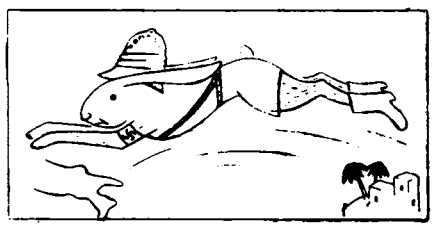

Tyskerne melder, at de i Afrika næsten udelukkende har kæmpet med erobrede Vaaben.

SELV HANENS VAABEN STJAL ROMMEL!

mænd er en Samling græske Udbyttere, der trods haard Klassejustits møder stadig voksende Modstand hos Arbejderne, som ønsker Fred og Samarbejde med Sovjetunionen.

Samtidig med de indrepolitiske Vanskeligheder vokser Modstanden i de besatte Områder. Mest generende er Partisanerne i Sovjetområderne, Grækenland, Jugoslavien og Frankrig, men ogsaa de andre Former for national Modstand svækker Aksen. Undtagelsestilstanden i Holland og nye Præsteanholdelser og Henrettelser i Norge viser, hvor alvorligt Tyskerne opfatter den nationale Modstand.

Det er under disse Betingelser, Hitler og Mussolini skal møde Englændernes og Amerikanernes Invasion i Europa, og meget tyder paa, at denne vil blive ledsaget af Tyrkiets Indtræden i Krigen mod Aksen. Det er forstaaeligt, om Aksen har indset, at de ikke er i Stand til at afværge Invasionen og derfor har gjort hvad de kan for at splitte Modstanderne. Jordanas og Francos Tilbud om Fredsmægling rober ved Forsikringen om hensynsløs Kamp mod Kommunismen baade sin Oprindelse og sin Hensigt. De forenede Nationers Svar var Ingen Forhandlingsfred, Betingelsesløs Kapitulation. Bedre Held havde Tyskerne heller ikke med Propagandaløgnen om Myrderier af polske Officerer ved Katyn. Denne Løgn er virkningsfuldt tilbagevist af Sovjetunionen og ramte som en Boomerang de myrdende og røvende Hitlerhorder. Udover den polske Eksilregering var der ingen, der bed paa Krogen. Alt, hvad Hitler opnaaede var, at Sovjetregeringen afbrød Forbindelsen med Sikorskiregeringen, der havde etableret Kontakt med Hitler, og som er mere optaget af at pleje de polske »Pan«ers Interesser end af at bekæmpe det polske Folks Undertrykker, Hitler.

Hitlers Forsøg paa gennem Splittelse at de forenede Nationer at opnaa en »hæderlig« Fred har været forgæves. Efter Stalins Dagsbefaling og Churchills og Roosevelts Møde i Washington er der intet Haab for Hitler og Mussolini. De maa kapitulere paa de Alliereddes Betingelser eller forberede sig paa et kæmpemæssigt »Stalingrad«.

Dødsdommen i Strid med Folkeretten!

Tyskernes Bestræbelser for at spalte det danske Folk fortsættes. Dødsdommen over Hans Petersen ved tysk Krigsret og den efterfølgende Benaadning er et Led i disse Bestræbelser.

Dødsdommen skal indgyde det danske Folk Skræk og fan det til viljeløst at føje sig efter Tyskernes Ønsker. Benaadningen skal tjene til at kaste et Skær af »Forstaaelse« og »Menneskelighed« over Besættelsesmyndighederne.

De kan spare sig deres Anstrengelser. Det danske Folk er ikke gjort af ringere Stof end andre. Dødsdommen vil kun øge Foragten for og Hadet til den tyske Fascisme og resultere i endnu mere Modstand. Og Benaadningen kan ikke skjule, at saavel Hans Petersens, Harald Nielsens og Johnny Nielsens Behandling ved tysk Krigsret er i Strid med Folkeretten og med de tyske Løfter. Der bestaar ikke officielt Krigstilstand mellem Danmark og Tyskland, og vort Land betragtes ikke som et i krigsmæssig Henseende besat Land. Følgelig gælder Krigsretten ikke her. Dette Forhold blev ogsaa i Besættelsens første Tid anerkendt af Tyskerne. Ørum-Affæren, der medførte en Skærpelse af Straffeloven, afvikledes med, at Ørum dømtes af dansk Ret og afsoner sin Straf i dansk Fængsel, skønt han blev grebet i Udførelse af Spionage i Berlin mod Tyskland. Ogsaa engelske Faldskærmsjægere, der var danske Statsborgere, skulde efter Overenskomsten tiltales og dømmes efter dansk Lov.

Men ligesom de tyske Nazister har brudt samtlige deres Løfter om ikke at blande sig i danske Anliggender, saaledes har de, der dog ellers hyppigt nok paaberaaber sig Folkeretten, ogsaa brudt disse folkeretslige Principper. De nazistiske Løfte- og Folkeretsbrydere ved, at de ikke ved egen Hjælp kan bluffe det danske Folk, og derfor lader de Scavenius optræde som Fortaler for Benaadningen. Men den forhadte Scavenius kan ikke redde dem. Han kan ikke bortforklare, at Hans Petersen, Harald Nielsen og Johnny Nielsen burde have været for dansk Ret, og at der ikke her kan blive Tale om større Straf end 16 Aars Fængsel. Her er der ingen Hjemmel for den barbariske Tugthusstraf, endsige Dødsdom.

Scavenius kan ikke, selv med Samarbejdspartiernes Hjælp, opretholde Illusionen om, at Retshaandhævelsen er paa danske Hænder. Offentligheden ved, at Thune Jacobsens Politi efter tysk Ordre arresterer Danskere og udleverer dem til Tyskerne. Det vil ogsaa blive kendt, at de nazistiske Fængselsmyndigheder ikke viger tilbage for at anvende sjælelig og nervemæssig Tortur, som bringer deres Fanger paa Sindssygens Rand.

Samarbejdsudvalget burde i Stedet for at tilsløre Forholdene protestere mod denne Trafik og til den ganske Verden udslynge en flammende Protest mod Besættelsesmyndighedernes Løftebrud. I det danske Folks Navn burde de kræve vor Selvstændighed og Folkeretten respekteret. Vælgerforeninger, Fagforeninger og andre Organisationer burde tale med de nylig valgte Rigsdagsmænd om denne Sag!

SOVJETUNIONEN - POLEN

Moskvakorrespondenten for det amerikanske Blad »New York Times« og det engelske Blad »Times«, har sendt Formanden for Folkekommissærernes Raad, J. V. Stalin, et Brev, hvori han beder Stalin besvare to Spørgsmaal af Interesse for Offentligheden i England og Amerika. Stalin har sendt følgende Svar

»Hr. Parker! Den 3. Maj modtog jeg Deres to Spørgsmaal vedrørende de polsk-sovjettiske Forbindelser. Jeg sender Dem hermed mit Svar:

1. Spørgsmaal: Ønsker Sovjetunionens Regering at se et stærkt og uafhængigt Polen efter Hitlertyskalands Nederlag?

Svar: Ja, det ønsker den ubetinget.

2. Spørgsmaal: Paa hvilket Grundlag maa efter Deres Mening Forbindelsen mellem Polen og Sovjetunionen hvile efter Krigen?

Svar: Paa Grundlag af stabilt og godt Naboskab og gensidig Agtelse eller, hvis det polske Folk skulde ønske det, paa Grundlag af et Forbund til gensidig Hjælp mod Sovjetunionens og Polens Hovedfjende, Tyskerne.

Moskva, den 4. Maj 1943

Med Agtelse,
J. Stalin

Den polske Professor Oscar Langer, som tidligere var ansat ved Universitetet i Krakau, men nu arbejder ved Columbiauniversitetet i U. S. A., har i et aabent Brev i »New York Herald Tribune« givet en Analyse af de polske Emigrantkredses Virksomhed. Han skriver bl. a., at Matasjefskij, som udgiver et Blad i New York, fuldt ud støtter en Fortsættelse af den tidligere Udenrigsminister Becks Politik og i sit Blad modarbejder en Forstaaelse med Sovjetunionen. Langer skriver videre, at Matasjefskij-Gruppen efterhaanden har faaet en betydelig Indflydelse paa den polske Nationalkomite i London og paa Medlemmer i Sikorski-Regeringen og derigennem har hindret Sikorski i hans Arbejde for et bedre Forhold til Sovjetunionen. Dette gav sig bl. a. Udtryk i de polske Regeringserklæringer fra Foraaret 1942 og Februar 1943, hvor Grænserne fra før 1939 krævedes genoprettet uden Hensyn til det hviderussiske og det ukrainske Folks Vilje og Ønske. Matasjefskij-Gruppen organiserede en vidt udbredt Anti-Sovjetkampagne, bl. a. ved at forsyne de amerikanske Isolationisters Hovedorgan, »Chicago Tribune« med Materiale, og de støttedes kraftigt ikke alene af »Chicago Tribune«s Redaktør, MacCormick, men ogsaa af den tidligere amerikanske Ambassadør i Polen. Anti-Sovjetkampagnen isolerede Sikorski mere og mere, og han gav Gang paa Gang Koncessioner til de fanatiske Nationalister, saa der efterhaanden ikke mere kunde ses Forskel paa hans og deres Politik. Denne Kampagne forværrede ikke blot Forholdet til Sovjetunionen, men ogsaa til Tjekkoslovakiet og England. I deres anti-tjekkoslovakiske Politik gik Matasjefskij-Gruppens Folk saa vidt, at de gennem polske Regeringsmedlemmer satte sig i Forbindelse med den slovakiske Nationalistgruppes Leder, Hodza, og lovede de slovakiske Nationalister deres Støtte. Situationen forværredes yderligere ved, at Gruppen efterhaanden fik flere Emigrantkredse ind i Oppositionen mod Sikorskis Forstaaelsespolitik, deriblandt Venstregruppen omkring det i England udgivne »Rabotnik Polski«. Langer foreslaar Oprettelsen af en ny Regering af Mænd, som er villige til paa realistisk Maade at diskutere det polske Østgrænsespørgsmaal, saaledes at alle Nationaliteters Interesser varetages, men skriver samtidig, at han ikke ved, om en saadan Løsning er mulig.

Hvadenten den er det eller ej, vil det polske Folk kæmpe videre for sin Fremtid og Frihed, uanset hvilken Regering der sidder, slutter han.

Kommunevalget.

Kommunevalget gav bedre Udtryk for Vælgernes Mening om den førte Politik end Rigsdagsvalget. Selvfølgelig havde den af Tyskerne krævede Knægtelse af Ytringsfriheden og Forbudet mod det kommunistiske Parti ogsaa Indflydelse paa disse Valg, men her kom det dog til Udtryk, at Samarbejdspolitiken ikke har Vælgernes Hjerte. Saavel Stemmeprocenten som de mange Særlister den 5. Maj understreger, at det store Stemmetal paa Samarbejdspartierne ved Rigsdagsvalget mere var Udtryk for Had til Besættelsesmagten, Nazi- og Bondepartiet end Kærlighed til Rigsdagspartiernes Politik.

Valgdeltagelsen var ikke alene lavere end ved Rigsdagsvalget, men enkelte Steder ogsaa langt under Valgdeltagelsen i 1937. Socialdemokratiet har i Hovedstaden og Købstæderne stort set ikke kunnet holde Stemmetallene fra 1937, men har tillige en mindre Procentdel af Stemmerne end i 1937. Det kom ikke som en Overraskelse. Ogsaa ved Rigsdagsvalget kunde dette Forhold konstateres. Det skyldes den Modsætning, der er mellem Partiets Gerninger og dets Løfter. Naar Frafaldet ikke blev større, skyldes det, at Arbejderne er klar over, at Konservative og Radikale ikke er et Haar bedre, men værre. Nogle Vælgere har dog ladet sig bluffe af disse Partiers løfterige Oppositionspolitik og har kastet deres Stemmer paa dem, saaledes at de har haft nogen Fremgang. Med Tilfredshed noterer man, at saavel Nazisterne som Bondepartiet led samme Skæhne som ved Rigsdagsvalget.

De mest initiativrige og bevidste blandt Arbejderne søgte en Udvej gennem Fagforeningslister eller uafhængige Arbejderlister, men Kandidaterne paa disse Lister har ret naturligt ikke nydt den Tillid som en af Offentligheden kendt, aarelang konsekvent Politik giver. Havde Kommunisterne kunnet opstille, vilde der have været en Fremgang for vore Lister som aldrig tidligere.

Socialdemokratiet kunde notere Fremgang ved Amts- og Sogneraadsvalgene, hvilket skyldes, at Vælgerne her har faaet nok af Venstres og Konservatives uretfærdige Politik og hos Socialdemokratiet venter noget bedre. Landarbejderne, Husmændene og andre Smaakaarsfolk ser vel nok Sociallovsnedskæringerne, de knugende indirekte Skatter, Stavnsbaandslove og Milliongaver til Velhaverne, men de ved ogsaa, at det er Venstre og Konservative, der har krævet disse bekostelige Retter paa Bordet. Derfor regner de af med disse Partier. Erfaringen vil imidlertid belære dem om, at som Socialdemokratiet i Rigsdagen har bøjet af for Overklassepartiernes Mindretal, saaledes vil det ogsaa gaa i Sogne- og Amtsraad. Findes der standhaftige og kamplystne Medlemmer, saa vil det socialdemokratiske Partiraad belære dem om noget andet. Ønsker de alligevel at føre deres Kamp igennem, skal de ikke søge Partiraadets, men Vælgernes Understøttelse.

Her som ved Rigsdagsvalgene gælder det, at Vælgerne ikke nu kan lægge Hænderne i Skødet. Enten der er blevet valgt stabile Repræsentanter til Raadene eller ej, bør Opmærksomheden overfor den lokale Politik ikke svækkes. Vælgerne maa gennem de forskellige Organisationer stille deres Krav angaaende Skat, Lys- og Gaspriser, Maalerleje m. m. Og denne Indsats maa naturligvis indpasses i Kampen for vort Lands Frihed og Selvstændighed, saa vi under frie Forhold kan faa Nyvalg til baade Rigsdag og kommunale Raad.

Nazi-Inspektør Benzen som Tugthusdirektør!

Som bekendt er der oprettet en særlig Tugthusafdeling i Statsfængslet i Horsens. Straffereglementet er særdeles strengt, og disse Regler er lavet rent administrativt. Ellers plejer man ikke her i Landet at indføre nye Straffemetoder uden ved Lov. Men Hr. Thune Jacobsen har altsaa endnu en Gang demonstreret sin Foragt for dansk Lov og Ret. Som haandgangen Mand har han haft sin Protegé, den lille Nazi-Inspektør Benzen, som blev arbejdsløs, da han havde gjort sig umulig i Horserødlejren. Benzen har benyttet den mellemliggende Tid til at studere tyske Tugthuse, og nu har han altsaa udarbejdet Reglementet for det »danske« Tugthus. Her er et Uddrag af hans Bestemmelser: Fangerne skal i Paaklædning adskille sig tydeligt fra andre Fanger. De maa kun skrive et Brev med 6 Ugers Mellemrum og maa kun modtage et Besøg hver 3. Maaned. Det første halve Aar faar de ingen Arbejdsducør og skal arbejde 10 Timer om Dagen. De første 6 Maaneder skal afsones i Enrum. Der maa ikke gives dem Undervisning. Naar 6 Maaneder er forløbet, behandles de som Fængselsfanger paa 1. Klasse, derefter i de næste 6 Maaneder som Fængselsfanger paa 2. Klasse, og derefter beslutter Justitsministeren, hvorledes de skal behandles.

Det er kun et Par Maaneder siden, Jord- og Betonarbejder Albert Nielsen, Aarhus, døde som Følge af den skændige Behandling, Fangerne i Thune Jacobsens Fængsler er udsat for. Men dette Dødsfald har altsaa saa langt fra afskrækket Justitsministeren, at han tværtimod begynder at indføre endnu mere skærpede Fængselsforhold for de Danskere, der vover at sætte sig op mod hans og Tyskernes Politik i Danmark.

Men der kommer en Dag, Hr. Justitsminister, og den rykker hurtigt nær, da det danske Folk vil gøre op med Dem for denne saavel som alle de andre skændige Handlinger, De har sat i Værk i disse Besættelsens Aar!

Tørvesvindelen.

Landets Befolkning stilles nu atter overfor Brændselsproblemet. De, der har Kakkelovn eller eget Hus, skal til at spekulere paa Køb af Brændsel til den kommende Vinter, mens Lejerne i de centralvarmefyrede Lejligheder faar Regningen for sidste Vinter præsenteret. Enhver bør da erindre, at en *Tredjedel af Betalingen for Tørvene* gaar direkte i de glubske Fabrikanters, Moseejeres eller Landmænds Lommer! Det er endda et Spørgsmaal, om denne Beregning, der er hentet fra Arbejdernes Erhvervsraads Henvendelse til Regeringen, ikke er ansat for lavt. Men holder man sig til den, saa viser det sig, at Fabrikanterne har

tjent ca. 30 Mill. Kr. i Fjor, mens de 85,000 Tørvearbejdere har faaet udbetalt 76 Mill. Kr. Moseejerne har faaet 3 Kr. pr. Ton eller ialt 14½ Mill. Kr., mens Landmændene for Læggeplads har faaet 1 Kr. pr. Ton eller ialt 3,4 Mill. Kr. Sidstnævnte Betaling giver 540 Kr. pr. ha, hvilket sammenlignet med Aaret 1941/42 giver et rent Nettooverskud paa 394 Kr. pr. ha, idet Nettoudbyttet det nævnte Aar var 146 Kr.

Som man tydeligt ser, er det ikke Arbejdslønnen, der er Skyld i de store Priser. Heller ikke er de 18 Millioner til Moseejere og Landmænd gaaet til Husmænd og mindre Gaardmænd. Nej, Pengene er gaaet direkte i nogle faa umættelige Personers Tegnebøger. Hverken Regering eller Rigsdag tager Afstand fra Landbrugsminister Bordings Eftergivenhed overfor Prisforhøjelser eller Milliontilskud til de velaflagte Tørvefabrikanter. Siden Kommunisterne i Sommeren 1941 vendte sig mod Statstilskudet til Fabrikanter gennem Fragtlettelser, fremdrog Tørvearbejdernes Sultebetaling og øvrige skandaløse Forhold og krævede Tørvefabrikanternes Regnskaber offentliggjort, har der ikke i den danske Rigsdag løftet sig en eneste Røst mod den skændige Udplyndring. — Saa meget desto mere Grund er der derfor til, at man *udenfor Rigsdagen* kræver en Ændring i denne Politik og billigere Tørv til den kommende Vinter

Under Scavenius-Regeringen

Hver Tirsdag spiller Tyskerne paa Terrassen i Frederiksberg Have foran Slottet. Tirsdag den 11. Maj var der malet et stort RAF-Mærke samt Aarstallet 1918 i Græsset, og man fik travlt med at slaa Græsset. Men Malingen var trængt saa dybt ned, at der maatte tromles og gøres et meget stort Arbejde, førend det blev muligt for Tyskerne at spille. 1918 stod der imidlertid endnu flere Dage efter

Arbejderne paa Lauritz Knudsens elektriske Værksteder i København har faaet Besked om øjeblikkelig at gaa i Beskyttelsesrum i Tilfælde af Luftalarm, da deres Nabo, General Motors er blevet farlig. — Vi kan hertil føje, at Arbejderne paa General Motors har faaet Valget mellem at blive opsagt eller fremtidig arbejde for Tyskerne, som har overtaget Fabrikken og skal til at bygge Flyvemaskindele Der ventes i den Anledning en Del franske og hollandske Specialarbejdere til Fabrikken

Den 8. Maj rekvirerede Tyskerne ogsaa Ny Carlsbergvejens Skole i København. Paa Vesterbro havde de i Forvejen Alsgades Skole.

I Tidsrummet 8 Januar til 4 Marts i Aar eksporterede vi 5,2 Mill. kg Smør til Tyskland mod 3,1 Mill. kg i samme Tidsrum i Fjor, en Stigning paa 68 %, tiltrods for at vor Smørproduktion laa lavere i Aar, nemlig i samme Tidsrum 12,8 Mill. kg mod 14,4 Mill. kg i Fjor. Desuden »aftog« Værnemagten 192,000 kg i det nævnte Tidsrum i Aar mod 136,000 kg i Fjor. I Begyndelsen af 1942 tog Værnemagten 17,000 kg ugentlig. Fra Midten af 1942 steg det til 20,000 kg ugentlig og nu altsaa til 24,000 kg.

Et nyt tysk Propagandatidsskrift »Europa-Kabel« har nylig set Dagens Lys herhjemme. Det skjuler sig bag en »saglig« Maske, men Tendensen fremgaar bl. a. af, at Professor Gudmund Hatt og Direktør Chr. H. Olesen var blandt de første Bidragydere. Imidlertid skal Tidsskriftets Eksistens nu være truet, idet det hidtidige Bogtrykkeri har opsagt Overenskomsten af Frygt for Sabotage paa Maskinerne, og en Række andre Bogtrykkere har afslaaet at paatage sig Arbejdet af samme Grund.

Der er stadig for mange indenfor Politiets Rækker, som ikke har villet gøre sig det klart, hvilket beskidt Arbejde de udfører, naar de paa Tyskernes Forlangende jager gode danske Borgere, og som udviser en utilgivelig Tjenstiver i saa Henseende. Fra Aalborg fortælles saaledes om tre meget agressive Herrer, nemlig Politibetjent Martin Olsen, hvis Ivrighed skyldes, at han er Nazist, Lederen af Sikkerhedspolitiet i Aalborg, Jylling, og Politibetjent i Sikkerhedspolitiet, Hakon Lauritzen. Vi henstiller alvorligt til de Herrer og til deres ligesindede Kolleger at gaa lidt stille med Dørene. Der er ikke saa længe til vi holder Rengøring i Danmarks Hus, og til den Tid skal de ikke vente sig nogen som helst »Forstaaelse« eller Blødsødenhed fra dem, de nu jager

Det volder Tyskerne Vanskeligheder at faa danske Farvefabrikker til at levere sig Skibs- og Camouflagefarver, men en villig Leverandør har de i den nazivenlige Direktør Hempel, J. C. Hempels Skibsfarvefabrik, Amaliegade 8, København

Pas paa Stikkere og Provokatører!
Her er nogle Navne:

Børge Andersen (nuv. Opholdssted ubekendt) blev i Maj 1941 ekskluderet af det kommunistiske Parti. Har flere Gange været i Tyskland,

hvor han har søgt Uddannelse som Flyver. I de sidste 9 Maaneder opholdt sig her i Landet, siden Nytaar i København. Han er fornylig truffet paa en Restaurant, hvor han udgav sig for Spaniensfrivillig samt at han var »en af de fire« fra F. L. Schmidt. — En af Gestapos mest ihærdige Stikkere er Assistent i Ligningsdirektoratet Arvid Waltenstrøm, Østre Pennehavevej 1, Rungsted. — Endvidere Repræsentant Olgenkær, Rosenvængets Alle 35, og Ritmester Stæhr, Ibstrup Vænge, Gentofte. Lederen af den danske Stab af Gestapoagenter er Ingeniør, Kaptajn i Frikorpset, Legetøjsfabrikant Holger Vinding Christensen, Nyhavn 28. — *Frit Danmark* bragte fornylig en Liste over Stikkere, hvoraf vi nævner følgende: stud. med. Fritz Køppe, Svanholmsvej 6 A, Tlf. Eva 5402, stud. jur. Poul Madsen, H. C. Ørstedsvej 16, stud. jur. Poul Madsen, Gammel Kongevej 30, Leo Bjørn Aagaard, Dronningensgade 51, og Fotograf Hans Michael Diehl, Torbenfeldtsvej 1 B, Tlf. Bella 4263 v.

Der foregaar i disse Dage Masseopsigelser af »Stabs«- og andet Personale fra Fritz Clausens Parti, som skal have mistet al økonomisk Understøttelse fra Tyskerne efter de daarlige Valgresultater. Stabskontorerne er fratlyttet og Distriktskontorerne opsagt til Fraflytning snarest. De eneste, der endnu ikke er afskediget, er 4 Lurblæsere — efter Sigende fordi de skal blæse Korralerne ved Partiets endelige Ligbegængelse!

Kampen mod Tyskerne

April

9. Bombeattentat mod den tyske Kaserne i Vestre Skole, Odense.
12. Bombeattentat mod Ringsted Jernstøberi.
13. Brandstiftelse med Espe Møbelfabrik.
15. Brandstiftelse mod Statsbaneremisen i Tønder.
16. Bombeattentat mod Nazisternes Trykkeri i København.
17. Maskinkanon og 8000 Patroner fjernet fra Høveltelejren.
18. Haandgranater, Revolvere, Ammunition m. v. fjernet fra Holbæk Kaserne.
18. Bombeattentat mod Glud og Marstrand, København.

Maj

1. Bombeattentat mod Varde Staalværk.
1. Bombeattentat mod Heibert Autoservice, København.
1 Bombeattentat mod Renseriet »Trikohl«, København.
1. Bombeattentat mod Akkumulatorfabriken »Lyak«, København.
1. Bombeattentat mod Nazikasernen i »Lystofte«, Lyngby.
1 Bombeattentat mod Jørgen Petersens Skotøjsfabrik, København.
3. Brandstiftelse mod Holte Badmintonhal.
5. Brandstiftelse mod Nordbjerg og Wedels Skibsværft, København.
5 Brandstiftelse mod Pless-Schmits Kamouflage-Malerværksteder, København.
8. Bombeattentat mod Rørdal Cementfabrik, Aalborg.
8 Bombeattentat mod Tybrings Specialfabrik for Krystaller til Radio mv. — Fabriken var lige færdiginstalleret for tysk Regning.
8 brændte 2 tyske Halmvogne paa Esbjerg Station.
10 Brandstiftelse mod Frederikssund Jernstøberi
10. Brandstiftelse mod Rekylriffelsyndikatet, København.
10. Brandstiftelse mod Aalborg Skibsværft.
10 Brandstiftelse mod Svendborg Skibsværft
12 Bombeattentat mod to tyske Skibe i Aarhus Havn
12. nedbrændte Karosserifabriken i Næsby ved Odense til Grunden.
13 brændte den i Helsingør berygtede Nazist, Malermester Jens Knigges Hus i Asserbo, hvor han opbevarede et meget stort Lager af Farver og Lakker
15 Bombeattentat mod Henry Daugbjergs Maskin- og Motorværksted i Taastrup
15 Bombeattentat mod Hugo Dorphs Konfektionsfabrik i Taastrup.
15 Bombeattentat mod Taastrup Hørskætteri
15 Bombeattentat mod tyske Ammunitionsvogne paa Taastrup Station. Det var altsaa ikke Trafiken, der skulde rammes, som Bladene løgnagtigt skrev.

Dagspressen har i den seneste Tid kunnet bringe Meddelelse om Attentater eller Sabotagehandlinger som mislykkedes, fordi forræderiske Personer henledte Politiets Opmærksomhed paa de paagældende Virksomheder. Saaledes alarmerede Arbejdsmand paa »Titan«, Robert Rasmussen, boende Lyngbyvej 163 B Politiet efter Attentatet mod Heibert Antoservice og hindrede dermed at Tyskerværkstedet blev totalt ødelagt, og en nazistisk Translatør Olaf Rottbøll, Lundeskovsvej 35, Tlf. Helrup 3113, var Skyld i at 3 Patrioter blev arresteret under Forsøg paa at øve Sabotage mod Maskinfabriken »Præcision« i København. I Holbæk ansaa et Par Reservetyskere (Sabotagevagter) det for deres Pligt at skyde mod danske Patrioter, hvilket medførte at en døde og 4 blev arresteret. Det kan ikke stærkt nok understreges, at det er beskidt Rakkertjeneste for Hitler, disse Folk udfører, i Lighed med det forhadte Frikorps, og de bør, ligesom Frikorpset, hvor de viser sig mødes af det danske Folks dybeste Foragt og Vrede. De er gaaet ind i Krigen paa Hitlers Side — de har det danske Folk imod sig! Lad dem mærke, hvad det betyder!

SÆRNUMMER Læs det - og giv videre !

LAND og FOLK

24. Juni Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti 1943

Meddelelse fra Sovjetunionens Informations Bureau om

SOVJETFOLKETS FÆDRELANDSKRIG GENNEM 2 AAR

2 Aar er forløbet siden den Dag, da Hitlertyskland gement og røverisk overfaldt vort Land. I 2 Aar har Sovjetunionens Folkeslag været indviklet i forbitret Kamp mod de tysk-fascistiske Landrøvere. Sovjetfolket og dets Røde Hær har i Kamp mod den stærke og lumske Fjende bestaaet en haard Prøve. Vort Lands Befolkning har vist den største Uholdenhed og Standhaftighed, Tapperhed og Selvopofrelse i Forsvaret for Fædrelandets Ære, Frihed og Uafhængighed.

I Sommeren 1941 kastede det fascistiske Tyskland hele sin Hær, som paa dette Tidspunk var fuldt mobiliseret og udrustet med Tusinder af Tanks og Flyvemaskiner, mod vort Land. Sovjetunionen kunde i Krigens første Periode ikke fuldt udnytte sine mægtige Kræfter til at slaa Fjenden. Thi der maatte Tid til at mobilisere dem og sætte dem ind mod de tysk-fascistiske Landrøvere. Desuden havde vore Allierede først fornylig begyndt Masseproduktionen af Krigmateriel og kunde derfor ikke yde Sovjetunionen omfattende og hurtig Hjælp. I det første Sommerfelttog var den Røde Hær ude for alvorlig Modgang. Ikke desto mindre holdt den Stand overfor Fjendens Fremstormen og oprev og tilintetgjorde store fjendtlige Dtyrker i sejge Afværgekampe. Ved Slutningen af det første Sommerfelttog var Tyskernes Offensivkraft betydelig undergravet. Allerede Krigens første Maaneder viste, hvor ubegrundede Tyskernes Forhaabninger var om et lynhurtigt Nederlag for Sovjethæren, om Sovjetsystemets Instabilitet og den Røde Hærs Svaghed. Ogsaa Hitleristernes Haab om at udmatte Sovjetunionens og den Røde Hærs Kræfter glippede. Tiden arbejdede mod Tyskland. Sovjetunionens Kræfter udfoldedes og voksede i Styrke i Krigens Løb.

Der er gjort Ende paa Legenden om den tyske Hærs Uovervindelighed.

I Begyndelsen af Vinteren 1941-42 tog den Røde Hær, efter at have mobiliseret sine Hovedstyrker og erhvervet den nødvendige Erfaring i moderne Krigsførelse, Initiativet i sin Haand og tilføjede Fjenden en Række alvorlige Nederlag. Den Røde Hær slog de tyske Tropper ved Rostof, ved Tikhvin, paa Krim og foran Moskva og bragte Fjendens Planer om at indkredse og indtage vor Hovedstad til at strande. Det knusende Nederlag, den Røde Hær tilføjede de tysk-fascistiske Styrker foran Moskva, var det første Krigsaars afgørende militære Begivenhed og var samtidigt Tyskernes første større militære Nederlag i den anden Verdenskrig. Dette tyske Nederlag har een Gang for alle gjort Ende paa Hitlerfascisternes Legende om den tyske Hærs Uovervindelighed og har vist, at den Røde Hær er en mægtig Militærmagt, som ikke alene formaar at holde Stand mod de tyske Troppers Fremstormen, men som ogsaa forstaar at slaa dem i aaben Kamp.

I Vinteren 1941-42 kastede den Røde Hær Tyskerne tilbage mod Vest, nogle Steder mere end 4oo km. I Sommeren 1942 drog Tyskerne Fordel af, at der ikke fandtes en anden Front i Europa. De overførte alle deres Reser-

ver til den sovjetisk-tyske Front og opnaaede dermed en stor Overvægt i Stridskræfter paa Sydvestfronten. Under Sommerens Kampe vandt Tyskerne betydelig taktisk Fremgang, men den Røde Hær ydede sejg Modstand mod de fjendtlige Troppers Offensiv og gjorde det umuligt for dem at virkeliggøre deres Planer, idet den bragte Fjenden til Standsning foran Stalingrad og paa Tærskelen til Kaukasus.

Den store Vinteroffensiv

I Vinteren 1942-43 udlignede den Røde Hær de taktiske Fremgange, som Tyskerne havde opnaaet i Sommerens Løb. Vintefelttoget 1942-43 betegnede Vendepunktet i hele Krigens Forløb. Det afslørede Ændringen i Styrkeforhioldet paa den sovjetisk-tyske Front. Trods Hitlers udtrykkelige Ordrer om uden Hensyn til, hvad det kostede, at holde de opnaaede Stillinger, viste Tyskerne sig ude af Stand til at forhindre den Røde Hærs Offensiv. Den Røde Hær løb de tyske Styrker over Ende og slog dem paa Flugt, tilintetgjorde store fascistiske Armeer ved Sta lingrad, udslettede den rumænske, den italienske og ungarnske Hær eller tog dem til Fange og kastede i mægtige Fremstød Tyskerne 6-7oo km tilbage mod Vest fra Volga og Terek. Vejene, som Tyskerne i Sommerens 1942 havde tilbagelagt mod Øst, og ad hvilke vore Tropper drev den tilbage mod Vest, var dækket af Ligene af Hundredtusinder af den tyske Hærs Officerer og Soldater samt med Vragene af Tanks, Flyvemaskiner og Kanoner.

Saaledes bragte det andet Krigsaar Hitleristerne nye enorme Tab, uden at de opnaaede nogensomhelst Terrængevinst. Og hvad mere er, i Løbet af dette Aar brød vore Styrker den fjendlige Blokade af Leningrad og kastede Fjenden ud af de militært vigtige Rayoner: Kursk, Rsjef, Vjasma, Velikie Luki og Demjansk.

Uneder Vinterfelttoget tilføede den Røde Hær de tysk-fascistiske Tropper alvorlige Nederlag. Paa Slagmarkerne begyndte Hitlers Krigsmaskine at slaa Revner og vakle under den Røde Hærs Slag. Fjenden gjorde desperate Forsøg paa at forhindre Katastrofen. Hitler-fascisterne overførte mere end 3o Divisioner fra Vesteuropa til Kharkofomraadet for at understøtte deres slagne Tropper. Med disse friske Divisioner haabede Hitleristerne at kunne omringe og tilintetgøre vore Tropper ved Kharkof og dermed vende Krigsoperationerne til Gunst for sig selv. Men som bekendt slog disse Forhaabninger fejl. Tyskernes Forsøg paa at tage Hævn for Stalingrad blev standset af vore Troppers Operationer.

Efter sidste Vinters Række af Nederlag var de tysk-fascistiske Tropper i Foraaret 1943 - til Forskel fra Foraaret 1942 - ude af Stand til at foretage offensive Operationer mod den Røde Hær.

Hitlerfascisternes store Tab paa Østfronten

I Kampene gennem 2 Aars Krig har den Røde Hær tilføjet de tysk-fascistiske Tropper enorme Tab af Mennesker og Materiel. Hvor svære de tyske Tab paa den sovjetisk-tyske Front har været i Sammenligning med edn Røde Hærs Tab, kan ses af følgende Tal:

I disse 2 Aars Krig har Tyskland og dets Forbundsfæller mistet 6 4oo ooo Soldater og Officerer i dræbte og Fanger. De har mistet 56 5oo Kanoner af alle Kalibre, 42 4oo Tanks og 43 ooo Flyvemaskiner.

I samme Tidsrum Beløber Sovjetunionens Tab sig til 4 2oo ooo dræbte og savnede, 35 ooo Kanoner af alle Kalibre, 3o ooo Tanks og 23 ooo Flyvemaskiner.

Tunge Slag er tilføjet de tyske Tropper af de tapre Sovjetpartisaner, Folkets heroiske Hævnere. Siden Fædrelandskrigen Begyndelse har Partisanenhederne, som opererer aktivt paa hele de t af Fjende Besatte Omraade, udryddet over 3oo ooo Hitlerbanditter, afsporet ikke mindre end 3ooo Tog, sprængt 895 Vaaben - og Ammunitionsdepoter i Luften eller stukket dem i Brand, ødelagt 3 363 Banestrækninger og tilintetgjort mange Hundrede Tanks og Kampvogne, Flyvemaskiner, Kanoner og Motorcykler. Ved deres dristige

Kamp har Sovjetpartisanerne bidraget til vore Troppers heldige Resultater.

I Krigens Løb har Tyskerne mistet Størsteparten af de Divisioner, som udgjorde Kernen i den tyske Hær tillige med Flertallet af det erfarne Befalingsmandskorps og meget af den militære Udrustning, som de tysk-fascistiske Landrøvere havde samlet gennem Aar for at erobre Verdensherredømmet. Disse Tab har i afgørende Grad svækket Hitlers Krigsmaskine og Hitlerstaten.

Saaledes har 2 Aars Kamp paa den sovjetisk-tyske Front fuldstændig gjort det af med de tyske Imperialisters vanvittige Planer, som havde til Formaal at undertvinge Sovjetunionens Befolkning.

Hitlertysklands militære, politiske og internationale Stilling er alvorligt forværret

I Krigens Løb er Hitlertysklands militære, politiske og internationale Stilling alvorligt forværret.

Den alvorlige Svækkelse af Hitlertysklands militære Stilling er først og fremmest en følge af, at den tyske Hær i det forløbne Aar ikke har haft nogensomhelst militær Fremgang, men tværtimod har lidt alvorlige Nederlag. Saavel paa den sovjetisk-tyske Front som i Ægypten, Libyen, Tripoli og Tunis har de lidt det ene militære Nederlag efter det andet.

De tysk-fascistiske Okkupanter er tvunget til nu offentligt at fornægte deres megen Praleri om Lynkrig, de maa indrømme, at deres store militære og politiske Planer ikke har holdt Stik, de siger aabent, at Krigen har antaget en langvarig Karakter, og snakker om, at de nu vil sejre ved at føre Stillingskrig.

Tyskerne er blevet tvunget til at indkalde Resten af Tysklands mandlige Befolkning til Militærtjeneste, herunder halvvoksne Drenge og gamle Mænd uden forudgaaende militær Uddannelse. De driver med Vold de besatte Landes mandlige Befolkning ind i deres Hær, Polakker, Franskmænd. Belgiere, Slovakker, Tjekker og andre. Efter disse 2 Aars Krig er den tyske Hærs Kampaand nu grundigt undergravet, og selv den mest forhærdede Hitlerist begraver nu sit Haab om Sejr.

Saaledes er Hitlertysklands militære Magt som Resultat af 2 Aars Krig betydelig undergravet, og den tysk-fascistiske Hær gennemgaar en svær Krise.

I disse 2 Aars Krig er dets fascistiske Tysklands politiske Stilling stærkt forværret. Hitlerfascisternes Bagland er blevet betydeligt svækket, ja, er i Virkeligheden aldeles undergravet. Det fremgaar deraf, at Følelsen af Usikkerhed og Panik tiltager i den tyske Befolkning, og Tyskerne tror ikke længere paa Hitlermeldinger om Sejre i Øst. Den fascistiske Presse og Radio truer stadig hyppigere med at ville afregne med de Tyskere, som er blevet grebet af Panik og Tvivl.

Tyskland lider under en betydelig Mangel paa Menneskereserver. Hitleristerne gaar derfor paa Slavejagt i alle Europas Lande der er besat. De jager Millioner af udenlandske Arbejdere til Tyskland og forsøger dermed at udligne de katastrofale Tab blandt Tysklands mandlige Befolkning. Tysklands Industri kan ikke producere hurtigt nok til at erstatte de enorme Tab af Materiel, som den tyske Hær har lidt og lider ved Fronten. Rustningsindustriens Produktionskapacitet er i Dalen. og hertil bidrager i betydelig Grad det Allierede Luftvaabens Slag mod Tysklands Industricentrer.

Samtidig voksre Uroen i Hitlertysklands europæiske Bagland, som bliver en stadig større Trusel for Tyskerne. I de europæiske Lande, som er besat af den tyske Hær, i Jugoslavien og Polen, Frankrig, Tjekoslovakiet, Belgien, Holland, Norge og Grækenland rejser Folkemasserne sig til væbnet Kamp mod de forhadte Undertrykkere. Timen er nær, da de frihedselskende Stater vil forene deres Stridskræfters Operationer med det af Hitler undertrykte Europas væbnede Kamp mod de tysk-fascistiske Imperialister.

Saaledes er som Resultat af 2 Aars Krig det fascistiske Tysklands Bagland blevet kraftigt undergravet. Tysklands Krigsøkonomi er blevet alvorligt svækket, og i de af Tyskerne besatte Lande i Europa flammer Folkekrigen mod de fascistiske Undertrykkere.
Ogsaa den italiensk-tyske Bloks internationale Stilling er alvorligt forværret. Det fremgaar deraf, at det ikke blot ikke er lykkedes Hitlertyskland at skaffe sig nue Forbundsfæller, men at det tilmed ikke engang kan stole paa sine nuværende Forbundsfæller. Som Følge af Hitlertysklands militære Nederlag er dets Autoritet overfor dets Forbundsfæller blevet undergravet. Internationalt isoleres Tyskland mere og mere. Hitlertyskland har for hele Verdens Øjne afsløret sig som den blodige Aggressor, og de fascistiske Umennesker er blevet Genstand for alle frihedselskende Folks almindelige Had.

Da de tysk-fascistiske Imperialister havde mistet Haabet om en hurtig og gunstig Udgang paa den af dem paabegyndte Krig, gjorde de Forsøg paa at splitte de frihedselskende Nationers Front ved at snakke om Fred. Som det er almindelig bekendt, har disse Planer lidt forsmædelig Fiasko, de er knust mod de frihedselskende Staters urokkelige faste Alliance.

Saaleds er siden Krigens Begyndelse det fascistiske Tysklands Isolering tiltaget, og dets internationale Stilling forværret. De tyske Hensigter om at skabe Splittelse i Anti-Hitler-Koalitionen er slaaet Fejl, mens de fascistiske Staters Alliance staar umiddelbart foran sit Sammenbrud.

Alt dette viser, at den militære, politiske Stilling er blevet ugunstig for Hitlertyskland, og at der i Fjendens Lejr bestaar en dybtgaaende Krise.

Sovjetunionens militære, politiske og internationale Stilling er Styrket

Mens Hitlertysklands Stilling er afgørende forværret, er Sovjetunionens militære, politiske og internationale Stilling styrket.

Sovjetunionens militære Magt er vokset under Fædrelandskrigen. Den Røde Hær er blevet en alvorlig Trusel for Fjenden, den er blevet staalsat i Kampene, har faaet stor Krigserfaring og har reorganiseret og omgrupperet sine Styrker i Overensstemmelse med Krigens nye Betingelser og Krav. Sovjetkommandører er blevet Mestre i den nye elastiske Taktik - Manøvreringens Taktik. En Række af store Slag, som Sovjettropperne afgjorde til deres Fordel, har vist den Røde Hærs Overlegenhed i Strategi og Taktik over Tyskernes højtpriste Strategi og Taktik. Den Røde Hær raader nu over en helt igennem moderne, stærk militær Udrustning. Vore Troppers Kampaand og Moral er blevet endnu stærkere. Inspireret af Sejre over Fjenden brænder den Røde Hær af Ønsket om at gøre en Ende paa det fascistiske Udyr.

Samtidig er den Røde Hærs Bagland blevet yderligere konsolideret. Sovjetunionens Fabrikker og Værker arbejder for fuld Kraft, og forsyner vor Hær med alt, hvad den har brug for. UnderKrigen har det arbejdende Folk paa Rekordtid tilpasset Økonomien efter Krigens Behov, har overført Industricente fra truede Distrikter til Egne i Øst har bygget Hundreder af nye Industriforetagender og har forøget Produktionen af Vaaben og Ammunition af enhver Art. Kollektivbønderne har forøget det tilsaaede Areal og Arbejder opofrende for at naa en stor Høst for at kunne forsyne Hæren og Landet med Levnedsmidler. Sovjetfolkets Enhed er idag saa stærk som aldrig før. Det andet Krigslaan, som blev overtegnet paa 24Timer og bidrog til Budgettet med over 2o Miliarder Rubler, var et storslaaet Bevis paa det store patriotiske Opsving i vort Folk i Kampen mod de forhadte Landrøvere og vidner om Sovjetfolkets ubøjelige Vilje tilat føre Kampen mod Fjenden til den fuldstændige Sejr. Aldrig før i deres tidligere Historie har Folkenes Masse deltaget i Fædrelandets Forsvar med en sadan Selvop-

ofrelse som i den store Fædrelandskrigs Dage.

Alt dette viser, at den Røde Hær er blevet styrket, og at Sovjetbaglandet er fast og urokkeligt.

Siden Krigens Beg ndelse er Sovjetunionens internationale Stilling ligeledes blevet styrket. Under Krigen har Verdens store Stater, Sovjetunionen, England og Amerika, dannet en mægtig Anti-Hitler-Koalition. Hitlerfascisternes Spekulation i Splittelse indenfor Anti-Hitler-Koalitionen er brudt sammen. Over et Aar er forløbet siden Indgaaelse af Pagten mellem England og Sovjetunionen om Forbund i Krigen mod Hitlertyskland og dets Hjælpere i Europa og om Samarbejde og gensidig Hjælp efter Krigen. I Krigstid er dette længe nok til at være en Prøvesten paa en Pagts Bærekraft. Udviklingen har vist, at vore Forbindelser med England er bedret i denne Periode.

Ogsaa den i Juni 1942 indgaaede Overenskomst mellem USA og Sovjetunionen om Principperne for gensidig Hjælp til Krig mod Aggression har i fuld Udstrækning bevist sin Levdygtighed.

Sovjetunionen har ydet sine Allierede en uvurdelig Hjælpved at binde Hovedparten af Hitlers Kræfter, 2oo tyske Divisioner og 'o Divisioner af Tysklands Forbundsfæller, i Øst. Den har givet sine Allierede Mulighed for atudfolde deres Rustningsproduktion, mobilisere Millioner af Mænd og opstille mægtige Hære, Til Gengæld yder vore Allierede Sovjetfolket en stadig større Hjælp i Form af Vaaben og Materiel. I de sidste Maaneder er Forbundet mellem de Allierede Stater blevet styrket ved fælles og samtidige Kamphandlinger mod de tysk-italienske Fascister. De mægtige Slag som den Røde Hær har tilføjet de tysk-fascistiske Tropper fra Øst, forenedes med vore Allierdes tilintetgørende Slag mod den italiensk-tyske Hær i Nordafrika. Samtidig retter de Alliereds Luftvaaben stadig mere følelige Slag mod Tyskland og Italien.

Alt dette viser, at vort Lands internationale Stilling idag er saa stærk som før, og at Kampforbundet mellem Sovjetunionen, England og USA er blevet endnu fastere.

Saaledes har der i Fædrelandskrigens 2 Aar fundet grundlæggende Forandringer Sted i de militære, politiske og internationale Situation.

Siden Krigens Begyndelse er Tysklands militære Kraft blevet undermineret og de militære og politiske Udsigter for den tysk-fascistiske Hær er blevet forværret. Paa samme Tid har der fundet en yderligere Styrkelse Sted af Sovjetunionens militære og politiske Stilling og af de Allierede Stater, som er vokset og styrket, deres Kampsolidaritet er befæstet.

Oprettelse af en anden Front i Europa i Aar vi medfører en hurtig Afslutning af Krige

Sovjetfolket undervurdere ikke Fjendens Styrke og de kommende Kampes Vanskeligheder. Der forestaar stadig haarde Kampe og store Prøvelser. For at sejre over de tysk-fascistiske Landrøvere kræves Anspændelse af alle vore Kræfter og jernhaard Standhaftighed i Kampen mod Fjenden, Sovjetfolket er overbevist om Sejren for deres retfærdige Sag, hvor meget Fjenden end ved alle mulige Slags Totalmobiliseringer søger at holde sig oven Vande.

Under Krigen har Styrkeforholdet ændret sig til Gunst for os og vore Allierede Men dette er ikke tilstrækkeligt til at sejre. Nu afhænger alt af, hvordan vore Allierede udnytter de gunstige Betingelser for Oprettelsen af en anden Front paa det europæiske Fastland. Thi uden en anden Front er Sejren over Hitlertyskland umulig. Manglen paa en anden Front reddede Hitlertyskland fra Nederlag i 1942. Som bekendt udnyttede Hitler dette Pusterum til en ny, stort anlagt Offensiv mod Sovjetunionen sidste Sommer og Efteraar. At lade de gunstige Betingelser, som er tilvejbragt

for Oprettelsen af en anden Front i Europa i 1943, slippe sig af Hænde eller at tøve i dette Spørgsmaal er ensbetydende med at tilføje vor fælles Sag alvorlig Skade.

At udsætte Oprettelsen af en anden Front i Europa mod det fascistiske Tyskland betyder Forlængelse af Krigen of dermed en Uhyre forøgelse af Krigens Ofre. Paa den anden Side vil Oprettelsen af en anden Front i Europa i AAr medfører en hurtig Afslutning paa Krigen og dermed en kolosal Formindskelse af Ofrene paa Anti-Hitler-Kolitionens Side.

Moskva, 22 Juni 1943.

Sovjetunionens Informations Bureau.

I afsnittet: Sovjetunionens militære, politiske og internationale Stilling er styrket, 7. afsnit 2. linie står: 200 tyske Divisioner og '0 Divisioner, der skulle have stået: 200 tyske Divisioner og 40 Divisioner, o.s.v. - B.H.

LAND OG FOLK

Nr. 30. **Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.** **Juni 1943**

HILSEN TIL SOVJETFOLKET
paa 2-Aarsdagen for Hitlers Overfald

Paa 2-Aarsdagen for Hitlers brutale Overfald — den 22. Juni — hilser og hylder vi den sejrrige Røde Hær, de uforfærdede Partisaner og hele det tapre Sovjetfolk!

Hin Sommermorgen kastedes de velforberedte Hitlerbander mod Jer, der stedse har vist Kærlighed til og Trofasthed mod Freden. I Løbet af faa Dage ødelagde de fascistiske Horder Jeres blomstrende Byer og Landsbyer, som var Resultatet af mange Aars fredelig Flid.

Opfyldt af Jeres Sags Retfærdighed og i Tillid til Sovjetstatens umaadelige Styrke tog I Kampen op. Fabrikker flyttedes mod Øst for at producere for Krigen. I ødelagde hellere det, som I ikke evnede at flytte, fremfor at Hitlers Bander skulde bruge det mod Jer selv eller mod andre Folk.

Den Røde Hær, Partisanerne og Folkets Modstand gjorde Hitler og hans Kumpaner vanvittige af Raseri. Og de ventede, at deres grusomme Terror mod Oldinge, Kvinder, Mænd og Børn skulde knække Jeres Mod. Men de tog fejl. De kunde ikke rokke Jeres Beslutning om at drive disse Røverbander ud af Jeres Land og slaa dem til Jorden for at Friheden og Freden kan genoprettes.

Forrest i denne Kamp som Eksempel for hele Verden staar Bolsjevikkerne under Kammerat STALINs Ledelse. Hele Jeres gigantiske Indsats har kun været mulig, fordi I under Stalins Ledelse afskaffede Udbytningen af Nationer og Mennesker, skabte Fremskridt og Velstand og derved svejsede Sovjetfolket sammen til en ubrydelig Enhed

I Fredens som i Krigens Gerning har I vist, at I er Verdens førende Folk. Jeres lysende Eksempel i Kampen mod Fascismen har givet Menneskeheden nyt Haab og bragt Folkene Verden over i Bevægelse for Friheden. Jeres Kamp er en Indsats for alle undertrykte Folk og forpligter os til gennem Modstand at undergrave Hitlers Krigsmaskine, for at vi sammen med Jer og de forenede Nationer kan slaa Fredens og Folkenes Fjende til Jorden.

Vor Hilsen og Hyldest indebærer derfor ogsaa et Løfte om forstærket Indsats mod vore Undertrykkere og deres Hjælpere, for at Folkets Interesser og Tarv kan sættes i Højsædet.

Leve de heltemodige Forsvarere af Moskva, Leningrad og Stalingrad!

Leve den sejrrige Røde Hær, de heltemodige Partisaner, det ukuelige Sovjetfolk og dets store Fører og Feltherre, STALIN!

Leve Sovjetunionens og de forenede Nationers Kamp mod Fascismen!

Leve Folkenes Kamp for Frihed og Fred!

Danmarks kommunistiske Parti
Centralkomiteen

Et Skændselens Jubilæum

Den 22. Juni vil til alle Tider staa som en af de mørkeste Dage i vort Lands Historie. Til 9. Aprils Skade føjedes denne Dag den dybe Skændsel, at danske Myndigheder i fremmed Magts Interesser og stik mod Forfatning og Retsplejelov arresterede flere Hundrede uskyldige, gode Danskere. Blandt dem den verdenskendte Forfatter, Martin Andersen Nexø, »Fiskerne«s og »Daglejerne«s Forfatter, Hans Kirk, den dengang alvorligt syge Maler og Forfatter Hans Scherfig, Folketingsmand Martin Nielsen, Borgerrepræsentant Johannes Hansen, Byraadsmedlemmerne Thomas Christensen, Aarhus, Svend Lund, Silkeborg, og Rosendahl, Esbjerg, Sogneraadsmedlemmerne Nikolai Jensen, Roslev, Karen Tovborg Jensen, Gudum, og Nikolai Andersen, samt Fagforeningsformændene Inger Gamburg og Carlo Hermansen.

Med alle mulige Kneb har Regeringen forsøgt at retfærdiggøre denne usle Handling. Men den kan ikke vaske sig ren. Grundlovsbryderens Kainsmærke er indbrændt i dens Pande. Løsladelser kan ikke mildne Dommen over den — og de Løsladelser, der har fundet Sted, er iøvrigt gjort ganske illusoriske, idet de fleste løsladte sammen med andre Hundreder paany er blevet kastet i Thune Jacobsens skidne Fangehuller.

Myndighederne praler af de politiske Fangers »gode Behandling«. Og hvad er saa Sandheden? Den snakkesalige Justitsminister har Dag efter Dag i Maaneder og Aar udsat de Fængslede og deres Paarørende for aandelig Tortur ved sine evindelige Hentydninger til Henrettelse af de politiske Fanger — en Fremgangsmaade, der kun er altfor godt kendt fra andre undertrykte Lande, hvor Hr. Thune Jacobsens Venner udøver deres Voldsregimente. Paa Vestre Fængsel anbringes de politiske Fanger sammen med Landets uappetitligste Forbrydere, de stuves sammen i altfor smaa Rum, der er gennem Maaneder serveret dem Mad, som ikke ved Dagtsombed, men som Følge af Svineri, var fordærvet. De syge nægtes Lægebehandling. Besøgsordningen er yderst haardhændet. Og — dette maa man mærke sig — det drejer sig her om danske Borgere, som overhovedet ikke har forbrudt sig mod Loven. Politiske Fanger, som sigtes for Overtrædelse af de ulovlige »Love«, behandles endnu værre, ja, værre end de farligste Kriminalforbrydere.

Hertil kommer, at Regeringen modstandsløst lader de tyske Nazister blande sig i dansk Retspleje, som det passer dem. Gestapo-Folk suser rundt i Biler og arresterer danske Borgere efter Forgodtbefindende uden det danske Politis Vidende eller Mellemkomst — og uden at Regeringen protesterer. Tvertimod — den samme Regering, som overfor Befolkningen hyklerisk fremholder det »som et uvurderligt Gode, at det i det store og hele er lykkedes at bevare Retshaandhævelsen paa danske Hænder« — denne samme Regering udleverer blankt danske Statsborgere til de nazistiske Voldsmænd. I mere end 7 Maaneder har vort Partis Formand, Folketingsmand *Aksel Larsen* siddet indespærret i Nazi-Bødlernes Fangeceller, uden at Regeringen har løftet en Lillefinger for at faa ham fri. Den affinder sig med, at Nazisterne afsiger Domme over danske Statsborgere og slæber dem til Hitlers Nazi-Helvede for at afsone Straffen — og trøster sig med, at »Retshaandhævelsen i det store og hele er paa danske Hænder«!!

Ja, Regeringen hygger sig i lutter Tilfredshed med sig selv. Men det afslører jo blot yderligere, hvor jammerlig dens Habitus er. Der kommer snart en Regnskabets Dag, og da vil de Herrer angre hver en af deres onde Gerninger mod Landet og Folket og ikke mindst deres Behandling af de politiske Fanger og deres Paarørende.

Vi sender paa denne »Jubilæumsdag« vor Hilsen til alle politiske Fanger! Hold ud, Kammerater! Frihedens Time nærmer sig! Afregning for Forsmædelser og Lidelser vil komme!

De kan jo - naar de vil!

Tyskerne har henvendt sig til den danske Regering med Ønske om at faa sendt danske Officerer til Østfronten. Regeringen sagde Nej, hvorefter Nazisterne forlangte, at den skulde anbefale Officererne at melde sig frivilligt. Ogsaa det nægtede Regeringen. For dog at faa et Resultat forlangte Nazisterne saa, at der blev sendt 6 Officerer som Observatører til Østfronten. Og den lille Fjer fik de. *Det kan altsaa nytte at sige Nej!*

Det siges - at Scavenius sendte Hitler en Fødselsdagsgave bestaaende af en Sa-potageske

Fra Norge ...

En *Quisling*-Borgmester træffer en gammel Bekendt, som spørger: »Hvad har du egentlig tænkt dig at gøre, naar nu Tyskerne taber Krigen?« — »Jeg? — jeg ta'r saamænd bare min Frakke og min Hat og gaar min Vej«. — Saa siger den anden eftertænksomt: »At du ta'r Frakken med, det kan jeg forstaa — men hvor har du tænkt dig at anbringe Hatten?«

Pas paa, hvad du skriver i Breve, de bliver maaske aabnet af udenforstaaende. Brug aldrig Telefonen til at aftale Møder og lignende, den bliver maaske aflyttet af udenforstaaende

Stalin om Betydningen af Kominterns Opløsning.

Reuters Chefkorrespondent i Moskva, Harold King, har i et Brev henvendt sig til Formanden for Folkekommissærernes Raad, Stalin. Han bad heri Stalin besvare et Spørgsmaal, som interesserer den engelske Offentlighed. Stalin svarede den 29. Maj med følgende Brev:

»Hr. Harold King.

Jeg har modtaget Deres Brev, hvori De beder mig besvare et Spørgsmaal vedrørende Opløsningen af den Kommunistiske Internationale. Jeg sender Dem hermed mit Svar.

Spørgsmaal: De engelske Kommentarer til Opløsningen af Kommunistisk Internationale har været meget gunstige. Hvad er det sovjetiske Synspunkt i denne Sag, og hvilken Indflydelse vil Opløsningen faa paa de fremtidige internationale Forhold?

Svar: Opløsningen af den Kommunistiske Internationale er rigtig, og den er sket i rette Øjeblik, fordi den vil lette Organiseringen af alle frihedselskende Nationers Kamp mod den fælles Fjende — Hitlerismen.

Opløsningen af den Kommunistiske Internationale er rigtig, fordi:

a) den afslører den hitlerfascistiske Løgn om, at Moskva — som det paastaas — har til Hensigt at blande sig i andre Nationers indre Forhold for at bolsjevisere dem. Der er nu gjort en Ende paa denne Løgn.

b) den afslører Beskyldningerne fra Kommunisternes Fjender i Arbejderbevægelsen, som hævder, at de kommunistiske Partier i de forskellige Lande handler ikke i deres Folks Interesser, men efter Ordrer udefra. Ogsaa denne Løgn er der nu gjort en Ende paa.

c) den vil i de frihedselskende Lande lette Patrioterne i deres Arbejde for at forene alle fremskredne Kræfter i de respektive Lande, uanset Partitilhørighed eller religiøs Trosbekendelse, til een stor, national Befrielseshær, og for at udfolde Kampen mod Hitlerismen.

d) den letter Opgaven for Patrioter i alle Lande at forene alle frihedselskende Folk i en enig international Lejr til Kamp imod Faren for en hitlerfascistisk Verdenserobring, og den bereder saaledes Vejen for det kommende Venskabsforbund mellem Nationerne, baseret paa Ligeberettigelse.

Jeg tror, at alle disse Omstændigheder tilsammen vil føre til, at de Allieredes og andre forenede Nationers Front yderligere vil styrkes i Kampen for Sejren over Hitlertyranniet.

Jeg er af den Overbevisning, at Opløsningen af Kommunistisk Internationale er sket i rette Øjeblik, fordi det er netop nu, da det fascistiske Bestie anspænder sine sidste Kræfter, at det er nødvendigt at organisere de frihedselskende Nationers fælles Kamp for at give Nazismen Dødsstødet og befri Folkene fra det fascistiske Aag.

Med Agtelse,

J. Stalin.«

Den tyske Udplyndring forstærkes.

De stadigt voksende Kø'er foran Levnedsmiddelforretningerne viser med al ønskelig Tydelighed, hvorledes Scavenius-Regeringens Eftergivenhedspolitik overfor de tyske Nazister virker.

I Slutningen af Maj har der været ført en Række Forhandlinger med Nazisterne om bl. a. Leverancen af Kød. Hitlerfolkene forlangte herunder 100.000 Tons Kød og Flæsk i indeværende Høstaar. Fra de danske Myndigheders Side blev det sagt, at man ikke kunde se, hvorledes dette skulde være muligt, men man lovede, at gøre sit Bedste! Resultatet blev den foreløbige Nedskæring af Hjemmemarkedets Forbrug med 20 Procent, Indførelse af Kundekort — og Udsigt til en ny Nedskæring af Forbruget.

Næsten samtidig afsluttedes Forhandlingerne om Tilførsel af Brændsel fra Tyskland. Det var ikke muligt — som tidligere — at faa meddelt blot et Skøn over, hvad der kunde ventes, end ikke i de nærmeste Maaneder. Efter lange Forhandlinger gav Nazisterne dog Tilsagn om at levere 105.000 Tons Kul og 43.000 Tons Koks i Juni Maaned — men 105.000 Tons Kul er kun, hvad Statsbanerne og Gasværkerne bruger paa en Maaned, og tilbage staar saa hele den danske Industri, ligesom det overhovedet ikke bliver muligt at spare noget op til Vintermaanederne. Da de danske Forhandlere spurgte, hvordan Leverancerne saa vilde blive i Juli, fik de det irriterede Svar: Wir sind doch nicht Propheten!

— — —

Vi giver os, heller ikke ud for at være Profeter — men enhver kan se, at med den eftergivende Kurs, Regeringen Scavenius holder overfor Nazisterne, vil det ikke vare længe, før vi, hverken har at bide eller brænde her i Landet!

Læs LAND OG FOLK og giv det videre. Fortæl ingen, hvorfra du har det!

FALDET FOR DANMARKS SAG

To unge Mænd er blevet Ofre for Hitlers Haandlangere.

De var Mænd i Livets bedste Alder. Mænd, som var opfyldt af Idealisme og som ikke skelede til Gods og Guld eller anden Vinding. For dem stod Kampen mod Undertrykkerne i første Række. De følte det som deres uafviselige Pligt at gøre en Indsats for Danmarks Frihed. Offervillige og kamplystne gik de til Arbejdet. Sabotagen skulde blive deres Bane.

De faldt for Broderhaand. Maaske af Mangel paa Forstaaelse, maaske for skidden Vindings Skyld udslukte Landsmænd de to Patrioters Liv. Bag dem stod Hitler og hans Lydregering i Danmark. De er de rette Skyldige.

Hæder og Ære til de to, der faldt i Kampen mod Besættelsesmagten. De faldt paa Ærens Mark. De gav deres Liv for Landet, for Folket, for Friheden. Deres Navne vil staa som hugget i Granit i Danmarks Historie. Deres Bedrift, deres Offermod og deres Idealisme vil være et lysende Eksempel for alle Danske. Men deres Død (i Aarhus og Holbæk) vil være en dyster og alvorstung Appel til alle Danske om ikke at lege med som Hitlerdrabanter i denne Kamp

Grundlovsdag begravedes den dræbte Frihedskæmper Willy Schmidt fra Nordre Kapel i Aarhus. 5000 Deltagere var mødt op med Fagforeningsfaner og floromvundne Dannebrog for at vise ham den sidste Ære.

Den dræbte Fabrikvagt i Aarhus var Nazist i tysk Sold, uniformeret i tysk Havnebetjentuniform. Han blev fulgt til Graven af 130 Nazister fra Aarhus og under almindelig Foragt fra den aarhusianske Befolknings Side.

Kødkortene foran Afskaffelse

Det forbavser nogle, at Socialminister Lauritz Hansen trods stort Skryderi ikke har faaet forbedret de forebyggende Børneforanstaltninger. Aarsagen skal være, at Lauritz Hansen har en anden stor Hjertesag, der først skal ordnes. Det er Afskaffelsen af Kødrabatkortene. De gamle, syge og arbejdsløse skal berøves dem fra og med 1. Oktober. Naar det er ordnet, kan han igen faa Tid at kikke paa Børneforanstaltningerne

Hitlers „Siddekrig"

Fascisterne har det ikke godt i »Fæstningen Europa«. Den ene Dag siger de, at de kan nøjes med at føre »Siddekrig«, da de har naaet deres Maal. Disse var ellers udskreget som Tilintetgørelse af Jødernes Magt, d.v.s. USA, England og Sovjetunionen. Den anden Dag siger Görings Blad »Essener Nazionalzeitung«, at de forenede Nationer ikke vil gaa til Angreb før de har 99 pCt. Sikkerhed for Sejr, men man skal ikke blive overrasket, dersom Aksen gaar til Aktion for at tvinge Englænderne og Amerikanerne til Angreb, før denne Sikkerhedsprocent er naaet. Den kan altsaa naas — det var ellers ulige lettere og billigere for Tyskerne at forholde sig i Ro! Og saa endelig en tredie Dag siger Goebbels, at England og Amerika vil segne af sig selv.

Man forstaar saa godt denne Forvirring. Forhandlingerne i Washington lagde sidste Haand paa de forenede Nationers Angrebsplaner i Europa og Stillehavet. Og allerede nu kan Aksen føle Vægten af de allieredes Luftangreb, der i Henhold til Generalstabens Udtalelser danner Indledningen til Invasionen og efterhaanden vil blive kombineret med Angreb af Land- og Søstridskræfter. Paa Østfronten udkæmpes de hidtil voldsomste Kampe om Herredømmet i Luften. Og alt imens rejser de undertrykte Folk sig kraftigere end nogensinde. Overalt tager Partisanernes Kampkraft til i Styrke.

»Siddekrigen« er saaledes alt andet end behagelig. For at berolige Soldaterne og Befolkningen i de bomberamte Områder rykker saa Rustningsminister Speer i Marken med nogle Tal, der procentvis skal vise Forøgelsen af den tyske Vaabenproduktion. Men hvad hjælper det? Goebbels maa jo Gang paa Gang indrømme Ødelæggelsen af Fabrikker. Og en Kendsgerning er det, at det paa Østfronten kun er lige til Øllet med Vaaben, og at der var aldeles utilstrækkeligt i Afrika. Kan Goebbels end fryde sig over en nok saa stor Produktion, saa kommer han dog til at erkende, at de — selv uden Strejker, som han roser sig af — alligevel vil være for lille til at underkue Verden!

De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling.

I Midten af Maj har D. s. F. afholdt sin anden ordinære Generalforsamling under Krigen og Besættelsen. Da den første Generalforsamling blev afholdt i Maj 1940, var Forholdet mellem Priser og Lønninger det, at Priserne var steget 21 pCt. og Lønnen 18 pCt. Nu, tre Aar efter, udgør Prisstigningerne 56 pCt. mod en Lønstigning paa kun ca. 28 pCt. Det er i en Nøddeskal den lønpolitiske Udvikling mellem de to Generalforsamlinger.

Hovedansvaret for de Ulykker, der har ramt Arbejderbevægelsen i de forløbne Aar, har de tysk-nazistiske Voldsforbrydere, men nu og i Fremtiden vil Fagbevægelsens øverste Ledere ikke kunne fritages for Ansvaret for i afgørende Situationer at have udvist en unødig Eftergivenhed, hvor vitale Spørgsmaal for Medlemmerne stod til Afgørelse.

Uden deres Sanktionering af Lønstoplovens Gennemførelse i Maj 1940, af Sociallovens Revision og andre for Arbejderne skadelige Foranstaltninger, kunde Udplyndringen ikke være gennemført saa drastisk, og Forholdet mellem Løn og Priser vilde have udviklet sig mindre katastrofalt.

Og alle Erfaringer til Trods synes der dog stadig i D. s. F.s Forretningsudvalg at være et Flertal, der ønsker den hidtidige Linje videreført. Tilsyneladende har de intet lært og forstaaet af Aktionerne paa Arbejdspladserne og Kravene fra Generalforsamlingerne, der alle har mundet ud i Ønsket om en mere aktiv faglig Politik til Forsvar for Medlemmernes Interesser. Naar Formanden, Ejler Jensen, paa D. s. F.s Generalforsamling i Realiteten kan erklære sig indforstaaet med, at Fagbevægelsen skal opgive Kravet om fuld Dækning for Prisstigningerne og Oprettelse af et ærligt Pristal, og paa Regeringens Vegne optage Forhandlinger om en fremtidig Lønregulering, saa er denne Linje en haanlig Tilsidesættelse af Medlemmernes Interesser.

For hvad er det, Regeringen tilstræber med en Lønregulering? Simpelthen, at det Sultenivean, Lønningerne nu ligger paa, under Ingen Omstændigheder maa forbedres. I den paastaaede Kamp mod Inflationsfaren, der — som de nye Forbrugsafgifter viser — bl. a. skal tjene en yderlig Nedskæring af Folkets Købekraft, skal Regeringens Lønregulering indgaa som den Bom, hvorimod alle Bestræbelser for at ophæve det nuværende Misforhold mellem Lønninger og Priser skal bringes til at strande.

En Lønregulering, der tager sit Udgangspunkt i det øjeblikkelige Lønniveau og baseres paa et løgnagtigt Pristal, hvori Kvalitetsforringelser ikke er inkluderet, er en saa oplagt Narresut, at kun faglige Ledere, der maa befinde sig som hypnotiserede Kaniner, kan finde paa at tage imod den. Hvorledes det i Praksis vil komme til at se ud, ses af Pristalsbevægelsen for Januar Kvartal. Regeringen møder med et Pristal, som for Aarets 3 første Maaneder overhovedet intet Udsving viser — en Kunst, Regeringen vil kunne opvise, saa ofte det passer den, saa længe der opereres med et falsk Pristal. Selv en Ejler Jensen burde kunne fatte, at Oprettelse af en Lønregulering paa et saadant Grundlag er et Slag mod en fremtidig Lønpolitik til Gavn for Medlemmerne. Og det Flertal, han repræsenterer i D. s. F.s Ledelse, der har erklæret sig villige til at deltage i Regeringens nye Kidnapningsforsøg overfor Fagbevægelsen, maa bevæges til at ændre Kurs.

Intet Medlems og ingen Tillidsmands Stemme bør mangle i Kravet om, at i den fremtidige Lønpolitik skal fuld Dækning for Prisstigningerne og Oprettelse af et ærligt Pristal være de centrale Spørgsmaal, eller, som D. A. F.s Formand, Axel Olsen, udtrykte det paa Generalforsamlingen: *der kan ikke være Tale om en automatisk Lønregulering, hvis der ikke tages Hensyn til de udækkede Prisstigninger og Kvalitetsforringelser.*

Vil Ejler Jensen og Meningsfæller ikke forstaa, at Dagens Gerning er at understøtte Medlemmernes Krav om højere Løn og en retfærdig Fordeling af de forhaandenværende Varer, og at det er hans og det øvrige Forretningsudvalgs fordømte Pligt paa Grundlag af de faktiske Varefordyrelser at kræve optaget Lønforhandlinger til August i Henhold til Overenskomsten, saa vil Morgendagens Begivenheder belære dem om, at de, der for sent forstod, hvor det bærer hen, vil blive ladet ene tilbage. For ustraffet sidder man ikke Gang efter Gang Medlemmernes Ønsker overhørig.

Socialdemokratisk Kursændring?

Efter Byraadsvalget i Helsingør har den konservative Byraadsgruppe rettet en Henvendelse til de øvrige Grupper om fortsat Samarbejde. Paa denne Henvendelse har den socialdemokratiske Byraadsgruppe svaret afvisende under Henvisning til, at den hidtidige Samarbejdslinje ikke har fundet Godkendelse ved Valget, og Gruppen vil i Fremtiden forbeholde sig Retten til at tage Stilling til Spørgsmaalene i den Rækkefølge, de melder sig. — Skal det hermed forstaas, at Gruppen i sit fremtidige Virke vil lade sin Stilling diktere af en større Hensyntagen til Arbejdernes og Middelstandens Interesser, har Byens mindrebemidlede al Grund til at være tilfredse med Valgets Resultat.

Eftergivenhed for Hitler - nye Byrder paa Folket!

Siden Nedkulingen af nogle Millioner Kroner sidste Sommer har Bramsnæs fra Nationalbankens Kasse paa Tyskernes Konti spredt mere end 1 Milliard Kroner ud til Storbønder, Entreprenører, Industri, Tysklandsarbejdere, »Frikorps Danmark« og Fritz Clausens Underminering sarbejde. Tyskernes Udplyndring af vort Land og deres svigtende Leverancer gør i denne Forbindelse Inflationsfaren overhængende. Regeringen har derfor fremlagt Forslag om at indfange nogle af Pengene igen, ca. 400 Millioner Kroner.

Regeringen foreslaar ikke det eneste naturlige, nemlig at holde igen paa disse Udbetalinger eller helt at spærre dem. Den foreslaar derimod en aldeles utilstrækkelig Krigskonjunkturskat og en Tvangsopsparing samt Forhøjelse af Tobaks-, Spiritus- og Brugsforeningsskatten. De Herrer i Rigsdagen gav det Udseende af, at det særlig var Arbejdernes Løn og Brugsforeningerne, som truede vort Pengevæsen. Ja, Ingeniør Hoff, Dansk Samling, krævede endda flere indirekte Skatter, saasom Forhøjelse af Biograf- og Konfektureskatten. Dansk Samling har aabenbart ikke begrebet, at dette Lovkompleks understøtter Besættelsesmagtens Politik og giver Hitlerfolkene øgede Muligheder for Kontrol og Beherskelse af Danmarks Økonomi.

Rigsdagen lægger med disse Forslags Vedtagelse en ny Byrde til Fordel for Hitlers Krigsførelse paa det danske Folk, men Inflationsfaren vil stadig true. Skal den effektivt bekæmpes, maa, som ovenfor antydet, Nationalbankens Politik ændres, Krigsspekulanternes Gevinster inddrages, Prisniveauet fastholdes og alle livsvigtige Varer rationeres. At belægge Arbejderes og Smaakaarsfolks utilstrækkelige Indtægter med nye Byrder er ikke alene folkefjendtligt, men ogsaa virkningsløst. Thi det er, som fhv. Statsminister Buhl udtalte paa De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling, ikke Tra Arbejdernes Løn, Inflationsfaren truer. Dette er ganske rigtigt, men da Finansminister Buhl i sin Tid foreslog Tøjskatten og mange andre Skatter, var Kommunisterne alene om at hævde denne Opfattelse. Det er et Fremskridt, at Buhl indser sine Fejl. Men det er ikke tilstrækkeligt. Situationen kræver Handling. Bramsnæs maa overvindes, og Regeringens usle Forslag ikke godkendes

Strejker og Demonstrationer i Finland.

I Aabo strejkede Havnearbejderne for nylig som Protest mod den finske Regerings »sinfinske« Politik. Politiet forsøgte at arrestere Talerne, men dette forhindredes af de strejkende Arbejdere. I mange andre Byer har lignende Protest- og Strejkedemonstrationer fundet Sted.

Jord til Husmandsbrug!

Som tidligere omtalt er Udstykningen omtrent gaaet i Staa. Normalt oprettedes 600 nye Brug aarligt. I Aar bliver der kun 73, mens 93 Brug (indeklemte Husmandsbrug) faar Tillægsjord. Det er altsaa ikke faa unge Landmænd, der maa give Afkald paa at faa eget Hus og Jord, og Antallet af indeklemte Husmænd er er vedblivende stort. Det opgjordes for nogle Aar siden til 10.000, men er sikkert større. Et Regeringsforslag til Ekspropriation af Jord til disse Brug blev aldrig gennemført, fordi Regeringen forsømte at fremsætte det igen efter Valget i 1939, som Forfatningen nødvendiggjorde.

Regeringen havde altsaa opgivet Ekspropriationen. Husmændenes eneste Haab var Erhvervelse af Jord i fri Handel, og dette skulde efter Direktøren for Jordlovsudvalget, Niels Frederiksens, Udsagn lettes gennem Beskatning. Denne Lettelse er dog udeblevet. Tværtimod har Rigsdagens Landbrugspolitik gjort det endnu vanskeligere. Selv nu, hvor alle erkender, at Landejendomme og Jord er et Spekulationsobjekt, foretager Rigsdagen sig ikke noget effektivt for at sikre Jorden til Husmændene og Landbrugets Unge. Hvorfor forbyder man ikke Spekulanternes Køb af de store Landejendomme? Eller, hvad der maaske vilde virke lige saa effektivt, hvorfor indkasserer man ikke den Værdiforøgelse, der skyldes Landbrugsprisernes Stigning? Hele det øvrige Samfund maatte jo af Hensyn til Landbrugets Gældsbyrde betale højere Priser paa Landbrugsprodukter. Naar disse højere Priser nu har bevirket, at Ejendommenes Værdi er steget langt over tidligere Værdi og Gældsforpligtelse, saa maa Samfundet have baade Pligt og Ret til at indkassere den tilførte Værdi.

Dersom disse Midler derefter indgik i en Fond til Udstykning, saa vilde der baade blive Jord nok til indeklemte Husmænd og unge Landmandssønner, og sikkert ogsaa Mulighed for større Tilskud. Og det er jo egentlig her, Skoen trykker. Det er ogsaa muligt, at Storbønderne ikke blev saa ivrige efter at handle, og dermed var den Form for Spekulation begrænset.

Saaledes behandles Thune Jacobsens Fanger. —

Som allerede tidligere meddelt døde Jord- og Betonarbejder *Albert Nielsen*, Aarhus, den 8. April som Følge af Behandlingen i Thune Jacobsens Fængsler. Vi er i Dag i Stand til at bringe nogle supplerende Øjenvidneskildringer af den oprørende Maade, hvorpaa danske Statsborgere — der holdes indespærret, uden at de har forbrudt sig mod nogensomhelst Lov — behandles.

Albert Nielsen har siddet ulovligt indespærret i mere end et halvt Aar, og i hele denne Tid havde han og hans Familie været underkastet Thune Jacobsens grænseløse Vilkaarlighed og nærmest sadistiske aandelige Tortur. Det var mere, end Albert Nielsen kunde taale. En Dag i Marts forsøgte han at tage sig af Dage ved at stikke sig en Kniv i Brystet. Selvmordsforsøget blev imidlertid afværget, og hen under Aften blev han kørt paa Hospitalet, da det Saar han havde tilføjet sig, skønnedes livsfarligt.

Paa Hospitalet var man imidlertid af en anden Mening, og allerede 2 Dage efter blev Albert Nielsen paany ført tilbage til Fængslet, skønt han led af en meget alvorlig Psykose, og enhver — og ikke mindst Lægerne paa Hospitalet — burde kunne forudse, hvad dette maatte ende med. Paa Hospitalerne er man imidlertid ikke glade for at huse Thune Jacobsens Fanger, da Justitsministeren end ikke respekterer selv de alvorligste Sygdomme, men forlanger, at de hospitalsindlagte til Stadighed skal bevogtes af en Kriminalbetjent, der Dag og Nat skal opholde sig ved Sygesengen! Ved Ankomsten til Fængslet var Albert Nielsen tilsyneladende rolig og fattet, og han førtes tilbage til sin gamle Celle. Da Fængselsbetjenten lidt senere saa ind til ham, stod han og pillede ved den Snor, der er fastgjort til Klappen paa Døren. Vagten spurgte derfor, hvad det var han lavede, men Nielsen svarede, at han lavede ikke noget. Vagten var imidlertid ikke rolig — han saa klarere end sine høje Overordnede, hvad denne Behandling af en syg Mand kunde føre til — og han tilkaldte en Kollega fra næste Etage. Da de kom ned til Albert Nielsens Celle, stod Albert Nielsen og bandt Strimler sammen af Lagenet, som han havde revet itu. Betjentene tilkaldte derfor Overbetjenten og foreslog, at den syge Albert Nielsen snarest blev kørt paa Hospitalet. Men Overbetjenten havde bedre fattet Thune Jacobsens Aand og Hensigt, og han lod Albert Nielsen anbringe i en tom Celle. Der maatte udkommanderes 4 Mand, for Albert Nielsen satte sig voldsomt til Modværge. Da man omsider fik ham bakset ind i Cellen, blev han klædt af — kun en Uldtrøje lod man ham beholde paa. Derefter blev han spændt fast til en Briks og belagt med Haandjern — og med eet Uldtæppe over lod man ham ligge saadan. Han var dog meget urolig, hvorfor man gav ham et Sovepulver. Da Vagten længere Tid efter kom for at se, hvordan det gik, fandt han Albert Nielsen liggende paa Gulvet. Hans Sygdom havde forlenet ham med saa desperate Kræfter, at han havde vredet sig ned af Briksen og nu laa paa Gulvet og dunkede Nakken mod en Stopklods, der sad i Gulvet ved Døren. End ikke nu fandt man det paakrævet at hente Læge til denne syge Mand — nej, Overbetjenten dekreterede, at han skulde lægges op paa Briksen igen, og man hældte nogle Sovepulvere i ham. De havde imidlertid ingensomhelst Virkning. Først næste Dag kunde Fængslets øverste Myndigheder se, at Albert Nielsen var brudt totalt sammen — og saa lod de ham overføre til Hospitalet. Men da var det forsent. Albert Nielsen døde faa Dage efter Indlæggelsen.

Vi har lovet Albert Nielsen, at de Gemenheder og Grusomheder, der er begaaet imod ham, ikke skal blive glemt. Og vær forvisset om, Hr. Justitsminister, at vi agter at holde vort Løfte til vores døde Kammerat!

Mordercertifikat til Politiet

En ung Betjents forsætlige Drab af en flygtende Person paa Amagerbrogade i Vinter gav Anledning til berettiget Kritik. Pressen og hele Offentligheden vendte sig mod denne Udaad og krævede Forholdsregler imod Gentagelse. Thune Jacobsen har nu lavet et nyt Reglement — men det blev en Skærpelse. Der er ikke længere kun Tale om Flygtninges Uskadeliggørelse — der gives Betjentene Ret til Drab! Dette har intet med dansk Aand og Retsbegreber at gøre. Det er som snydt ud af Næsen paa Gestapo. Justitsministeren har igen vist sig som Herrefolkets ydmyge Tjener og ydet sin Medvirken til at gøre vort Land til en Politistat.

Det justitsmininisterielle Mordcertifikat vil være af tvivlsom Værdi for Politiet. Den ofte nidkære Medhjælp ved Arrestation af Danske, der i Strid med Landets Love udleveres til Tyskernes Mishandling, er en haard Belastning af Folkets Tillid til Politiet. Griber de nu til Revolveren, vil det danske Folk meget let komme til at identificere Betjentene med Nazister. Derfor opfordrer vi Betjentene til i egen Interesse at lade Skyderen blive i Hylstret og ignorere Justitsministeriens Bestemmelser.

Kongeaaen ikke mere Skillelinjen

De sønderjydske Menighedsraad har holdt Møde og energisk krævet, at der i Tilfælde af Menighedsraadsvalg til Efteraaret ogsaa afholdes Valg i Sønderjylland. Kongeaaen skal ikke mere danne Skel i Danmark, udtaler Mødet, og denne Tanke kan alle vi danske tilslutte os. Det er godt at høre Sønderjydernes egen Stemme i disse Spørgsmaal. Nu maa alle Danske støtte dem. Lad Regeringen forstaa, at vi ikke mere vil vide af noget Skel ved Kongeaaen

Hjemvendt Tysklandsarbejder fortæller.

Har arbejdet i Tyskland et halvt Aar. Da jeg kom bjem, var jeg saa udmattet, at jeg daarligt kunde holde paa en Hammer og slaa et Søm i. Kosten var elendig. Kaalrabisuppe hver Dag. To Gange om Ugen en lille Flis Kød til. De russiske Krigsfanger fik kun Kaalrabisuppe. Engang kom en af dem tilskade med Armen. Arbejderne standsede Arbejdet og vilde have ham paa Hospitalet, men den tilsynsførende Nazist skød ham i Stedet for ned i alles Paasyn. »Han var jo alligevel arbejdsudygtig og skulde ikke ligge og fylde op paa et Hospital«. Om Natten gik en Tjekoslovak amok paa Sovesalen. Han blev ligeledes skudt, og hans Lig blev hængt op i en af de store Montagehaller »til Skræk og Advarsel«; det hang der i 3 Dage.

»Frikorps«-Gangsterne

huserer stadig rundt omkring i Danmark. I Holstebro har to af Landsforræderne, Ove Lind og Svend Ryttersgaard saaledes i længere Tid terroriseret Byen. Lind og en dansk SS Mand, Eriksen, mødte en Dag Mekaniker Højbjerg, som de straks overfaldt. Højbjerg, som er en stærk Mand, boldt dog de to Banditter Stangen, indtil Frikorpsmanden fik trukket sin Revolver og skød. Højbjerg saaredes i Lænden. Det er tvivlsomt, om han kan leve.

»Fællesnytte gaar forud for Egennytte«

— jovist. Forleden blev Fritz Clausens betroede »faglige« Medarbejder, Peter Asmussen, anholdt paa en københavnsk Restaurant, hvor han gik rundt og solgte 10 Stk.s Pakker North State til formidable Priser!

Syltesukkeret gik til Hitlers Nazister!

Udenrigsministeriet meddeler (strengt fortroligt). Det var oprindelig Tanken at give 3 kg Syltesukker, men i Foraaret viste det sig nødvendigt at stille 4000 Tons Sukker til Raadighed for Norge (d. v. s. de tyske Nazister i Norge) som Forskud paa næste Sukkeraars Leverancer. Herefter er enhver Mulighed for at stille mere end 2 kg Syltesukker pro persona til Raadighed for den danske Befolkning udelukket. — Nazisterne stjæler, hvad de har Lyst til, saa maa vi andre klare os med Levningerne!

Københavns Skytteforening

modtog den 13. Maj en Skrivelse, ifølge hvilken Skydningen skulde indstilles allerede fra den 16., idet de af Hærens tekniske Korps udlaante Geværer var beordret inddraget! Er det Nazisterne, som nu vil stjæle den sidste Rest af Hærens Udrustning?

Stikkeren Børge Andersen

hvis Meriter vi omtalte i sidste Nummer af Land og Folk, bor hos sin Moder, Fru E. Andersen, Blaagaardsgade 29 E

Den tyske Krigsret

i Kolding har dømt den 24-aarige Disponent Gustav Lumbye til 3 Aars Tugthus. Lumbye blev anholdt i Forbindelse med Attentatet mod den tyske Telegrafstation i Kolding, men det har ikke været muligt at fremskaffe blot det mindste Sandsynlighedsbevis for, at han er Gerningsmanden. Hvorlænge agter Regeringen at finde sig i, at de forhadte Nazister saaledes indfanger og dømmer danske Statsborgere efter Forgodtbefindende?

Det er forbudt Pressen

yderligere at omtale Spørgsmaalet om Befolkningens Forsyning med Kød og Flæsk. — Der som Regeringen tror, at den herigennem kan skjule Kød- og Flæskemanglen, tager den dog fejl. Vi ved allesammen meget vel, at naar Husmødrene maa staa i Kø i Timevis — ofte for at gaa tomhændet bort — saa skyldes det, at Regeringen skrupelløst udleverer alle vore Landbrugsvarer til de graadige Nazister

En tysk Spaakone

er blevet idømt 2 Aars Tugthus for at spaa i Kort. — Hendes Virksomhed karakteriseredes som »en Underminering af Hjemmefrontens Modstandskraft«! Man skulde ellers ikke tro, det var nødvendigt at anvende Kort for at forudsige Hitlerstyrets Fremtid!

Den lille Historie

— Ved De, hvorfor Brændenældesuppen er forbudt i Tyskland?

— Fordi Hitler har gjort i Nælderne!

Send LAND og FOLK til Venner og Bekendte!

SÆRNUMMER Læs det - og giv videre !

LAND OG FOLK

Juni Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti 1943

TIL FÆLLES KAMP

FOR NAZISMENS NEDERLAG -

FOR DANMARKS FRIHED !

Danmarks kommunistiske Partis Centralkomite har drøftet den kommunistiske Internationales Eksekutivkomites Forslag af 15' Maj og tilslutter sig det. Partiledelsen godkender den givne Motivering og godkender Forslaget om at opløse den kommunistiske Internationale som ledende Organ for Arbejderklassens Fortrop og løse Kommunistisk Internationales Sektioner fra de Forpligtelser, som fremgaar af Kominterns Statutter og Beslutninger.

Partiledelsen har endvidere besluttet, at Partiet opretholdes og bevarer sit Navn, samt at de nødvendige Ændringer i Partiets Statutter som Følge af Kominterns Opløsning foretages.

I denne Forbindelse ønsker Partiledelsen paany at fastslaa, at Danmarks kommunistiske Parti ikke er et importeret Fremmedelement, men et Produkt af danske Forhold. Vort Parti har sine Rødder dybt i den danske Arbejderbevægelses historiske Grund og bygger paa dens bedste Traditioner lige fra Dreyers og Pios Dage. Partiet bestaar af gode Sønner og Døtre af det danske Folk og har ingen Interesser, der afviger fra det danske Folks Interesser.I Ord som i Gerning har det stedse bekæmpet udenlandske Interesser, der var rettet mod Danmarks Frihed og Selvstændighed. Utrætteligt har vi i rette Tid paavist, hvorledes den tyske Fascisme gennem Frits Clausen og hans Parti samt gennem Spioner og kamouflerede Agenter foretog den mest nederdrægtige Undergravning af vort Land, for at det som en moden Frugt skulde falde i Hitlers Hænder. Vi har krævet Foranstaltninger iværksat mod denne landsskadelige Virksomhed, og vi har krævet alle Samfundsorganer renset for Landsforrædernes giftige Kryb. Vi talte og stemte mod Hitlers Tilnærmelse gennem Ikke-Angrebspagten og har utrætteligt arbejdet for, at Landet til Forsvar mod Fascismen skulde træde i Forbindelse med andre Stater, herunder Sovjetunionen, det kraftigste Bolværk mod Fascismen. Og lige saa energisk har vi paavist, hvad Hvermand nu kan se, at Antikominternpagten kun var et Skalkeskjul for den mest kyniske Imperialismes Krigsforberedelser, der ogsaa havde til Hensigt at berøve vort Land dets Selvstændighed.

Vi noterer, at alle Hitlers plumpe Forsøg paa at besmykke sine Skændselsgerninger mod Folkene og de smaa Nationer nu gennemskues af det danske Folk. Sjældent har vort Folk været saa enigt som i sit Had til Hitler og Nazismen. Der findes her intet Skel mellem de enkelte Partier. Den tyske Nazisme og dens Hjælper, Scavenius, samt deres Efterplaprere har paa demagogisk Vis udnyttet Danmarks kommunistiske Partis Medlemskab i Komintern til at hindre denne Enigheds Omslag i Handling. Nu, hvor Hovedargumentet i Undertrykkernes og Svindlernes Propaganda er fjernet, maa alle Antifascister, frihedselskende og fremskridtsvenlige Danske slutte sig endnu tættere sammen, forstærke Kampen til Underminering af Hitlers

Krigsmaskine og sætte alle Kræfter ind for at hæve vor Modstand til stedse højere og mere virkningsfulde Former, saa vi i fuldt Omfang yder vor Indsats ved Nedkæmpelsen af Nazismen.
Vi opfordrer derfor til øget Indsats for:

1. Hitlers Nederlag og vort Lands Befrielse.
2. Fælles Optræden mod hjemlige Nazister og Landsforrædere.
3. Genoprettelse af forfatningsmæssige Tilstande og Frigivelse af alle politiske Fanger.
4. Afskaffelse af Straffelovens skærpede Bestemmelser, Kommunistloven og iøvrigt alle Gevækster til Lovgivningen, der er skudt frem i Nazismens Skygge.
5. Sikring af Folkets Levevilkaar.
6. Sikring af at Folkeflertallets Interesser bliver afgørende. Herunder Forbud mod Nazisterne, Udrensning af fascistiske Elementer i Administrationen og anklage mod alle, der har forbrudt sig mod Folket.

Vi erklærer os villige til - i Landsmaalestok eller lokalt - at træde i Forhandling om fælles Optræden til Gennemførelse af de opstillede Punkter - enkeltvis eller samlet - med alle Partier og Organisationer, ikke mindst Socialdemokratiet og dets Organisationer samt Fagbevægelsen, hvis Medlemmer i særlig Grad har baaret Besættelsens Byrder.
Vi føler os overbevist om, at vi ved fælles Indsats kan fremme Udviklingen, og at det danske Folks Samling til Handling er nødvendig for Landets Selvstændighed og Folkets Frihed !

D a n m a r k , Juni 1943 Danmarks kommunistiske Parti

CENTRALKOMITEEN

==========

Den Kommunistiske Internationales Eksekutivkomites Beslutning

Præsidiet for den Kommunistiske Internationale offentliggjorde den 22. Maj i "PRAVDA" sin Beslutning om at opfordre den Kommunistiske Internationales Sektioner til at godkende Præsidiets Forslag til Opløsning af den Kommunistiske Internationale.
Vi gengiver nedenstaaende Hovedpunkterne i Præsidiets Motivering for sit Forslag:
Den Kommunistiske Internationale opstod i 1919 som Resultat af det politiske Sammenbrud af det overvældende Flertal af Førkrigstidens Arbejderpartier. Dens historiske Rolle var at forsvare Marxismens Lære mod Forfladigelse og Fordrejelse af opportunistiske Elementer indenfor Arbejder-

bevægelsen. I en Række af Lande forenede Kommunistisk Internationale Arbejderne i sande Arbejderpartier,der saa det som deres Opgave at mobilisere Arbejderklassen til Forsvar for sine arbejdsmæssige og politiske Interesser, til Kamp mod Fascismen og den forhadte Krig og til Understøttelse af Sovjetunionen som Hovedbolværket mod Fascismen.

Kommunistisk Internationale har til rette Tid afsløret Antikominternpagtens sande Karakter og paavist, at den for Hitleristerne var et Værktøj til deres Forberedelse af Krigen. Længe før Krigen har Kommunistisk Internationale paavist den nederdrægtige tyske Underminering af de demokratiske Lande, hvorunder Nazisterne blandt andet benyttede sig af den Paastand, at Kommunistisk Internationale blandede sig i disse Staters indre Anliggender. Men allerede længe før Krigens Udbrud blev det stadig klarere, at eftersom saavel de enkelte Staters indenrigspolitiske Forhold som den internationale Situation kompliceredes, vilde det støde paa efterhaanden uoverstigelige Vanskeligheder at løse hvert enkelt Lands Arbejderbevægelses Opgaver fra et internationalt Centrum. De dybtgaaende Forskelle i de enkelte Landes historiske Udvikling, den samfundsmæssige Ordnings forskelligartede Karakter, Forskellen i den politiske og samfundsmæssige Udviklings Hastighed og endelig Forskellen i Graden af Arbejdernes Bevidsthed og Organisation bevirkede ogsaa, at de enkelte Landes Arbejderklasse stod overfor forskellige Opgaver.

Hele Udviklingens Forløb i det sidste kvarte Aarhundrede og Summen af Kommunistisk Internationales Erfaringer havde paa overbevisende Maade klargjort, at den af Kommunistisk Internationales 1. Kongres fastlagte organisatoriske Form for Samling af Arbejderbevægelsen, som svarede til de daværende Behov, mere og mere havde overlevet sig selv i Forhold til Arbejderbevægelsens Vækst i de forskellige Lande, ja, at den endog kunde virke som en Hindring for den fortsatte Udvikling af den nationale Arbejderbevægelse.

Den Verdenskrig, som Hitlerfascisterne har sluppet løs, har yderligere skærpet disse Forhold. Den har trukket et dybtgaaende Skel mellem de Lande, som blev Ofre for Hitlertyraniet og de frihedselskende Folk, som er sammensvejset i den stærke Anti-Hitler-Koalition.

Mens Hovedopgaven for de Arbejdende og for alle ærlige Mennesker i Hitlerblokkens Lande bestaar i paa alle Maader at underminere Hitlers Krigsmaskine for at hidføre denne Bloks Nederlag, at stille Krav om Omstyrtelse af de Regeringer, som bærer Ansvaret, saa er det en hellig Pligt for de brede Folkemasser og først og fremmest for de fremskredne Arbejdere i Anti-Hitler-Koalitionens Lande at understøtte disse Landes Regeringers Krigsanstrengelser for at opnaa den hurtigste Tilintetgørelse af Hitlerblokken og sikre Venskabet mellem Nationerne paa Ligeberettigelsens Grund.

Samtidig maa det ikke glemmes, at f.Eks. i de besatte Lande, som er berøvet deres statslige Uafhængighed, bestaar Hovedopgaven for de fremskredne Arbejdere og de brede Folkemasser i Udfoldelsen af den bevæbnede Kamp, som vokser over i Befrielseskrigen mod Hitlertyskland.

Paa samme Tid har de frihedselskende Folks Frihedskrig mod Hitlertyraniet bragt de bredeste Folkemasser i Bevægelse. Uanset Partifarve slutter de op i Rækkerne af den mægtige Anti-Hitler-Koalition. Det er blevet stadig mere aabenbart, at det almindelige nationale Opsving og Mobiliseringen af Masserne til den hurtigste Sejr over Fjenden hurtigst og mest frugtbringende organiseres af Arbejdernes Fortrop i hvert enkelt Land indenfor Rammerne af deres Stat.

Allerede Kommunistisk Internationales 7. Kongres i 1935 tog de Forandringer i Betragtning, som var foregaaet saavel i den internationale Situation som indenfor Arbejderbevægelsen. Kongressen krævede større Aktivitet og selvstændig Handlen og betonede Nødvendigheden af, at Kommuni-

stisk Internationales Eksekutivkomite undgik en umiddelbar Indgriben i de kommunistiske Partiers indre Organisation.

Da den Kommunistiske Internationale i 194o godkendte det amerikanske Kommunistiske Partis Beslutning om at udtræde af Kommunistisk Internationale, var det ud fra disse samme Synspunkter.

Kommunisterne har aldrig været Tilhængere af forældede Organisationsformer. De har altid underordnet sig Arbejderbevægelsens Organisationsformer. De har altid underordnet sig den Politik, som var grundlæggende for den internationale Arbejderbevægelse som Helhed og de Problemer, som rejser sig direkte paa Grundlag af politiske og historiske Særegenheder.

Kommunisterne erindrer den store Karl Marx' Eksempel. Han forenede den internationale Arbejderklasses fremskredne Arbejdere i 1. Internationale, og da Grundlaget var skabt for Udviklingen af de nationale Arbejderpartier i Europa og Amerika, opløste han 1. Internationale, som et Resultat af Nødvendigheden af at skabe nationale Massearbejderpartier, og fordi dens organisatoriske Form ikke længere var i Overensstemmelse med de nationale Arbejderbevægelser.

Gaaende ud fra de ovenfor klarlagte Synspunkter og under Hensyn til de kommunistiske Partiers Vækst og politiske Modning samt under Hensyn til, at en Række Landes kommunistiske Partier under den nuværende Verdenskrig har rejst Spørgsmaalet om Opløsning af Kommunistisk Internationale som ledende Center for den internationale Arbejderbevægelse, tillader Præsidiet for Kommunistisk Internationales Eksekutivkomite sig, da den grundet paa Verdenskrigen ikke har Mulighed for at indkalde til en Kongres, at tilstille Kommunistisk Internationales Sektioner følgende Forslag til Godkendelse:

At opløse Kommunistisk Internationale som ledende Organ for den internationale Arbejderbevægelses Fortrop og at løse Kommunistisk Internationales Sektioner fra de Forpligtelser, som fremgaar af Kommunistisk Internationales Statutter og Kongresbeslutninger.

Præsidiet for Kommunistisk Internationales Eksekutivkomite appellerer til alle Tilhængere af Kommunistisk Internationale om at koncentrere alle deres Kræfter om paa enhver Maade at understøtte og aktivt deltage i den Befrielseskrig, som Anti-Hitler-Koalitionens Folk og Stater fører mod Hitlerfascismen for derigennem at fremskynde Tilintetgørelsen af de Arbejdendes Dødsfjende, den tyske Fascisme og dens Allierede og Vasaller.

Beslutningen er underskrevet af:

Dimitrof - Erkoli - Florin - Gottwald - Koplenik -

Kuusinen - Manuilski - Marty - Pieck - Sjdanov - Thorez.

Endvidere har nedenstaaende Repræsentanter for kommunistiske Partier tilsluttet sig Beslutningen:

Bianco, Italien - Dolores Ibaruri ("Passionaria"), Spanien

Lehttinen, Finland - Pauckert, Rumænien - Rakosi, Ungarn.

Beslutningen er underskrevet i Moskva den 15. Maj 1943.

==========

Ifølge Meddelelse fra Stockholm har Sveriges Kommunistiske Partis Centralkomite paa et Møde den 22. maj eenstemmigt vedtaget at godkende Beslutningen.

Udsendt 25. Juni 1943. - B.H.

TIL DE FAGLIGE FRAKTIONER

Flere faglige Spørgsmaal er i den senere Tid bragt frem til Forhandlingsbordet, saaledes forhandles der om ny Overenskomst for Lønudbetaling under Flyvervarsling - om en Ændring i Pristallets Beregningsgrundlag, og det er bebudet, at Forhandlinger skal optages om en Lønregulering.

Naar de faglige Ledere har fundet det paakrævet at sætte Spørgsmaal paa Dagsordenen, som utvivlsomt har Medlemmernes Interesse, maa det tages som Udtryk for, at Medlemmernes tiltagende Aktivitet, der blandt andet har givet sig Udtryk i mange Aktioner paa Arbejdspladserne, ikke er gaaet sporløs hen over Hovedet paa Fagbevægelsens øverste Ledelse.

Men har Begivenhederne end tvunget dem til at føre nogle af Medlemmernes Krav frem til Forhandling, er jo dermed langtfra givet, at gunstige Resultater kan forventes, forsaavidt ikke Modstandsbevægelsen stadig styrkes og videreudvikles. Og det er om denne Opgave, at alle positive Kræfter i Fagforeningerne maa forenes.

Til Orientering følgende om nogle af de øjeblikkelige, aktuelle faglige Problemer.

Kravet om et ærligt Pristal.

Oppositionens Kritik af den urimelige Form for Pristalsberegning, hvorefter Kvalitetsforringelser og Forbrugsomlægninger ikke inkluderes i Pristallet, har fundet stærk Genklang blandt Medlemmerne, og i Aarets Overenskomstdebat var det et af D.s.F.'s vigtigste Argumenter. Paa Landsorganisationens Foranledning blev der i Midten af April Maaned optaget Forhandling med Finansministeren om en Ændring af Pristallets Beregningsgrundlag, men saavel Regeringen som dens Sagkyndige, Statistisk Departement, viste ringe Interesse for at imødekomme Fagbevægelsens Krav. Og den hidtil eneste mærkbare Konsekvens af de førte Forhandlinger er, at April-Pristallets Offentliggørelse forsinkes, saa det først kom til at foreligge omkring 10. Maj.

Kravet om et ærligt Pristal har ikke faaet mindre Næring efter Offentliggørelsen af Pristallet for April Kvartal, idet Modsætningsforholdet mellem det Offentliges Pristalsberegning og Befolkningens Levefod nu er saa iøjnefaldende, at kun reaktionære Nedskæringspolitikere kan være interesserede i Bibeholdelse af Pristalssvindlen.

Paa Grundlag af 1914-Priserne er April-Pristallet opgjort til 286 eller nøjagtig det samme som for Januar. Den betydelige Forringelse Levefoden har undergaaet i Aarets tre første Maaneder er saaledes overhovedet ikke afspejlet i Pristalsbevægelsen.

Siden Juli 1939 udgør Pristallets Stigning ialt 103 Point eller ca. 56 %, i den tilsvarende Periode er Lønnen steget med 28 % for Mænd, 30 % for Kvinder og 25 % for Ungarbejdere. Beregnet efter Regeringens uærlige Pristal er der kun ydet Arbejderne Dækning for ca. Halvdelen af Prisstigningerne.

Jo længere Krigen varer, desto større Rolle spiller Vareforringelser og paatvungne Forbrugsomlægninger som prisfordyrende Faktorer. Fagbevægelsens Medlemmer maa derfor være interesseret i, at de øverste faglige Ledere fastholdes til Kravet om Gennemførelse af et ærligt Pristal, da de ikke kan være tjent med, at der til Belysning af Levefoden anvendes svindelagtige Tal, som af det Offentlige tages til Indtægt ved Afgørelse af Løn- og Understøttelsesspørgsmaal og ved Regulering af Alders- og Invaliderente m.m.

D.s.F's Generalforsamling og Lønregulering

At det kan være paakrævet, at Medlemmerne fastholder D.s.F.-Lederne til Kravet, fremgaar af Ejler Jensens Udtalelser paa D.s.F's Generalforsamling fornylig. Under Beretningsaflæggelsen lod Formanden tydligt skinne igennem, at paa Regeringens Initiativ er Forhandlinger om en ny Pristalsordning ved at blive ledet ind paa et nyt Spor, som skal føre til Oprettelse af en Overenskomst om Lønregulering, der efter Regeringens Opfattelse formentlig skal udgøre et særligt Led i dens "Anti-Inflationskampagne".

Ifølge det officielle Referat udtalte Ejler Jensen bl.a.:

> "I Forbindelse med Bestræbelserne for at fastholde Prisniveauet, eller om muligt at skabe billigere Priser, har det været ventileret, om der kunde gennemføres en Ordning, hvorved Lønningerne blev tilknyttet en automatisk Pristalsregulering i opadgaaende Retning, saaledes at man samlede alle Kræfter for at hindre Prisstigninger, men ogsaa saaledes at man, hvis der skete Prisstigninger, ydede en Løndækning for Stigningerne. Disse Ting er dog paa Overvejelsernes Stadium.
>
> Men selvfølgelig skulde det ikke være en Regulering i nedadgaaende Retning, saalænge vi har et Tilgodehavende i udækkede Prisstigninger, idet vi ikke vil likvidere vort Tilgodehavende. Ved Indførelsen af en saadan Ordning, som jeg godt er klar over, der kan være forskellige Opfattelser af, mener jeg, at det vil aabne Mulighed for at koncentrere sig om Revision af de almindelige Bestemmelser i Overenskomsterne, medens vi tidligere har koncentreret os om Dyrtidsstillægets Ændring, vil det fremtidigt komme til at ligge omvendt, hvilket jeg mener vil være til Gavn for os, idet der ved en saadan Revision af Overenskomsternes almindelige Bestemmelser vil kunne hentes lønmæssige Fordele."

Paa Baggrund af Ejler Jensens Udtalelser er det ikke uinteressant at bemærke sig, hvad Arbejdsgiverforeningens Formand, T. K. Thomsen, mener om samme Sag. Paa Arbejdsgiverforeningens Generalforsamling den 20. Maj sagde han bl.a.:

> "Det ligger nær at sammenligne vore Forhold med Forholdene i Sverige, hvor man har etableret et Løn- og Prisstop. Jeg mener ikke, at den Ordning umiddelbart kan kopieres, men den kunde i alle Tilfælde danne Udgangspunkt for Forhandling. Jeg understreger, at Udviklingen i hvert Fald maa gaa mod Lønstop og Prisstop, idet Lønstop er en ufravigelig Forudsætning for Prisstop.
>
> De Herrer vil af Aviserne have set, at man indenfor Hovedorganisationerne for Tiden beskæftiger sig med disse Problemer.
>
> Overvejelserne er for Øjeblikket paa et rent forberedende Stadium, saaledes at jeg ikke i Dag vil være i Stand til at gøre Rede for deres sandsynlige Udfald. Jeg kan blot sige, at jeg tror, det vilde være overordentligt ønskeligt og bidrage til en Stabilisering af vore økonomiske Forhold herhjemme, om man kunde finde et Middel til at undgaa de aarligt tilbagevendende Overenskomstforhandlinger, hvor Arbejdernes Ledere efter Forholdenes Natur ser sig tvunget til at fremføre vidtgaaende Krav, som i større eller mindre Omfang vinder Øre hos Myndighederne og hos Arbejds- og Forligsnævnet."

De to Formænd synger naturligvis med hver sit Næb, men Meningen er dog tydelig nok. Paa Regeringens Foranledning er Overvejelserne saa vidt fremskredne, at Realitetsforhandlinger om Spørgsmaalet kan ventes naar som helst, og det Grundlag, hvorpaa Nedskæringspolitikkens Talsmænd ønske oprettet en Lønregulering, lader heller intet tilbage at ønske i Klarhed

Fagbevægelsen skal opgive sit Krav paa de udækkede Prisstigninger, og paa Papiret skal der oprettes en Lønregulering, hvorefter Arbejderne skal have en ringe procentvis Dækning for den Stigning, det løgnagtige Pristal maatte komme til at udvise i Fremtiden.

I Realiteten vil det sige, at efter at der er "lagt Loft" over Kravet om fuld Dækning for Prisstigninger, skal Arbejderne bindes til det nuværende Lønniveau, og den paatænkte Lønregulering skal i Fremtiden anvendes som Bremseklods paa Medlemmernes Kamp for Lønforbedringer.

Arbejdsmandsforbundets Formand Axel Olsen har ubetinget Ret, naar han paa D.s.F's Generalforsamling siger, "at der ikke kan være Tale om en automatisk Løngerulering, hvis der ikke tages Hensyn til saavel den manglende Dyrtidsdækning som til Kvalitetsforringelser".

Den Del af D.s.F's Forretningsudvalg med Ejler Jensen i Spidsen, som er indstillet paa at gaa ind for Regeringens Linie, maa af Fagbevægelsens Medlemmer gøres begribeligt, at Kravet om et ærligt Pristal og fuld Dækning for Prisstigninger skal fastholdes, og naar disse Forudsætninger er opfyldte, kan man, uden langvarige, spidsfindige Diskussioner, lade Lønreguleringen af 31. Oktober 1939 træde i Kraft - den Regulering, som Regeringen med D.s.F. -Ledernes Billigelse ophævede i Maj 1940, hvorefter den omfattende Nedskæring af Arbejdernes Levefod tog sin Begyndelse.

Den svenske Ordning.

I Diskussionerne om Lønninger og Priser har den svenske Ordning gentagne Gange været fremhævet. Til Orientering om denne Ordnings Karakter tjener følgende:

Den 19. December 1942 afsluttedes mellem Hovedorganisationerne i Sverige en Overenskomst, der gaar ud paa, at forsaavidt Socialstyrelsens almindelige Levnedsmiddelomkostningsindeks - med 1914 som Udgangspunkt - der pr. 1. Oktober 1942 var 239, i Overenskomstperioden stiger til 249, skal der gives et Løntillæg paa 5 % fra og med den 1. i den 2den Maaned Pristallet opviser ovennævnte Stigning.

Det formenes, at denne Ordning vil give Dækning for ca. 3/4 af Prisstigningerne.

Dyrtidstillæget er gradueret saaledes, at Arbejdere under 16 Aar faar 30 %, Arbejdere mellem 16 og 18 Aar 45 % og for Arbejdere over 18 Aar, som af særlige Grunde ikke aflønnes efter de voksnes Tariffer, ydes et Tillæg paa 65 % af det Tillæg, de voksne Arbejdere oppebærer.

Men til Belysning af svenske Forhold tjener iøvrigt de Oplysninger, Formanden for den svenske Landsorganisation fremsatte i et Interview til "Socialdemokraten" under hans Besøg her i Landet i Anledningen af D.s.F's Generalforsamling, hvoraf det fremgik, at Sveriges Industriarbejdere har faaet Dækning for 60 % af Prisstigningerne, og Arbejderne i Skov- og Landbrug har faaet fuld Kompensation - eller med andre Ord 100 % Dækning for Dyrtiden.

Som bekendt er Forholdet her i Landet, at Landarbejdernes Tillæg ligger ca. 20 % under Byarbejdernes, der kun giver halv Dækning for Prisstigningerne.

Skal der derfor i Forbindelse med danske Lønspørgsmaal diskuteres svenske Forhold, er det af større praktisk Betydning for dansk Arbejderbevægelse, om de faglige Ledere, fremfor abstrakt at jonglere med Ordninger, vil drage Sammenligninger mellem den Kompensation for Dyrtiden, som er ydet henholdsvis i Sverige og her.

Sikkerhedsforanstaltninger - Krigsforsikring og Faretillæg

Med Beklagelse maatte Ejler Jensen meddele D.s.F's Generalforsam-

ling, at paa Grund af Arbejdsgivernes Modstand var der endnu ikke afsluttet nogen ny Overenskomst for Lønudbetaling under Flyvervarsling. Men Beklagelser gør det nu engang ikke. Den grænseløse Ligegyldighed, hvormed Myndighederne behandler Arbejdernes Krav om Gennemførelse af forsvarlige Sikkerhedsforanstaltninger - Krigsforsikring og Risikotillæg, er en oplagt Haan imod Arbejderne og deres familier. Fagbevægelsens Ledere maa tvinges til at sætte de ansvarlige Stolen for Døren, saa disse vitale Spørgsmaal snarest kan finde en Løsning.

Sæt Problemerne til Debat blandt Fagbevægelsens Medlemmer.

Den Udvikling paa det lønmæssige Omraade, som visse Kredse i Fagbevægelsens Top ønsker at føre igennem, maa af Medlemmerne mødes med et absolut Holdt. Og enhver fagorganiseret Arbejder og Tillidsmand, der føler et Ansvar overfor sig selv og sin Klasse, maa gøre sit til, at der, bag det Stopsignal der hejses, staar saa mange af Fagenes og Arbejdspladsernes Folk, at Nedskæringens Agenter betænker sig to Gange, før de kører videre.

Tøv ikke med at sætte Spørgsmaalet til Debat paa Generalforsamlinger og Klubmøder. Lad De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg snarest blive gjort bekendt med, at Medlemmerne forlanger, at der skal staas fast paa Kravet om fuld Dækning for Prisstigninger og Tilvejebringelse af et ærligt Pristal, og at Landsorganisationen under Henvisning til de Varefordyrelser, der faktisk har fundet Sted, kræver optaget Lønforhandlinger til August i Henhold til Overenskomsten.

Det faglige Sekretariat.

LAND OG FOLK

Nr. 31 Udgivet af Danmarks Kommunistiske Parti Juli 1943

VED INVASIONENS BEGYNDELSE

Saa kom Invasionen i "Fæstningen Europa". Hitler havde dog forinden - allerede den 5. Juli - opgivet sin "Siddekrig". Uden store Propagandanumre startede han en Offensiv i Orel-Kursk-Bjelgorodomraadet. Af Frygt for Hjemmefrontens Reaktion overfor et nyt "Stalingrad" benægtede Tyskerne, at de var gaaet til Offensiv. Det var den Røde Hær, som var begyndt, sagde de, og det stærke tyske Forsvar havde derefter taget Initiativet. Offensiv var der ikke Tale om. Det kunde højst kaldes et Storangreb.

Hensigten var tydelig. Hitler havde Brug for militære Resultater. De Allieredes Luftangreb hærgede Tyskland, de tyske Ubaade havde kun sparsomme Resultater at opvise og Øerne Pentallaria og Lampedusa var erobret af de Allierede. Men Hitler vandt sig ingen Laubær. Offensiven blev en March paa Stedet. Nazihærene har aldrig lidt saa blodige Tab paa saa kort en Tid. De tyske Forklaringer, som allerede efter faa Dages Forløb begyndte at tale om "Materielslag" og "ingen Interesser i Terrænvinding", bærer Vidnesbyrd om, hvor skidt det gik. De samme Vendinger har de benyttet hver Gang de fik Bank. Og den 15. Juli kom saa Meldingen fra Sovjetunionens Informationsbureau om, at den Røde Hær havde aabnet sin Offensiv i to Retninger, Nord og Øst for Orel og allerede i Løbet af tre Dage havde gennembrudt de tyske Stillinger og var trængt henholdsvis 45 og 25 km frem. Endnu da disse Linier skrives, den 16. Juli lyder Meldingen fra Sovjetunionen: "Vore Troppers Offensiv fortsætter".

Til disse Trængsler paa Østfronten kom saa Invasionen i "Fæstningen Europa" Sikkert og planmæssigt gik engelske, amerikanske og canadiske Tropper i Land paa Sicilien. De Allieredes Overlegenhed kom til Udtryk baade i Luften, til Lands og til Vands. Mens de Allieredes Luftflaade smadrede de sicilianske Flyvepladser og lagde sig som en Paraply over Landgangstropperne, afspærrede Flaaden den italienske Vestkyst og forhindrede Overføring af Reserver.

Tabet af Sicilien er katastrofalt. Nedkæmpningen af Italien kan føres med mangedoblet Kraft fra Baserne paa Sicilien, men ogsaa andre "Luftsikre" Omraader vil kunde angribes, og Tidspunktet, hvor Europa er Invasionsmoden fremskyndes stærkt.

Efter alt at dømme vil der ogsaa komme Angreb andre Steder i Europa, og de undertrykte Folk vil da, med Invasionshærenes Hjælp kunne foretage den længe ønskede Afregning med Okkupanterne.

.....

Ogsaa den asiatiske Ende af Aksen, Japan, er i Vanskeligheder. En stort anlagt Offensiv, der sigtede mod Chunking, brød sammen. Fiaskoen skyldes sikkert, at Japans strategiske Stilling i fuldt Maal kræver alle de Kræfter, der kan stables paa Benene. Tilsyneladende fik Japan en meget stærk Stilling efter at have erobret Filipinerne, Malakka med Singapore, Burma, hollandsk Indonesien og en Række engelske og amerikanske Øbesiddelser. Men det var ogsaa kun tilsyneladende. Den japanske Flaade er ikke tilstrækkelig stor til at beskytte de solstraaleformede Forbindelsesveje, der udgaar fra de japanske Øer. Den amerikanske Flaade, der forlængst har

overvundet Skaderne fra Peal Harbour, vil være i Stand til at overskære Forbindelsesvejene. Det var det, der skete ved Besættelsen af Øen Attu i Aleuterne, og det samme fandt Sted ved Besættelsen af Øerne Rendova og Ny Georgien, Nord for Ny Guinea. Disse sidste Aktioner i Forbindelse med Offensiven mod Salamaua paa Ny Guinea er et haardt Slag mod Japans sydøstlige Flanke og vil bidrage til at fjene Truslen mod Australien.

I Dag staar det definitivt klart, at Aksens Magtudfoldelse har toppet. De forenede Nationer og de undertrykte Folks Indsats afgør nu i hvilket Tempo der skal gøres Ende pa Krigen og dermed de undertrykte Nationers Lidelser. Fjenden er endnu stærk. Der forestaar haarde og forbitrede Kampe. Man maa ikke regne med Sammenbrud. Fascismen skal nedkæmpes. Og den skal blive nedkæmpet!

N O R D E N S F R E M T I D

Diskussionen om nordisk Samarbejde fælles Udenrigspolitik og fælles Forsvar gaa videre.

"Land og Folk" vendte sig allerede i Vinter mod denne Diskussion, fordi den afleder Opmærksomheden fra det centrale i Kampen for Nazismens Udryddelse, der er Betingelsen for, at der kan eksistere selvstændige og demokratiske Stater i Norden. Begivenhederne siden har bekræftet vor Opfattelse, og det er da ogsaa betegnende, at de, der mest ivrigt gaar ind for nordisk Forsvarsforbund, er fuldkommen passive i Kampen mod Hitler og Okkupanterne. Omvendt har Nordmændene der staar i første Linie i Kampen mod Nazismen, gennem Statsminister Nygaardsvold taget Afstand fra de fremsatte Planer.

Naar Nygaardsvold har gjort det, betyder det ikke, at han tager Afstand fra Samarbejde mellem de nordiske Folk. Det betyder blot, at han indser at disse Planer og Diskussionen derom er dødsensalvorlig for de nordiske Staters Selvstændighed, Demokrati og Frihed. Hverken under denne Krig eller den kommende Fred tjener det de nordiske Folks Interesser at stille sig i Modsætningsforhold til Sovjetunionen. Tvertimod, Sovjetunionen har i Kampen mod Nazismen været Nordens stærkeste Forbundsfælle, og det vil den ogsaa være under Freden.

Sovjetstaten har altid været beredt til at støtte dem, der kæmper for deres Hjemstavns Uafhængighed, og ingen Stat har ydet kæmpende Folk saa megen Hjælp som Sovjetunionen. Dette og meget andet maa vise, at de nordiske Folk intet har at frygte fra Sovjetunionens Side, og de, der søger at sætte Skel mellem de nordiske Stater og Sovjetstaten, gør det ikke i Demokratiets, Folkets eller Nationernes Interesse, men ud fra egoistiske Motiver.

Planerne om et isoleret nordisk Forsvarsforbund "med Front til alle Sider" maa derfor afvises, og Norden maa i Forbindelse med Sovjetunionen og alle Stater, der ønsker at være med, gaa i Samarbejde mod Frihedens, Folkenes og Fredens Fjende.

DET FINSKE FOLK

VENDER SIG MOD KRIGEN

Dagbladene i Helsingfors kræver udenrigspolitisk Debat i Rigsdagen. Det socialdemokratiske Blad i Tammerfors er gaaet endnu videre og kræver, at der afholdes Nyvalg, for at Vælgerne kan faa Lejlighed til at sige deres Mening. Bladet mener ikke, at Rigsdagen har holdt sin Kurs, idet den har tilladt, at Forbindelsen mellem Regering og Rigsdag er blevet stadig svagere.

Disse Røster er paany Vidnesbyrd om, at det finske Folk og hovedsagelig Arbejderne føler sig snydt af de Ledere, der har manøvreret dem ind i Krigen, og som ikke har Vilje eller

Evne til at bryde med Hitler og skaffe den Fred, som det finske Folk længes efter.

BØDE FOR AT GIVE LANDARBEJDERNE EN RIMELIG LØN=

En Proprietær, der sidder paa en jævn god Gaard, syntes, at hans Arbejderes Løn var aldeles utilstrækkelig.
Da hans Indtægter tillod ham at betale mere i Løn, gav han dem resolut et klækkeligt Tillæg. Det gik ogsaa til fuld Tilfredshed for begge Parter og vilde have fortsat fremover, hvis ikke Gaardmændene i Sognet, ved Hjælp af Landarbejdernes Selvangivelser havde opdaget denne "ukollegiale Optræden" og indmeldt Sagen for Arbejdsgiverforeningen, hvoraf saavel de som Proprietæren var Medlem. Resultatet blev, at Proprietæren idømtes en Bøde paa 2ooo Kr. Det er muligt, at Arbejdsgiverforeningens Bestemmelser er overtraadt, men det styrker ikke Tilliden til Bøndernes Ord om, at de gerne vilde betale mere, hvis de bare havde Raad til det.

NU KAN DET VÆRE NOK MED BØLLESTREGERNE

Frikorpsfolk og tyske Soldaters Skyderi og brutale Overfald paa fredelige Danskere paa Raadhuspladsen i København i Dagene omkring d.6. Juli sætter Regeringens Erklæringer om Besættelsestroppernes korekte Optræden i den rette Belysning. Det er nemlig ikke et isoleret Tilfælde. Tvertimod, det passer ind i hele Rækken af Overfald og Voldshandlinger, der som en Skygge har fulgt disse Hitlerbander, hvor d e har slaaet sig ned. Hvis Myndighederne vilde være lige saa ivrige efter at meddele Offentligheden om disse Skændselsgerninger, som de er, naar det drejer sig om Vold mod Sabotagevagter, saa vilde Bladene komme til at svømme i Sensationer. Men det er forbudt Stof. Fiktionen om den korrekte Optræden skal opretholdes - om ikke andet saa paa Papiret.

Drukne tyske Soldater maa trænge ind i Foreningsfester, forulempe værgeløse Kvinder, overfalde sagesløse Mænd, lemlæste og dræbe Mennesker uden at Offentligheden gennem Pressen maa underrettes derom. Og, hvad værre er, der sker overhovedet ikke disse Voldsmænd noget, hvorimod de overfaldne Danskere som oftest tiltales og dømmes, fordi de har været saa uheldige at være nærværende, naar en af Landsknægtene har faaet Bersæekergang.

Det forbavser ikke, at de nazistiske Officerer solidariserer sig med Bøllerne. Det er i nøje Overensstemmelse med deres Racehovmod og den militære Korpsaand, og derfor tolererer de, at saavel Tyskerne som Bærmen i Frikorpset bærer Sidevaaben og skarpladte Revolvere.

Men vi Danske kan ikke stiltiende finde os i denne Tingenes Tilstand. Vi maa kræve, at de tyske Soldater og Frikorpsbanditer forbydes Adgang til Restaurationer og Forsamlingslokaler, at de ikke uden for Tjeneste og Kommando bærer Vaaben, og at de i Aften- og Nattetimerne forbydes Adgang til Gader og Veje.

Kan Regeringen ikke ordne disse Forhold, maa man være forberedt paa, at Folket tager Sagen i sin egen Haand.

Disse Lømler skal enten paa den ene eller anden Maade sættes paa Plads.

THUNE JACOBSENS BESTRÆBELSER PAA AT GØRE POLITIET TIL EN AFDELING AF SS.

Straks efter at Thune Jacobsen gennem et Cirkulære havde givet Politiet Ret til Mord, tilkendegav han ved et Forslag om yderligere Udrustning, at han ønskede denne Mordtilladelse udnyttet. I første Omgang ønskede han Ret til at ekspropriere Biler og tvangsafleverede Vaaben. senere krævede han yderligere Ret til at ekspropriere Bygninger og Grund, for saa vidt "krigsmæssige Forhold" gør det nødvendigt.

Det, Thune Jacobsen her, ret

ubemærket, faar gennemført, er en regulær Militærudrustning af Politi, der oprindelig er antaget til almindelig Ordenstjeneste, men nu efterhaanden er ved at blive omdannet til en Underafdeling af SS og hvad Dag, det skal være, kan komme til at optræde Side om Side med tysk SS, Værnemagt og Frikorpsfolk mod Danskere. Forhaabentlig er der saa meget nationalt Sindelag indenfor Politikorpset, at det sætter en Grænse for dets Anvendelse.

Det er beklageligt, at Rigsdagen giver Tilslutning til saadanne Foranstaltninger. Uvilkaarligt drager man sammenligning mellem Behandlingen af denne Lov og Loven om Ekspropriation af Jord til indeklemte Husmandsbrug. Dengang - i 1938 - benyttede Venstre og de Konservative sig af en Mindretalsbestemmelse til at forhindre Loven Ikrafttræden. Nu, hvor der ikke er Jord til fattige Husmænd, men Skydevaaben, Bygninger og Grund til Landets Undertrykkere det drejer sig om, synes de at have glemt denne Bestemmelse til at værne om Ejendomsretten!

P E N G E L O V E N E

Rigsdagen gjorde intet for at ændre Regeringens "Anti-Inflationskompleks", saa der blev taget fat om Ondets Rod: Nationalbankens Finansiering af den tyske Udplyndring. Finansministerens Forslag blev gennemført med visse Ændringer. Disse gaar dog ikke ud paa at ramme virkelige Krigsspekulanter, der svømmer i Pengene fra Hr. Bramsnæs. Nej, det er atter de mindrebemidledes Indtægter det er gaaet ud over.
Folketingets 2-Mandsudvalg har saaledes faaet Beregningsgrundlagets Indtægt for Krigskonjukturskatten ændret fra 10.000 til 4.000 Kr. Begrundelsen herfor er, at nogle Arbejdere skal have haft "Krigskonjukturfortjeneste". Udvalget har betegnende nok ikke foreslaaet strammere Regler for Indtægter paa Hundredtusinder eller Millioner af Kroner, skønt den legale Presse indrømmer, at en Beskatningsgrænse paa 85 % af skattepligtig Indtægt betyder, at Skattebetalingen praktisk talt aldrig vil naa op paa 50 % af Indtægten. Og det er netop fra disse Indtægter, hvort Pengevæsen er truet.

Rigsdagen fandt ogsaa ud af, at de tvangsopsparede Midler burde forrentes, og at Beskatningen af Brugsforeninger maatte skærpes. Disses skattepligtige Beløb bliver 4 % af den dividendeberettigede Omsætning. Finansministeren havde foreslaaet 3 %. Det skal bemærkes, at ingen i Rigsdagen foreslog hverken Forrentning eller Tilbagebetaling af de Midler, som Fattigmand gennem haarde direkte og indirekte Skatter maa yde til "Inflationens Bekæmpelse".

Disse Love, der er en direkte Følge af Tyskernes Udplyndring, tager ikke fat paa Besættelsens Hyæner, men er paanu en Bekræftigelse paa, at visse Udbytterkredse ikke undser sig for at benytte Nationens Trængselstid til at gennemtvinge folkefjendtlige Bestemmelser, som er beregnet paa at skulle forblive i Kraft længe efter Besættelsen, de Rige til Gavn de Fattige til ubodelig skade!

POLITI MOD KRITIKERNE

Som det vil erindres, kom et af Socialministeren paa Grund af generende Kritik nedsat Udvalg til det Resultat, at der var store Mangler og Fejl ved Børneforsorgen.

Et andet Udvalg har senere udarbejdet et Forslag om, hvad der skulde gøres for at raade Bod paa Ulemperne. Dette Udvalg har - hvor underligt det end lyder - fundet ud af, at det i særlig Grad gjaldt om at lukke Munden paa Kritikerne. Til dette Formaal foreslaar Udvalget, at Politiet skal have Myndighed til at forbyde Personer, der har kritiseret Børneforsorgen, at møde sammen med og bistaa Forældre i Børneværnsmøder.

Vi er Tilhængere af Børneforsorgens Forbedring, billiger ogsaa, at der anvendes flere Penge til Læreruddannelse, Lærerlønninger og Til-

skud, men vi mener at dette er værdiløst, hvis Offentlighedens Interesse og Kontrol med Livet bag disse Institutioners Mure udelukkes eller blot begrænses. Og det er jo det, Udvalgets Forslag tilsigter.

Det er Kritikken, der, selv om den for at naa sit Maal malede med stærke Farver, er Skyld i, at der blev foretaget Undersøgelser og udarbejdet Forslag angaaende Børneforsorgen, og det er derfor ulogisk at give den Mundkurv paa. Kun forbenede Bureaukrater eller Folk, der har indsuget for meget af Naziluften, stiller saadanne Forslag. Det er nemlig ikke Børneværnene og Institutionerne, men Fejlgreb, Skavanker og uheldige Personer, man vil dække over ved at lamme Kritikken.

Vil de Herrer i Børneforsorgen undgaa Kritik - berettiget Kritik - saa maa de indrette Forholdene og opføre sig, saa der ingen Grund er til Kritik. Det er den demokratiske Fremgangsmaade til Imødegaaelse af Kritik, og den stemmer med det danske Folks Ønsker.

B E R E D S K A B S L A G R E

Socialdemokrater og Konservative diskuterer for Tiden, hvorvidt Kjærbøl eller Grossererstanden har Æren af, at vore Lagre var saa nogenlunde fulde ved Krigsudbruddet.

Mens de Herre diskuterer, hvem der har været mest forudseende, skal vi her fremdrage et Omraade, hvor begge Parter ialfald har været lige kortsynede. Vi tænker paa de skandaløse Indsamlinger og Eksport af Tøj. Officielt samledes det ind til Finland - hvor man dog ikke skulde synes, at der paa et Tidsrum af mindre end loo Dage (den Tid Vinterkrigen varede) kunde opstaa katastrofal Tøjmangel. Men efter Sigende havnede da også Størsteparten af de indsamlede Klæder i Tyskland.

Nå, det kan vel ogsaa være lige meget, hvem der fik det. Men Resultatet blev, at der allerede i Vinteren 194o var Mangel paa Spindestoffer her i Landet. Dette skyldtes selvsagt ogsaa Afspærringen. Saa liden Omtanke havde de Herrer altsaa, og det forekommer os derfor latterligt, at de nu forsøger at gøre sig til af Fremsynethed!

NYT FORRÆDERKORPS UNDER DANNELSE: Frikorpsets Chef, Overbanditfører Martinsen, har forladt Frits Clausens synkende Skude og er nu begyndt for sig selv. I denne Tid udfolder han store Bestræbelser for at skabe et nyt Forræderkorps, "v. Schalburg Korpset",. som skal anvendes "i givet Tilfælde" Side om Side med det tyske Hjemmeværn. Saa er det ikke vanskeligt at gætte sig til Resten. De Gangstere holder til paa "Høveltegaarden", hvor første Hold Mordere, 4o Mand ialt, er uddannet og andet Hold er under Uddannelse. De kendes lettest

---

VÆR MED I KAMPEN FOR DANMARKS FRIHED - SABOTER TYSK ARBEJDE OVERALT
ØDELÆG TYSKE MASKINER - ARBEJD LANGSOMT OG DAARLIGT FOR TYSKERNE

---

paa deres sorte Uniformer. Benklæderen minder om Skibenklæder. Endvidere findes der i Øjeblikket ca. 5ooo Marinevægtere, dvs danske Statsborgere, der er bevæbnet af Tyskerne og militært uddannede, og som anvendes til Bevogtning af tyske Depoter o.l. Af det tykse Schutz-Polizei ligger 8oo fordelt mellem Hillerød og København. Hertil kommer Frikorpsfolk og andre professionelle Urostiftere. Hvornaar agter Regeringen at sige Stop ?

REGERINGEN OG OFFICERERNE TIL ØSTFRONTEN

Vi meddelte i sidste Nummer af LAND og FOLK, at Regeringen havde nægtet at følge Tyskernes Ønske om, at den skulde anbefale danske Officerer at tage til Østfronten.

Det viser sig imidlertid, at Regeringen alligevel gav efter. I Skrivelse af 1. Juni til alle Hærens Afdelinger har Forsvarsministeren lovet alle Liebhavere en Række Begunstigelser, der er i Strid med Hærlovens Bestemmelser, bl.a. vedr. Forfremmelsesmuligheder, Beregning af Alderstillæg, Pension osv.

Under Debatten i Folketinget om Spørgsmaalet fik Frits Clausen Lejlighed til at takke Forsvarsministeren, fordi han havde sat sig ud over alle "smaalige parlamentariske Krav", og udtalte sin Forhaabning om, at "den højtærede Forsvarsminister vil fortsætte denne Linje til Gavn for vor fælles Kamp mod Bolsjevisme og Jødedom".

Det er at haabe, at den danske Hærs Officerskorps er i Besiddelse af saa megen national Ære, at det ikke reflekterer paa Tilbudet. Hidtil har kun tre meldt sig til denne landsforræderiske Tjeneste, nemlig Løjtnant Tretow-Loof, Løjtnant Clauson-Kaas og Løjtnant Havn[illegible]øl, Jydske Dragonregiment. De vil næppe blive savnet indenfor Hæren, og skulde de være saa uheldige at vende tilbage, vil det danske Folk vide at "belønne" dem efter Fortjeneste.

Biblioteksdirektør Døssing interneret i sit Hjem

Det maa vel efterhaanden gaa op for Thune Jacobsen, at den Maade, hvorpaa han forvalter dansk Retspleje, ikke er i Overensstemmelse med det danske Folks Ønsker. Vi har adskillige Gange tidligere set os i Stand til at bringe Ordlyden af Protestresolutioner til Justitsministeren fra Organisationer, hvis Medlemmer er harmfulde over den Maade, hvorpaa han behandler danske Statsborgere. Det er ikke længe siden, Danmarks Forfatterforbund mødte op med en alvorlig Protest mod Forfatteren Hans Kirks ulovlige indespærring i Koncentrationslejr og krævede ham løsladt. Sidst er det Dansk Biblioteksforening der gennem en Resolution som er underskrevet af 433 Bibliotekarer, protesterer mod, at Biblioteksdirektør Døssing, efter at være løsladt holdes interneret i sit Hjem, Protesten har følgende Ordlyd:

"FOranlediget ved det Skridt, der efter Forlydende paatænkes mod Biblioteksdirektør Døssing efter hans Løsladelse den 9. April, hvorved han forhindres i at genoptage sin Embedsvirksomhed, protesterer undertegnede saa kraftigt som muligt imod, at han uden Grundlag i Dommen af 9. April, imod al dansk Lov og Ret og til stor Skade for dansk Biblioteksvirksomhed fjernes fra den Virksomhed, han har ledet i en Menneskealder.

Idet undertegnede giver den Protest, indsendt af vore Organisatio-

ners Formænd den 3. Maj, samt den Protest, der er afgivet af Dansk Biblioteksforenings Hovedbestyrelse den 27. Maj, vor fulde Tilslutning, udtaler vi - da det nu foreligger som en Kendsgerning, at Biblioteksdirektør Th. Døssing ikke har faaet Lov til at genoptage sin Virksomhed - vor Harme over, at de danske Myndigheder vedblivende finder det i sin Orden at fratage Biblioteksdirektøren hans Embedsfunktioner, berøve dansk Biblioteksvæsen sin Førstekraft og derved ubegrundet udsætte os for uerstattelige Tab i vort Arbejde".

VREDE BLANDT JERNBANEFOLKENE.

Tyskerne har beklaget sig over, at de mange Luftalarmer sinkede deres Togtransporter, og Generaldirektør Knutzon har derfor omgaaende Udfærdiget en Bestemmelse om, at al Togtrafik (undtaget Trafiken paa S-Banen) skal fortsætte, uanset hvad der sker. Indenfor de Kategorier af Jernbanefolk, som saaledes har faaet Ordre til at udsætte sig for direkte Livsfare, blot for at holde den tyske Krigstransport kørende, hersker der selvsagt stor Harme, og der er til Hovedorganisationerne stillet Krav om, at faa denne Bestemmelse ophævet. Vi kan heller ikke se rettere, end at hvis Tyskerne under Luftangreb vil have deres Materiel frem, saa maa de selv besørge det. Det er dem, og ikke os, der fører Krig.

DEN TYSKE UDPLYNDRING

I April Kvartal i Aar steg de to tyske Konti i Nationalbanken med tilsammen 501,7 Millioner Kroner mod 311,8 Millioner Kroner i Januar Kvartal i Aar og 197,3 Millioner Kroner i April Kvartal i Fjor. Den tyske Udplyndring er altsaa hermed naaet op paa over en halv Milliard i Kvartalet svarende til over to Millarder Kroner om Aaret eller mellem 1/4 og 1/3 af vor samlede Nationalindtægt. Vi maa i Dag - i en udmarvet Forsyningssituation - betale det dobbelte Beløb af, hvad vi maatte af med under Besættelsens første Aar, da vi dog endnu havde lidt varer at undvære.

Fra April til Januar Maaned i Aar steg vor samlede Vareudførsel fra 91 Mill Kr. til 131 Mill. Kr.

Den halve Milliard paa et Kvartal er paa en Gang Udtryk for, hvor vort Kød, Æg, Frugt o.s.v. bliver af, og samtidig Udtryk for den Realitet, der ligger bag Regeringens Uenighed og Tvivlraadighed med Hensyn til Anti-Inflationsforanstaltningerne. Man kaster sig over de mindrebemidlede i Stedet for at standse Nationalbankens Financering af den tyske Udplyndring.

VÆR MED I KAMPEN MOD UNDERTRYKKERNE
STØT DET ILLEGALE ARBEJDE !

K O R R U P T I O N U D E N L I G E

I Øjeblikket er det de store Forretningsfolk, der dominerer i Regeringen. Landets Cementkonge er Vejminister og en Eksportør og Storgrosser er Minister for Handel og Priser. Gunnar Larsen har ganske vist "nedlagt" sine mange Direktions- og Bestyrelseshverv, men han har jo stadig sine Aktier og dermed saavel sine private Interesser som sin dominerende Indflydelse (bag Kulisserne) i Cement og anden Storindustri.

I et Utal af Nævn og Kommissioner sidder Storentreprenører (herunder Arbejdsgiverforeningens Formand) og Eksportører, Kulgrosserer og Importører, Nationalbankdirektører m.fl. og dirigerer Landets Økonomi. Intet Under, at det er haarde Tider for Smaafolk, naar man i den Udstrækning sætter Ræve til at vogte Gæs.

Indenfor Embedsmandskredse er det almindelig Viden, at der i disse Aar er henlagt en Masse store Krisesager mod praktisk talt alle de store Forretningsfolk, der sidder i disse forskellige Nævn og Kommissioner - "FORDI MAN IKKE I DEN NUVÆRENDE SITUSTION VIL KOMPROMITTERE HELE BORGERSKABET!" som det fra højtstaaende Embedsmandsside fornylig er blevet udtalt. Dette gælder navnlig Priskontrollen, der sorterer under Handelsministeren, Fiskeeksportør og Grosserer Halfdan Hendriksen.

En af Københavns store Forretningsdrivende, en Bagermester, der varetager egne og offentlige Interesser i disse overerdentlige Nævn, skulde fornylig "Belønnes med Ridderkorset - men samtidig var der Spørgsmaal om at rejse en stor Krisasag mod ham. Man valgte at give ham Ridderkorset - og henlægge Krisesagen.

Danske Kapitalisters Optræden i disse Aar har været til største Gavn for Nazi-Okkupanterne. Kortsigtet har de samarbejdet med Undertrykkerne til Profit for Nazityskerne - og i ikke mindre Grad for sig selv -, i 194o tog Tyskland 8o % af Danmarks udenlandske "Handel". Gennem "fredelig Selvforvaltning" presses den store danske Befolknings Levefod ned gennem den af Regeringen førte Løn- og Prispolitik, saa der bliver et stort Overskud af Varer til Eksport til Tyskland og til Salg til Værnemagten her i Landet. De store danske Forretningsfolk har i Virkeligheden - bevidst eller ubevidst - indgaaet et økonomisk Forbund med Nazisterne om Udplyndring af den jævne danske Befolkning til Fordel for Okkupanterne og Gevinst for sig selv. Og ikke tilfreds med de "lovlige" Prisgevinster, er de alle som en enige om at skære en yderligere bred "ulovlig" Rem af den store forbrugende Befolknings Ryg. I den Grad er de enige herom, at der end ikke kan rejses Sager imod der herfor- "for ikke at kompromittere Borgerskabet". I den Grad har Scavenius-Politiken korrumperet den offentlige Moral!

Men ogsaa for disse Prissvindlere og Besættelsesberigere gælder det, at der kommer en Regnskabets Dag. Der er Grænser for, hvor store Byrder man kan lægge paa Smaafolks Skuldre. Der er Grænser for, hvor længe det haardt arbejdende nødstedte Folk ser paa denne Dans om den nazistiske Guldkalv.

TIL BELYSNING AF DE TYSKE NAZISTERS "KORREKTE OPTRÆDEN"

Som andetsteds omtalt foranstaltede Frikorpsfolk og andre Urostiftere store Sammanstød i København den 6. Juli og efterfølgende Dage. Optøjerne begyndte paa Restaurant "Scandia", hvor Voldsmændene forlangte Bøf serveret, skønt det var Tirsdag. Da Værten ikke kunde imødekomme deres Ønske, trak de Revolverne og Spillet var gaaende. Restaurationen har været lukket en Uges Tid. Tyskerne havde krævet den lukket i 5 Uger - som Straf. Værten, Restauratør Mikkelsen, har været kaldt op til Statsadvoka-

ten for særlige Anliggender. Statsadvokaten bebrejdede Restauratøren, at han ikke havde serveret den forlangte Bøf. Restauratøren svarede hertil, at det jo var forbudt. Det var kødløs Dag, Herregud, erklærede Lovens Haandhæver, De maatte jo vide, der blev Ballade, hvis de ikke gjorde det- og der var saamænd nok blevet set igennem Fingrene med det, dersom det var blevet opdaget. Altsaa: Danskere skal overholde Loven - Tyskerne og deres Haandlangere kan bryde den efter Behag. Og det er en Statsadvokat, som udtaler sig saadan!

Onsdag fortsatte Uroligheder. Kl. 22 kom det til Sammenstød paa Toftegaardsplads, da Rutebilen skulde afgaa ad Køgevejen til Hvidovre. Bilen var overfyldt, da nogle Tyskere kom og vilde med. Der kunde imidlertid ikke være flere i Vognen. Saa smed Tyskerne nogle af Passagererne ud og indtog deres Pladser, medens de gestikulerede med deres Vaaben. Nu blev det danske Politi tilkaldt - og saa blev Tyskerne hældt ud, og de oprindelige Passagerer indtog deres Pladser. Et Øjeblik senere rullede imidlertid en tysk Bil fra Avedørelejren op paa Toftegaardsplads. Pladsen blev ryddet af Tyskerne, det danske Politi maatte ogsaa vige. Samtlige Passagerer blev smidt ud af Rutebilen, de tyske Soldater steg ind, og under Eskorte af den tyske Militærbil rullede Bussen ud ad Køgevejen. Chaufføren blev tvunget til at fravige Ruten og køre Tyskerne helt op til Lejren. At de ikke betalte Billet, noteres for en Ordens Skyld.

Tyskerne har i lang Tid ønsket at overtage Restaurant "Lodberg" i Paladsteatret for at omdanne Lokalerne til Bordel og Kantine. Restauratør Lodberg ønsker imidlertid ikke at sælge. Han har været kaldt til adskillige Møder i Indenrigsministeriet, hvor man har forklaret ham, at han kan forlange, hvad han vil - Prisen er underordnet blot Handelen kommer i Stand, saa Ministeriet undgaar Vrøvl med Tyskerne. Saa finder Indenrigsministeren en Udvej. I det Thune Jacobsenske Lovkompleks om Ret til Ekspropriation af Vaaben faar han tilføjet en Paragraf om Ret til at ekspropriere Bygninger og Grund, forsaavidt "krigsmæssige Forhold" nødvendiggør det. Nu kan Restaurant "Lodberg" eksproprieres. Det er paa den Maade, Regering og Rigsdag varetager danske Interesser!

Den 4. Juli var der i Aarhus Premiere paa Friluftspillet "Dronning Margrethe". I den Anledning var Bispetorvet afspærret af dansk Politi. Hen mod Stykkets Slutning kom nogle tyske Officerer og forlangte at faa Lov til at passere Afspærringen. Dette nægtede Betjentene selvfølgelig, og Tyskerne gik over til Haandgribeligheder. Det danske Politi trak Stavene, og det kom til Tumulter, hvorunder Tyskerne bl.a. rev en gammel Invalid, der sad fredeligt i sin Rullestol, ud paa Jorden, hvor han tumlede hjælpeløs omkring. Herover blev Publikum saa rasende, at det ogsaa gik til Angreb paa Tyskerne, og det kom til et vældigt Slagsmaal, der bølgede frem og tilbage i flere Timer, inden det lykkedes det danske Politi og tyske Gendarmer at rydde Gaderne. Politimesteren har i den Anledning udstedt en meget alvorlig Advarsel - til den danske Befolkning! Den 9. Juli var det imidlertid galt igen paa Aaboulevarden, hvor der var opstillet Karusseller og lignende. Ud paa Aftenen kom det her til et mange Timer langt Slagsmaal.

Om tilsvarende Begivenheder berettes fra talrige andre Byer. Hvorfor tillader Regeringen ikke, at dette meddeles i den danske Presse, i Stedet for krampagtigt at prøve paa at opretholde Forestillingen om Nazisternes korrekte Optræden.

DET ER TYSKERNE, DER STJÆLER VORES KØD!

Ingen er selvfølgelig i Tvivl om, at naar der hersker en saa katastrofal Kødmangel, er det fordi Tyskerne stjæler saavel Kvæg som Svin. Men de færreste aner vel, i hvilket Omfang dette Røveri drives.

I Januar Kvartal var der opstillet et Leveringsprogram, som lød paa 68oot Kød og Flæsk ialt, deraf 45oo t Oksekød. De faktiske Leveringer i Januar Kvartal blev paa 167oo t, saaledes at Leveringsprogrammet var overskredet med loooo t !!

Ikke desto mindre mødte den tyske "Forhandler" Dr. Walther allerede i April - paa et Tidspunkt, hvor vi havde leveret loooo t mere end lovet - op og forlangte, at Indlandsforbruget maatte indskrænkes yderligere, da han "skønnede", at April Kvartals Leveringsprogram, der lyder paa 42ooo t, ellers ikke kunde opfyldes.

Det vilde have svaret til det danske Folks Ønske og Vilje, om Regeringen hertil havde svaret, at saalænge der ikke var Kød til at tilfredsstille Hjemmeforbruget, maatte Nazisterne holde Snuden fra Fadet - men Nej, man indlod sig paa "saglige" Drøftelser, om hvorledes man bedst kunde opfylde Nazisternes Ønsker!

HAANDEN ER DANSK - MEN AANDEN ER HITLERS

Det socialdemokratiske Blad "Sønderjyden" har fundet sig foranlediget til at skrive nedenstaaende Artikel om "SABOTØRER - Det er landsforræderiske Handlinger, disse overophedede unge Mennesker i denne Tid øver mod danske Virksomheder og danske Arbejdere. De ved, at de begaar Forbrydelser, som under normale Forhold vilde blive straffet haardt .... Faren for deres Medborgere og for deres Land har de i deres stupide og fejge Lømmelagtighed ingen Tanke for eller Begreb om. Deres Fejghed viser de i deres lumske natlige Færd iført formummende Dragter og Masker for Ansigterne. Var de Helte, der turde tale eller stride for en Tanke eller Ide, som de troede paa, saa vilde de "fægte med aaben Pande for hvad de for Alvor tror."Men de er Fejlinge og Skadedyr.... de bør indespærres for Livstid .... de er farligere end sindssyge... man maa kræve, at alle vagthavende paa offentlige og private Arbejdspladser er bevæbnede saaledes, at de straks kan uskadeliggøre Sabotører, der maatte vise sig. Fanges de levende, bør de først og fremmest have læsterlige Prygl. Dette og Død er det værste, Fejglinge kan tænke sig."

Saa ivrigt har dette socialdemokratiske, danske Blad været for at bringe de hitlerske Argumenter til Torvs, at man end ikke har faaet Tid til at oversætte Ordene til Dansk, men frejdigt skriver Fejgling (tysk Feigling) i Stedet for at bruge de gode danske Ord, som efter det foreliggende dog maa formodes ikke at være vedkommende Redaktør ubekendte, nemlig Kujon og Kryster!

Det er muligt, at vedkommende Redaktør "fægter med aaben Pande, for hvad han for Alvor tror", naar han skriver, som anført, men saa er der blot hertil at sige, at han ikke er i Overensstemmelse med sine Læsere, og at han sikkert gør klogt i snarest at flytte sin Redaktørstol nogle Kilometer sydpaa, hvor den Slags Argumenter maaske endnu finder en vis Ørenlyd.

Fra England fortalte Christmas Møller fornylig, at de modige danske Sabotørers Indsats næsten er det eneste, der endnu bevarer Tilliden til den danske Frihedsvilje blandt Verdens frie Nationer. De sønderjydske Arbejdere burde derfor tale et Alvordsord med den Mand, som i deres Blad ikke undser sig for paa saa skamløs en Maade at tilsvine dem, der med Livet som Indsats kæmper for Danmarks frie Fremtid, og som er vort Lands sande Helte i denne bitre Tid.

Den Tid maa være forbi, da de, som bagvasker Danmarks Helte, de som indfanger modige Sabotører, faar Lov til ugenert at gaa og brede sig, som var de fuldgode Danskere.

Dr. Best og hans Førstemand, Thune Jacobsen, har været nødt til at se Kendsgerningerne i Øjnene. Henstillinger Advarsler, Trusler, i Titusindvis af bevæbnede Sabotagevagter, Mordercertifikat til Politiet - intet har været i Stand til at standse Modstanden mod Tyskerne. Saa langt fra at standse, er Sabotagen tvertimod taget til i Styrke i de seneste Maaneder. Derfor har Dr. Best fra 5. Juli anlagt en ny Kurs. Mens det tidligere var paabudt Bladene at skrive om særlig udvalgte Sabotagehandlinger og - efter Evne og god Vilje - ledsage dem med egne fordømmende Kommentarer (og mange var desværre alt for villige), er det nu Pressen totalt forbudt at omtale Sabotagehandlinger. Bæstet mener, at naar Sabotage ikke længere omtales, vilder ikke være noget "der opflammer til at øve Sabotage" og den vil dø af sig selv. Vi undervurderer ikke den lumske Dr. Best og kan derfor ikke tage denne Forklaring alvorligt. han ved saavel som vi, at den stadigt tiltagende Sabotage er Udtryk for den voksende Modstandsvilje i det danske Folk, og denne Vilje kommer til Udtryk, hvad enten det behager Dr. Best at tillade eller forbyde Omtale deraf. Det er det danske Folks Had til Undertrykkerne og inderlige Ønske om Fred, som manifesterer sig paa denne Maade, og det lader sig ikke standse i sine Handlinger før den Dag, vi igen er Herrer i vort eget Hus.

Af Pladsmæssige Grunde maa vi desværre give Afkald paa Omtale af alle de Sabotagehandlinger, der har fundet Sted i den sidste Maaneds Tid, og indskrænke os til at nævne de betydeligste:

19/6 sprængtes Maskinhuset med sine 5 Turbiner i Luften paa Glud og Marstrands Fabrikker, Rentemestervej i København. Et nærliggende Værksted og Pudsestuen ødelagdes ved samme Lejlighed. Vorksomheden fremstillede Lavetter til Maskingeværer, Specialværktøj m.v. til Tyskerne, og den vil næppe blive fuldt ydedygtig foreløbig.

27/6 brændte Hellebæk Klædefabrik. Dagspressen fik Ordre til at skrive, at det her kun gik ud over danske Interesser, da Fabriken fremstillede Maksimaltøj. Man glemte at oplyse, at Fabriken anvendes af Værnemagten til Opmagasinering af Olie. Der brændte 9o Tons tysk Olie ved den Lejlighed.

30/6 ødelagdes Transformatoranlæget til Aarhus Motorkompagni, der arbejder med Reparation af tyske Biler. Men samtidig berøvedes en stor del af Virksomhederne i Aarhus Havn den elektriske Strøm, bl.a. Jydsk Kølehus og Isværk, hvor Tyskerne havde Opmagasineret store Mængder af Kød, de har stjaalet fra os.

1/7 gik det ud over en Række tyskarbejdende Virksomheder i Odense. Det betydeligste var A/S Thrige. Her ødelagdes hele den Afdeling, der udelukkende arbejdede for Tyskerne. Vikleriet jævnedes med Jorden. 87 Tons tysk Kobbertraad ødelagdes. Maskiner og Invetaret ligeledes. Det vil vare længe, før Virksomheden paany kommer i Drift.

Natten til 4/7 udbrød der Ild i alle Varde Staalværks Modelsamlinger. Ilden bredte sig til Magasinet, der brændte, og til Maskinværkstedet, der led alvorlig Skade. Skaden anslaas til over 1 Million Kroner 2ooo Modeller brændte, og det vil tage meget lang Tid, før nye Modeller kan frem-

skaffes. Herigennem rammes ikke alene Varde Staalværk, men tillige alle Virksomheder der, der arbejdede for Tyskerne, og som fik Staalgods fra Varde.
Natten til 6/7 blev der forøvet et meget alvorligt Attentat mod Scandia i Randers, der arbejder for fuldt Drøn med at bygge Jernbanevogne og Lokomotiver til Tyskerne. Højspændingstransformatoren ødelagdes. Bygningerne led Skade og Maskinerne blev revet løs af deres Fundamenter. Virksomheden vil være sat ud af Drift i længere Tid.

Dette er kun nogle faa Eksempler. Men de viser, hvor systematisk Sabotagen øves, og hvor hensigtmæssigt. Overalt er det den tyske Krigsproduktion, der rammes, og det er følelige Slag, der tilføjes den.

Men Sabotage kan ogsaa øves af den, der ikke er i Besiddelse af Bomber og Sprængstof. Enhver kan være med i dette Arbejde for Danmarks Frihed. Arbejd langsomt for Tyskerne. Lav daarligt Arbejde. Spar ikke paa Materialerne. Breve kan forsvinde. Ordre ombyttes - der er Hundreder af Metoder.
Er DU med i dette Arbejde?
Hvis ikke, saa slut snarest op i Rækkerne. Til Kamp mod Undertrykkerne!
For Danmarks Frihed og Selvstændighed!

Afsluttet 17-7-43.

LAND OG FOLK

Nr. 32. Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti. August 1943

Et overflødigt Opraab

Efter 16 Timers Raadslagning under hele Folkets Opmærksomhed har Regeringen paany udsendt et Opraab til Befolkningen. I Erkendelse af sin egen svage Stilling har den søgt Støtte til sit Opraab hos Rigsdagens Samarbejdsudvalg, de samarbejdende Partiers Rigsdagsgrupper og Kongen, der alle har bifaldet Udsendelsen af Opraabet.

Mange Kræfter har saaledes været i Bevægelse. Og dog vilde det have været bedre for Regeringen selv, for alle dem, der har anbefalet dens Handling og for Landets Ære om man havde benyttet denne Lejlighed til at tie.

Regeringen ved jo, at den taler mod Folkets Interesser. Den ved jo, at Opraabets Ord ikke vilde finde Genklang i Befolkningen. Derved er dette Opraab forsaavidt bemærkelsesværdigt og derved adskiller det sig fra sine mange Forgængere. Det taler ikke om »ungdommelige Elementer«, om »ansvarsløse Personer« og »forbryderisk Letsindighed«. Regeringen har omsider begrebet, at det danske Folks Modstand er alvorlig ment, og at det er langt det overvejende Flertal af Befolkningen, som aktivt deltager i Modstanden.

Men hvortil da dette Opraab? Hvorfor da denne Komedie fra den Regering og Rigsdags Side, der ynder at skilte med sin Danskhed?

Regeringen indrømmer, at der af og til er opstaaet visse »Gnidninger«, men den forsøger skamløst at give det Udseende af, at disse Gnidninger skyldes »Irritation i Befolkningen«. Det er imidlertid ikke det danske Folk, som er Skyld i de stadige Sammenstød med Undertrykkerne. Det er de nazistiske Bøller og deres danske Lejesvende, som ved enhver Lejlighed søger at fremprovokere Uroligheder. Saalænge Regeringen tolererer, at Frikorpsfolk og andre professionelle Voldsmænd frit kan færdes bevæbnede i vort Land, saalænge det nazistiske Udskud under Politiets Beskyttelse faar Lov at terrorisere vore Gader, saa længe vil der opstaa »Gnidninger«, og de vil for hver Dag, der gaar, blive af en stadig alvorligere Karakter. Men det skal ikke lykkes Regeringen at faa det drejet derhen, at det er det danske Folk, som har Skylden for disse Sammenstød.

»Der er i den seneste Tid indtraadt Begivenheder af faretruende Karakter«, siger Opraabet. Javel, Sabotagen er vokset i Omfang. Den bliver stedse dygtigere tilrettelagt og mere systematisk gennemført. Ingen nok saa indtrængende Appel vil kunne standse denne Udvikling. Den standser først den Dag, Tyskerne er ude af Landet. Vi er i Almindelighed ikke Tilhængere af at ødelægge Værdier. Men vi ønsker Fred. Vi ønsker vor Frihed tilbage. For at dette kan opnaas maa Hitlerfascismen styrtes. Den bedste Maade, hvorpaa vi kan medvirke hertil er ved at ødelægge de Virksomheder, der arbejder for Hitlers Krigsindustri og derigennem er med til at forlænge Krigen. Dette har det danske Folk indset. Derfor slutter flere og flere op i Frihedskæmpernes Rækker. Derfor hilses hver ny Sabotagehandling med Stolthed og Tilfredshed af Befolkningen, som heri ser et Skridt paa Vejen mod Freden, og som tillige erkender, at det ved selv at udføre Arbejdet undgaar de langt mere ødelæggende Luftbombardementer.

»Tilførsler af Levnedsmidler og Brændsel vil blive hæmmet«, siger Opraabet. Vi ved, det er de fejge Nazisters Vane ved Trusler at faa deres Krav sat igennem. Men vi ved ogsaa, at Frihed og Fred faas ikke forærende. Det maa tilkæmpes. Og ved mangfoldige Lejligheder, sidst i Esbjerg og Odense, har Befolkningen vist, at den er parat til at tage Kampen op og bære Kampens Byrder.

Enhver ønsker, at »dansk Styre skal bevares i Landet«. Men som det er nu, har vi kun et dansk Styre af Navn. Ved sin valne og vaklende Holdning har Regeringen bragt det dertil, at vi her i Landet i Virkeligheden har et tysk Styre udøvet af danske Hænder.

Endelig siger Opraabet hyklerisk, at enhver maa bidrage til, at »lovordnede Tilstande fortsat kan opretholdes«. Der findes ikke lovordnede Tilstande i Landet i Dag. Ingen ved det bedre end den Regering, som paa Tyskernes Bud daglig bryder Grundlov og Retsplejelov, som udleverer danske Statsborgere til tysk Rettergang og tyske Tugthuse, som lader Danskere arrestere og indespærre paa ubestemt Tid efter tysk Forlangende. Dette er ikke lovordnede Tilstande, og intet ærligt Menneske vil medvirke til, at disse Tilstande opretholdes.

»Ingen maa tage sig selv til Rette«, slutter Opraabet. Jo, naar Regering og Rigsdag svigter Folket, som det er sket i disse Besættelsens Aar, saa har Folket ikke alene Ret, men Pligt saavel overfor sig selv som overfor Landet og dets Fremtid til at tage sig selv til Rette.

Det er dette, som er ved at ske. Folket er i Færd med at tage Sagen i sin Haand. Det er

tirret og mishandlet længe nok af de nazistiske Undertrykkere. Forgæves har det ventet Hjælp og Understøttelse til Forsvar af dets Rettigheder fra Regeringen og fra den Rigsdag, der lod sig vælge som Demokratiets og Danmarks Forsvarer. Men Folket blev svigtet. Det har nu rottet sig sammen til Handling. Overalt vil det fremtidig besvare Overgreb med Modangreb indtil Tyskerne er fordrevet fra Landet. Det kræver Respekt for sig selv og sine Rettigheder. Det kræver bedre Levevilkaar, ordentlige Luftbeskyttelsesforanstaltninger, Krigsrisikotillæg paa udsatte Virksomheder, det kræver sig fritaget for enhver tysk Indblanding i sine Anliggender, saavel paa Arbejdspladsen som udenfor, og det kræver Gaderne renset for Tyskerne og deres Medgangstere.

Vil Regering og Rigsdag handle i Folkets Interesse, maa de understøtte disse Krav og drage Omsorg for, at de snarest bliver opfyldt. Men uanset hvad Regering og Rigsdag vil eller ikke vil, saa gaar Kampen mod Tyskerne videre, ubønhørlig og uforsonlig til den Dag, den sidste Nazist er fordrevet fra vort Land!

Esbjerg og Odense har vist Vejen!

Ikke Underkastelse og Leflen for de tyske Bestier, men bevidst og kraftig Optræden sikrer Folket taalelige Forhold.

Fra hele Landet meldes om Aktioner, Demonstrationer og Strejker mod Tyskerne og deres Straffeforanstaltninger. Saa kraftig og omfattende har Modstanden været, at Tyskerne paa sine Steder har fundet det nødvendigt at give efter. Odense og Esbjerg har i de sidste Uger leveret straalende Eksempler paa, at Modstandens og Kampens Vej er farbar, og at det er ad denne Vej, det danske Folk skal naa frem til Friheden og Selvstændigheden.

Odense.

I Løbet af 14 Dage har Tyskerne hentet sig to alvorlige Nederlag i Odense. I Juli Maaned blev der uden ydre Foranledning posteret tysk Militær paa Odense Staalskibsværft. Da Vagterne efterhaanden gik og blandede sig i Riggernes Arbejde, erklærede Arbejderne, at det kunde være nok, og nedlagde Arbejdet med Krav om Tyskernes Fjernelse. I Løbet af faa Timer maatte Tyskerne bøje af og trække Soldaterne tilbage. Den 28. Juli blev der paa Værftet forøvet Sabotage mod en Mineudlægger, som var klar til Aflevering næste Dag. Straks ved Arbejdstidens Begyndelse næste Morgen var der paany tyske Tropper paa Værftet, hvorfor Arbejderne, belært af tidligere Erfaring, nægtede at gaa i Arbejde. I de følgende Dage etablerede de »Siddestrejke«, men Tirsdag den 3. August blev de nægtet Adgang til Værftet. Harmen over Tyskernes Optræden var stor i Odense, og Meddelelsen om Udelukkelsen fik Bægeret til at flyde over. Paa de store Virksomheder nedlagde samtlige Arbejdere — ca. 3500 Mand — Arbejdet og gav dermed Kravet: *Tyskerne væk fra Værftet!* forøget Vægt. To Dages Storstrejke var tilstrækkelig. Tyskerne trak deres Tropper tilbage. Arbejderne havde sejret.

Men der faldt ikke Ro over Byen. Søndag den 15. August var der Tumulter med de tyske Soldater paa Odenses Gader. Publikum blev sendt hjem fra Biograferne Kl. 22, da Gaderne skulde ryddes af Politiet Kl. 22,30.

Mandag Aften var der paany Demonstrationer og Sammenstød. Tirsdag Aften udsendte Politiet Proklamation om, at Folk skulde blive hjemme om Aftenen, og Biograferne aflyste Forestillingerne. Odense Borgerne mødte dog blot endnu mere talstærkt op. Det samme gjorde Tyskerne. Fredelige Borgere blev revet af Cyklerne og gennembanket. Mange anholdtes af Tyskerne og førtes til Politistationen eller Kasernen. Politiet rørte ikke de aggressive Tyskere, men kun Danskerne. Feltgendarmeri patruljerede Gaderne med Karabiner.

Onsdag Morgen og i Løbet af Onsdag Formiddag gik alle Arbejdere i Strejke paa Kravet om, at *Tyskerne skulde forbydes Adgang til Gaden efter Kl. 19.* Efter Møde i Handelsstandsforeningen lukkede alle Forretninger Kl. 12. Ogsaa Postvæsenet og Statsbanernes Ekstraarbejdere nedlagde Arbejdet. Demonstranter i Tusindvis var paa Gaden. Alle Forretninger, der er kendt for at handle med Værnemagten, blev molesteret paa det grundigste. Ikke alene Butiksruder, men Inventar og Lager blev ødelagt. Tyskerne kørte rundt i Gaderne paa Lastvogne med Karabiner og Maskingeværer og aabnede ved flere Lejligheder Ild, hvorved adskillige blev saaret. Alene Tirsdag Aften blev 14 indlagt paa Byens Sygehuse med Bajonetstik. De Tøse, som har gaaet med Tyskerne, blev opsøgt paa deres Bopæl og slæbt ned paa Gaden, hvor Haaret blev klippet af dem. Mange blev klædt nøgne og jaget gennem Gaderne, mens deres Bohave, Tøj, og alt i deres Lejlighed styrtedes gennem Vinduet ned paa Gaden. Kl. 15,30 meddelte Politiet gennem Højttalervogne, at alle skulde begive sig hjem. Men ingen fulgte Opfordringen. Endnu Torsdag og Fredag fortsatte den totale Generalstrejke, mens Politiforstærkninger fra snart sagt alle Egne af Landet dirigeredes til Byen. Fredag Aften ud-

sendtes gennem Pressens Radioavis en Meddelelse fra Arbejdernes Fællesorganisation om, at »den af Politiet forordnede Indskrænkning af Færdslen« var ophævet Lørdag Morgen, hvorfor Arbejdet kunde genoptages. Endnu Lørdag, da disse Linjer skrives, fortsætter Strejken dog, idet Arbejderne forlanger Kravet om Tyskernes Fjernelse fra Gaden opfyldt, før de gaar i Arbejde.

Esbjerg.

Umiddelbart før den sidste Storstrejke i Odense havde Esbjergs Arbejdere og Borgere ved deres Strejke den 10. og 11. August vist Vejen. Aarsagen var ogsaa her Tyskernes frække og provokatoriske Optræden, og da de troede at kunne kujonere Esbjergs Befolkning gennem Undtagelsestilstand, svejsedes Borgerne sammen til en Enhed og lagde Byen fuldkommen stille. Alt Arbejde i Esbjerg og ved de tyske Befæstningsværker hvilede. Butikerne meddelte ved Skilt i Vinduet: Lukket indtil videre. Hele Postvæsenets Personale, Statsbanernes Ekstrafolk, Remisearbejdere og Stationsarbejdere deltog i Strejken. Kun Sygehuse, Gas-, Vand- og Elektricitetsværker samt Banernes kørende Personale var undtaget. Dette var altsaa mere end en Generalstrejke i almindelig Forstand. *Det var en Folkestrejke!*

Forhistorien til Aktionen er Branden paa Fiskekasselagret. Under Slukningsarbejdet forulempede de tyske Soldater Fiskerne. Da Fiskerne slog igen, greb Tyskerne — i Stedet for at tugte Udskuddet i deres egne Rækker — til at straffe hele Esbjergs Befolkning ved at dekretere Undtagelsestilstand fra den 7. August. Esbjergs Befolkning gav Pokker i Udgangsforbudet, hvorfor Tyskerne skærpede dette. Heller ikke det hjalp. Efter Kl. 21 og langt ud paa Natten demonstrerede store Menneskemasser paa Gaderne under Afsyngelse af »Der er et yndigt Land«, »Internationale«, »Tipperary« og andre Sange, og det kom til Sammenstød med tyske Soldater.

Arbejderne var imidlertid klar over, at der maatte mere end Demonstrationer og Sange til. Aktionen maatte udvides med Strejke. Den tog sin Begyndelse hos Smedene Mandag den 9. August, og Dagen efter havde den bredt sig til hele Byen.

Paa en Række Strejkemøder med mange Tusind Deltagere forsøgte Politimesteren at overtale de strejkende til at gaa i Arbejde, idet Tyskerne da vilde afgive Løfte om at ophæve Undtagelsestilstanden i Løbet af nogle Dage. Desuden vilde det blive de tyske Soldater forbudt at færdes paa Gaderne om Aftenen. Tilbudet blev afvist. Kravet var: Først Ophævelse af Undtagelsestilstanden og derefter Genoptagelse af Arbejdet.

Efter denne haandfaste Afvisning fulgte Forhandlinger mellem Borgmesteren, Kjærbøl, Regeringen og v. Hanneken, hvorpaa Tyskerne bøjede sig og gav bindende Tilsagn om øjeblikkelig Ophævelse af Undtagelsestilstanden. Først da begyndte Byens normale Liv igen, idet de Strejkende dog først havde understreget, at Repressalier af hvilken som helst Art ikke vilde blive taalt. Esbjerg havde besejret Tyskerne. Nazibøllerne holdes borte fra Gaderne om Aftenen. Sejren var fuldstændig.

— — —

Esbjerg og Odense har vist Vejen. Ikke Underkastelse og Leflen for de tyske Bestier, men bevidst og kraftig Optræden sikrer Folket taalelige Forhold.

Det var Folket selv — tirret og forulempet af de tyske Voldsmænd — der med Arbejderne i Spidsen tog Sagen i sin Haand.

Det var Folkets enige, faste Front, der skaffede Respekt for de elementære danske Rettigheder.

Det var Folkets Ro, Besindighed og Sammenhold, som bragte Sejren.

Overalt, hvor Tyskerne iværksætter Provokationer og Terror, maa Folket samles til Handling.

Kræv Nazisoldaterne afvæbnet og fjernet fra Gaderne om Aftenen!

Mød Undtagelsestilstand og Overgreb med hele Folkets Modstand!

ØSTFRONTENS BETYDNING

Den Røde Hær fortsætter sin Sommeroffensiv med uformindsket Styrke. Tyskerne er drevet ud af de stærkt befæstede og sejgt forsvarede Byer Orel og Bjelgorod, mens Briansk og Kharkof staar for Fald. Hermed er den tyske Legende om, at den Røde Hær ikke kan kæmpe om Sommeren, bragt ud af Verden. Den Røde Hær har vist, at den kan kæmpe baade Vinter og Sommer, og at dens Ledelse og Materiel er Tyskerne langt overlegen.

Tilbagetoget paa Østfronten er en Katastrofe for Hitler-Tyskerne. Det forøger ikke alene de indenrigske Vanskeligheder, men har ogsaa rejst udenrigske Kræfter imod dem.

En af de første Virkninger var Mussolinis Fald. Derefter begyndte Ungarn, Rumænien og Bulgarien at overveje en Nyorientering af deres Politik. Ungarn har endog bedt tyrkiske Mellemmænd være sig behjælpelig med at faa Fred og erklæret sig villig til at afstaa de Landomraader, det har røvet fra Jugoslavien. Finland tæller ogsaa paa Knapperne. Tanner og hans

Venner er de eneste, der ikke vil have Fred, men det er lettere at komme i Skidtet end ud af det igen. Ogsaa Sverige har faaet musetravlt. Det har omgaaende opsagt Overenskomsten med Nazi om Permitteringstrafiken. Selv Japan frygter, at det tyske Nederlag indirekte faar Konsekvenser. Man frygter, at den italienske Flaade efter italiensk Kapitulation skal blive sat ind i Stillehavet, og japanske Diplomater har gjort Forestillinger baade i Rom og Berlin.

Til disse Gnidninger indenfor Akseblokkens Statsmænd kommer desuden, at Folkene i Akselandene og de besatte Lande med fornyet Energi gaar ind i Kampen mod Hitler og hans Makkere. I Ungarn, Bulgarien og Rumænien gaar Folket under mangfoldige Paroler til Kamp mod Regeringerne. I de besatte Lande vokser Modstanden og Sabotagen og Partisanskarer gaar over til Offensiv. Krigsforlængerne er overalt i Defensiven.

Luftangrebene paa Italien og Tyskland er en haard Belastning saavel moralsk som materielt. Højdepunktet blev naaet med Hamburgs Ødelæggelse. 80 pCt. af Byen ligger i Ruiner. 250000 Mennesker menes ifølge tyske Opgivelser dræbt. Alle Sikkerhedsforanstaltninger i Byen brød sammen. Nazisterne mistede fuldstændig Kontrollen og Magten. Befolkningen flygtede over Hals og Hoved.

Disse Luftangreb i Forbindelse med Totalmobiliseringen og Krigens almindelige Slid paa Produktionsapparatet har betydet kolossal Nedgang i Produktionen. Det hævdes, at den tyske Hær forlanger 450 Tigertanks pr. Maaned, men kun kan faa 230, og at der i Stedet for de forlangte 1400 Flyvemaskiner og 1500 Panservogne pr. Maaned kun kan leveres henholdsvis 1200 og 850. Man forstaar, at Rustningsminister Speer vægrer sig ved at opgive absolutte Produktionstal, og man faar herigennem en ganske god Illustration til Skryderen Goebbels' megen Tale om, at Tiden arbejder for Tyskland.

Der kan ikke herske Tvivl om, at der blandt de tyske Nazispidser og den tyske Overklasse er de samme Skillelinjer, som er kommet til Udtryk i Italien. Nederlagene i Øst og paa Sicilien vil fremskynde den tyske Opløsningsproces, men det er klart, at den længe lovede »anden Front« i Europa vilde sætte anderledes Fart i Begivenhederne. Indtil nu er det Sovjetunionen, der har baaret Hovedbyrden af de tyske Angreb, og Nøglen til den senere Tids Tildragelser maa søges i den Røde Hærs straalende Indsats og Fremgang.

Kommunisterne og Fremtiden

Der tales saa meget om Kommunisternes Hensigt og Arbejdsmetoder. Enten det nu er af Mangel paa Kendskab eller i ond Hensigt, saa er meget af det der siges uhyre fjernt fra Sandheden. Vi mener det derfor paa sin Plads at bringe et Citat fra vor Partiformand *Aksel Larsens* Beretning paa Landspartikonferencen i Odense, 1938. Aksel Larsen udtalte (Side 12 i Pjecen »Der kaldes til Samling«, Arbejderforlaget 1938):

»*Vi kæmper for et sandt Demokrati*«.

Lad mig da benytte Lejligheden til, som saa mange Gange før, at fastslaa, at vort Parti er et demokratisk Parti. Vi er Tilhængere af det sande og virkelige Folkestyre, vi ønsker, at Folkets Flertal skal være bestemmende, og vi anser det ikke for nok, at Folket selv vælger sine Repræsentanter til Stats- og Kommunestyrelserne o. s. v., men mener, at Folket bør have Kontrolret over de Valgte, at disse skal være forpligtet til at udøve Folkets Vilje, og at ogsaa Administrationen af de vedtagne Love og af Samfundets Anliggender i det hele taget ikke skal være Monopol for Overklassen, men lægges i Hænderne paa Folket selv og Folkets Børn.

Vi giver os ikke tilfreds med saakaldt »politisk Demokrati«, hvor flere af de væsentlige Forudsætninger ikke engang af Navn er opfyldt. Vi er klar over, at sandt Demokrati, saadan som det er virkeliggjort gennem den socialistiske Sovjetunions frie Forfatning, ikke kan skabes under Kapitalismen, hvor den enkelte i Kraft af Fødsel, Arv, Brutalitet eller Held faar Ret til at tilegne sig Udbyttet af andre Menneskers Arbejde og derigennem Mulighed for at skabe sig ogsaa andre end materielle Forrettigheder. *Vi tilstræber et socialistisk Demokrati, hvor alle Samfundsrigdomme tilhører Samfundet — hele Folket — og forvaltes af Samfundets Organer under Folkets Deltagelse og Folkets Kontrol, hvor der hersker økonomisk, politisk og kulturelt Demokrati.*

Vi *tilstræber ikke* at naa dette Maal ved forfatningsstridige Midler, ved Voldsanvendelse, ved Mindretalskup eller lignende. Vort Arbejde gaar ud paa at vinde og forene det overvældende Folkeflertal, hele det arbejdende Folk til politisk Kamp for dette Maal, som det er i det store Folkeflertals, i Menneskehedens og Kulturens Interesse bliver naaet. — Men vi er forberedt paa, at et lille Faatal af Befolkningen, som har Interesse i uretfærdige Samfundstilstandes Opretholdelse, og som i Kraft af sin økonomiske Magtstilling har tilranet sig en Indflydelse, som staar i omvendt Forhold til deres Faatallighed, af al Magt og i givet Fald med voldelige og forfatningsstridige Midler vil søge at forhindre Folkeviljen i at blive Landets

Lov. Vi kender fra Historien — saavel den danske som Udlandets — tilstrækkelige Eksempler paa noget saadant. *Og kommer det danske Folk i en saadan Situation, da er dets Ret og Pligt med alle Midler at sikre Folkeviljens Sejr, at bane Vej for Retten og Folkestyret.*

Vi anser ikke Demokratiet i Danmark for at være fuldkomment eller blot tilfredsstillende. Vi tilstræber en Forfatningens Demokratisering efter de Linjer, jeg lige har trukket op, og forbeholder os vor Ret til at arbejde herfor. *Men angriber noget Parti, nogen Gruppe, Fraktion eller Klike det bestaaende — omend ufuldkomne — Demokrati for at forringe det, at gøre Folket retsløs, da agter vi med alle Midler at bekæmpe saadanne Forsøg.* Vi har *altid* været Modstandere — *aldrig* været Tilhængere af Mindretalsstyre eller Mindretalsdiktatur. Vi vil bekæmpe alle Forsøg paa at indføre noget saadant — hvorfra de saa end kommer.«

— — —

Dette er kort og klart Kommunisternes Stilling. Der lægges ikke Skjul paa, at vi er Tilhængere af et virkeligt Demokrati. Vi har den Opfattelse, som findes udtrykt i »Berlingske Tidende«s Leder den 25. Juli 1943, hvori det hedder: »Og paa samme Maade maatte den Borger, der tilkæmpede sig den politiske Frihed, føle det unaturligt, om han skulde leve i økonomisk Underdanighed«. Vi nærer ingen Tvivl om, at »Berlingeren« er rygende uenig med os om, hvor vidt man kan gaa i Retning af at afskaffe den økonomiske Underdanighed. Derfor er det alligevel »unaturligt«, at Arbejdere, Husmænd og ligestillede skal leve i økonomisk Underdanighed, og det er denne økonomiske Underdanighed, vi arbejder paa at afskaffe.

Metoderne hertil er ikke hverken Terror eller Mindretalskup, men det overvældende Folkeflertals Indsats, som vi tilsigter at vinde herfor ved politisk Arbejde paa Forfatningens Grund. Vi vil bekæmpe alle, der søger at antaste de, omend ufuldkomne, Rettigheder Forfatningen hjemler os. Derfor har vi deltaget i den danske Folkebevægelse med Modstand og Sabotage for at være med til at kvæle Nazismen og genindføre forfatningsmæssige Tilstande.

Naar Forfatningen igen sættes i Kraft, fortsætter vi vort Arbejde paa dens Grundlag for at Folket kan vinde baade politisk og økonomisk Frihed.

Forbryderne frygter Hævnen

Sovjetunionens, Englands og de forenede Staters Noter til de neutrale Stater om ikke at give Asyl til Krigsforbrydere, har slaaet Nazilederne med Skræk. De hykler Forargelse over dette Pres paa de Neutrales Suverænitet og hævder, at der ikke kan være noget, der hedder Krigsforbrydere. De erklærer, at det er en hæderlig Sag at gaa i Krig, og at det ikke har med Forbrydelse at gøre. Naar Krigen er afgjort, skulde de besejrede derfor ikke betragtes som Forbrydere.

Jo, de snakker godt. Men saadan gik det jo ikke, dersom Nazismen sejrede. Ligesom de i Tyskland har behandlet enhver Antinazist som Forbryder, saaledes vilde de ogsaa behandle deres Fjender. De har allerede i Gerning ved at transportere deres Modstandere fra Fængsler i Danmark, Norge, Holland, Belgien, Frankrig og andre Lande vist deres Hensigt. Kendt er det ogsaa, hvorledes de har ladet Emigranter, der havde faaet Asylret af den danske Regering, arrestere og overføre til tyske Fængsler. De, der ikke er henrettet, er indsat i Tugthuse, hvor de behandles barbarisk.

Efter Nazismens Lære er det altsaa god Latin at betragte Modstandere som Forbrydere og give dem en barbarisk Behandling, som alle civiliserede Nationer tager Afstand fra. Men dette er selvfølgelig ikke Grunden til, at de karakteriseres som Krigsforbrydere. Naar de betegnes saaledes, skyldes det deres Overfald paa fredelige Stater og Folk, deres Røverier og Plyndringer, deres Terror og Myrderier paa Folkene i de okkuperede Omraader. Disse Rædselsgerninger, som Hitler og hans Klike har Ansvaret for, er en Forbrydelse mod Menneskeheden og skal straffes.

Det er forstaaeligt, at Naziforbryderne, som har haft saa djævelske Hensigter, nu pines af Frygt for at komme til at lide den Skæbne, de havde tiltænkt andre. Men de vil ikke undgaa deres Skæbne.

Italien i Revolutionens Smeltedigel

Den storpralende Il Duce, Annunciataridder med Ret til at kalde sig Konge-Kejserens Fætter, Benito Mussolini. er faldet. Begivenheden indtraf umiddelbart efter de Allieredes Landgang paa Sicilien, Hitlers mislykkede Offensiv paa Østfronten, Førermødet i Verona og Bombardementet af Rom. Men Mussolini har længe været ude for store Vanskeligheder.

Krigens Byrder hvilede tungt paa Italien. Krigstabene udgjorde alene paa Østfronten efter Mussolinis eget Udsagn 175 000 Mand. Krigsbeskatningen var meget haard. Korruptionen, Fascismens Tvillingbroder, greb fantastisk om sig. Ikke alene Arbejderne, ogsaa Overklassen led under det tyske Formynderskab. Storindustriens Profitter skrumpede ind, fordi Tyskland ikke sendte Raastoffer, men tværtimod hentede Arbejdere til Tyskland. Fra øverst til nederst i Samfundet gærede Hadet til Tyskland. Arbejderne strejkede og demonstrerede for at faa

Tyskerne jaget ud af Italien. Hadet tog ogsaa Retning mod Fascismen. Fascisterne maatte skjule deres Emblemer, og der udbrød stor Strid mellem Partispidserne. Mussolini mente at kunne besværge Uvejret ved at smide alle utilfredse ud. Men det gik ikke. Det fascistiske Storraad ofrede Benito i Haab om at redde sig selv.

Manden, der skulde klare Sagen, blev Marskal Badoglio. Han erklærede straks: Krigen gaar videre. Italien holder sit Ord til Forbundsfællerne. Det var ikke det, Italienerne ønskede. De vilde have øjeblikkelig Fred og Frihed. Badoglio vilde ikke give nogen af Delene. Strejker og Demonstrationer mod Regeringen var Svaret. Under Tryk af Folkets Bevægelser har Badoglio forbudt Fascistpartiet, lovet Valg, dog først 4 Maaneder efter Krigens Afslutning, lovet Løsladelse af politiske Fanger og officielt givet Partierne Tilladelse til at holde Ledermøder. Talrige haarde Domme (7 Aars Fængsel for under en Demonstration at have raabt Leve Stalin!) viser dog den nye Regerings sande Ansigt.

Efter alt at dømme vil Badoglio ikke længe kunne staa imod. Han har imod sig hele Folket spændende fra Dele af Overklassen over Middelstanden til Arbejderne og sammensvejset i en Folkefront, der omfatter de fem Partier: Aktionspartiet, Katoliker, Liberale, Socialister og Kommunister. Gennem mægtige Demonstrationer i alle større italienske Byer kræver de øjeblikkelig Fred og Frihed. Badoglio har ikke lang Tid at betænke sig i. Han maa bøje sig, eller han vil blive fejet bort.

Eksproprier Kornimportørernes Lagerrum!

De autoriserede Kornimportører har trods »Arbejdsløsheden« været godt aflagt. Gennem Kornordningen har de faaet Erstatning for tabt Arbejdsfortjeneste. Alligevel er de utilfredse med det, Staten vil give dem, og har derfor truet med at lukke deres Lagerrum for dette Aars Høst, saaledes at Kornet maatte mugne og Befolkningen være henvist til at faa raaddent Brød.

Dette skændige Anslag blev ikke afslaaet ved Regeringens resolutte Optræden, men ved, at Landbrugsministeren simpelthen overlod det til sin Kollega, Handelsministeren, gennem Priskontrolraadet at fastsætte den Leje, som Korngrossererne ønskede. Denne Trafik kan ikke skarpt nok fordømmes. Naar de Herrer Korngrosserere, der længe nok har aagret paa Folket og suget Millioner til sig, mente sig stærke nok til at trække Sværdet og gaa i Leding, saa skulde de ogsaa have haft den Krig, de ønskede. Det havde været den letteste Sag af Verden at føre Krigen over i deres Lejr. Staten kunde og burde have eksproprieret Kornimportørernes Siloer og Lagerrum. De Herrer Korngrosserere vilde da have opdaget, hvor inderligt overflødige de er. Og Eksemplet vilde ogsaa have Betydning langt ud over denne Kreds og have virket afsvalende paa andre, hvis paagaaende og frække Krav staar i omvendt Forhold til deres Betydning.

Pristals-Svindelen

Atter er der kommet et Pristal fra Statistisk Departement. Og atter maa man forbavses over, hvad Regeringen og dens Bureaukrati kan præstere. Ingen havde vel stillet Forventninger om en stor Stigning. Dertil er vi blevet snydt for ofte. Men de fleste havde dog regnet med en svag Afspejling af de Prisstigninger, der er saa velkendte i Dagliglivet. Men nej, det skete ikke. Man havde endog den Frækhed ikke engang at indskrænke sig til et Pristal uden Stigning, men at møde op med et, der viste 2 Points Fald for det almindelige og 3 Points Fald for det »skrællede« Pristal.

Hermed er Regeringen ude i den oplagte Svindel. Ikke et Menneske — ejheller de, der har regnet Pristallet ud — vover at benægte dets Upaalidelighed. Pressen har aabent erkendt, at Tallet er falsk, idet Udgifterne — som Politiken udtrykker det — er steget, det ved enhver.

Den legale Presse slaar sig dog til Taals med, at Julipristallet ingen praktisk Betydning har. Kan gerne være, den ikke er stor. Men ingen kommer dog uden om, at Julipristallet er skaaret over samme Læst som tidligere Pristal, og den agtes vel ogsaa benyttet ved kommende Udregninger. Og det vil sige, at det kommende Januarpristal, beregnet paa dette falske Grundlag, skal ligge til Grund for Alders- og Invaliderentes Regulering, for Tjenestemands-Lønningerne og være vejledende for Arbejds- og Forligsnævnet. Og her er vi ved Kernen. Landets daarligst stillede — de Gamle og Syge — skal gennem Falskspillerkunster med Pristallet snydes for de karrigt tilmaalte Smuler, Socialloven hjemler dem.

Offentligheden ved fuld Besked om, hvorledes Regeringen opnaar det »gunstige« Pristal. Der tages overhovedet ikke Hensyn til de virkelige Udgifter. Der regnes ikke med Varernes Kvalitetsforringelse. Prisfald paa Koks og andre Varer indregnes efter Behag og ganske uden Hensyn til, om disse Varer er til at købe. Og endelig nedsatte man fra Juli i Fjor Udgifterne med 655 Kr. og forhøjede det beregnede Børneantal til 1,85 (herved opnaas Nedgang i Beklædningsudgiften ved større Rabatkortbeløb og Nedgang i Skatterne som Følge af Børnefradragets Forhøjelse).

Alt for længe er dette Snyderi blevet tolereret. Nu maa det være Slut. Først og fremmest af Hensyn til de Syge og Gamle, men ogsaa af Hensyn til Arbejdere og Tjenestemænd, maa hele Folket gennem sine Organisationer kræve, at Pristallet udregnes paa et regulært Grundlag.

ULOVLIGE STREJKER

Den 19. August advarede »Socialdemokraten« i en Leder mod de ulovlige Strejker. Den 20. August havde Forretningsudvalget for de samvirkende Fagforbund sammenkaldt til Formandsmøde, og fra Mødet udsendtes en Resolution, hvori der opfordredes til at »fortsætte Arbejdet uforstyrret« og overlade til Organisationerne at behandle Uoverensstemmelser, der maatte opstaa.

Men hvilke Resultater er det, der opnaas, naar det overlades Organisationerne at varetage Arbejdernes Interesser? Disse Resultater er af en Beskaffenhed, saa selv et saa »beskedent Blad« som »Socialdemokraten« Gang paa Gang maa notere, at det gaar ned ad Bakke for Arbejderne. Og dernæst: selv disse beskedne Resultater var ikke opnaaet, dersom Medlemmerne ikke dels havde holdt de samvirkende Fagforbund til Ilden og dels var gaaet til direkte Aktion paa Arbejdspladserne. De ulovlige Strejker og Arbejdernes Forbitrelse over Forarmelsen i det hele taget er den Kraft, som bringer Reaktion og folkefjendtlige Kræfter til at bøje sig.

Som de københavnske Bygningsarbejderes ulovlige Strejker under sidste Krig bragte os 8-Timersdagen, saaledes har de menige Arbejderes Initiativ og senere ulovlige Strejker givet gode Resultater. Og vi kan føje til, at skal danske Arbejdere gøre sig Haab om at faa det fuldt berettigede Krigsrisikotillæg paa de særlig udsatte Virksomheder, saa er Strejker nødvendige.

Derfor, og fordi de generer Tyskerne meget alvorligt, er de ulovlige Strejker i Dag mere anerkendelsesværdige end nogensinde!

Flere og flere stikker af til Sverige

— men hvorfor gør de det? Mon de tror at kunne gavne Danmarks Sag ved at sidde i en svensk Koncentrationslejr? Det er en stor Fejl. Det er her i Landet, Slaget skal slaas, og her er vi Danskes Plads.

Takt og Tone for Politiet i Tilfælde af Invasion

Skønt travlt optaget af at beskytte Frikorpsfolk, jage danske Patrioter og uskadeliggøre Huer med samfundsfarlige Farver, har Thune Jacobsen dog faaet Tid til at forfatte et udførligt Skrift om, hvorledes Politiet skal forholde sig i Tilfælde af Invasion.

Indledningsvis gøres Politiet opmærksom paa, at det i Tilfælde af Invasion skal »søge at opretholde Ro og Orden« samt »beskytte Befolkningen og dens Ejendom«. Det lyder jo prisværdigt, men mon nogen tror, at de krigsførende Parter, dersom Landet først er blevet Krigsskueplads, vil indstille Kamphandlingerne, fordi en Politimester truer med Bøder for Gadeuorden?

For at Betjentene ikke skal lide nogen Overlast paabydes det at søge Dækning ved Kamphandlinger af kortere Varighed, og hvor nødvendige Politiforretninger skal udføres, tilraades det ikke at udsætte sig for direkte Beskydning eller færdes i Kvarterer, der ligger under Ild (hvad de Herrer Betjente sikkert ogsaa vil faa vanskeligt ved ret længe). Er der Fare for, at en Politistation under Gadekamp skal blive Tilflugtssted for krigsførende Tropper, skal Personalet beordres til at søge Dækning enten paa Tjenestestedet (under Skrivebordet??) eller ved Dimittering til deres Hjem.

Bliver Politikredsens Hovedsæde besat af Invasionstropper, skal Politimesteren vaage over »at Befolkningens i Folkeretten hjemlede Rettigheder respekteres«!! Vi synes, det vilde være endnu glædeligere, om Politiet ogsaa fik denne Opgave at udføre under de nuværende Forhold og ikke skulde afvente en sejrrig Invasion.

Til Slut siges der, at i Tilfælde af Invasion maa man ikke følge de Instrukser, der gælder med Hensyn til Nedsættelse af Faldskærmsjægere. Igen et Udslag af Thune Jacobsens Visdom. Tænk, hvor morsomt det vilde være, om Politiet rykkede ud for at arrestere Invasionstropperne, efterhaanden som de gik i Land!

Scavenius-Regeringen forbereder sig paa at overleve Krigen!

Scavenius og hans Medarbejdere i Regering og Rigsdag har travlt. De indskrænker sig ikke til Dagens Problemer, men har ogsaa Opmærksomheden henvendt paa, hvorledes det skal gaa efter Nazismens Nederlag.

Om dette Problem har Forsvarsminister Brorson saaledes til »Aarhuus Stiftstidende« udtalt:

»For det første maa der befrygtes Uroligheder, og det maa være Regeringens Pligt med alle til Raadighed staaende Midler at opretholde Roen i videst muligt Omfang, selv om det vel næppe helt vil kunne undgaas, at der opstaar beklagelige Episoder. Det maa forudses, at Politiet ikke altid vil være i Stand til at hævde Respekten for de lovlige Myndigheder. Hvis Danmark ikke til den Tid har en handlekraftig Regering med Folkets Tillid, maa vi befrygte Kaos og deraf følgende Ulykker, som vi lykke-

ligvis hidtil har undgaaet. Regeringens Maal er derfor fremfor alt at bevare Roen i de første vanskelige Maaneder, men netop derved skabes der ogsaa Muligheder for en fri Meningsdannelse om den fremtidige Politik i Danmark, saaledes at der gennem Valgene skabes en Rigsdag og en Regering, som Befolkningen vil have den.«

Hermed siges det tydeligt, at Scavenius-Regeringen eller Dele deraf regner med at fortsætte som Ministre, naar Krigen er slut. Og saa er det klart, at der vil blive Demonstrationer og Uro. Folket kræver nemlig omgaaende de politiske Fanger løsladt og Lovgivning og Administration renset for alt, hvad der er skudt op i Skyggen af og under Tryk af den tyske Nazisme. Det vil sige Forfatningen sat i Kraft med Ytringsfrihed og Organisationsforhold som før Besættelsen og alle, der har forbrudt sig mod Nation og Forfatning, draget til Ansvar og fjernet fra Administrationen.

Disse Foranstaltninger kan afgjort ikke udføres af den Regering, der har stukket i Samarbejde med Tyskerne til op over Albuerne. Den har kompromitteret sig og nyder ikke Folkets Tillid. Forsøger den at holde sig ved Magten og forfuske og forhale Afviklingen af Besættelsen, saa vil Folket rejse sig i Harme, men Ansvaret hviler paa Taburetklæberne.

Til Udrensningsarbejdet kræver Folket en Regering med rene Hænder!

Kampen mod Tyskerne

Den forstærkede Kamp mod Tyskerne afspejles klart gennem nedenstaaende Sabotagestatistik, som er udsendt af Politiet:

Januar	11	Sabotagehandlinger
Februar	22	»
Marts	34	»
April	42	»
Maj	37	»
Juni	37	»
Juli	77	»
1. Uge af August	*23*	»

Og denne Kurve vil vedblive at stige indtil den Dag, Tyskerne er ude af Landet. Disse Tal siger ogsaa en Del om, hvor hensynsfuldt de danske Frihedskæmpere gaar til Værks selv overfor de af deres Landsmænd, som er gaaet i tysk Tjeneste og har overtaget Arbejdet som Sabotagevagt. I Holbæk er 2 Sabotagevagter saaret. I Aarhus og København er dræbt en hvert Sted. Om dem alle vides, at de var Nazister, saa det har været Livet om at gøre for Frihedskæmperne at skyde. I alle de øvrige Tilfælde er der ikke sket Sabotagevagterne nogen Form for Overlast, og ingen uskyldige Danskes Ejendom er gaaet tabt eller blevet beskadiget. Sammenlign dette med den Ulykke, der forvoldtes under Luftangrebet paa København den 27. Januar, og enhver maa indrømme, at Sabotagen er den overfor vort Land mildeste Form for Krigsførelse.

Sabotagen har nu taget et saadant Omfang, at Pladsforholdene gør det umuligt at omtale samtlige Sabotagehandlinger.

Vi nævner en Række af de betydeligste fra den seneste Tid:

25. Juli. Storbrand paa Aalborg Skibsværft.
28. » Tysk Mineudlægger paa Odense Staalskibsværft sænket.
31. » Modelsamlingen paa B.&W., Teglholmen, brændt.
6. Aug. Fiskepakhusene i Esbjerg brændt.
8. » Ødelæggelse af Brønderslev Elektricitetsværks Transformator.
9. » Lokomotivremisen i Aarhus og den store Lokomotivkran ødelagt.
10. » Vandværket paa Lunderskov Station sprængt.
11. » 10 store Sabotagebrande paa en Nat i Aarhus.
13. » Lastautomobiler i Viborg sprængt.
13. » Reparationsværkstedet Fehr & Co. ødelagt.
14. » Tømrerfirmaet Aaen & Gustavsens Lager i Frederikshavn brændt.
15. » Jernbanelinjerne Nord, Syd og Vest for Aarhus ødelagt ved ca. 50 Bombeeksplositioner. Trafiken afbrudt i flere Dage. — Attentat paa Transformatorstationen og Jysk Telefonaktieselskabs Fordelercentral i Aarhus.
15. » Privatbanernes Remise i Aalborg sprængt. 6 Lokomotiver ødelagt.
15. » Attentat mod den fynske Samleskinne i Odense. Fyns og Sydjyllands Elektricitetsforsyning i store Vanskeligheder.
18. » Attentat mod Karosserifabriken i Sydhavnen, København. Tyske Biler ødelagt.

Dette er kun et meget lille Uddrag af den sidste Tids Sabotagehandlinger. Men det er tilstrækkeligt til at vise, hvor systematisk der arbejdes. Overalt er det tyske Interesser, der rammes — og rammes føleligt.

Paa alle Krigsskuepladser er Nazismens Hære ude for de største Vanskeligheder. Ogsaa herhjemme skal vi gøre, hvad der staar i vor Magt for at vælte den skumplende nazistiske Krigsvogn. Det gælder i Dag, at alle maa være med i Kampen mod Tyskerne. Enhver maa øve sin Indsats paa sit Felt. Freden og Friheden vindes ikke ved passiv Venten, men kun gennem aktiv, haard og uforsonlig Kamp mod Undertrykkerne.

Afsluttet 22. August 1943

LAND OG FOLK

LAND OG FOLK 29. Aug 1943 SÆRNUMMER

Søndag den 29. August udsendte Danmarks kommunistiske Parti flg. Opraab:

G E N E R A L S T R E J K E

er Svaret paa det tyske Voldskup.

Til det danske Folk!

Natten til Søndag har de tyske Overkommando begaaet blodigt Militærkup her i Landet.

Efter at Nimandsudvalget, Regeringen og Kongen Lørdag Eftermiddag havde afvist tyske ultimative Krav, der bl.a. gik ud paa Indførelse af Dødsstraf, Særdomstole og Arrestation af Gidsler, tog den tyske Overkommando Natten mellem Lørdag og Søndag Magten.

Der indførtes Undtagelsestilstand. Alle offentlige Bygninger blev besat. Adskillige Journalister og Rigsdagsmænd arresteret. Under Tyskernes Forsøg paa at besætte danske militære Etablissementer kom det til voldsomme Ildkampe mellem danske og tyske Soldater, bl.a. ved Artillerikasernen, Amalienborg Slotsplads, Sorgenfri Slot, hvor Kongen residerer, og Holmen, hvor det lykkedes det danske Forsvar at sprænge og sænke den danske Flaade. Adskillige danske Soldater er dræbt, lideledes er der døde og saarede blandt Civilbefolkningen.

Med sædvanlig nazistisk Fejghed forsøger de tyske Voldsmænd at frasige sig Ansvaret for, denne blodige Tilsidesættelse af de tyske Løfter af 9. April 1940 og istedet give Chritmas Møller, Sabotørerne og andre Skylden herfor. Men det danske Folk ved, at denne Forklaring er Løgn i Bund og Grund. Det danske Folk ved, at det skete Overgreb er en Hævnakt overfor de Nederlag, Tyskerne led ved Generalstrejkerne i Esbjerg, Odense, Aarhus Aalborg, Helsingør, Roskilde og flere andre Byer - Strejker, der var et enigt Folks Svar paa de nazistiske Banditters Provokationer og Terrorisering af danske Borgere.

I over 3 Aar har de tyske Magthavere traadt det danske Folks Rettigheder under Fode. De har udplyndret vort Land, gjort det til Basis for Krigen mod de allierede og udnyttet vort Produktionsapparat til Krigsformaal. Danske Statsborgere er blevet arresteret af tysk Politi og dømt ved tyske Domstole. Trods Løftet af 9. April om ikke at blande sig i Danmarks indre Forhold har de Gang paa Gang under stærke Trusler tvunget Regering og Rigsdag til Indrømmelser i Strid med Landets og Folkets Interesser.

Igennem lang Tid har Befolkningen fundet sig i de tyske Overgreb. Men efterhaanden som Tyskerne i stigende Grad skærpede deres provokatoriske Optræden og brød alle Løfter, voksede Forbitrelsen og Modstanden i alle Kredse. Med de tyske Krav i Lørdags var det Tidspunkt kommet, da ogsaa Landets Regering tvunget af Stemningen i Folket maatte sige Nej.

Svaret paa denne Afvisning fra den danske Regering, Rigsdag og Konge blev Tyskernes blodige Kup, Massearrestationer og Mord paa danske Soldater og Civilpersoner.

ØJEBLIKKELIG GENERALSTREJKE OVER HELE LANDET !

Fabrikker og Trafik maa lægges stille. Forretninger og Kontorer maa lukke. Alle Danskere i By og paa Land, Arbejdere som Borgere, maa i ubrydeligt Sammenhold træde op imod denne voldelige Knægtelse af vor Frihed

og Selvstændighed. Med dødsforagtende Mod har vore Soldater overfor en overmægtig Modstander kæmpet for Danmarks Sag. Nu maa vi alle som een tage denne Kamp og. Følg Eksemplet fra Esbjerg og Odense. Tving Tyskerne til at ophæve Undtagelsestilstanden.

LEVE FRIHEDEN
LEVE DANMARK

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI

Hvad der gik forud.

Forud for Udsendelsen af Generalstrejke-Parolen gik - i store Træk - følgende Begivenheder:

Lørdag Morgen opsøgte Dr. Best Stats- og Udenrigsminister Scavenius og overrakte ham en Række ultimative Krav fra den tyske Regering. Best havde Dagen i Forvejen aflagt Besøg i Hovedkvarteret, og det var Hitlers Ordre, han nu gav videre. Iøvrigt lagde han ikke Skjul paa, at han selv fremtidig var en død Mand i tysk Politik. Den danske Modstand har altsaa formaaet at knække Halsen paa den berygtede Blodhund. Det vil ogsaa ved Sammenhold og Enhed lykkes at knække Halsen paa den forhadte Nazisme.

Vi gengiver nedenstaaende de tyske Krav:

1. Den danske Regering skal øjeblikkelig erklære Undtagelsestilstand over hele Landet. Undtagelsestilstanden skal omfatte:
   Forbud mod, at mere end 5 Personer samles offentligt.
   Forbud mod enhver Strejke og Understøttelse af strejkende.
   Forbud mod enhver Forsamling (lukket eller aaben)
   Forbud mod at betræde Gaderne mellem 20,30 og 5,30.
2. Lukning af Restaurationerne Kl. 19,30
3. Aflevering inden 1. Sept. 1943 af alle endnu forhaandenværende Skydevaaben og Sprængstoffer.
4. Forbud mod enhver Generen af danske Statsborgere paa Grund af deres eller deres paarørendes Samarbejde med tyske Myndigheder eller Forbindelse med tyske.
5. Indførelse af Pressecensur under tysk Medvirken.
6. Oprettelse af danske Hurtigdomstole til Paadømmelse af Handlinger, der strider mod de til Opretholdelsen af Sikkerhed og Orden udstedte Anordninger.

For Overtrædelse af de forannævnte Anordninger skal trues med de højeste Straffe, der kan komme i Betragtning efter den f.T. gældende Lov om Bemyndigelse for Regeringen til at træffe Bestemmelser til Opretholdelse af Ro, Orden og Sikkerhed.

For Sabotage og enhver Medvirken hertil, for Angreb mod den tyske Værnemagt og dens Medlemmer samt for Besiddelse af Skydevaaben og Sprængstoffer efter d. 1. September 1943 skal der ufortøvet indføres Dødsstraf.

Rigsregeringen forventer den danske Regerings Akcept og samtlige foranstaaende Forordninger inden Kl. 16. i Dag.

Særlige Krav til Odense By.

Rigsregeringen har beordret mig til paa Grund af de i Odense forefaldne Episoder og særlig paa Grund af det der skete Overfald paa en tysk Officer at meddele de danske Regering følgende:

1. Byen Odense skl inden 5 Dage betale en Bod paa 1 Mill.Kr. til en Kasse, som "Befehlshaberen" over de tyske Tropper vil angive.
2. Den danske Regering træffer de fornødne Forholdsregler til at finde og udlevere til de tyske Besættelsesmyndigheder de Personer, der er skyldige i Mishandlingen af den tyske Officer. Indtil Udlevering af de skyldige har fundet Sted, træffes der flg. Straffeforanstaltninger overfor Odense:

a.Færdsel paa Gaden mellem Kl. 2o,oo og 5,oo forbydes.
b.Alle Biografer, Teatre og andre Forlystelsessteder lukkes.
c.Restaurationer lukkes fra Kl. 19,00

3. Hvis de skyldige ikke skulde være udleveret inden 5. September, tages der 10 af Byens Borgere som Gidsler.

§ § §

Der blev om Formiddagen indkaldt til Regeringsmøde, og Partierne var indkaldt til Kl. 13. DER VAR INDENFOR REGERINGEN SOM INDENFOR ALLE PARTIER ABSOLUT ENIGHED OM, AT DISSE KRAV VAR UANTAGELIGE.

Kl. 14.3o var der Statsraad i Statsministeriet - Kongen var taget ind fra Sorgenfri.

Statsraadets Møde var kun af kort Varighed, uden Tøven erklærede Kongen sig enig med Regering og Rigsdag. Kongen tog derpaa en bevæget Afsked med sine Ministre, takkede dem for deres Indsats, og manede til ubrydeligt Sammenhold.

Kl. 16 forelaa Svaret: ET KATEGORISK AFSLAG PAA ALLE KRAVENE 1/4 UDEN KOMPROMISFORSLAG AF NOGEN ART.

I Eftermiddagens Løb blev der landsat SS-Tropper paa Langelinie. Kl. 18 afholdtes Parade foran Nyboder Skole. Derefter kørte disse Overfaldskommandoer i en motoriseret Kolonne, Motorcykler, Tanks og Biler Byen rundt til Skræk og Advarsel.

Udover en livlig Færden af tyske Tropper i Københavns Gader skete der kun lidt om Aftenen og i Begyndelsen af Nattan.

Kl. 4 Søndag Morgen kunde Politiet meddele, at tyske Tropper havde besat offentlige Bygninger, og Kl. 4.1o udstedte den tyske Øvertbefalende von Hanneken gennem Ritzaus Bureau den officielle Erklæring om militær Undtagelsestilstand i hele Landet. Dens Ordlyd er kendt!

Kort efter hørte man i den indre By og paa Amager voldsom Skydning og øredøvende Detonationer. I disse tidlige Morgentimer udspilledes dramatiske Begivenheder:

DEN DANSKE FLAADE SÆNKEDE SIG SELV! DANSKE SOLDATER FORSVAREDE KASERNER!

Alle Krigsskibe, der laa paa Holmen, blev sænket, og Arsenalet sprængt i Luften. Da Tyskerne prøvede at gribe ind, kom det til heftige Træfninger. Først Kl. 8.10 Søndag Morgen ophørte Skydningen.

Da Tyskerne vilde besætte Garderkasernen paa Rosenborg, kom det til et veritabelt Slag mellem Garderne og de tyske Angribere. Ogsaa paa Artillerikasernen, Jægersborg Kaserne og Kasernerne ude i Landet forsvarede man sig paa det kraftigste. En Marinesoldat havde med sit Maskingevær placeret sig i Frelserkirkens Taarn, og fra dette høje Stade holdt han S and i mange Timer og beherskede fuldkomment de omliggende Gader. Først da hans Ammunition var sluppet op, lykkedes det Tyskerne at komme op i Taarnet. Paa Byens Hospitaler er indlagt talrige saarede Soldater. Adskillige er døde. Det nøjagtige Antal kendes ikke endnu.

Talrige Officerer og de Soldater og Marinere, der ikke faldt paa deres Post, er taget til Fange.

MERE END 600 ARRESTEREDE.

I Morgenens og Formiddagens Løb foretog Tyskerne - med Støtte af Danskere - talrige Arrestationer. Blandt de arresterede er:

Folketingsmand, Professor Hvidberg, Politikens Chefredaktør Niels Hasager, Dr. phil. Schyberg, Formanden for Journalistforbundet Gunnar Nielsen, Redaktør Moos, Berl.Tid.. Endvidere Red. H. Stein, Børsen, Vekselerer C. B. Henriques, Falk Hansen, Professor Hal Koch, Afdelingschef Cohn, Red. Arboe Rasmussen, Ekstrabladet, Red. Ernst Christiansen, Soc.,

Dir. Einar Dessau, Kjell Abell, Lulu Ziegler, Per Knutzon og Samuel Besekow, Prof. Einar Lundsgaard, Folketingsmand Stæhr Johansen, Folketingsmand Finnemann Bruhn, KU's Ledelse, Prof. Albert Olsen og Forretningsfører for Soc.demokratiet Peder Nørregaard, Folketingsmændene Aksel Møller og Lrs. Hjermind, HRS. Hasle, fhv. Kirkeminister Fibiger, Red. Ole Bjørn Kraft og Poul Sørensen, Red. Poul Sabroe, Pol., og Hak. Stephensen, Pol, Red. Car Th. Jensen, Berl., Kreditforeningsdir. Finsen, Form. for Berl.s Bestyrelse.

Kongen og Dronningen er Fanger paa Sorgenfri Slot.
Generalerne Ramm, Leschly og Gørtz holdes i Fangenskab paa d'Angleterre. POLITIET blev for Størstedelens Vedkommende afvæbnet Lørdag Aften. Det skyldtes imidlertid en Fejltagelse, og de afvæbnede fik Søndag deres Vaaben igen, hvorefter Justitsministeriet anmodede Politiet om at hjælpe med til at opretholde Ro og Orden. Fra i Dag maa Politiet gøre fælles Sag med Arbejderne og nedlægge deres Arbejde, til Undtagelsestilstanden er bragt til Ophør.

---

7 danske Orlogsskibe er ankommet til svenske Havne med talrige Civilpersoner om Bord. 14 danske Politifolk er undsluppet med en patruljebaad fra Sletten Havn til Sverrige.

PRESSEN, dvs. de ikke-arresterede Redaktører, blev Søndag kaldt til Møde paa Dagmarhus, hvor Best var tilstede. Hans Tone var meget grov: Jeg har befalet d'Herrer at komme her, sagde han! Alt militært og udenrigspolitisk Stof skal godkendes af tysk Censur. Enhver Journalist skriver fra nu af paa eget Ansvar,-Redaktørerne er sat ud af Spillet. De har anmodet Eskelund om at forhandle paa Pressens Vegne.

I Løbet af Søndagen holdt von Hanneken Møder med Repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen, Industriraadet og Fagforeningerne. De Herrer blev behandlet med en mistænkelig Elskværdighed, der staar i skarp Modsætning til Generalens brutale Proklamatioener og hans Bødlers Huseren paa Gaden.
Sagen er, at Nazisterne er ganske uforberedt paa den Udvikling, Sagen har taget, og frygter en Generalstrejke, der, saafremt den gennemføres med hensynsløs Kraft, uvægerlig vil tvinge dem til at ophæve Undtagelsestilstanden.

HVAD UDLANDET SIGER:

Den danske Radio fra England meddelte Kl. 18,15, at Tyskland udadtil stadig ønskede at lade Verden forstaa, at Danmark er Mønsterprotektorat. Og at Undtagelsestilstanden kun er et Led i Sikringen af den europæiske Kyst!

News Cronicle, Lørdag d. 28/8 om Danmarks Frihedskamp: Det er en haard Kamp, baade fysisk og aandeligt. Disse Frihedskæmpere er ofte tvunget til at være ensomme Mænd. Men denne Tilstand er nu ved at ophøre. Den Tid er kommet, da det store Flertal af Danskere - som aldrig før forenet i Spørgsmaalet om Lov og Ret - slutter op i Frihedskampen. Danskerne har gjort et pragtfuldt Stykke Arbejde. Paa Hundreder af Maader har de vist, at de stadig besidder den sejge Udholdenhed, deres Forfædre Havde, hvis Blod ogsaa flyder i vore Aarer. Den ensomme Frihedskæmpers Tid er forbi.

TIMES, Tirsdag: Strejken i Esbjerg vil gaa over i Historien som den fuldkomne Strejke.

OBSERVER, Søndag: Over hele Danmark tilintetgøres nu det tyske Fore-

givende om, at her fungerer den nye Orden glat.

Bladet SAN DIEGO TRIBUNE, der udkommer i Kalifornien, skriver i en Leder: Lille Danmark, der kun er halvt saa stort som Staten South Carolina, og har mindre end 4 Mill. Indbyggere, skulde have været et Eksempel paa Hitlers "nye Orden" i Europa . ... Danskerne gjorde ikke Modstand mod Okkupationen, simpelthen fordi det var umuligt at gøre Modstand med den lille Styrke, de raadede over. Men Danskernes Modstand bestaar nu ikke mere blo blot i at gøre Livet ubehageligt for Tyskerne. Sabotagen er vokset fra en lille Begyndelse til en organiseret Kamp. ...

VÆR PAA VAGT OVERFOR PROVOKATØRER OG STIKKERE

VÆR FORSIGTIG. TÆNK DIG OM FØR DU HANDLER

LAND OG FOLK

EKSTRANUMMER.--Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti --I September 1943

U N D T A G E L S E S T I L S T A N D E N

Efter 3 Dages Undtagelsestilstand begynder man nu at faa et Indblik i, hvad der er foregaaet, og hvad Hensigten var. Fra Berlin erklæres det, at Undtagelsestilstanden ikke alene havde til Formaal at sikre "Ro og Orden" i Landet, men tillige at sikre Kysterne mod Invasion.

Efter at de norske Officerer var arresteret kunde man forudse, at der ogsaa vilde blive foretaget Overgreb mod danske Befalingsmænd og under Dække af Undtagelsestilstanden har man nu afvæbnet den danske Hær og Flaade, interneret danske Officerer og Mandskab samt sat sig i Besiddelse af samtlige danske militære Anlæg. Hvor store Resultater Nazisterne har opnaaet, kan ikke overses. Saa meget staar fast, at vor Flaade fik de ikke. Den kan de ikke anvende mod de forenede Nationer, ca 20 Enheder blev sænket i Københavns Havn og et større Antal lykkedes det fra forskellige Positioner at undslippe til Sverige. I de forskellige Garnisonsbyer blev der fra Hærens Side øvet sejg og haard nakket Modstand. Der kæmpedes saa at sige overalt til sidste Patron. I Næstved skal det saaledes en Overgang være lykkedes Garnisonen at drive Tyskerne fuldstændig ud af Byen, medens Garnisonen i Svendborg holdt ud i 36 Timer.

Denne Modstand kom sikkert saare ubelejligt for Tyskerne. Allerede Søndag Eftermiddag indkaldte General von Hanneken Repræsentanter for Industriraadet, Erhvervsorganisationer og Fagbevægelsen til Forhandling og optraadte her som alt andet end Triumfator. Sagen var , at Tyskerne ikke var tilstrækkeligt forberedt, og at Kuppet kun havde Chance for at lykkes, dersom Modstanden blev meget ringe.

Harmen over Tyskernes Voldskup var overalt meget stor. Paa Kontorer og Arbejdspladser i Hovedstaden etableredes praktisk talt sit-down Strejke om Mandagen. I en Række Provinsbyer synes man at have været mere konsekvent, idet det der er kommet til Generalstrejke. Nærmere Oplysninger savnes dog. Men den Omstændighed, at Undtagelsestilstanden i København og Frederiksberg blev lettet, derimod ikke i det øvrige Land, tyder ogsaa paa, at Modstanden har været mere haardnakket i Provinsen.

Ogsaa om Regeringens skæbne herskede der i de første Dage Uklarhed. Først Mandag Aften tillod Tyskerne at det danske Folk fik Besked om, at Regeringen Søndag havde indGIVET sin Demissionsbegæring. Det var dog med den største Skuffelse man erfarede, at den Regering, der endelig havde mandet sig op til at staa fast, paa Faldrebet endnu en GANG bøjede sig for Tyskerne og gav deres Embedsmænd Ordre til at tjene Tyskerne underdanigt og villigt. Det var ikke just det, man havde ventet sig af en Regering, der stillede sig i Opposition til Voldsmændene.

POLITIET

Tyskerne var som nævnt klar over deres svage Stilling. Derfor lod de Regeringen befale og gav ogsaa selv Ordre til Embedsmændene om at forblive paa deres Pladser. Dette var dem dog ikke tilstrækkeligt. De vilde have Garantier for Loyalitet. Saaledes krævede de, at Københavns Politi skulde afgive en Loyalitetserklæring til General Hanneken. De overlod det til den nazistiske Politidirektør Stamm at afkræve Politiet denne Loyalitetserklæring. Men Politifolkene sagde Nej. Det var dog mere end de kunde tage. Men dermed har Politiet ikke opfyldt sin Opgave som Danske. Afgørende for Folkets Bedømmelse af dem vil være, hvorledes de optræder i hvert enkelt Tilfælde. Politiet ved jo godt, hvad det er, det drejer sig om, og de har Mulighed for at yde en stor Indsats.

DE POLITISKE FANGER

Før Undtagelsestilstanden sad der i Koncentrationslejren Horserød ca 350 politiske Fanger. Mens Tyskerne Landet over var i Færd med at indfange Gidsler saa en Del af de internerede Lejlighed til at flygte. Gidslerne er taget fra alle Befolkningslag. Alene i København er der af civile arresteret mere end 600. Tallene fra Provinsen kendes ikke. Blandt Gidlerne i København befinder sig fremtrædende Videnskabsmænd, Skuespillere, Forfattere og Journalister. Endvidere fremtrædende Jøder og Industrifolk, ledende Politikere fra Socialdemokratiet, det konservative Parti, det radikale Parti og Dansk Samling. Endelig skal ogsaa en Række ledende Fagforeningsfolk være blandt de arresterede. Traditionen tro nægter Tyskerne dog kategorisk at give Offentligheden nogensomhelst Besked om, hvad der er sket, men blandt de arresterede hævdes med Bestemthed at være Formanden for de samvirkende Fagforbund, Ejler Jensen, de to Sekretærer Berg og Lindberg Formanden for Dansk Arbejdsmandsforbund Aksel Olsen,Smedeforbundets Formand Peter Andersen, Kvindeligt Arbejderforbunds Formand Fanny Jensen , Skræderforbundets Formand Josef Anderson, Sømændenes Formand Thomas Laursen, Typografernes Formand Sigv. Hellberg samt flere andre.

K ø b e n h a v n s k e A r b e j d e r e !

Nu har man slækket Undtagelsestilstanden i København, men dermed kan vi ikke lade os stille tilfreds.

Undtagelsestilstanden skal ophæves fuldstændigt !

Gidslerne skal løslades !

Tro ikke, at Indførelsen af Undtagelsestilstand skyldes det danske Folks Svaghed. Tvertimod var det en Anerkendelse af Folkets Styrke og Modstandskraft.
Fortsæt Modstanden. Saboter Tyskerne overalt. Fald ikke til Ro før Kravene er opfyldt !

+ + + + + + +

LAND OG FOLK

SÆRNUMMER - Udsendt af Danmarks kommunistiske Parti - September

VI LADER OS IKKE KUE AF TERROR!

BEKÆMP TYSKERNE MED ALLE TIL RAADIGHED STAAENDE MIDLER !

Den 29. August satte Tyskerne Punktum for deres hidtidige Optræden i Danmark. Den Dag erkendte de aabent, at deres Udnyttelse af Samarbejdspartierne ikke mere var tilstrækkelig. Det var Slut med de "forholdsvis fredelige Metoder". Terroren tog sin Begyndelse.

Nazisternes hensynsløse Udsugning og Hitlerbandernes frække og terroristiske Optræden havde fremkaldt en saa kraftig Folkerejsning, at selv Samarbejdspartierne og Regeringen saa sig nødsaget til at sige Nej til de nye tyske Krav. Overfaldet paa de militære-Etablisementer og Flaaden viser tydeligt, at de krævede Foranstaltninger sigtede videre end til Opretholdelse af "Ro og Orden". Det var et Spørgsmaal om Tyskernes Forbliven eller Ikke-Forbliven her i Landet. De frygtede det danske Folk og Militær saavel i den nuværende Situation som under en Invasion.

Det tyske Voldskup afslørede med al ønskelig Tydelighed, at Modstandsfronten omfatter hele det danske Folk. Militæret satte sig til Modværge. Flaaden sænkedes eller undslap til Sverige. Arbejdere og Funktionærer var i største Ophidselse. Hvor der ikke strejkedes regulært var der i Realiteten "Sit down Strejke". Og det gjaldt for det ganske Land. Kun Truslen om Masseskydning paa de enkelte Arbejdspladser forhindrede Udbruddet af en landsomfattende Generalstrejke.

Med Undtagelsestilstanden har Tyskerne gjort hele det danske Folk til endnu mere forbitrede Fjender. Ved Hjælp af Bøssepiber har de holdt Folket paa deres Pladser, men Arbejdet vil ikke gaa som tidligere.v. Hanneken befinder sig i en vanskelig Situation. Kongen betragter sig som Krigsfange. Scaveniusregeringen er demissioneret. Der er ikke mere noget samlende og ledende Organ for Administrationen. Scavenius' Opfordring paa Falderebet til Departementscheferne om at føre Forretningerne videre og den københavnske Politidirektør, Nazisten Stamms Tjenstvillighed er vel en Haandsrækning, men langt fra tilstrækkelig. Tyskerne ønsker en ny dansk Regering, men selv Lakajen Scavenius og Tyskervennen Hartel har betakket sig for at hjælpe dem ud af Kniben.

Besættelsesmagten staar overfor store Vanskeligheder. Til at overvinde dem har de kun et Middel: Terroren. Med dette vil de, som de har forsøgt i alle okkuperede Lande, tvinge det danske Folk til Underkastelse og Loyalitet. Som det er sket alle andre Steder vil de ogsaa her komme til kort. Det danske Folks og det danske Militærs Holdning, der overalt i den frie Verden har været Genstand for Hyldest og Anerkendelse, er en Borgen for, at enhver er klar over sin Stilling og vil vide at handle derefter.

Det danske Folks kraftige Modstand har dog ikke aflivet Kapitulanterne. De findes stadig, selvom deres Kreds er indsnævret. Efter at de under hele Besættelsen har vaandet sig under den frie Verdens Dom og det

danske Folks Foragt, har de fundet Øjeblikket belejligt til paany at rejse Hovedet. Nu hævder de, at vor Ære blev reddet den 29. August og at vi herefter loyalt skal underkaste os Tyskerne og hjælpe dem med deres Krigsførelse. Denne Opfattelse er lige saa falsk som Paastanden om, at et demonstrativt men magtesløst Neutralitetsværn var tilstrækkeligt for Danmark. Det drejer sig nemlig ikke om blot at vise en ærefuld "Demonstration". Det er Hitlerfascismens Tilintetgørelse og de undertrykte Landes Befrielse det drejer sig om. Og her er det Vaabnene, der taler. De føres for Friheden af alle frihedselskende Mennesker i Verden. Danskerne maa ikke mangle i denne Kamp. Ærerløst og uværdigt vilde det være af os at vente og forlange, at Folkene i Norge, Holland, Belgien, Frankrig, paa Balkan, i England, Amerika og Sovjetunionen skulde bringe Blodofre i denne Kamp, hvis vi ikke selv med Liv og Sjæl gaar ind i den.

Derfor maa Kapitulanterne - enten de møder i 9. April eller 29. August Skrud - afvises og bekæmpes. Heller ikke de kluntede Forsøg paa at bagatellisere vor Kamps Betydning maa tages for gode Varer. Den militære Undtagelsestilstand tærer paa Tyskernes Kræfter og er derfor en uønsket Ting. De officielle Kommentarer i den tyskdirigerede Radio er ogsaa Vidnesbyrd om Tyskernes Svaghed og hvilken Rolle den danske Modstand spiller.

Det danske Folk maa tage Lære heraf. Den Modstandsbølge, som i Ugen til 29. August kulminerede i Generalstrejke i alle fynske og en Række Jyske og sjællandske Byer var et føleligt Slag for Undertrykkerne, og samtidig gav den det danske Folk Tillid til egen Kraft og Styrke. Men denne Kamp vilde have været meningsløs og dens Ofre forgæves dersom den nu ikke fortsættes og udvides til Gavn for vort Folk.

L a n d s m æ n d !

Lad Jer ikke skræmme af Tugthus og Dødsstraf. Husk, de kan kun tage enkelte. De kan hverken lade hele Folket skyde eller spærre inde!

Lad ikke Kapitulanterne komme til Orde ! Al Tale om Loyalitet og Samarbejde med Besættelsesmagten er Landsforræderi og bør behandles som saadant !

Lad Hitler, som har udfordret det danske Folk ved at besætte os og udnytte vort Land, ved at lade sine Bander terrorisere vort Folk og nu sidst ved at indføre den militære Undtagelsestilstand, lad ham føle, hvad det vil sige at være i Krig med det danske Folk !

Til Politi og Fabriksvagter siger vi: Luk Øjnene for Sabotørerne,saa Sabotagen og Ødelæggelserne kan brede sig!

Til enhver paa Kontor, i Butik, paa Arbejdsplads, ved Baner, ved Biler, i Skibe, paa Vej og Gade siger vi: Ødelæg, forsink, bring Forvirring i alt Arbejde, der vedrører Tyskerne!

Gener og skad Tyskerne paa alle tænkelige Maader!

Gør Obstruktion til Dagens Gerning!

Vis Mod og Dristighed i Kampen mod Undertrykkerne!

Ned med Hitler og hans Bander!

Leve Danmark!

September 1943,
DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI

Udsendt 10. september 1943. -B.H.

LAND OG FOLK

Nr. 33 **Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.** *September 1943*

AKSEL LARSEN ER FØRT TIL TYSKLAND!

Efter i over 10 Maaneder at have siddet indespærret hos Gestapo i Vestre Fængsel er *Aksel Larsen* nu ført til Tyskland.

Det skete sandsynligvis faa Dage efter Indførelsen af Undtagelsestilstanden. Med Sikkerhed kan Dagen ikke opgives, for den sædvanlige nazistiske Fejghed har heller ikke i dette Tilfælde fornægtet sig. Ligesom man ikke — af Frygt for Reaktionen i det danske Folk — har turdet rejse Sag mod *Aksel Larsen*, endsige dømme ham, saaledes havde de fejge Hunde heller ikke moralsk Mod til at underrette blot hans Nærmeste om, hvad de havde i Sinde. I Nattens Mulm og Mørke og omgivet af den dybeste Hemmelighedsfuldhed fandt Borttransporten Sted.

Dette er altsaa, hvad der venter Gestapos nuværende og fremtidige Fanger! Det er ved saadanne Metoder, v. Hanneken haaber at kunne tilvejebringe »et godt Forhold til det danske Folk«!

Der findes kun eet Svar paa denne nye Udfordring: Forstærk Kampen mod Hitlerbanderne! Læg alle Kræfter i! Lad dem føle hvad det vil sige, at være i Krig med det danske Folk!

Nazisterne har saaet Vind over Danmark — lad dem høste Storm!

Alsing Andersen i Goebbels' Fodspor

Foranlediget af den tyske Terror har Hr. Alsing Andersen udsendt en Skrivelse til Opmuntring og Orientering for Socialdemokratiets Hovedbestyrelse, dets Rigsdagsgruppe og De samv. Fagforbunds Forretningsudvalg. Den bærer tydeligt Præg af, at Hr. Andersen intet har lært og intet forstaaet af det, der er foregaaet. Derfor trasker han konsekvent frem i de Fodspor, som den ikke særligt godt gaaende Dr. Goebbels har traadt.

Dette er Skrivelsens fulde Ordlyd:

SOCIALDEMOKRATISK FORBUND

København 2. September 1943
22/600

Til

Socialdemokratiets Hovedbestyrelse, Rigsdagsgruppe,
De samv. Fagforbunds Forretningsudvalg m. fl.

Naar der fra chauvinistisk og kommunistisk Side bliver gjort gældende, at den af Samarbejdspartierne siden 9. April førte danske Politik ved de sidste Dages Begivenheder har vist sin Uholdbarhed, og at Udviklingen derfor giver disse Chauvinist- og Kommunistkredse

Ret i deres Angreb særlig paa Socialdemokratiet, er det — ganske bortset fra de sidste Aars fabelagtige Svingninger i Kommunisternes Politik — en fuldkommen falsk Opstilling af Problemet og en Paastand, der ikke under nogen Omstændigheder maa staa uimodsagt, men tværtimod i Sandhedens Interesse og af Hensyn til Udviklingen paa det mest energiske maa imødegaas og tilbagevises.

Vort Formaal siden 9. April har været at gaa ind for en Politik, der kunde skaane Befolkningen for de Lidelser og Prøvelser, som en anden politisk Linje uundvigeligt maatte medføre, og som i andre Lande er blevet Krigens Vilkaar for Befolkningen. Som Landets største Parti var det vor Pligt overfor Land og Folk uanset Bagholdsangreb at give denne Politik Styrke. Ydermere maatte det befrygtes, at de Vælgere, der havde vist os Tillid, særlig kunde blive udsat ved en anden Politik, og at de og deres Hjem ved deres Levevilkaar vilde have den ringeste økonomiske Modstandskraft.

Gennem tre Aar viste vor Politik sin Berettigelse og sin Holdbarhed. Maalet at skaane Land og Folk for Krigstidens Ulykker naaedes saa vidt, at ingen anden Politik kunde have givet et blot tilnærmelsesvis lige saa godt Resultat. Og saaledes kunde det sikkert have fortsat lige til Krigens Slutning til Gavn for det danske Samfund og for hvert enkelt Medlem af vort Lands Befolkning.

Men denne Vej er blevet undermineret af Christmas Møllers Agitation i Radioen i Forbindelse med den Koalition af Chauvinister og Kommunister, der ansvarsløst og skjult har søgt at mistænkeliggøre Samarbejdets Maal og Midler og at fremkalde en anden Mentalitet i Dele af Befolkningen. De har tilsigtet at fremkalde Sabotage og Uro i Befolkningen og paa Arbejdspladserne, netop fordi de vidste, at Forholdene under Besættelsen ikke kunde bære denne Belastning. De har foregøglet dem, der hørte paa deres Tale, Luftspejlinger og Drømmesyn, der ikke stod til troende. Derfor er Ansvaret deres for den Situation, som nu er opstaaet, og de skal fastholdes paa deres Ansvar for, at det inden Krigen sluttede kom dertil, hvor vi i Øjeblikket befinder os.

Mellem de samarbejdende Partier har der ingen Uenighed været om Formaal og Fremgangsmaade for den danske Politik, der maatte staa som Samarbejdets Hovedopgave. Fra alle de medvirkende Partiers Side har man erkendt Pligten til at føre Landet og Folket gennem disse Aar paa saa lempelige Vilkaar som muligt, men uden at vige paa de Omraader, hvor Eftergivenhed vilde være en utilstedelig Fejl. En saadan Eftergivenhed og Slaphed kan til denne Dag heller ikke med Rette bebrejdes Samarbejdets Partier.

Maalbevidst og ansvarsbevidst er den Politik fulgt, som rummede Mulighed for at komme igennem. Over et Tidsrum af tre Aar har den vist sin Berettigelse som den eneste rette; i stigende Grad er den modarbejdet fra chauvinistisk og kommunistisk Side; disse Kredse har vist, hvad de var ude efter, hvorledes de søgte at svække Samarbejdets Stilling og Resultater og fremkalde den Krisesituation, der kunde skabe Mulighed for et Sammenbrud og en total Ændring i Landets og Befolkningens Vilkaar.

Overfor ethvert Forsøg paa at tilsløre eller forvanske disse Kendsgerninger er det nødvendigt at klargøre den sande Sammenhæng. De rette Synspunkter maa energisk fastholdes til Imødegaaelse af kommunistisk og chauvinistisk Agitation, overalt hvor den maatte fremkomme. Ansvaret maa have den rigtige Adresse. Arbejderbevægelsens faglige og politiske Organer har Gang paa Gang, medens Tid var, paapeget, hvad den ansvarsløse Agitation vilde føre til.

Med soc. Hilsen

ALSING ANDERSEN

/ Johs. Hansen

Saamange var Ordene. Naar vi har ofret af vor sparsomme Plads til at gengive hele Skrivelsen, skyldes det Ønsket om, at den maa fremtræde for Læseren i hele den Selvopgivelsens Aand, hvori den er skrevet. Vi kender Tonerne fra Dr. Goebbels og fra de sidste Dages Kommentarer i dansk Radio. Dette Dokument er i Sandhed »His Masters Voice«. Kun burde Alsing Andersen have medtaget, at samme Christmas Møller og Koalition af Chauvinister har fremkaldt Krigen i 1939, Landets Besættelse i 1940 og den deraf følgende Udplyndring og Terrorisering til Fremme af egne Interesser, saa havde Skæppen været fuld. Og saa naturligvis en Understregning af, at ogsaa alt dette var gjort udelukkende for at skade Socialdemokratiet.

Vi skal ikke anvende yderligere Plads til en Gennemgang af dette Tøjeri. Det er overflødigt. Det danske Folk ved, at *det var Tyskerne*, der paa alle Omraader og med alle Midler optraadte paa en saadan Maade, at vi maatte havne der, hvor vi nu er. *Det var Tyskerne*, der brød Løfterne af 9. April, udsugede og udnyttede Landet, hæmningsløst lod Nazisoldater terrorisere Folket og kynisk indførte Undtagelsestilstand som Terrorforanstaltning i By efter By. *Det var Tyskerne*, der tvang den ene danske Borger efter den anden ud af legal Politik og bort fra Dagbladsredaktionerne. *Det var Tyskerne*, der kr

vede Kommunisterne arresteret og Danmarks Tilslutning til Anti-Kominternpagten. Og nu sluttelig var det *Tyskerne*, der stillede de uantagelige Krav om Dødsstraffens Indførelse for efter Afslaget gennem en landsomfattende militær Undtagelsestilstand at bemægtige sig vore militære Etablissementer og afvæbne Hær og Flaade som Sikkerhedsforanstaltning overfor Invasionen.

Mens alt dette skete havde Alsing Andersen kun eet Løsen: Bøje af og samarbejde med Fjenden. Selv i denne Sommer, hvor han saa hele Folket i Jylland og paa Fyn rejse sig til Værn for de mest elementære Rettigheder, fandt han sig ikke foranlediget til at ændre Signaler. Det havde været hans og andre lønnede Lederes forbandede Pligt i denne Situation ikke alene at stille sig Side om Side med Arbejderne og Folket, men ogsaa i Spidsen. Men de sveg. *I Stedet for gik de ind for Tyskerne!*

Begivenhederne har lært det danske Folk, at vi i denne Situation maa holde sammen mod vor fælles Fjende, Nazityskerne. Men det er altsaa ikke gaaet op for Alsing Andersen og Meningsfæller. De tillader sig endog i denne alvorlige Tid at udsende et Dokument om Forholdene, *hvori der ikke findes en eneste Tøddel om Tyskernes Voldsfærd mod det danske Folk og Land.*

Saaledes, som de har afstemt deres Politik og Propaganda, kan de Herrer ikke bebrejde os, at vi slaar dem i Hartkorn med Goebbels, hvis Fodspor de saa slavisk benytter.

Den klippede Samson

Hitler har atter talt. Men hvilken Tale! Man kender slet ikke mere den stortalende Soldat. Det Smæld, der tidligere var i Talerne, naar han forkyndte for al Verden, at Sovjetunionen var slaaet til Jorden og aldrig vilde rejse sig igen, at Stalingrad vilde blive taget, eller at hvor den tyske Soldat stod, kom ingen anden, dette Smæld er fuldstændig forsvundet. Det var en mere nøgtern Herre, der dennegang stod foran Mikrofonen. Det var en Nutids Samson, der havde faaet sin Haarvækst kendelig studset af Sovjetarméerne.

Hans Tale var helt helliget Italien. Først erklærede han med Bitterhed, at Italien den 3. September 1939 ikke havde overholdt sine Forpligtelser. Senere at Tyskerne havde maattet hjælpe Italienerne og at Frafaldet intet reelt betød. Kampen mod og Afvæbningen af italienske Tropper siger dog noget andet. Ligeledes er den italienske Krigs- og Handelsflaades Overgang til de Allierede samt Spørgsmaalet om Erstatning for de italienske Troppeafdelinger ikke noget, der klares med flotte Talemaader.

Maaske har han allerede afskrevet Balkan og Italien. Bemærkningen om, at taktiske Nødvendigheder kan tvinge til Opgivelse af noget, men at der ikke herved sker Brud paa Staalringen udenom Riget, kan tydes i den Retning. Forsikringen om Staalringens Styrke har ikke mere Værdi end den om Stalingrads Erobring.

Udtalelserne om, at det tyske Folk staar bag ham, kan ikke tillægges megen Værdi. Det samme hævdede Mussolini kort før sit Fald. I den Henseende er Formaningen til Partiet mere sigende. Det hed her: Men Partiet skal være Mønstret paa ethvert Omraade! Den oplyser i Virkeligheden om, at Moralen er synkende, og den er vel ikke alene en Opstrammer til Folket, men ogsaa til Partimedlemmerne. Tilsvarende Paroler varslede Fascismens Skibbrud i Italien.

Hitlers Tale var Udtryk for, at Nazismen er mærket af den Sygdom, der kastede Fascismen til Jorden.

Terroren mod det danske Folk

Tyskerne troede, at de med den militære Undtagelsestilstand kunde opnaa det, som var mislykkedes for Best gennem Regeringen og Samarbejdspartierne. Men Tyskerne har igen maattet sande, at Knytnævepolitik ikke tvinger et frihedselskende Folk til Underkastelse, men opflammer dets Modstandsvilje og Kampmod.

Besættelsesmagten, der lider haardt under Tilstandene, har udfoldet store Bestræbelser for at vende tilbage til forholdsvis normale Tilstande, men de har mødt Modstand overalt. Forsøg paa at faa Lakajen Scavenius eller Naziagenten Hartel til at danne Regering er mislykkedes. Ikke fordi disse er uvillige til at stille sig til Tjeneste for Fjenden, men fordi de kan se, at overfor Folkets Modstand kan de ikke være Tyskerne til nogen Nytte. Samme kranke Skæbne er overgaaet Forsøgene paa at faa Generaldirektør Knutzen, Generalkonsul Yde eller Direktør Svenningsen til at overtage Ledelsen af et Administrationsraad.

Ogsaa paa anden Maade har man forsøgt at faa Danskerne til at hjælpe sig ud af Kniben. Radioavisens Kommentarer under det meget sigende Pseudonym: Kompetent Side, gammel Sønderjyde og fhv. Folketingsmand er saa tydeligt Tyskernes Leflen for det danske Folk. Heller ikke disse Bestræbelser krones med særligt Held. Efter at den nazistiske Overretssagfører Krenchel havde fortalt i Radioen hvorledes Størsteparten af Folket vendte sig med Afsky og Foragt fra Sabotagen, maatte Tyskerne nogle Dage senere indrømme, at det danske Folk i højeste Grad sympatiserede med Sabotørerne.

Som Bevis anførtes, at samtlige Passagerer i en overfyldt Sporvogn, hvorfra der var kastet en Bombe, nægtede at udpege Gerningsmanden.

For dog at faa lidt Forsoning i Gang greb man til fra tysk Side gennem Radioen den 15. September at indrømme, hvad man faa Dage forinden havde stemplet som ondsindede Bagvaskelser, nemlig Beslaglæggelsen af Cykler, og man erklærede sig nu villig til at tilbagelevere Cyklerne.

v. Hanneken kan spare sig sine Anstrengelser. Tror han, at Tilbageleveringen af de røvede Cykler kan formilde et Folk, der har set sit Land blive udplyndret, og Befolkningen blive mishandlet af overmodige Nazisoldater, set hundredevis af Politikere, Videnskabsmænd og andre gode Borgere kastet i Fængsel og Landsmænds Overflytning til tyske Tugthuse, set Soldater og Officerer internerede og Regering, Konge og Rigsdag sat ud af Spillet? Nej! Besættelsesmagten har selv villet Krigen mod det danske Folk, og de vil faa den at føle!

Der findes selvfølgelig ogsaa Subjekter, som under Skelen til egen Gevinst i denne Situation arbejder for Loyalitet overfor Tyskerne. Men deres Virksomhed er det rene Landsforræderi og bør behandles derefter. De maa ikke komme til Orde noget Steds, I Dag gælder det om at staa fast og bekæmpe Besættelsesmagten. Folket maa drage Omsorg for, at enhver Politiker, ethvert Parti fortsat siger Nej til at hjælpe Tyskerne.

Hvor de end færdes, skal de føle, at hele det danske Folk er mod dem.

Som hele Folket i Odense, Esbjerg, Aalborg og mange andre Byer lagde Samfundslivet stille som Protest mod Tyskernes Overgreb, saaledes maa nu alle i Samdrægtighed drive Obstruktion overfor Tyskerne.

Politi og Fabriksvagter maa stille sig solidarisk med Sabotørerne og ikke hindre dem i deres Virksomhed. Lad Tyskerne selv lave Rakkerarbejdet!

„Ro og Orden"

Natten til den 2. September blev Redaktør Clemmensen ved »B. T.« af et Par mystiske revolverbevæbnede Mænd, der udgav sig for tysk Politi, tvunget til at forlade sit Hjem. Næste Morgen blev hans Lig fundet ved Lundtofte Flyveplads. Det var gennemhullet af Revolverkugler.

Under lignende Omstændigheder er ialtfald endnu to Personer i de sidste Dage fjernet fra deres Hjem i København. Hverken hos det danske Politi eller hos Gestapo kan de Paarørende faa Oplysning om deres Skæbne. Det er utvivlsomt nazistiske Gangstere, der er paa Spil. I Ly af de tyske Voldsmetoder har de en stor Tid med frit Spillerum for alle sadistiske og morderiske Lyster.

De 3 Tilfælde — og der er maaske adskilligt flere, som blot endnu ikke er blevet kendt — er karakteristiske for, hvor lidt Tyskernes Ord er værd. I sin Proklamation af 29. August tilsikrer v. Hanneken alle, der ikke overtræder Undtagelsesbestemmelserne, Liv og Ejendom — og samtidig tillader han sine Agenter at optræde som modbydelige Snigmordere, som bevæbnet med tyske Revolvere og i det tyske Politis Navn bortfører og myrder danske Borgere efter Forgodtbefindende.

Aksen i Vanskeligheder

Eftersommeren har været præget af alvorlig Modgang for Aksen. Det skyldes ikke Svaghed hos den tyske Militærmaskine. Den er stadig bemærkelsesværdig stærk. Nej, det er Væksten i Sovjetunionens og dens Allieredes Kampkraft sammen med Modsætningsforholdene indenfor Aksen og dens Vasalstater, der mere og mere gør sig gældende.

Sovjethærene har efter Tilintetgørelsen af Hitlers Sommeroffensiv gennem en kraftig og vidtspændende Modoffensiv befriet Omraader af et Omfang, der er 5 Gange saa stort som Schweiz. Hermed er den Røde Hærs Kræfter imidlertid ikke udtømt. Den marcherer videre, og det er ørkesløst her at opgive Positioner, da disse forlængst vil være forældede, naar Bladet kommer Læseren i Hænde.

Kampene er yderst forbitrede. Tyskerne kæmper haardnakket om hver Fodsbred Jord. Der er intet som helst, der tyder paa, at Tyskerne af egen Vilje har bestemt sig for at forlægge Fronten mod Vest. Men den Røde Hærs Tryk er haardt, og meget tyder paa, at Tyskerne bliver tvunget til at skabe sig nye Stillinger Hundreder af Kilometer vestligere end i Fjor ved denne Tid.

Italiens betingelsesløse Kapitulation var det første Frafald i Akseblokken. Hermed er Italien ikke alene ophørt med at bekæmpe de Allierede, men har faktisk stillet sig sammen med dem i Kampen mod Tyskerne paa italiensk Jord. Hverken Mussolinis Dagsbefalinger eller tysk-japanske Erklæringer rokker ved dette Forhold. Det var de brede italienske Folkeslags Modstand overfor Fascismen og Tyskerne, der tvang Mussolini bort. Og det var i Overensstemmelse med det italienske Folks Ønske, at Badoglio lovede italiensk Medvirken til Tyskernes Uddrivelse, saasnart de Allieredes Tropper stod paa Italiens Fastland. Tyve Aars Fascistyre har belært Italienerne om, at omend Kampen

er haard og Ofrene store, saa gives der ingen anden Vej ud af Hitlers Kvælertag.

Under Indtryk af disse Begivenheder udvides de længe kendte Revner i Forholdet mellem Hitler og Vasalstaterne. Forholdene skærpes yderligere derved, at Begivenhederne i Italien har udløst mægtige Folkebevægelser i Bulgarien, Rumænien og Ungarn mod Makkerskabet med Hitler. I Finland krævede 33 Rigsdagsmedlemmer i August, at Præsidenten skulde afskedige Linkomies og udnævne Paasikivi til Statsminister. Denne Bevægelse for at komme ud af Krigsfællesskabet med Hitler er siden fortsat med voksende Styrke. Den 15. September skrev alle finske Blade, at Finland maatte se at faa Fred!

Italien var den første Stat, der brød med Hitler. Under Begivenhedernes Pres vil andre følge efter. Tilbage er da Spørgsmaalet: Hvornaar er Hitler færdig? Herom har Formanden for Sovjetunionens Fagforeninger, Svernik, udtalt sig paa den engelske Fagforeningskongres i September. Han sagde, at hvis den lovede anden Front kom nu, saa vilde Tyskland være færdig inden Udgangen af 1943. Det samme har det sovjetrussiske Blad »Krigen og Arbejderklassen« sagt, idet det tilføjede: Krigen i Middelhavet er ikke den anden Front!

Det er altsaa England og USA, der bestemmer, om Aksen skal have Dødsstødet endnu i Aar, eller om den skal have Chancen for at tyranisere Europa ind i det nye Aar!

Hvad der gik forud for Undtagelsestilstanden

Tirret og forulempet paa alle Maader af de tyske Voldsmænd, daglig udsat for Terror og tyske Provokationer tog Folket selv med Arbejderne i Spidsen Sagen i sin Haand.

De sidste Uger af August rullede en Modstandsbølge over Landet. Efterhaanden som Tyskernes Krav og Regeringens Eftergivenhed tog til, styrkedes Folkets Modstand.

Esbjerg viste Vejen. Den 10. August svarede hele Byens Befolkning paa en Række tyske Overgreb og Provokationer med en Folkestrejke, som i Løbet af 4 Dage tvang Tyskerne til at give efter og ophæve den proklamerede Undtagelsestilstand. I *Odense* havde Arbejderne paa Staalskibsværftet allerede den 3. August ved »Siddestrejke« faaet fjernet nærgaaende Tyskere fra Værftets Grund, og disse to alvorlige Nederlag, i Esbjerg og Odense, skulde Tyskerne formentlig hævne. Ialfald tog Antallet af Provokationer og Overfald til i Odense og resulterede i, at hele Byen strejkede fra 18. August og forlangte Tyskerne fjernet fra Gaderne Kl. 19. Først Tirsdag den 24. lykkedes det Ministre, Storborgere og Folk, hvis Mandat til at forhandle ingen kendte, at faa Strejken afblæst. Arbejdernes Strejkeudvalg blev stillet overfor en fuldbyrdet Kendsgerning og maatte omend under Protest afblæse Strejken. Det var de ledende Socialdemokrater, Borgmester Werner, Rs. Hansen, Ejnar Nielsen m. fl., som var Hovedmændene i denne Kapitulation.

Imidlertid havde Strejkebevægelsen bredt sig til samtlige fynske Købstæder. I *Svendborg* var der Generalstrejke fra den 23. til den 28. August, i *Faaborg* ligeledes. I *Assens* krævedes kun een Dags Generalstrejke, den 24. August, for at faa Tyskerne til at imødekomme de opstillede Krav. I *Bogense, Middelfart* og *Nyborg* kom det ligeledes til Generalstrejke, skønt Fællesorganisationerne i de to sidstnævnte Byer gjorde, hvad de kunde, for at forhindre Arbejderne i at protestere mod de tyske Overgreb.

Fra Fyn bredte Strejkerne sig til det sydlige Jylland. Den 24. August kom det til Strejker i *Fredericia*, som fuldstændig lammede Godstrafikken, og kun Transittog kunde ekspederes. Ogsaa fra *Kolding, Vejle* og *Haderslev* meldtes i disse Dage om Strejker og Uroligheder foraarsaget af Sammenstød med Værnemagten.

Onsdag den 18. August blev en Dansker dræbt i Rold Skov under Arbejde med at bortransportere Ammunition og Sprængstoffer, som var nedkastet fra engelske Flyvemaskiner. En anden Dansker, Konstruktør Sørensen, Aarhus, blev taget til Fange og senere dømt til Døden ved tysk Standret og skudt. Begravelsen af den dræbte, Bankassistent Niels Emil Vangsted, gav Signalet til store Uroligheder i *Aalborg*. Da Tyskerne ydermere Onsdag den 25. om Morgenen ganske pludselig og uden mindste Varsel gav sig til at fyre løs paa Arbejderne, som var paa Vej til deres Arbejde paa Rørdal Cementfabrik, og herved dræbte Arbejdsmand Erik Larsen, var Bægeret fuldt. Hele Aalborg gik i Generalstrejke paa Kravet om, at Tyskerne skulde fjernes fra Byens Gader, og at danske

Statsborgere skulde overføres fra tysk til dansk Ret. Generalstrejken varede til den 28. og krævede mange baade døde og saarede.

I *Aarhus* svarede Befolkningen paa Dødsdommen over Konstruktør Sørensen med en konsekvent gennemført Folkestrejke fra Torsdag Morgen den 26. August. Den 28. udbrød der Strejke i *Randers*, anført af Arbejderne paa Vognfabrikken Scandia.

Paa Sjælland kom det til blodige Sammenstød med Tyskerne og Generalstrejke i *Korsør*, *Helsingør* og *Vordingborg*. I *København* var hver Dag præget af mindre Sammenstød, Skyderier og Arrestationer. Iøvrigt meldes der om Sammenstød med Tyskerne fra alle Egne af Landet.

Samtidig voksede Sabotagen i Omfang som ingensinde tidligere. I Juli Maaned var Antallet af Sabotagehandlinger af Betydning steget til 77, mens det hidtidige Maksimum for en Maaned var 42. I 1. Uge af August var Antallet 23, og det blev ikke mindre i de følgende Uger. Den 15. August, den Dag, den tyske Transit gennem Sverige ophørte, sprængtes store Dele af det jyske Jernbanenet omkring Aarhus, saa al Trafik maatte indstilles i flere Dage. Paa samme Tid ødelagdes en Del Lokomotiver tilhørende Aalborg Privatbaner, der transporterede store Mængder Materiel for Tyskerne. Iøvrigt rettedes Sabotagen mod alle for Tyskerne vigtige Objekter, Fabrikker, Transformatorstationer, Sportslokaler (hvor tyske Soldater skulde indkvarteres), tyske Barakker og Lagre — over hele Landet eksploderede Bomber, og Brande tilintetgjorde krigsvigtige Lagre og Maskiner.

Regering og Rigsdag, Erhvervsorganisationers og faglige Organisationers Ledere udsendte Opraab om at udvise Ro og Besindighed. Det hjalp ikke. I Flertallet af de Byer, hvor der strejkedes, forsøgte de socialdemokratiske Ledere at knække Strejkerne. Kun et Faatal Steder havde de Heldet med sig. Justitsministeriet udsendte den 26. August en Cirkulæreskrivelse til samtlige Politimestre, hvori man forklarede, at Strejkerne skyldtes »Ophidsere«, der »rejser fra By til By«, og anmodede Politimestrene om at indfange disse Ophidsere. Hverken Regering, Politimyndigheder eller de ledende Socialdemokrater syntes at have forstaaet eller villet forstaa, hvad det var, der skete. De begreb ikke eller vilde ikke begribe, at disse Folkestrejker var det danske Folks Svar til de tyske Undertrykkere, at det var tre Aars opdæmmet Harme og Fortvivlelse, som nu fik Udløsning. Overalt var Strejkerne vendt mod Tyskerne. Overalt krævedes de tyske Urostiftere fjernet fra Byens Gader, før Arbejdet genoptoges. Derfor var det muligt at samle hele Befolkningen uanset Klasse og Parti om Strejkerne. Derfor maatte saavel Regeringens som Organisationernes Opfordringer blive forgæves, thi de gik Tyskernes Ærinde.

Den 28. August overrakte Best en Række Krav til Scavenius, der bl. a. omfattede Udlevering af Sabotører, Indførelse af Undtagelsestilstand for hele Landet, Oprettelse af Særdomstole med Dødsdom som Hovedstraf samt Repressalier overfor Odense i Anledning af Drabet paa en tysk Officer. Kongen og Regeringen var enige om at afvise disse Krav. De havde omsider forstaaet, at Folket ikke længere var sindet at følge dem i deres Eftergivenhedspolitik, og Natten til den 29. August overtog Tyskerne, der længe havde haft den reelle Magt, tillige den formelle Magt i Landet. Frihedskampen var traadt ind i en ny og skærpet Fase.

En Million for et Svin!

Overborgmesteren i København har under Protest betalt den idømte Bod paa 1 Million Kroner i Anledning af Drabet paa den tyske Vagtmester. Han erklærede, at det var i Strid med Haagerkonventionens Bestemmelser, hvortil v. Hanneken svarede, at han var ked af al denne Fortolkningssnak og snart skulde lære Danskerne noget andet. Iøvrigt mener Københavnerne, at v. Hanneken maa kunne straffes for Overtrædelse af Maksimalprisloven, idet han har forlangt — og faaet — 1 Million for et Svin!!

Giv Land og Folk videre - men fortæl ikke, hvorfra det kommer!

Den tyske Udplyndring

Tyskernes Udplyndring af vort Land er velkendt. Dog vil nogle Tal fra den seneste Tid have sin Interesse, da de ogsaa er Udtryk for Bevæggrundene til Tyskernes Optræden i vort Land og overfor vort Folk.

I Septembers første Uge steg Tyskernes Gæld til Nationalbanken med 31 Millioner Kr. De to Konti: Diverse Debitorer og Clearing Konto har dermed naaet et samlet Beløb paa 3658 Millioner Kr. Det vil sige en Tilvækst paa mere end 1100 Millioner Kr. i de hidtil forløbne 8 Maaneder af 1943.

Det er et ganske enkelt Udtryk for, hvor stærkt den tyske Trang til Varer vokser, mens omvendt Muligheden for at levere Raaprodukter til Gengæld mindskes.

Til yderligere Belysning tjener, at Danmark i Juli Kvartal skulde levere for 18 Millioner RM Kvæg mod for 9,35 Mill. RM i samme Kvartal 1942. For Svin (i enhver Form) var de tilsvarende Tal 54 Mill. RM og 4,5 Mill. RM, for Spisefedt 400,000 RM og 25,000 RM og for Brugsheste 7 Mill. RM og 4,2 Mill. RM.

Nævnte Tal for Juli Kvartal vil — hvis det overhovedet er muligt — blive forhøjet for Oktober Kvartal, naar den tyske Forhandler, Dr. Walther om faa Dage kommer til København for at »forhandle«. Tyskerne vil og skal have Erstatning for Tabene i Italien og Sovjetunionen. Men det danske Folk har trods Tvang og Terror ogsaa et Ord at skulde have sagt i denne Sag. Baade i By og paa Land gælder det nu om at holde igen med saavel Produktion som Leverancer.

Tyskerne og Landkrigsretten

Siden Undtagelsestilstandens Erklæring har Tyskerne flere Gange paaberaabt sig Bestemmelserne i Haager-Landkrigsretten. Mens Erklæringen af 29. August udtrykkelig sagde »i Henhold til« Landkrigsretten, har de efterfølgende indskrænket sig til Udtrykket: »i Analogi med« Landkrigsretten. Gennemlæser man Haager-Konventionen, forstaar man, hvorfor der er denne Forskel i Udtryk; men man ser ogsaa, at Tyskernes Forordninger og Tvangsforanstaltninger er en kynisk Krænkelse af Konventionen.

I Artikel 45 hedder det saaledes: Det er forbudt at tvinge Befolkningen paa et besat Territorium til at aflægge Ed til en fjendtlig Stat. — Tysk Militær forlangte den 29. August flere Steder af det danske Politi, at det skulde afgive en Loyalitetserklæring. Det samme skal senere være sket overfor Amtmændene, hvoraf dog kun Amtmanden i Holbæk skal have føjet dem. Dette er stridende mod Aanden i Konventionen.

Artikel 46 bestemmer: Familiens Ære og Rettigheder, Personers Liv og private Ejendom saavel som religiøs Overbevisning og Gudstjenesters Udøvelser skulle respekteres. Privat Ejendom kan ikke konfiskeres. — Arrestationen af Overrabbiner Friediger og Konfiskation af Mosaisk Samfunds Ejendom er i Strid med denne Artikel. Ogsaa v. Hannekens Forordning om Konfiskation af Grund, Ejendom og Løsøre saavel som Konfiskation af Cykler og Lastbiler er et groft Brud paa denne Bestemmelse.

Artikel 50 siger: Ingen kollektiv Straf, hverken pekuniær eller anden, kan paalægges Befolkningen paa Grund af individuelle Handlinger, for hvilke de ikke kunde betragtes som solidarisk ansvarlige. — I Henhold til Tyskernes egne Erklæringer, baade fra Tyskland og gennem dansk Radio, er det ikke det danske Folk, men kun nogle enkelte, de vil ramme med Undtagelsestilstanden, hvorfor hele deres Terror afgjort forbydes af denne Bestemmelse. Bøderne til Odense og København paa hver 1 Million er ogsaa i Modstrid med Bestemmelsen.

Artikel 56 indeholder Bestemmelse om, at Kommunernes Ejendom og saadanne Etablissementer, der er indrettet til Gudstjeneste, Godgørenhed og Undervisning, til Kunst og Videnskab, skal, selvom de tilhører Staten, behandles som privat Ejendom. Enhver Beslaglæggelse, forsætlig Ødelæggelse eller Forringelse af saadanne Etablissementer, af historiske Mindesmærker, af Kunstens eller Videnskabens Værker er forbudt og skal forfølges. — Tydeligere kan det vel ikke siges, at Tyskernes Beslaglæggelse af Skoler er forbudt og skal forfølges.

Og saadan kan der fortsættes. Tyskerne har paa alle Leder og Kanter overtraadt Konventionen om Krigsførelse, og endda har de Frækhed nok til at paaberaabe sig den. Denne Frækhed kom ogsaa til Udtryk, da de i Juli Maaned i Aar protesterede mod Begrebet: Krigsforbrydere. Men deres Manøvrer vil ikke hjælpe dem. Mennesker, der saa groft har krænket baade Humanismen og Krigens Regler og ved Magt tilsidesætter ethvert Hensyn, kan af hæderlige Mennesker kun betragtes som Forbrydere, og vil, naar Tiden er inde, blive behandlet derefter.

Sabotage, mere Sabotage!

Blandt de mange, som oftest anonyme Kræfter, General Hanneken har mobiliseret for gennem Radioen at fortolke det tyske Evangelium, optraadte den 13. Sept. den tidligere radikale Overretssagfører, nu skattet Medarbejder ved Forræderbladet, Ejnar Krenchel med et Foredrag om *Sabotage.*

Hr. Krenchel talte jævnt og stille, han gjorde sig alle mulige Anstrengelser for at illudere som den helt upartiske »jævne Dansker« — og Resultatet, han kom til, var — hvor mærkeligt det end lyder — selvfølgelig, at Sabotage var noget udansk, at Sabotagen var ilde set, at »Fornuften« var ved at sejre, og at det hele var aldeles formaalsløst.

Hr. Krenchel — og dermed v. Hanneken — var paa alle Punkter i Modstrid med den almindelige Opfattelse her i Landet. Sabotagen er ikke »udansk«. Den er ethvert undertrykt Folks bedste og farligste Vaaben imod Undertrykkeren, fordi man gennem Sabotagen kan ramme og lamme Krigsførelsens vigtigste Nerver. Sabotagen er ikke ilde set. Enhver, der har færdedes paa Gaden, naar et af Bragene har lydt, vil kunne bekræfte, at de dristige og modige Patrioters Arbejde nyder den allerstørste Popularitet i Befolkningen. Hvert Brag hilses med Hurraraab og tilfredse Bemærkninger som »Der fik de den!«. Sabotørerne er i nøje Overensstemmelse med det danske Folks Flertal. Gennem dem taler i Dag Modstandsbevægelsen. Og hvad det formaalsløse angaar — ja saa bevises denne Paastands Latterlighed vel bedst ved det store Apparat, man fra tysk Side sætter i Gang for at hindre Sabotagen!

Hr. Hanneken tager fejl, dersom han tror, han ved Trusler og Vold kan standse Sabotagen i Danmark. Den standser først den Dag, da den sidste Tysker er ude af Landet, og vi paany har vor Frihed og Selvstændighed. Alene de mange Sabotagehandlinger, der har fundet Sted under den skærpede militære Undtagelsestilstand, viser, hvor afmægtig Hr. Hanneken med hele sit Magtapparat staar overfor et enigt, kampberedt og modigt Folk. Vi bringer nedenstaaende en Oversigt over Sabotagen siden Indførelsen af Undtagelsestilstanden. Den er ikke komplet. For dertil har Hanneken af og til Held — at forsinke Nyhedernes Fremkomst, men han vil aldrig faa Held til at forhindre Handlingerne:

29/8 (den Dag, Undtagelsestilstanden erklæredes) Bombeattentat mod General Motors Fabrik i København (tyske Flyvemaskinmotorer). Bombeattentat mod Staalhærderiet, Lygten, København.

31/8 Dansk Damper »Vedby«, der var taget af Tyskerne til Troppetransportbaad, sænket i Københavns Havn. Hørskætteriet i Nykøbing F. nedbrændt.

1/9 Bombeeksplosioner paa Jernbanelinien Aarhus—Hasselager.

2/9 Bombeattentater mod Jernbanelinien Langaa—Silkeborg.

3/9 Bombeattentater mod 3 Transformatorer i København.

4/9 Brand i militær Bilgarage i Skagen. Dansk Lodsdamper »Skagerak« sænket i Skagens Havn.

5/9 Tybrings Krystalfabrik (Radio) i København sprængt (3. Gang).

10/9 Løbekranen paa Nørrebro Station sprængt. Citroen-Fabrikerne i København beskadiget

11/9 Hartmanns Maskinfabrik København, ødelagt.

12/9 Petersen & Wraaes Maskinfabrik sprængt. Tømmerhandelen paa Roskildevej, København (tyske Barakker) brændt. Brdr. Hansens Fabrik i Kalkbrænderihavnen (Marinemotorer) sprængt i Lutten. Brdr. Emmeckes Maskinfabrik i København (Landminer) sprængt.

14/9 Elektricitetsværkernes Ingeniørplads, København (Reparation af Transformatorer) ødelagt ved Brand og Sprængning. Banelinien mellem Aalborg og Skørping sprængt.

Og dette er kun en Del af de Sabotagehandlinger, der har fundet Sted under Undtagelsestilstanden!

Lad Tyskerne føle, at vel kan de true og terrorisere, men kue os, det kan de ikke. Øv Sabotage, lav Obstruktion overalt, paa alle Maader og med alle Midler. Nazismen skal knuses, før Danmark paany bliver fri!

Tolv Timers Arbejdsdag.

Den barbariske Undtagelsestilstand har grebet ind paa mange Omraader. Hospitaler og Arbejdspladser, hvor der arbejdes i Døgndrift, har været nødt til at lave om paa Arbejdstiden. Enkelte Steder indførte man nogle Dage 2-Hold i Stedet for 3-Hold Skifte. Altsaa 12 Timers Arbejdsdag. Andre Steder har man ladet Morgenholdet Arbejde 8 Timer, Eftermiddagsholdet 5 Timer og Aftenholdet 11 Timer. For at opretholde Produktionen skiftes der Vagt efter hvert Døgn. — Denne Ordning er ganske ødelæggende for Arbejderne. Hvordan skal de faa fornøden Hvile og Søvn under saa omskiftelige Forhold? Det er klart, at saadanne Ordninger skal man ikke indgaa paa. Behager det Nazisterne at forbyde Arbejdernes Færdsel til og fra Virksomhederne om Aftenen, saa har Arbejderne kun eet at gøre: blive hjemme, til der kommer ordnede Forhold. Har Tyskerne Lyst til at lave Undtagelsestilstand, maa de ogsaa betale Prisen.

Redaktionen afsluttet d. 18. September.

LAND og FOLK

SÆRNUMMER. Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti 4. Oktober 1943

TERROREN ORGANISERES

Oprørende Enkeltheder om Schalburg Korpsets Virksomhed

Gennem Ritzaus Bureau meddelte Dagspressen den 29. September om Dannelsen af en ny Organisation "til Bekæmpelse af Sabotage". Hermed var den Organisation skabt, som den berygtede Krenchel i sine Radioforedrag havde efterlyst - eller vel snarere bebudet. Krenchel havde den Skamløshed at optræde som "god Dansker", og han nægtede sig heller ikke den Flothed at "lange ud efter" Tyskerne. Mange Dage varede det imidlertid ikke, før den "nationale" Glorie gik af Hr. Krenchel, thi man aner unægtelig en vis Forbindelse med Opfordringen i den tyskdirigerede Radio og Schalburgkorpsets Opraab.

Hvad er saa Formaalet med denne nydannede Organisation ? Det siges ganske vist, at Organisationen skal bekæmpe Sabotagen, men hele Opraabet er affattet i de Vendinger, som Nazisterne altid har benyttet, naar de forberedte Vold og Terror mod Befolkningen.

Allerede før Organisationens offentlige Proklamering var den imidlertid traadt i Virksomhed som Opretholder af "Ro og Orden" i Landet. Det var Medlemmer af denne Gangster-Organisation, som i Juli og August ved deres provokatoriske Opførsel og Skyderier i Københavns Gader fremkaldte Uroligheder og Massearrestationer af sagesløse Borgere. Med Indførelsen af Undtagelsestilstanden har Banditterne faaet uindskrænket Handlefrihed.

Siden 29. August er en Række uskyldige danske Borgere bortført under mystiske Omstændigheder. Deres Skæbne er uvis. Kun om en enkelt - Redaktør Clemmensen - vides det med Bestemthed, at han er myrdet paa bestialsk Vis, idet hans Lig blev fundet i en Grøft gennemhullet af Revolverkugler. Dette Mord blev udført af Schalburg-Folkene Flemming Helweg-Larsen og Søren Kam, som er Næstkommanderende paa Schalburg-Skolen i Høveltelejren. Fremgangsmaaden har overalt været den samme. Nogle Personer, der udgiver sig for tysk Politi, truer med Revolver det udsete Offer til at følge med under Paaskud af, at han skal til Afhøring paa Dagmarhus. Herefter fortaber alle Spor sig i det dunkle. Hverken dansk eller tysk Politi kan give nogensomhelst Oplysning. Men alt tyder paa, at disse uskyldige Mennesker, som af en eller anden Grund har paadraget sig Terroristernes Vrede, paa ukontrollable Steder udsættes for de frygteligste Mishandlinger og Pinsler.

Vi bringer nedenstaaende en dokumenteret Fremstilling af disse Banditters Fremgangsmaade overfor en absolut sagesløs Dansker:

MAND OG KONE BORTFØRT AF UNIFORMEREDE GANGSTERE

Onsdag den 22/9 mellem Kl. 16 og 17 kørte en Bil, hvori der sad tre

uniformerede og en civilklædt Mand op foran Bladstadet paa Hjørnet af Lyngbyvej og Emdrupvej. Mændene beordrede Indehaveren, Carl Blaase, op i Bilen og gav ham end ikke Lov til at lukke sit Bladstade. Derefter kørte de over til Privatlejligheden, Lyngbyvel 14o,1, hvor de med hævede Revolvere tvang hans Hustru, Martha Blaase, ned i Bilen, hvorefter denne kørte af Sted, mens den civile Person blev tilbage og raserede Lejligheden.

Alle Øjenvidner troede, det var den tyske Værnemagt, der foretog Arrestationen, og alle forholdt sig passive.

I Ægteskabet var der to hjemmeværende Børn, den attenaarige Ilse og den otteaarige Erik. For at Hjemmet ikke helt skulde ruineres tog Ilse fri fra Arbejde og aabnede allerede næste Dag Bladstadet.

Fredag den 24., da Ilse havde lukket Bladstadet, blev hun standset af en civilklædt Herre, der raat erklærede, at det kom an paa hende, om Forældrene skulde komme hjem igen. Hun skulde blot opgive Navn og adresse paa nogle af Forældrenes Bekendte.

Samme Nat Kl. 23,30 trængte 5 Mænd ind i Lejligheden. De beordrede Ilse ned i en Taxa og kørte længe - maaske 2o Minutter - før de standsede. Undervejs blev Bilen gentagne Gange standset af danske Betjente, men de uniformerede Gangstere vinkede Politiet af og fortsatte Farten. Ilse førtes ind i et Værelse kun indeholdende en Seng, et Bord og et Par Stole, og her forhørtes hun i 4 Timer under alle mulige Trusler - hun skulde sendes i Koncentrationslejr i Tyskland, hendes lille Bror anbringes paa Børnehjem, Forældrene sad i et frygteligt Fængsel og kom ikke ud, før hun havde opgivet Adresserne paa en Række navngivne Personer.

Først Kl. 4,3o gav de Chaufføren Ordre til at køre den stakkelse Pige hjem.

Næste Aften kom den unge Mand igen og erklærede, at hun skulde gaa over i Lejligheden og vente, til han kom og hentede hende. Han truede med, at hun vilde blive skudt, dersom hun ikke var alene, for nu var hun under Arrest!

Nogle Tilstedeværende sørgede for, at der blev ringet efter det danske Politi. Der blev saa tilkaldt tysk Politi. Da dette kom til Stede, nægtede han at udtale sig, saalænge dansk Politi var til Stede - og han blev derefter ført bort af Tyskerne for umiddelbart efter at blive løsladt!!

Hans Navn er Gorm Thylstrup, og han bor paa Genforeningsplads 1o!

Endnu den 26. September erklærede saavel det danske som det tyske Politi, at de intetsomhelst kendte til de forsvundne Forældres Skæbne.

INGEN KAN HEREFTER VIDE SIG SIKKER

Tydeligere Illustration af, hvad denne nye Organisations Arbejdsmetoder og Opgaver gaar ud paa, kan vel ikke gives. Det er en Samling Gangstere og Sadister, som med Værnemagtens Velsignelse tilsidesætter ethvert Begreb om Borgernes Retssikkerhed.

For Fremtiden kan ingen vide sig sikker, selv om han paa alle Punkter overholder v. Hannekens Forordninger, og det maa derfor være alle Danskeres Pligt at staa ubrydeligt sammen mod disse Gangsterbander.

Med Oprettelsen af denne Terror-Organisation har v. Hanneken bortryddet enhver Mulighed for at faa tilvejebragt blot et nogenlunde taaleligt Forhold til det danske Folk. Det hjælper lidet, at Hanneken i sin Proklamation tilsiger enhver Borger Sikring af Liv og Ejendom, blot Undtagelsestilstandens Forskrifter overholdes, naar han samtidig udstyrer en Bande Gangstere med Vaaben, Uniformer og Fuldmagter til at gøre, hvad der passer dem.

v. Hanneken har hermed endnu en Gang optraadt som Provokatør, og

hvis "tyske Soldater" herefter skulde miste Livet, saa er det ikke fordi det danske Folk er Tilhænger af Mord og Manddrab, men kun fordi det i sin Kamp mod disse Banditter handler i yderste Nødværge!

LÆS OG GIV VIDERE - VÆR PAA VAGT OVERFOR STIKKERE OG PROVOKATØRER
